

Disciple All Nations

לבו ועשו לתלמידים את כל הגוים ושכלם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש: - (מרדכי 28:19)

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

What are we?			▶		Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			▶		Romans 5:12-19	
Where are we?			▶			
					Innocence	
			Eternity Past		Creation 4004 B.C.	
▶ Who are we?	God	Father		John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Son				
		Holy Spirit				
	Mankind	Living		Genesis 1:1		
		Deceased believing				
		Deceased unbelieving				
	Angels	Holy		No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	
		Imprisoned				
		Fugitive				
		First Beast				
		False Prophet				
		Satan				
Why are we?			▶		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?				
Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:13 Thalaasa	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

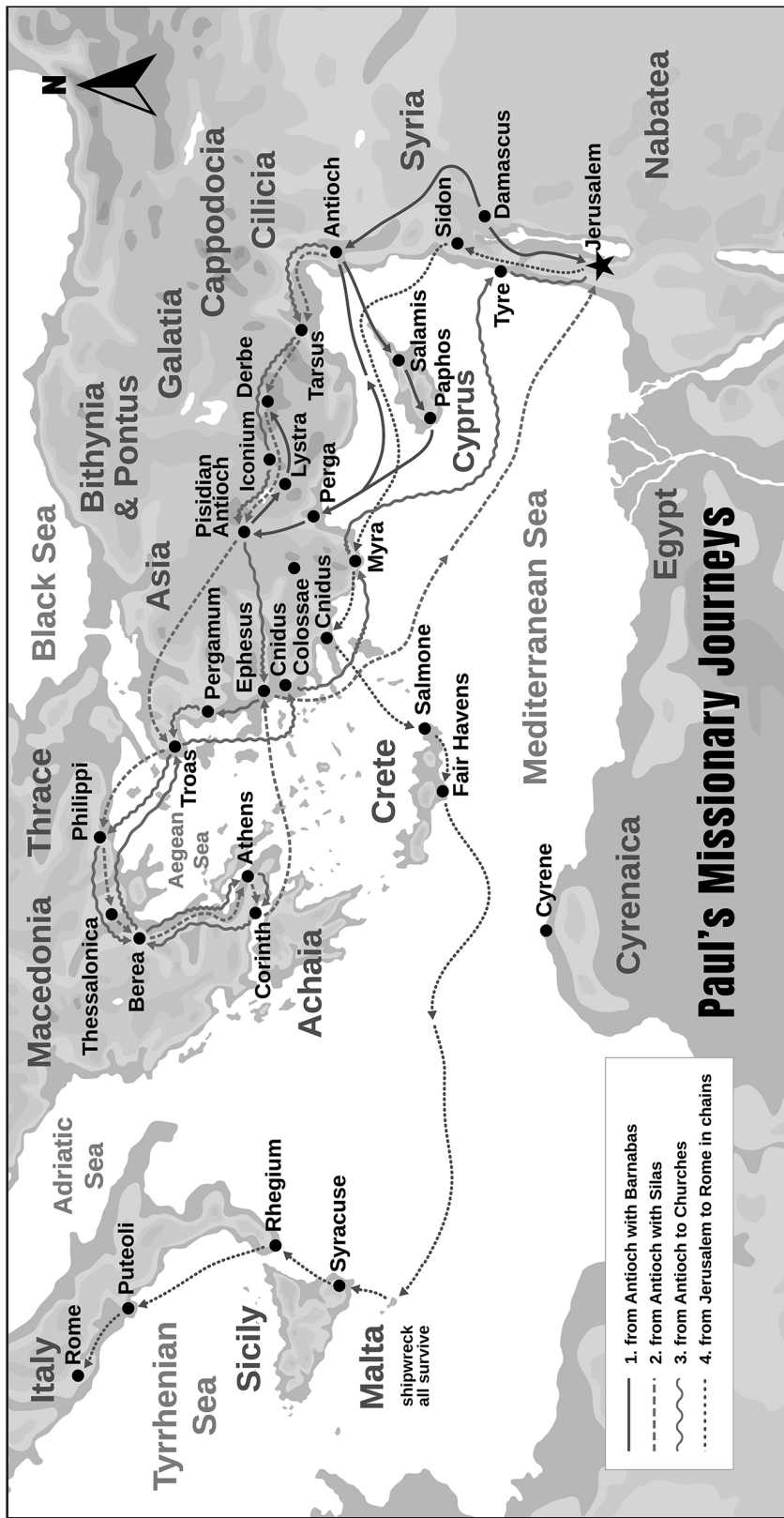
New Heavens and Earth

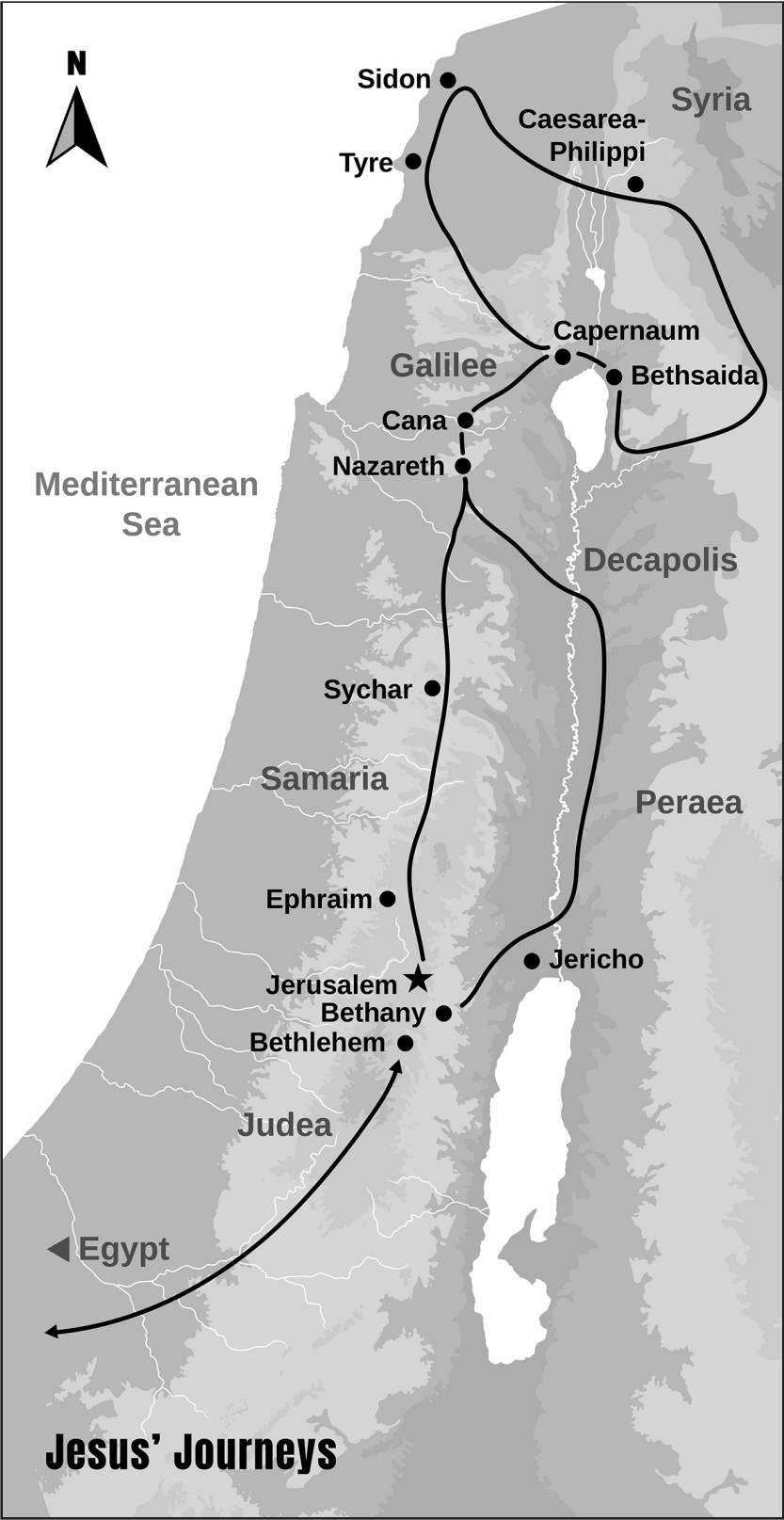
- Christ returns for his people**
- 1956** Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830** John Williams reaches Polynesia
- 1731** Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614** Japanese kill 40,000 Christians
- 1572** Jesuits reach Mexico
- 1517** Martin Luther leads Reformation
- 1455** Gutenberg prints first Bible
- 1323** Franciscans reach Sumatra
- 1276** Ramon Llull trains missionaries
- 1100** Crusades tarnish the church
- 1054** The Great Schism
- 997** Adalbert martyrd in Prussia
- 864** Bulgarian Prince Boris converts
- 716** Boniface reaches Germany
- 635** Alopen reaches China
- 569** Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432** Saint Patrick reaches Ireland
- 397** Carthage ratifies Bible Canon
- 341** Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325** Niceae proclaims God is Trinity
- 250** Denis reaches Paris, France
- 197** Tertullian writes Christian literature
- 70** Titus destroys the Jewish Temple
- 61** Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52** Thomas reaches Malabar, India
- 39** Peter reaches Gentile Cornelius
- 33** Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

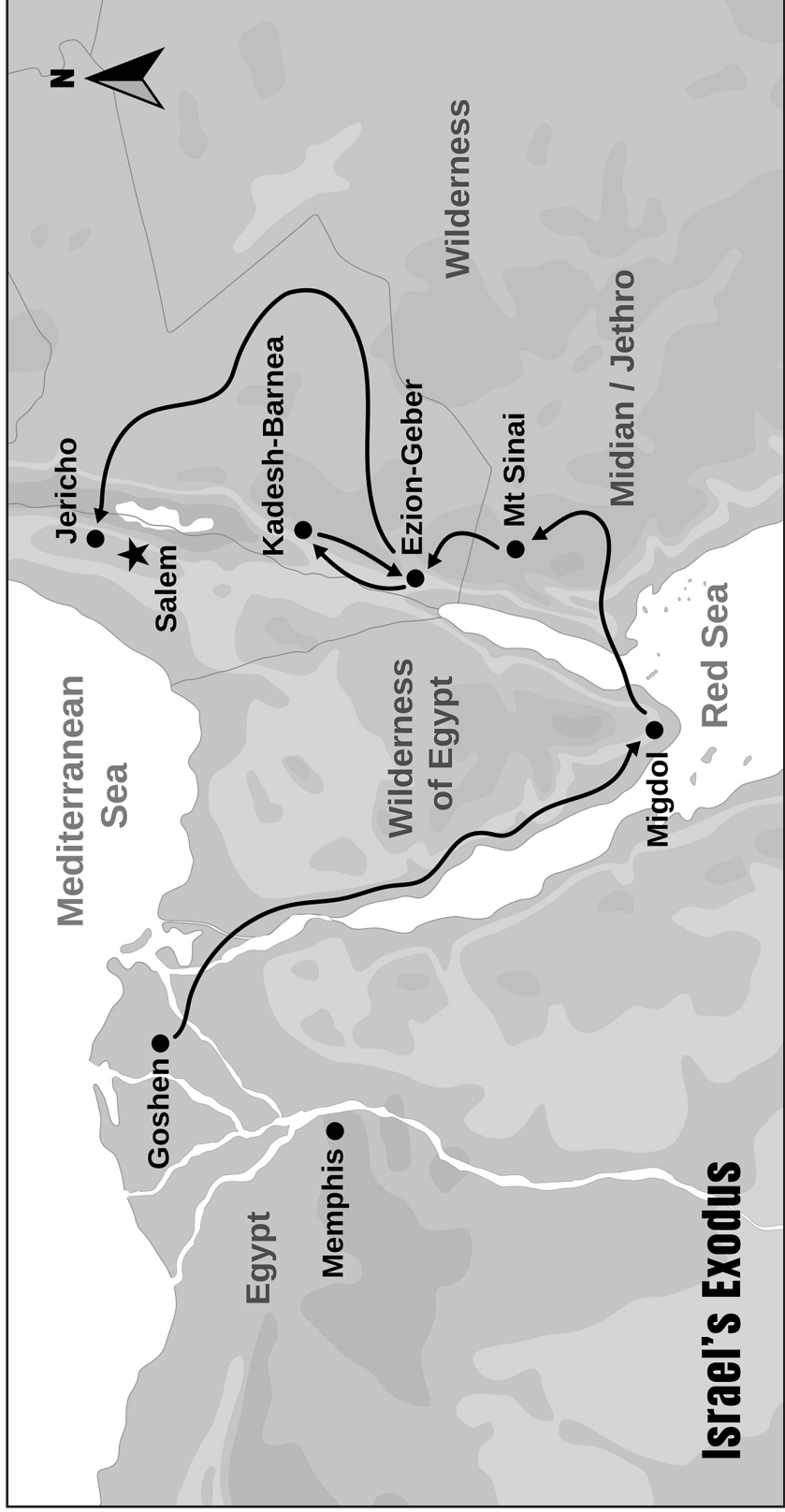
Resurrected 33 A.D.

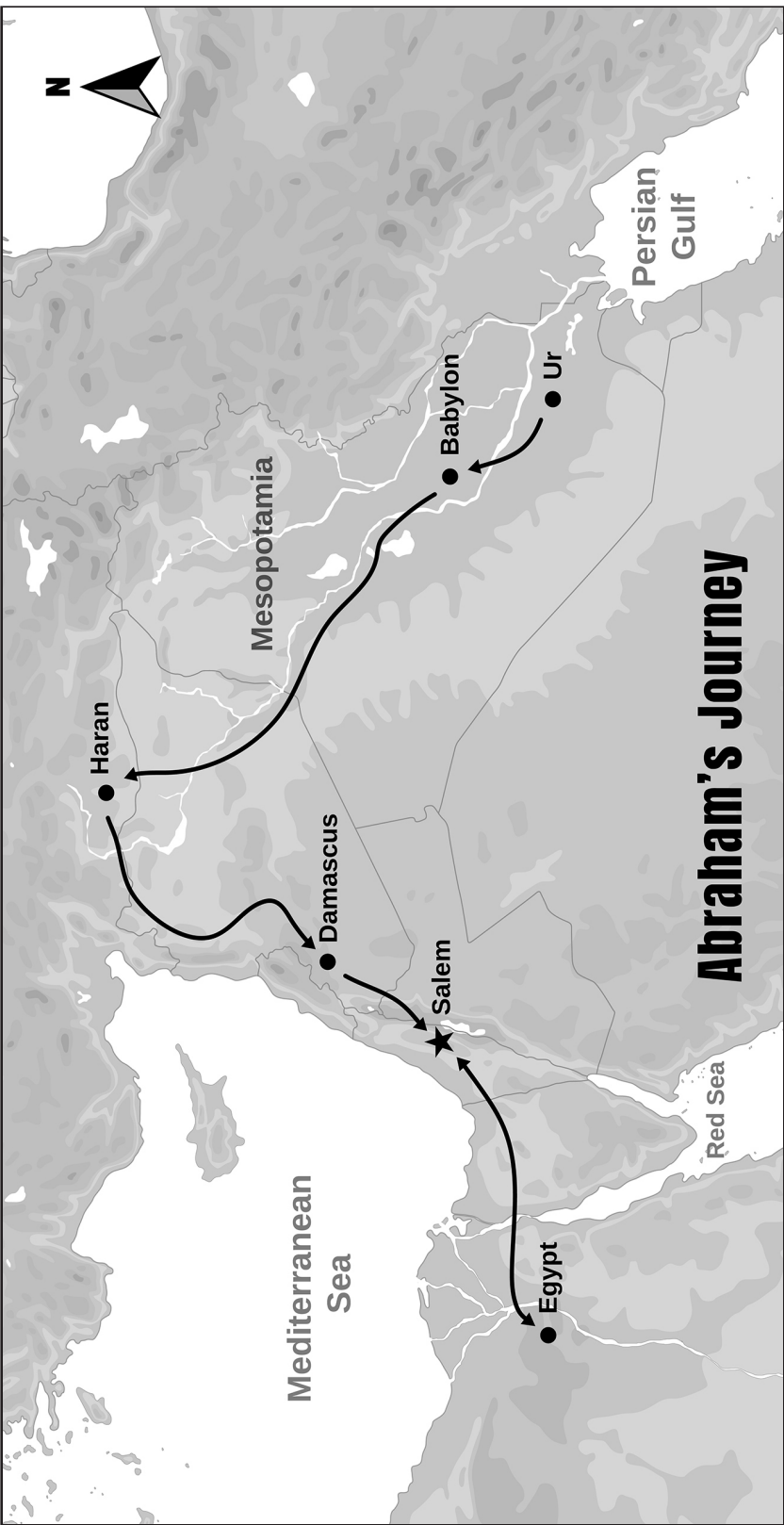
פולוס עבד ישוע המשיח נקרא להיות שליח ונבדל לבשורת אלהים: - (אֶל-קְרוֹמוֹיִים 1:1)

כי בן האדם איז נאך צו קומען, וועט ער זיין צו לעבן און צו שטארבן, וועט ער זיין צו לעבן און צו שטארבן, וועט ער זיין צו לעבן און צו שטארבן. - (מאטק 10:45)

יְהוָה בְּשֵׁלַח פָּרְעֹה אֶת הָעָם וְלֹא נָתַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אִיץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קְרוֹב הוּא כִּי אֹמֶר אֱלֹהִים פֶּן יִגָּח הָעָם בְּרֹאשׁ מִלְחָמָה--וַיֵּשְׁבוּ מִצְרַיִם - (שְׁמוֹת 13:17)

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה והוא לא ידע אותה יבוא : - (א' תעקבים 11:8)

ג'ון 39:5
ג'ון 27:6
ג'ון 40:6
ג'ון 47:6
ג'ון 54:6
ג'ון 68:6
ג'ון 28:10
ג'ון 25:12
ג'ון 50:12
ג'ון 2:17
ג'ון 3:17

מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 46:13
מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 48:13
אֶל־הַרוֹמָיִים 7:2
אֶל־הַרוֹמָיִים 21:5
אֶל־הַרוֹמָיִים 22:6
אֶל־הַרוֹמָיִים 23:6
אֶל־הַרוֹמָיִים 25:16
אֶל־הַרוֹמָיִים 26:16
הַשְּׁנִית אֶל־הַקּוֹרִנְתִּים 17:4
הַשְּׁנִית אֶל־הַקּוֹרִנְתִּים 18:4
הַשְּׁנִית אֶל־הַקּוֹרִנְתִּים 1:5
אֶל־הַגָּלָטִים 8:6
2 סְלוֹנִיס 9:1
2 סְלוֹנִיס 16:2

1 טִימוֹתִי 16:1
1 טִימוֹתִי 12:6
1 טִימוֹתִי 16:6
2 טִימוֹתִי 9:1
2 טִימוֹתִי 10:2
אֶל־טִיטוֹס 2:1
אֶל־טִיטוֹס 7:3
אֶל־פִּילִמוֹן 15:1
אֶל־הֶעֱבְרִים 9:5
אֶל־הֶעֱבְרִים 2:6
אֶל־הֶעֱבְרִים 12:9
אֶל־הֶעֱבְרִים 14:9
אֶל־הֶעֱבְרִים 15:9
אֶל־הֶעֱבְרִים 20:13
הָרֵאשׁוֹנָה לְפִטְרוֹס 10:5
הַשְּׁנִית לְפִטְרוֹס 11:1
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 2:1
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 25:2
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 15:3
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 11:5
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 13:5
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 20:5
יְהוֹדָה 7:1
יְהוֹדָה 21:1
חֲזוֹן יוֹחָנָן 6:14

eleēse

אֶל־הַרוֹמָיִים 32:11

Geenna

מַתִּי 22:5
מַתִּי 29:5
מַתִּי 30:5
מַתִּי 28:10
מַתִּי 9:18
מַתִּי 15:23
מַתִּי 33:23
מַאֲרֵק 43:9
מַאֲרֵק 45:9
מַאֲרֵק 47:9
לוֹקֶס 5:12
יַעֲקֹב 6:3

Hadēs

מַתִּי 23:11
מַתִּי 18:16
לוֹקֶס 15:10
לוֹקֶס 23:16
מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 27:2
מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 31:2
הָרֵאשׁוֹנָה אֶל־הַקּוֹרִנְתִּים 55:15
חֲזוֹן יוֹחָנָן 18:1
חֲזוֹן יוֹחָנָן 8:6
חֲזוֹן יוֹחָנָן 13:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 14:20

Limnē Pyr

חֲזוֹן יוֹחָנָן 20:19
חֲזוֹן יוֹחָנָן 10:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 14:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 15:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 8:21

Sheol

בְּרֵאשִׁית 35:37
בְּרֵאשִׁית 38:42
בְּרֵאשִׁית 29:44
בְּרֵאשִׁית 31:44
בְּמִדְבַר 30:16
בְּמִדְבַר 33:16
דְּבָרִים 22:32
שְׁמוּאֵל א 6:2
שְׁמוּאֵל ב 6:22
מַלְכִּים א 6:2
מַלְכִּים א 9:2
אִיּוֹב 9:7
אִיּוֹב 8:11
אִיּוֹב 13:14
אִיּוֹב 13:17
אִיּוֹב 16:17
אִיּוֹב 13:21
אִיּוֹב 19:24
אִיּוֹב 6:26
תְּהִלִּים 5:6
תְּהִלִּים 17:9

תְּהִלִּים 10:16
תְּהִלִּים 5:18
תְּהִלִּים 3:30
תְּהִלִּים 17:31
תְּהִלִּים 14:49
תְּהִלִּים 15:49
תְּהִלִּים 15:55
תְּהִלִּים 13:86
תְּהִלִּים 3:88
תְּהִלִּים 48:89
תְּהִלִּים 3:116
תְּהִלִּים 8:139
תְּהִלִּים 7:141

מִשְׁלֵי 12:1
מִשְׁלֵי 5:5
מִשְׁלֵי 27:7
מִשְׁלֵי 18:9
מִשְׁלֵי 11:15
מִשְׁלֵי 24:15
מִשְׁלֵי 14:23
מִשְׁלֵי 20:27
מִשְׁלֵי 16:30
קִהְלֵת 10:9
שִׁיר הַשִּׁירִים 6:8
יִשְׁעָה 14:5
יִשְׁעָה 11:7
יִשְׁעָה 9:14
יִשְׁעָה 11:14
יִשְׁעָה 15:14
יִשְׁעָה 15:28
יִשְׁעָה 18:28
יִשְׁעָה 10:38
יִשְׁעָה 18:38
יִשְׁעָה 9:57

יְחֻזְקָאֵל 15:31
יְחֻזְקָאֵל 16:31
יְחֻזְקָאֵל 17:31
יְחֻזְקָאֵל 21:32
יְחֻזְקָאֵל 27:32
הוֹשֵׁעַ 14:13
עֲמוּס 2:9
יִנּוּחַ 2:2
חִבְקִיק 5:2

Tartaroō

הַשְּׁנִית לְפִטְרוֹס 4:2

Questioned

None yet noted

+ מילון

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Hebrew-Aleppo-Codex/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לוקס 31:8
אל-הַרומיים 7:10
חזון יוֹתָנָן 1:9
חזון יוֹתָנָן 2:9
חזון יוֹתָנָן 11:9
חזון יוֹתָנָן 7:11
חזון יוֹתָנָן 8:17
חזון יוֹתָנָן 1:20
חזון יוֹתָנָן 3:20

aīdios

אל-הַרומיים 20:1
יְהוּדָה 6:1

aīōn

מתיו 32:12
מתיו 22:13
מתיו 39:13
מתיו 40:13
מתיו 49:13
מתיו 19:21
מתיו 3:24
מתיו 20:28
מארכ 29:3
מארכ 19:4
מארכ 30:10
מארכ 14:11
לוקס 33:1
לוקס 55:1
לוקס 70:1
לוקס 8:16
לוקס 30:18
לוקס 34:20
לוקס 35:20
ג'ון 14:4
ג'ון 51:6
ג'ון 58:6
ג'ון 35:8
ג'ון 51:8
ג'ון 52:8
ג'ון 32:9
ג'ון 28:10
ג'ון 26:11
ג'ון 26:12

ג'ון 8:13
ג'ון 16:14
מעשי השליחים 21:3
מעשי השליחים 18:15
אל-הַרומיים 25:1
אל-הַרומיים 5:9
אל-הַרומיים 36:11
אל-הַרומיים 2:12
אל-הַרומיים 27:16
הראשונה אל-הַקורנתיים 20:1
הראשונה אל-הַקורנתיים 6:2
הראשונה אל-הַקורנתיים 7:2
הראשונה אל-הַקורנתיים 8:2
הראשונה אל-הַקורנתיים 18:3
הראשונה אל-הַקורנתיים 13:8
הראשונה אל-הַקורנתיים 11:10
השנית אל-הַקורנתיים 4:4
השנית אל-הַקורנתיים 9:9
השנית אל-הַקורנתיים 31:11
אל-הַנְקִלְטִים 4:1
אל-הַנְקִלְטִים 5:1
אל-הַאֶפְסִיים 21:1
אל-הַאֶפְסִיים 2:2
אל-הַאֶפְסִיים 7:2
אל-הַאֶפְסִיים 9:3
אל-הַאֶפְסִיים 11:3
אל-הַאֶפְסִיים 21:3
אל-הַאֶפְסִיים 12:6
אל-הַפִּילִפִּיים 20:4
אל-הַקוֹלוֹסִים 26:1
1 טימותי 17:1
1 טימותי 17:6
2 טימותי 10:4
2 טימותי 18:4
אל-טיטוס 12:2
אל-הַעֲבָרִים 2:1
אל-הַעֲבָרִים 8:1
אל-הַעֲבָרִים 6:5
אל-הַעֲבָרִים 5:6
אל-הַעֲבָרִים 20:6
אל-הַעֲבָרִים 17:7
אל-הַעֲבָרִים 21:7
אל-הַעֲבָרִים 24:7
אל-הַעֲבָרִים 28:7
אל-הַעֲבָרִים 26:9

אל-הַעֲבָרִים 3:11
אל-הַעֲבָרִים 8:13
אל-הַעֲבָרִים 21:13
הראשונה לְפֶטְרוֹס 23:1
הראשונה לְפֶטְרוֹס 25:1
הראשונה לְפֶטְרוֹס 11:4
הראשונה לְפֶטְרוֹס 11:5
השנית לְפֶטְרוֹס 18:3
הראשונה לְיוֹתָנָן 17:2
השנית לְיוֹתָנָן 17:2
יְהוּדָה 13:1
יְהוּדָה 25:1
חזון יוֹתָנָן 6:1
חזון יוֹתָנָן 18:1
חזון יוֹתָנָן 9:4
חזון יוֹתָנָן 10:4
חזון יוֹתָנָן 13:5
חזון יוֹתָנָן 12:7
חזון יוֹתָנָן 6:10
חזון יוֹתָנָן 15:11
חזון יוֹתָנָן 11:14
חזון יוֹתָנָן 7:15
חזון יוֹתָנָן 3:19
חזון יוֹתָנָן 10:20
חזון יוֹתָנָן 5:22

aīōnios

מתיו 8:18
מתיו 16:19
מתיו 29:19
מתיו 41:25
מתיו 46:25
מארכ 29:3
מארכ 17:10
מארכ 30:10
לוקס 25:10
לוקס 9:16
לוקס 18:18
לוקס 30:18
ג'ון 15:3
ג'ון 16:3
ג'ון 36:3
ג'ון 14:4
ג'ון 36:4
ג'ון 24:5

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

ai̇dios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēse g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

מדריך הקורא

עברית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשטת לבעלה:
ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא
האלהים יהיה אתם אלהיהם:
(חזון יוהן 21:2-3)

עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו⁶ עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל מלכות פרס²¹ למלאות דבר יהוה בפי ויאסרהו בנחשתיים להליכו בבלה⁷ ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל⁸ ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו--הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר בנו תחתיו⁹ בן שמונה שנים יהויכין במלכו²³ כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי ויעש הרע בעיני יהוה¹⁰ ולתשובת השנה לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עם מכל עמו יהוה אלהיו עמו--ויעל

כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם¹¹ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם¹² ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא--מפי יהוה¹³ וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל¹⁴ גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול (למעל) מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם¹⁵ וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו--השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו¹⁶ ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובזוים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו--עד לאין מרפא¹⁷ ויעל עליהם את מלך כשדיים (כשדים) ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו¹⁸ וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו--הכל הביא בבבל¹⁹ וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשחית²⁰ ויגל השארית מן

(והכינו) לבית אבותיכם כמחלקותיכם-- שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח בכתב דויד מלך ישראל ובמכתב שלמה אשר עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל יהודה בנו 5 ועמדו בקדש לפלוגת בית האבות וישראל הנמצא ויושבי ירושלים 19 בשמונה לאחיכם בני העם-- וחלקת בית אב ללויים עשרה שנה למלכות יאשיהו-- נעשה הפסח הזה 6 ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם 20 אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית לעשות כדבר יהוה ביד משה 7 וירם יאשיהו עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמיש על לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים פרת ויצא לקראתו יאשיהו 21 וישלח אליו לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך 8 ושריו עליוך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים לנדבה לעם לכהנים וללויים-- הרימו חלקיה אמר לכהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל וזכריהו ויחאל נגיד בית האלהים לכהנים ישחיתך 22 ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות 9 וכונניהו (וכנניהו) ושמעיהו ונתנאל מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו 23 וירו אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד-- שרי הלויים הירם למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים ובקר העבירוני כי החליתי מאד 24 ויעבירהו עבדיו חמש מאות 10 ותכון העבודה ויעמדו הכהנים מן המרכבה וירכיבהו על רכב המשנה אשר על עמדם והלויים על מחלקותם כמצות המלך לו ויוליכוהו ירושלים וימת ויקבר בקברות 11 וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים אבתיו וכל יהודה וירושלים מתאבלים על מפשיטים 12 ויסירו העלה לתתם למפלגות יאשיהו 25 ויקנן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד בספר משה וכן לבקר 13 ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים היום ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על ובצלחות וירצו לכל בני העם 14 ואחר הכינו הקינות 26 ויתר דברי יאשיהו וחסדיו-- ככתוב להם ולכהנים-- כי הכהנים בני אהרן בהעלותם בתורת יהוה 27 ודבריו הראשנים והאחרנים--

36 ויקחו עם הארץ את יהואחז בן העולה והחלבים עד לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני אהרן 15 והמשררים בני אסף על מעמדם כמצות דויד ואסף והימן וידתן חוזה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם-- כי אחיהם הלויים הכינו להם 16 ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה-- כמצות המלך יאשיהו 17 ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים 18 ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי

מפקדים יחת ועבדיהו הלויים מן בני מררי במקום הזה ולא תכבה ²⁶ ואל מלך יהודה וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלויים- השלח אתכם לדרוש ביהודה--כה תאמרו אליו כל מבין בכלי שיר ¹³ ועל הסבלים ומנצחים כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים שמעת ²⁷ יען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים סופרים ושטרים ושוערים ¹⁴ ובהוציאם את בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יושביו הכסף המובא בית יהוה--מצא חלקיהו הכהן ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני את ספר תורת יהוה ביד משה ¹⁵ ויען חלקיהו וגם אני שמעתי נאם יהוה ²⁸ הנני אספך אל ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי אבתיך ונאספת אל קברותיך בשלום ולא בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ¹⁶ ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את על המקום הזה ועל יושביו וישבו את המלך המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך דבר ²⁹ וישלח המלך ויאסף את כל זקני הם עשים ¹⁷ וייתיכו את הכסף הנמצא בבית יהודה וירושלם ³⁰ ויעל המלך בית יהוה וכל יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה ¹⁸ ויגד שפן הסופר למלך לאמר-- וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזניהם ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך ¹⁹ ויהי כשמע המלך את דברי התורה- ³¹ ויעמד המלך על עמדו ויכרת את הברית -ויקרע את בגדיו ²⁰ ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדיו בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך--לאמר לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר ²¹ לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל ככל הכתוב על הספר הזה ²² וילך חלקיהו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תוקהת (תקהת) בן חסרה שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת ²³ ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי ²⁴ כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה ²⁵ תחת אשר עזבוני ויקטירו (ויקטרו) לאלהים אחרים-- למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי

35 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון ² ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה ³ ויאמר ללויים המבוגרים (המבינים) לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דויד מלך ישראל--אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל ⁴ והכינו

לאבותיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה⁹ ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלים לעשות רע--מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל¹⁰ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו¹¹ ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרהו בנחשתיים ויוליכהו בכלה¹² וכהצר לו--חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו¹³ ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלים למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים¹⁴ ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה¹⁵ ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר¹⁶ ויכן (ויבן) את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל¹⁷ אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם¹⁸ ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל--הנם על דברי מלכי ישראל¹⁹ ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו--הנם כתובים על דברי חוזי²⁰ וישכב מנשה עם אבתיו ויקברוהו ביתו וימלך אמן בנו תחתיו²¹ בן עשרים ושתים שנה אמן במלכו ושתים שנים מלך בירושלם²² ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו--זבח אמן ויעבדם²³ ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה

34 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלושים ואחת שנה מלך בירושלם² ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאל³ ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשתים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות⁴ וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם גדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על פני הקברים הזבחים להם⁵ ועצמות כהנים שרף על מזבחותים (מזבחותם) ויטהר את יהודה ואת ירושלם⁶ ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בחר בתיהם (בחרבתיהם) סביב⁷ וינתץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם⁸ ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית--שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו⁹ ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי (וישבו) ירושלם¹⁰ ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית¹¹ ויתנו לאחרים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה¹² והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם

ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל את ארצם מידי ¹⁴ מי בכל ולכל כלי חמדה ²⁸ ומסכנות--לתבואת דגן אלהי הגוים האלה אשר החרינו אבותי אשר יכול להציל את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי ¹⁵ ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו ³⁰ והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון לו--כי לא יוכל כל אלה כל גוי וממלכה העליון ויירשם למטה מערבה לעיר דויד להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי ¹⁶ ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו ¹⁷ וספרים כתב--לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גויי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי--כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי ¹⁸ ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלים אשר על החומה ליראם ולבהלם--למען ילכדו את העיר ¹⁹ וידברו אל אלהי ירושלים כעל אלהי עמי הארץ--מעשה ידי האדם ²⁰ ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא--על זאת ויעקן השמים ²¹ וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיציאו (ומיציאי) מעיו שם הפילהו בחרב ²² ויושע יהוה את יחזקיהו ואת יושבי ירושלים מיד סנחריב מלך אשור--ומיד כל וינהלם מסביב ²³ ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלים ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל הגוים מאחרי כן ²⁴ בימים ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו ²⁵ ולא כנמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלים ²⁶ ויכנע יחזקיהו בנכה לבו הוא ויושבי ירושלים ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו ²⁷ ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו

33 בן שנים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים ² ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ³ וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם ⁴ ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלים יהיה שמי לעולם ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה ⁶ והוא העביר את בניו באש בני בן הנם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה--להכעיסו ⁷ וישם את פסל הסמל אשר עשה--בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלים אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום ⁸ ולא אסיר להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי

ומעשר הכל לרוב הביאו 6 ובני ישראל ויהודה זכר בכהנים ולכל התיחש בלויים 20 ויעש היושבים בערי יהודה--גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות 7 בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו

8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים--על הערמות 10 ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש--לביט צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבע והותר עד לרוב--כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה--ויכינו 12 ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו (כנניהו) הלוי ושמעי אחיהו משנה 13 ויחיאאל ועזיזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו--פקידים מיד כונניהו (כנניהו) ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים 14 וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים--לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים 15 ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים--באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן 16 מלבד התיחשם לזכרים מבין שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו--לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם 17 ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבין עשרים שנה ולמעלה--במשמרותיהם במחלקותיהם 18 ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם--לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש 19 ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות--לתת מנות לכל

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו 2 וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלים 3 ויועץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו 4 ויקבצו עם רב--ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים 5 ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דויד ויעש שלח לרוב ומגנים 6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר 7 חזקו ואמצו--אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו 8 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה 9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לכיש וכל ממשלתו עמו--על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלים לאמר 10 כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישיבים במצור בירושלים 11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו--יצילנו מכף מלך אשור 12 הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלים לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו 13 הלא תדעו מה עשיתי אני

ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך יחזקיהו וירפא את העם ²¹ ויעשו בני ישראל לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים- יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי אשור ⁷ ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים ⁸ עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו ⁹ כי בשובכם על יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו ¹⁰ ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה--ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בם ¹¹ אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון--נכנעו ויבאו לירושלם ¹² גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים--בדבר יהוה ¹³ ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני--קהל לרב מאד ¹⁴ ויקמו- ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון ¹⁵ וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה ¹⁶ ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלויים ¹⁷ כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור--להקדיש ליהוה ¹⁸ כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו-- כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד ¹⁹ כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש ²⁰ וישמע יהוה אל

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחוזתו--לעריהם ² ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים--לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה ³ ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים--ככתוב בתורת יהוה ⁴ ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים--למען יחזקו בתורת יהוה ⁵ וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה

ויעואל (ויעואל) ומן בני אסף זכריהו ומתניהו יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דויד מלך 14 ומן בני הימן יחואל (יחואל) ושמעי ומן בני ישראל 28 וכל הקהל משתחווים והשיר משורר ידותן שמעיה ועזיאל 15 ויאספו את אחיהם והחצצרות מחצצרים (מחצרים) הכל עד ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לכלות העלה 29 וככלות להעלות כרעו המלך לטהר בית יהוה 16 ויבאו הכהנים לפנימה וכל הנמצאים אתו--וישתחו 30 ויאמר יחזקיהו בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו דויד ואסף תחזה ויהללו עד לשמחת ויקדו הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה 17 ויחלו וישתחו 31 ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה ידכם ליהוה נשו והביאו זבחים ותודות לבית לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון עלות 32 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל--כלו 18 ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו--בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה לעלה ליהוה כל אלה 33 והקדשים--בקר ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל שש מאות וצאן שלשת אלפים 34 רק הכהנים כליו 19 ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו--הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה 20 וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה 21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה 23 ויגישו את שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם 24 וישחטום הכהנים ויחטאו את דם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת 25 ויעמד את הלויים בית יהוה במצולתים בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו 26 ויעמדו הלויים בכלי דויד והכהנים בחצצרות 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אנרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם--לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל 2 ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני 3 כי לא יכלו לעשות בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם 4 ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל 5 ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן--לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב 6 וילכו הרצים באנרות מיד המלך

לשמים הגיע ¹⁰ ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם ¹¹ ועתה שמעוני--והשיבו השביה אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם ¹² ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי--על הבאים מן הצבא ¹³ ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנח--כי לאשמות יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתנו ועל אשמתנו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל ¹⁴ ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל ¹⁵ ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשם וינעלו ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שמרון ¹⁶ בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור--לעזר לו ¹⁷ ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי ¹⁸ ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם ¹⁹ כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה ²⁰ ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו ²¹ כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו ²² ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז ²³ ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אתם להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל ²⁴ ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים

29 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו ² ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו ³ הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה--ויחזקם ⁴ ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח ⁵ ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש ⁶ כי מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו--ויעזבהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף ⁷ גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל ⁸ ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם לזועה (לזעוה) לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם ⁹ והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת ¹⁰ עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו ¹¹ בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים ¹² ויקמו הלויים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הגרשני--יואח בן זמה ועדן בן יואח ¹³ ומן בני אליצפן שמרי

אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בחר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים בכח חיל--לעזר למלך על האויב ¹⁴ ויכן להם ⁵ והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות--ולאבני קלעים ¹⁵ ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק ¹⁶ וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת ¹⁷ ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים--בני חיל ¹⁸ ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה--כי לכהנים באהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים ¹⁹ ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת ²⁰ ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה ²¹ ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות (החפשית) מצרע--כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ ²² ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים--כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא ²³ וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים--כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו

28 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו ² וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים ³ והוא הקטיר בניה בן הנם ויבער את בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל ⁴ ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ⁵ ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכה גדולה ⁶ ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד--הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם ⁷ ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך ⁸ וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם שלל רב בזזו מהם ויביאו את השלל לשמרון ⁹ ושם היה נביא ליהוה עדר שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו כם בזעף עד

דברי הימים ב

השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרן ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה ¹⁴ ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר ¹⁵ ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך ¹⁶ ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך--חדל לך למה יכון ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך--כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי ¹⁷ ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים ¹⁸ וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח ¹⁹ אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה בביתך--למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך ²⁰ ולא שמע אמציהו--כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום ²¹ ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה ²² וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו ²³ ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל--בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה ²⁴ וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת אוצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרון ²⁵ ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל--חמש

בעיר יהודה

26 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אותו תחת אביו אמציהו ² הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו ³ בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה (יכליה) מן ירושלם ⁴ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו ⁵ ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים ⁶ ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשרוד ויבנה ערים באשרוד ובפלשתים ⁷ ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל הערביים (הערבים) הישבים בגור בעל--והמעוננים ⁸ ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה ⁹ ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם ¹⁰ ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים--כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל--כי אהב אדמה היה ¹¹ ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה יוצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל (יעאל) הסופר ומעשיהו השומר--על יד חנניהו משרי המלך ¹² כל מספר ראשי האבות לנבורי חיל--אלפים ושש מאות ¹³ ועל ידם חיל צבא שלש מאות

שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה 13 ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו- ויאמצוהו 14 וככלותם הביאו לפני המלך

ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע 15 ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת--בן מאה ושלושים שנה במותו 16 ויקברוהו בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו 17 ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם 18 ויעזבו את בית יהוה אלתי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת 19 וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו 20 ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו--כי עזבתם את יהוה ויעזבו אתכם 21 ויקשרו עליו וירגמוהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה 22 ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש 23 ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק 24 כי במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד--כי עזבו את יהוה אלתי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים 25 ובלכתם ממנו כי עזבו אותו במחליים רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגוהו על מטתו וימת ויקברוהו בעיר דויד ולא קברוהו

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלים 2 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם 3 ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו 4 ואת בנייהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות-- כי איש בחטאו ימותו 5 ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימין ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחרו יוצא צבא אחז רמח וצנה 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל--במאה ככר כסף 7 ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבוא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה--יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל 9 ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה 10 ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בחרי אף 11 ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים 12 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו 13 ובני הגדוד אשר

יהוה 7 והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו 8 ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות 9 ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד--אשר בית האלהים 10 ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית--על המלך סביב 11 ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אותו וימשחו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך 12 ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה 13 ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרה עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר 14 ויוצא יהוידע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה 15 וישימו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוה שם 16 ויכרת יהוידע ברית--בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה 17 ויבאו כל העם בית הבעל ויתצוהו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות 18 וישם יהוידע פקדות בית יהוה ביד הכהנים הלויים אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר--על ידי דויד 19 ויעמד השוערים על שערי בית

24 בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן 3 וישא לו יהוידע נשים שתיים ויולד בנים ובנות 4 ויהי אחרי כן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה 5 ויקבץ את הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמזהרו לדבר ולא מהרו הלויים 6 ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל--לאהל העדות 7 כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים 8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל--במדבר 10 וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכלה 11 ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאחו וישיבהו אל מקמו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרב 12 ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו

אסא מלך יהודה¹³ ותלך בדרך מלכי ישראל היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו ותזנה את יהודה ואת ישבי ירושלם כהזנות יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו בית אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים יהוה להכרית את בית אחאב⁸ ויהי כהשפט ממך הרגת¹⁴ הנה יהוה נגף מגפה גדולה-- יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך¹⁵ ואתה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו--ויהרגם בחללים רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן⁹ ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא החלי ימים על ימים¹⁶ ויער יהוה על יהורם בשמרון ויבאהו אל יהוא וימיתו ויקברו את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה כושים¹⁷ ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו את כל בבל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיו ולא לממלכה¹⁰ ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו¹⁸ ואחרי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה-- כל זאת--נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא לבית יהודה¹¹ ותקח יהושבעת בת המלך את יוהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים¹⁹ ושנים יצאו מעיו עם חליו וימת בתחללים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו²⁰ בן שלשים ושנים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברוהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים

22 וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הארץ

הקטן תחתיו--כי כל הראשנים הרג הגדוד²³ ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה² בן ארבעים ושנים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי³ גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע⁴ ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו--למשחית לו גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם⁶ וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל--כי חלה הוא⁷ ומאלהים יבאו כי קדש המה וכל העם--ישמרו משמרת דברי הימים ב

תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם--האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו²¹ ויועץ אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש--בצאת לפני החלוצים ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו²² ובעת החלו ברנה ותהללה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב והר

שעיר הבאים ליהודה--וינפנו²³ ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר--להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו למשחית²⁴ ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פנרים נפלים ארצה ואין פליטה²⁵ ויבא יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזזים את השלל--כי רב הוא²⁶ וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה--כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה--עד היום²⁷ וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם²⁸ ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות--אל בית יהוה²⁹ ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם--כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל³⁰ ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב³¹ וימלך יהושפט על יהודה--בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי³² וילך בדרך אביו אסא--ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה³³ אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבתיהם³⁴ ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים--הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל³⁵ ואחרי

21 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו² ולו אחים בני יהושפט עזריה ויחאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל³ ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור⁴ ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל⁵ בן שלשים ושנים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם⁶ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב--כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה⁷ ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד--למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו--כל הימים⁸ בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך⁹ ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב¹⁰ ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה--אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו¹¹ גם הוא עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלם וידח את יהודה¹² ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך--תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי

לעזר ולשנאי יהודה תאהב ובזאת עליך קצף 6 ויאמר יהודה אלהי אבותינו הלא אתה הוא מלפני יהודה 3 אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים 4 וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהודה אלהי אבותיהם 5 ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות-- לעיר ועיר 6 ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים-- כי לא לאדם תשפטו כי ליהודה ועמכם בדבר משפט 7 ועתה יהי פחד יהודה עליכם שמרו ועשו-- כי אין עם יהודה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד 8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלויים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהודה ולריב וישבו בירושלם 9 ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהודה באמונה ובלבב שלם 10 וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהודה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו 11 והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהודה וזבדיהו בן ישמעאל הנניד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהודה עם הטוב

20

ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על יהושפט-- למלחמה 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי 3 וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהודה ויקרא צום על כל יהודה 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהודה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהודה 5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה בירושלם-- בבית יהודה לפני החצר החדשה

יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד
מאתו 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר
איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו תפתה וגם תוכל--צא ועשה כן 22 ועתה הנה
כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה- נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה
-הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר דבר עליך רעה 23 ויגש צדקיהו בן כנענה
המלך כן 8 ויקרא מלך ישראל אל סרים ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך
אחד ויאמר מהר מיכיהו (מיכיהו) בן ימלא עבר רוח יהוה מאתי--לדבר אתך 24 ויאמר
9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר
איש על כסאו מלכשים בנדים וישיבים בנרן- בחדר להחבא 25 ויאמר מלך ישראל קחו את
-פתח שער שמרון וכל הנביאים--מתנבאים מיכיהו והשיבהו אל ארון שר העיר--ואל יואש
לפניהם 10 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני בן המלך 26 ואמרתם כה אמר המלך שימו
ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תננת את זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ
ארם עד כלותם 11 וכל הנבאים--נבאים כן עד שובי בשלום 27 ויאמר מיכיהו--אם שוב
לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך 12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו עמים כלם 28 ויעל מלך ישראל ויהושפט
דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד מלך יהודה אל רמת גלעד 29 ויאמר מלך
טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה
ודברת טוב 13 ויאמר מיכיהו חי יהוה--כי ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו
את אשר יאמר אלהי אתו אדבר 14 ויבא אל במלחמה 30 ומלך ארם צוה את שרי הרכב
המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול
רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלו כי אם את מלך ישראל לבדו 31 ויהי כראות
והצליחו וינתנו בידכם 15 ויאמר אליו המלך שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך
עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויועק יהושפט
אלי רק אמת--בשם יהוה 16 ויאמר ראיתי את ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו 32 ויהי כראות
כל ישראל נפוצים על ההרים--כצאן אשר אין שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל--וישובו
להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו מאחריו 33 ואיש משך בקשת לתמו ויך את
איש לביתו בשלום 17 ויאמר מלך ישראל אל מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר
יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי לרכב הפך ידיך (ידך) והוצאתני מן המחנה-
טוב כי אם לרע 18 ויאמר לכן שמעו דבר -כי החליתי 34 ותעל המלחמה ביום ההוא
יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו 19 ויאמר יהוה עד הערב וימת לעת בוא השמש

19 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום--לירושלם 2 ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע

אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על ועמם אלישמע ויהורם הכהנים ⁹ וילמדו מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן ביהודה ועמם ספר תורת יהוה ויסבו בכל נמלט חיל מלך ארם מידך ⁸ הלא הכושים ערי יהודה וילמדו בעם ¹⁰ ויהי פחד יהוה על והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים-- כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא להרבה מאד ובהשענך על יהוה נתנם בידך גלחמו עם יהושפט ¹¹ ומן פלשתים מביאים ⁹ כי יהוה עיניו משטטות בכל הארץ להתחזק ליהושפט מנחה-- וכסף משא גם הערביאים עם לבבם שלם אליו-- נסכלת על זאת כי מעתה מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע יש עמך מלחמות ¹⁰ ויכעס אסא אל הראה מאות ותשישים שבעת אלפים ושבע מאות ¹² ויהי ויתנהו בית המהפכת-- כי בזעף עמו על זאת יהושפט הלך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה וירצץ אסא מן העם בעת ההיא ¹¹ והנה דברי בירניות וערי מסכנות ¹³ ומלאכה רבה היה אסא הראשונים והאחרונים-- הנם כתובים על לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל ספר המלכים ליהודה וישראל ¹² ויחלא אסא בירושלם ¹⁴ ואלה פקדתם לבית אבותיהם בשנת שלושם ותשע למלכותו ברגליו עד ליהודה שרי אלפים-- עדנה השר ועמו גבורי למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי חיל שלש מאות אלף ¹⁵ ועל ידו יהונחן השר ברפאים ¹³ וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ועמו מאתים ושמונים אלף ¹⁶ ועל ידו עמסיה ארבעים ואחת למלכו ¹⁴ ויקברוהו בקברתיו בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף אשר כרה לו בעיר דויד וישכיבהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת נשקי קשת ומנן מאתים אלף ¹⁸ ועל ידו יהוזהב מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא ¹⁹ אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר-- בכל יהודה

17 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל ² ויתן חיל-- בכל ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו ³ ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים ⁴ כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל ⁵ ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב ⁶ ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים-- מיהודה ⁷ ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבריה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו-- ללמד בערי יהודה ⁸ ועמם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרימות (ושמירמות) ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה-- הלויים

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב ² וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות אל רמת גלעד ³ ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי-- ועמך במלחמה ⁴ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה ⁵ ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך ⁶ ויאמר

בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא אלֹהיו עמו ¹⁰ ויקבצו ירושלם בחדש השלשי עד מרשה ¹⁰ ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה לשנת חמש עשרה למלכות אסא ¹¹ ויזבחו בנאי צפתה למרשה ¹¹ ויקרא אסא אל יהוה ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע אלֹהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזר בין רב לאין מאות וצאן שבעת אלפים ¹² ויבאו בברית-- כח עזרנו יהוה אלֹהינו כי עליך נשענו ובשמך לדרוש את יהוה אלֹהי אבותיהם בכל לבבם באנו על ההמון הזה יהוה אלֹהינו אתה אל ובכל נפשם ¹³ וכל אשר לא ידרש ליהוה אלֹהי יעצר עמך אנוש ¹² ויגף יהוה את הכושים לפני ישראל יומת-- למן קטן ועד גדול למאיש ועד אסא ולפני יהודה וינסו הכושים ¹³ וירדפם אשה ¹⁴ וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה-- אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים ובחצצרות ובשופרות ¹⁵ וישמחו כל יהודה על לאין להם מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם מחנהו וישאו שלל הרבה מאד ¹⁴ ויכו את כל הערים סביבות גרר-- כי היה פחד יהוה ¹⁶ וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה עליהם ויבזו את כל הערים כי בזה רבה היתה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את בהם ¹⁵ וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון ¹⁷ והבמות-- לגמלים וישבו ירושלם

15 ועזריהו בן עוזר היתה עליו רוח אלֹהים ² ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו ימצא לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם ³ וימים רבים לישראל ללא אלֹהי אמת וללא כהן מורה-- וללא תורה ⁴ וישב בצר לו על יהוה אלֹהי ישראל ויבקשהו וימצא להם ⁵ ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל ישרי הארצות ⁶ וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי אלֹהים הממם בכל צרה ⁷ ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם ⁸ וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדר הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה ⁹ ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה ואת המצפה ⁷ ובעת ההיא בא חנני הראה אל

16 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה-- לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה ² ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה-- ובית המלך וישלח אל בן הדרד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר ³ ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב-- לך הפר בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי ⁴ וישמע בן הדרד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי ⁵ ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו ⁶ ואסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה ⁷ ובעת ההיא בא חנני הראה אל

בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוראל מן איש יהודה ויהי בהרע איש יהודה והאלהים גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה 3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי 16 וינוסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם בידם 17 ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור גבור חיל 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח 6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד על אדניו 7 ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניהם 8 ועתה אתם אמרים להתחזק לפני מלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים 9 הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות--כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילים שבעה והיה כהן ללא אלהים 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת 11 ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב--כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו 12 והנה עמנו בראש האלהים וכחנו וחצצרות התרועה--להרע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבתיכם--כי לא תצליחו 13 וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם 14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים (מחצרים) בחצצרות 15 ויריעו

14 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים 2 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו 3 ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האשרים 4 ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם--ולעשות התורה והמצוה 5 ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו 6 ויבן ערי מצודה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה--כי הניח יהוה לו 7 ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו 8 ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מנן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל 9 ויצא אליהם זרח הכושי

גת ואת מרשה ואת זיף 9 ואת אדורים ואת ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר
 לכיש ואת עזקה 10 ואת צרעה ואת אילון ואת לעם אשר באו עמו ממצרים--לובים סכיים
 חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות וכושים 4 וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה
 11 ויחזק את המצורות ויתן בהם נגידים ואצרות ויבא עד ירושלם 5 ושמעה הנביא בא אל
 מאכל ושמן ויין 12 ובכל עיר ועיר צנות רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם
 ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם
 ובנימן 13 והכהנים והלויים אשר בכל ישראל-- עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק
 התיצבו עליו מכל גבולם 14 כי עזבו הלויים את 6 ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה
 מנרשיהם ואחותם וילכו ליהודה ולירושלם 7 ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל
 כי הזניחם ירבעם ובניו מכתן ליהוה 15 ויעמד שמעה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם
 לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד
 עשה 16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים שישק 8 כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי
 את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל-- ועבודת ממלכות הארצות 9 ויעל שישק מלך
 באו ירושלם לזבוח ליהוה אלהי אבותיהם מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית
 17 ויחזקו את מלכות יהודה ויאמזו את רחבעם יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח
 בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה 10 ויעש
 ושלמה--לשנים שלוש 18 ויקח לו רחבעם המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד
 אשה--את מחלת בן (בת) ירימות בן דויד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך
 אביהיל בת אליאב בן ישי 19 ותלד לו בנים-- 11 ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים
 את יעוש ואת שמריה ואת זהם 20 ואחריה לקח ונשאום והשבום אל תא הרצים 12 ובהכנעו
 את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם
 עתי ואת ויזא ואת שלמית 21 ויאהב רחבעם ביהודה היה דברים טובים 13 ויתחזק המלך
 את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו--כי רחבעם בירושלם--וימלך כי בן ארבעים
 נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים ויולד ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה
 עשרים ושמונה בנים--וששים בנות 22 ויעמד מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום
 לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו
 באחיו--כי להמליכו 23 ויבן ויפרץ מכל בניו נעמה העמנית 14 ויעש הרע כי לא הכין לבו
 לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות לדרוש את יהוה 15 ודברי רחבעם הראשנים
 ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים והאחרונים--הלא הם כתובים בדברי שמעה
 הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים 16 וישכב רחבעם עם אבתיו
 ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו

12 ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו 2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה 3 באלף

13 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה 2 שלוש שנים מלך

27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה--לרב ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות 29 ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים--הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי (יערו) החזה על ירבעם בן נבט 30 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה 31 וישכב שלמה עם אבתיו ויקברוהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברת מפני שלמה המלך--וישב ירבעם ממצרים 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר 4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו--ונעבדך 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים--ושובו אלי וילך העם 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר 7 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים--והיו לך עבדים כל הימים 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו 10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכבד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתיני אבי 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני אסיף על עלכם אבי יסר

11 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה--להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה--ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו--כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם 5 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה 6 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע 7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם 8 ואת

17 אז הלך שלמה לעציון גבר ואל אילות על שפת הים--בארץ אדום 18 וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות (אניות) ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה

9 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאוד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה 2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה 3 ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה--והבית אשר בנה 4 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליהם אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח 5 ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי--על דברך ועל חכמתך 6 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי וטראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה--העמדים לפניך תמיד ושמעם את חכמתך 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ כך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה 9 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאוד--ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה 10 וגם עבדי חירם (חורם) ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר--הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה 11 ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית

יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה 13 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת--שש מאות וששים ושש ככרי זהב 14 לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת 16 ושלש מאות מגנים זהב שחוט--שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון 17 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור 18 ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות 19 ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות--מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה 20 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה--למאומה 21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים 22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ--לעשר וחכמה 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה--לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו 24 והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים--דבר שנה בשנה 25 ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם 26 ויהי מושל בכל המלכים--מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים

לאהליהם--שמחים וטובי לב על הטובה אשר חורם לשלמה--בנה שלמה אתם ויושב שם את עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל עמו בני ישראל³ וילך שלמה חמת צובה ויחזק¹¹ ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך עליה⁴ ויבן את תדמר במדבר ואת כל ערי ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית המסכנות אשר בנה בחמת⁵ ויבן את בית יהוה ובביתו--הצליח¹² וירא יהוה אל שלמה חורון העליון ואת בית חורון התחתון--ערי בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי מצור חומות דלתים ובריה⁶ ואת בעלת ואת במקום הזה לי לבית זבח¹³ הן אעצר השמים כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ולא יהיה מטר והן אצוה על חנב לאכול הארץ ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק ואם אשלח דבר בעמי¹⁴ ויכנעו עמי אשר שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו ובכל ארץ ממשלתו⁷ כל העם הנותר מן מדרכיהם הרעים--ואני אשמע מן השמים החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی אשר ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם¹⁵ עתה לא מישראל המה⁸ מן בניהם אשר נותרו עיני יהו פתחות ואזני קשבות--לתפלת המקום אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל הזה¹⁶ ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה ויעלם שלמה למס עד היום הזה⁹ ומן בני להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו כל הימים¹⁷ ואתה אם תלך לפני כאשר הלך כי המה אנשי מלחמה ושרי שלישי ושרי רכבו דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתך וחקי ופרשו¹⁰ ואלה שרי הנציבים (הנצבים) אשר ומשפטי תשמור¹⁸ והקימותי את כסא מלכותך למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת¹¹ ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דויד לך איש מושל בישראל¹⁹ ואם תשובון אתם-- לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשה לי וועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם בבית דויד מלך ישראל--כי קדש המה אשר והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם באה אליהם ארון יהוה¹² אז העלה שלמה להם²⁰ ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך האולם¹³ ובדבר יום ביום להעלות כמצות מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש²¹ והבית הזה אשר היה עליון לכל עבר פעמים בשנה--בחג המצות ובחג השבעות עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ ובחג הסכות¹⁴ ויעמד כמשפט דויד אביו הזאת ולבית הזה²² ואמרו על אשר עזבו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלויים על את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם יום ביומו והשערים במחלקותם לשער ושער ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה כי כן מצות דויד איש האלהים¹⁵ ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר-- הזאת

8 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה--ואת ביתו² והעדרים אשר נתן

ועמך ישראל--כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו איביו בארץ שעריו כל נגע וכל מחלה 29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל--אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה 30 ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם 31 למען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה--אשר נתתה לאבותינו 32 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה 33 ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי 34 כי יצא עמך למלחמה על איביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמן 35 ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם 36 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבו שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה 37 והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם וישבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו 38 ושבנו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמן 39 ושמעת

7 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והדות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו 4 והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה 5 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם 6 והכהנים על משמרותם עמדים וחלולים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים (מחצרים) נגדם וכל ישראל עמדים 7 ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים 8 ויעש שלמה את החננ בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו--קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים 9 ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחנן שבעת ימים 10 וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם

הזה 30 ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם 31 למען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה--אשר נתתה לאבותינו 32 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה 33 ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי 34 כי יצא עמך למלחמה על איביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמן 35 ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם 36 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבו שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה 37 והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם וישבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו 38 ושבנו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמן 39 ושמעת

כאחד למחצצרים (למחצרים) ולמשררים יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים--בשמים להשמיע קול אחד להלל ולהדות ליהוה ובהרים קול בחצצרות ובמצלותים ובכלי לפניך בכל לבם¹⁵ אשר שמרת לעבדך דויד השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה¹⁴ ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל
 2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים³ ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד⁴ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר⁵ מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל⁶ ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל⁷ ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל⁸ ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי--השיבות כי היה עם לבבך⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלצ'ך הוא יבנה הבית לשמי¹⁰ ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל¹¹ ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל¹² ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו¹³ כי עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה--חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה¹⁴ ויאמר

יהוה אלהי ישראל אין כמוך כמוך אלהים--בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים וכיהרים קול בחצצרות ובמצלותים ובכלי לפניך בכל לבם¹⁵ אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפ'ך ובידך מלאת כיום הזה¹⁶ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתי כאשר הלכת לפני¹⁷ ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד¹⁸ כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך--אף כי הבית הזה אשר בניתי¹⁹ ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו--יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך²⁰ להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה--אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה²¹ ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים--ושמעת וסלחת²² אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך--בבית הזה²³ ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו²⁴ ואם יננף עמך ישראל לפני אויב--כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחנונו לפניך בבית הזה²⁵ ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבותיהם²⁶ בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך--מחטאתם ישוכן כי תענם²⁷ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך

פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם והמלקחים זהב הוא מכלות זהב 22 והמזמרות מלמעלה וכל אחריהם ביתה 5 ועביו טפח-- והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים יכול 6 ויעש כיורים

עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאל 5 ולרחצה בהם את מעשה העולה ידיחו בם והים לרחצה לכהנים בו 7 ויעש את מנרות הזהב עשר-- כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל 8 ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל ויעש מזרקי זהב מאה 9 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת 10 ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה-- ממול נגבה 11 ויעש חורם-- את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם (חורם) לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים 12 עמודים שנים והגלות והכתרות על ראש העמודים שנים והשבכות שנים-- לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים 13 ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת-- לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים 14 ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות 15 את הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו 16 ואת הסירות ואת היעים ואת המזולגות ואת כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה-- נחשת מרוק 17 בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת 19 ויעש שלמה-- את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים 20 ואת המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר-- זהב סגור 21 והפרח והנרות

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים-- נתן באצרות בית האלהים 2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל-- אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד-- היא ציון 3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון 5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו-- לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב 7 ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית-- אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים 8 ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה 9 ויאריכו הברדים ויראו ראשי הברדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה 10 אין בארון-- רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים 11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו-- אין לשמור למחלקות 12 והלויים המשררים לכלם לאסף להימן לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמדם כהנים למאה ועשרים מחצררים (מחצרים) בחצצרות 13 ויהי

בתים עשרים אלף ¹¹ ויאמר חורם מלך צר זהב פרוים ⁷ ויחף את הבית הקרות הספים בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את וקירותיו ודלתותיו--זהב ופתח כרובים על עמו נתנן עליהם מלך ¹² ויאמר חורם--ברוך הקירות ⁸ ויעש את בית קדש הקדשים-- יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ארכו על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים שש יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית מאות ⁹ ומשקל למסמרות לשקלים חמשים למלכותו ¹³ ועתה שלחתי איש חכם יודע זהב והעלויות חפה זהב ¹⁰ ויעש בבית קדש בינה--לחורם אבי ¹⁴ בן אשה מן בנות דן ואביו הקדשים כרובים שנים--מעשה צעצעים ויצפו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת אתם זהב ¹¹ וכנפי הכרובים--ארכם אמות בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף מחשבת--אשר ינתן לו עם חכמיו וחכמי אדני הכרוב האחר ¹² וכנף הכרוב האחד אמות דויד אביך ¹⁵ ועתה החטים והשערים השמן חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות והיין אשר אמר אדני--ישלח לעבדיו ¹⁶ ואנחנו חמש--דבקה לכנף הכרוב האחר ¹³ כנפי נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם עמדים על רגליהם ופניהם לבית ¹⁴ ויעש ירושלם ¹⁷ ויספר שלמה כל האנשים הנגרים את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ ויעל אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם עליו כרובים ¹⁵ ויעש לפני הבית עמודים שנים דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על אלפים ושש מאות ¹⁸ ויעש מהם שבעים אלף ראשו אמות חמש ¹⁶ ויעש שרשרות בדביר סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ויתן על ראש העמדים ויעש רמונים מאה ושש מאות מנצחים להעביר את העם ויתן בשרשרות ¹⁷ ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא שם הימני (הימני) יכן ושם השמאלי בעז

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדויד אביהו--

אשר הכין במקום דויד בנגן ארגן היבוס ⁴ ויעש מזבח נחשת--עשרים אמה ארכו ² ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים ⁴ והאולם אשר על פני הארך על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור ⁵ ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרת ⁶ ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב

דברי הימים ב

1 ויתחזק שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה ² ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל--ראשי האבות ³ וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בנבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר ⁴ אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם ⁵ ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור--שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל ⁶ ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף ⁷ בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך ⁸ ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו ⁹ עתה יהוה אלהים--יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ ¹⁰ עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול ¹¹ ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך עליו ¹² החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך--אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחר כך לא יהיה כן ¹³ ויבא שלמה לבמה אשר בנבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל ¹⁴ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך

בירושלם ¹⁵ ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם--כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה--לרב ¹⁶ ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא--סחרי המלך מקוא יקחו במחר ¹⁷ ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם--בדם וציאו

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו ² ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות ³ וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דויד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו ⁴ הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפני קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל ⁵ והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים ⁶ ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפני ⁷ ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דויד אבי ⁸ ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון--כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך ⁹ ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא ¹⁰ והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן

לכל ישראל²² ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום
ההוא--בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה
בן דויד וימשחו ליהוה לנניד ולצדוק לכהן
²³ וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דויד
אביו--ויצלח וישמעו אליו כל ישראל²⁴ וכל
השרים והגברים וגם כל בני המלך דויד--
נתנו יד תחת שלמה המלך²⁵ ויגדל יהוה את
שלמה למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו
הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו
על ישראל²⁶ ודויד בן ישי מלך על כל ישראל
²⁷ והימים אשר מלך על ישראל--ארבעים
שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלוש²⁸ וימת בשיבה טובה שבע
ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו
²⁹ ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים--
הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל
דברי נתן הנביא ועל דברי גד החזה³⁰ עם
כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו
ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות

למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה ¹⁶ ואת ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה ושלחן וכסף לשלחנות הכסף ¹⁷ והמזלגות אלף ככרים ⁸ והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור ¹⁸ ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרכבה הכרובים זהב ¹⁰ ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה ¹⁹ הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל--כל מלאכות התבנית ²⁰ ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה--אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך--לא ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה ²¹ והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבר

29 ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה--כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים ² וככל כחי הכינותי לבית אלהי הזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש--לרב ³ ועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי לבית הקדש ⁴ שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר כסף מזקק לשוח קירות הבתים ⁵ לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה ⁶ ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך ⁷ ויתנו לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמשת אלפים

והנחשת לנחשת וברזל מאה ושלחן וכסף לשלחנות הכסף ¹⁷ והמזלגות אלף ככרים ⁸ והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור ¹⁸ ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרכבה הכרובים זהב ¹⁰ ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה ¹⁹ הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל--כל מלאכות התבנית ²⁰ ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה--אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך--לא ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה ²¹ והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבר

והנחשת לנחשת וברזל מאה ושלחן וכסף לשלחנות הכסף ¹⁷ והמזלגות אלף ככרים ⁸ והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור ¹⁸ ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרכבה הכרובים זהב ¹⁰ ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה ¹⁹ הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל--כל מלאכות התבנית ²⁰ ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה--אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך--לא ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה ²¹ והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבר

אליהו מאחי דויד ליששכר--עמרי בן מיכאל ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון
19 לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי-- ברית יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינותי
ירימות בן עזריאל 20 לבני אפרים הושע לבנות 3 והאלהים אמר לי לא תבנה בית
בן עזייהו לחצי שבט מנשה ואל בן פדיהו לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת
21 לחצי המנשה גלעדה ידו בן זכריהו לבנימן- 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית
-יעשיאל בן אבנר 22 לדן עזראל בן ירחם אבי להיות למלך על ישראל לעולם--כי
אלה שרי שבטי ישראל 23 ולא נשא דויד ביהודה בחר לנניד ובבית יהודה בית אבי
מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר ובבני אבי--בי רצה להמליך על כל ישראל
יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים 5 ומכל בני--כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר
24 יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בשלמה בני--לשבת על כסא מלכות יהוה על
בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר ישראל 6 ויאמר לי--שלמה בנך הוא יבנה
במספר דברי הימים למלך דויד 25 ועל ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה
אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות לו לאב 7 והכינותי את מלכותו עד לעולם
בשדה בערים ובכפרים ובמנדלות יהונתן אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי--כיום הזה
בן עזייהו 26 ועל עשי מלאכת השדה לעבדת 8 ועתה לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאזני
האדמה--עזרי בן כלוב 27 ועל הכרמים--שמעי אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם--
הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי -למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם
השפמי 28 ועל הזיתים והשקמים אשר בשפלה לבנים אחריכם עד עולם 9 ואתה שלמה
בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן יועש 29 ועל בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם
הבקר הרעים בשרון שטרי (שרשי) השרוני ובנפש חפצה--כי כל לבבות דורש יהוה וכל
ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי 30 ועל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם
הגמלים--אוביל הישמעלי ועל האתנות יחדיהו תעזבו יזינחך לעד 10 ראה עתה כי יהוה בחר
המרנתי 31 ועל הצאן יזיו ההגרי כל אלה שרי בך לבנות בית למקדש--חזק ועשה 11 ויתן
הרכוש אשר למלך דויד 32 ויהונתן דוד דויד דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו
יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני וגנזיו ועליתיו וחדריו הפנימים--ובית הכפרת
עם בני המלך 33 ואחיתפל יועץ למלך וחושי 12 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות
הארכי רע המלך 34 ואחרי אחיתפל יהוידע בית יהוה ולכל הלשכות סביב--לאצרות בית
בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב האלהים ולאצרות הקדשים 13 ולמחלקות
הכהנים וחללים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת בית יהוה 14 לזהב
במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה
15 ומשקל למנורות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנורות הכסף במשקל
דויד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי

28

ולבניו בית האספים ¹⁶ לשפים ולחסה למערב את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמדת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת משמר ¹⁷ למזרח הליום ששה לצפונה ליום האחת--עשרים וארבעה אלף ² על המחלקת ארבעה לננבה ליום ארבעה ולאספים שנים הראשונה לחדש הראשון--ישבעם בן זבדיאל שנים ¹⁸ לפרבר למערב--ארבעה למסלה ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף ³ מן שנים לפרבר ¹⁹ אלה מחלקות השערים לבני בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות--לחדש הקרחי ולבני מררי ²⁰ והליום--אחיה על הראשון ⁴ ועל מחלקת החדש השני דודי אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים האחוזי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו ²¹ בני לעדן הנרשני ללעדן ראשי האבות עשרים וארבעה אלף ⁵ שר הצבא השלישי ללעדן הנרשני--יחיאלי ²² בני יחיאלי--זתם לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש ויואל אחיו על אצרות בית יהוה ²³ לעמרמי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף ⁶ הוא בניהו ליצהרי לחברוני לעזיאלי ²⁴ ושבאל בן גרשום נבור השלשים ועל השלשים ומחלקתו עמזיבד בן משה נגיד על האצרות ²⁵ ואחיו לאליעזר-- בנו ⁷ הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים ושלמות (ושלמית) בנו ²⁶ הוא שלמות ואחיו וארבעה אלף ⁸ החמישי לחדש החמישי השר על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות-- אלף ⁹ חששי לחדש הששי עירא בן עקש ושרי הצבא ²⁷ מן המלחמות ומן השלל התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף הקדישו--לחזק לבית יהוה ²⁸ וכל ההקדיש ¹⁰ השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן שמואל הראה ושואל בן קישואבנר בן נר ויואב בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה בן צרויה--כל המקדיש על יד שלמות ואחיו אלף ¹¹ השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי ²⁹ ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף על ישראל--לשטרים ולשפטים ³⁰ לחברוני ¹² התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתותי חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על לבנימיני (לבן ימיני) ועל מחלקתו עשרים פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה--לכל ¹³ העשירי לחדש העשירי מלאכת יהוה ולעבדת המלך ³¹ לחברוני מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות--בשנת ¹⁴ עשתי עשר לעשתי עשר הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל גבורי חיל ביעזר גלעד ³² ואחיו בני חיל מחלקתו עשרים וארבעה אלף ¹⁵ השנים אלפים ושבע מאות--ראשי האבות ויפקידם עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי דויד המלך על הראובני והגדי וחצי שבט לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף ¹⁶ ועל שבטי ישראל--לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני--שפטיהו בן מעכה ¹⁷ ללוי חשביהו בן קמואל לאהרן צדוק ¹⁸ ליהודה

ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה עשר 23 לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים לבני אסף והימן וידותון הנביאים (הנבאים) עשר 24 לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו בכנרות נבבלים ובמצלותים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם 2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה--בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך 3 לידותון--בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות והלל ליהיה 4 להימן--בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותיר מחזיאת 26 למחלקות לשערים--לקרחים משלמיהו 5 כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים--להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר--ובנות שלוש 6 כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלותים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים--על ידי המלך אסף וידותון והימן 7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין--מאתים שמונים ושמונה 8 ופילו גורלות משמרת לעמת קטן כנדול--מבין עם תלמיד 9 ויצא הגורל הראשון לאסף--ליוסף גדליהו השני--הוא ואחיו ובניו שנים עשר 10 השלשי זכור בניו ואחיו שנים עשר 11 הרביעי ליצרי--בניו ואחיו שנים עשר 12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר 13 הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר 14 השבעי אשראלה בניו ואחיו שנים עשר 15 השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר 16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר 17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר 18 עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר 19 השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר 20 לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר 21 לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר 22 לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים

26 למחלקות לשערים--לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף 2 ולמשלמיהו בנים--זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי 3 עילם החמישי יהוחנן הששי אליהוועני השביעי 4 ולעבד אדם בנים--שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי 5 עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים 6 ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה 7 בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו--בני חיל אליהו וסמכיהו 8 כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה--ששים ושנים לעבד אדם 9 ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל--שמונה עשר 10 ולחסה מן בני מררי בנים--שמרי הראש כי לא היה בכור וישימהו אביהו לראש 11 חלקיהו השני טבליהו השלישי זכריהו הרביעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר 12 לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות--לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה 13 ופילו גורלות קטן כנדול לבית אבותם--לשער ושער 14 ויפל הגורל מזרחת לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה 15 לעבד אדם ננכה

הרביעי 20 בני עזיאל--מיכה הראש וישיה השני אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני
 21 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר אלעזר ובבני איתמר 6 ויכתבם שמעיה בן
 וקיש 22 וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אם נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים
 בנות וישאום בני קיש אחיהם 23 בני מושי מחלי וצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר וראשי
 ועדר וירמות--שלושה 24 אלה בני לוי לבית האבות לכהנים וללויים--בית אב אחד אחז
 אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר לאלעזר ואחז אחז לאיתמר 7 ויצא הנורל
 שמות לנלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית הראשון ליהויריב לידעיה השני 8 לאחר
 יהוה--מבן עשרים שנה ומעלה 25 כי אמר דויד השלישי לשערים הרבעי 9 למלכיה החמישי
 הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם למימן הששי 10 להקוץ השבעי לאביה השמיני
 עד לעולם 26 וגם ללויים--אין לשאת את המשכן 11 לישוע התשעי לשכניהו העשירי 12 לאלשיב
 ואת כל כליו לעבדתו 27 כי בדברי דויד עשתי עשר ליקים שנים עשר 13 לחפה שלשה
 האחרונים המה מספר בני לוי מבן עשרים עשר לישבאב ארבעה עשר 14 לבלנה חמשה
 שנה ולמעלה 28 כי מעמד ליד בני אהרן עשר לאמר ששה עשר 15 לחזיר שבעה עשר
 לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות להפצץ שמונה עשר 16 לפתחיה תשעה עשר
 ועל טהרת לכל קדש--ומעשה עבדת בית ליחזקאל העשרים 17 ליכין אחד ועשרים
 האלהים 29 וללחם המערכת ולסלת למנחה לגמול שנים ועשרים 18 לדליהו שלשה ועשרים
 ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל למעזיהו ארבעה ועשרים 19 אלה פקדתם
 משורה ומדה 30 ולעמד בבקר בבקר להדות לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד
 ולהלל ליהוה וכן לערב 31 ולכל העלות אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל
 עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים 20 ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני
 -במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה שובאל יחדיהו 21 לרחביהו--לבני רחביהו
 32 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הראש ישיה 22 ליצהרי שלמות לבני שלמות
 הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם--לעבדת יחת 23 ובני יריהו אמריהו השני יחזיאל
 השלישי יקמעם הרביעי 24 בני עזיאל מיכה בית יהוה

24 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן--גרב ואביהוא אלעזר ואיתמר 2 וימת גרב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר 3 ויחלקם דויד--וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם 4 וימצאו בני אלעזר רבים לראשי הנבכים מן בני איתמר--ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה 5 ויחלקום בנורלות אלה עם

לבני מיכה שמור (שמיר) 25 אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו 26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו 27 בני מררי--ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי 28 למחלי אלעזר ולא היה לו בנים 29 לקיש בני קיש ירחמאל 30 ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלויים לבית אבותיהם 31 ויפילו גם הם נורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללויים--אבות הראש לעמת אחיו הקטן

חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים והניח לכם מסביב כי נתן בידו את ישיב הארץ 3 וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות--הכין דויד ונחשת לרב אין משקל 4 ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי ארזים לרב--לדויד 5 ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה הנבנה לשם יהוה

23 ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל 2 ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלויים 3 ויספרו הלויים מבין שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף 4 מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים 5 וארבעת אלפים עשר וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל 6 ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי 7 לגרשני לעדן ושמי 8 בני לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל--שלשה 9 בני שמעי שלמות (שלמית) וחזיאל והרן--שלשה אלה ראשי האבות ללעדן 10 ובני שמעי--יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה 11 ויהי יחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת 12 בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל--ארבעה 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם--להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד עולם 14 ומשה איש האלהים--בניו יקראו על שבט הלוי 15 בני משה גרשום ואליעזר 16 בני גרשום שבואל הראש 17 ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה 18 בני יצהר שלמית הראש 19 בני חברון--יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם

להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו 6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל 7 ויאמר דויד לשלמה בנו (בני)--אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי 8 ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדולות עשית לא תבנה בית לשמי--כי דמים רבים שפכת ארצה לפני 9 הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן על ישראל בימיו 10 הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל--עד עולם 11 עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך 12 אך יתן לך יהוה שכל ובניה ויצוך על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך 13 אז תצליח--אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת 14 והנה בעניי הכינותי לבית יהוה זהב ככרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף 15 ועמך לרב עשי מלאכה--חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה 16 לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך 17 ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו 18 הלא יהוה אלהיכם עמכם

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה למנות את ישראל ² ויאמר דויד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את מספרם ³ ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים-- הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל ⁴ ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם ⁵ ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב ⁶ ולוי ובנימין לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב ⁷ וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל ⁸ ויאמר דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עוון עבדך כי נסכלתי מאד ⁹ וידבר יהוה אל גד חזה דויד לאמר ¹⁰ לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך ¹¹ ויבא גד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך ¹² אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חודשים נספה מפני צריך וחרב אויביך למשנת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר ¹³ ויאמר דויד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד אדם אל אפל ¹⁴ ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש ¹⁵ וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבوسی ¹⁶ וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה

והיה נטויה על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על פניהם ¹⁷ ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ירך בי ובבית אבי יבשעמך לא למנפה ¹⁸ ומלאך יהוה אמר אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה בגרן ארנן היבסי ¹⁹ ויעל דויד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה ²⁰ וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים ²¹ ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה ²² ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המנפה מעל העם ²³ ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש ארנן המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה-- הכל נתתי ²⁴ ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עולה חנם ²⁵ ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות ²⁶ ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה ²⁷ ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל גדנה ²⁸ בעת ההיא-- בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבوسی ויזבח שם ²⁹ ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה-- בעת ההיא בבמה בגבעון ³⁰ ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת-- מפני חרב מלאך יהוה

22 ויאמר דויד-- זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל ² ויאמר דויד-- לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד

בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים ושושא סופר 17 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד הראשנים ליד המלך

19 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו 2 ויאמר דויד אעשה חסד עם חננו בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון--לנחמו 3 ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך 4 ויקח חנון את עבדי דויד ויגלחם ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם 5 וילכו ויגידו לדויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים 7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה 8 וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לברם בשדה 10 וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו-- פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם 11 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון 12 ויאמר אם תחזק ממני ארם--והיית לי לתשועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתוך 13 חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהיה הטוב בעינינו יעשה 14 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני

20 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה 2 ויקח דויד את עשרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד 3 ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם 4 ויהי אחרי כן ותעמד מלחמה בנזר עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את ספי מילידי הרפאים-- ויכנעו 5 ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעור (יעיר) את לחמי אחי גלית הגתי--ועץ חניתו כמנזר ארנים 6 ותהי עוד מלחמה בנת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא 7 ויחרף את ישראל ויכהו ויהונתן בן שמעא אחי דויד 8 אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו

10 ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל להכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית יבנה לעולם לך יהוה 11 והיה כי מלאו ימך ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריו אשר יהיה מבניך והכינותי את מלכותו 12 הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם 13 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך 14 והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם 15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה--כן דבר נתן אל דויד 16 ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מו אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד הלם 17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם המעלה--יהוה אלהים 18 מה יוסיף עוד דויד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת 19 יהוה--בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות 20 יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו 21 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות--לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים 22 ותתן את עמך ישראל לך לעם--עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים 23 ועתה יהוה--הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת 24 ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר--יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דויד עבדך נכון לפניך 25 כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך 26 ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת 27 ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות

18 ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד פלשתים 2 ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה 3 ויך דויד את הדדעזר מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת 4 וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב 5 ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף איש 6 וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך 7 ויקח דויד את שלשי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם 8 ומטבחת ומכון ערי הדדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כלי הנחשת 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל הדדעזר מלך צובה 10 וישלח את הדורם בנו אל המלך דויד לשאול (לשאל) לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו--כי איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב וכסף--ונחשת 11 גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הנשים--מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק 12 ואבשי בן צרויה הכה את אדום בניא המלח שמונה עשר אלף 13 וישם באדום נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך 14 וימלך דויד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה--לכל עמו 15 וייואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר 16 וצדוק

נתן דויד בראש להדות ליהוה-- ביד אסף כל העם אמנ-- והלל ליהוה ³⁷ ויעזב שם לפני ואחיו ⁸ הודו ליהוה קראו בשמו-- הודיעו ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני בעמים עלייתו ⁹ שירו לו זמרו לו-- שיחו הארון תמיד-- לדבר יום ביומו ³⁸ ועבד אדם בכל נפלאותיו ¹⁰ התהללו בשם קדשו-- ישמח ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיהו לב מבקשי יהוה ¹¹ דרשו יהוה ועזו-- בקשו וחסה לשערים ³⁹ ואת צדוק הכהן ואחיו פניו תמיד ¹² זכרו נפלאותיו אשר עשה-- מפתיו הכהנים לפני משכן יהוה-- בבמה אשר בנבעון ומשפטי פיהו ¹³ זרע ישראל עבדו-- בני יעקב ⁴⁰ להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה בחיריו ¹⁴ הוא יהוה אלהינו-- בכל הארץ משפטיו ¹⁵ זכרו לעולם בריתו-- דבר צוה יהוה אשר צוה על ישראל ⁴¹ ועמהם הימן לאלף דור ¹⁶ אשר כרת את אברהם-- ושבעתו וידותו ושאר הברורים אשר נקבו בשמות-- ליצחק ¹⁷ ויעמידה ליעקב לחק-- לישראל ברית עולם ¹⁸ לאמר לך אתן ארץ כנען-- וידותו חצצרות ומצלות למשמיעים וכלי חבל נחלתכם ¹⁹ בהיותכם מתי מספר-- כמעט וגרים בה ²⁰ ויתהלכו מגוי אל גוי-- ומממלכה אל עם אחר ²¹ לא הניח לאיש לעשקם-- ויוכח עליהם מלכים ²² אל תגעו במשיחי-- ובנביאי אל תרעו ²³ שירו ליהוה כל הארץ-- בשרו מיום אל יום ישועתו ²⁴ ספרו בנים את כבודו-- בכל העמים נפלאותיו ²⁵ כי גדול יהוה ומהלל מאד-- ונורא הוא על כל אלהים ²⁶ כי כל אלהי העמים אליילים-- ויהוה שמים עשה ²⁷ הוד והדר לפניו-- עז וחדות במקומו ²⁸ הבו ליהוה משפחות עמים-- הבו ליהוה כבוד ועז ²⁹ הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו-- השתחוו ליהוה בהדרת קדש ³⁰ חילו מלפניו כל הארץ-- אף תכון תבל בל תמוט ³¹ ישמחו השמים ותגל הארץ-- ויאמרו בנים יהוה מלך ³² ירעם הים ומלואו-- יעלץ השדה וכל אשר בו ³³ אז ירגנו עצי היער מלפני יהוה-- כי בא לשפוט את הארץ ³⁴ הודו ליהוה כי טוב-- כי לעולם חסדו ³⁵ ואמרו-- הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך ³⁶ ברוך יהוה אלהי ישראל-- מן העולם ועד העלם ויאמרו

17 ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות ² ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך ³ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר ⁴ לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת ⁵ כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן ⁶ בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לדעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים ⁷ ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתוך מן הנה מן אחרי הצאן-- להיות נגיד על עמי ישראל ⁸ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויבך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ ⁹ ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה

לשאת את ארון האלהים כי אם הלויים כי בם ויעיאל ועזיהו--בכנרות על השמונית לנצח בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו--עד 22 וכנניהו שר הלויים במשא--יסר במשא עולם 3 ויקהל דויד את כל ישראל אל ירושלם כי מבין הוא 23 וברכיה ואלקנה שערים להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לארון 24 ושכניהו ויושפט ונתנאל ועמשי לו 4 ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלויים וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים 5 לבני קהת--אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים (מחצרים) בחצצרות לפני ארון האלהים 6 לבני מררי--עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים ועבד אדם ויחיה שערים לארון 25 ויהי דויד 7 לבני גרשום--יואל השר ואחיו מאה ושלושים וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות 8 לבני אליצפן--שמעיה השר ואחיו מאתים את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם-- 9 לבני חברון--אליאל השר ואחיו שמונים בשמחה 26 ויהי בעזר האלהים את הלויים 10 לבני עזיאל עמינדב השר--ואחיו מאה ושנים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים עשר 11 ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים ושבעה אילים 27 ודויד מכרבל במעיל בוך וללויים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל וכל הלויים הנשאים את הארון והמשררים ועמינדב 12 ויאמר להם אתם ראשי האבות וכנניה השר המשא המשררים ועל דויד אפוד ללויים התקדשו אתם ואחיהם והעליתם את 28 וכל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה ארון יהוה אל הים אל הכינרת לו 13 כי בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלות למבראשונה לא אתם--פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט 14 ויתקדשו הכהנים יהוה בא עד עיר דויד ומיכל בת שאול נשקפה והלויים להעלות את ארון יהוה אל הים ישראל בעד החלון ותרא את המלך דויד מרקד 15 וישאו בני הלויים את ארון האלהים כאשר ומשחק ותבז לו בלבה

16 ויביאו את ארון האלהים ויצגו אתו צוה משה כדבר יהוה--בכתפם במטות עליהם 16 ויאמר דויד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות ומצלות--משמיעים להרים בקול לשמחה 17 ויעמידו הלויים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיה ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיה 18 ועמהם אחיהם המשנים וזכריהו בן ויעיאל ושמירמות ויחיאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואלילפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל--השערים 19 והמשררים הימן אסף ואיתן--במצלות נחשת להשמיע 20 וזכריהו ועיאל ושמירמות ויחיאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו--בנבלים על עלמות 21 ומתתיהו ואלילפלהו ומקניהו ועבד אדם

16 ויביאו את ארון האלהים ויצגו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים 2 ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה 3 ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה--לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה 4 ויתן לפני ארון יהוה מן הלויים--משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אל הים ישראל 5 אסף הראש ומשנהו זכריהו יעאל ושמירמות ויחיאל ומתתיהו ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלות משמיע 6 ובניהו ויחזיאל הכהנים--בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים 7 ביום ההוא אז

דויד 39 ויהיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים בית עבד אדם בביתו--שלשה חדשים ויברך ושותים כי הכינו להם אחיהם 40 וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבולון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובנמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבילים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן--לרוב כי שמחה בישראל

13 ויועץ דויד עם שרי האלפים והמאות-- לכל נגיד 2 ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשואים בכל ארצות ישראל ועממם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו 3 ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנוהו בימי שאול 4 ויאמרו כל קהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם 5 ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים 6 ויעל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים--אשר נקרא שם 7 וירכיבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית אביננדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה 8 ודויד וכל ישראל משחקים לפני האלהים--בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלותים ובחצצרות 9 ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון-- כי שמטו הבקר 10 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלהים 11 ויחר לדויד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה 12 ויירא דויד את האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים 13 ולא הסיר דויד את הארון אליו אל עיר דויד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי 14 וישב ארון האלהים עם

14 וישלח חירם (חורם) מלך צר מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים--לבנות לו בית 2 וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל 3 ויקח דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים ובנות 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה 5 ויבחר ואלישוע ואלפלט 6 וננה ונפנ ויפיע 7 ואלישמע ובעלידע 8 ואליפלט 8 וישמעו פלשתים כי נמשח דויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דויד ויצא לפניהם 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים 10 וישאל דויד באלהים לאמר--האעלה על פלשתיים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתם בידך 11 ויעלו בבעל פרצים ויכס שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא--בעל פרצים 12 ויעזבו שם את האלהים ויאמר דויד וישרפו באש 13 ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק 14 וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים 15 ויהי כשמעך את קול הצערה בראשי הבכאים--אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פלשתים 16 ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מגבעון ועד גזרה 17 ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים

15 ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל 2 אז אמר דויד לא

ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד יפול אל אדניו שאול²⁰ בלכתו אל ציקלג נפלו עצור מפני שאול בן קיש והמה בנבורים עזרי עליו ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל ומיכאל המלחמה² נשקי קשת מימינים ומשמאלים ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר באבנים ובחצים בקשת--מאחי שאול מבנימן²¹ והמה עזרו עם דויד על הגדוד כי הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הנבעתי ויזואל (ויזואל) ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי⁴ וישמעיה הנבעוני גבור בשלשים ועל השלשים ה וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי⁵ אלעזוי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו החרפי (החרופי)⁶ אלקנה וישיהו ועזראל ויעזר וישבעם--הקרחים⁷ ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן הגדוד⁸ ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מדבריה גברי החיל אנשי צבא למלחמה--ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר⁹ עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי¹⁰ משמנה הרביעי ירמיה החמשי¹¹ עתי הששי אליאל השבעי יוחנן השמיני אלזבד התשיעי¹² ירמיהו העשירי מכבני עשתי עשר¹⁴ אלה מבני גד ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף¹⁵ אלה הם אשר עברו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא על כל נדיתיו (גדותיו) ויבריהו את כל העמקים למזרח ולמערב ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדויד¹⁶ ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא חסס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח¹⁸ ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים (השלישים) לך דויד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד¹⁹ וממנשה נפלו על דויד בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה--ולא עזרם כי בעצה שלחוהו סרני פלשתים לאמר בראשינו וגם כל שרית ישראל לב אחד--להמליך את

ישראל כדבר יהוה ביד שמואל⁴ וילך דויד והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולא
 וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבوسی (ולו) שם בשלושה²¹ מן השלושה בשנים
 ישבי הארץ⁵ ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא
 תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר²² בניה בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים
 דויד⁶ ויאמר דויד--כל מכה יבوسی בראשונה מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב
 יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן והוא ירד והכה את הארי בתוך הכור ביום
 צרויה ויהי לראש⁷ וישב דויד במצד על כן השלג²³ והוא הכה את האיש המצרי איש
 קראו לו עיר דויד⁸ ויבן העיר מסביב מן מדה חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור
 המלוא ועד הסביב ויואב יהיה את שאר העיר ארגנים וירד אליו בשבט ויגזל את החנית
 וילך דויד הלך וגדול ויהיה צבאות עמו מיד המצרי ויהרגו בחניתו²⁴ אלה עשה
 ואלה ראשי הגברים אשר לדויד המתחזקים בניהו בן יהוידע ולו שם בשלושה הגברים
 עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו--כדבר²⁵ מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלשה
 יהוה על ישראל¹¹ ואלה מספר הגברים לא בא וישימחו דויד על משמעתו²⁶ וגבורי
 אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים החילים עשהאל אחי יואב אלחנן בן דודו
 (השלישים)--הוא עורר את חניתו על שלש מבית לחם²⁷ שמות ההרורי חלץ הפלוגי
 מאות חלל בפעם אחת¹² ואחריו אלעזר בן²⁸ עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי
 דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים¹³ הוא²⁹ סבכי החשתי עילי האחוחי³⁰ מהרי הנטפתי
 היה עם דויד בפס דמים והפלשתים נאספו שם חלד בן בענה הנטופתי³¹ איתי בן ריבי מנבעת
 למלחמה ותהי חלקת השרה מלאה שעורים בני בנימן בניה הפרעתי³² חורי מנחלי געש
 והעם נסו מפני פלשתים¹⁴ וייתצבו בתוך אביאל הערבתי³³ עזמות הבחרומי אליחבא
 החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים ויושע יהוה השעלבני³⁴ בני השם הגזוני יונתן בן שנה
 תשועה גדולה¹⁵ וירדו שלושה מן השלושים ההררי³⁵ אחיאל בן שכר ההררי אליפל בן
 ראש על הצר אל דויד--אל מערת עדלם³⁶ חפר המכרתי אחיה הפלני³⁷ חצרו
 ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים¹⁶ ודויד הכרמלי נערי בן אזבי³⁸ יואל אחי נתן מבחר
 אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם בן הגרי³⁹ צלק העמוני נחרי הברתי נשא כלי
 ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור יואב בן צרויה⁴⁰ עירא היתרי גרב היתרי
 בית לחם אשר בשער¹⁸ ויבקעו השלשה⁴¹ אוריה החתי זכר בן אחלי⁴² עדינא בן שיזא
 במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם הראובני ראש לראובני--ועליו שלשים⁴³ חנן
 אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה בן מעכה ויושפט המתני⁴⁴ עזיא העשתרתי
 דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה¹⁹ ויאמר שמע ויעואל (ויעיאל) בני חותם הערערי
 חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדרם האנשים⁴⁵ ידיעאל בן שמרי ויחא אחיו התיצי⁴⁶ אליאל
 האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום המחזים ויריבי ויושויה בני אלנעם ויתמה
 ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים המואבי⁴⁷ אליאל ועובד ויעשיאל המצביה
 ואבשי אחי יואב הוא היה ראש השלושה²⁰

גברי השערים--הם הלויים והיו על הלשכות בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדר ועל האצרות בית האלהים ²⁷ וסביבות בית ואת מלכישוע--בני שאול ³ ותכבד המלחמה האלהים ילינו כי עליהם משמרת והם על על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן המפתח ולבקר לבקר ²⁸ ומהם על כלי היורים ⁴ ויאמר שאול אל נשא כליו שלך העבודה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה ²⁹ ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים ויקח שאול את החרב ויפל עליה ⁵ וירא נשא ³⁰ ומן בני הכהנים רקחי המרקחת לבשמים כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת ³¹ ומתתיה מן הלויים הוא הבכור לשלם ⁶ וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו הקרח--באמונה על מעשה החבתים ³² ומן בני ⁷ ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת להכין וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו שבת שבת ³³ ואלה המשררים ראשי אבות פלשתים וישבו בהם ⁸ ויהי ממחרת ויבאו ללויים בלשכת--פטירים (פטורים) כי יומם פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ולילה עליהם במלאכה ³⁴ אלה ראשי האבות ואת בניו נפלים בהר גלבע ⁹ ויפשיטהו--וישאו ללויים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים ³⁵ ובנבעון ישבו אבי גבעון ועואל (יעיאל) סביב לבשר את עצביהם--ואת העם ¹⁰ וישימו ושם אשתו מעכה ³⁶ ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדרב ³⁷ וגדור ואחיו וזכריה ¹¹ וישמעו כל יביש גלעד את כל אשר ומקלות ³⁸ ומקלות הוליד את שמאם ואף הם עשו פלשתים לשאול ¹² ויקומו כל איש חיל נגד אחיהם ישבו בירושלם--עם אחיהם ³⁹ ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדרב ¹³ וימת שאול במעלו ואת אשבעל ⁴⁰ ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה ⁴¹ ובני מיכה--פיתן וגם לשאול באוב לדרוש ¹⁴ ולא דרש ביהוה ומלך ותחרע ⁴² ואחז הוליד את יערה ויערה וימיתו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי

11 ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו ² גם תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך--אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה אליהך לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה

10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש נגיד על עמי ישראל ³ ויבאו כל זקני ישראל ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית גלבע ² וידבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי

שמעי 22 וישפן ועבר ואלילאל 23 ועבדון וזכרי ותשעים 7 ומן בני בנימן--סלוא בן משלם וחנון 24 וחנוניה ועילם וענתתיה 25 ויפדיה בן הודויה בן הסנאה 8 ויבניה בן ירחם ופניאל (ופנואל) בני ששק 26 ושמשרי ושחריה ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה ועתליה 27 ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם בן רעואל בן יבניה 9 ואחיהם לתלדותם 28 אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ישבו בירושלם 29 ובנגבעון ישבו אבי נבעון ושם ראשי אבות לבית אבתיהם 10 ומן הכהנים אשתו מעכה 30 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ידעיה ויהויריב ויכין 11 ועזריה בן חלקיה ובעל ונרב 31 וגדור ואחיו וזכר 32 ומקלות בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו בית האלהים 12 ועדיה בן ירחם בן פשחור בירושלם--עם אחיהם 33 ונר הוליד את קיש בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן משלם בן משלמית בן אמר 13 ואחיהם ראשים ואת מלכישוע ואת אבינרב ואת אשבעל 34 ובן לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים--גבורי יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את חיל מלאכת עבודת בית האלהים 14 ומן מיכה 35 ובני מיכה--פיתון ומלך ותאדע ואחז הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה 36 ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד מן בני מררי 15 ובקבקר חרש וגלל ומתניה את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד בן מיכא בן זכרי בן אסף 16 ועבדיה בן את מוצא 37 ומוצא הוליד את כנעא רפה בנו שמעיה בן גלל בן ידותן וברכיה בן אסא בן אלעשה בנו אצל בנו 38 ולאצל ששה בנים--אלקנה היושב בחצרי נטופתי 17 והשערים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה שלום ועקוב ושלמן ואחימן ואחיהם שלום ועבדיה וחנון כל אלה בני אצל 39 ובני עשק הראש 18 ועד הנה בשער המלך מזרחתה אחיו אולם בכרו--יעוש השני ואלילפלט השלשי המה השערים למחנות בני לוי 19 ושלום בן 40 ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל דרכי קשת קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו ומרבים בנים ובני בנים--מאה וחמשים כל לקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא אלה מבני בנימן

9 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם 2 והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים 3 ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן--ומן בני אפרים ומנשה 4 עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן (בני מן) בני פרץ בן יהודה 5 ומן השילוני עשיה הבכור ובניו 6 ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות

20 ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים--יהוה עמו 21 זכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד 22 כלם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם 23 והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל--למשמרות 24 לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה 25 ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת--עם אלה 26 כי באמונה המה ארבעת

בית אבותם גבורי חיל--עשרים אלף ומאתים ומלכיאל הוא אבי ברזות (ברזית) 32 וחבר 10 ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן יעיש (יעוש) הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת ובנימן ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר שועא אחותם 33 ובני יפלט פסך ובמהל ועשות 11 כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים--שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא (ורנהגה) יחבה (וחבה) וארם 35 ובן הלם למלחמה 12 ושפם וחפם בני עיר חשם בני אחר 13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלים--סוּח וחרנפר ושועל וברי וימרה 37 בצר והוד בני בלהה 14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה ושמא ושלשה ויתרן--ובארא 38 ובני יתר--יפנה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד 15 ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות 16 ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם 17 ובני אולם בדרן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה 18 ואחותו המלכת--ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת מחלה 19 ויהיו בני שמידע--אחין ושכם ולקחי ואניעם 20 ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו 21 וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הגולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם 22 ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו 23 ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו 24 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת אֶזֶן שארה 25 ורפח בנו ורשף ותלח בנו--ותחן בנו 26 לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו 27 נון בנו יהושע בנו 28 ואחזתם ומשבותם--בית אל ובנתיה ולמזרח נערן--ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה 29 ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל 30 בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה--ושרח אחותם 31 ובני בריעה חבר

8 ובנימן--הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרת השלישי 2 נוחה הרביעי ורפא החמישי 3 ויהיו בנים לבלע--אדר וגרא ואביהוד 4 ואבישוע ונעמן ואחוח 5 וגרא ושפופן וחורם 6 ואלה בני אהוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת 7 ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד 8 ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם--חושים ואת בערא נשיו 9 ויולד מן חרש אשתו--את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכם 10 ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות 11 ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל 12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה 13 וברעה ושמע--המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריהו את יושבי גת 14 ואחיו ששק וירמות 15 וזבדיה ועדר ועדר 16 ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה 17 וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר 18 וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל 19 ויקים וזכרי וזבדי 20 ואליעיני וצלתי ואליאל 21 ועדיה ובראיה ושמרת בני

בנו אחימעץ בנו 54 ואלה מושבותם לשירותם
בגבולם--לבני אהרן למשפחת הקהתי כי 73 ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת
להם היה הגורל 55 ויתנו להם את חברון מגרשיה 74 וממטה אשר את משל ואת מגרשיה
בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתיה 56 ואת עבדון ואת מגרשיה 75 ואת חוקק ואת
שדה העיר ואת חצריה--נתנו לכלב בן יפנה מגרשיה ואת רחב ואת מגרשיה 76 וממטה
57 ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט--את נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון
חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת ואת מגרשיה ואת קריתים ואת מגרשיה 77 לבני
אשתמע ואת מגרשיה 58 ואת חילו ואת מגרשיה מררי הנותרים--ממטה זבלון את רמונו ואת
את דביר ואת מגרשיה 59 ואת עשן ואת מגרשיה את תבור ואת מגרשיה 78 ומעבר
מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה 60 וממטה לירדן ירחו למזרח הירדן--ממטה ראובן את
בנימן את גבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה ואת
מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם מגרשיה 79 ואת קדמות ואת מגרשיה ואת
שלוש עשרה עיר במשפחותיהם 61 ולבני מופעת ואת מגרשיה 80 וממטה גד--את ראמות
קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה
מטה חצי מנשה בגורל--ערים עשר 62 ולבני 81 ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזיר ואת
גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה מגרשיה

7 ולבני יששכר תולע ופואה ישיב (ישוב)
ושמרון--ארבעה 2 ובני תולע עזי ורפיה ויריאל
ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם
לתולע גבורי חיל לתלדותם--מספרם בימי
דוד עשרים ושנים אלף ושש מאות 3 ובני עזי
יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל
ישיה חמשה--ראשים כלם 4 ועליהם לתלדותם
לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים
וששה אלף כי הרבו נשים ובנים 5 ואחיהם
לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים
ושבעה אלף התיחשם לכל 6 בנימן בלע ובכר
וידיעאל--שלושה 7 ובני בלע אצבון ועזי ועזיאל
וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי
חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלשים
וארבעה 8 ובני בכר זמירה ויועש ואליעזר
ואליעני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת
כל אלה בני בכר 9 והתיחשם לתלדותם ראשי
ואת עשתרות ואת מגרשיה 72 וממטה יששכר
אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן--
ערים שלש עשרה 63 לבני מררי למשפחותם
ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבלון בגורל--
ערים שתיים עשרה 64 ויתנו בני ישראל ללויים
את הערים ואת מגרשיהם 65 ויתנו בגורל
ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה
בני בנימן--את הערים האלה אשר יקראו
אתהם בשמות 66 וממשפחות בני קהת--ויהי
ערי גבולם ממטה אפרים 67 ויתנו להם את
ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה--בהר
אפרים ואת גזר ואת מגרשיה 68 ואת יקמעם
ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה
69 ואת אילון ואת מגרשיה ואת נת רמון ואת
מגרשיה 70 וממחצית מטה מנשה את ענר ואת
מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה--למשפחת
לבני קהת הנותרים 71 לבני גרשום--ממשפחת
חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה
ואת עשתרות ואת מגרשיה 72 וממטה יששכר

ושניר והר חרמון--המה רבו 24 ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים גבורי חיל-- אנשי שמות ראשים לבית אבותם 25 וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם 26 ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה

6 בני לוי גרשון קהת ומררי 2 ובני קהת--עמרם יצהר וחברון ועזיאל 3 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן--נדר ואביהוא אלעזר ואיתמר 4 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע 5 ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי 6 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות 7 מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב 8 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ 9 ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן 10 ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם 11 ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב 12 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום 13 ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה 14 ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק 15 ויהוצדק הלך--בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר 16 בני לוי גרשם קהת ומררי 17 ואלה שמות בני גרשם לבני ושמעי 18 ובני קהת--עמרם ויצהר וחברון ועזיאל 19 בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם 20 לגרשם--לבני בני יחת בנו זמה בנו 21 יואח בנו עדו בנו זרח בנו

וישבי נטעים וגדרה עם המלך במלאתו גבר באחיו ולגיד ממנו והבכרה ליוסף 3 בני
 ישבו שם 24 בני שמעון נמואל וימין יריב ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וקרמי
 זרח שאול 25 שלם בנו מבשם בנו משמע בנו 4 בני יואל--שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו
 26 ובני משמע--חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו 5 מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו 6 בארה בנו--
 27 ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש ולאחיו -אשר הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא
 אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד נשיא לראובני 7 ואחיו למשפחתיו בהתיחש
 בני יהודה 28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר לתלדותם--הראש יעאל וזכריהו 8 ובלע בן
 שועל 29 ובבלחה ובעצם ובתולד 30 ובבתואל עזו בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו
 ובחרמה ובציקלג 31 ובבית מרכבות ובחצר ובעל מעון 9 ולמזרח ישב עד לבוא מדברה
 סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם למן הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד
 עד מלך דויד 32 וחצריהם עיטם ועין רמון 10 ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגריאים
 ותכן ועשן ערים חמש 33 וכל חצריהם אשר ויפלו בידם וישבו באחליהם על כל פני מזרח
 סביבות הערים האלה--עד בעל זאת מושבתם לגלעד 11 ובני גד לנגדם ישבו בארץ הבשן--
 והתיחשם להם 34 ומשובב וימלך ויושה בן עד סלכה 12 יואל הראש ושפם המשנה ויעני
 אמציה 35 ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה ושפט בבשן 13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל
 בן עשיאל 36 ואליועני ויעקבה וישוחיה ומשלם ושבע ויורי ויעכן וזיע ועבר--שבעה
 ועשה ועדיאל ושימאל--ובניה 37 וזיזא בן 14 אלה בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד
 שפעי בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה בן מיכאל בן ישישי בן יחדו--בן בוז 15 אחי בן
 38 אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם 16 וישבו
 ובית אבותיהם פרצו לרוב 39 וילכו למבוא בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מגרשי שרון על
 גדר עד למזרח הניא לבקש מרעה לצאנם תוצאותם 17 כלם התיחשו בימי יותם מלך
 40 וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידיים יהודה--ובימי ירבעם מלך ישראל 18 בני
 ושקטת ושלוח כי מן חם הישבים שם לפנים ראובן וגדי וחצי שבט מגשה מן בני חיל אנשים
 41 ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו נשאי מנן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה--
 מלך יהודה ויכו את אחליהם ואת המעינים -ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים
 (המעונים) אשר נמצאו שמה ויחרימם עד יצאי צבא 19 ויעשו מלחמה עם ההגריאים
 היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם ויטור ונפיש וגורב 20 ויעזרו עליהם--וינתנו
 42 ומהם מן בני שמעון הלכו להר שער אנשים בידם ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים זקן
 חמש מאות ופלטה ונעריה ורפיה ועזיאל במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו 21 וישבו
 בני ישעי--בראשם 43 ויכו את שארית הפלטה מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים
 לעמלק וישבו שם עד היום הזה וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה
 אלף 22 כי חללים רבים נפלו כי מהאלהים ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור--
 ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה 23 ובני חצי
 בן ישראל ולא להתיחש לבכרה 2 כי יהודה שבט מגשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון

3 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון ³ ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם הבכור אמנון לאחינעם היזרעאלי שני דניאל ⁴ ופנואל אבי גדר ועזר לאביגיל הכרמלית ² השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה ⁵ בית לחם ⁶ ולאשחור אבי שתי בן חגית ³ החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו ⁴ ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חרשים ושלשים נערה ⁷ ובני חלאה--צרת יצחר (וצחר) ואתנן ושלוש שנה מלך בירושלם ⁵ ואלה נולדו לו ⁸ וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבכה ומשפחת בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל ⁶ ויבחר ואלישמע ואליפלט ⁷ וננה ונפנ ויפיע ⁸ ואלישמע ואלידע ¹⁰ ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך ואליפלט תשעה ⁹ כל בני דויד--מלבד בני פילגשים ותמר אחותם ¹⁰ ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו ¹¹ יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו ¹² אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו ¹³ אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו ¹⁴ אמנון בנו יאשיהו בנו ¹⁵ ובני יאשיהו--הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום ¹⁶ ובני יהויקים--יכניהו בנו צדקיהו בנו ¹⁷ ובני יכניהו אסר שאלתיאל בנו ¹⁸ ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונרביה ¹⁹ ובני פדיה זרבלל ושמעיה ובן זרבלל משלם וחנניה ושלמית אחותם ²⁰ וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד--חמש ²¹ ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה ²² ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריה נעריה ושפט--ששה ²³ ובן נעריה אליועני וחזקיה ועזריקם--שלשה ²⁴ ובני אליועני הודיהו (הודיהו) ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני--שבעה

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל ² וראיה בן שובל הליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להד אלה משפחות הצרעתי לחם והדברים עתיקים ²³ המה היוצרים

חמשה 5 בני פרץ חצרון וחמול 6 ובני זרח 31 ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן
זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע-- כלם חמשה אחלי 32 ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת
7 ובני כרמי-- עכר עוכר ישראל אשר מעל יתר לא בנים 33 ובני יונתן פלת וזוא אלה היו
בחרם 8 ובני איתן עזריה 9 ובני חצרון אשר בני ירחמאל 34 ולא היה לששן בנים כי אם
נולד לו-- את ירחמאל ואת רם ואת כלובי בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע 35 ויתן
10 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו
את נחשון נשיא בני יהודה 11 ונחשון הוליד את עתי 36 ועתי הליד את נתן ונתן הוליד את
את שלמא ושלמא הוליד את בעז 12 ובעז זבד 37 וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד
הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי 13 ואישי 38 את עובד 38 ועובד הוליד את יהוא ויהוא
הוליד את בכרו את אליאב-- ואבינדב השני הליד את עזריה 39 ועזריה הליד את חלץ
ושמעא השלשי 14 נתנאל הרביעי רדי החמישי וחלץ הליד את אלעשה 40 ואלעשה הליד את
15 אצם הששי דויד השבעי 16 ואחיתיהם צרויה ססמי וססמי הליד את שלום 41 ושלום הוליד
ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשהאל-- את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע 42 ובני
שלשה 17 ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף
יתר הישמעאלי 18 וכלב בן חצרון הוליד ובני מרשה אבי חברון 43 ובני חברון-- קרח
את עזובה אשה-- ואת יריעות ואלה בניה ישר ותפח ורקם ושמע 44 ושמע הוליד את רחם
ושובב וארדון 19 ותמת עזובה ויקח לו כלב אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי 45 ובן שמי
את אפרת ותלד לו את חור 20 וחור הוליד מעון ומעון אבי בית צור 46 ועיפה פילגש כלב
את אורי ואורי הוליד את בצלאל 21 ואחר בא ילדה את חרן ואת מוצא ואת גזו וחרן הליד
חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה את גזו 47 ובני יהדי-- רגם ויותם וגישן ופלט
והוא בן ששים שנה ותלד לו את שגוב 22 ושגוב ועיפה ושעף 48 פילגש כלב מעכה ילד שבר
הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים ואת תרחנה 49 ותלד שעף אבי מרמנה את
בארץ הגלעד 23 ויקח נשור וארם את חות שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה
יאיר מאתם את קנת ואת בנתיה-- ששים עיר כל 50 אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה--
אלה בני מכיר אבי גלעד 24 ואחר מות חצרון שובל אבי קרית יערים 51 שלמא אבי בית לחם
בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו חרף אבי בית גדר 52 ויהיו בנים לשובל אבי
את אשחור אבי תקוע 25 ויהיו בני ירחמאל קרית יערים הראים חצי המנחות 53 ומשפחות
בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם קרית יערים-- היתרי והפזתי והשמתי והמשרעי
אחיה 26 ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה מאלה יצאו הצרעתי-- והאשתאלי 54 בני שלמא
עטרה היא אם אונם 27 ויהיו בני רם בכור בית לחם ונשופתי עטרות בית יואב וחצי
ירחמאל-- מעץ וימין ועקר 28 ויהיו בני אונם המנחתתי הצרעי 55 ומשפחות ספרים ישבו
שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור 29 ושם אשת (ישבי) יעבץ תרעתי שמעתי שוכתי המה
אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב
30 ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים

דברי הימים א

1 אדם שת אנוש ² קינן מהללאל ירד
³ חנוך מתושלח למך ⁴ נח שם חם ויפת ⁵ בני
יפת--גמר ומנוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס
⁶ ובני גמר--אשכנז ודיפת ותוגרמה ⁷ ובני יון
אלישה ותרשישה כתים ורודנים ⁸ בני חם--
כוש ומצרים פוט וכנען ⁹ ובני כוש--סבא
וחוילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא
שבא ודרן ¹⁰ וכוש ילד את נמרוד הוא החל
להיות גבור בארץ ¹¹ ומצרים ילד את לודיים
(לודים) ואת ענמים ואת להבים--ואת נפתחים
¹² ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם
פלשתים--ואת כפתרים ¹³ וכנען ילד את צידון
בכרו--ואת חת ¹⁴ ואת היבوسی ואת האמרי ואת
הגרנשי ¹⁵ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני
¹⁶ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ¹⁷ בני
שם--עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ
וחול וגתר ומשך ¹⁸ וארפכשד ילד את שלח
ושלח ילד את עבר ¹⁹ ולעבר ילד שני בנים
שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן ²⁰ ויקטן ילד את אלמורד ואת שלף
ואת חצרמות ואת ירח ²¹ ואת הרורם ואת
אוזל ואת דקלה ²² ואת עיבל ואת אבימאל
ואת שבא ²³ ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב
כל אלה בני יקטן ²⁴ שם ארפכשד שלח
²⁵ עבר פלג רעו ²⁶ שרוג נחור תרח ²⁷ אברם
הוא אברהם ²⁸ בני אברהם--יצחק וישמעאל
²⁹ אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר
ואדבאל ומבשם ³⁰ משמע ועדומה משא חדר
ותימא ³¹ ישור נפיש וקדמה אלה הם בני
ישמעאל ³² ובני קטורה פילגש אברהם ילדה
את זמרן ויקשן ומדן ומדין--וישבק ושוח ובני
יקשן שבא ודרן ³³ ובני מדן עיפה ועפר וחנוך

ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה ³⁴ ויולד
אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל ³⁵ בני
עשו--אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח ³⁶ בני
אליפז--תימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע
ועמלק ³⁷ בני רעואל--נחת זרח שמה ומזה
³⁸ ובני שעיר לוטן ושוכל וצבעון וענה ודישן
ואצר ודישן ³⁹ ובני לוטן חרי וחומם ואחות
לוטן תמנע ⁴⁰ בני שובל עלין ומנחת ועיבל
שפי ואונם ובני צבעון איה וענה ⁴¹ בני ענה
דישון ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן
⁴² בני אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון עוץ
וארן ⁴³ ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור
ושם עירו דנהבה ⁴⁴ וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה ⁴⁵ וימת יובב וימלך
תחתיו חושם מארץ התימני ⁴⁶ וימת חושם
וימלך תחתיו הדר בן ברד המכה את מדין
בשרה מואב ושם עירו עיות (עוית) ⁴⁷ וימת
הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה ⁴⁸ וימת
שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר
⁴⁹ וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור
⁵⁰ וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר ושם עירו
פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי
זהב ⁵¹ וימת הדר ויהיו אלופי אדום אלוף
תמנע אלוף עליה (עלוה) אלוף ית ⁵² אלוף
אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן ⁵³ אלוף קנז
אלוף תימן אלוף מבצר ⁵⁴ אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלה אלופי אדום

2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה
יששכר וזבולון ² דן יוסף ובנימין נפתלי גר
ואשר ³ בני יהודה ער ואונן ושלח--שלושה
נולד לו מבית שוע הכנענית ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהוה--וימיתוהו ⁴ ותמר כלתו
ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה

מן הלויים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם כל ישראל גם אותו החשיאו הנשים הנכריות 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי 27 ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הנדולה אשר עשיתי בבית אלהי--ובמשמריו 15 בימים הזאת--למעל באלהינו להשיב נשים נכריות ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת 28 ומבני יודע בן אלישיב הכהן הגדול חתן ומביאים הערמות ועמסים על החמורים ואף יין לסנבלט החרני ואבריהו מעלי 29 זכרה להם ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום אלהי על נאלי הכהנה וברית הכהנה והלויים השבת ואעיד ביום מכרם ציד 16 והצרים ישבו 30 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות בה מביאים דאג וכל מכר ומוכרים בשבת לכהנים וללויים איש במלאכתו 31 ולקרובן לבני יהודה ובירושלם 17 ואריבה את חרי העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אלהי לטובה

אתם עשים ומחללים את יום השבת 18 הלוא כה עשו אבותיכם--ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדותי על השערים--לא יבוא משא ביום השבת 20 וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם--פעם ושתיים 21 ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה--אם תשנו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו בשבת 22 ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים--לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך 23 גם בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו נשים אשדודיות (אשדדיות) עמוניות (עמניות) מואביות 24 ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית--וכלשון עם ועם 25 ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרשם ואשביעם באלהים אם תחנו בנתיכם לבניהם ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם 26 הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובנוים הרבים לא היה מלך כמהו

29 ומבית הגלגל ומשרות גבע ועזמות כי חצרים
 בנו להם המשררים סביבות ירושלם³⁰ ויטהרו
 הכהנים והלויים ויטהרו את העם ואת השערים
 ואת החומה³¹ ואעלה את שרי יהודה מעל
 לחומה ואעמידה שתי תודת גדולה ותהלכת
 לימין מעל לחומה לשער האשפת³² וילך
 אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה³³ ועזריה
 עזרא ומשלם³⁴ יהודה ובנימין ושמעיה וירמיה
³⁵ ומבני הכהנים בחצצרות--זכריה בן יונתן
 בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף
³⁶ ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל
 ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים
 ועזרא הסופר לפניהם³⁷ ועל שער העין ונגדם
 עלו על מעלות עיר דויד במעלה לחומה מעל
 לבית דויד ועד שער המים מזרח³⁸ והתורה
 השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי
 העם מעל לחומה מעל למגדל התנורים
 ועד החומה הרחבה³⁹ ומעל לשער אפרים
 ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל
 חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו
 בשער המטרה⁴⁰ ותעמדנה שתי התודת בבית
 האלהים ואני וחצי הסגנים עמי⁴¹ והכהנים
 אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה
 חנניה--בחצצרות⁴² ומעשיה ושמעיה ואלעזר
 ועזי ויהוחנן ומלכיה--ועילם ועזר וישמיעו
 המשררים ויזרחיה הפקיד⁴³ ויזבחו ביום
 ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים
 שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים
 שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק⁴⁴ ויפקדו
 ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות
 לתרומות לראשית ולמעשרות--לכנוס בהם
 לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללויים
 כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלויים
 העמדים⁴⁵ וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת

13 ביום ההוא נקרא בספר משה--באזני
 העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומואבי
 בקהל האלהים עד עולם² כי לא קדמו את בני
 ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם
 לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה³ ויהי
 כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל
⁴ ולפני מזה--אלישיב הכהן נתון בלשכת בית
 אלהינו קרוב לטוביה⁵ ויעש לו לשכה גדולה
 ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלבונה
 והכלים ומעשר הדגן התיירוש והיצהר--מצות
 הלויים והמשררים והשוערים ותרומת הכהנים
⁶ ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת
 שלשים ושנים לארתחסטא מלך בבל באתי
 אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך
⁷ ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה
 אלישיב לטוביה--לעשות לו נשכה בחצרי בית
 האלהים⁸ וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי
 בית טוביה החוץ--מן הלשכה⁹ ואמרה ויטהרו
 הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את
 המנחה והלבונה¹⁰ ואדעה כי מניות הלויים לא
 נתנה ויברחו איש לשדהו הלויים והמשררים
 עשי המלאכה¹¹ ואריבה את הסגנים ואמרה
 מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם
 על עמדם¹² וכל יהודה הביאו מעשר הדגן
 והתירוש והיצהר--לאוצרות¹³ ואוצרה על
 אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה

ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי 2 אמריה מלוך חטוש 3 שכניה רחם מרמת
בן משלמות בן אמר 14 ואחיהם גברי חיל 4 עדוא גנתוי אביה 5 מימין מעדיה בלגה
מאה עשרים ושמונה ופקיד עליהם זבדיאל בן 6 שמעיה וייריב ידעיה 7 סלו עמוק חלקיה
הגדולים 15 ומן הלויים שמעיה בן חשוב בן ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע
עזריקם בן חשביה בן בוני 16 ושכתי ויוזבר 8 וחלויים ישוע בנוי קדמיאל שרביה--יהודה
על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי מתניה על הירות הוא ואחיו 9 ובקבקה וענו
הלויים 17 ומתניה בן מיכא בן זבדי בן אסף (ועני) אחיהם לנגדם למשמרות 10 וישוע
ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבקה משנה הוליד את יויקים ויוקים הוליד את אלישיב
מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון ואלישיב את יידע 11 ויידע הוליד את יונתן
(ידותון) 18 כל הלויים בעיר הקדש מאתים ויונתן הוליד את ידוע 12 ובימי יויקים היו
שמנים וארבעה 19 והשוערים עקוב טלמון כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה
ואחיהם השמרים בשערים--מאה שבעים ושנים חנניה 13 לעזרא משלם לאמריה יהוחנן
20 ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל ערי 14 למלוכי (למליכו) יונתן לשבניה יוסף
יהודה איש בנחלתו 21 והנתינים ישיבים בעפל 15 לחרם עדנא למריות חלקי 16 לעדיא
וציחא וגשפא על הנתינים 22 ופקיד הלויים (לעדוא) זכריה לנגתון משלם 17 לאביה זכרי
בירושלם--עזי בן בני בן חשביה בן מתניה למנימין--למועדיה פלטי 18 לבלגה שמוע
בן מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת לשמעיה יהונתן 19 וליויריב מתני לידעיה עזי
בית האלהים 23 כי מצות המלך עליהם ואמנה 20 לסלי קלי לעמוק עבר 21 לחלקיה חשביה
על המשררים דבר יום ביומו 24 ופתחיה בן לידעיה נתנאל 22 הלויים בימי אלישיב ויידע
משיזבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך ויוחנן וידוע--כתובים ראשי אבות והכהנים
לכל דבר לעם 25 ואל החצרים בשדתם--על מלכות דריוש הפרסי 23 בני לוי ראשי
מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה האבות כתובים על ספר דברי הימים--ועד
ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה 26 ובישוע ימי יוחנן בן אלישיב 24 וראשי הלויים חשביה
ובמלדה ובבית פלט 27 ובחצר שועל ובבאר שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם
שבע ובנתיה 28 ובצקלג ובמכנה ובבנתיה להלל להורות במצות דויד איש האלהים--
29 ובעין רמון ובצרעה ובירמות 30 זנח עדלם--משמר לעמות משמר 25 מתניה ובקבקה
וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו עבדיה משלם טלמון עקוב--שמרים שוערים
מבאר שבע עד גיא הנם 31 ובני בנימן מגבע משמר באספי השערים 26 אלה בימי יויקים
מכמש ועיה ובית אל ובנתיה 32 ענתות נב בן ישוע בן יוצרק ובימי נחמיה הפחה ועזרא
ענניה 33 חצור רמה גתים 34 חרד צבעים הכהן הסופר 27 ובחנכת חומת ירושלם בקשו
נבלט 35 לד ואונו גי החרשים 36 ומן הלויים--את הלויים מכל מקומתם להביאם לירושלם--
מחלקות יהודה לבנימין לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתיים

12 ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרבל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא

פרעש פחת מואב עילם זתוא בני 15 בני עזגד
בבי 16 אדניה בגוי עדין 17 אטר חזקיה עזור
18 הודיה חשם בצי 19 חריף ענתות נובי (ניבי)
20 מגפיעש משלם חזיר 21 משיזבאל צדוק
ידוע 22 פלטיה חנן עניה 23 הושע חנניה חשוב
24 הלוחש פלחא שובק 25 רחום חשבנה מעשיה
26 ואחיה חנן ענן 27 מלוך חרם בענה 28 ושאר
העם הכהנים הלויים השוערים המשררים
הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת

11 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם
הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת
בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים
2 ויברכו העם--לכל האנשים המתנדבים
לשבת בירושלם 3 ואלה ראשי המדינה
אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש
באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלויים
והנתינים ובני עבדי שלמה 4 ובירושלם ישבו
מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה
בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן
מהללאל--מבני פרץ 5 ומעשיה בן ברוך
בן כל חזה בן חזיה בן עדיה בן ייריב בן
זכריה--בן השלני 6 כל בני פרץ הישבים
בירושלם--ארבע מאות ששים ושמונה אנשי
חיל 7 ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יועד
בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתאל--בן
ישעיה 8 ואחריו גבי סלי--תשע מאות עשרים
ושמונה 9 ויואל בן זכריה פקיד עליהם ויהודה
בן הסנואה על העיר משנה 10 מן הכהנים
ידעיה בן ייריב יכין 11 שריה בן חלקיה
בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב--
נגד בית האלהים 12 ואחיהם עשה המלאכה
לבית--שמונה מאות עשרים ושנים ועדיה בן
ירחם בן פלליה בן אמצ' בן זכריה בן פשחור
בן מלכיה 13 ואחיו ראשים לאבות מאתים

את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים
 ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים
 ורב חסד (חסד)--ולא עזבתם 18 אף כי עשו
 להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך
 ממצרים ויעשו נאצות גדולות 19 ואתה ברחמיך
 הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן
 לא סר מעליהם ביוםם להנחתם בהדרך ואת
 עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך
 אשר ילכו בה 20 ורוחך הטובה נתת להשכילם
 ומנך לא מנעת מפייהם ומים נתת להם
 לצמאם 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא
 חסרו שלמתייהם לא בלו ורגליהם לא בצקו
 22 ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה
 ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון
 ואת ארץ עוג מלך הבשן 23 ובניהם הרבית
 כככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת
 לאבתייהם לבוא לרשת 24 ויבאו הבנים ויירשו
 את הארץ ותכנע לפניהם את ישבי הארץ
 הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי
 הארץ לעשות בהם כרצונם 25 וילכדו ערים
 בצורת ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל
 טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל
 לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך
 הגדול 26 וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך
 אחרי גום ואת נביאיך הרגו אשר העידו בהם
 להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות 27 ותתנם
 ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו
 אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים
 תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם
 28 וכנחת להם--ישבו לעשות רע לפניך ותעזבם
 ביד איביהם וירדו בהם וישבו ויזעקו ואתה
 משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים
 29 ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו
 ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בהם

10 ועל החתומים נחמיה התרשתא בן
 חכליה וצדקיה 2 שריה עזריה ירמיה 3 פשחור
 אמריה מלכיה 4 חטוש שבניה מלוך 5 חרם
 מרמות עבדיה 6 דניאל גנתון ברוך 7 משלם
 אביה מימן 8 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים
 9 והלויים וישוע בן אזניה בנוי מבני חננד
 קדמיאל 10 ואחיהם--שבניה הודיה קליטא
 פלאיה חנן 11 מיכא רחוב חשביה 12 זכור
 שרביה שבניה 13 הודיה בני בנינו 14 ראשי העם

התרשאת ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים ליהוה אלהיהם⁴ ויקם על מעלה הלויים ישוע את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה ובני קדמיאל שבניה בני שרביה--בני כנני אלהיכם--אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם⁵ ויאמרו כל העם כשמעם את דברי התורה¹⁰ ויאמר הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה מנות לאין נכון לו--כי קדוש היום לאדנינו ואל אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם תעצבו כי חדות יהוה היא מעוזכם¹¹ והלויים כבדך ומרומם על כל ברכה ותהלה⁶ אתה מחשים לכל העם לאמר הסו--כי היום קדש הוא יהוה לבדך--את (אתה) עשית את השמים ואל תעצבו¹² וילכו כל העם לאכל ולשתות שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם בדברים אשר הודיעו להם¹³ וביום השני וצבא השמים לך משתחווים⁷ אתה הוא יהוה נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלויים האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור אל עזרא הספר--ולחשכיל אל דברי התורה כשרים ושמח שמו אברהם⁸ ומצאת את לבבו¹⁴ וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסים והגרגשי השביעי¹⁵ ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל לתת לזרעו ותקם את דברך כי צדיק אתה עריהם ובירושלם לאמר--צאו ההר והביאו⁹ ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים שמעת עלי ים סוף¹⁰ ותתן אותם ומפתים בפרעה ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב¹⁶ ויצאו ובכל עבדיו ובכל עם ארצו--כי ידעת כי העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גנו הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה¹¹ והים ובחצרתיהם ובחצרות בית האלהים--וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים¹⁷ ויעשו כל רדפייהם השלכת במצולת כמו אבן--במים הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות--עזים¹² ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד¹⁸ ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום--מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט

9 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם² ויברלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם³ ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחווים

41 בני פשחור--אלף מאתים ארבעים ושבעה מאות ועשרים 69 ומקצת ראשי האבות נתנו
42 בני חרם אלף שבעה עשר 43 הלויים בני למלאכה--התרשתאנתן לאוצר זהב דרכמנים
ישוע לקדמיואל לבני להודוה שבעים וארבעה אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים
44 המשררים--בני אסף מאה ארבעים ושמנה וחמש מאות 70 ומראשי האבות נתנו לאוצר
45 השערים בני שלם בני אטר בני טלמן בני המלאכה--זהב דרכמונים שתי רבות וכסף
עקוב בני חטיטא בני שבי--מאה שלשים ושמנה מנים אלפים ומאתים 71 ואשר נתנו שארית
46 הנתנינים בני צחא בני חשפא בני טבעות העם--זהב דרכמנים שתי רבוא וכסף מנים
47 בני קירס בני סיעא בני פדון 48 בני לבנה אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה 72 וישבו
בני חגבא בני שלמי 49 בני חנן בני גדל בני הכהנים והלויים והשוערים והמשררים ומן
גחור 50 בני ראיא בני רצין בני נקודא 51 בני העם והנתנינים וכל ישראל--בעריהם ויגע
גזם בני עזא בני פסח 52 בני בסי בני מעונים החדש השביעי ובני ישראל בעריהם

8 בני נפושסים (נפישסים) 53 בני בקבוק בני ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב
אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר--
להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את
ישראל 2 ויביא עזרא הכהן את התורה לפני
הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע--ביום
אחד לחדש השביעי 3 ויקרא בו לפני הרחוב
אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית
היום--נגד האנשים והנשים והמבנים ואזני כל
העם אל ספר התורה 4 ויעמד עזרא הספר
על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו
מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה
על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה
וחשם וחשבדנה--זכריה משלם 5 ויפתח עזרא
הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה
וכפתחו עמדו כל העם 6 ויברך עזרא את
יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן
במעל ידיהם ויקדו וישתחוו ליהוה אפים
ארצה 7 וישוע ובני ושרביה ימין עקוב שבתי
הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה
והלויים--מבינים את העם לתורה והעם על
עמדם 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש
ושום שכל ויבינו במקרא 9 ויאמר נחמיה הוא

ונסגרה דלתות ההיכל--כי באים להרגך הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישובו לירושלם וליליה באים להרגך ¹¹ ואמרה האיש כמוני וליהודה איש לעירו ⁷ הבאים עם זרבבל ישוע יברח ומי כמוני אשר יבא אל ההיכל וחי נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן לא אבוא ¹² ואכירה והנה לא אלהים שלחו מספרת בנוי--נחום בענה מספר אנשי עם כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו ישראל ⁸ בני פרעש--אלפים מאה ושבעים ¹³ למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן ושנים ⁹ בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים וחמאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני ¹⁰ בני ארח שש מאות חמשים ושנים ¹¹ בני פחת ¹⁴ זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה מואב לבני ישוע ויואב--אלפים ושמונה מאות וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר שמנה עשר ¹² בני עילם--אלף מאתים חמשים היו מיראים אותי ¹⁵ ותשלם החומה בעשרים וארבעה ¹³ בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה לאלול--לחמשים ושנים יום ¹⁶ ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הנוים אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו--כי מאת מאות עשרים ושמונה ¹⁷ בני עזנר--אלפים שלש אלהינו נעשתה המלאכה הזאת ¹⁷ גם בימים ההם מרבים חרי יהודה אנרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם ¹⁸ כי רבים ביהודה בעלי שבעה לו--כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו--לקח את בת משלם בן ברכיה ¹⁹ גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוציאים לו אנרות שלח טוביה ליראני

7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלויים ² ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה--על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים ³ ויאמר (ואמר) להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש ועד חם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם--איש במשמרו ואיש נגד ביתו ⁴ והעיר רחבת ידיים וגדלה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים ⁵ ויתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת העם להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו ⁶ אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר

ונטפה מאה שמנים ושמונה ²⁷ אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה ²⁸ אנשי בית עזמות ארבעים ושנים ²⁹ אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה ³⁰ אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד ³¹ אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים ³² אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה ³³ אנשי נבו אחר חמשים ושנים ³⁴ בני עילם אחר--אלף מאתים חמשים וארבעה ³⁵ בני חרם שלש מאות ועשרים ³⁶ בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה ³⁷ בני לוד חדיר ואנו שבע מאות ועשרים ואחד ³⁸ בני סנאה--שלשת אלפים תשע מאות ושלשים ³⁹ הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה ⁴⁰ בני אמר אלף חמשים ושנים

אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו יראת אלהים 16 וגם במלאכת החומה הזאת ערבים ונקחה דגן ברעב 4 ויש אשר אמרים החזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי--קבוצים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו שם על המלאכה 17 והיהודים והסננים מאה 5 ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנותינו לעבדים סביבתינו--על שלחני 18 ואשר היה נעשה ליום ויש מבנותינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו אחד שור אחד צאן שש בררות וצפרים נעשו וכרמינו לאחרים 6 ויחר לי מאוד כאשר שמעתי לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה את זעקתם ואת הדברים האלה 7 וימלך לבי עלי ואריבה את החרים ואת הסננים העם הזה 19 זכרה לי אלהי לטובה--כל אשר ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים עשיתי על העם הזה

6 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר 9 ויאמר (ואמר) לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו 10 וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא את המשא הזה 11 השיבו נא להם כהיום שדתיים כרמייהם זיתיהם--ובתיהם ומאת הכסף והדגן התירושו והיצהר אשר אתם נשים בהם 12 ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש--כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה 13 גם חצני נערתו ואמרה ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר הזה 14 גם מיום אשר צוה אותי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתיים לארתחשסתא המלך שנים שתיים עשרה-- אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי 15 והפחות הראשנים אשר לפני הכבירו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים--גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשיתי כן מפני

אחריו פדיה בן פרעש²⁶ והנתינים--היו יושבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום והשבתנו את היוצא²⁷ אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל²⁸ מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים--איש לגנר ביתו²⁹ אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח³⁰ אחרי (אחריו) החזיק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף הששי--מדה שני אחריו החזיק משלם בן ברכיה--נגד נשכתו³¹ אחרי (אחריו) החזיק מלכיה בן הצרפי--עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עליית הפנה³² ובין עליית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערמות העפר והמה שרופות³ וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים--אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם⁴ שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב חרפתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה⁵ ואל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו לגנר הבונים⁶ ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות⁷ ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם--כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד⁸ ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה

5 ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יוםם ולילה מפניהם¹⁰ ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות

בחומה¹¹ ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו המלאכה¹² ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו עלינו¹³ ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי לחומה--בצחחים (בצחחים) ואעמיד את העם למשפחות עם חרבותיהם רמחיהם וקשתתיהם¹⁴ וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם--אל תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנותיכם נשיכם ובתיכם¹⁵ ויהי כאשר שמעו אויבנו כי נודע לנו ויפר האלהים את עצתם ונשוב (ונשב) כלנו אל החומה איש אל מלאכתו¹⁶ ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים--אחרי כל בית יהודה¹⁷ הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח¹⁸ והבונים--איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם--המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו²⁰ במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו²¹ ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים²² גם בעת ההיא אמרתי לעם--איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה²³ ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי--אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים

ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה--עד כן לא הגדתי ¹⁷ ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה ¹⁸ ואניד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה ¹⁹ וישמע סנבלט החרני וטביה העבד העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים--העל המלך אתם מרדים ²⁰ ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון-- בירושלם

3 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן--המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל ² ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי ³ ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו--ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו ⁴ ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיבאל ועל ידם החזיק צדוק בן בענא ⁵ ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעברת אדניהם ⁶ ואת שער הישנה החזיקו יידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו--ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו ⁷ ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה--לכסא פחת עבר הנהר ⁸ על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה ⁹ ועל ידם החזיק רפיה בן

דוד ¹⁶ אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית צור--עד נגד קברי דוד ועד הברכה העשויה ועד בית הנבירים ¹⁷ אחריו החזיקו הלויים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה--לפלכו ¹⁸ אחריו החזיקו אחיהם בוי בן חננד שר חצי פלך קעילה ¹⁹ ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה--מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצע ²⁰ אחריו החרה החזיק ברוך בן זבי (זכי) מדה שנית מן המקצוע--עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול ²¹ אחריו החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ--מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית אלישיב ²² ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר ²³ אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה--אצל ביתו ²⁴ אחריו החזיק בניי בן חננד--מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה ²⁵ פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה

נחמיה

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה ² ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים--מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשאר מן השבי--ועל ירושלים ³ ויאמרו לי--הנשארים אשר נשאר מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלים מפרצת ושעריה נצתו באש ⁴ ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים ⁵ ואמר אנא יהוה אלהי השמים--האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו ⁶ תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה--על בני ישראל אשר חטאו לך ואני ובית אבי חטאו ⁷ חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצוות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך ⁸ זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו--אני אפיץ אתכם בעמים ⁹ ושבתם אלי--ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והביאתים (והביאתים) אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם ¹⁰ והם עבדיך ועמך--אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה ¹¹ אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך

2 ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך--יין לפני ואשא את היין ואתנה למלך

ולא הייתי רע לפניו ² ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה--אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד ³ ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש ⁴ ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים ⁵ ואמר למלך--אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי--ואבננה ⁶ ויאמר לי המלך והשגל וישבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך--ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן ⁷ ואומר למלך--אם על המלך טוב אנרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה ⁸ ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי ⁹ ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים ¹⁰ וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל ¹¹ ואבוא אל ירושלים ואהי שם ימים שלשה ¹² ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה ¹³ ואצאה בשער הניא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלים אשר המפרוצים (הם פרוצים) ושעריה אכלו באש ¹⁴ ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחתי ¹⁵ ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא--ואשוב ¹⁶ והסגנים לא ידעו אנה הלכתי

וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר
 24 ומן המשררים אלישיב ומן השערים שלם
 ושלם ואורי 25 ומישראל--מבני פרעש רמיה
 ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה
 26 ומבני עילם--מתניה זכריה ויחיאל ועבדי
 וירימות ואליה 27 ומבני זתוא--אליועני אלישיב
 מתניה וירמות וזבד ועיזיא 28 ומבני בבי--
 יהוחנן חנניה זבי עתלי 29 ומבני בני--משלם
 מלוך ועדיה ישוב ושאל ירמות (ורמות)
 30 ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה
 מתניה בצלאל ובנוי ומנשה 31 ובני חרם--
 אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון 32 בנימן
 מלוך שמריה 33 מבני חשם--מתני מתתה זבד
 אליפלט ירמי מנשה שמעי 34 מבני בני מעדי
 עמרם ואואל 35 בניה בדיה כלוהי (כלוהו)
 36 וניה מרמות אלישיב 37 מתניה מתני ויעשו
 (ויעשי) 38 ובני ובנוי שמעי 39 ושלמיה ונתן
 ועדיה 40 מכנדבי ששי שרי 41 עזראל ושלמיהו
 שמריה 42 שלום אמריה יוסף 43 מבני נבו--
 יעאל מתתיה זבד זבינא ידו (ידי) ויואל בניה
 44 כל אלה נשאי (נשאו) נשים נכריות ויש מהם
 נשים וישימו בנים

בית אלהינו ולהעמיד את חרבתי וולתת 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני לנו גדר ביהודה ובירושלם 10 ועתה מה הגולה--להקבץ ירושלם 8 וכל אשר לא יבוא נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים--יחרם 11 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר-- כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה 9 ויקבצו הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה הוא חדש התשיעי--בעשרים בחדש וישבו כל מפה אל פה--בטמאתם 12 ועתה בנותיכם אל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר תתנו לבניהם ובנתיהם אל תשאו לבניכם 10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם--למען אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות--להוסיף תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם על אשמת ישראל 11 ועתה תנו תודה ליהוה לבניכם עד עולם 13 ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמנתו הגדלה כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה ויאמרו קול גדול כן כדברך (כדברך) עלינו כזאת 14 הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן לעשות 13 אבל העם רב והעת גשמים ואין כח בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לאין שארית ופליטה 15 יהוה אלהי ישראל לשנים--כי הרבינו לפשע בדבר הזה 14 יעמדו צדיק אתה--כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו כי אין לעמוד לפניך על זאת זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו--עד לדבר הזה 15 אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם 16 ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר 17 ויכלו בכל--אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון 18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו--מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה 19 ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן על אשמתם 20 ומבני אמר חנני וזבדיה 21 ומבני חרם--מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה 22 ומבני פשחור--אליועיני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה 23 ומן הלויים--יוזבד ושמעיה

זאת

10 וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים--כי בכו העם הרבה בכה 2 ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם (עילם) ויאמר לעזרא--אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה 4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה 5 ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים וכל ישראל לעשות כדבר הזה--וישבעו 6 ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה--כי מתאבל על מעל הגולה

ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר 19 ואת 34 במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל חשביה--ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם בעת ההיא 35 הבאים מהשבי בני הגולה עשרים 20 ומן הנתינים שנתן דויד והשרים הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים לעבדת הלויים--נתינים מאתים ועשרים כלם עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה נקבו בשמות 21 ואקרא שם צום על הנהר כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים אהוא להתענות לפני אלהינו--לבקש ממנו עשר הכל עולה ליהוה 36 ויתנו את דתי המלך דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכושנו 22 כי לאחשרדפני המלך ופחות עבר הנהר ונשאו בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים--לעזרנו את העם ואת בית האלהים

9 וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר--לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארצות כתעבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבوسی העמני המאבי המצרי והאמרי 2 כי נשאו מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה--ראשונה 3 וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם 4 ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל--על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב 5 ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי--להרים אלהי פני אליך כי עונתנו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים 7 מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה--עד היום הזה ובעונותינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבוזה ובבשת פנים--כהיום הזה 8 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו--להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו 9 כי עבדים אנחנו--ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את

מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו 23 ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו 24 ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר--לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה 25 ואשקולה (ואשקלה) להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים--תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים 26 ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר 27 וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים--חמודת כזהב 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם 29 שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל--בירושלם הלשכות בית יהוה 30 וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים--להביא לירושלם לבית אלהינו 31 ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון--ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך 32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה 33 וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי--הלויים

יעטתי שליח לבקרה על יהוד ולירושלם-- לפני המלך ויועציו ולכל שרי המלך הגברים בדת אלהך די בידך ¹⁵ ולהיבלה כסף ודהב- ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל מישראל ראשים לעלות עמי די בירושלם משכנה ¹⁶ וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל--עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלההם די בירושלם ¹⁷ כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו--על מדבחה די בית אלהכם די בירושלם ¹⁸ ומה די עליך (עלך) ועל אחיך (אחך) ייטב בשאר כספא ודהבה--למעבד כרעות אלהכם תעבדון ¹⁹ ומאניא די מתיבהין לך לפלחון בית אלהך--השלם קדם אלה ירושלם ²⁰ ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן--תנתן מן בית גנזי מלכא ²¹ ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם--לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא--אספרנא יתעבד ²² עד כסף ככרין מאה ועד חגטין כורין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב ²³ כל די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדרזא לבית אלה שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי ²⁴ ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה-מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם ²⁵ ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין (דינין) לכל עמא די בעבר נהרה לכל ידי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון ²⁶ וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ורתא די מלכא--אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשרשו (לשרשי) הן לענש נכסין ולאסורין ²⁷ ברוך יהוה אלהי אבתינו--אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם ²⁸ ועלי הטח חסד

8 ואלה ראשי אבתיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך--מבבל ² מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל מבני דויד חטוש ³ מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים ⁴ מבני פחת מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים ⁵ מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים ⁶ ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים ⁷ ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים ⁸ ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים ⁹ מבני יואב עבדיה בן יחזיאל ועמו מאתים ושמונה עשר הזכרים ¹⁰ ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים ¹¹ ומבני בבי זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמונה הזכרים ¹² ומבני עזרד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים ¹³ ומבני אדניקם אחרנים--ואלה שמותם אליפלט יעאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים ¹⁴ ומבני בני עותי וזבוד (וזכור) ועמו שבעים הזכרים ¹⁵ ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם ¹⁶ ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם--ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים ¹⁷ ואוצאה (ואצוה) אותם על אדו הראש בכספא המקום ואשימה בפייהם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים (הנתינים) בכספא המקום--להביא לנו משרתים לבית אלהינו ¹⁸ ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל--מבני מחלי בן לוי בן ישראל

רחיקין הוו מן תמה 7 שבקו לעבידת בית
אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית
אלהא דך יבנון על אתרה 8 ומני שים טעם--
למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא
בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר
נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיחבא לגבריא
אלך די לא לבטלא 9 ומה חשחן ובני תורין
ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנשין מלך
חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא
מתיחב להם יום ביום--די לא שלו 10 די להון
מהקרבין ניוחחין לאלה שמיא ומצלין לחיי
מלכא ובנוהי 11 ומני שים טעם--די כל אנש
די יהשנא פתנמא דנה יתנסח אע מן ביתה
וזקיף יתמחא עליה וביתה נולו יתעבד על
דנה 12 ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל
מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית
אלהא דך--די בירושלם אנה דריוש שמת
טעם אספרנא יתעבד 13 אדין תתני פחת עבר
נהרה שתר בוזני--וכנותהון לקבל די שלח
דריוש מלכא כנמא--אספרנא עבדו 14 ושבי
יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה
וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה
ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא
מלך פרס 15 ושיציא ביתה דנה עד יום תלתא
לירח אדר--די היא שנת שת למלכות דריוש
מלכא 16 ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר
בני גלותא חנכת בית אלהא דנה--בחדות
17 והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין
מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי
עזין לחטיא (לחטאה) על כל ישראל תרי
עשר--למנין שבטי ישראל 18 והקימו כהניא
בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבידת
אלהא די בירושלם ככתב ספר משה 19 ויעשו
בני הגולה את הפסח--בארבעה עשר לחדש

7 ואחר הדברים האלה במלכות
ארתחששתא מלך פרס--עזרא בן שריה בן
עזריה בן חלקיה 2 בן שלום בן צדוק בן
אחיטוב 3 בן אמריה בן עזריה בן מריות
4 בן זרחיה בן עזי בן בקי 5 בן אבישוע בן
פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש 6 הוא
עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת
משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו
המלך כיד יהוה אלהיו עליו--כל בקשתו
7 ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים
והמשרדים והשערים והנתינים--אל ירושלם
בשנת שבע לארתחששתא המלך 8 ויבא
ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית
למלך 9 כי באחד לחדש הראשון--הוא יסוד
המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל
ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו 10 כי עזרא
הכין לבבו לדרש את תורת יהוה ולעשת
וללמד בישראל חק ומשפט 11 וזה פרשנן
הנשתון אשר נתן המלך ארתחששתא לעזרא
הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו--על
ישראל 12 ארתחששתא--מלך מלכיא לעזרא
כהנא ספר דתא די אלה שמיא נמיר--וכענת
13 מני שים טעם--די כל מתנדב במלכותי מן
עמא ישראל וכנהוהי ולויא למקד לירושלם
עמך יהך 14 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת

די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמי
 ספרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על
 יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל 24 באדין
 בטלת עבדת בית אלהא די בירושלם והות
 בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך
 פרס

5 והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא
 נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם--בשם
 אלה ישראל עליהון 2 באדין קמו זרבבל בר
 שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית
 אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא
 מסעדין להון 3 בה זמנא אתה עליהון תתני
 פחת עבר נהרה ושתר בוזני--וכנותהון וכן
 אמרין להם--מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא
 ואשרנא דנה לשכללה 4 אדין כנמא אמרנא
 להם מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין
 5 ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו
 המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתיבון
 נשתונא על דנה 6 פרשנן אגרתא די שלח תתני
 פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא

6 באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו
 בבית ספריא די ננזיא מהחתין תמה--בבבל
 2 והשתכח באחמתא בבירתא די במדי
 מדינתא--מגלה חדה וכן כתיב בנוה דכרונה
 3 בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם
 טעם--בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר
 די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומא אמין
 שתין פתיה אמין שתין 4 נדבכין די אבן גלל
 תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא--מן בית
 מלכא תתיב 5 ואף מאני בית אלהא די
 דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא
 די בירושלם והיכל לבבל--יהתיבון ויהך
 להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית
 אלהא 6 כען תתני פחת עבר נהרה שתר
 בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה--

הלויים¹⁰ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי הכהנים מלבשים בחצצרות והלויים בני אסף (ארכויא) בבליא שושנכיא דהוא (דהיא) במצלתיים--להלל את יהוה על ידי דויד מלך עלמאי¹⁰ ושאר אמאי די הגלי אסנפר רבא ישראל¹¹ ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב--כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה¹² ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו--זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול¹³ ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל² ויגשו אל זרבלל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם--כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא (ולו) אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה³ ויאמר להם זרבלל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל--לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס⁴ ויהי עם הארץ--מרפים ידי עם יהודה ומבלהים (ומבהלים) אותם לבנות וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם--כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס⁶ ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו--כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם⁷ ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית⁸ רחום בעל טעם ושמשי ספרא אגרה חדה על ירושלם--לארתחששתא מלכא כנמא⁹ אדין רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון--

ושבעה עשר 40 הלויים בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה 41 המשררים--בני אסף מאה עשרים ושמונה 42 בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי--הכל מאה שלשים ותשעה 43 הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות 44 בני קרס בני סיעהא בני פדון 45 בני לבנה בני חגבה בני עקוב 46 בני חגב בני שמלי (שלמי) בני חנן 47 בני גדל בני גחר בני ראיא 48 בני רצין בעריהם

3 וינע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם 2 ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל--להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים 3 ויכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל (ויעלו) עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב 4 ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו 5 ואחרי כן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה 6 מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד 7 ויתנו כסף--לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם 8 ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני--החלו זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלויים מבין עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה 9 ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני חננד בנייהם ואחיהם

בני נקודא בני גזם 49 בני עזא בני פסח בני בסי 50 בני אסנה בני מעונים בני נפיסים (נפוסים) 51 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור 52 בני בצלות בני מחידא בני חרשא 53 בני ברקוס בני סיסרא בני תמח 54 בני נציח בני חטיטא 55 בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא 56 בני יעלה בני דרקון בני גדל 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים--בני אמי 58 כל הנתינים--ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים 59 ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם--אם מישראל הם 60 בני דליה בני טוביה בני נקודא--שש מאות חמשים ושנים 61 ומבני הכהנים--בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם 62 אלה בקשו כתבם המתיחשים--ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה 63 ויאמר התרשאת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים--עד עמד כהן לאורים ולתמים 64 כל הקהל כאחד--ארבע רבוא אלפים שלש מאות ששים 65 מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה--שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים 66 סוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה 67 גמליהם--ארבע מאות

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכולות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר ² כה אמר כרש מלך פרס--כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה ³ מי בכס מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל--הוא האלהים אשר בירושלם ⁴ וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא גר שם--ינשאורו אנשי מקומו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם הנדבה--לבית האלהים אשר בירושלם ⁵ ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם ⁶ וכל סביבתיים חזקו בירידהם בכלי כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות--לבד על כל התנדב ⁷ והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו ⁸ ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הנזבר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה ⁹ ואלה מספרם אנרטלי זהב שלשים אנרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים ¹⁰ כפורי זהב שלשים--כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף ¹¹ כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה--מבבל לירושלם

2 ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר (נבוכדנצר) מלך בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו ² אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה

שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בני--רחום בענה מספר אנשי עם ישראל ³ בני פרעש--אלפים מאה שבעים ושנים ⁴ בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים ⁵ בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים ⁶ בני פחת מואב לבני ישוע יואב--אלפים שמנה מאות ושנים עשר ⁷ בני עילם--אלף מאתים חמשים וארבעה ⁸ בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה ⁹ בני זכי שבע מאות וששים ¹⁰ בני שש מאות ארבעים ושנים ¹¹ בני כבי שש מאות עשרים ושלשה ¹² בני עזנר--אלף מאתים עשרים ושנים ¹³ בני אדניקים--שש מאות ששים וששה ¹⁴ בני בנוי אלפים חמשים וששה ¹⁵ בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה ¹⁶ בני אשר ליחזקיה תשעים ושמנה ¹⁷ בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה ¹⁸ בני יורה מאה ושנים עשר ¹⁹ בני חשם מאתים עשרים ושלשה ²⁰ בני גבר תשעים וחמשה ²¹ בני בית לחם מאה עשרים ושלשה ²² אנשי נטפה חמשים וששה ²³ אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה ²⁴ בני עזמות ארבעים ושנים ²⁵ בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה ²⁶ בני הרמה ונבע שש מאות עשרים ואחד ²⁷ אנשי מכמס מאה עשרים ושנים ²⁸ אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה ²⁹ בני נבו חמשים ושנים ³⁰ בני מגביש מאה חמשים וששה ³¹ בני עילם אחר--אלף מאתים חמשים וארבעה ³² בני חרם שלש מאות ועשרים ³³ בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה ³⁴ בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה ³⁵ בני סנאה--שלשת אלפים ושש מאות וששים ³⁶ הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה ³⁷ בני אמר אלף חמשים ושנים ³⁸ בני פשחור--אלף מאתים ארבעים ושבעה ³⁹ בני חרם אלף

יעמד כי יחשבו עליו מחשבות ²⁶ ואכלי פת יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה בנו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים להשמיד ולהחרים רבים ⁴⁵ וישע אהלי אפדנו ²⁷ ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד לו

12 וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו ²⁹ למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרונה ³⁰ ובאו בו ציים כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש ³¹ וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוף משמם ³² ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו ³³ ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה--ימים ³⁴ ובהכשלים יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות ³⁵ ומן המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן--עד עת קץ כי עוד למועד ³⁶ ועשה כרצנו המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות והצליח עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה ³⁷ ועל אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל ³⁸ ולא לה מעזים על כנו יכבד ולא לוה אשר לא ידעו אבתיו יכבד בזהב ובכסף ובאבן יקרה--ובחמדות ³⁹ ועשה למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר (יכיר) ירבה כבוד והמשילים ברבים ואדמה יחלק במחיר ⁴⁰ ובעת קץ יתננח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר ⁴¹ ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו-- אדם ומוזב וראשית בני עמון ⁴² וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה ⁴³ ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים--ולבים וכשים במצעדיו ⁴⁴ ושמועות

ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר ² ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם ³ והמשכלים-- יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד ⁴ ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר--עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת ⁵ וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר ⁶ ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות ⁷ ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש--תכלינה כל אלה ⁸ ואני שמעתי ולא אבין ואמרה--אדני מה אחרית אלה ⁹ ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ ¹⁰ יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים יבינו ¹¹ ומעת הוסר התמיד ולתת שקוף שמם-- ימים אלף מאתים ותשעים ¹² אשרי המחכה ויגיע לימים--אלף שלש מאות שלשים וחמשה ¹³ ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין

שם אצל מלכי פרס ¹⁴ ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים ¹⁵ ובדברו עמי כדברים האלה--נתתי פני ארצה ונאלמתי ¹⁶ והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח ¹⁷ והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי ¹⁸ ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני ¹⁹ ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך--חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני ²⁰ ויאמר הירעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא ²¹ אבל אני לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם

11 ואני בשנת אחת לדריוש המדי--עמדי למחזיק ולמעוז לו ² ועתה אמת אני לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון ³ ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו ⁴ וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל--כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד אלה ⁵ ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו ⁶ ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה והילדה ומחזקה בעתים ⁷ ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק ⁸ וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי-

יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו לימים ¹⁰ ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא פני ארצה ונאלמתי ¹⁶ והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח ¹⁷ והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי ¹⁸ ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני ¹⁹ ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך--חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני ²⁰ ויאמר הירעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא ²¹ אבל אני לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם

¹⁷ וישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו--ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד ולא לו תהיה ¹⁸ וישב (וישם) פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו ¹⁹ וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא ²⁰ ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה ²¹ ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוח והחזיק מלכות בחלקלקות ²² וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית ²³ ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט גוי ²⁴ בשלוח ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד עת ²⁵ ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאד ולא

עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו ¹⁵ ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו ¹⁶ אדני ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעריך ירושלים הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלים ועמך להרפה לכל סביבתינו ¹⁷ ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמים--למען אדני ¹⁸ הטה אלהי אונך ושמע--פקחה (פקח) עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך--כי על רחמך הרבים ¹⁹ אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי--כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ²⁰ ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי--על הר קדש אלהי ²¹ ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב ²² ויבן וידבר עמי ויאמר--דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה ²³ בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד--כי חמורות אתה ובין בדבר והבן במראה ²⁴ שבעים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם (ולחתם) חטאות (חטאת) ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים ²⁵ ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלים עד משיח נגיד--שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים ²⁶ ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות ²⁷ והנגביר

ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישיבת זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה תתך על שמם

10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטאשצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה ² בימים ההם--אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים ³ לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי--וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת שבועים ימים ⁴ וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול--הוא חדקל ⁵ ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז ⁶ וגוייתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידים אש וזרעתי ומרגלתי כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון ⁷ וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא ⁸ ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח וחודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח ⁹ ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה ¹⁰ והנה יד ננעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי ¹¹ ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמדך--כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדותי מרעיד ¹² ויאמר אלי אל תירא דניאל--כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דברייך ואני באתי בדבריך ¹³ ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי

האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי 10 ותגדל מבין

עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם 11 ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים (הורם) התמיד והשלך מכון מקדשו 12 וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה 13 ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמים-תת וקדש וצבא מרמס 14 ויאמר אלי--עד ערב בקר אלפים ושלוש מאות ונצדק קדש 15 ויהי בראתי אני דניאל--את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לגנדי כמראה גבר 16 ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלוי את המראה 17 ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון 18 ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי--ויעמידני על עמדי 19 ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ 20 האיל אשר ראית בעל הקרנים--מלכי מדי ופרס 21 והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון 22 והנשברת--ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכויות מגוי יעמדנה ולא בכחו 23 ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים--יעמד מלך עז פנים ומבין חידות 24 ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים 25 ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר 26 ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים 27 ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה

יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר כל ארעא ותדושנה ותדקנה ²⁴ וקרניא עשר-
 נקא כרסיה שבבין די נור גלגלוהי נור דלק-מנה מלכותא עשרה מלכין יקמון ואחרן
¹⁰ נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים יקום אחריהן והוא ישנא מן קדמא ותלתה
 (אלפין) ישמשונה ורבו רבון (רבבן) קדמוהי מלכין יהשפל ²⁵ ומלין לצד עליא (עלאה)
 יקמון דינא יתב וספרין פתיחו ¹¹ חזה הוית-- ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה
 באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג
 חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה עדן ²⁶ ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה
 ויהיבת ליקדת אשא ¹² ושאר חיותא העדיו ולהובדה עד סופא ²⁷ ומלכותא ושלטנא
 שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת
 ועדן ¹³ חזה הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל
 שמיא כבר אנש אתה הוא ועד עתיק יומיא מטה שלטניא לה יפלחון וישתמעון ²⁸ עד כה סופא
 וקדמוהי הקרבוהי ¹⁴ ולה יהב שלטן ויקר די מלתא אנה דניאל שניא רעיוני יבחלני וזיוי
 ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון ישתנון עלי ומלתא בלבי נסרת

שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה **8** בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך--
 די לא תתחבל ¹⁵ אתכרית רוחי אנה דניאל חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי
 בתחלה ² ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה
 בחזון ואני הייתי על אוכל אולי ³ ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו
 קרנים והקרנים נבהות והאחת נבהה מן השנית והנבהה עלה באחרנה ⁴ ראיתי את האיל
 מננה ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל
⁵ ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ
 והצפיר--קרן חזות בין עיניו ⁶ ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל
 וירץ אליו בחמת כחו ⁷ וראיתי מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר את
 שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמוד לפניו וישליכהו ארצה וירמסוהו ולא היה מציל
 לאיל מידו ⁸ וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדלה ותעלנה חזות
 ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים ⁹ ומן שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה
 די לא תתחבל ¹⁵ אתכרית רוחי אנה דניאל בנו נדנה וחזוי ראשי יבחלני ¹⁶ קרבת על
 חר מן קאמא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודעני ¹⁷ אלין חיותא
 רברבתא די אנין ארבע--ארבעה מלכין יקמוון מן ארעא ¹⁸ ויקבלון מלכותא קדישי עליונין
 ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמא ¹⁹ אדין צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די
 הות שניה מן כלהון (כלהן) דחילה יתירה שניה (שנה) די פרזל וטפריה (וטפריה) די
 נחש אכלה מדיקה ושאר אכליה (ברגלה) רפסה ²⁰ ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי
 די סלקת ונפלו (ונפלה) מן קדמיה (קדמה) תלת וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן
 וחזוה רב מן חברתה ²¹ חזה הוית--וקרנא דכן עבדא קרב עם קדישין ויכלה להן ²² עד די
 אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין ²³ כן אמר
 חיותא רביעיתא מלכו רביעיה (רביעאה) תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל

ענו ואמרין קדם מלכא--די דניאל די מן בני עממיא אמיא ולשניא די דארין (דירין) בכל גלותא די יהוד לא שם עליך (עלך) מלכא ארעא--שלמכון ישנא 26 מן קדמי שים טעם-טעם ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא -די בכל שלטן מלכותי להון זאעין (זיעין) בעא בעותה 14 אדין מלכא כדי מלתא שמע ודחלין מן קדם אלהה די דניאל די הוא אלהא שניא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזבותה חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלחותה ושלטנה עד סופא 27 משיזב ומצל--ועבד אתין 15 באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין ותמהין בשמיא ובארעא די שיזב לדניאל מן למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די יד אריותא 28 ודניאל דנה הצלח במלכות כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניה דריוש ובמלכות כורש פרסאי (פרסאה)

16 באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לנבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה (אנת) פלח לה בתדירא הוא ישיזבנך 17 והיתיתא אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניאל 18 אדין אזל מלכא להיכלה ובת שות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי 19 באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה--לנבא די אריותא אזל 20 וכמקרבא לנבא--לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא--אלהך די אנתה (אנת) פלח לה בתדירא היכל לשיזבותך מן אריותא 21 אדין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין חיי 22 אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא--ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמך (קדמך) מלכא חבולה לא עבדת 23 באדין מלכא שניא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח בה--די הימן באלהה 24 ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די אכלו קרצוהי די דניאל ולגוב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו 25 באדין דריוש מלכא כתב לכל

7 בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר 2 ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רווחי שמיא מניחן לימא רבא 3 וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא 4 קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה (גפה) ונשילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה 5 וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה (שנה) וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שניא 6 באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה (גבה) וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה 7 באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה (רביעאה) דחילה ואימתני ותקיפא יתירה ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושאר ארנגליה (ברנגלה) רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה (קדמה) וקרנין עשר לה 8 משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון (ביניהן) ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו (אתעקרה) מן קדמיה (קדמה) ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן 9 חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין

מלכא אלהא עליא (עלאה) מלכותא ורבנותא **6** שפר קדם דריוש והקים על מלכותא ויקרא והדרא יחב לנבכדנצר אבוך ¹⁹ ומן לאחשדרפניא מאה ועשרין--די להון בכל רבנותא די יחב לה--כל עממיא אמיא ולשניא מלכותא ² ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל הוו זאעין (זיעין) ודחלין מן קדמוהי די הוא חד מנהון די להון אחשדרפניא אלין יהבין צבא הוה קטל ודי הוה צבא הוה מחא ודי להון טעמא ומלכא לא להווא נזק ³ אדין דניאל הוה צבא הוה מרים ודי הוא צבא הוא משפל דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא ²⁰ וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזודה הנחת כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית מן כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה ²¹ ומן להקמותה על כל מלכותא ⁴ אדין סרכיא בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי (שויו) ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשכחה לדניאל--ועם ערדיא מדרה עשבא כתורין יטעמונה--מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו אלהא עליא (עלאה) במלכותא אנשא ולמן די ושחיתה לא השתכחת עלוהי ⁵ אדין גבריא יצבא יחקים עליה (עלה) ²² ואנתה (ואנת) אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלא ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די להן השכחא עלוהי בדת אלהא ⁶ אדין סרכיא כל דנה ידעת ²³ ועל מרא שמיא התרוממת ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין ולמאניא די ביתה היתיו קדמך (קדמך) לה דריוש מלכא לעלמין חיי ⁷ אתיעטו כל ואנתה (ואנת) ורברבניך (ורברבנד) שגלתך סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ולחנתך חמרא שתין בהון ולא להי כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין כל די יבעא בעו מן כל אלה ואנש עד יומין ולא שמעין ולא ידעין שבחת ולא להא די תלתין להן מנך מלכא--יתרמא לגב אריותא נשמתך בידה וכל ארחתך לה--לא הדרת ⁸ כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא ²⁴ באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא ⁹ כל דנה רשים ²⁵ ודנה כתבא די רשים מנא מנא קבל דנה--מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא תקל ופרסין ²⁶ דנה פשר מלתא מנא--מנה ¹⁰ ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה אלהא מלכותך והשלמה ²⁷ תקל--תקילת וכיון פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין במאזניא והשתכחת חסיר ²⁸ פרס--פריסת תלתה ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא מלכותך ויהיבת למדי ופרס ²⁹ באדין אמר ומודא קדם אלהא כל קבל די הוא עבד מן בלשאצר והלבשו לדניאל ארגונא והמנוכא קדמת דנה ¹¹ אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו (והמניכא) די דהבא על צוארה והכרוזו עלוהי לדניאל--בעה ומתחנן קדם אלהא ¹² באדין די להווא שליט תלתא במלכותא ³⁰ בה בליליא קרבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא--קטיל בלאשצר מלכא כשדיא (כשדאה) הלא אסר רשמת די כל אנש די יבעא מן כל ³¹ ודריוש מדיא (מדאה) קבל מלכותא--כבר אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא שנין שתין ותרתיין מלתא כדת מדי ופרס--די לא תעדא ¹³ באדין

כתורין יאכל ומטל שמיא נשמה יצטבע-- דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמנוכא עד די שעה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין (והמניכא) די דהבא על צוארה ותלתי 34 ולקצת יומיא אנה נבוכדנצר עיני לשמיא במלכותא ישלט 8 אדין עללין (עלין) כל נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא (ולעלאה) חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה ופשרה (ופשרה) להודעה למלכא 9 אדין שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר 35 וכל דארי מלכא בלשאצר שניא מתבהל וזיוהי שנין (דירי) ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד עלוהי ורברבנוהי משתבשין 10 מלכתא-- בחיל שמיא ודארי (ודירי) ארעא ולא איתי לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתאי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת 36 בה עללת (עלת) ענת מלכתא ואמרת מלכא זמנא מנדעי יתוב עלי וליקיר מלכותי הדרי לעלמין חי--אל יבהלוך רעיונך וזיוך (וזיוך) וזיוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי 37 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה

5 בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה 2 בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה 3 באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה 4 אשתיו חמרא ושבחיו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא--אעא ואבנא 5 בה שעתה נפקו (נפקה) אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידא די כתבה 6 אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא (כשדיא) וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה כתבה

בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה 2 בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה 3 באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה 4 אשתיו חמרא ושבחיו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא--אעא ואבנא 5 בה שעתה נפקו (נפקה) אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידא די כתבה 6 אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא (כשדיא) וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה כתבה

אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי 8 ועד 20 אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא
אחרין על קדמי דניאל די שמה בלטשאצר לשמיא וחזותה לכל ארעא 21 ועפיה שפיר
כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתיה תדור
קדמויה אמרת 9 בלטשאצר רב חרטמא--די חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא 22 אנתה
אנה ידעת די רוח אלהין קדישין כך וכל רז (אנת) הוא מלכא די רבית (רבית) ותקפת
לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר ורבנותך רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף
10 וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית--ואלו אילן ארעא 23 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן
בנו ארעא ורומה שניא 11 רבה אילנא ותקף שמיא ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר
ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש
12 עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיות
תחתיה תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי
(ידורן) צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא 24 דנה פשרא מלכא ונזרת עליא (עלאה) היא
13 חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו די מטת על מראי מלכא 25 ולך טרדין מן
עיר וקדיש מן שמיא נחת 14 קרא בחיל וכן אנשא ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא
אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה כתורין לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין
ובדרו אנבה תנדר חיותא מן תחתיה וצפריא ושבעה עדנין יחלפון עליך (עלך) עד די
מן ענפוהי 15 ברם עקר שרשוהי בארעא תנדע די שליט עליא (עלאה) במלכות אנשא
שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ולמן די יצבא יתננה 26 ודי אמרו למשבק עקר
ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימא--מן די
ארעא 16 לבבה מן אנשא (אנשא) ישנן ולבב תנדע די שלטן שמיא 27 להן מלכא מלכי ישפר
חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי עליך (עלך) וחטיך (וחטאך) בצדקה פרק
17 בנזרת עירין פתנמא ומאמר קדישין שאלתא ועויתך במחן ענין הן תהוה ארכה לשלותך
עד דברת די ינדעון חייא די שליט עליא 28 כלא מטא על נבוכדנצר מלכא 29 לקצת
(עלאה) במלכות אנשא (אנשא) ולמן די ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל
יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה (עלה) מהלך הוה 30 ענה מלכא ואמר הלא דא היא
18 דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף
ואנתה (ואנת) בלטשאצר פשרא אמר כל חסני וליקר הדרי 31 עוד מלתא בפם מלכא--
קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא
להודעותני ואנתה (ואנת) כהל די רוח אלהין מלכותא עדת מנך 32 ומן אנשא לך טרדין ועם
קדישין כך 19 אדין דניאל די שמה בלטשאצר חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך יטעמון
אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה ושבעה עדנין יחלפון עליך (עלך) עד די
מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל תנדע די שליט עליא (עלאה) במלכות אנשא
יבהלך ענה בלטשאצר ואמר מראי חלמא ולמן די יצבא יתננה 33 בה שעתא מלתא
לשנאיך (לשנאך) ופשרה לעריך (לערך) ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא

13 באדין נבוכדנצר ברנז וחמא אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד ננו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא 14 ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד ננו לאלהי לא איתיון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין 15 כען הן איתיון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס (קתרס) מן גוא נורא 27 ומתכנשין אשדרפניא סגניא שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתא תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישיזבכון מן ידי 16 ענו שדרך מישך ועבד ננו ואמרין למלכא נבוכדנצר--לא חשחין אנחנא על דנה פתנם להתבותך 17 הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין--יכל לשיזבותנא מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא ישיזב 18 והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך (לאלהך) לא איתנא (איתנא) פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד 19 באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי אשתנו (אשתני) על שדרך מישך ועבד ננו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה 20 ולגברין גברי

4 נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין (דירין) בכל ארעא--שלמכון ישנא 2 אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא (עלאה)--שפר קדמי להחוייה 3 אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר 4 אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי 5 חלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני 6 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא יהודענני 7 באדין עללין (עלין) חרשמיא אשפיא כשדיא (כשדאי) וגזריא וחלמא אמר

ראשה די דהבא ³⁹ ובתריך תקום מלכו אחרי- **3** נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב
 ארעא (ארע) מנך ומלכו תליתא (תליתאה) רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקומה
 אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא ⁴⁰ ומלכו בבקעת דורא במדינת בבל ² ונבוכדנצר
 רביעה (רביעה) תהוא תקיפה כפרזלא כל מלכא שלח למכנש לאחדרפניא סגניא
 קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא
 מרעע כל אלן תדק ותדע ⁴¹ ודי חזיתה רגליא וכל שלטני מדינתא--למתא לחנכת צלמא די
 ואצבעתא מנהון (מנהון) חספ די פחר ומנהון הקים נבוכדנצר מלכא ³ באדין מתכנשין
 (ומנהון) פרזל--מלכו פליגה תהוה ומן נצבתא אחדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא
 די פרזלא להוה בה כל קבל די חזיתה פרזלא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת
 מערב בחספ שינא ⁴² ואצבעת רגליא מנהון צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין
 (מנהון) פרזל ומנהון (ומנהון) חספ--מן קצת (וקימין) לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר
 מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוא תבירה ⁴ וכרוזא קרא בחיל לכוון אמרין עממיא
⁴³ די (ודי) חזית פרזלא מערב בחספ שינא--אמיא ולשניא ⁵ בעדנא די תשמעון קל קרנא
 מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דבקין משרוקיתא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין
 דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עם סומפניא וכל זני זמרא--תפלון ותסגדון לצלם
 חספא ⁴⁴ וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא ⁶ ומן די
 שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לא יפל ויסגד--בה שעתא יתרמא לגוא אתון
 לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל אלין נורא יקדתא ⁷ כל קבל דנה בה זמנא כדי
 מלכותא והיא תקום לעלמיא ⁴⁵ כל קבל די שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס
 חזית די משורא אתגזרת אבן די לא בידין (קתרס) שבכא פסנתרין וכל זני זמרא--נפלון
 והדקת פרזלא נחשא חספא חספא ודהבא--כל עממיא אמיא ולשניא סגדין לצלם דהבא
 אלה רב הודע למלכא מה די להוה אחרי די הקים נבוכדנצר מלכא ⁸ כל קבל דנה
 דנה ויציב חלמא ומדימן פשרה ⁴⁶ באדין בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון
 מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל די יהודיא ⁹ ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא
 סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה ⁴⁷ ענה מלכא לעלמין חיי ¹⁰ אנתה (אנת) מלכא
 מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא
 אלה אלהין ומרא מלכין--וגלה רזין די יכלת משרקיתא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין
 למגלא רזא דנה ⁴⁸ אדין מלכא לדניאל רבי וסיפניה (וסופניה) וכל זני זמרא--יפל ויסגד
 ומתנן רברבן שניאן יחב לה והשלטה על כל לצלם דהבא ¹¹ ומן די לא יפל ויסגד--יתרמא
 מדינת בבל ורב סגנין--על כל חכימי בבל לגוא אתון נורא יקדתא ¹² איתין גברין יהודאין
⁴⁹ ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבדתא די די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרך
 מדינת בבל לשדרך מישך ועבד ננו ודניאל מישך ועבד ננו--גבריא אלך לא שמו עליך
 בתרע מלכא (עלך) מלכא טעם לאלהיך (לאלהך) לא
 פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין

10 ענו כשדיא (כשדאי) קדם מלכא ואמרין-- קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא 25 אדין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא להחיוה כל קבל די כל מלך רב ושליט וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי יהוד די פשרא למלכא יהודע 26 ענה מלכא 11 ומלתא די מלכא שאל יקירה ואחרן לא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתך איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין-- די (האיתך) כהל להודעתני חלמא די חזית-- מדרהון עם בשרא לא איתוהי 12 כל קבל ופשרה 27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזא דנה-- מלכא בנס וקצף שניא ואמר להובדה די מלכא שאל-- לא חכימין אשפין חרטמין לכל חכימי בבל 13 ודתא נפקת וחכימא גזרין יכלין להחיוה למלכא 28 ברם איתי אלה מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה 14 באדין דניאל התיב עטא ושעם לאריוך רב די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך טבחיא די מלכא-- די נפק לקטלה לחכימי על משכבך דנה הוא 29 אנתה (אנת) מלכא בבל 15 ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא רעיונך על משכבך סלקן מה די להוא אחרי על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא 30 ואנה לא מלתא הודע אריוך לדניאל 16 ודניאל על בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי ובעה מן מלכא די זמן נתן לה ופשרא להחיוה לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון למלכא 17 אדין דניאל לביתא אזל ולחנניה ורעיוני לבבך תנדע 31 אנתה (אנת) מלכא מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע 18 ורחמין חזה הוית ואלו צלם חד שניא-- צלמא דכן רב למבעא מן קדם אלה שמיא על רזא דנה-- די וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל 32 הוא לא יהובדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי בבל 19 אדין לדניאל בחזוא די ליליא-- רזא די כסף מעוהי וירכתה די נחש 33 שקוהי די גלי אדין דניאל ברך לאלה שמיא 20 ענה פרזל רגלוהי-- מנהון (מנהן) די פרזל ומנהון דניאל ואמר-- להוא שמה די אלהא מברך (ומנהן) די חסף 34 חזה הוית עד די התנזרת מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא אבן די לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די לה היא 21 והוא מהשנא עדניא וזמניא די פרזלא וחספא והדקת המון 35 באדין דקן מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב חכמתא כחדה פרזלא חספא נחשא חספא ודהבא והו לחכימין ומנדעא לידעי בינה 22 הוא גלא כעור מן אדרי קיש ונשא המון רוחא וכל אתר עמיקתא ומסתריתא ידע מה בחשוכא ונהירא לא השתכח להון ואבנא די מחת לצלמא הות (ונהורא) עמה שרא 23 לך אלה אבהתי מהורא לשור רב-- ומלאת כל ארעא 36 דנה חלמא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי ופשרה נאמר קדם מלכא 37 אנתה (אנת) וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא הודעתנא 24 כל קבל דנה דניאל על על אריוך חסנא ותקפא ויקרא יהב לך 38 ובכל די דארין די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן (דירין) בני אנשא חיות ברא ועוף שמיא יהב אמר לה לחכימי בבל אל תהובד-- העלני בידך והשלטך בכלהון אנתה (אנת) הוא

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה--בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה 2 ויתן אנדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו 3 ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה--ומן הפרתמים 4 ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכלים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים 5 וימן להם המלך דבר יום ביומו מפת בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם--יעמדו לפני המלך 6 ויהי בהם מבני יהודה--דניאל חנניה מישאל ועזריה 7 וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו 8 וישם דניאל על לבו אשר לא יתנאל בפת בג המלך וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתנאל 9 ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים 10 ויאמר שר הסריסים לדניאל--ירא אני את אנדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים מן הילדים אשר כנילכם וחיבתם את ראשי למלך 11 ויאמר דניאל אל המלצר--אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה 12 נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה--ומים ונשתה 13 ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את בג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך 14 וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה 15 ומקצת ימים

עשרה נראה מראיהם טוב ובראי בשר מן כל הילדים--האכלים את פת בג המלך 16 ויהי המלצר נשא את פת בגם ויין משתייהם ונתן להם זרענים 17 והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות 18 ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר 19 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך 20 וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך--וימצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו 21 ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך

2 ובשנת שנים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו 2 ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך 3 ויאמר להם המלך חלום חלומתי ותפעם רוחי לדעת את החלום 4 וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי--אמר חלמא לעבדיך (לעבדיך) ופשרא נחוא 5 ענה מלכא ואמר לכשדיא (לכשדיא) מלתה מני אזדא הן לא תהודעונני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון 6 והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונביזה ויקר שניא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני 7 ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוא 8 ענה מלכא ואמר--מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא 9 די הן חלמא לא תהודענני חדא היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון (הזדמנתון) למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני

יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה 22 כימים הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי אשר נחו בהם היהודים מאביהם והחדש מדי ופרס 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך אשר נהפך להם מיוגן לשמחה ומאבל ליום אחשוורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו-- טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים 23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם 24 כי המן בן המדתא האגני צרר כל היהודים--חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא הנורל להמם ולאבדם 25 ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ 26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור-- על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם 27 קימו וקבל (וקבלו) היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור--להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה 28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם 29 ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי-- את כל תקף לקים את אגרת הפרים הזאת-- השנית 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה--מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת 31 לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם 32 ומאמר אסתר--קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר

10 וישם המלך אחשרש (אחשוורש) מס על הארץ ואיי הים 2 וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך--הלוא

המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל מאות איש 7 ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת ולעמד על נפשם--להשמיד ולהרג ולאבד את אספתא 8 ואת פורתא ואת אדליא ואת ארירדתא כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים 9 ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארידי ואת ושללם לבזו 12 ביום אחד בכל מדינות המלך ויזתא 10 עשרת בני המן בן המדתא צרר אחשורוש--בשלושה עשר לחדש שנים עשר היהודים--הרגו ובבזזה--לא שלחו את ידם הוא חדש אדר 13 פתשגן הכתב להנתן דת 11 ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות הבירה--לפני המלך 12 ויאמר המלך לאסתר היהודיים (היהודים) עתודים (עתידים) ליום המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד הזה להנקם מאיביהם 14 הרצים רכבי הרכש חמש מאות איש ואת עשרת בני המן--בשאר האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך המלך והדת נתנה בשושן הבירה 15 ומרדכי ומה בקשתך עוד ותעש 13 ותאמר אסתר אם יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור על המלך טוב--ינתן גם מחר ליהודים אשר ועשרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארנמן והעיר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן שושן צהלה ושמחה 16 ליהודים היתה אורה יתלו על העץ 14 ויאמר המלך להעשות כן ושמחה וששן ויקר 17 ובכל מדינה ומדינה ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו 15 ויקהלו היהודיים (היהודים) אשר בשושן מגיע שמחה וששן ליהודים משתה ויום טוב גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו ורבים מעמי הארץ מתייהדים--כי נפל פחד היהודים עליהם

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם 2 נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים 3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך--מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם 4 כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול 5 ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאייהם כרצונם 6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד--חמש

את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש **8**

ביום ההוא נתן המלך אחשורוש
לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים
(היהודים) ומרדכי בא לפני המלך--כי הגידה
אסתר מזה הוא לה ² ויסר המלך את טבעתו
אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם
אסתר את מרדכי על בית המן ³ ותוסף אסתר

ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך
ותתחנן לו להעביר את רעת המן האנני ואת
מחשבתו אשר חשב על היהודים ⁴ ויושט
המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר
ותעמד לפני המלך ⁵ ותאמר אם על המלך
טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני
המלך וטובה אני בעיניו--יכתב להשיב את
הספרים מחשבת המן בן המדתא האנני אשר
כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות
המלך ⁶ כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר
ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן
מולדתי ⁷ ויאמר המלך אחשורש לאסתר
המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי
לאסתר ואתו תלו על העץ--על אשר שלח
ידו ביהודיים (ביהודים) ⁸ ואתם כתבו על
היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו
בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם
המלך ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב
⁹ ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש
השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו
יכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים
ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות
אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה
מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשנו
ואל היהודים--ככתבם וכלשונם ¹⁰ ויכתב
בשם המלך אחשורש ויחתם בטבעת המלך
וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי
הרכש האחשתרנים--בני הרמכים ¹¹ אשר נתן

אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות
לנפל לפניו לא תוכל לו--כי נפול תפול לפניו
¹⁴ עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו
ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר
עשתה אסתר

7 ויבא המלך והמן לשותות עם אסתר
המלכה ² ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני
במשתה היין--מה שאלתך אסתר המלכה
ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש
³ ותען אסתר המלכה ותאמר--אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי
נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי ⁴ כי נמכרנו אני
ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים
ולשפחות נמכרנו החרשתי--כי אין הצר שוה
בנזק המלך ⁵ ויאמר המלך אחשורש ויאמר
לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר
מלאו לבו לעשות כן ⁶ ותאמר אסתר--איש צר
ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך
והמלכה ⁷ והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל
גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר
המלכה--כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת
המלך ⁸ והמלך שב מגנת הביתן אל בית
משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר
עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה
עמי בבית הדבר יצא מפי המלך לפני המן
חפו ⁹ ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני
המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי
אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן--
גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו
¹⁰ ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי
וחמת המלך שככה

5 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית² ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר--נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט³ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך⁴ ותאמר אסתר אם על המלך טוב--יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו⁵ ויאמר המלך--מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר⁶ ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש⁷ ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי⁸ אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי--יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך⁹ ויצא המן ביום ההוא שמח ושוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו--וימלא המן על מרדכי כמה¹⁰ ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו¹¹ ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך¹² ויאמר המן--אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך¹³ וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי--יושב בשער המלך¹⁴ ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם

המן ויעש העץ

6 בלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך² וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בנתנא ותרש שני סריסי המלך--משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש³ ויאמר המלך--מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר⁴ ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו⁵ ויאמרו נערי המלך אלי--הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא⁶ ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני⁷ ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו⁸ יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו⁹ ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבוהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו¹⁰ ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת¹¹ ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו¹² וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש¹³ ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו

לחדש שנים עשר--הוא חדש אדר 8 ויאמר לרבים 4 ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר
המן למלך אחשורוש--ישנו עם אחד מפזר וסריסיה וינידו לה ותתחלחל המלכה מאד
ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ותשלח בנדים להלביש את מרדכי ולהסיר
ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם שקן מעליו--ולא קבל 5 ותקרא אסתר להתך
עשים ולמלך אין שוה להניחם 9 אם על המלך מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על
טוב יכתב לאברם ועשרת אלפים ככר כסף מרדכי--לדעת מה זה ועל מה זה 6 ויצא התך
אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי אל מרדכי--אל רחוב העיר אשר לפני שער
המלך 10 ויסר המלך את טבעתו מעל ידו המלך 7 ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת
ויתנה להמן בן המדתא האנגי--צרר היהודים פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי
11 ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם המלך ביהודיים (ביהודים)--לאברם 8 ואת
לעשות בו כטוב בעיניך 12 ויקראו ספרי המלך פתשנן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם
בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב נתן לו--להראות את אסתר ולהניד לה ולצוות
ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש
הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם מלפניו--על עמה 9 ויבוא התך ויגד לאסתר את
ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו דברי מרדכי 10 ותאמר אסתר להתך ותצוהו
בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך 11 כל עבדי המלך ועם מדינות
המלך 13 ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל המלך ידעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא
מדינות המלך--להשמיד להרג ולאבר את כל אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא
היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד אחת דתו להמית לבר מאשר יושיט לו המלך
בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא
אדר ושללם לבז 14 פתשנן הכתב להנתן אל המלך--זה שלושים יום 12 וינידו למרדכי
דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים- את דברי אסתר 13 ויאמר מרדכי להשיב אל
-להיות עתדים ליום הזה 15 הרצים יצאו אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך
דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן מכל היהודים 14 כי אם החרש תחרישי בעת
הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן הזאת--רוח והצלח יעמוד ליהודים ממקום
נבוכה ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע--אם אחר

4 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע לעת כזאת הנעת למלכות 15 ותאמר אסתר
מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך להשיב אל מרדכי 16 לך כנוס את כל היהודים
העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה 2 ויבוא עד הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל
לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער תשתו שלשת ימים לילה ויום--גם אני ונערת
המלך בלבוש שק 3 ובכל מדינה ומדינה אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת
מקום אשר דבר המלך ורתו מגיע--אבל גדול וכאשר אבדתי אבדתי 17 ויעבר מרדכי ויעש
ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע ככל אשר צותה עליו אסתר

הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה--אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל 7 ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו--כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת 8 ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים 9 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים 10 לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד 11 ובכל יום ויום--מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה 12 ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים 13 ובזה הנערה באה אל המלך--את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך 14 בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשנו סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם 15 ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר-- כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה 16 ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת--בשנת שבע למלכותו 17 ויאחב המלך את אסתר מכל

3 אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגני--וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו 2 וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחווים להמן--כי כן צוה לו המלך ומרדכי--לא יכרע ולא ישתחוה 3 ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך--למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך 4 ויהי באמרם (כאמרם) אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי--כי הגיד להם אשר הוא יהודי 5 וירא המן--כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה 6 ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו--כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש-- עם מרדכי 7 בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שנים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדרו ועד כוש--שבע ועשרים ומאה מדינה 2 בימים ההם--כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה 3 בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות--לפניו 4 בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום 5 ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה--שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך 6 חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש--ודר וסחרת 7 והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיר המלך 8 והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו--לעשות כרצון איש ואיש 9 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים--בית המלכות אשר למלך אחשורוש 10 ביום השביעי כטוב לב המלך ביין--אמר להמומן בזאת חרבונא בנתא ואבנתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש 11 להביא את ושתי המלכה לפני המלך--בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא 12 ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו 13 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין 14 והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן--שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות 15 כדת

מה לעשות במלכה ושתי--על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים 16 ויאמר מומכן (ממוכן) לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש 17 כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפני--ולא באה 18 והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף 19 אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה 20 ונשמע פתנם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן--למגדול ועד קטן 21 וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן 22 וישלח ספרים אל כל מדינות המלך--אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו

2 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש--זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה 2 ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה 3 ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרקיהן 4 והנערה אשר תיטב בעיני המלך--תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן 5 איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש--איש ימיני 6 אשר

(ואנחנו) עונתיים סבלנו 8 עבדים משלנו בנו
פרק אין מידם 9 בנפשנו נביא לחמנו מפני
חרב המדבר 10 עורנו כתנור נכמרו מפני
זלעפות רעב 11 נשים בציון ענו בתלת בערי
יהודה 12 שרים בידם נתלו פני זקנים לא
נהדרו 13 בחורים טחון נשאו ונערים בעץ
כשלו 14 זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם
15 שבת משובש לבנו נהפך לאבל מחלנו 16 נפלה
עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו 17 על זה
היה דוה לבנו--על אלה חשכו עינינו 18 על
הר ציון ששמים שועלים הלכו בו 19 אתה יהוה
לעולם תשב כסאך לדור ודור 20 למה לנצח
תשכחנו תעזבנו לארך ימים 21 השיבנו יהוה
אליך ונשוב (ונשובה) חדש ימינו כקדם 22 כי
אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד

ונחקרה ונשובה עד יהוה 41 נשא לבבנו אל עצם מפנינים ספיר גזרתם 8 חשך משחור כפים אל אל בשמים 42 נחנו פשענו ומרינו תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם אתה לא סלחת 43 סכותה באף ותרדפנו הרגת יבש היה כעץ 9 טובים היו חללי חרב מחללי לא חמלת 44 סכותה בענן לך מעבור תפלה רעב שהם יזבו מדקרים מתנובת שדי 10 ידי 45 סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים 46 פצו נשים רחמניות--בשלו ילדיהן היו לברות למו עלינו פיהם כל איבינו 47 פחד ופחת היה לנו בשבר בת עמי 11 כלה יהוה את חמתו שפך השאת והשבר 48 פלגי מים תרד עיני על שבר חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסדתיה 12 לא בת עמי 49 עיני נגדה ולא תדמה מאין הפנות האמינו מלכי ארץ וכל (כל) ישבי תבל כי 50 עד ישקיף וירא יהוה משמים 51 עיני עוללה יבא צר ואויב בשערי ירושלם 13 מחטאות לנפשי מכל בנות עירי 52 צוד צדוני כצפור נביאה עונת כהניה השפכים בקרבה דם איבי חנם 53 צמתו בבור חיי וידו אבן בי צדיקים 14 נעו עורים בחוצות ננאלו בדם בלא 54 צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי 55 קראתי יוכלו יגעו בלבשיהם 15 סורו טמא קראו למו שמך יהוה מבור תחתיות 56 קולי שמעת אל סורו סורו אל תנעו--כי נצו גם נעו אמרו בנוים תעלם אונך לרוחתי לשועתי 57 קרבת ביום לא יוספו לגור 16 פני יהוה חלקם לא יוסיף אקראך אמרת אל תירא 58 רבת אדני ריבי להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים (וזקנים) נפשי גאלת חיי 59 ראיתה יהוה עותתי שפטה לא חננו 17 עודינה (עודינו) תכלינה עינינו אל משפטי 60 ראיתה כל נקמתם--כל מחשבתם עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע לי 61 שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי 18 צרו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצנו 62 שפתי קמי והגיננם עלי כל היום 63 שבתם מלאו ימינו כי בא קצנו 19 קלים היו רדפינו וקימתם הביטה אני מנגינתם 64 תשיב להם מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו גמול יהוה כמעשה ידיהם 65 תתן להם מגנת לנו רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם לב תאלתך להם 66 תרדף באף ותשמידם אשר אמרנו בצלו נחיה בנוים 21 שישי ושמחי מתחת שמי יהוה בת אדום יושבתי (יושבת) בארץ עוץ גם עליך תעבר כוס--תשכרי ותתערי 22 תם עונך בת ציון--לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך

4 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות 2 בני ציון היקרים המסלאים בפז--איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר 3 גם תנין (תנים) חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים (כיענים) במדבר 4 דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם 5 האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות 6 ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים 7 זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו

5 זכר יהוה מה היה לנו הביט (הביטה) וראה את חרפתנו 2 נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים 3 יתומים היינו אין (ואין) אב אמתינו כאלמנות 4 מימינו בכסף שתינו עצינו במחר יבאו 5 על צוארנו נרדפנו יגענו לא (ולא) הונח לנו 6 מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם 7 אבתינו חטאו אינם (ואינם) אנחנו

בת ציון--נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל
 חל וחומה יחדו אמללו ⁹ טבעו בארץ שעריה
 אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בנוים אין
 תורה--גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה ¹⁰ ישבו
 לארץ ידמו זקני בת ציון--העלו עפר על
 ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת
 ירושלם ¹¹ כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי--
 נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף
 עולל ויונק ברחבות קריה ¹² לאמתם יאמרו
 איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר--
 בהשתפך נפשם אל חיק אמתם ¹³ מה אעידך
 מה אדמה לך הבת ירושלם--מה אשוע לך
 ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול כים שברך
 מי ירפא לך ¹⁴ נביאיך חזו לך שוא ותפל
 ולא גלו על עונך להשיב שביתך (שבותך)
 ויחזו לך משאות שוא ומדוחים ¹⁵ ספקו עליך
 כפים כל עברי דרך--שרקו וינעו ראשם על
 בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת פי-
 משובש לכל הארץ ¹⁶ פצו עליך פיהם כל
 איביך--שרקו ויחקרו שן אמרו בלענו אך
 זה היום שקוינהו מצאנו ראינו ¹⁷ עשה יהוה
 אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם--
 הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן
 צריך ¹⁸ צעק לבם אל אדני חומת בת ציון
 הורירי כנחל דמעה יומם ולילה--אל תתני
 פוגת לך אל תדם בת עינך ¹⁹ קומי רני בליל
 (בלילה) לראש אשמרות--שפכי כמים לבך
 נכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עולליך-
 העטופים ברעב בראש כל חוצות ²⁰ ראה
 יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה
 נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש
 אדני כהן ונביא ²¹ שכבו לארץ חוצות נער
 וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום
 אפך טבחת לא חמלת ²² תקרא כיום מועד

3 אני הגבר ראה עני בשבט עברתו ² אותי
 נהג וילך חשך ולא אור ³ אך בי ישב יהפך
 ידו כל היום ⁴ בלה בשרי ועורי שבר עצמותי
⁵ בנה עלי ויקף ראש ותלאה ⁶ במחשכים
 הושיבני כמתי עולם ⁷ גדר בעדי ולא אצא
 הכביד נחשתי ⁸ גם כי אזעק ואשוע שתם
 תפלתי ⁹ גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה ¹⁰ דב
 ארב הוא לי אריה (ארי) במסתרים ¹¹ דרכי
 סורר ויפשחני שמני שמם ¹² דרך קשתו
 ויצביני כמטרא לחץ ¹³ הביא בכליתי בני
 אשפתו ¹⁴ הייתי שחק לכל עמי ננינתם כל היום
¹⁵ השביעני במרורים הרוני לענה ¹⁶ ויגרס
 בחצץ שני הכפישני באפר ¹⁷ ותזנח משלום
 נפשי נשיתי טובה ¹⁸ ואמר אבד נצחי ותוחלתי
 מיהוה ¹⁹ זכר עניי ומרודי לענה וראש ²⁰ זכור
 תזכור ותשיח (ותשוח) עלי נפשי ²¹ זאת אשיב
 אל לבי על כן אוחיל ²² חסדי יהוה כי לא
 תמנו כי לא כלו רחמיו ²³ חדשים לבקרים
 רבה אמונתך ²⁴ חלקי יהוה אמרה נפשי על
 כן אוחיל לו ²⁵ טוב יהוה לקו לנפש תדרשנו
²⁶ טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה ²⁷ טוב
 לגבר כי ישא על בנעוריו ²⁸ ישב בדד וידם
 כי נטל עליו ²⁹ יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה
³⁰ יתן למכחו לחי ישבע בחרפה ³¹ כי לא יזנח
 לעולם אדני ³² כי אם הונה ורחם כרב חסדיו
³³ כי לא ענה מלבו וינה בני איש ³⁴ לדכא תחת
 רגליו כל אסירי ארץ ³⁵ להטות משפט גבר
 נגד פני עליון ³⁶ לעות אדם בריבו אדני לא
 ראה ³⁷ מי זה אמר ותהי אדני לא צוה ³⁸ מפני
 עליון לא תצא הרעות והטוב ³⁹ מה יתאונן
 אדם חי גבר על חטאו ⁴⁰ נחפשה דרכינו

1 איכה ישבה בדד העיר רבתי עם--היתה כאלמנה רבתי בנשים שרתי במדינות--היתה למס ² בכו תבכה בלילה ודמעתי על לחיה-- אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בנדרו בה היו לה לאיבים ³ גלתה יהודה מעני ומרב עבדה--היא ישבה בנשים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגה בין המצרים ⁴ דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד--כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה ⁵ היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר ⁶ ויצא מן בת (מבת) ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף ⁷ זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה-- כל מחמודיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה--ראוה צרים שחקו על משבתה ⁸ חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור ⁹ טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב ¹⁰ ידו פרש צר על כל מחמודיה כי ראתה גוים באו מקדשה--אשר צויתה לא יבאו בקהל לך ¹¹ כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם (מחמודיהם) באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה ¹² לוא אליכם כל עברי דרך--הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו ¹³ ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור--נתנני שממה כל היום דוה ¹⁴ נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי--הכשיל כחי נתנני אדני

בידי לא אוכל קום ¹⁵ סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה ¹⁶ על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים--כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב ¹⁷ פרשה ציון ביריה אין מנחם לה--צוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם ¹⁸ צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים (העמים) וראו מכאבי--בתולתי ובחורי הלכו בשבי ¹⁹ קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר נועו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם ²⁰ ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו-- גהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות ²¹ שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי--כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמני ²² תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי

2 איכה יעיב באפו אדני את בת ציון--השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדרם רגליו ביום אפו ² בלע אדני לא (ולא) חמל את כל נאות יעקב--הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה ³ גרע בחרי אף כל קרן ישראל--השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב ⁴ דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו ⁵ היה אדני כאויב בלע ישראל--בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת יהודה תאניה ואניה ⁶ ויחמס כגן שכו שחת מעדו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכחן ⁷ זנח אדני מזבחיו נאר מקדשו--הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד ⁸ חשב יהוה להשחית חומת

השליש 6 נתן הסכל במרומים רבים ועשירים את השמש 8 כי אם שנים הרבה יחיה האדם בשפל ישובו 7 ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ 8 חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש 9 מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן כם 10 אם קחה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה 11 אם ישך הנחש בלוא

לחש ואין יתרון לבעל הלשון 12 דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו 13 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה 14 והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו 15 עמל הכסילים תיגענו--אשר לא ידע ללכת אל עיר 16 אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו 17 אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בנבורה ולא בשתי 18 בעצלותים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית 19 לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל 20 גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל הכנפים (כנפים) יגיד דבר

11 שלח לחמך על פני המים כי ררב הימים תמצאנו 2 תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ 3 אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדורים ואם בצפון--מקום שיפול העץ שם יהוא 4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל 6 בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים 7 ומתוק האור וטוב לעינים לראות נעלם אם טוב ואם רע

12 וזכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ 2 עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושובו העבים אחר הגשם 3 ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות 4 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר 5 גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הסופדים 6 עד אשר לא ירחק (ירתק) חבל הכסף ותרוץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור 7 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה 8 הבל הבלים אמר הקהלת הכל הבל 9 ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה 10 בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת 11 דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד 12 ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר 13 סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם 14 כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל טובים 7 ומתוק האור וטוב לעינים לראות נעלם אם טוב ואם רע

רע 12 אשר חטא עשה רע מאת--ומאריך לו כי לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש 7 לך גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך אשר ייראו מלפניו 13 וטוב לא יהיה לרשע כי כבר רצה האלהים את מעשיך 8 בכל ולא יאריך ימים כצל--אשר איננו ירא מלפני אלהים 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ יחסר 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל אשר יש צדיקים אשר מניע אלהם כמעשה ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל הרשעים ויש רשעים שמניע אלהם כמעשה ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר הצדיקים אמרתי שגם זה הבל 15 ושבתתי אתה עמל תחת השמש 10 כל אשר תמצא ירך אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה ילוננו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים-- (Sheol h7585) 11 שבתתי וראה תחת השמש כי לא תחת השמש 16 כאשר נתתי את לבי לדעת לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא כי גם ביום ובלילה--שנה בעיניו איננו ראה לידעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם 12 כי 17 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא

9 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם-- הכל לפניהם 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא--הנשבע כאשר שבועה ירא 3 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש--כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים 4 כי מי אשר יבחר (יחבר) אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת 5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר--כי נשכח זכרם 6 גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד

10 זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט 2 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו 3 וגם בדרך כשהסכל (כשסכל) הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא 4 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא ניח חטאים גדולים 5 יש רעה ראיתי תחת השמש--כשגנה שיצא מלפני

עם שהתקיף (שתקיף) ממנו ¹¹ כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם ¹² כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי (אתה) קללת אחרים ²³ כל זה נסיתי בחכמה הבלו--ויעשם כצל אשר מי יניד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו ² טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה--באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו ³ טוב כעס משחוק כי ברע פנים ייטב לב ⁴ לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה ⁵ טוב לשמע נערת חכם--מאיש שמע שיר כסילים ⁶ כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל ⁷ כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה ⁸ טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח ⁹ אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח ¹⁰ אל תאמר מה היה--שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה ¹¹ טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש ¹² כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה ¹³ ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו ¹⁴ ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה ¹⁵ את הכל ראיתי בימי הבל ייש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו ¹⁶ אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם ¹⁷ אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך ¹⁸ טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ירך כי ירא אלהים יצא את כלם ¹⁹ החכמה תעז לחכם--מעשרה שלישים אשר היו בעיר ²⁰ כי אדם אין צדיק בארץ--אשר יעשה טוב ולא יחטא ²¹ גם לכל הדברים אשר ידברו אל

8 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא ² אני פי מלך שמר ועל דברת שבועת אלהים ³ אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה ⁴ באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה ⁵ שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם ⁶ כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו ⁷ כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יניד לו ⁸ אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו ⁹ את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם--לרע לו ¹⁰ ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל ¹¹ אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם--לעשות

את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו לעשיר--איננו מניח לו לישון ¹³ יש רעה חולה גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו יחם ¹² ואם יתקפו האחד--השנים יעמדו נגדו ¹⁴ ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן והחוט המשלש לא במהרה ינתק ¹³ טוב ילד ואין בידו מאומה ¹⁵ כאשר יצא מבטן אמו מסכן וחכם--ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא להזהר עוד ¹⁴ כי מבית הסורים יצא למלך כי בעמלו שילך בידו ¹⁶ וגם זה רעה חולה כל גם במלכותו נולד רש ¹⁵ ראיתי את כל החיים עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח המזהלים תחת השמש--עם הילד השני אשר ¹⁷ גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו יעמד תחתיו ¹⁶ אין קץ לכל העם לכל אשר וקצף ¹⁸ הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה היה לפניהם--גם האחרונים לא ישמחו בו כי שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים--כי הוא חלקן ¹⁹ גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקן ולשמח בעמלו-- זה מתת אלהים היא ²⁰ כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו

5 שמר רגליך (רגלך) כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע ² אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר--לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים ³ כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים ⁴ כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו--כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם ⁵ טוב אשר לא תדר--משתדור ולא תשלם ⁶ אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך ⁷ כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא ⁸ אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה-- אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם ⁹ ויתרון ארץ בכל היא (הוא)--מלך לשדה נעבד ¹⁰ אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל ¹¹ ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית (ראות) עיניו ¹² מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע

תחת השמש גם זה הבל ²⁰ וסבותי אני לִיאש את כִּבְר הִיָּה וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף ¹⁶ וְעוֹד לְבִי--עַל כָּל הָעֵמֶל שְׁעִמְלָתִי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ ²¹ כִּי רָאִיתִי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שְׁמוֹה הָרָשָׁע יֵשׁ אָדָם שְׁעִמְלוּ בַּחֲכָמָה וּבִדְעָת--וּבִכְשָׁרוֹן וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שְׁמוֹה הָרָשָׁע ¹⁷ אִמְרָתִי אֲנִי בְלִבִּי-- וְלֹאֲדָם שֶׁלֹּא עֵמֶל בּוֹ יִתְנַנּוּ חִלְקוֹ--גַּם זֶה הֶבֶל--אֶת הַצֶּדִּיק וְאֶת הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי עַת וְרַעְהָ רַבָּה ²² כִּי מִזֶּה הוּא לֹאֲדָם בְּכָל עֵמֶלוֹ לְכָל חֶפֶץ וְעַל כָּל הַמַּעֲשֵׂה שֶׁם ¹⁸ אִמְרָתִי אֲנִי וּבִרְעִיּוֹן לְבִי--שְׁהוּא עֵמֶל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ ²³ כִּי בְלִבִּי--עַל דְּבַרְת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרֵם הָאֱלֹהִים כָּל יָמָיו מִכְאָבִים וְכַעַס עֵינָיו--גַּם בְּלִילָה לֹא וּלְרָאוֹת שֶׁהֵם בַּהֲמָה הַמָּה לָהֶם ¹⁹ כִּי מִקְרָה שֶׁכֵּב לְבִי גַם זֶה הֶבֶל הוּא ²⁴ אֵין טוֹב בְּאָדָם בְּנֵי הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה וּמִקְרָה אֶחָד לָהֶם-- שִׁיאֲכַל וְשִׁתָּה וְהִרְאָה אֶת נַפְשׁוֹ טוֹב בְּעֵמֶלוֹ גַּם--כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכָל וּמוֹתָר זֶה רָאִיתִי אֲנִי כִּי מִיד הָאֱלֹהִים הִיא ²⁵ כִּי מִי הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶכַל הֶבֶל ²⁰ הֶכַל יֵאֲכַל וּמִי יַחֲוֹשׁ חוּץ מִמֶּנִּי ²⁶ כִּי לֹאֲדָם שְׁטוֹב הוֹלֵךְ אֶל מְקוֹם אֶחָד הֶכַל הִיָּה מִן הָעֶפֶר וְהֶכַל לִפְנֵי נֶתַן חֲכָמָה וְדַעַת וּשְׁמַחָה וּלְחוּטָא נֶתַן שֶׁב אֶל הָעֶפֶר ²¹ מִי יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם--עֵינִן לֹאֲסָף וּלְכַנּוֹס לְתַת לְטוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים--הָעֵלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה--הִירְדָּת גַּם זֶה הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ

3 לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חֶפֶץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם עַת לְלַדָּת וְעַת לְמוֹת עַת לְטַעַת וְעַת לְעַקֹּר

נְטוּעַ ³ עַת לְהַרְגוֹ וְעַת לְרַפּוֹא עַת לְפָרוֹץ וְעַת ⁴ וּשְׁבָתִי אֲנִי וְאִרְאָה אֶת כָּל הָעֹשִׂים אֲשֶׁר לְבָנוֹת ⁴ עַת לְבַכּוֹת וְעַת לְשַׁחֹק עַת סְפּוֹד וְעַת רִקּוֹד ⁵ עַת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְעַת כְּנוּס אֲבָנִים עַת לְחַבּוֹק וְעַת לְרַחֵק מִחֶבֶק ⁶ עַת לְבַקֵּשׁ וְעַת לֹאֲבֹד עַת לְשִׁמּוֹר וְעַת לְהַשְׁלִיךְ ⁷ עַת לְקַדְּוֶה וְעַת לְתַפּוֹר עַת לְחִשּׁוֹת וְעַת לְדַבֵּר ⁸ עַת לֹאֲהַב וְעַת לְשַׁנֵּא עַת מְלַחֲמָה וְעַת שְׁלוֹם ⁹ מִזֶּה יִתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בְּאֲשֶׁר הוּא עֵמֶל ¹⁰ רָאִיתִי אֶת הָעֵינִן אֲשֶׁר נֶתַן אֱלֹהִים לְבְנֵי הָאָדָם--לְעֹנֹת בּוֹ ¹¹ אֶת הֶכַל עֲשֵׂה יָפֵה בְּעֵתוֹ גַּם אֶת הָעֵלֶם נֶתַן בְּלִבָּם--מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא יִמָּצֵא הָאָדָם אֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים מֵרָאשׁ וְעַד סוֹף ¹² יִדְעָתִי כִּי אֵין טוֹב בָּם--כִּי אִם לְשִׁמּוֹחַ וּלְעֲשׂוֹת טוֹב בַּחֲיִיו ¹³ וְגַם כָּל הָאָדָם שִׁיאֲכַל וְשִׁתָּה וְרָאָה טוֹב בְּכָל עֵמֶלוֹ--מִתַּת אֱלֹהִים הִיא ¹⁴ יִדְעָתִי כִּי כָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם--עָלִיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לְגַרֵּעַ וְהָאֱלֹהִים עֲשֵׂה שִׁירָאוֹ מִלִּפְנֵי ¹⁵ מִזֶּה שֶׁהִיָּה כִּבְר הוּא וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת

קִהְלֶת

בלבי למשוך בין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות--עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם 4 הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים 5 עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי 6 עשיתי לי ברכות מים--להשקות מהם יער צומח עצים 7 קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם 8 כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענגות בני האדם--שדה ושרות 9 וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי 10 וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי 11 ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש 12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו 13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות--כיתרון האור מן החשך 14 החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם 15 ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יתר ודברתי בלבי שנם זה הבל 16 כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכסיל 17 ושנאתי את החיים--כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח 18 ושנאתי את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי 19 ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי

1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם 2 הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל 3 מה יתרון לאדם בכל עמלו--שיעמל תחת השמש 4 דוד הולך ודור בא והארץ לעולם עמדת 5 וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו--שואף זורח הוא שם 6 הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח 7 כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים--שם הם שבים ללכת 8 כל הרברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא און משמע 9 מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש 10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעמים אשר היה מלפננו 11 אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון--עם שיהיו לאחרנה 12 אני קהלת הייתי מלך על ישראל--בירושלם 13 ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם--לענות בו 14 ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח 15 מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות 16 דברתי אני עם לבי לאמר--אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת 17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללת ושכלות ידעתי שנם זה הוא רעיון רוח 18 כי ברב חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסיף מכאוב

2 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל 2 לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה 3 תרתי

לצמתך 8 ששים המה מלכות ושמונים פילגשים 4 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה ועלמות אין מספר 9 אחת היא יונתי תמותי-- תעדרו את האהבה עד שתחפץ 5 מי זאת עלה אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה עוררתך--שמה חבלתך אמך שמה חבלה 10 מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה ילדתך 6 שימני כחותם על לבך כחותם על כחמה--אימה כנרגלות 11 אל גנת אגוז ירדתי זרועך--כי עזה כמות אהבה קשה כשאויל קנאה לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצי רשפיה--רשפי אש שלהבתיה (Sheol h7585) 7 מים הרמונים 12 לא ידעתי--נפשי שמתני מרכבות רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא עמי נדיב 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה- ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים בוז יבוזו לו 8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה 9 אם חומה היא נבנה עליה שירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז 10 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום 11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף 12 כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו 13 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך- השמיעני 14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים--על הרי בשמים

7 מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך--כמו חללים מעשה ידי אמן 2 שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים 3 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה 4 צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים--אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק 5 ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים 6 מה יפית ומה נעמת--אהבה בתענוגים 7 זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכולות 8 אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכולות הגפן וריח אפך כתפוחים 9 וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים 10 אני לדודי ועלי תשוקתו 11 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים 12 נשכימה לכרמים- נראה אם פרחתה הגפן פתח הסמדר הנצי הרמונים שם אתן את דדי לך 13 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים--חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך

8 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוז לי 2 אנהנך אביאך אל בית אמי--תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמני 3 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני

זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם ¹¹ צאנה וראינה בנות ציון במלך שלמה--בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו

4 הנך יפה רעיתי הנך יפה--עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד ² שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם כחוט השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך ⁴ כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגברים ⁵ שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים ⁶ עד שיפוח היום ונסו הצללים--אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה ⁷ כלך יפה רעיתי ומום אין בך ⁸ אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים ⁹ לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד (באחת) מעיניך באחד ענק מצורניך ¹⁰ מה יפו דריך אחתי כלה מה טבו דריך מיין וריח שמניך מכל בשמים ¹¹ נפת תטפנה שפתותיך כלה רבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון ¹² גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום ¹³ שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים ¹⁴ נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהליות עם כל ראשי בשמים ¹⁵ מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון ¹⁶ עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו

6 אנה הלך דורך היפה בנשים אנה פנה דורך ונבקשנו עמך ² דודי ירד לגנו לערנות הבשם--לרעות בננים וללקט שושנים ³ אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים ⁴ יפה את רעיתי כתרצה נאווה כירושלם אימה כנדגלות ⁵ הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד ⁶ שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם ⁷ כפלה הרמון רקתך מבעד

5 באתי לגני אחתי כלה--אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם רבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים ² אני

שיר השירים

מקפץ על הגבעות 9 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו-- משנית מן החלונות מציץ מן החרכים 10 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך 11 כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו 12 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו 13 התאנה חנטה פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי (לך) רעיתי יפתי ולכי לך 14 יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוו 15 אחזו לנו שעלים--שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר 16 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים 17 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים--על הרי בתר

3 על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו 2 אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות--אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו 3 מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם 4 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו--עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר חורתי 5 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ 6 מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה מכל אבקת רוכל 7 הנה משתו שלשלמה--ששים גברים סביב לה מגברי ישראל 8 כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות 9 אפריון עשה לו המלך שלמה-- מעצי הלבנון 10 עמודיו עשה כסף רפידתו

1 שיר השירים אשר לשלמה 2 ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דריך מיין 3 לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבך 4 משכני אחרך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך--נזכירה דריך מיין מישרים אהבך 5 שחורה אני ונאווה בנות ירושלם כאחלי קדר כיריעות שלמה 6 אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים--כרמי שלי לא נטרתי 7 הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך 8 אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים 9 לססתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי 10 נאוו לחייך בתרים צוארך בחרוזים 11 תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף 12 עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו 13 צרור המר דודי לי בין שדי ילין 14 אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי 15 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים 16 הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה 17 קרות בתינו ארזים רחיטנו (רהיטנו) ברותים

2 אני חבצלת השרון שושנת העמקים 2 כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות 3 כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי 4 הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה 5 סמכוני באשיות--רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני 6 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני 7 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ 8 קול דודי הנה זה בא מרלג על ההרים--

עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום

4 ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב ² ויקח עשרה אנשים מזקני העיר--ויאמר שבו פה וישבו ³ ויאמר לגאל חלקת השרה אשר לאחינו לאליםלך מכרה נעמי השבה משרה מואב ⁴ ואני אמרתי אנלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי--אם תגאל גאל ואם לא יגאל הנידה לי ואדע (ואדעה) כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל ⁵ ויאמר בעז ביום קנותך השרה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי (קניתי)--להקים שם המת על נחלתו ⁶ ויאמר הגאל לא אוכל לגאול (לגאל) לי--פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל ⁷ וזאת לפנים בישראל על הגאלה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל ⁸ ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו ⁹ ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאליםלך ואת כל אשר לכליון ומחלון--מיד נעמי ¹⁰ וגם את רות המאביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום ¹¹ ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים--עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם ¹² ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה--מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת ¹³ ויקח בעז את רות ותהי לו

ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך **3** ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש להכירני--ואנכי נכריה ¹¹ ויען בעז ויאמר לה- לך מנוח אשר ייטב לך ² ועתה הלא בעז-הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך את גרן השערים--הלילה ³ ורחצת וסכת ושמת ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום שמלתך (שמלתיך) עליך--וירדתי (וירדת) ¹² ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות ⁴ ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב תחת כנפיו ¹³ ותאמר אמצא חן בעיניך אדני שם ובאת וגלית מרגלתי ושכבתי (ושכבת) כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי והוא יגיד לך את אשר תעשין ⁵ ותאמר אליה לא אהיה כאחת שפחתך ¹⁴ ויאמר לה בעז כל אשר תאמרי (אלי) אעשה ⁶ ותרד הגרן לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת ותעש ככל אשר צותה חמותה ⁷ ויאכל בעז פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט לה וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה קלי ותאכל ותשבע ותתר ¹⁵ ותקם ללקט ותבא בלש ותגל מרגלתי ותשכב ⁸ ויהי ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה תלקט--ולא תכלימוה ¹⁶ וגם של תשלו לה שכבת מרגלתי ⁹ ויאמר מי את ותאמר אנכי מן הצבתים ועזבתם ולקטתה ולא תגערו בה רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי נאל ¹⁷ ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר אתה ¹⁰ ויאמר ברוכה את ליהוה בתי--היטבת לקטתה ויהי כאיפה שערים ¹⁸ ותשא ותבוא חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי העיר ותרא חמותה את אשר לקטתה ותוצא הבחורים--אם דל ואם עשיר ¹¹ ועתה בתי ותתן לה את אשר הותרה משבעה ¹⁹ ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית--יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה אמנם כי אם נאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום ¹³ ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל בעז ²⁰ ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים שכבי עד הבקר ¹⁴ ותשכב מרגלותיו עד הבקר ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש--מגאלנו הוא ותקם בטרם (בטרם) יכיר איש את רעהו ²¹ ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הבי מטפחת אשר עליך ואחזי בה--ותאחז הקציר אשר לי ²² ותאמר נעמי אל רות כלתה בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך ¹⁶ ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד בשדה אחר ²³ ותדבק בנערות בעז ללקט-- לה--את כל אשר עשה לה האיש ¹⁷ ותאמר עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב שש השערים האלה נתן לי כי אמר (אלי) אל תבואי ריקם אל חמותך ¹⁸ ותאמר שבי בתי את חמותה

עמי ואלהיך אלהי 17 באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יוסיף--כי המות יפריד ביני ובינך 18 ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה 19 ותלכנה שתיהם עד בואנה בית לחם ויהי כבואנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי 20 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד 21 אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה כי ושדי הרע לי 22 ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים

2 ולנעמי מידע (מודע) לאישה איש גבור חיל--ממשפחת אלימלך ושמו בעז 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים--אחר אשר אמצא חן בעיני ותאמר לה לכי בתי 3 ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה--חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך 4 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת 6 ויען הנער הנצב על הקוצרים--ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי מואב 7 ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה--זה שבתה הבית מעט 8 ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתי 9 עניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן--הלוא צויתי את הנערים לבלתי ננעך וצמת והלכת אל הכלים ושנית מאשר ישאבון הנערים 10 ותפל על פניה ותשתחו

1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב--הוא ואשתו ושני בניו 2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם בניו מחלון וכליון אפרתים--מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם 3 וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה 4 וישאו להם נשים מאביות--שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים 5 וימתו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה 6 ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב--כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם 7 ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה 8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה (יעש) יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי 9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה 10 ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך 11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העור לי בנים במעי והיו לכם לאנשים 12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה--גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים 13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעננה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם--כי יצאה בי יד יהוה 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה 15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך 16 ותאמר רות אל תפנעי בי לעזובך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין--עמך

תוסף על-דבריו פן-יוכיח בכ ונכזבת 7 שטים **31** דברי למואל מלך-- משא אשר-יסרתו שאלתי מאתך אל-תמנע ממני בטרם אמות אמו 2 מה-ברי ומה-בר-בטני ומה בר-גדרי 8 שוא ודבר-כזב הרחק ממני-- ראש ועשר 3 אל-תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין אל-תתן-לי הטריפני לחם חקי 9 פן אשבע 4 אל למלכים למואל--אל למלכים שתו-יין וכחשתי-- ואמרתי מי יהוה ופן-אורש ונגבתי ולרוזנים או (אי) שכר 5 פן-ישתה וישכח ותפשתי שם אלהי 10 אל-תלשן עבד אל-אדנו מחקק וישנה דין כל-בני-עני 6 תנו-שכר לאובד פן-יקללך ואשמת 11 דור אביו יקלל ואת-אמו ויין למרי נפש 7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יברך 12 דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ לא יזכר-עוד 8 פתח-פיך לאלם אל-דין כל-13 דור מה-רמו עיניו ועפעפיו ינשאו 14 דור בני חלוף 9 פתח-פיך שפט-צדק ודין עני חרבות שני-- ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים ואביון 10 אשת-חיל מי ימצא ורחק מפנינים מארץ ואביונים מאדם 15 לעלוקה שתי בנות-מכרה 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא-הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא-יחסר 12 גמלתהו טוב ולא-רע-- כל ימי חייה אמרו הון 16 שואל ועצר-רחם ארץ לא-שבעה 13 דרשה צמר ופשטים ותעש בחפץ כפיה מים ואש לא-אמרה הון (Sheol h7585) עין 17 עין 14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה תלעג לאב-- ותבז ליקהת-אם יקרוה ערבי-15 ותקם בעוד לילה--ותתן טרף לביתה וחק נחל ויאכלוה בני-נשר 18 שלשה המה נפלאו לנערתיה 16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה ממני וארבע (וארבעה) לא ידעתים 19 דרך נטע (נטעה) כרם 17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ הנשר בשמים-- דרך נחש עלי-צור דרך-אניה זרועתיה 18 טעמה כי-טוב סחרה לא-יכבה בלב-ים-- ודרך גבר בעלמה 20 כן דרך אשה-בליל (בלילה) נרה 19 ידיה שלחה בכישור -מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא-פעלתי וכפיה תמכו פלך 20 כפה פרשה לעני וידיה און 21 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא-שלחה לאביון 21 לא-תירא לביתה משלג כי תוכל שאת 22 תחת-עבד כי ימלוך ונבל כי כל-ביתה לבש שנים 22 מרבדים עשתה-לה ישבע-לחם 23 תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי שש וארגמן לבושה 23 נודע בשערים בעלה תירש גברתה 24 ארבעה הם קטני-ארץ והמה בשבתו עם-זקני-ארץ 24 סדין עשתה ותמכר חכמים מחכמים 25 הנמלים עם לא-עז ויכינו וחגור נתנה לכנעני 25 עז-והדר לבושה ותשחק בקיץ לחמם 26 שפנים עם לא-עצום וישימו ליום אחרון 26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד בסלע ביתם 27 מלך אין לארבה ויצא חצץ על-לשונה 27 צופיה הילכות (הליכות) ביתה כלו 28 שממית בידים תתפש והיא בהיכלי ולחם עצלות לא תאכל 28 קמו בניה ויאשרוה מלך 29 שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה בעלה ויהללה 29 רבות בנות עשו חיל ואת מיטבי לכת 30 ליש גבור בבחמה ולא-ישוב עלית על-כלנה 30 שקר חזן והבל היפי אשה מפני-כל 31 ורזיר מתנים או-תיש ומלך אלקים יראת-יהוה היא תתהלל 31 תנו-לה מפרי ידיה עמו 32 אם-נבלת בהתנשא ואם-זמות יד לפה ויהללוה בשערים מעשהה 33 כי מיץ חלב יוציא חמאה-- ומיץ-אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב

ידע כן יאריך 3 גבר-רש ועשק דלים-- מטר ישמח אביו ורעה זונות יאבד-הון 4 מלך-- סתף ואין לחם 4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יחרסנה תורה יתגרו בהם 5 אנשי-רע לא-יבינו משפט 5 גבר מחליק על-רעהו רשת פורש על-פעמיו ומבקשי יהוה יבינו כל 6 טוב-רש הולך בתמו-- 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח 7 ידע מעקש דרכים והוא עשיר 7 נוצר תורה בן מבין צדיק דין דלים רשע לא-יבין דעת 8 אנשי ורעה זוללים יכלים אביו 8 מרבה חונו בנשך לצון יפיתו קריה וחכמים ישיבו אף 9 איש-ובתרבות (ותרבות) -- לחונן דלים יקבצנו חכם-- נשפט את-איש אויל ורגז ושחק ואין נחת 9 מסיר אזנו משמע תורה-- גם תפלתו תועבה 10 אנשי דמים ישנאו-תם וישרים יבקשו נפשו 10 משנה ישרים בדרך רע-- בשחותו הוא-יפול 11 כל-רוחו יוציא כסיל וחכם באחר ישבחנה ותמימים ינחלו-טוב 11 חכם בעיניו איש עשיר 12 משל מקשיב על-דבר-שקר-- כל-משרתיו ודל מבין יחקרנו 12 בעלץ צדיקים רבה רשעים 13 רש ואיש תככים נפשו-- מאיר עיני תפארת ובקום רשעים יחפש אדם 13 מכסה שניהם יהוה 14 מלך שופט באמת דלים-- כסאו פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם 14 אשרי לעד יכון 15 שבט ותוכחת יתן חכמה ונער אדם מפחד תמיד ומקשה לכו יפול ברעה משלח מביש אמו 16 ברבות רשעים ירבה-פשע 15 ארי-נהם ודב שוקק-- מושל רשע על-עם-דל וצדיקים במפלתם יראו 17 יסר בנך ויניחך 16 נגיד--חסר תבונות ורב מעשקות שנאי (שנא) ויתן מעדנים לנפשך 18 באין חזון יפרע עם בצע יאריך ימים 17 אדם עשק בדם-נפש-- עד- ושמר תורה אשרהו 19 בדברים לא-יוסר עבד בור ינוס אל-יתמכו-בו 18 הולך תמים יושע כי-יבין ואין מענה 20 חזית--איש אץ בדבריו ונעקש דרכים יפול באחת 19 עבד אדמתו תקוה לכסיל ממנו 21 מפנק מנער עבדו ישבע-לחם ומרדף ריקים ישבע-ריש 20 איש ואחריתו יהיה מנון 22 איש-אף יגרה מדון ובעל אמונות רב-ברכות ואץ להעשיר לא ינקה חמה רב-פשע 23 נאות אדם תשפילנו ושפל- 21 הכר-פנים לא-טוב ועל-פת-לחם יפשע-גבר רוח יתמד כבוד 24 חולק עם-גנב שונא נפשו 22 נבהל להון--איש רע עין ולא-ידע כי-חסר אלה ישמע ולא יגיד 25 חרדת אדם יתן מוקש יבאנו 23 מוכיח אדם אחרי חן ימצא-- ממחליק ובוטח ביהוה ישגב 26 רבים מבקשים פני- לשון 24 נוזל אביו ואמו-- ואמר אין-פשע חבר מושל ומיהוה משפט-איש 27 תועבת צדיקים הוא לאיש משחית 25 רחב-נפש יגרה מדון איש עול ותועבת רשע ישר-דרך

ובטח על-יהוה ידשן 26 בוטח בלבו הוא כסיל 30 דברי אגור בן-יקה--המשא נאם הגבר לאיתאיל לאיתאיל ואכל 2 כי בער אנכי מאיש ולא-בינת אדם לי 3 ולא-למדתי חכמה ודעת קדשים אדע 4 מי עלה-שמים וירד מי אסף-רוח

29 איש תוכחות מקשה-ערף-- פתע ישבר בחפניו מי צרר-מים בשמלה-- מי הקים כל- ואין מרפא 2 ברבות צדיקים ישמח העם אפסי-ארץ מה-שמו ומה-שם-בנו כי תדע 5 כל- ובמשל רשע יאנח עם 3 איש-אהב חכמה אמרת אלוה צרופה מנן הוא לחסים בו 6 אל-

מארץ מרחק 26 מעין גרפש ומקור משחת-- 27 אל-תתהלל ביום מחר כי לא-תדע צדיק מט לפני-רשע 27 אכל דבש הרבות לא- טוב וחקר כבדם כבוד 28 עיר פרוצה אין חומה-- איש אשר אין מעצר לרוחו

26 כשלג בקיץ-- וכמטר בקציר כן לא-נאוה לכסיל כבוד 2 כצפור לגוד כדרור לעוף-- כן קללת חנם לא (לו) תבא 3 שוט לסוס מתג לחמור ושבת לגו כסילים 4 אל-תען כסיל כאולתו פן-תשוה-לו גם-אתה 5 ענה כסיל כאולתו פן-יהיה חכם בעיניו 6 מקצה רגלים חמס שתה-- שלח דברים ביד-כסיל 7 דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים 8 כצורר אבן במרנמה-- כן-נותן לכסיל כבוד 9 חוח עלה ביד-שכור ומשל בפי כסילים 10 רב מחולל-- כל ושכר כסיל ושכר עברים 11 ככלב שב על-קאו-- כסיל שונה באולתו 12 ראיית-איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו 13 אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות 14 הדלת תסוב על-צירה ועצל על-משתו 15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל-פיו 16 חכם עצל בעיניו-- משבעה משיבי טעם 17 מחזיק באזני-כלב-- עבר מתעבר על-ריב לא-לו 18 כמתלהלה הירה זקים-- חצים ומות 19 כן-איש רמה את-רעהו ואמר הלא-משחק אני 20 באפס עצים תכבה-אש ובאין נרגן ישתק מדון 21 פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים (מדינים) לחרחר-ריב 22 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדר-בטן 23 כסף סיגים מצפה על-חרש-- שפתים דלקים ולב-רע 24 בשפתו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה 25 כי-יחנן קולו אל-תאמן-בו כי שבע תועבות בלבו 26 תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל 27 כרה-שחת בה יפול וגולל אבן אליו תשוב 28 לשון-שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מודחה

28 נסו ואין-רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח 2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין

24 אל-תקנא באנשי רעה ואל-תתאו להיות אתם 2 כי-שד יהגה לבם ועמל שפתיהם תדברנה 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן 4 וברעת חדרים ימלאו-- כל-הון יקר ונעים 5 גבר-חכם בעוז ואיש-דעת מאמץ-כח 6 כי מנן בתחבולות תעשה-לך מלחמה ותשועה ברב יועץ 7 ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח-פיהו 8 מחשב להרע-- לו בעל-מזמות יקראו 9 זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ 10 התרפית ביום צרה-- צר כחכה 11 הצל לקחים למות ומטים להרג אם-תחשוך 12 כי- תאמר-- הן לא-ידענו-זה הלא-תכן לבות הוא- יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו 13 אכל-בני דבש כי-טוב ונפת מתוק על- חכך 14 כן דעה חכמה--לנפשך אם-מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת 15 אל-תארב רשע לנוה צדיק אל-תשדד רבצו 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה 17 כנפל אויביך (אויבך) אל-תשמח ובכשלו אל-יגל לבך 18 פן-יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו 19 אל-תתחר במרעים אל-תקנא ברשעים 20 כי לא-תהיה אחרית לרע גר רשעים ידעך 21 ירא-את-יהוה בני ומלך עם- שונים אל-תתערב 22 כי-פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע 23 גם-אלה לחכמים הכר-פנים במשפט בל-טוב 24 אמר לרשע--צדיק אתה יקבעו עמים יזעמוהו לאמים 25 ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת-טוב 26 שפתים ישק משיב דברים נכחים 27 הכן בחוץ מלאכתך-- ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך 28 אל- תהי עד-חנם ברעך והפתית בשפתך 29 אל- תאמר--כאשר עשה-לי כן אעשה-לו אשיב לאיש כפעלו 30 על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם אדם חסר-לב 31 והנהגה עלה כלו

25 גם-אלה משלי שלמה-- אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך-יהודה 2 כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר 3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר 4 הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי 5 הגו רשע לפני-מלך ויכון בצדק כסאו 6 אל-תתהדר לפני-מלך ובמקום גדלים אל-תעמד 7 כי טוב אמר-לך על-ה-הנהגה מהשפילך לפני נדיב--אשר ראו עיניך 8 אל-תצא לרב מזהר פן מזה-תעשה באחריתך--בהכלים אתך רעך 9 ריבך ריב את-רעך וסוד אחר אל-תגל 10 פן-יחסדך שמע ודבתך לא תשוב 11 תפוחי זהב במשכיות כסף-- דבר דבר על-אפניו 12 נזם זהב וחלי- כתם-- מוכיח חכם על-אזן שמעת 13 כצנת שלג ביום קציר--ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב 14 נשיאים ורוח וגשם אין-- איש מתהלל במתת-שקר 15 בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה תשבר-גרים 16 דבש מצאת אכל דרך פן- תשבענו והקאתו 17 חקר רגלך מבית רעך פן-ישובעך ושנאך 18 מפיץ וחרב וחץ שנון- איש ענה ברעהו עד שקר 19 שן רעה ורגל מועדת-- מבטח בוגד ביום צרה 20 מעדה- בגד ביום קרה--חמץ על-נתר ושר בשרים על לב-רע 21 אם-רעב שנאך האכלהו לחם ואם- צמא השקהו מים 22 כי גחלים--אתה חתה על- ראשו ויהוה ישלם-לך 23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר 24 טוב שבת על- פנת-גג-- מאשת מדוניים (מדנינים) ובית חבר 25 מים קרים על-נפש עיפה ושמועה טובה

ועבד לזה לאיש מלוה 8 זורע עולה יקצור - כמו שער בנפשו-- כן-הוא אכול ושתה יאמר (יקצר-) און ושבת עברתו יכלה 9 טוב-עין לך ולבו בל-עמך 8 פתך-אכלת תקיאנה ושחת הוא יברך כי-נתן מלחמו לדל 10 גרש לך דבריה הנעימים 9 באזני כסיל אל-תדבר כי-ויצא מדון וישבת דין וקלון 11 אהב טהור- יבז לשכל מליך 10 אל-תסג נבול עולם ובשדי (טהר-) לב-- חן שפתיו רעהו מלך 12 עיני יתומים אל-תבא 11 כי-גאלם חזק הוא-יריב יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בנך 13 אמר את-ריבם אתך 12 הביאה למוסר לבך ואזנך עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח 14 שוחח אל-תמנע מנער מוסר כי-תכנו עמקה פי זרות זעום יהוה יפול- (יפל-) שם בשבת לא ימות 14 אתה בשבת תכנו ונפשו 15 אולת קשורה בלב-נער שבת מוסר ירחיקנה משאול תציל) Sheol h7585) בני אם-חכם לבך-- ממנו 16 עשך דל להרבות לו-- נתן לעשיר ישמח לבי גם-אני 16 ותעלונה כליותי-- בדבר אך-למחסור 17 הט אזנך--ושמע דברי חכמים שפתיך מישרים 17 אל-יקנא לבך בחטאים ולבך תשית לדעתי 18 כי-נעים כי-תשמרם כי אם-ביראת-יהוה כל-היום 18 כי אם-יש בבטנך יכנו יחדו על-שפתיך 19 להיות ביהוה אחרית ותקותך לא תכרת 19 שמע-אתה בני מבטחך-- הודעתך היום אף-אתה 20 הלא וחכם ואשר בדרך לבך 20 אל-תהי בסבאי- כתבתי לך שלשום (שלשים)-- במעצות ודעת יין-- בזללי בשר למו 21 כי-סבא וזולל יורש 21 להודיעך--קשט אמרי אמת להשיב אמרים וקרעים תלביש נומה 22 שמע לאביך זה ילדך אמת לשלחך 22 אל-תנזל-דל כי דל-הוא ואל-תדכא עני בשער 23 כי-יהוה יריב ריבם וקבע חכמה ומוסר ובינה 24 גול (גיל) יגיל אבי את-קבעיהם נפש 24 אל-תתרע את-בעל אף צדיק יולד (ויולד) חכם וישמח- (ישמח-) בו ואת-איש חמות לא תבוא 25 פן-תאלף ארחתו 25 ישמח-אביך ואמך ותגל יולדתך 26 תנה- ולקחת מוקש לנפשך 26 אל-תהי בתקעי- בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה (תצרנה) כף בערבים משאות 27 אם-אין-לך לשלם-- 27 כי-שוחח עמקה זונה ובאר צרה נכריה למה יקח משכבך מתחתך 28 אל-תסג נבול 28 אף-היא כחתף תארכ ובוגדים באדם תוסף עולם-- אשר עשו אבותיך 29 חזית איש מהיר 29 למי אוי למי אבוי למי מדונים (מדרינים) במלאכתו-- לפני-מלכים יתיצב כל-יתיצב למי שיח-- למי פצעים חנם למי חכללות לפני חשכים 30 למאחרים על-היין-- לבאים לחקר ממסך 31 אל-תרא יין כי יתאדם כי-יתן בכיס (בכוס) עינו יתהלך במישרים 32 אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש 33 עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות 34 והיית כשכב בלב-ים וכשכב בראש חבל 35 הכוני בל-חליתי-- הלמוני בל-ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד

אשרי בניו אחריו 8 מלך יושב על-כסא-דין- יגורם כי מאנו לעשות משפט 8 הפכפך דרך - מזרה בעיניו כל-רע 9 מי-יאמר זכיתי לבי איש וזר וזך ישר פעלו 9 טוב לשבת על-פנת-גג- טהרתי מחטאתי 10 אבן ואבן איפה ואיפה-- מאשת מדינים ובית חבר 10 נפש רשע אותה- תועבת יהוה גם-שניהם 11 גם במעלליו יתנכר- רע לא-יחן בעיניו רעהו 11 בענש-לץ יחכם- נער-- אם-זך ואם-ישר פעלו 12 און שמעת פתי ובהשכיל לחכם יקח-דעת 12 משכיל ועין ראה-- יהוה עשה גם-שניהם 13 אל-תאהב צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע 13 אטם שנה פן-תורש פקח עניך שבע-לחם 14 רע אזני מזעקת-דל-- גם-הוא יקרא ולא יענה רע יאמר הקונה ואזל לו אז יתהלל 15 יש 14 מתן בסתר יכפה-אף ושחד בחק חמה עזה זהב ורב-פנינים וכלי יקר שפתי-דעת 16 לקח- 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי בנדו כי-ערב זר ובעד נכרים (נכריה) חבלהו 16 און 16 אדם--תועה מדרך השכל בקהל רפאים 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא-פיהו ינוח 17 איש מחסור אהב שמחה אהב יין- חצץ 18 מחשבות בעצה תכון ובתחבולות עשה ושמן לא יעשיר 18 כפר לצדיק רשע ותחת מלחמה 19 גולה-סוד הולך רכיל ולפתה ישרים בוגד 19 טוב שבת בארץ-מדבר-- מאשת שפתיו לא תתערב 20 מקלל אביו ואמו-- ידעך מדינים (מדינים) וכעס 20 אוצר נחמד ושמן-- נרו באישון (באשון) חשך 21 נחלה מבחלת בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו 21 דרך צדקה (מבחלת) בראשונה ואחריתה לא תברך וחסד-- ימצא חיים צדקה וכבוד 22 עיר גברים 22 אל-תאמר אשלמה-רע קוה ליהוה וישע לך עלה חכם וירד עז מבטחה 23 שמר פיו ולשונו- 23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא-טוב - שמר מצרות נפשו 24 זר יהיר לץ שמו-- עושה 24 מיהוה מצעדי-גבר ואדם מה-יבין דרכו בעברת זדון 25 תאות עצל תמיתנו כי-מאנו 25 מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר ידיו לעשות 26 כל-היום התאוה תאוה וצדיק 26 מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן יתן ולא יחשך 27 זבח רשעים תועבה אף כי- 27 נר יהוה נשמת אדם חפש כל-חדרי-בטן בזמה יביאנו 28 עד-כזבים יאבד ואיש שומע 28 חסד ואמת יצרו-מלך וסעד בחסד כסאו לנצח ידבר 29 העז איש רשע בפניו וישר הוא 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה יכין דרכיו (יבין דרכו) 30 אין חכמה ואין 30 חברות פצע תמריק (תמרוק) ברע ומכות תבונה-- ואין עצה לנגד יהוה 31 סוס--מוכן 31 חדר-בטן ליום מלחמה וליהוה התשועה

21 פלגי-מים לב-מלך ביד-יהוה על-כל- **22** נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב אשר יחפץ יטנו 2 כל-דרך-איש ישר בעיניו חן טוב 2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה ותכן לבות יהוה 3 עשה צדקה ומשפט-- 3 ערום ראה רעה ויסתר (ונסתר) ופתיים נבחר ליהוה מזבח 4 רום-עינים ורחב-לב-- עברו ונענשו 4 עקב ענוה יראת יהוה עשר נר רשעים חטאת 5 מחשבות חרוץ אך-למותר וכבוד וחיים 5 צנים פחים בדרך עקש שומר וכל-אין אך-למחסור 6 פעל אצרות בלשון נפשו ירחק מהם 6 חנך לנער על-פי דרכו-- גם שקר-- הבל נדף מבקשי-מות 7 שד-רשעים כי-יזקין לא-יסור ממנה 7 עשיר ברשים ימשול

דעת וקר- (יקר-) רוח איש תבונה 28 גם אויל
מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון

18 לתאוה יבקש נפרד בכל-תושיה יתגלע
2 לא-יחפץ כסיל בתבונה כי אם-בהתגלות
לבו 3 בבוא-רשע בא גם-בוז ועם-קלון חרפה
4 מים עמקים דברי פי-איש נחל נבע מקור
חכמה 5 שאת פני-רשע לא-טוב-- להטות
צדיק במשפט 6 שפתי כסיל יבאו בריב ופיו
למהלמות יקרא 7 פי-כסיל מחתה-לו ושפתי
מוקש נפשו 8 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו
חדרי-בטן 9 גם מתרפה במלאכתו-- אח הוא
לבעל משחית 10 מגדל-עז שם יהוה בו-ירוף
צדיק ונשגב 11 הון עשיר קרית עזו וכחומה
נשגבה במשכתו 12 לפני-שבר יגבה לב-איש
ולפני כבוד ענוה 13 משיב דבר בטרם ישמע-
- אולת היא-לו וכלמה 14 רוח-איש יכלכל
מחלה ורוח נכאה מי ישאנה 15 לב נבון יקנה-
דעת ואזן חכמים תבקש-דעת 16 מתן אדם
ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו 17 צדיק הראשון
בריבו יבא- (ובא-) רעהו וחקרו 18 מדינים
ישבית הגורל ובין עצומים יפריד 19 אח--
נפשע מקרית-עז ומדונים (ומדינים) כבריה
ארמון 20 מפרי פי-איש תשבע בטנו תבואת
שפתיו ישבע 21 מות וחיים ביד-לשון ואהביה
יאכל פריה 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון
מיהוה 23 תחנונים ידבר-רש ועשיר יענה עזות
24 איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח

19 טוב-רש הולך בתמו-- מעקש שפתיו
והוא כסיל 2 גם בלא-דעת נפש לא-טוב ואץ
ברגלים חוטא 3 אולת אדם תסלף דרכו ועל-
יהוה יזעף לבו 4 הון--יסיף רעים רבים ודל
מרעהו יפרד 5 עד שקרים לא ינקה ויפיח
כזבים לא ימלט 6 רבים יחלו פני-גדיב וכל-

הרע לאיש מתן 7 כל אחי-רש שנאהו-- אף כי
מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים לא- (לו-)
המה 8 קנה-לב אהב נפשו שמר תבונה למצא-
טוב 9 עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד
10 לא-נאוה לכסיל תענוג אף כי-לעבד משל
בשרים 11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו
עבר על-פשע 12 נהם ככפיר זעף מלך וכטל
על-עשב רצונו 13 הות לאביו בן כסיל ודלף
טרד מדיני אשה 14 בית והון נחלת אבות
ומיהוה אשה משכלת 15 עצלה תפיל תרדמה
ונפש רמיה תרעב 16 שמר מצוה שמר נפשו
בוזה דרכיו יומת (ימות) 17 מלוה יהוה חונן
דל וגמלו ישלם-לו 18 יסר בנך כי-יש תקוה
ואל-המיתו אל-תשא נפשך 19 גרל- (גרל-)
חמה נשא ענש כי אם-תציל ועוד תוסף 20 שמע
עצה וקבל מוסר-- למען תחכם באחריתך
21 רבות מחשבות בלב-איש ועצת יהוה היא
תקום 22 תאות אדם חסדו וטוב-רש מאיש
כזב 23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל-
יפקד רע 24 טמן עצל ידו בצלחת גם-אל-פיהו
לא ישיבנה 25 לץ תכה ופתי יערם והוכיח
לנבון יבין דעת 26 משדר-אב יבריה אם--
בן מביש ומחפיר 27 חדל-בני לשמע מוסר
לשנות מאמרי-דעת 28 עד בליעל יליץ משפט
ופי רשעים יבלע-און 29 נכונו ללצים שפטים
ומהלמות לגו כסילים

20 לץ היין המה שכר וכל-שנה בו לא
יחכם 2 נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא
נפשו 3 כבוד לאיש שבת מריב וכל-אויל
יתגלע 4 מחרף עצל לא-יחרש ישאל (ושאל)
בקציר ואין 5 מים עמקים עצה בלב-איש ואיש
תבונה ידלנה 6 רב-אדם--יקרא איש חסדו
ואיש אמונים מי ימצא 7 מתחלך בתמו צדיק

לב 33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענינו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה ענוה

31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא

32 טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר 33 בחיק יוטל את-הגורל ומיהוה כל-משפטו

16 לאדם מערכי-לב ומיהוה מענה לשון 2 כל-דרכי-איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה 3 גל אל-יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך 4 כל פעל יהוה למענהו וגם-רשע ליום רעה 5 תועבת יהוה כל-גבה-לב יד ליר לא ינקה 6 בחסד ואמת יכפר עון ויבראת יהוה סור מרע 7 ברצות יהוה דרכי-איש גם-אויביו ישלם אתו 8 טוב-מעט בצדקה-- מרב תבואות בלא משפט 9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו 10 קסם על-שפתי-מלך במשפט לא ימעל-פיו 11 פלס ומאזני משפט--ליהוה מעשהו כל-אבני-כיס 12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא 13 רצון מלכים שפתי-צדק ודבר ישרים יאהב 14 חמת-מלך מלאכי-מות ואיש חכם יכפרנה 15 באור-פני-מלך חיים ורצונו כעב מלקוש 16 קנה-חכמה--מה-טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף 17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו 18 לפני-שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח 19 טוב שפל-רוח את-עניים (ענוים) מחלק שלל את-גאים 20 משכיל על-דבר ימצא-טוב ובוטח ביהוה אשריו 21 לחכם-לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח 22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת 23 לב חכם ישכיל פיהו ועל-שפתיו יסיף לקח 24 צוף-דבש אמרי-נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם 25 יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-מות 26 נפש עמל עמלה לו כי-אכף עליו פיהו 27 איש בליעל כרה רעה ועל-שפתיו (שפתו) כאש צרבת 28 איש תהפכות ישלח מדרן ונרגן מפריד אלוף 29 איש חמס יפתה רעהו והוליכו בדרך לא-טוב 30 עצה

17 טוב פת חרבה ושלוח-בה-- מבית מלא זבחי-ריב 2 עבד-משכיל--ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה 3 מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה 4 מרע מקשיב על-שפת-און שקר מזין על-לשון הות 5 לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה 6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם 7 לא-נאזה לנבל שפת-יתר אף כי-לנדיב שפת-שקר 8 אבן-חן השחד בעיני בעליו אל-כל-אשר יפנה ישכיל 9 מכסה-פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף 10 תחת גערה במבין-- מהכות כסיל מאה 11 אך-מרי יבקש-רע ומלאך אכזרי ישלח-בו 12 פגוש רב שכול באיש ואל-כסיל באולתו 13 משיב רעה תחת טובה-- לא-תמיש (תמוש) רעה מביתו 14 פוטר מים ראשית מדרן ולפני התגלע הריב נטוש 15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק-- תועבת יהוה גם-שניהם 16 למה-זה מחיר ביד-כסיל-- לקנות חכמה ולב-אין 17 בכל-עת אהב הרע ואח לצרה יולד 18 אדם חסר-לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו 19 אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו מבקש-שבר 20 עקש-לב לא ימצא-טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה 21 ילד כסיל לתונה לו ולא-ישמח אבי נבל 22 לב שמח ייטיב גחה ורוח נכאה תיבש-גרים 23 שחר מחק רשע יקה-להשות ארחות משפט 24 את-פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה-ארץ 25 כעס לאביו בן כסיל וממר ליולדתו 26 גם עגוש לצדיק לא-טוב-- להכות נדיבים על-ישר 27 חושך אמריו יודע

בוזזהו 3 בפי-אוויל חטר גאווה ושפתי חכמים 15 מענה-רך ישיב חמה ודבר-עצב יעלה-
תשמורם 4 באין אלפים אבוס בר ורב-תבואות אף 2 לשון חכמים תישיב דעת ופי כסילים
בכח שור 5 עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים יביע אולת 3 בכל-מקום עיני יהוה צפות רעים
עד שקר 6 בקש-ליך חכמה ואין ודעת לנבון וטובים 4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר
נקל 7 לך מנגד לאיש כסיל ובל-ידעת שפתי- ברוח 5 אויל--ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת
דעת 8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים יערים 6 בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע
מרמה 9 אוילים יליץ אשם ובין ישרים רצון נעכרת 7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים
10 לב--יודע מרת נפשו ובשמחתו לא-יתערב לא-כן 8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת
זר 11 בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח ישרים רצונו 9 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף
12 יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי- צדקה יאהב 10 מוסר רע לעזב ארח שונא
מות 13 גם-בשחק יכאב-לב ואחריתה שמחה תוכחת ימות 11 שאול ואבדון נגד יהוה אף
תונה 14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב כי-לבות בני-אדם Sheol h7585) 12 לא יאהב-ליך
15 פתי יאמין לכל-דבר וערום יבין לאשרו הוכח לו אל-חכמים לא ילך 13 לב שמח ייטב
16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח פנים ובעצבת-לב רוח נכאה 14 לב נבון יבקש-
17 קצר-אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא דעת ופני (ופי) כסילים ירעה אולת 15 כל-ימי
18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת עני רעים וטוב-לב משתה תמיד 16 טוב-מעט
19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על-שערי ביראת יהוה-- מאוצר רב ומהומה בו 17 טוב
צדיק 20 גם-לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר ארחת ירק ואהבה-שם-- משור אבוס ושנאה-
רבים 21 בז-לרעהו חוטא ומחונן עניים (ענוים) בו 18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקט
אשריו 22 הלוא-יתעו חרשי רע וחסד ואמת ריב 19 דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים
חרשי טוב 23 בכל-עצב יהיה מותר ודבר- סללה 20 בן חכם ישמח-אב וכסיל אדם בוזזה
שפתים אף-למחסור 24 עטרת חכמים עשרם אמו 21 אולת שמחה לחסר-לב ואיש תבונה
אולת כסילים אולת 25 מציל נפשות עד אמת 25 מציל נפשות עד אמת
ויפח כזבים מרמה 26 ביראת יהוה מבטח-עז יועצים תקום 23 שמחה לאיש במענה-פיו ודבר
ולבניו יהיה מחסה 27 יראת יהוה מקור חיים- בעתו מה-טוב 24 ארח חיים למעלה למשכיל-
- לסור ממקשי מות 28 ברב-עם הדרת-מלך - למען סור משאול מטה Sheol h7585) 25 בית
ובאפס לאם מחתת רזון 29 ארך אפים רב- גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה 26 תועבת
תבונה וקצר-רוח מרים אולת 30 חיי בשרים יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי-נעם 27 עכר
לב מרפא ורקב עצמות קנאה 31 עשק דל ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה 28 לב צדיק
חרף עשהו ומכבדו חנן אביון 32 ברעתו ידחה יהנה לענות ופי רשעים יביע רעות 29 רחוק
רשע וחסה במותו צדיק 33 בלב נבון תנוח יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע 30 מאור-
חכמה ובקרוב כסילים תודע 34 צדקה תרומם- עינים ישמח-לב שמועה טובה תדשן-עצם
גוי וחסד לאמים חטאת 35 רצון-מלך לעבד 31 און--שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין
משכיל ועברתו תהיה מביש 32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה

עברה 24 יש מפזר ונוסף עוד וחשך מיושר אך- תמשול ורמיה תהיה למס 25 דאנה בלב-איש למחסור 25 נפש-ברכה תדשן ומרוה גם-הוא ישחנה ודבר טוב ישמחנה 26 יתר מרעהו יורא 26 מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש צדיק ודרך רשעים תתעם 27 לא-יחרך רמיה משביר 27 שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה צידו והון-אדם יקר חרוץ 28 באר-צדקה תבואנו 28 בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה חיים ודרך נתיבה אל-מות

צדיקים יפרחו 29 עכר ביתו ינחל-רוח ועבד 13 בן חכם מוסר אב ולץ לא-שמע גערה אויל לחכם-לב 30 פרי-צדיק עץ חיים ולקח 2 מפרי פי-איש יאכל טוב ונפש בנדים חמס נפשות חכם 31 הן צדיק בארץ ישרם אף כי- 3 נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה-לו רשע וחוטא 4 מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן

12 אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת 5 דבר-שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר בער 2 טוב--יפיק רצון מיהוה ואיש מזומות 6 צדקה תצר תם-דרך ורשעה תסלף חטאת ירשע 3 לא-יכון אדם ברשע ושרש צדיקים 7 יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב 8 כפר בל-ימוט 4 אשת-חיל עטרת בעלה וכרקב נפש-איש עשרו ורש לא-שמע גערה 9 אור- בעצמותיו מבישה 5 מחשבות צדיקים משפט צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך 10 רק-בזדון תחבלות רשעים מרמה 6 דברי רשעים ארב- יתן מצה ואת-נועצים חכמה 11 הון מהבל ימעט דם ופי ישרים יצילם 7 הפוך רשעים ואינם וקבץ על-יד ירבה 12 תוחלת ממשכה מחלה- ובית צדיקים יעמד 8 לפי-שכלו יהלל-איש לב ועץ חיים תאוה באה 13 בז לדבר יחבל ונעוה-לב יהיה לבזו 9 טוב נקלה ועבד לו- לו וירא מצוה הוא ישרם 14 תורת חכם מקור - ממכתבד וחסר-לחם 10 יודע צדיק נפש חיים-- לסור ממקשי מות 15 שכל-טוב יתן-חן בהמתו ורחמי רשעים אכזרי 11 עבד אדמתו ודרך בנדים איתן 16 כל-ערום יעשה בדעת ישבע-לחם ומרדף ריקים חסר-לב 12 חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן 13 בפשע וציר אמונים מרפא 18 ריש וקלון פורע מוסר שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק 14 מפרי פי- ושמר תוכחת יכבד 19 תאוה נהיה תערב לנפש איש ישבע-טוב וגמול ידי-אדם ישוב (ישיב) ותועבת כסילים סור מרע 20 הלוך (הולך) לו 15 דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה את-חכמים וחכם (יחכם) ורעה כסילים ירוע חכם 16 אויל--ביום יודע כעסו וכסה קלון 21 חטאים תרדף רעה ואת-צדיקים ישרם- ערום 17 יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים טוב 22 טוב--ינחיל בני-בנים וצפון לצדיק חיל מרמה 18 יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חוטא 23 רב-אכל ניר ראשים ויש נספה בלא חכמים מרפא 19 שפת-אמת תכון לעד ועד- משפט 24 חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו ארגיעה לשון שקר 20 מרמה בלב-חרשי רע מוסר 25 צדיק--אכל לשבע נפשו ובטן רשעים וליעצי שלום שמחה 21 לא-יאנה לצדיק כל- תחסר

14 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידה 22 תועבת יהוה שפתי- שקר ועשי אמונה רצונו 23 אדם ערום כסה תהרסנו 2 הולך בישרו ירא יהוה ונלזז דרכיו דעת ולב כסילים יקרא אולת 24 יד-חרוצים

וייחכם- עוד הודע לצדיק ויוסף לקח ¹⁰ תחלת לאיש תבונה ²⁴ מגורת רשע היא תבואנו ותאנו חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה ¹¹ כי-בי צדיקים יתן ²⁵ כעבור סופה ואין רשע וצדיק ירבו ימיו ויוסיפו לך שנות חיים ¹² אם-חכמת יסוד עולם ²⁶ כחמץ לשנים--וכעשן לעינים חכמת לך ולצת לבדך תשא ¹³ אשת כסילות כן העצל לשלחיו ²⁷ יראת יהוה תוסיף ימים המיה פתיות ובל-ידעה מה ¹⁴ וישבה לפתח ושנות רשעים תקצרנה ²⁸ תוחלת צדיקים ביתה-- על-כסא מרמי קרת ¹⁵ לקרא לעברי- שמחה ותקות רשעים תאבד ²⁹ מעוז לתם דרך דרך המישרים ארחותם ¹⁶ מו-פתי יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו ¹⁷ מים-גנובים ימתקו ימוט ורשעים לא ישכנו-ארץ ³¹ פי-צדיק ינוב ולחם סתרים ינעם ¹⁸ ולא-ידע כי-רפאים שם חכמה ולשון תהפכות תכרת ³² שפתי צדיק בעמקי שאול קראה) (Sheol h7585)

10 משלי שלמה בן חכם ישמח-אב ובן **11** מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן כסיל תונת אמו ² לא-יועילו אוצרות רשע שלמה רצונו ² בא-זדון ויבא קלון ואת-צנועים וצדקה תציל ממות ³ לא-ירעיב יהוה נפש חכמה ³ תמת ישרים תנחם וסלף בגדים צדיק וחות רשעים יהדף ⁴ ראש--עשה כף- ושדם (ישדם) ⁴ לא-יועיל הון ביום עברה רמיה ויד חרוצים תעשיר ⁵ אגר בקיץ בן וצדקה תציל ממות ⁵ צדקת תמים תישר משכיל נרדם בקציר בן מביש ⁶ ברכות לראש דרכו וברשעתו יפל רשע ⁶ צדקת ישרים צדיק ופי רשעים יכסה חמס ⁷ זכר צדיק תצילם ובהות בגדים ילכדו ⁷ במות אדם רשע לברכה ושם רשעים ירקב ⁸ חכם-לב יקח תאבד תקוה ותוחלת אונים אברה ⁸ צדיק מצות ואויל שפתים ילבט ⁹ הולך בתם ילך מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו ⁹ בפה--חנף בטח ומעקש דרכיו יודע ¹⁰ קרץ עין יתן עצבת ישחת רעהו וברעת צדיקים יחלצו ¹⁰ בטוב ואויל שפתים ילבט ¹¹ מקור חיים פי צדיק ופי צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה רשעים יכסה חמס ¹² שנאה תערר מדנים ועל ¹¹ בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים כל-פשעים תכסה אהבה ¹³ בשפתי נבון תמצא תהרס ¹² בז-לרעהו חסר-לב ואיש תבונות חכמה ושבט לגו חסר-לב ¹⁴ חכמים יצפנו- יחריש ¹³ הולך רכיל מגלה-סוד ונאמן-רוח דעת ופי-אויל מחתה קרבה ¹⁵ הון עשיר קרית מכסה דבר ¹⁴ באין תחבולות יפל-עם ותשועה עזו מחתת דלים רישם ¹⁶ פעלת צדיק לחיים ברב יועץ ¹⁵ רע-ירוע כי-ערב זר ושנא תקעים תבואת רשע לחטאת ¹⁷ ארח לחיים שומר בוטח ¹⁶ אשת-חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו- מוסר ועזב תוכחת מתעה ¹⁸ מכסה שנאה עשר ¹⁷ גמל נפשו איש חסד ועכר שארו שפתי-שקר ומוצא דבה הוא כסיל ¹⁹ ברב אכזרי ¹⁸ רשע--עשה פעלת-שקר וזרע צדקה דברים לא יחדל-פשע וחושך שפתיו משכיל שכר אמת ¹⁹ כן-צדקה לחיים ומרדף רעה כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט למותו ²⁰ תועבת יהוה עקשי-לב ורצונו תמימי ²¹ שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר-לב דרך ²¹ יד ליד לא-ינקה רע וזרע צדיקים ימותו ²² ברכת יהוה היא תעשיר ולא-יוסף נמלט ²² נזם זהב באף חזיר-- אשה יפה וסרת עצב עמה ²³ כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה טעם ²³ תאות צדיקים אך-טוב תקות רשעים

באישון לילה ואפלה ¹⁰ והנה אשה לקראתו תהפכות שנאתי ¹⁴ לי-עצה ותושיה אני בינה שית זונה ונצרת לב ¹¹ המיה היא וסררת לי נבורה ¹⁵ בי מלכים ימלכו ורזנים יחקקו בביתה לא-ישכנו רגליה ¹² פעם בחוץ--פעם צדק ¹⁶ בי שרים ישרו ונדיבים כל-שפטי ברחבות ואצל כל-פנה תארב ¹³ והחזיקה צדק ¹⁷ אני אהביה (אהבי) אהב ומשחרי בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו ¹⁴ זבחי ימצאני ¹⁸ עשר-וכבוד אתי הון עתק וצדקה שלמים עלי היום שלמתי נדרי ¹⁵ על-כן יצאתי ¹⁹ טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר לקראתך לשחר פניך ואמצאך ¹⁶ מרבדים ²⁰ בארח-צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים ¹⁷ נפתי ²¹ להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא ²² יהוה-משכבי-- מר אהלים וקנמון ¹⁸ לכה נרוה דדים -קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז ²³ מעולם עד-הבקר נתעלסה באהבים ¹⁹ כי אין האיש נסכתי מראש-- מקדמי-ארץ ²⁴ באין-תהמות בביתו הלך בדרך מרחוק ²⁰ צרור-הכסף חוללתי באין מעינות נכבדי-מים ²⁵ בטרם לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו ²¹ השתו ברב הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי ²⁶ עד-לא לקחה בחלק שפתיה תדיחני ²² הולך אחריה עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל ²⁷ בהכינו פתאם כשור אל-שבח יבא וכעכס אל-מוסר שמים שם אני בחקו חוג על-פני תהום ²⁸ באמצו אויל ²³ עד יפלח חץ כבור-- כמהר צפור שחקים ממעל בעוז עינות תהום ²⁹ בשומו אל-פח ולא-ידע כי-בנפשו הוא ²⁴ ועתה בנים לים חקו ומים לא יעברו-פיו בחוקו מוסדי שמעו-לי והקשיבו לאמרי-פי ²⁵ אל-ישט אל-ארץ ³⁰ ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים דרכיה לבך אל-תתע בנתיבותיה ²⁶ כי-רבים חללים הפילה ועצמים כל-הרגיה ²⁷ דרכי שאול ביתה ירדות אל-חדרי-מות (Sheol h7585)

8 הלא-חכמה תקרא ותבונה תתן קולה ¹ בראש-מרמים עלי-דרך בית נתיבות נצבה ² ליד-שערים לפי-קרת מבוא פתחים תרנה ³ אליכם אישים אקרא וקולי אל-בני אדם ⁴ הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב ⁵ שמעו כי-גנידים אדבר ומפתח שפתי מישרים ⁶ כי-אמת יהנה חכי ותועבת שפתי רשע ⁸ בצדק כל-אמרי-פי אין בהם נפתל ועקש ⁹ כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת ¹⁰ קחו- ⁴ מי-פתי יסר הנה חסר-לב אמרה לו ⁵ לכו מוסרי ואל-כסף ודעת מחרוץ נבחר ¹¹ כי- טובה חכמה מפנינים וכל-חפצים לא ישוו-בה ¹² אני-חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא ¹³ יראת יהוה שנאת-רע נאה וגאון ודרך רע ופי

14 תהפכות בלבן--חרש רע בכל-עת מדנים
 15 על-כן--פתאם יבוא אידו
 16 שש-חנה שנה יהוה
 17 ועתה בנים שמעו-לי ואל-תסורו מאמרי-
 18 ושבוע תועבות (תועבת) נפשו 17 עינים רמות
 19 פתח ביתה 9 פן-תתן לאחרים הודך ושנתיך
 20 לשון שקר וידים שפכות דם-נקי 18 לב--חרש
 21 לאכזרי 10 פן-ישבעו זרים כחך ועצביך בבית
 22 מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה
 23 נכרי 11 ונהמת באחריתך בכללות בשרך
 24 יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין
 25 ושארך 12 ואמרת--איך שנאתי מוסר ותוכחת
 26 אחים 20 נצר בני מצות אביך ואל-תשש תורת
 27 נאץ לבי 13 ולא-שמעתי בקול מורי ולמלמדי
 28 אמך 21 קשרם על-לבך תמיד ענדם על-
 29 לא-הייתי אזני 14 כמעט הייתי בכל-רע--
 30 גרגרתיך 22 בהתהלךך תנחה אתך--בשכבך
 31 בתוך קהל ועדה 15 שתה-מים מבורך ונזלים
 32 תשמר עליך והקיצות היא תשיחך 23 כי
 33 מתוך בארך 16 יפוצו מעיניך חוצה ברחבות
 34 נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות
 35 פלני-מים 17 יהיו-לך לברך ואין לזרים
 36 מוסר 24 לשמרך מאשת רע מחלקת לשון
 37 אתך 18 יהי-מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך
 38 נכריה 25 אל-תחמד יפיה בלבבך ואל-תקחך
 39 אילת אהבים ויעלת-חן דדיה ירוך בכל-
 40 בעפעפיה 26 כי בעד-אשה זונה עד-ככר-לחם
 41 עת באהבתה תשנה תמיד 20 ולמה תשנה בני
 42 ואשת איש--נפש יקרה תצוד 27 היחתה איש
 43 בורה ותחבק חק נכריה 21 כי נכח עיני יהוה-
 44 אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה 28 אם-יהלך
 45 דרכי-איש וכל-מעגלתי מפלס 22 עוונתי-
 46 איש על-הנחלים ורגליו לא תכוונה 29 כן--הבא
 47 ילכדנו את-הרשע ובחבלי חטאתו יתמך
 48 אל-אשת רעהו לא-ינקה כל-הנגע בה 30 לא-
 49 הוא--ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה
 50 יבזו לנגב כי יגנוב--למלא נפשו כי ירעב
 51 ונמצא ישרם שבעתים את-כל-הון ביתו יתן
 52 נאף אשה חסר-לב משחית נפשו הוא יעשנה
 53 נגע-וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה 34 כי-
 54 קנאה חמת-גבר ולא-יחמול ביום נקם 35 לא-
 55 ישא פני כל-כפר ולא-יאבה כי תרבה-שחד
 56 בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך 2 שמר
 57 וחכם 7 אשר אין-לה קצין--שטר ומשל 8 תכין
 58 מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך 3 קשרם על-
 59 בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה 9 עד-
 60 אצבעתיך כתבם על-לוח לבך 4 אמר לחכמה
 61 מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך 10 מעט
 62 אחתי את ומדע לבניה תקרא 5 לשמרך מאשה
 63 זרה מנכריה אמריה החליקה 6 כי בחלון
 64 ובא-כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן ביתי--
 65 בעד אשנבי נשקפתי 7 וארא בפתאים
 66 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה
 67 אבינה בבנים--נער חסר-לב 8 עבר בשוק
 68 קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתיו
 69 אצל פנה ודרך ביתה יצער 9 בנשף-בערב יום

ואל-בינתך אל-תשען ⁶ בכל-דרכיך דעהו ⁴ שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת והוא יישר ארחתיך ⁷ אל-תהי חכם בעיניך בינה ² כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל-ירא את-יהוה וסור מרע ⁸ רפאות תהי לשרך תעזבו ³ כי-בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני ושקוי לעצמותיך ⁹ כבד את-יהוה מהונך אמי ⁴ וירני--ויאמר לי יתמך-דברי לבך שמר ומראשית כל-תבואתך ¹⁰ וימלאו אסמך שבע מצותי וחי ⁵ קנה חכמה קנה בינה אל-תשכח ותירוש יקביך יפרצו ¹¹ מוסר יהוה בני אל-ואל-תט מאמרי-פי ⁶ אל-תעזבה ותשמרך תמאס ואל-תקץ בתוכחתו ¹² כי את אשר אהבה ותצרך ⁷ ראשית חכמה קנה חכמה יאהב יהוה יוכיח וכאב את-בן ירצה ¹³ אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה ¹⁴ כי טוב תכבדך כי תחבקנה ⁹ תתן לראשך לוית-חן סחרה מסחר-כסף ומחרוץ תבואתה ¹⁵ יקרה עטרת תפארת תמננך ¹⁰ שמע בני וקח אמרי היא מפניים (מפנינים) וכל-חפצריך לא ישוו-וירבו לך שנות חיים ¹¹ בדרך חכמה הריתיך בה ¹⁶ ארך ימים בימינה בשמאולה עשר הדרכתיך במעגלי-ישר ¹² בלכתך לא-יצר וכבוד ¹⁷ דרכיה דרכי-נעם וכל-גתיבותיה צעדך ואם-תרוץ לא תכשל ¹³ החזק במוסר שלום ¹⁸ עץ-חיים היא למחזיקים בה ותמכיה אל-תרף נצרה כי-היא חייך ¹⁴ בארח רשעים מאשר ¹⁹ יהוה--בחכמה יסד-ארץ כונן שמים אל-תבא ואל-תאשר בדרך רעים ¹⁵ פרעהו בתבונה ²⁰ בדעתו תהומות נבקעו ושחקים אל-תעבר-בו שטה מעליו ועבר ¹⁶ כי לא ירעפו-טל ²¹ בני אל-ילזו מעיניך נצר תשיה ישנו אם-לא ירעו ונגזלה שנתם אם-לא יכשולו ומזמה ²² ויהיו חיים לנפשך וחן לגרגרתך (יכשילו) ¹⁷ כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ²³ אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף ²⁴ אם-ישתו ¹⁸ וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור תשכב לא-תפחד ושכבת וערבה שנתך ²⁵ אל-עד-גכון היום ¹⁹ דרך רשעים כאפלה לא תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא ידעו במה יכשלו ²⁰ בני לדברי הקשיבה ²⁶ כי-יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד לאמרי הט-אזנך ²¹ אל-יליזו מעיניך שמרם ²⁷ אל-תמנע-טוב מבעליו--בהיות לאל ידיך בתוך לבבך ²² כי-חיים הם למצאיהם ולכל- (ידך) לעשות ²⁸ אל-תאמר לרעך (לרעך) בשרו מרפא ²³ מכל-משמר נצר לבך כי-לך ושוב--ומחר אתן ויש אתך ²⁹ אל-תחרש ממנו תוצאות חיים ²⁴ הסר ממך עקשות פה על-רעך רעה והוא-יושב לבטח אתך ³⁰ אל-ולזות שפתים תרחק ממך ²⁵ עיניך לנכח יביטו תרוב (תריב) עם-אדם חנם--אם-לא גמלך ועפעפיך יישרו נגדך ²⁶ פלס מעגל רגלך רעה ³¹ אל-תקנא באיש חנם ואל-תבחר בכל-וכל-דרכיך יכנו ²⁷ אל-תט-ימין ושמאול הסר דרכיך ³² כי תועבת יהוה נלוז ואת-ישרים סודו רגלך מרע

³³ מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך ⁵ בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט-
³⁴ אם-ללצים הוא-יליץ ולעניים (ולעניים) ² לשמר מזמות ורעת שפתיך ינצרו
³ כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה
⁴ ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות

31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו
32 כי משובת פתים תהרגם ושלות כסילים
תאבדם 33 ושמע לי ישכן-בטח ושאנן מפחד
רעה

2 בני אם-תקח אמרי ומצותי תצפן אתך
2 להקשיב לחכמה אנך תטה לבך לתבונה
3 כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך
4 אם-תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה
5 אז--תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא
6 כי-יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה
7 וצפן (יצפן) לישרים תושיה מגן להלכי
תם 8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידו
ישמר 9 אז--תבין צדק ומשפט ומישרים כל-
מעגל-טוב 10 כי-תבוא חכמה בלבך ודעת
לנפשך ינעם 11 מזמה תשמר עליך תבונה
תנצרכה 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר
תחפכות 13 העזבים ארחות ישר-- ללכת
בדרכי-חשך 14 השמחים לעשות רע יגילו
בתהפכות רע 15 אשר ארחתיהם עקשים
ונלוזים במעגלותם 16 להצילך מאשה זרה
מנכריה אמריה החליקה 17 העזבת אלוף
נעוריה ואת-ברית אלהיה שכחה 18 כי שחה
אל-מות ביתה ואל-רפאים מעגלתיה 19 כל-
באיה לא ישובון ולא-ישיגו ארחות חיים
20 למען--תלך בדרך טובים וארחות צדיקים
תשמר 21 כי-ישרים ישכנו-ארץ ותמימים יותרו
בה 22 ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו
ממנה

3 בני תורתי אל-תשכח ומצותי יצר לבך
2 כי ארך ימים ושנות חיים-- ושלוה יוסיפו לך
3 חסד ואמת אל-יעזבך קשרם על-גרגרותיך
כתבם על-לוח לבך 4 ומצא-חן ושכל-טוב--
בעיני אלהים ואדם 5 בטח אל-יהוה בכל-לבך

1 משלי שלמה בן-דוד-- מלך ישראל 2 לדעת
חכמה ומוסר להבין אמרי בינה 3 לקחת
מוסר השכל צדק ומשפט ומשרים 4 לתת
לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה 5 ישמע
חכם ויוסף לקח ונכון תחבלות יקנה 6 להבין
משל ומליצה דברי חכמים וחדיתם 7 יראת
יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו
8 שמע בני מוסר אביך ואל-תטש תורת אמן
9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרתך
10 בני-- אם-יפתוך חטאים אל-תבא 11 אם-
יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם
12 נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור
Sheol h7585) 13 כל-הון יקר נמצא נמלא בתינו
שלל 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה
לכלנו 15 בני--אל-תלך בדרך אתם מנע רגלך
מנתיבתם 16 כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו
לשפך-דם 17 כי-חנם מזרה הרשת-- בעיני כל-
בעל כנף 18 והם לדמם יארבו יצפנו לנפשם
19 כן--ארחות כל-בצע בצע את-נפש בעליו
יקח 20 חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה
21 בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר--
אמריה תאמר 22 עד-מתי פתים-- תאהבו-פתי
ולצים--לצון חמדו להם וכסילים ישנאו-דעת
23 תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי
אודיעה דברי אתכם 24 יען קראתי ותמאנו
נטיתי ידי ואין מקשיב 25 ותפרעו כל-עצתי
ותוכחתי לא אביתם 26 גם-אני באידכם אשחק
אלעג בבא פחדכם 27 בבא כשאוה (כשואה)
פחדכם-- ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם
צרה וצוקה 28 אז יקראני ולא אענה ישחרנני
ולא ימצאני 29 תחת כי-שנאו דעת ויראת יהוה
לא בחרו 30 לא-אבו לעצתי נאצו כל-תוכחתי

הגם אל-מראיו יטל¹⁰ לא-אכזר כי יעורנו
ומי הוא לפני יתיצב¹¹ מי הקדימני ואשלם
תחת כל-השמים לי-הוא¹² לא- (לו-) אחריש
בדיו ודבר-גבורות וחין ערכו¹³ מי-גלה פני
לבושו בכפל רסנו מי יבוא¹⁴ דלתי פניו מי
פתח סביבות שניו אימה¹⁵ גאווה אפיקי מגנים
סגור חותם צר¹⁶ אחד באחד יגשו ורוח לא-
יבא ביניהם¹⁷ איש-באחיהו ידבקו יתלכדו
ולא יתפרדו¹⁸ עטישתיו תהל אור ועיניו
כעפעפי-שחר¹⁹ מפיו לפידים יהלכו כידודי
אש יתמלטו²⁰ מנחיריו יצא עשן-- כדוד נפוח
ואנמן²¹ נפשו נחלים תלהט ולהב מפיו יצא
²² בצוארו ילין עז ולפניו תדוץ דאבה²³ מפלי
בשרו דבקו יצוק עליו כל-ימוט²⁴ לבו יצוק
כמו-אבן ויצוק כפלח תחתית²⁵ משתו יגורו
אלים משברים יתחטאו²⁶ משיגהו חרב בלי
תקום חנית מסע ושריה²⁷ יחשב לתבן ברזל
לעץ רקבון נחושה²⁸ לא-יבריחנו בן-קשת
לקש נחפכו-לו אבני-קלע²⁹ כקש נחשבו תותח
וישחק לרעש כידון³⁰ תחתיו חרודי חרש
ירפד חרוץ עלי-טיט³¹ ירתיח כסיר מצולה
ים ישים כמרקחה³² אחריו יאיר נתיב יחשב
תהום לשיבה³³ אין-על-עפר משלו העשו
לבלי-חת³⁴ את-כל-גבה יראה הוא מלך על-
כל-בני-שחץ

42 ויען איוב את-יהוה ויאמר² ידעת
(ידעתי) כי-כל תוכל ולא-יבצר ממך מזמה
³ מי זה מעלים עצה-- בלי-דעת לכן הגדתי
ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע⁴ שמע-נא
ואנכי אדבר אשאלך והודיעני⁵ לשמע-אזן
שמעתיך ועתה עיני ראתך

תמלא 40 כי-ישחו במעונות ישבו בסכה למו- אכל למרחוק עיניו וביטו 30 ואפרחו יעלעו-
ארב 41 מי יכין לערב צידו כי-ילדו אל-אל דם ובאשר חללים שם הוא

ישועו יתעו לבלי-אכל

40 ויען יהוה את-איוב ויאמר 2 הרב עם-

39 הירדת--עת לדת יעלי-סלע חלל אילות שדי יסור מוכיח אלוה יעננה 3 ויען איוב
תשמר 2 תספר ירחים תמלאנה וידעת עת את-יהוה ויאמר 4 הן קלתי מזה אשיבך ידי
לדתנה 3 תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם שמתי למו-פי 5 אחת דברתי ולא אענה ושתים
תשלחנה 4 יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא- ולא אוסיף 6 ויען-יהוה את-איוב מנסערה (מן
שבו למו 5 מי-שלח פרא חפשי ומסרות ערוד סערה) ויאמר 7 אזר-נא כנבר חלציך אשאלך
מי פתח 6 אשר-שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו והודיעני 8 האף תפר משפטי תרשיעני למען
מלחה 7 ישחק להמון קריה תשאות נגש לא תצדק 9 ואם-זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם
ישמע 8 יתור הרים מרעהו ואחר כל-ירוק 10 עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש 11 הפץ
ידרוש 9 היאבה רים עבדך אם-ילין על- עברות אפך וראה כל-גאה והשפילוהו 12 ראה
אבוסך 10 התקשר-רים בתלם עבתו אם-ישדר כל-גאה הכניעהו והדרך רשעים תחתם 13 טמנם
עמקים אחריך 11 התבטח-בו כי-רב כחו ותעזב בעפר יחד פניהם חבש בטמון 14 וגם-אני אודך
אליו יגיעך 12 התאמין בו כי-ישוב (ישיב) כי-תושע לך ימינך 15 הנה-נא בהמות אשר-
זרעך וגרנך יאסף 13 כנף-רגניים נעלסה אם- עשיתי עמך חציר כבקר יאכל 16 הנה-נא כחו
אברה חסידה ונצה 14 כי-תעזב לארץ בציה במתניו ואונו בשרירי בטנו 17 יחפץ זנבו כמו-
ועל-עפר תחמם 15 ותשכח כי-רגל תזורה ארז גידי פחדו ישרנו 18 עצמיו אפיקי נחשה
וחית השדה תדושה 16 הקשיח בניה ללא-לה גרמיו כמטיל ברזל 19 הוא ראשית דרכי-אל
לדיק יניעה בלי-פחד 17 כי-השה אלוה חכמה העשו יגש חרבו 20 כי-בול הרים ישאו-לו וכל-
ולא-חלק לה בבינה 18 כעת במרום תמריא חית השדה ישחקו-שם 21 תחת-צאליים ישכב-
תשחק לסוס ולרכבו 19 התתן לסוס גבורה - בסתר קנה ובצה 22 יסכהו צאליים צללו
התלביש צוארו רעמה 20 התרעישנו כארבה יסבוהו ערבי-נחל 23 הן יעשק נהר לא יחפזו
הוד נחרו אימה 21 יחפרו בעמק וישיש בכח יבטח כי-יגית ירדן אל-פיהו 24 בעיניו יקחנו
יצא לקראת-נשק 22 ישחק לפחד ולא יחת ולא- במוקשים ינקב-אף

41 תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו
חנית וכידון 24 ברעש ורגז יגמא-ארץ ולא- 2 התשים אנמן באפו ובחוח תקב לחיו 3 הירבה
יאמין כי-קול שופר 25 בדי שפר יאמר האח- אליך תחנונים אם-ידבר אליך רכות 4 היכרת
-ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה ברית עמך תקחנו לעבד עולם 5 התשחק-
26 המבינתך יאבר-נץ יפרש כנפו לתימן 27 אם- בו כצפור ותקשרנו לנערותיך 6 יכרו עליו
על-פיך יגביה נשר וכי ירים קנו 28 סלע ישכן חברים יחצוהו בין כנענים 7 התמלא בשכות
ויתלנן-- על-שן-סלע ומצודה 29 משם חפר- עורו ובצלצל דגים ראשו 8 שים-עליו כפך
זכר מלחמה אל-תוסף 9 הן-תחלתו נכזבה

למכביר 32 על-כפים כסה-אור ויצו עליה במפניע 33 יגיד עליו רעו מקנה אף על-עולה

37 אף-לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו 2 שמעו שמוע ברנז קלו והנה מפיו יצא 3 תחת-כל-השמים ישרהו ואורו על-כנפות הארץ 4 אחרי ישאג-קול-- ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי-ישמע קולו 5 ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע 6 כי לשלג יאמר-- הוא-ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו 7 ביד-כל-אדם יחתום-- לדעת כל-אנשי מעשהו 8 ותבוא חיה במו-ארב ובמעונתיה תשכן 9 מן-החדר תבוא סופה וממזרים קרה 10 מנשמת-אל יתן-קרח ורחב מים במוצק 11 אף-ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו 12 והוא מסכות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל אשר יצום על-פני תבל ארצה 13 אם-לשבת אם-לארצו-- אם-לחסד ימצאהו 14 האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל התדע בשום-אלוה עליהם והפיע אור עננו 16 התדע על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעים 17 אשר-בגדיך חמים-- בהשקט ארץ מדרום 18 תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק 19 הודיענו מה-נאמר לו לא-נערך מפני-חשך 20 היספר-לו כי אדבר אם-אמר איש כי יבלע 21 ועתה לא ראו אור-- בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם 22 מצפון זהב יאתה על-אלוה נורא הוד 23 שדי לא-מצאנהו שניא-כח ומשפט ורב-צדקה לא יענה 24 לכן יראוהו אנשים לא-יראה כל-חכמי-לב

38 ויען-יהוה את-איוב מנהסערה (מן הסערה) ויאמר 2 מי זה מחשיך עצה במלין-בלי-דעת 3 אזר-נא כנבר חלציד ואשאלך והודיעני 4 איפה היית ביסדי-ארץ הגד אם-ידעת בינה 5 מי-שם ממדיה כי תדע או מי-נשה

עליה קו 6 על-מה אדניה הטבעו או-מי-יריה אבן פנתה 7 ברן-יחד כוכבי בקר ויריעו כל-בני אלהים 8 ויסך בדלתים ים בניחו מרחם יצא 9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו 10 ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים 11 ואמר--עד-פה תבוא ולא תסיף ופא-ישית בנאון גליך 12 המימך צוית בקר ידעתה שחר (ידעת השחר) מקמו 13 לאחז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה 14 תתהפך כחמור חותם וייתצבו כמו לבוש 15 וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר 16 הבאת עד-נבכיים ובחקר תהום התהלכת 17 הנגלו לך שערי-מות ושערי צלמות תראה 18 התבוננת עד-רחבי-ארץ הגד אם-ידעת כלה 19 אי-זה הדרך ישכן-אור וחשך אי-זה מקמו 20 כי תקחנו אל-גבולו וכי-תבין נתיבות ביתו 21 ידעת כי-אז תולד ומספר ימך רבים 22 הבאת אל-אצרות שלג ואוצרות ברד תראה 23 אשר-חשכתי לעת-צר ליום קרב ומלחמה 24 אי-זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי-ארץ 25 מי-פלג לשטף תעלה ודרך לחזיו קלות 26 להמטיר על-ארץ לא-איש-- מדבר לא-אדם בו 27 להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא 28 היש-למטר אב או מי-הוליד אנלי-של 29 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו 30 כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו 31 התקשר מעדנות כימה או-משכות כסיל תפתח 32 התציא מזרות בעתו ועיש על-בניה תנחם 33 הידעת חקות שמים אם-תשים משטרו בארץ 34 התרים לעב קולך ושפעת-מים תכסך 35 התשלח ברכים וילכו ויאמרו לך הננו 36 מי-שת בטחות חכמה או מי-נתן לשכוי בינה 37 מי-יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישכיב 38 בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו 39 התצוד ללביא טרף וחית כפירים

ולא נכר-שוע לפני-דל כי-מעשה ידיו כלם ישורנה 14 אף כי-תאמר לא תשורנו דין לפניו
20 רגע ימתו-- וחצות לילה יגעשו עם ויעברו ותחולל לו 15 ועתה-- כי-אין פקד אפו ולא-ידע
ויסירו אביר לא ביד 21 כי-עיניו על-דרכי-איש בפש מאד 16 ואיוב הבל יפצה-פיהו בכלי-
וכל-צעדיו יראה 22 אין-חשך ואין צלמות-- דעת מלין יכבר

36 ויסף אליהוא ויאמר 2 כתר-לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים 3 אשא דעי
למרחוק ולפעלי אתן-צדק 4 כי-אמנם לא- שקר מלי תמים דעות עמך 5 הן-אל כביר ולא
ימאס כביר כח לב 6 לא-יחיה רשע ומשפט עניים יתן 7 לא-יגרע מצדיק עיניו ואת-מלכים
לכסא וישיבם לנצח ויגבהו 8 ואם-אסורים בזקים ילכדון בחבלי-עני 9 ויגד להם פעלם
ופשעיהם כי יתנכרו 10 ויגל אזנם למוסר ויאמר כי-ישובון מאון 11 אם-ישמעו ויעבדו
יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים 12 ואם- לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי-דעת
13 וחנפי-לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים 15 יחליץ
עני בעניו ויגל בלחץ אזנם 16 ואף הסיתך מפי- צר-- רחב לא-מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא
דשן 17 ודין-רשע מלאת דין ומשפט יתמכו 18 כי-חמה פן-יסיתך בספק ורב-כפר אל-
יטך 19 היערך שועך לא בצר וכל מאמצי- כח 20 אל-תשאף הלילה-- לעלות עמים תחתם
21 השמר אל-תפן אל-און כי-על-זה בחרת מעני 22 הן-אל ישיג בכחו מי כמהו מורה
23 מי-פקד עליו דרכו ומי-אמר פעלת עולה 24 זכר כי-תשניא פעלו-- אשר שררו אנשים
25 כל-אדם חזו-בו אנוש יביט מרחוק 26 הן- אל שניא ולא גרע מספר שניו ולא-חקר 27 כי
יגרע נשפי-מים יזקו מטר לאדו 28 אשר-יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב 29 אף אם-יבין
מפרשי-עב תשאות סכתו 30 הן-פרש עליו אורו ושרשי הים כסה 31 כי-בם ידין עמים יתן-אכל

35 ויען אליהו ויאמר 2 הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל 3 כי-תאמר מה-יסכן-לך
מה-אעיל מחטאתי 4 אני אשיבך מלין-- ואת- רעיך עמך 5 הבט שמים וראה ושור שחקים
גבהו ממך 6 אם-חטאת מה-תפעל-בו ורבו פשעיך מה-תעשה-לו 7 אם-צדקת מה-תתן-לו
או מה-מידך יקח 8 לאיש-כמוך רשעך ולבן- אדם צדקתך 9 מרב עשוקים יזעיקו ישועו
מזרוע רבים 10 ולא-אמר--איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה 11 מלפנו מבהמות ארץ ומעוף
השמים יחכמנו 12 שם יצעקו ולא יענה-- מפני גאון רעים 13 אך-שוא לא-ישמע אל ושדי לא

יבינו משפט 10 לכן אמרתי שמעה-לי אחוה מראי ושפי (ושפו) עצמתיו לא ראו 22 ותקרב דעי אף-אני 11 הן הוחלתי לדבריהם--אזין לשחת נפשו וחיתו לממתים 23 אם-יש עליו עד-תבונתיכם עד-תחקרון מלין 12 ועדיכם מלאך--מליץ אחד מני-אלף להגיד לאדם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח--עונה אמריו ישרו 24 ויחננו--ויאמר פרעהו מרדת שחת מכם 13 פן-תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא-מצאתי כפר 25 רטפש בשרו מנער ישוב לימי איש 14 ולא-ערך אלי מלין ובאמריכם לא עלומי 26 יעתר אל-אלוה וירצהו וירא פניו אשיבנו 15 חתו לא-ענו עוד העתיקו מהם מלים בתרועה וישב לאנוש צדקתו 27 ישר על-16 והוחלתי כי-לא ידברו כי עמדו לא-ענו עוד אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא-שוה 17 אענה אף-אני חלקי אחוה דעי אף-אני 18 כי לי 28 פדה נפשי (נפשו) מעבר בשחת וחיתי מלתי מלים הציקתני רוח בטני 19 הנה-בטני-- (וחיתי) באור תראה 29 הן-כל-אלה יפעל-כיין לא-יפתח כאבות חדשים יבקע 20 אדברה אל--פעמים שלוש עם-גבר 30 להשיב נפשו וירוח-לי אפתח שפתי ואענה 21 אל-נא אשא מני-שחת--לאור באור החיים 31 הקשב איוב פני-איש ואל-אדם לא אכנה 22 כי לא ידעתי שמע-לי החרש ואנכי אדבר 32 אם-יש-מלין אכנה כמעט ישאני עשני השיבני דבר כי-חפצתי צדקך 33 אם-אין אתה שמע-לי החרש ואאלפך חכמה

33 ואולם--שמע-נא איוב מלי וכל-דברי האזינה 2 הנה-נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי **34** ויען אליהוא ויאמר 2 שמעו חכמים מלי 3 ישר-לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו וידעים האזינו לי 3 כי-אזן מלין תבחן וחקך 4 רוח-אל עשתי ונשמת שרי תחיני 5 אם-תוכל יטעם לאכל 4 משפט נבחרה-לנו נדעה בינינו השיבני ערכה לפני התיצבה 6 הן-אני כפיך מה-טוב 5 כי-אמר איוב צדקתי ואל הסיר לאל מחמר קרצתי גם-אני 7 הנה אמתי לא משפטי 6 על-משפטי אכזב אנוש חצי בלי-תבעתך ואכפי עליך לא-יכבד 8 אך אמרת פשע 7 מי-גבר כאיוב ישתה-לעג כמים 8 וארח באזני וקול מלין אשמע 9 זך אני בלי-פשע לחברה עם-פעלי און וללכת עם-אנשי-רשע חף אנכי ולא עון לי 10 הן תנואות עלי ימצא 9 כי-אמר לא יסכן-גבר-- ברצתו עם-אלהים יחשבני לאויב לו 11 ישם בסדר רגלי ישמר כל-10 לכן אנשי לבב--שמעו-לי חללה לאל מרשע ארחתי 12 הן-זאת לא-צדקת אענך כי-ירבה ושדי מעול 11 כי פעל אדם ישלם-לו וכארח אלוה מאנוש 13 מדוע אליו ריבות כי-כל-דבריו איש ימצאנו 12 אף-אמנם אל לא-ירשע ושדי לא יענה 14 כי-באחת ידבר-אל ובשתיים לא לא-יעות משפט 13 מי-פקד עליו ארצה ומי שם ישורנה 15 בחלום חזיון לילה--בנפל תרדמה תבל כלה 14 אם-ישים אליו לבו רוחו ונשמתו על-אנשים בתנומות עלי משכב 16 אז יגלה אליו יאסף 15 יגוע כל-בשר יחוד ואדם על-אזן אנשים ובמסרם יחתם 17 להסיר אדם עפר ישוב 16 ואם-בינה שמעה-זאת האזינה מעשה וגוה מגבר יכסה 18 יחשך נפשו מני-לקול מלי 17 האף שונא משפט יחבוש ואם-שחת וחיתו מעבר בשלח 19 והוכח במכאוב צדיק כביר תרשע 18 האמר למלך בליעל--על-משכבו וריב (ורוב) עצמו אתן 20 וזהמתו רשע אל-נדיבים 19 אשר לא-נשא פני שרים חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה 21 יכל בשרו

לאכזר לִי בעצם ידך תשטמני 22 תשאני אל- משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר 23 כי פחד רוח תרכיבני ותמגנני תשוה (תשיה) 23 כי- אלי איד אל ומשאתו לא אוכל 24 אם-שמתי ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל-חי 24 אך זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי 25 אם-אשמח לא-בעי ישלח-יד אם-בפידו להן שוע 25 אם- לא בכיתי לקשה-יום עגמה נפשי לאביון 26 כי אור כי יהל וירח יקר הלך 27 ויפת בסתר טוב קייתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל לבי ותשק ידי לפי 28 גם-הוא עון פלילי כי- 27 מעי רתחו ולא-דמו קדמני ימי-עני 28 קדר כחשתי לאל ממעל 29 אם-אשמח בפיד משנאי הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע 29 אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה 30 עורי שחר מעלי ועצמי-חרה מני-חרב 31 ויהי לאבל כנרי וענבי לקול בכים

31 ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על- בתולה 2 ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים 3 הלא-איד לעול ונכר לפעלי און 4 הלא-הוא יראה דרכי וכל-צעדי יספור 5 אם-הלכתי עם-שוא ותחש על-מרמה רגלי 6 ישקלני במאזני-צדק וידע אלוה תמתי 7 אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי רבק מאום 8 אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו 9 אם-נפתה לבי על-אשה ועל-פתח רעי

ארבתי 10 תשחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין 11 כי-הוא (היא) זמה והיא (והוא) עון פלילים 12 כי אש היא עד-אבדון תאכל ובכל- תבואתי תשרש 13 אם-אמאס--משפט עבדי ואמתי ברבים עמדי 14 ומה אעשה כי-יקום אל וכי-יפקד מה אשיבנו 15 הלא-בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד 16 אם-אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה 17 ואכל פתי לבדי ולא-אכל יתום ממנה 18 כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה 19 אם-אראה אובר מבלי לבוש ואין כסות לאביון 20 אם-לא ברכוני מחות דעי אתכם 7 אמרתי ימים ידברו ורב חלצו ומנו כבשי יתחמם על- 21 אם-הניפותי על- יתום ידי כי-אראה בשער עזרתי 22 כתפי ונשמת שדי תבינם 9 לא-רבים יחכמו וזקנים

עליו שחל 9 בחלמיש שלח ידו הפך משרש עלי תבא ולב אלמנה ארנן 14 צדק לבשתי
הרים 10 בצורות יארים בקע וכל-יקר ראתה וילבשני כמעיל וצניף משפטי 15 עינים הייתי
עיני 11 מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור לעור ורגלים לפסח אני 16 אב אנכי לאביונים
12 והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה ורב לא-ידעתי אחקרהו 17 ואשברה מתלעות
13 לא-ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים עול ומשניו אשליך טרף 18 ואמר עם-קני אנוע
14 תהום אמר לא ב-היא וים אמר אין עמדי וכחול ארבה ימים 19 שרשי פתוח אלי-מים
15 לא-יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה ושל ילין בקצירי 20 כבודי חדש עמדי וקשתי
16 לא-תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר בידי תחליף 21 ל-שמעו ויחלו וידמו למו
17 לא-יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי-פז עצתי 22 אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף
18 ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים מלתי 23 ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש
19 לא-יערכנה פטרת-כוש בכתם טהור לא 24 אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון
20 והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום 25 אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך
21 ונעלמה מעיני כל-חי ומעוף השמים בנדוד כאשר אבליים ינחם

30 נסתרה 22 אבדון ומוות אמרו באזנינו שמענו ועתה שחקו עלי-- צעירים ממני לימים
שמעה 23 אלהים הבין דרכה והוא ידע את- אשר-מאסתי אבותם-- לשית עם-כלבי צאני
מקומה 24 כי-הוא לקצות-הארץ יביט תחת 2 גם-כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח
כל-השמים יראה 25 לעשות לרוח משקל ומים 3 בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה--אמש
תכן במדה 26 בעשתו למטר חק ודרך לחזיו שואה ומשאה 4 הקטפים מלוח עלי-שיח ושרש
קלות 27 אז ראה ויספרה הכינה וגם-חקרה רתמים לחמם 5 מן-גו יגרשו יריעו עלימו כננב
28 ויאמר לאדם--הן יראת אדני היא חכמה 6 בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים 7 בין-
וסור מרע בינה שיחים ינהקו תחת חרול יספחו 8 בני-גבל גם-

29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר 2 מי-יתנני ויסף איוב שאת משלו ויאמר 2 מי-יתנני
כירחי-קדם כימי אלוה ישמרני 3 בהלו נרו כירחי-קדם כימי אלוה ישמרני 3 בהלו נרו
עלי ראשי לאורו אלך חשך 4 כאשר הייתי עלי ראשי לאורו אלך חשך 4 כאשר הייתי
בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי 5 בעוד בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי 5 בעוד
שדי עמדי סביבותי נערי 6 ברחץ הליכי שדי עמדי סביבותי נערי 6 ברחץ הליכי
בחמה וצור יצוק עמדי פלגי-שמן 7 בצאתי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי-שמן 7 בצאתי
שער עלי-קרת ברחוב אכין מושבי 8 ראוני שער עלי-קרת ברחוב אכין מושבי 8 ראוני
נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו 9 שרים נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו 9 שרים
עצרו במלים וכף ישימו לפיהם 10 קול-גנדים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם 10 קול-גנדים
נחבאו ולשונם לחכם דבקה 11 כי און שמעה נחבאו ולשונם לחכם דבקה 11 כי און שמעה
ותאשרני ועין ראתה ותעידני 12 כי-אמלט ותאשרני ועין ראתה ותעידני 12 כי-אמלט
עני משוע ויתום ולא-עזר לו 13 ברכת אבד עני משוע ויתום ולא-עזר לו 13 ברכת אבד

ואביון ובלילה יהי כננב 15 ועין נאף שמרה - ומה-שמך דבר נשמע-בו ורעם גבורתו מי נשף לאמר-- לא-תשורני עין וסתר פנים ישים יתבונן

16 חתר בחשך בתים יומם חתמו-למו לא-ידעו
אור 17 כי יחדו בקר למו צלמות כי-יכיר
בלהות צלמות 18 קל-הוא על-פני-מים-- תקלל
חלקתם בארץ לא-יפנה דרך כרמים 19 ציה
גם-חם יגזלו מימי-שלג שאול חטא (Sheol h7585)
20 ישכחהו רחם מתקן רמה-- עוד לא-יזכר
ותשבר כעץ עולה 21 רעה עקרה לא תלד
ואלמנה לא ייטיב 22 ומשך אבירים בכחו
יקום ולא-יאמין בחיין 23 יתן-לו לבטח וישען
ועיניהו על-דרכיהם 24 רומז מעט ואיננו והמכו
ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו 25 ואם-לא
אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי

25 ויען בלדר השחי ויאמר 2 המשל ופחד
עמו עשה שלום במרומיו 3 היש מספר לגדודיו
ועל-מי לא-יקום אורחו 4 ומה-יצדק אנוש עם-
אל ומה-יזכה ילוד אשה 5 הן עד-ירח ולא
יאהיל וכוכבים לא-זכו בעיניו 6 אף כי-אנוש
רמה ובן-אדם תולעה

26 ויען איוב ויאמר 2 מה-עזרת ללא-
כח הושעת זרוע לא-עז 3 מה-יעצת ללא
חכמה ותשיה לרב הודעת 4 את-מי הגדת
מלין ונשמת-מי יצאה ממוך 5 הרפאים יחוללו-
מתחת מים ושכניהם 6 ערום שאול נגדן

ואין כסות לאבדון (Sheol h7585) 7 נטה צפון
על-תהו תלה ארץ על-בלימה 8 צרר-מים
בעביו ולא-נבקע ענן תחתם 9 מאחז פני-כסה
פרשו עליו עננו 10 חק-חג על-פני-מים-- עד-
תכלית אור עם-חשך 11 עמודי שמים ירופפו
ויתמהו מנערותו 12 בכחו רגע הים ובתובנתו
(ובתבונתו) מחץ רהב 13 ברוחו שמים שפרה
חללה ידו נחש ברח 14 הן-אלה קצות דרכו-
עין איה 8 לא-הדריכוהו בני-שחץ לא-עדה

עברות יובלו ³¹ מי-יגיד על-פניו דרכו והוא-
עשה מי ישלם-לו ³² והוא לקברות יובל ועל-
גדיש ישקוד ³³ מתקן-לו רגבי-נחל ואחריו כל-
אדם ימשוך ולפניו אין מספר ³⁴ ואיך תנחמוני
הבל ותשובתיכם נשאר-מעל

22 ויען אליפז התמני ויאמר ² הלא
יסכן-גבר-- כי-יסכן עלימו משכיל ³ החפץ
לשדי כי תצדק ואם-בצע כי-תתם דרכיך
⁴ המיראתך יכיתך יבוא עמך במשפט ⁵ הלא
רעתך רבה ואין-קץ לעונתיך ⁶ כי-תחבל
אחריך חנם ובגדי ערומים תפשיט ⁷ לא-מים
עיף תשקה ומרעב תמנע-לחם ⁸ ואיש זרוע לו
הארץ ונשוא פנים ישב בה ⁹ אלמנות שלחת
ריקים וזרעות יתמים ידכא ¹⁰ על-כן סביבותיך
פחים ויבהלך פחד פתאם ¹¹ או-חשך לא-
תראה ושפעת-מים תכסך ¹² הלא-אלוה גבה
שמים וראה ראש כוכבים כי-רמו ¹³ ואמרת
מה-ירע אל הבעד ערפל ישפוט ¹⁴ עבים סתר-
לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך ¹⁵ הארח
עולם תשמור-- אשר דרכו מתי-און ¹⁶ אשר-
קמטו ולא-עת נהר יוצק יסודם ¹⁷ האמרים
לאל סור ממנו ומה-יפעל שדי למו ¹⁸ והוא
מלא בתייהם טוב ועצת רשעים רחקה מני
¹⁹ יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג-למו ²⁰ אם-
לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש ²¹ הסכן-
נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה ²² קח-נא
מפיו תורה ושים אמריו בלבבך ²³ אם-תשוב
עד-שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך ²⁴ ושית-
על-עפר בצר ובצור נחלים אופיר ²⁵ והיה
שדי בצריך וכסף תועפות לך ²⁶ כי-אז על-
שדי תתענג ותשא אל-אלוה פניך ²⁷ תעתיר
אליו וישמעך ונדרריך תשלם ²⁸ ותנזר-אמר
ויקם לך ועל-דרכיך נגה אור ²⁹ כי-השפילו

ותאמר גוה ושח עינים יושע ³⁰ ימלט אי-נקי
ונמלט בבר כפיך

23 ויען איוב ויאמר ² גם-היום מרי שחי ידי
כבדה על-אנחתי ³ מי-יתן ידעתי ואמצאהו
אבוא עד-תכונתו ⁴ אערכה לפניו משפט ופי
אמלא תוכחות ⁵ אדעה מלים יענני ואבינה מה-
יאמר לי ⁶ הברב-כח יריב עמדי לא אך-הוא
ישם בי ⁷ שם--ישר נוכח עמו ואפלט לנצח
משפטי ⁸ הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא-
אבין לו ⁹ שמאול בעשתו ולא-אחז יעטף ימין
ולא אראה ¹⁰ כי-ידע דרך עמדי בחנני כזהב
אצא ¹¹ באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא-
אט ¹² מצות שפתי ולא אמיש מחקי צפנתי
אמרי-פיו ¹³ והוא באחד ומוי ישיבנו ונפשו
אותה ויעש ¹⁴ כי ישרים חקי וכהנה רבות
עמו ¹⁵ על-כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד
ממנו ¹⁶ ואל הרך לבי ושדי הבהילי ¹⁷ כי-לא
נצמתי מפני-חשך ומפני כסה-אפל

24 מדוע--משדי לא-נצפנו עתים וידעו
לא-חזו ימיו ² גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו
³ חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה ⁴ יטו
אבינים מדרך יחד חבאו עניי-ארץ ⁵ הן פראים
במדבר-- יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה
לו לחם לנערים ⁶ בשדה בלילו יקצירו
(יקצורו) וכרם רשע ילקשו ⁷ ערום ילינו
מבלי לבוש ואין כסות בקרה ⁸ מזרם הרים
ירטבו ומבלי מחסה חבקו-צור ⁹ יגזלו משד
יתום ועל-עני יחבלו ¹⁰ ערום הלכו בלי לבוש
ורעבים נשאו עמר ¹¹ בין-שורתם יצהירו
יקבים דרכו ויצמאו ¹² מעיר מתים ינאקו-
ונפש-חללים תשוע ואלוה לא-ישים תפלה
¹³ המה היו--במרדי-אור לא-הכירו דרכיו ולא
ישבו בנתיבותיו ¹⁴ לאור יקום רוצח--יקטל-עני

23 מי-יתן אפו ויכתבון מלי מי-יתן בספר ויחקן לא-נפח ירע שריד באהל²⁷ יגלו שמים עונו
24 בעט-ברזל ועפרת-- לעד בצור יחצבון וארץ מתקוממה לו²⁸ יגל יבול ביתו נגרות
25 ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על-עפר יקום ביום אפו²⁹ זה חלק-אדם רשע--מאלהים
26 ואחר עורי נקפו-זאת ומבשרי אחזה אלוה ונחלת אמרו מאל
27 אשר אני אחזה-לי--ועיני ראו ולא-זר כלו
כליתי בחקי²⁸ כי תאמרו מה-נדרף-לו ושרש
דבר נמצא-בי²⁹ גורו לכם מפני-חרב--כי-
חמה עונות חרב למען תדעון שדין (שדון)
20 ויען צפר הנעמתי ויאמר² לכן שעפי
ישיבוני ובעבור חושי בי³ מוסר כלמתי אשמע
ורוח מבינתי יענני⁴ הזאת ידעת מני-עד מני
שים אדם עלי-ארץ⁵ כי רגנת רשעים מקרוב
ושמחת חנף עדי-רגע⁶ אם-יעלה לשמים שיאו
וראשו לעב יגיע⁷ כגללו לנצח יאבד ראיו
יאמרו איו⁸ כחלום יעוף ולא ימצאהו וידד
כחזיון לילה⁹ עין שזפתו ולא תוסיף ולא-עוד
תשורנו מקומו¹⁰ בניו ירצו דלים וידיו תשבנה
אונן¹¹ עצמותיו מלאו עלומו ועמו על-עפר
תשכב¹² אם-תמתיק בפיו רעה-- יכחידנה
תחת לשנו¹³ יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה
בתוך חכו¹⁴ לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים
בקרב¹⁵ חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל
ראש-פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה¹⁷ אל-
ירא בפלגות-- נהרי נחלי דבש וחמאה¹⁸ משיב
יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס¹⁹ כי-
רצץ עזב דלים בית נזל ולא יבנהו²⁰ כי לא-
ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלו²¹ אין-שריד
לאכלו על-כן לא-יחיל טובו²² במלאות שפקן
יצר לו כל-יד עמל תבאנו²³ יהי למלא בטנו-
י-שלח-בו חרון אפו וימטר עלימו בלחזמו
24 יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה
25 שלף ויצא מגוה וברק ממרתו יהלך עליו
אמים²⁶ כל-חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש
לא תנכרו³⁰ כי ליום איד יחשך רע ליום

לארץ מררתי ¹⁴ יפרצני פרץ על-פני-פרץ ירץ פח יחזק עליו צמים ¹⁰ טמון בארץ חבלו עלי כגבור ¹⁵ שק תפרתי עלי גלדי ועללתי ומלכדתו עלי נתיב ¹¹ סביב בעתהו בלהות בעפר קרני ¹⁶ פני חמרמרה (חמרמרו) מני- והפיצהו לרגליו ¹² יהי-רעב אנו ואיד נכון בכי ועל עפעפי צלמות ¹⁷ על לא-חמס בכפי ותפלתי זכה ¹⁸ ארץ אל-תכסי דמי ואל-יהי מקום ליזעקתי ¹⁹ גם-עתה הנה-בשמים עדי ושהדי במרמים ²⁰ מליצי רעי אל-אלוה דלפה עיני ²¹ ויוכח לגבר עם-אלוה ובן-אדם לרעהו ²² כי-שנות מספר יאתיו וארח לא-אשוב אהלך

17 רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי ² אם- לא התלים עמדי ובהמדותם תלן עיני ³ שימה- נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע ⁴ כי-לבם צפנת משכל על-כן לא תרמם ⁵ לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה ⁶ והציגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה ⁷ ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם ⁸ ישמו ישרים על-זאת ונקי על-חנף יתערר ⁹ ויאחז צדיק דרכו וטהר-ידיים יסיף אמן ¹⁰ ואולם--כלם תשבו ובאו נא ולא-אמצא בכם חכם ¹¹ ימי עברו זמתי נתקן-- מורשי לבבי ¹² לילה ליום ישימו אור קרוב מפני- חשך ¹³ אם-אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי

¹⁴ לשחת קראתי אבי אתה יצויעי) Sheol h7585 ¹⁵ ואיה אפו תקותי ותקותי אמי ואחתי לרמה ¹⁶ בדי שאל תרדנה אם-יחד על- עפר נחת) Sheol h7585

18 ויען בלדד השחי ויאמר ² עד-אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר ³ מדוע נחשבנו כבהמה נשמינו בעיניכם ⁴ טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ ויעתק-צור ממקמו ⁵ גם אור רשעים ידעך ולא-ינה שביב אשו ⁶ אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך ⁷ יצרו צעדי אוננו ותשליכהו עצתו ⁸ כי-שלח ברשת ברגליו ועל-שבכה יתהלך ⁹ יאחז בעקב

19 ויען איוב ויאמר ² עד-אנה ותדכאוני במלים ³ זה עשר פעמים תכלימוני לא-תבשו תהכרו-לי ⁴ ואף-אמנם שנית אתי תלין משונתי ⁵ אם-אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי ⁶ דעו-אפו כי-אלוה עותני ומצודו עלי הקיף ⁷ הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט ⁸ ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים ⁹ כבודי מעלי הפשית ויסר עטרת ראשי ¹⁰ יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי ¹¹ ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצוריו ¹² יחד יבאו גדודיו--ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי ¹³ אחי מעלי הרחיק וידעי אך-זרו ממני

¹⁴ חדלו קרובי ומידעי שכחוני ¹⁵ גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם ¹⁶ לעבדי קראתי ולא יענה במו-פי אתחנן-לו ¹⁷ רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני ¹⁸ גם-עוילים מאסו בי אקומה וידברו-בי ¹⁹ תעבוני כל-מותי סודי וזה-אהבתי נהפכו-בי ²⁰ בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני ²¹ חנני חנני אתם רעי כי יד-אלוה ננעה בי ²² למה תרדפני כמו-אל ומבשרי לא תשבעו

יחליף וינקתו לא תחדל 8 אם-יזקין בארץ יגידו ולא כחדו מאבותם 19 להם לברם נתנה שרשו ובעפר ימות גזעו 9 מריח מים יפרח הארץ ולא-עבר זר בתוכם 20 כל-ימי רשע הוא ועשה קציר כמו-נטע 10 וגבר ימות ויחלש מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ 21 קול-וינוע אדם ואיו 11 אזלו-מים מני-ים ונהר יחרב פחדים באזניו בשלום שודר יבואנו 22 לא-ויבש 12 ואיש שכב ולא-יקום עד-בלתי שמים יאמין שוב מני-חשך וצפו (וצפוי) הוא אלי-לא יקיצו ולא-יערו משנתם 13 מי יתן בשאול תצפני-- תסתירני עד-שוב אפך תשית לי חק ותזכרני (Sheol h7585) 14 אם-ימות גבר היחיה כל-ימי צבאי איחל-- עד-בוא חליפתי 15 תקרא ואל-שדי יתגבר 26 ירוץ אליו בצואר בעבי ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף 16 כי-עתה גבי מגניו 27 כי-כסה פניו בחלבו ויעש פימה צעדי תספור לא-תשמר על-חטאתי 17 חתם עלי-כסל 28 וישכון ערים נכחדות--בתים לא-בצרור פשעי ותטפל על-עוני 18 ואולם הר-ישבו למו אשר התעתדו לגלים 29 לא-יעשר נופל יבול וצור יעתק ממקמו 19 אבנים שחקו ולא-יקום חילו ולא-יטה לארץ מנלם 30 לא-מים-- תשטף-ספיחיה עפר-ארץ ותקות אנוש יסור מני-חשך--ינקתו תיבש שלהבת ויסור האבדת 20 תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ברוח פיו 31 אל-יאמן בשו נתעה כי-שוא תהיה ותשלחהו 21 יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא-תמורתו 32 בלא-יומו תמלא וכפתו לא רעננה יבין למו 22 אך-בשרו עליו יכאב ונפשו עליו יחמס כגפן בסרו וישלך כזית נצתו 34 כי-עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי-שחר 35 הרה תאבל

15 ויען אליפז התימני ויאמר 2 החכם יענה דעת-רוח וימלא קדים בטנו 3 הוכח בדבר לא-יסכון ומלים לא-יועיל בם 4 אף-אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני-אל 5 כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים 6 ורשיעך פיך ולא-אני ושפתיך יענו-בך 7 הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללות 8 הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה 9 מה-ידעת ולא נדע תבין ולא-עמנו הוא 10 גם-שב גם-ישיש בנו-- כביר מאביך ימים 11 המעט ממך תנחומות אל ודבר לאט עמך 12 מה-יקחך לבך ומה-ירזמון עיניך כי-תשיב אל-אל רוחך והצאת מפיד מלין 10 פוערו עלי בפיחם--בחרפה הכו לחיי יחד 14 מה-אנוש כי-יזכה וכי-יצדק ילוד אשה 15 הן בקדשו לא יאמין ושמים לא-זכו בעיניו 16 אף כי-נתעב ונאלח איש-שתה כמים עולה 17 אחוך שמע-לי וזה-חזיתי ואספרה 18 אשר-חכמים עלי רביו-- יפלח כליותי ולא יחמל ישפך

עמל וילד און ובטנם תכין מרמה

16 ויען איוב ויאמר 2 שמעתי כאלה רבות לא-יסכון ומלים לא-יועיל בם 3 הקץ לדברי-רוח או-מה-יראה ותגרע שיחה לפני-אל 5 כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים 6 ורשיעך פיך ולא-אני ושפתיך יענו-בך 7 הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללות 8 הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה 9 מה-ידעת ולא נדע תבין ולא-עמנו הוא 10 גם-שב גם-ישיש בנו-- כביר מאביך ימים 11 המעט ממך תנחומות אל ודבר לאט עמך 12 מה-יקחך לבך ומה-ירזמון עיניך כי-תשיב אל-אל רוחך והצאת מפיד מלין 10 פוערו עלי בפיחם--בחרפה הכו לחיי יחד 14 מה-אנוש כי-יזכה וכי-יצדק ילוד אשה 15 הן בקדשו לא יאמין ושמים לא-זכו בעיניו 16 אף כי-נתעב ונאלח איש-שתה כמים עולה 17 אחוך שמע-לי וזה-חזיתי ואספרה 18 אשר-חכמים עלי רביו-- יפלח כליותי ולא יחמל ישפך

מצק ולא תירא 16 כי-אתה עמל תשכח כמים
עברו תזכר 17 ומצהירים יקום חלד תעפה
כבקר תהיה 18 ובטחת כי-יש תקוה וחפרת
לבטח תשכב 19 ורבצת ואין מחירך וחלו
פניך רבים 20 ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד
מנהם ותקותם מפח-נפש

12 ויען איוב ויאמר 2 אמנם כי אתם-עם
ועמכם תמות חכמה 3 גם-לי לבב כמוכם--לא-
נפל אנכי מכם ואת-מי-אין כמו-אלה 4 שחק
לרעהו אהיה--קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק
תמים 5 לפיד בוז לעשותות שאנן-- נכון למועדי
רגל 6 ישליו אהלים לשדרים ובטחות למרגיזי
אל-- לאשר הביא אלוה בידו 7 ואולם--שאל-
נא בהמות ותרך ועוף השמים ויגד-לך 8 או
שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים 9 מי
לא-ידע בכל-אלה כי יד-יהוה עשתה זאת
10 אשר בידו נפש כל-חי ורוח כל-בשר-איש
11 הלא-אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם-לו
12 בישישים חכמה וארך ימים תבונה 13 עמו
חכמה וגבורה לו עצה ותבונה 14 הן יהרוס
ולא יבנה יסגר על-איש ולא יפתח 15 הן יעצר
במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ 16 עמו עז
ותושיה לו שגג ומשגה 17 מוליך יועצים שולל
ושפטים יהולל 18 מוסר מלכים פתח ויאסר
אזור במתניהם 19 מוליך כהנים שולל ואתנים
יסלף 20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח
21 שופך בוז על-גדיבים ומזיח אפיקים רפה
22 מגלה עמקות מני-חשך ויצא לאור צלמות
23 משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם
24 מסיר--לב ראשי עם-הארץ ויתעם בתהו לא-
דרך 25 ימששו-חשך ולא-אור ויתעם כשכור

13 הן-כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן
לה 2 כדעתכם ידעתי גם-אני לא-נפל אנכי
מכם ואתם תמותם חכמה 3 גם-לי לבב כמוכם--לא-
נפל אנכי מכם ואת-מי-אין כמו-אלה 4 שחק
לרעהו אהיה--קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק
תמים 5 לפיד בוז לעשותות שאנן-- נכון למועדי
רגל 6 ישליו אהלים לשדרים ובטחות למרגיזי
אל-- לאשר הביא אלוה בידו 7 ואולם--שאל-
נא בהמות ותרך ועוף השמים ויגד-לך 8 או
שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים 9 מי
לא-ידע בכל-אלה כי יד-יהוה עשתה זאת
10 אשר בידו נפש כל-חי ורוח כל-בשר-איש
11 הלא-אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם-לו
12 בישישים חכמה וארך ימים תבונה 13 עמו
חכמה וגבורה לו עצה ותבונה 14 הן יהרוס
ולא יבנה יסגר על-איש ולא יפתח 15 הן יעצר
במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ 16 עמו עז
ותושיה לו שגג ומשגה 17 מוליך יועצים שולל
ושפטים יהולל 18 מוסר מלכים פתח ויאסר
אזור במתניהם 19 מוליך כהנים שולל ואתנים
יסלף 20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח
21 שופך בוז על-גדיבים ומזיח אפיקים רפה
22 מגלה עמקות מני-חשך ויצא לאור צלמות
23 משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם
24 מסיר--לב ראשי עם-הארץ ויתעם בתהו לא-
דרך 25 ימששו-חשך ולא-אור ויתעם כשכור

לבדו ודורך על-במתי ים ⁹ עשה-עש כסיל כימי גבר ⁶ כי-תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש וכימה וחדרי תמן ¹⁰ עשה גדלות עד-אין חקר ⁷ על-דעתך כי-לא ארשע ואין מידך מציל ונפלאות עד-אין מספר ¹¹ הן יעבר עלי ולא ⁸ ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני אראה ויחלף ולא-אבין לו ¹² הן יחתף מי ⁹ זכר-נא כי-כחמר עשיתי ואל-עפר תשיבני ישיבנו מי-יאמר אליו מה-תעשה ¹³ אלוה לא- ¹⁰ הלא כחלב תתיכני וכנבנה תקפיאני ¹¹ עוד ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב ¹⁴ אף כי-אנכי ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תשככני אעננו אבחרה דברי עמו ¹⁵ אשר אם-צדקתי ¹² חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה לא אענה למשפטי אתחנן ¹⁶ אם-קראתי ויענני- רוחי ¹³ ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי-זאת - לא-אאמין כי-יאזין קולי ¹⁷ אשר-בשערה עמך ¹⁴ אם-חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני ישופני והרבה פצעי חנם ¹⁸ לא-יתנני השב ¹⁵ אם רשעתי אללי לי- וצדקתי לא-אשא רוחי כי ישבעני ממדרים ¹⁹ אם-לכח אמיץ ראשי שבע קלון וראה עניי ¹⁶ ויגאה כשחל הנה ואם-למשפט מי יעידני ²⁰ אם-אצדק פי תצודני ותשב תתפלא-בי ¹⁷ תחדש עדיך נגדי ירשיעני תם-אני ויעקשני ²¹ תם-אני לא-אדע ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי ¹⁸ ולמה נפשי אמאס חיי ²² אחת היא על-כן אמרתי-- מרחם הצאתני אנוע ועין לא-תראני ¹⁹ כאשר תם ורשע הוא מכלה ²³ אם-שוט ימית פתאם- לא-הייתי אהיה מבטן לקבר אוכל ²⁰ הלא- למסת נקים ילעג ²⁴ ארץ נתנה ביד-רשע-- מעט ימי יחדל (וחדל) ישית (ושיית) ממני פני-שפטיה יכסה אם-לא אפוא מי-הוא ²⁵ וימי ואבליגה מעט ²¹ בטרם אלך ולא אשוב-- אל- קלו מני-רץ ברחו לא-ראו טובה ²⁶ חלפו עם- ארץ חשך וצלמות ²² ארץ עפתה כמו אפל-- אניות אבה כנשר יטוש עלי-אכל ²⁷ אם-אמרי צלמות ולא סדרים ותפע כמו-אפל

11 ויען צפר הנעמתי ויאמר ² הרב דברים לא יענה ואם-איש שפתים יצדק ³ בדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם ⁴ ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך ⁵ ואולם-מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך ⁶ ויגד-לך תעלמות חכמה- כי-כפלים לתושיה ודע-- כי-ישה לך אלוה מעונך ⁷ החקר אלוה תמצא אם עד-תכלית שדי תמצא ⁸ גבהי שמים מה-תפעל עמקה משאול מה-תדע (Sheol h7585) ⁹ ארכה מאריך

10 נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי מדה ורחבה מני-ים ¹⁰ אם-יחלף ויסגיר ויקהיל אדברה במר נפשי ² אמר אל-אלוה אל- תרשיעני הודיעני על מה-תריבני ³ הטוב לך כי תעשק--כי-תמאס יגיע כפיך ועל-עצת יולד ¹³ אם-אתה הכינות לבך ופרשת אליו רשעים הופעת ⁴ העיני בשר לך אם-כראות כפיך ¹⁴ אם-און בידך הרחיקה ואל-תשכן אנוש תראה ⁵ הכימי אנוש ימין אם-שנותיך באחליך עולה ¹⁵ כי-אז תשא פניך ממום והיית

נצמתו בחמו נדעכו ממקומם ¹⁸ ילפתו ארחות רקי ²⁰ חטאתי מה אפעל לך -- נצר האדם דרכם יעלו בתהו ויאבדו ¹⁹ הביטו ארחות למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא תמא הליכת שבא קוו-למו ²⁰ בשו כי-בטח ²¹ ומה לא-תשא פשעי-- ותעביר את-עוני כי- באו עדיה ויחפרו ²¹ כי-עתה הייתם לא תראו עתה לעפר אשכב ושחרתני ואיני

חתת ותיראו ²² הכי-אמרתיו הבו לי ומכחכם **8** ויען בלדר השוחי ויאמר ² עד-אן שחדו בעדי ²³ ומלטוני מיד-צר ומיד עריצים תפדוני ²⁴ הורוני ואני אחריש ומה-שגיתי הבינו לי ²⁵ מה-נמרצו אמרי-ישר ומה-יוכיח הוכח מכם ²⁶ הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נואש ²⁷ אף-על-יתום תפילו ותכרו על-ריעכם ²⁸ ועתה הואילו פנו-בי ועל-פניכם אם-אכזב ²⁹ שובו-נא אל-תחי עולה ושבי (ושבו) עוד צדקי-בה ³⁰ היש-בלשוני עולה אם-חכי לא- יבין הוות

7 הלא-צבא לאנוש על- (עלי-) ארץ וכימי שכיר ימיו ² כעבד ישאף-צל וכשכיר יקוה פעלו ³ כן הנחלתי לי ירחי-שוא ולילות עמל מנו-לי ⁴ אם-שכבתי-- ואמרתיו מתי אקום ומדד- ערב ושבעתי נדדים עדי-נשף ⁵ לבש בשרי רמזה וגיש (וגוש) עפר עורי רגע וימאס ⁶ ימי קלו מני-ארג ויכלו באפס תקוה ⁷ זכר כי- רוח חיי לא-תשוב עיני לראות טוב ⁸ לא- תשורני עין ראי עיניך בי ואיני ⁹ כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה (Sheol h7585) ¹⁰ לא-ישוב עוד לביתו ולא-יכירנו עוד מקמו ¹¹ גם-אני לא אחשך-פי אדברה בצר רוחי

אשיחה במר נפשי ¹² הים-אני אם-תנין כי-תשים עלי משמר ¹³ כי-אמרתיו תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי ¹⁴ וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני ¹⁵ ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי ¹⁶ מאסתי לא-לעלם אחיה חדל ממני כי-הבל ימי ¹⁷ מה-אנוש כי תגדלנו וכי-תשית אליו לבך ¹⁸ ותפקדנו לבקרים להגעים תבחננו ¹⁹ כמה לא-תשעה ממני לא-תרפני עד-בלעי

רבים וידיים רפות תחזק 4 כושל יקימון מליך 13 לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה וברכים כרעות תאמץ 5 כי עתה תבוא אליך 14 יומם יפגשו-חשך וכלילה ימששו בצהרים ותלא תנע עדיך ותבהל 6 הלא יראתך כסלתך 15 וישע מחרב מפיחם ומיד חזק אביון 16 ותהי תקותך ותם דרכיך 7 זכר-נא-מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו 8 כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו 9 מנשמת אלוה יאבדו הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה 19 בשש ומרוח אפו יכלו 10 שאנת אריה וקול שחל ושני צרות יצילך ובשבע לא-יגע בך רע 20 ברעב כפירים נתעו 11 ליש אבד מבלי-טרף ובני פדך ממות ובמלחמה מידי חרב 21 בשוט לביא יתפרדו 12 ואלו דבר יגנב ותקח אזני לשון תחבא ולא-תירא משד כי יבוא 22 לשד שמץ מנוה 13 בשעפים מחזינות לילה בנפל ולכפן תשחק ומחית הארץ אל-תירא 23 כי תרדמה על-אנשים 14 פחד קראני ורעדה רוב עם-אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה- עצמותי הפחיד 15 ורוח על-פני יחלף תסמר לך 24 וידעת כי-שלום אהלך ופקדת נוך ולא שערת בשרי 16 יעמד ולא אכיר מראהו-- תחטא 25 וידעת כי-רב זרעך וצאצאיך כעשב תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע 17 האנוש בעתו 27 הנה-זאת חקרנוה כן-היא שמענה מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר-גבר 18 הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה 19 אף

שכני בתי-חמר--אשר-בעפר יסודם ידכאום 6 ויען איוב ויאמר 2 לו--שקול ישקל כעשי לפני-עש 20 מבקר לערב יכתו מבלי משים והיתי (והותי) במאזנים ישאו-יחד 3 כי-עתה-- לנצח יאבדו 21 הלא-נסע יתרום בם ימותו ולא בחכמה

5 קרא-נא היש עונך ואל-מי מקדשים תפנה 2 כי-לאויל יהרג-כעש ופתה תמית קנאה 3 אני- קרא-נא היש עונך ואל-מי מקדשים תפנה 5 הינהק-פרא עלי-דשא אם יגעה-שור על-בלילו 6 היאכל תפל מבלי- ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם 4 ירחקו מלח אם-יש-טעם בריר חלמות 7 מאנה לנגוע בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל 5 אשר קצירו רעב יאכל--ואל-מצנים יקחהו ושאף ותקותי יתן אלוה 9 ויאל אלוה וידכאני יתר צמים חילם 6 כי לא-יצא מעפר און ומאדמה ידו ויבצעני 10 ותהי-עוד נחמתי-- ואסלדה לא-יצמח עמל 7 כי-אדם לעמל יולד ובני- בחילה לא יחמול כי-לא כחדתי אמרי קדוש רשף ינביהו עוף 8 אולם--אני אדרש אל-אל 11 מה-כחי כי-איחל ומה-קצי כי-אאריך נפשי ואל-אלהים אשים דברתי 9 עשה גדלות ואין 12 אם-כח אבנים כחי אם-בשרי נחוש 13 האם חקר נפלאות עד-אין מספר 10 הנתן מטר על- אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני 14 למס פני-ארץ ושלח מים על-פני חוצות 11 לשום מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב 15 אחי בגדו שפלים למרום וקדרים שגבו ישע 12 מפר כמו-נחל כאפיק נחלים יעברו 16 הקדרים מחשבות ערומים ולא-תעשנה ידיהם תשיה מני-קרח עלימו יתעלם-שלג 17 בעת זירבו

הבאה עליו ויבאו איש ממקמו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לגור לו ולנחמו ¹² וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו קולם ויברכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה ¹³ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁶ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁷ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁸ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁹ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁰ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ²¹ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ²² וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ²³ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁴ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁵ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁶ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד

3 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ² וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ³ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ⁴ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ⁵ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ⁶ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ⁷ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ⁸ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ⁹ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁰ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹¹ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר-- כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹² וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין

4 ויען אליפו התימני ויאמר ² הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל ³ הנה יסרת

איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים--וסר מרע 2 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות 3 ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם 4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלושת אחיהם לאכל ולשתות עמם 5 ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם--כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבכם ככה יעשה איוב כל הימים 6 ויהי היום--ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם 7 ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה 8 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע 9 ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים 10 הלא את (אתה) שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו--מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ 11 ואולם שלח נא ירך וגע בכל אשר לו--אם לא על פניך יברכך 12 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך--רק אליו אל תשלח ירך ויצא השטן מעם פני יהוה 13 ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור 14 ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם 15 ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך 16 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער

בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך 17 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הנמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך 18 עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור 19 והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך 20 ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו 21 ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה--יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך 22 בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים

ויהי היום--ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה 2 ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה 3 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב--כי אין כמוהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמותו ותסיתני בו לבלעו חנם 4 ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש--יתן בעד נפשו 5 אולם שלח נא ירך וגע אל עצמו ואל בשרו--אם לא אל פניך יברכך 6 ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמר 7 ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד (ועד) קדקדו 8 ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר 9 ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת 10 ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי--גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו 11 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת

ישראל יכנס 3 הרפא לשבורי לב ומחבש לעמו תהלה לכל-חסידיו-- לבני ישראל עם לעצבותם 4 מזנה מספר לכוכבים לכלם קרבו הללו-יה

שמות יקרא 5 גדול אדונינו ורב-כח לתבונתו 149 הללו-יה שירו ליהוה שיר חדש אין מספר 6 מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי-ארץ 7 ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור 8 המכסה שמים בעבים-- המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר 9 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו 10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא-בשוקי האיש ירצה 11 רוצה יהוה את-יראיו-- את-המיחלים לחסדו 12 שבחי ירושלם את-יהוה הללי אלהיך ציון 13 כי-חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך 14 השם-גבולך שלום חלב חטים ישביעך 15 השלח אמרתו ארץ עד-מזהרה ירוץ דברו 16 הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר 17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד 18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו-מים 19 מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל 20 לא עשה כן לכל-גוי-- ומשפטים בל-ידעום הללו-יה

150 הללו-יה הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו 2 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו 3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור 4 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים וענב 5 הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה 6 כל הנשמה תהלל יה הללו-יה

148 הללו-יה הללו את-יהוה מן-השמים הללוהו במרומים 2 הללוהו כל-מלאכיו הללוהו כל-צבאו 3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל-כוכבי אור 4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים 5 יהללו את-שם יהוה כי הוא צוה ונבראו 6 ויעמידם לעד לעולם חק-נתן ולא יעבור 7 הללו את-יהוה מן-הארץ-תנינים וכל-תהמות 8 אש וברד שלג וקישור רוח סערה עשה דברו 9 ההרים וכל-גבעות עץ פרי וכל-אדזים 10 החיה וכל-בהמה רמש וצפור כנף 11 מלכי-ארץ וכל-לאמים שרים וכל-שפטי ארץ 12 בחורים וגם-בתולות זקנים עם-נערים 13 יהללו את-שם יהוה-- כי-נשגב שמו לבדו הודו על-ארץ ושמים 14 וירם קרן

עם-יירדי בור 8 השמיעני בבקר חסדך-- כי- ודברי נפלאותיך אשיחה 6 ועזוז נוראתיך יאמרו
 כך בטחתי הודיעני דרך- זו אלך-- כי-אליך וגדלותיך (וגדלתך) אספרנה 7 וזכר רב-טובך
 נשאתי נפשי 9 הצילני מאיבי יהוה-- אליך יביעו וצדקתך ירננו 8 חננו ורחום יהוה ארך
 כסתי 10 למדני לעשות רצונך-- כי-אתה אלוהי אפים וגדל-חסד 9 טוב-יהוה לכל ורחמיו על-
 רוחך טובה תנחני בארץ מישור 11 למען- כל-מעשיו 10 יודוך יהוה כל-מעשיך וחסידיך
 שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי יברכוכה 11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
 12 ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל-צררי ידברו 12 להודיע לבני האדם--גבורתו וכבוד
 נפשי-- כי אני עבדך 13 מלכותך מלכות כל-עלמים הדר מלכותו 13 מלכותך מלכות כל-עלמים

144 לדוד ברוך יהוה צורי-- המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה 2 חסדי ומצודתי משנבי ומפלטי- לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי תחתי 3 יהוה--מה-אדם ותדעוהו בן-אנוש ותחשבהו 4 אדם להבל דמה ימיו כצל עובר 5 יהוה הט-שמיך ותרד גע בהרים ויעשנו 6 ברוך ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם 7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר 8 אשר פיהם דבר-שוא וימינם ימין שקר 9 אלהים--שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה-לך 10 הנותן תשועה למלכים הפוצה את-דוד עבדו--מחרב רעה 11 פצני והצילני מיד בני-נכר אשר פיהם דבר-שוא וימינם ימין שקר 12 אשר בנינו כנשעים-- מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית-- מחטבות תבנית היכל 13 מזוינו מלאים-- מפיקים מזן אל-זן צאוננו מאלופות מרבבות-- בחוצותינו 14 אלופינו מסבלים אין-פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתנו 15 אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו

146 הללו-יה הללי נפשי את-יהוה 2 אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי 3 אל-תבטחו בנדיבים-- בבן-אדם שאין לו תשועה 4 תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו 5 אשרי--שאל יעקב בעזרו שברו על-יהוה אלהיו 6 עשה שמים וארץ-- את-הים ואת-כל-אשר-בם השמר אמת לעולם 7 עשה משפט לעשוקים--נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים 8 יהוה פקח עורים--יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים 9 יהוה שמר את-גרים--יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות 10 ימלך יהוה לעולם--אלהיך ציון לדוד ודר הללו-יה

145 תהללה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד 2 בכל-יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד 3 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר 4 דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתך יגידו 5 הדר כבוד הודך--

147 הללו-יה כי-טוב זמרה אלהינו-- כי- נעים נאווה תהללה 2 בונה ירושלם יהוה נדחי

כאורה 13 כי-אתה קנית כליתי תסכני בבטן קטרת לפניך משאת כפי מנחת-ערב 3 שיתה אמי 14 אורך-- על כי נוראות נפליתי נפלאים יהוה שמרה לפי נצרה על-דל שפתי 4 אל- מעשיך ונפשי ידעת מאד 15 לא-נכחד עצמי תט-לבי לדבר רע להתעלול עללות ברשע-- ממך אשר-עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות את-אִישִׁים פעל-און ובל-אלחם במנעמיהם ארץ 16 גלמי ראו עיניך ועל-ספרך כלם יכתבו 5 יהלמי צדיק חסד ויוכיחני-- שמן ראש אל- ימים יצרו ולא (ולו) אחד בהם 17 ול-מה- יני ראשי כי-עוד ותפילי ברעותיהם 6 נשמטו יקרו רעך אל מה עצמו ראשיהם 18 אספרם ביד-י-סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו 7 כמו מחול ירבון הקיצתי ועודי עמד 19 אם-תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני 20 אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא עריך 21 הלוא-משנאיך יהוה אשנא ובתקומיך אתקוטט 22 תכלית לי ומקשות פעלי און 10 יפלו במכמרי רשעים שנאה שנאתים לאויבים היו לי 23 חקרני אל יחד אנכי עד-אעבור

ודע לבבי בחנני ודע שרעפי 24 וראה אם- דרך-עצב בי ונחני בדרך עולם

140 למנצח מזמור לדוד ב חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני 2 אשר חשבו רעות בלב כל-יום יגורו מלחמות 3 שגנו לשונם כמו-נחש חמת עכשוב--תחת שפתימו סלה 4 שמרני יהוה מידי רשע-- מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי 5 טמנו גאים פח לי-- וחבלים פרשו רשת ליד-מעגל מקשים שתו-לי סלה 6 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני 7 יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק 8 אל-תתן יהוה מאויי רשע זממו אל-תפק ירומו סלה 9 ראש מסבי-- עמל שפתימו יכסומו (ויכסומו) 10 ימיטו (ימוטו) עליהם גחלים באש יפלים במהמרות בל-יקומו 11 איש לשון בל-יכון בארץ איש-חמס רע-- יצודנו למרחפת 12 ידעת (ידעתי)--כי-יעשה יהוה דין עני משפט אבינים 13 אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את-פניך

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי- האזינה אל-תחנוני באמנתך ענני בצדקתך 2 ואל-תבוא במשפט את-עבדך כי לא-יצדק לפניך כל-חי 3 כי רדף אויב נפשי-- דכא לארץ חיתי הושבני במחשכים כמתי עולם 4 ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי 5 זכרתי ימים מקדם-- הגיתי בכל-פעלך במעשה ידיך אשוחח 6 פרשתי ידי אליך נפשי כארץ-עיפה לך סלה 7 מהר ענני יהוה-- לי האזינה קולי בקראי-לך 2 תכון תפילתי

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי-לך 2 תכון תפילתי

ולא יאזינו אף אין-יש-רוח בפייהם 18 כמוהם כנרותינו 3 כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר-- יהיו עשיהם-- כל אשר-בטח בהם 19 בית ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון 4 איך- ישראל ברכו את-יהוה בית אהרן ברכו את- נשיר את-שיר-יהוה על אדמת נכר 5 אם- יהוה 20 בית הלוי ברכו את-יהוה יראי יהוה אשכחך ירושלם-- תשכח ימיני 6 תדבק-לשוני ברכו את-יהוה 21 ברוך יהוה מציון-- שכן לחכי-- אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את- ירושלם הללו-יה על ראש שמחתי 7 זכר יהוה לבני

136 הודו ליהוה כי-שוב כי לעולם חסדו 2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו 3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו 4 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו 6 לרקע הארץ על-המים כי לעולם חסדו 7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו 8 את-השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו 9 את-הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו 10 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו 11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו 13 לגזר ים-סוף לגזרים כי לעולם חסדו 14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו 15 ונער פרעה וחילו בים-סוף כי לעולם חסדו 16 למולך עמו במדבר כי לעולם חסדו 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו 18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו 19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו 20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו 21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו 23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו 24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו 25 נתן לחם לכל-בשר כי לעולם חסדו 26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו

138 לדוד אודך בכל-לבי נגד אלהים 2 אשתחוה אל-היכל קדשך ואודה את-שמך-- על-חסדך ועל-אמתך כי-הגדלת על-כל-שמך אמרתך 3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז 4 יודוך יהוה כל-מלכי- ארץ כי שמעו אמרי-פיך 5 וישירו בדרכי יהוה כי-גדול כבוד יהוה 6 כי-רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע 7 אם-אלך בקרב צרה-- תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי יריך אל-תרף

139 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק 3 ארחי ורבעי זרית וכל-דרכי הסכנתה 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה 5 אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה 6 פלאיה (פליאה) דעת ממני נשגבה לא-אוכל לה 7 אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח 8 אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך (Sheol h7585) 9 אשא כנפי-שחר אשכנה באחרית ים 10 גם- שם ירך תנחני ותאחזני ימינך 11 ואמר אך- חשך ישופני ולילה אור בעדני 12 גם-חשך בזכרנו את-ציון 2 על-ערבים בתוכה-- תלינו

137 על נהרות בבל--שם ישבנו גם-בכינו בזכרנו את-ציון 2 על-ערבים בתוכה-- תלינו

רשעים ⁵ יבשו ויסגו אחור-- כל שנאי ציון ¹⁴ זאת מנוחתי עדי-עד פה-אשב כי אותיה ⁶ יהיו כחציר גנות-- שקדמת שלף יבש ⁷ שלא ¹⁵ צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם מלא כפו קוצר וחצנו מעמר ⁸ ולא אמרו ¹⁶ וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו ¹⁷ שם העברים-- ברכת-יהוה אליכם ברכנו אתכם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי ¹⁸ אויביו בשם יהוה

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה **133** שיר המעלות לדוד הנה מה-טוב ² אדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות-- ומה-נעים-- שבת אחים גם-יחד ² כשמן הטוב לקול תחנוני ³ אם-עונות תשמר-יה-- אדני מי על-הראש-- ירד על-הזקן וזקן-אהרן שירד על-יעמד ⁴ כי-עמך הסליחה-- למען תורא ⁵ קייתי פי מדותיו ³ כטל-חרמון-- שירד על-הררי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי ⁶ נפשי ציון כי שם צוה יהוה את-הברכה-- חיים עד-לאדני-- משמרים לבקר שמורים לבקר ⁷ יחל העולם

ישראל אל-יהוה כי-עם-יהוה החסד והרבה **134** שיר המעלות הנה ברכו את-יהוה עמו פדות ⁸ והוא יפדה את-ישראל-- מכל עונותיו

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא-גבה לבי- יהוה מציון עשה שמים וארץ

- ולא-רמו עיני ולא-הלכתי בגדלות ובנפלאות **135** הללו-יה הללו את-שם יהוה הללו ממני ² אם-לא שויתי ודוממתי-- נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי ³ יחל ישראל אל-יהוה-- מעתה ועד-עולם

132 שיר המעלות זכור-יהוה לדוד-- את כל-ענותו ² אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב ³ אם-אבא באהל ביתי אם-אעלה על-ערי יצועי ⁴ אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה ⁵ עד-אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב ⁶ הנה-שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי-יער ⁷ נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו ⁸ קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך ⁹ כהניך ילבשו-צדק וחסידיך ירננו ¹⁰ בעבור דוד ¹¹ אל-תשב פני משיחך ¹² נשבע-יהוה ¹³ יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר-ודר לדרור אמת-- לא-ישוב ממנה מפרי בטןך-- ¹⁴ כי-ידין יהוה עמו ועל-עבדיו יתנחם ¹⁵ עזבי - ועדתי זו אלמדם גם-בניהם עדי-עד-- ישובו הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם ¹⁶ פה-להם לכסא-לך ¹³ כי-בחר יהוה בציון אוה למושב ולא ידברו עינים להם ולא יראו ¹⁷ אזנים להם

לא-יככה וירח בלילה 7 יהוה ישמרך מכל-רע 3 כי לא ינוח שבט הרשע-- על גורל הצדיקים
 ישמר את-נפשך 8 יהוה ישמר-צאתך ובואך-- למען לא-ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם
 מעתה ועד-עולם 4 היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים
 לי-- בית יהוה נלך 2 עמדות היו רגלינו--
 בשעריך ירושלים 3 ירושלים הבנויה-- כעיר
 שחברה-לה יחדו 4 ששם עלו שבטים שבטי-
 יה--עדות לישראל להדות לשם יהוה 5 כי
 שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד
 6 שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך 7 יהי-
 שלום בחילך שלוה בארמנותיך 8 למען אחי
 ורעי-- אדברה-נא שלום בך 9 למען בית-יהוה
 אלהינו-- אבקשה טוב לך

126 שיר המעלות בשוב יהוה את-שיבת
 ציון-- היינו כחלמים 2 אז ימלא שחוק פינו-
 ולשוננו רנה אז יאמרו בנוים-- הנדיל יהוה
 לעשות עם-אלה 3 הנדיל יהוה לעשות עמנו-
 היינו שמחים 4 שובה יהוה את-שבותנו
 (שביתנו)-- כאפיקים בנגב 5 הזרעים בדמעה-
 ברנה יקצרו 6 הלוך ילך ובכה-- נשא משך-
 הזרע בא-יבא ברנה-- נשא אלמתי

123 שיר המעלות אליך נשאתי את-עיני-
 הישבי בשמים 2 הנה כעיני עבדים אל-
 יד אדוניהם-- כעיני שפחה אל-יד גברתה כן
 עינינו אל-יהוה אלהינו-- עד שיחנונו 3 חננו
 יהוה חננו כי-רב שבענו בוז 4 רבת שבעה-לה
 נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים (לגאי הבטן 4 כחצים ביד-גבור-- כן בני הנעורים
 5 אשרי הגבר-- אשר מלא את-אשפתו מהם לא-
 יבשו-- כי-ידברו את-אויבים בשער

124 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה
 לנו-- יאמר-נא ישראל 2 לולי יהוה שהיה
 לנו-- בקום עלינו אדם 3 אזי חיים בלעוננו--
 בחרות אפם בנו 4 אזי חיים שטפוננו-- נחלה
 עבר על-נפשנו 5 אזי עבר על-נפשנו-- חיים
 הזידונים 6 ברוך יהוה-- שלא נתננו טרף
 לשניהם 7 נפשנו-- כצפור נמלטה מפח יוקשים
 הפח נשבר ואנחנו נמלטנו 8 עזרנו בשם יהוה--
 עשה שמים וארץ

129 שיר המעלות רבת צררוני מנעורי-

125 שיר המעלות הבטחים ביהוה-- כהר-
 ציון לא-ימוט לעולם ישב 2 ירושלים-- הרים
 סביב לה ויהוה סביב לעמו-- מעתה ועד-עולם
 למענותם (למעניתם) 4 יהוה צדיק קצץ עבות

מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי 121 עשיתי 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נשיתי משפט וצדק בל-תניחני לעשקי 122 ערב 158 ראיתי בנדים ואתקוטטה-- אשר אמרתך עבדך לטוב אל-יעשקני זדים 123 עיני כלו לא שמרו 159 ראה כי-פקודיך אהבתי יהוה לישועתך ולאמרת צדקך 124 עשה עם-עבדך כחסדך חניני 160 ראש-דברך אמת ולעולם כל-כחסדך וחקיך למדני 125 עבדך-אני הבינני משפט צדקך 161 שרים רדפוני חנם ומדברייך ואדעה עדתיך 126 עת לעשות ליהוה-- הפרו (ומדברך) פחד לבי 162 שש אנכי על-אמרתך-תורתך 127 על-כן אהבתי מצותיך-- מזהב - כמוצא שלל רב 163 שקר שנאתי ואתעבה ומפז 128 על-כן כל-פקודי כל ישרתי כל-ארח תורתך אהבתי 164 שבע ביום הללתיך-- על שקר שנאתי 129 פלאות עדותיך על-כן נצרתם משפטי צדקך 165 שלום רב לאהבי תורתך נפשי 130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים 131 פי- ואין-למו מכשול 166 שברתי לישועתך יהוה פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי 132 פנה- ומצותיך עשיתי 167 שמרה נפשי עדתיך אלי וחנני-- כמושפט לאהבי שמך 133 פעמי ואהבם מאד 168 שמרתי פקודיך ועדתיך הכן באמרתך ואל-תשלט-בי כל-און 134 פדני כי כל-דרכי נגדך 169 תקרב רנתי לפניך מעשק אדם ואשמרה פקודיך 135 פניך האר יהוה כדברך הבינני 170 תבוא תחננתי לפניך בעבדך ולמדני את-חקיך 136 פלגי-מים ירדו כאמרתך הצילני 171 תבענה שפתי תהלה כי עיני-- על לא-שמרו תורתך 137 צדיק אתה תלמדני חקיך 172 תען לשוני אמרתך כי כל-יהוה וישר משפטיך 138 צוית צדק עדתיך מצותיך צדק 173 תהי-ידך לעזרני כי פקודיך ואמונה מאד 139 צמתחני קנאתי כי-שכחו בחרתי 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך דבריך צרי 140 צרופה אמרתך מאד ועבדך שעשעי 175 תחיי-נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני אהבה 141 צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי תעיתי-- כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך 142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת 143 צר- לא שכחתי

120 שיר המעלות אל-יהוה בצרתה לי- ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי 144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה 145 קראתי בכל-לב ענני יהוה חקיך אצרה 146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך 147 קדמתי בנשף ואשועה לדברייך (לדברך) יחלתי 148 קדמו עיני אשמרות-- לשיח באמרתך 149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמושפטך חניני 150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחוקו 151 קרוב אתה יהוה וכל-

121 שיר למעלות אשא עיני אל-ההרים-- מצותיך אמת 152 קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם 153 ראה-עניי וחלצני כי-תורתך לא שכחתי 154 ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חניני 155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו 156 רחמך רבים יהוה כמושפטך חניני שמרך יהוה צלך על-יד ימינך 160 יומם השמש

אשר יחלתי 50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך משפט 85 כרו-לי זדים שיחות-- אשר לא
חיתני 51 זדים הליצני עד-מאד מתורתך לא כתורתך 86 כל-מצותיך אמונה שקר רדפוני
נשיתי 52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם עזרני 87 כמעט כלוני בארץ ואני לא-עזבתי
53 זלעפה אחזתני מרשעים-- עזבי תורתך פקדיך 88 כחסדך חני ואשמרה עדות פיך
54 זמרות היו-לי חקך-- בבית מגורי 55 זכרתי 89 לעולם יהוה-- דברך נצב בשמים 90 לדר
בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך 56 זאת ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד 91 למשפטיך
היתה-לי כי פקדיך נצרתי 57 חלקי יהוה עמדו היום כי הכל עבדיך 92 לולי תורתך
אמרת-- לשמר דבריך 58 חליתי פניך בכל- שעשעי-- אז אבדתי בעניי 93 לעולם לא-אשכח
לב חנני כאמרתך 59 חשבתי דרכי ואשיבה פקודיך כי בם חייאתי 94 לך-אני הושיעני כי
רגלי אל-עדתיך 60 חשתי ולא התמהמהתי-- פקודיך דרשתי 95 לי קו רשעים לאבדני
לשמר מצותיך 61 חבלי רשעים עודני תורתך עדתיך אתבונן 96 לכל-תכלה ראיתי קץ
לא שכחתי 62 חצות-לילה--אקום להודות רחבה מצותך מאד 97 מה-אהבתי תורתך כל-
לך על משפטי צדקך 63 חבר אני לכל-אשר היום היא שיחתי 98 מאיבי תחכמני מצותך
יראוך ולשמרי פקודיך 64 חסדך יהוה מלאה כי לעולם היא-לי 99 מכל-מלמדי השכלתי
הארץ חקך למדני 65 טוב עשית עם-עבדך-- כי עדותיך שיחה לי 100 מזקנים אתבונן כי
- יהוה כדברך 66 טוב טעם ודעת למדני כי פקודיך נצרתי 101 מכל-ארח רע כלאיתי רגלי-
במצותיך האמנתי 67 טרם אענה אני שגג ועתה - למען אשמר דברך 102 ממשפטיך לא-סרתי
אמרתך שמרתי 68 טוב-אתה ומטיב למדני כי-אתה הורתני 103 מה-נמלצו לחכי אמרתך-
חקיך 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל-לב - מדבש לפי 104 מפקודיך אתבונן על כן
אצר פקודיך 70 טפש כחלב לבם אני תורתך שנאתי כל-ארח שקר 105 נר-לרגלי דברך
שעשעתי 71 טוב-לי כי-ענית-- למען אלמד ואור לנתיבתי 106 נשבעתי ואקימה-- לשמר
חקיך 72 טוב-לי תורת-פיך-- מאלפי זהב משפטי צדקך 107 נענית עד-מאד יהוה חני
וכסף 73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה כדברך 108 נדבות פי רצה-נא יהוה ומשפטיך
מצותיך 74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך למדני 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא
יחלתי 75 ידעתי יהוה כי-צדק משפטיך ואמונה שכחתי 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא
עניתני 76 יהי-נא חסדך לנחמני-- כאמרתך תעיתי 111 נחלתי עדותיך לעולם כי-ששון לבי
לעבדך 77 יבאוני רחמך ואחיה כי-תורתך המה 112 נשיתי לבי לעשות חקך-- לעולם עקב
שעשעי 78 יבשו זדים כי-שקר עותוני אני אשיח 113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי 114 סתרי
בפקודיך 79 ישובו לי יראיך וידעו (וידעי) ומנני אתה לדברך יחלתי 115 סורו-ממני
עדתיך 80 יהי-לבי תמים בחקך-- למען לא מרעים ואצרה מצות אלהי 116 סמכני כאמרתך
אבוש 81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך ואחיה ואל-תבישני משברי 117 סעדני ואושעה
יחלתי 82 כלו עיני לאמרתך-- לאמר מתי ואשעה בחקך תמיד 118 סלית כל-שונים
תנחמני 83 כי-הייתי כנאד בקיטור-- חקך לא מחקך כי-שקר תרמיתם 119 סגים--השבת
שכחתי 84 כמה ימי-עבדך מתי תעשה ברדפי כל-רשעי-ארץ לכן אהבתי עדתיך 120 סמר

יה ענני במרחב יה ⁶ יהוה לי לא אירא מה- ספרתי-- כל משפטי-פיך ¹⁴ בדרך עדותיך
יעשה לי אדם ⁷ יהוה לי בעזרי ואני אראה ששתי-- כעל כל-הון ¹⁵ בפקודיך אשיחה
בשנאי ⁸ טוב לחסות ביהוה-- מבטח באדם ואביטה ארחתיך ¹⁶ בחקתיך אשתעשע לא
⁹ טוב לחסות ביהוה-- מבטח בנדיבים ¹⁰ כל- אשכח דברך ¹⁷ גמל על-עבדך אחיה ואשמרה
גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם ¹¹ סבוני דברך ¹⁸ גל-עיני ואביטה-- נפלאות מתורתך
גם-סבבוני בשם יהוה כי אמילם ¹² סבוני ¹⁹ גר אנכי בארץ אל-תסתר ממני מצותיך
כדבורים-- דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי ²⁰ גרסה נפשי לתאבה-- אל-משפטיך בכל-
אמילם ¹³ דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני עת ²¹ נערת זדים ארורים-- השנים ממצותיך
¹⁴ עזי וזמרת יה ויהי-לי לישועה ¹⁵ קול רנה ²² גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרת
וישועה-- באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל ²³ גם ישבו שרים בי נדברו-- עבדך ישיח
¹⁶ ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל ¹⁷ לא- בחקך ²⁴ גם-עדתיך שעשעי-- אנשי עצתי
אמות כי-אחיה ואספר מעשי יה ¹⁸ יסר יסרני ²⁵ דבקה לעפר נפשי חניי כדברך ²⁶ דרכי
יה ולמות לא נתנני ¹⁹ פתחו-לי שערי-צדק ספרתי ותענני למדני חקך ²⁷ דרך-פקודיך
אבא-בם אודה יה ²⁰ זה-השער ליהוה צדיקים הבינני ואשיחה בנפלאותיך ²⁸ דלפה נפשי
יבאו בו ²¹ אודך כי עניתני ותהי-לי לישועה מתונה קימני כדברך ²⁹ דרך-שקר הסר ממני
²² אבן מאסו הבונים-- היתה לראש פנה ²³ מאת ותורתך חנני ³⁰ דרך-אמונה בחרתי משפטיך
יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו ²⁴ זה- שויתי ³¹ דבקתי בעדותיך יהוה אל-תבישני
היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו ²⁵ אנא יהוה ³² דרך-מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי ³³ הורני
הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא ²⁶ ברוך יהוה דרך חקך ואצרנה עקב ³⁴ הבינני
הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה ²⁷ אל ואצרה תורתך ואשמרנה בכל-לב ³⁵ הדריכני
יהוה--ויאר-לנו אסרו-חג בעבתים--עד קרנות בנתיב מצותיך כי-בו חפצתי ³⁶ חט-לבי אל-
המזבח ²⁸ אלי אתה ואודך אלהי ארוממך עדותיך ואל אל-בצע ³⁷ העבר עיני מראות
²⁹ הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו שוא בדרכך חניי ³⁸ הקם לעבדך אמרתך--
אשר ליראתך ³⁹ העבר חרפתי אשר יגרת

119 אשרי תמימי-דרך-- ההלכים בתורת יהוה ² אשרי נצרי עדתיו בכל-לב ידרשוהו
³ אף לא-פעלו עולה בדרכיו הלכו ⁴ אתה צויתת פקדיך-- לשמר מאד ⁵ אחלי יכנו דרכי-
- לשמר חקך ⁶ אז לא-אבוש-- בהביטי אל-כל- מצותיך ⁷ אודך בישר לבב-- בלמדי משפטי
צדקך ⁸ את-חקיך אשמר אל-תעזבני עד-מאד ⁹ במה יזכה-נער את-ארחו-- לשמר כדברך
¹⁰ בכל-לבי דרשתיך אל-תשגני ממצותיך ¹¹ בלבי צפנתי אמרתך-- למען לא אחטא-לך
¹² ברוך אתה יהוה-- למדני חקך ¹³ בשפתי

צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד ¹⁰ רשע יראה וכעס-- שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד

113 הללו-יה הללו עבדי יהוה הללו את-שם יהוה ² יהי שם יהוה מברך-- מעתה ועד-עולם ³ ממזרח-שמש עד-מבוא-- מהלל שם יהוה ⁴ רם על-כל-גוים יהוה על השמים כבודו ⁵ מי כיהוה אלהינו-- המנביהי לשבת ⁶ המשפילי לראות-- בשמים ובארץ ⁷ מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון ⁸ להושיבי עם-נדיבים עם נדיבי עמו ⁹ מושיבי עקרת הבית-- אם-הבנים שמחה הללו-יה

116 אהבתי כי-ישמע יהוה-- את-קולי תחנוני ² כי-הטח אזנו לי ובימי אקרא ³ אפפוני חבלי-מות--ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא ⁴ (Sheol h7585) ובשם-יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי ⁵ חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם ⁶ שמר פתאים יהוה דלתי ולי יהושיע ⁷ שובי נפשי למנוחיו כי-יהוה נמל עלי כי חלצת נפשי ממות את-עיני מן-דמעה את-רגלי מרחי ⁹ אתהלך לפני יהוה-- בארצות החיים ¹⁰ האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד ¹¹ אני אמרתי בחפזי כל-האדם כזב ¹² מה-אשיב ליהוה-- כל-תגמולוהי עלי ¹³ כוס-ישועות אשא ובשם יהוה אקרא ¹⁴ נדרי ליהוה אשלם נגדה-נא לכל-עמו ¹⁵ יקר בעיני יהוה-- המותה לחסידיו ¹⁶ אנה יהוה כי-אני עבדך אני-עבדך בן-אמתך פתחת למוסרי ¹⁷ לך-אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא ¹⁸ נדרי ליהוה אשלם נגדה-נא לכל-עמו ¹⁹ בחצרות בית יהוה-- בתוככי ירושלם הללו-יה

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז ² היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו ³ הים ראה וינס הירדן יסב לאחור ⁴ ההרים רקדו כאילים נבעות כבני-צאן ⁵ מה-לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור ⁶ ההרים תרקדו כאילים נבעות כבני-צאן ⁷ מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב ⁸ ההפכי הצור אגם-מים חלמיש למעינו-מים

115 לא לנו יהוה לא-לנו כי-לשמך תן כבוד--על-חסדך על-אמתך ² למה יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם ³ ואלהינו בשמים-- כל אשר-חפץ עשה ⁴ עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם ⁵ פה-להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו ⁶ אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון ⁷ ידיהם ולא ימושון--רגליהם ולא יהלכו לא-יהנו בגרונם ⁸ כמוהם יהיו עשיהם-- כל אשר-בטח בהם ⁹ ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא ¹⁰ בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא ¹¹ יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא ¹² יהוה זכרנו יברך יברך

117 הללו את-יהוה כל-גוים שבחוהו כל-האמים ² כי גבר עלינו חסדו-- ואמת-יהוה לעולם הללו-יה

118 הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו ² יאמר-נא ישראל כי לעולם חסדו ³ יאמרו-נא בית-אהרן כי לעולם חסדו ⁴ יאמרו-נא יראי יהוה כי לעולם חסדו ⁵ מן-המצר קראתי

ולא-תצא אלהים בצבאתינו 12 הבה-לנו עזרת ויעטו כמעיל בשתם 30 אודה יהוה מאד בפי מצר ושוא תשועת אדם 13 באלהים נעשה-חיל ובתוך רבים אהללנו 31 כי-יעמד לימין אביון- והוא יבוס צרינו להושיע משפטי נפשו

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי **110** לדוד מזמור נאם יהוה לאדני--שב אל-תחרש 2 כי פי רשע ופי-מרמה--עלי פתחו לימיני עד-אשית איביך הדם לרגליך 2 מטה- דברו אתי לשון שקר 3 ודברי שנאה סבבוני עז--ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך וילחמוני חנם 4 תחת-אהבתי ישטנוני ואני 3 עמד נדבת ביום חילך בהדרי-קדש מרחם תפלה 5 וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה משחר לך טל ילדתיך 4 נשבע יהוה ולא תחת אהבתי 6 הפקד עליו רשע ושטן יעמד ינחם-- אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי- על-ימיני 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה צדק 5 אדני על-ימינך מחץ ביום-אפו מלכים לחטאה 8 יהיו-ימיו מעטים פקדתו יקח אחר 6 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על-ארץ 9 יהיו-בניו יתומים ואשתו אלמנה 10 וגוע יגועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם 11 ינקש נושה לכל-אשר-לו ויבזו זרים יגיעו 12 אל-יהי- לו משך חסד ואל-יהי חונן ליתומיו 13 יהי- אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם 14 יזכר עון אבתיו--אל-יהוה וחטאת אמו אל-תמח 15 יהיו נגד-יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם 16 יען--אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש- עני ואביון--ונכאה לבב למוות 17 ויאבה קללה ותבואהו ולא-חפץ בברכה ותרחק ממנו 18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו 19 תהי-לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה 20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על-נפשי 21 ואתה יהוה אדני--

111 הללו-יה אודה יהוה בכל-לבב בסוד ישרים ועדה 2 גדלים מעשי יהוה דרושים לכל-חפציהם 3 הוד-והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד 4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו 6 כח מעשי הגיד לעמו-- לתת להם נחלת גוים 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל- פקודיו 8 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר 9 פדות שלח לעמו-- צוה-לעולם בריתו קדוש ונורא שמו 10 ראשית חכמה יראת יהוה- שכל טוב לכל-עשיהם תהלתו עמדת לעד

112 הללו-יה אשרי-איש ירא את-יהוה במצותיו חפץ מאד 2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך 3 חון-ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד 4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק 5 טוב-איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט 6 כי-לעולם לא-ימוט לזכר עולם יהיה צדיק 7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה 8 סמוך לבו לא יירא עד אשר-יראה בצריו 9 פזר נתן לאביונים--

לשדים³⁸ וישפכו דם נקי דם-בניהם ובנותיהם- תודה ויספרו מעשיו ברנה²³ | יורדי הים - אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים באניות עשי מלאכה במים רבים²⁴ | המה ראו³⁹ ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם⁴⁰ ויחר- מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה²⁵ | ויאמר-- אף יהוה בעמו ויתעב את-נחלתו⁴¹ ויתנם ביד- ויעמד רוח סערה ותרומם גליו²⁶ | יעלו שמים גוים וימשלו בהם שנאיהם⁴² וילחצום אויביהם ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג²⁷ | יחוגו ויכנעו תחת ידם⁴³ פעמים רבות יצילים והמה וינועו כשכור וכל-חכמתם תתבלע²⁸ | ויצעקו ימרו בעצתם וימכו בעונם⁴⁴ וירא בצר להם- אל-יהוה בצר להם וממצוקתיהם יוציאים - בשמעו את-רנתם⁴⁵ ויזכר להם בריתו וינחם²⁹ יקם סערה לדממה ויחשו גליהם³⁰ וישמחו כרב חסדו⁴⁶ ויתן אותם לרחמים-- לפני כל- כי-ישתקו וינחם אל-מחוז חפצם³¹ יודו ליהוה שוביהם⁴⁷ הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן- חסדו ונפלאותיו לבני אדם³² וירוממוהו הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך בקהל-עם ובמושב זקנים יהללוהו³³ ישם⁴⁸ ברוך יהוה אלהי ישראל מן-העולם ועד העולם-- ואמר כל-העם אמן הללו-יה

107 הרו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו
2 יאמרו גאולי יהוה-- אשר גאלם מיד-צר
3 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים
4 תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא
מצאו⁵ רעבים גם-צמאים-- נפשם בהם תתעטף
6 ויצעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילים⁷ וידריכם בדרך ישרה-- ללכת אל- עיר מושב⁸ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם⁹ כי-השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא- טוב¹⁰ יושבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל¹¹ כי-המרו אמרי-אל ועצת עלין נאצו¹² ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר¹³ ויצעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם¹⁴ יוציאים מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק¹⁵ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם¹⁶ כי-שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע¹⁷ אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו¹⁸ כל-אכל תתעב נפשם ויגיעו עד-שערי מות¹⁹ ויצעקו אל- יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם²⁰ ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם²¹ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם²² ויזבחו זבחי מבצר מי נחני עד-אדום¹¹ הלא-אלהים זנחתנו ויתבוננו חסדי יהוה

108 שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים
אשירה ואזמרה אף-כבודי² עזרה הנבל וכנור
אעירה שחר³ אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים⁴ כי-גדול מעל-שמים חסדך ועד- שחקים אמתך⁵ רומה על-שמים אלהים ועל דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע¹⁷ אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו¹⁸ כל-אכל תתעב נפשם ויגיעו עד-שערי מות¹⁹ ויצעקו אל- יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם²⁰ ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם²¹ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם²² ויזבחו זבחי מבצר מי נחני עד-אדום¹¹ הלא-אלהים זנחתנו

תרעו 16 ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם בישועתך 5 לראות בטובת בחיריך-- לשמח
 שבר 17 שלח לפנייהם איש לעבד נמכר יוסף בשמחת גויך להתהלל עם-נחלתך 6 חטאנו
 18 ענו בכבל רגליו (רגלו) ברזל באה נפשו עם-אבותינו העוינו הרשענו 7 אבותינו במצרים
 19 עד-עת בא-דברו-- אמרת יהוה צרפתהו לא-השכילו נפלאותיך-- לא זכרו את-רוב
 20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו חסדיך וימרו על-ים בים-סוף 8 ויושיעם למען
 21 שמו אדון לביתו ומשל בכל-קנינו 22 לאסר שמו-- להודיע את-גבורתו 9 ויגער בים-סוף
 שריו בנפשו וזקניו יחכם 23 ויבא ישראל ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר 10 ויושיעם
 מצרים ויעקב נר בארץ-חם 24 ויפר את-עמו מיד שונא וינאלם מיד אויב 11 ויכסו-מים
 מאד ויעצמהו מצריו 25 הפך לבם לשנא עמו צריהם אחד מהם לא נותר 12 ויאמינו בדבריו
 להתנכל בעבדיו 26 שלח משה עבדו אהרן ישירו תהלתו 13 מהרו שכחו מעשיו לא-
 אשר בחר-בו 27 שמו-בם דברי אתותיו ומפתים חכו לעצתו 14 ויתאו תאוה במדבר וינסו-
 בארץ חם 28 שלח חשך ויחשך ולא-מרו את- אל בשימון 15 ויתן להם שאלתם וישלח ריון
 דבריו (דברו) 29 הפך את-מימיהם לדם וימת בנפשם 16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש
 את-דגתם 30 שרץ ארצם צפרדעים בחדרי יהוה 17 תפתח-ארץ ותבלע דתן ותכס על-עדת
 מלכיהם 31 אמר ויבא ערב כנים בכל-גבולם אבירים 18 ותבער-אש בעדתם להבה תלהט
 32 נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם 33 ויך רשעים 19 יעשו-עגל בחרב וישתחוו למסכה
 גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם 34 אמר ויבא 20 וימירו את-כבודם בתבנית שור אכל עשב
 ארבה וילק ואין מספר 35 ויאכל כל-עשב 21 שכחו אל מושיעם-- עשה גדלות במצרים
 בארצם ויאכל פרי אדמתם 36 ויך כל-בכור 22 נפלאות בארץ חם נוראות על-ים-סוף
 בארצם ראשית לכל-אונם 37 ויוציאם בכסף 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו-- עמד
 וזהב ואין בשבטיו כושל 38 שמח מצרים בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית 24 וימאסו
 בצאתם כי-נפל פחדם עליהם 39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה 40 שאל ויבא שלו
 ולחם שמים ישיעם 41 פתח צור ויזובו מים ידו להם-- להפיל אותם במדבר 27 ולהפיל
 הלכו בציות נהר 42 כי-זכר את-דבר קדשו זרעם בנוים ולזרותם בארצות 28 ויצמדו
 את-אברהם עבדו 43 ויוצא עמו בששון ברנה לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים 29 ויכעיסו
 את-בחיריו 44 ויתן להם ארצות גוים ועמל במעלליהם ותפרץ-בם מגפה 30 ויעמד פינחס
 לאמים יירשו 45 בעבור ישמרו חקיו-- ותורתיו ויפלל ותעצר המגפה 31 ותחשב לו לצדקה
 ינצרו הללו-יה לדר ודר עד-עולם 32 ויקציפו על-מי מריבה וירע למשה בעבורם 33 כי-המרו את-רוחו
 ויבטא בשפתיו 34 לא-השמירו את-העמים-- אשר אמר יהוה להם 35 ויתערבו בנוים וילמדו
 מעשיהם 36 ויעבדו את-עצביהם ויהיו להם למוקש 37 ויזבחו את-בניהם ואת-בנותיהם--

106

הללו-יה הודו ליהוה כי-טוב-- כי לעולם חסדו 2 מי--ימלל גבורות יהוה ישמיע
 כל-תהלתו 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-עת 4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני

אב על-בנים-- רחם יהוה על-יראיו ¹⁴ כי-הוא למועדים שמש ידע מבואר ²⁰ תשת-חשך ויהי ידע יצרנו זכור כי-עפר אנחנו ¹⁵ אנוש כחציר לילה-- בו-תרמש כל-חיתו-יער ²¹ הכפירים ימיו כציץ השדה כן יציץ ¹⁶ כי רוח עברה-בו שאנים לטרף ולבקש מאל אכלם ²² תזרח ואיננו ולא-יכירנו עוד מקומו ¹⁷ וחסד יהוה השמש יאספון ואל-מעונתם ירבצון ²³ יצא מעולם ועד-עולם-- על-יראיו וצדקתו לבני אדם לפעלו ולעבדתו עדי-ערב ²⁴ מה-רבו בנים ¹⁸ לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם מעשיך יהוה-- כלם בחכמה עשית מלאה ¹⁹ יהוה--בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל הארץ קניגך ²⁵ זה הים גדול-- ורחב ידים משלה ²⁰ ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי שם-רמש ואין מספר חיות קטנות עם-גדלות דברו לשמע בקול דברו ²¹ ברכו יהוה כל- שם אניות יהלכון לויתן זה-יצרת לשחק- צבאיו-- משרתיו עשי רצונו ²² ברכו יהוה כל- בו ²⁷ כלם אליך ישברון-- לתת אכלם בעתו מעשיו-- בכל-מקמות ממשלתו ברכי נפשי את- ²⁸ תתן להם ילקטון תפתח ירך ישבעון טוב ²⁹ תסתיר פניך יבהלון תספ רוחם יגועון ואל- יהוה

104

ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת ² עטה-אור כשלמה נוטה שמים כיריעה ³ המקרה במים עליותיו השם-עבים רכובו המהלך על-כנפי- רוח ⁴ עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט ⁵ יסד-ארץ על-מכוניה בל-תמוט עולם ועד ⁶ תהום כלבוש כסיתו על-הרים יעמדו מים ⁷ מן-גערתך ינוסון מן-קול רעמך יחפזון ⁸ יעלו הרים ירדו בקעות-- אל-מקום זה יסדת להם ⁹ גבול-שמת בל-יעברון בל-ישבון לכסות הארץ ¹⁰ המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון ¹¹ ישקו כל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם ¹² עליהם עוף-השמים ישכון מבין עפאים יתנו-קול ¹³ משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ ¹⁴ מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן- הארץ ¹⁵ ויין ישמח לבב-אנוש-- להצהיל פנים משמן ולחם לבב-אנוש יסעד ¹⁶ ישבעו עצי יהוה-- ארזי לבנון אשר נטע ¹⁷ אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה ¹⁸ הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים ¹⁹ עשה ירח

105

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו ² שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו ³ התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה ⁴ דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד ⁵ זכרו--נפלאותיו אשר-עשה מפתי ומשפטי-פיו ⁶ זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו ⁷ הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו ⁸ זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור ⁹ אשר כרת את-אברהם ושבעתו לישחק ¹⁰ ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם ¹¹ לאמר--לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם ¹² בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה ¹³ ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר ¹⁴ לא-הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים ¹⁵ אל-תגעו במשיחי ולנביא אל-

ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן-למו 8 יהוה ושקיו בבכי מסכתי 10 מפני-זעמך וקצפך-- כי אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על-עלילותם 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי-קדוש יהוה אלהינו

100 מזמור לתורה הריעו ליהוה כל-הארץ 2 עבדו את-יהוה בשמחה באו לפני ברננה 3 דעו-- כי יהוה הוא אלהים הוא-עשנו ולא (ולו) אנחנו-- עמו וצאן מרעיתו 4 באו שערי בתודה--חצרתיו בתהלה הודו-לו ברכו שמו 5 כי-טוב יהוה לעולם חסדו ועד-דר ודר אמנותו

101 לדוד מזמור חסד-ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה 2 אשכילה בדרך תמים-- מתי תבוא אלי אתהלך בתם-לבבי בקרב ביתי 3 לא-אשית לנגד עיני-- דבר-בליעל עשה-סטים שנאתי לא ידבק בי 4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע 5 מלושני (מלשני) בסתר רעהו-- אותו אצמית נבה-עינים ורחב לבב-אתו לא אוכל 6 עיני בנאמני-ארץ-- לשבת עמדי הלך בדרך תמים-- הוא ישרתני 7 לא-ישב בקרב ביתי-- עשה רמיה דבר שקרים-לא-יכון לנגד עיני 8 לבקרים אצמית כל-רשעי-ארץ להכרית מעיר-יהוה כל-פעלי און

102 תפלה לעני כי-יעטף-- ולפני יהוה ישפך שיחו ב יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא 2 אל-תסתר פניך ממני-- ביום צר-לי הטת-אלי אונך ביום אקרא מהר ענני 3 כי-כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו 4 הוכה-כעשב ויבש לבי כי-שכחתי מאכל לחמי 5 מקול אנחת-- דבקה עצמי לבשרי 6 דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות 7 שקדתי ואהיה--כצפור בודד על-גג 8 כל-היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו 9 כי-אפר כלחם אכלתי

103 לדוד ברכי נפשי את-יהוה וכל-קרבי את-שם קדשו 2 ברכי נפשי את-יהוה ואל-תשכחי כל-גמוליו 3 הסלח לכל-עונכי הרפא לכל-תחלואיכי 4 הנואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים 5 המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעורייכי 6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל-עשוקים 7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו 8 רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב-חסד 9 לא-לנצח יריב ולא לעולם יטור 10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו נמל עלינו 11 כי כגבה שמים על-הארץ-- גבר חסדו על-יראיו 12 כרחק מזרח ממערב-- הרחיק ממנו את-פשעינו 13 כרחם

97 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים
וצדיק ודם נקי ירשיעו ²² ויהי יהוה לי למשגב
ואלהי לצור מחסי ²³ וישב עליהם את אונם--
וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו

95 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו
² נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו ³ כי אל
גדול יהוה ומלך גדול על-כל-אלהים ⁴ אשר
בידו מחקרי-ארץ ותועפת הרים לו ⁵ אשר-
לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו ⁶ באו
נשתחוה ונכרעה נברכה לפני-יהוה עשנו ⁷ כי
הוא אלהינו-- ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום
אם-בקלו תשמעו ⁸ אל-תקשו לבבכם כמריבה
כיום מסה במדבר ⁹ אשר נסוני אבותיכם
בחנוני גם-ראו פעלי ¹⁰ ארבעים שנה אקוט
בדור-- ואמר עם תעי לבב הם והם לא-ידעו
דרכי ¹¹ אשר-נשבעתי באפי אם-יבאון אל-

מנוחת

98 מזמור שירו ליהוה שיר חדש-- כי-
נפלאות עשה הושיעה-לו ימינו וזרוע קדשו
² הודיע יהוה ישועתו לעיני חגים גלה צדקתו
³ זכר חסדו ואמונתו-- לבית ישראל ראו כל-
אפסי-ארץ-- את ישועת אלהינו ⁴ הריעו ליהוה
כל-הארץ פצחו ורננו וזמרו ⁵ זמרו ליהוה
בכנור בכנור וקול זמרה ⁶ בחצצרות וקול
שופר-- הריעו לפני המלך יהוה ⁷ ירעם הים
ומלאו תבל וישבי בה ⁸ נהרות ימחאו-כף יחד
הרים ירננו ⁹ לפני יהוה-- כי בא לשפט הארץ
ישפט-תבל בצדק ועמים במישרים

99 יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים
תנוט הארץ ² יהוה בציון גדול ודם הוא על-
כל-העמים ³ יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא
⁴ ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה ביעקב אתה עשית ⁵ רוממו
יהוה אלהינו והשתחוה להדם רגליו קדוש
הוא ⁶ משה ואהרן בכהנו ושמואל בקראי
שמו קראים אל-יהוה והוא יענם ⁷ בעמוד ענן

עבדיך 14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה רענן 11 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים-
 בכל-ימינו 15 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו - תשמענה אזני 12 צדיק כתמר יפרח כארז
 רעה 16 יראה אל-עבדיך פעלך והדרך על- בלבנון ישנה 13 שתולים בבית יהוה בחצרות
 בניהם 17 ויהי נעם אדני אלהינו-- עלינו ומעשה אלהינו יפריחו 14 עוד ינובון בשיבה דשנים
 ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה ורעננים יהיו 15 להגיד כי-ישר יהוה צורי ולא-

91 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן עלתה (עולתה) בו

2 אמר--ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח- **93** יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עז
 בו 3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות התאזר אף-תכון תבל בל-תמוט 2 נכון כסאך
 4 באברתו יסך לך--ותחת-כנפיו תחסה צנה מאז מעולם אתה 3 נשאו נהרות יהוה--נשאו
 וסחרה אמתו 5 לא-תירא מפחד לילה מחץ נהרות קולם ישאו נהרות דכים 4 מקלות מים
 יעוף יומם 6 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד רבים--אדירים משברי-ים אדיר במרום יהוה
 צהרים 7 יפל מצדך אלף--ורבבה מימינך 5 עדתיך נאמנו מאד--לביתך נאות-קדש יהוה
 אליך לא יגש 8 רק בעיניך תביט ושלמת לארך ימים

רשעים תראה 9 כי-אתה יהוה מחסי עליון **94** אל-נקמות יהוה אל נקמות הופיע 2 הנשא
 שמת מעונך 10 לא-תאנה אליך רעה ונגע לא- שפט הארץ השב גמול על-גאים 3 עד-מתי
 יקרב באהלך 11 כי מלאכיו יצוה-לך לשמרך רשעים יהוה עד-מתי רשעים יעלוז 4 יביעו
 בכל-דרכיך 12 על-כפים ישאונך פן-תנף באבן ידברו עתק יתאמרו כל-פעלי און 5 עמך
 רגלך 13 על-שחל ופתן תדרך תרמס כפיר יהוה ידכאו ונחלתך יענו 6 אלמנה וגר יהרגו
 ותנין 14 כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי- ויתומים ירצו 7 ויאמרו לא יראה-יה ולא-יבין
 ידע שמי 15 יקראני ואענהו--עמו-אנכי בצרה אלהי יעקב 8 בינו בערים בעם וכסילים מתי
 אחלצהו ואכבדהו 16 ארך ימים אשביעהו תשכילו 9 הנטע און הלא ישמע אם-יצר עין
 ואראהו בישועתי הלא יביט 10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד

92 מזמור שיר ליום השבת ב טוב להדות אדם דעת 11 יהוה--ידע מחשבות אדם כי-המה
 ליהוה ולזמר לשמך עליון 2 להגיד בבקר הבל 12 אשרי הגבר אשר-תסורנו יה ומתורתך
 חסדך ואמונתך בלילות 3 עלי-עשור ועלי-גבל תלמדנו 13 להשקיט לו מימי רע-- עד יכרה
 עלי הניון בכנור 4 כי שמחתי יהוה בפעלך לרשע שחת 14 כי לא-יטש יהוה עמו ונחלתו
 במעשי ידיך ארנן 5 מה-גדלו מעשיך יהוה לא יעזב 15 כי-עד-צדק ישוב משפט ואחריו
 מאד עמקו מחשבתך 6 איש-בער לא ידע כל-ישרי-לב 16 מי-יקום לי עם-מרעים מי-
 וכסיל לא-יבין את-זאת 7 בפרח רשעים כמו יתיצב לי עם-פעלי און 17 לולי יהוה עזרתה
 עשב ויציצו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד לי-- כמעט שכנה דומה נפשי 18 אם-אמרת
 8 ואתה מרום-- לעלם יהוה 9 כי הנה איביך מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני 19 ברב שרעפי
 יהוה-- כי-הנה איביך יאברו יתפרדו כל- בקרבי-- תנחומיך ישעשעו נפשי 20 היחברך
 פעלי און 10 ותרם כראים קרני בלתי בשמן כסא הוות יצר עמל עלי-חק 21 יגודו על-נפש

אמונתך בהם 3 כרתי ברית לבחירי נשבעתי אשנה 35 אחת נשבעתי בקדשי אם-לדוד אכזב לדוד עבדי 4 עד-עולם אכין זרעך ובניתי 36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי 37 כירח לדר-ודור כסאך סלה 5 ויודו שמים פלאך יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה 38 ואתה יהוה אף-אמונתך בקהל קדשים 6 כי מי זנחת ותמאס התעברת עם-משיחך 39 נארתה בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים ברית עבדך חללת לארץ נזרו 40 פרצת כל-7 אל נערץ בסוד-קדשים רבה ונורא על-כל- גדרתיו שמת מבצרי מחתה 41 שסוה כל-סביביו 8 יהוה אלהי צבאות--מי-כמוך חסין יה עברי דרך היה חרפה לשכניו 42 הרימות ואמונתך סביבותיך 9 אתה מושל בנאות הים ימין צריו השמחת כל-אויביו 43 אף-תשיב צור בשוא גליו אתה תשבחם 10 אתה דכאת כחלל חרבו ולא הקימתו במלחמה 44 השבת מטהרו רהב בזרוע עזך פזרת אויביך 11 לך שמים אף- לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם 12 צפון וימין העשית עליו בושח סלה 46 עד-מה יהוה תסתר אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירגנו 13 לך לנצח תבער כמו-אש חמתך 47 זכר-אני מה-חלד על-מה-שוא בראת כל-בני-אדם 48 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד-שאוּל סלה (Sheol h7585) 49 איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך 50 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל-רבים עמים 51 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן

90 תפלה למשה איש-האלהים אדני--מעון אתה היית לנו בדר ודר 2 בטרם הרים ילדו-- ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל 3 תשב אנוש עד-דכא ותאמר שובו בני-אדם 4 כי אלף שנים בעיניך-- כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה 5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף 6 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש 7 כי-כלינו באפך ובחמתך נבהלנו 8 שת (שתה) עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך 9 כי כל-ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו-חנה 10 ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנבורת שמונים שנה-- ורהבם עמל ואון כי-גז חיש ונעפה 11 מי-יודע עז אפך וכיראתך עברתך 12 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה 13 שובה יהוה עד-מתי והנחם על-

ותאמר שויתי עזר על-גבור הרימותי בחור מעם 20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו 21 אשר ידי תכון עמו אף-זרועי תאמצנו 22 לא-ישיא אויב בו ובן-עולה לא יעננו 23 וכתותי מפניו צריו ומשנאויו אגוף 24 ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו 25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו 26 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי 27 אף-אני בכור אתנהו עליון למלכי-ארץ 28 לעולם אשמור- (אשמר-) לו חסדי ובריתי נאמנת לו 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים 30 אם-יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון 31 אם-חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו 32 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם 33 וחסדי לא-אפיר מעמו ולא-אשקך באמונתו 34 לא-אחלל בריתי ומוצא שפתי לא

עברתך השיבות מחרון אפך ⁴ שובנו אלהי **87** לבני-קרח מזמור שיר יסודתו בהררי-
ישענו והפר כעסך עמנו ⁵ הלעולם תאנף-בנו קדש ² אהב יהוה שערי ציון-- מכל משכנות
תמשך אפך לדר ודר ⁶ הלא-אתה תשוב תחינו יעקב ³ נכבדות מדבר בך-- עיר האלהים
ועמך ישמחו-בך ⁷ הראנו יהוה חסדך וישעך סלה ⁴ אזכיר רהב ובבל-- לידעי הנה פלשת
תתן-לנו ⁸ אשמעה-- מה-ידבר האל יהוה כי וצר עם-כוש זה ילד-שם ⁵ ולציון יאמר-- איש
ידבר שלום-- אל-עמו ואל-חסידיו ואל-ישובו ואיש ילד-בה והוא יכוננה עליון ⁶ יהוה--
לכסלה ⁹ אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד יספר בכתוב עמים זה ילד-שם סלה ⁷ ושרים
בארצנו ¹⁰ חסד ואמת נפשו צדק ושלום נשקו כחללים-- כל-מעני בך

¹¹ אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף ¹² גם- **88** שיר מזמור לבני-קרח למנצח על-מחלת
יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יכולה ¹³ צדק לענות משכיל להימן האזרחי ב יהוה אלהי
לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו ישועתי-- יום-צעקתי בלילה נגדך ² תבוא

86 תפלה לרוד הטה-יהוה אונך ענני-- לפניך תפלתי הטה אונך לרנתי ³ כי-שבעה
כי-עני ואביון אני ² שמרה נפשי כי-חסיד אני ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו (Sheol h7585)
הושע עבדך אתה אלהי-- הבוטח אליך ³ חנני ⁴ נחשבתי עם-יורדי בור הייתי כנבר אין-איל
אדני כי אליך אקרא כל-היום ⁴ שמח נפש ⁵ במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר-- אשר
עבדך כי אליך אדני נפשי אשא ⁵ כי-אתה אדני לא זכרתם עוד והמה מידך ננזרו ⁶ שחתי בבור
טוב וסלח ורב-חסד לכל-קראיך ⁶ האזינה תחתיות במחשכים במצלות ⁷ עלי סמכה
יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי ⁷ ביום חמתך וכל-משברייך ענית סלה ⁸ הרחקת
צרתי אקראך כי תענני ⁸ אין-כמוך באלהים מידעי ממני שחתי תועבות למו ולא אצא
אדני ואין כמעשיך ⁹ כל-גוים אשר עשית- ⁹ עיני דאבה מני-עני קראתיך יהוה בכל-יום
יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך שטחתי אליך כפי ¹⁰ הלמתים תעשה-פלא
¹⁰ כי-גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים אם-רפאים יקומו וידוך סלה ¹¹ היספר בקבר
לברך ¹¹ הורני יהוה דרכך-- אהלך באמתך חסדך אמונתך באבדון ¹² היודע בחשך פלאך
יחד לבבי ליראה שמך ¹² אודך אדני אלהי-- וצדקתך בארץ נשיה ¹³ ואני אליך יהוה שועתי
בכל-לבבי ואכבדה שמך לעולם ¹³ כי-חסדך ובבקר תפלתי תקדמך ¹⁴ למה יהוה תזנח
גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה (Sheol h7585) נפשי תסתיר פניך ממני ¹⁵ עני אני וגוע מגער
¹⁴ אלהים זדים קמו-עלי ועדת עריצים נשאתי אמיך אפונה ¹⁶ עלי עברו חרוניך
בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם ¹⁵ ואתה אדני בעותיך צמתותני ¹⁷ סבוגי כמים כל-היום
אל-רחום וחנן ארך אפים ורב-חסד ואמת הקיפו עלי יחד ¹⁸ הרחקת ממני אהב ורע
¹⁶ פנה אלי וחנני תנה-עזך לעבדך והושיעה מידעי מחשך

89 משכיל לאיתן האזרחי ב חסדי יהוה לכן-אמתך ¹⁷ עשה-עמי אות לטובה ויראו
שנאי ויבשו-- כי-אתה יהוה עזרתני ונחמתני עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי
² כי-אמרתי--עולם חסד יבנה שמים תכן

81 למנצח על-הגתית לאסף ב הרנינו וישמעאלים מואב והגרים 7 גבל ועמון ועמלק לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב 2 שאו-זמרה פלשת עם-ישבי צור 8 גם-אשור נלוה עמם ותנו-תף כנור נעים עם-גבל 3 תקעו בחדש היו זרוע לבני-לוט סלה 9 עשה-להם כמדיון שופר בכסה ליום חגנו 4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב 5 עדות ביהוסף שמו-- בצאתו על-ארץ מצרים שפת לא-ידעתי אשמע 6 הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה 7 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על-מי מריבה סלה 8 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם-תשמע-לי 9 לא-יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר 10 אנכי יהוה אלהיך-- המעלך מארץ מצרים הרחב-פיך ואמלאהו 11 ולא-שמע עמי לקולי וישראל לא-אבה לי ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם 12 לו--עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו 13 כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי 15 משנאי יהוה יכחשו-לו ויהי עתם לעולם 16 ויאכילוהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל בקרב אלהים ישפט 2 עד-מתי תשפטו-עול ופני רשעים תשאו-סלה 3 שפטו-דל ויתום עני ורש הצדיקן 4 פלטו-דל ואביון מיד רשעים הצילו 5 לא ידעו ולא יבינו-- בחשכה יתהלכו ימוטו כל-מוסדי ארץ 6 אני-אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם 7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו 8 קומה אלהים שפטה הארץ כי-אתה תנחל בכל-הגוים

83 שיר מזמור לאסף ב אלהים אל-דמי-לך אל-תחרש ואל-תשקט אל 2 כי-הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש 3 על-עמך יערימו סוד ויתעצו על-צפוניך 4 אמרו-- לכו ונכחידם מגוי ולא-יזכר שם-ישראל עוד 5 כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו 6 אהלי אדום

85 למנצח לבני-קרח מזמור ב רצית יהוה ארצך שבת שבות (שבית) יעקב 2 נשאת עון עמך כסית כל-חטאתם סלה 3 אספת כל-

גפנם ושקמותם בחנמל⁴⁸ ויסגר לברד בעירם⁶ שפך חמתך-- אל הגוים אשר לא-ידעוך ומקניהם לרשפים⁴⁹ ישלח-בם חרון אפו- ועל ממלכות-- אשר בשמך לא קראו⁷ כי-עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים אכל את-יעקב ואת-נוהו השמו⁸ אל-תזכר-⁵⁰ יפֿלס נתיב לאפו לא-חשך ממות נפשם לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך-- כי וחיתם לדבר הסגיר⁵¹ ויך כל-בכור במצרים דלונו מאד⁹ עזרנו אלהי ישענו-- על-דבר ראשית אונים באהל-חם⁵² ויסע כצאן עמו כבוד-שמך והצילנו וכפר על-חטאתינו למען וינהגם כעדר במדבר⁵³ ויגחם לבטח ולא שמך¹⁰ למה יאמרו הגוים-- איה אלהיהם פחדו ואת-אויביהם כסה הים⁵⁴ ויביאם אל- יודע בניים (בנוים) לעינינו נקמת דם-עבדיך גבול קדשו הר-זה קנתה ימינו⁵⁵ ויגרש מפניהם השפוך¹¹ תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל גוים-- ויפילם כחבל נחלה וישכן באהליהם זרועך--הותר בני תמותה¹² והשב לשכנינו שבטי ישראל⁵⁶ וינסו וימרו את-אלהים עליון שבעתים אל-חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני ועדותיו לא שמרו⁵⁷ ויסנו ויבגדו כאבותם¹³ ואנחנו עמך וצאן מרעיתך-- נודה לך לעולם נהפכו כקשת רמיה⁵⁸ ויכעיסוהו בבמותם לדר ודר-- נספר תהלתך

80 למנצח אל-ששנים עדות לאסף מזמור
ב רעה ישראל האזינה-- נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה² לפני אפרים ובנימן ומנשה-- עוררה את-גבורתך ולכה לישעתה לנו³ אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה⁴ יהוה אלהים צבאות-- עד-מתי עשנת בתפלת עמך⁵ האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילענו-למו⁶ אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה⁷ גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה⁹ פנית לפניו ותשרש שרשיה ותמלא-ארץ¹⁰ כסו הרים צלה וענפיה ארזי-אל¹¹ תשלח קצירה עד-ים ואל-נהר יונקותיה¹² למה פרצת גדריה וארוה כל-עברי דרך¹³ יכרסמנה חזיר מיער

79 מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך-
- טמאו את היכל קדשך שמו את-ירושלם לעיים² נתנו את-נבלת עבדיך-- מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו-ארץ³ שפכו דמם כמים--סביבות ירושלם ואין קובר⁴ היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו⁵ עד- מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו-אש קנאתך צבאות השיבנו האר פניך ונושעה

יסיף לרצות עוד 8 האפס לנצח חסדו גמר וישק כהמות רבה 16 ויוצא נזולים מסלע אמר לדר ודר 9 השכח חנות אל אם-קפץ ויורד כנהרות מים 17 ויוסיפו עוד לחטא-לו- באף רחמיו סלה 10 ואמר חלותי היא-- שנות - למרות עליון בציה 18 וינסו-אל בלבבם-- ימין עליון 11 אזכיר (אזכור) מעללי-יה כי- לשאל-אכל לנפשם 19 וידברו באלהים אמרו אזכרה מקדם פלאך 12 והגיתי בכל-פעלך היוכל אל--לערך שלחן במדבר 20 הן הכה- ובעלילותיך אשיחה 13 אלהים בקדש דרכך צור ויזובו מים-- ונחלים ישטפו הגם-לחם מו-אל גדול כאלהים 14 אתה האל עשה פלא יוכל תת אם-יכין שאר לעמו 21 לכן שמע הודעת בעמים עזך 15 גאלת בזרוע עמך בני- יהוה-- ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם-אף עלה יעקב ויוסף סלה 16 ראוך מים אלהים--ראוך מים יחילו אף ירגזו תהמות 17 זרמו מים בישועתו 23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים עבות--קול נתנו שחקים אף-חצצריך יתהלכו פתח 24 וימטר עליהם מן לאכל ודגן-שמים 18 קול רעמך בנגלגל--האירו ברקים תבל נתן למו 25 לחם אבירים אכל איש צידה שלח רגזה ותרעש הארץ 19 בים דרכך--ושביליך להם לשבע 26 יסע קדים בשמים וינהג בעזו (ושבילך) במים רבים ועקבותיך לא נדעו תימן 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול נחית כצאן עמך-- ביד-משה ואהרן

78 משכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי-פי 2 אפתחה במשל פי אביעה חידות מני-קדם 3 אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו-לנו 4 לא נכחד מבניהם-- לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את-אבותינו-- להודיעם לבניהם 6 למען ידעו דור אחרון--בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם 7 וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי-אל ומצותיו ינצרו 8 ולא יהיו כאבותם-- דור סורר ומרה דור לא-הכין לבו ולא-נאמנה את-אל רוחו 9 בני-אפרים נושקי רומי-קשת הפכו ביום קרב 10 לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת 11 וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם 12 נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה-צען 13 בקע ים ויעבירם ויצב-מים כמו-גד 14 וינחם בענן יומם וכל-הלילה באור אש 15 יבקע צרים במדבר

ימים עוף כנף 28 ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו 29 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם 30 לא-זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם 31 ובחורי ישראל הכריע 32 בכל-זאת חטאו-עוד ולא-האמינו בנפלאותיו 33 ויכל-בהבל ימיהם ושנותם בבהלה 34 אם-הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו-אל 35 ויזכרו כי-אלהים צורם ואל עליון גאלם 36 ויפתוהו בפיהם ובלשונם יזבו- לו 37 ולבם לא-נכון עמו ולא נאמנו בבריתו 38 והוא רחום יכפר עון-- ולא-ישחית וחרבה להשיב אפו ולא-יעיר כל-חמתו 39 ויזכר כי-בשר המה רוח הולך ולא ישוב 40 כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בשימון 41 וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו 42 לא-זכרו את-ידו יום אשר-פדם מני-צר 43 אשר-שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה-צען 44 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם כל-ישתיון 45 ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם 46 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה 47 יהרג בכרד

28 ואני קרבת אלהים-- לי-טוב שתי באדני 3 נמנים ארץ וכל-ישיבה אנכי תכנתי עמודיה יהוה מחסי לספר כל-מלאכותיך

74 משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך 2 זכר עדתך קנית קדם-- גאלת שבט נחלתך הר-ציון זה שכנת בו 3 הרימה פעמיך למשאות נצח כל-הרע אויב בקדש 4 שאנו צרריך בקרב מועדך שמו אותם אתות 5 יודע כמביא למעלה בסבך- עץ קרדמות 6 ועת (ועתה) פתוחה יחד-- בכשיל וכילפות יהלמון 7 שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן-שמך 8 אמרו בלבם נינים יחד שרפו כל-מועדי-אל בארץ 9 אותתינו לא ראינו אין-עוד נביא ולא-אתנו ידע עד-מה 10 עד-מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח 11 למה תשיב ירך וימינך מקרב חוקך (חיקך) כלה 12 ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ 13 אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על-המים 14 אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים 15 אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן 16 לך יום אף-לך לילה אתה הכינות מאור ושמש 17 אתה הצבת כל-גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם 18 זכר-זאת--אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך 19 אל-תתן לחית נפש תורך חית ענייך אל-תשכח לנצח 20 הבט לברית כי מלאו מחשכי-ארץ נאות חמס 21 אל-ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך 22 קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני-גבל כל-היום 23 אל-תשכח קול צרריך שאון קמיד עלה תמיד

76 למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר ב נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו 2 ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון 3 שמה שבר רשפי-קשת מגן וחרב ומלחמה סלה 4 נאור אתה אדיר-- מהררי-שרף 5 אשתוללו אבירי לב-- נמו שנתם ולא-מצאו כל-אנשי-חיל ידיהם 6 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס 7 אתה נורא אתה--ומי-יעמד לפניך מאז אפך 8 משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה 9 בקום-למשפט אלהים-- להושיע כל-ענוי-ארץ סלה 10 כי-חמת אדם תודך שארית חמת תחגר 11 נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל-סביביו--יבילו שי למורא 12 יבצר רוח נגידים נורא למלכי-ארץ

77 למנצח על-ידיתון (ידותון) לאסף מזמור ב קולי אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין אלי 2 ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגדה--ולא תפוג מאנה הנחם נפשי 3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה 4 אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא

75 למנצח אל-תשחת מזמור לאסף שיר ב הודינו לך אלהים--הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך 2 כי אקח מועד אני מישרים אשפט

נפשי יעטו חרפה וכלמה--מבקשי רעתי ¹⁴ ואני תמיד איחל והוספתי על-כל-תהלתך ¹⁵ פי ויציצו מעיר כעשב הארץ ¹⁷ יהי שמו לעולם--יספר צדקתך--כל-היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות ¹⁶ אבוא--בגברות אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך ¹⁷ אלהים למדתי מנעורי ועד-הנה אניד נפלאותיך ¹⁸ וגם עד-זקנה ושיבה--אלהים אל-תעזבני עד-אניד זרועך לדור לכל-²⁰ כלו תפלות-- דוד בן-ישי

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים--לברי לבב ¹² ואני--כמעט נטוי (נטוי) רגלי כאין שפכה (שפכו) אשרי ³ כי-קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה ⁴ כי אין חרצבות למותם ובריא אולם ⁵ בעמל אנוש אינמו ועם-אדם לא ינגעו ⁶ לכן ענקתמו גאווה יעטף-שית חמס למו ⁷ יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב ⁸ ימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו ⁹ שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ ¹⁰ לכן ישיב (ישוב) עמו הלם ומי מלא ימצו למו ¹¹ ואמרו

72 לשלמה אלהים--משפטיך למלך תן וצדקתך לבן-מלך ² ידין עמך בצדק וענייך במשפט ³ ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה ⁴ ישפט עניי-עם--יושיע לבני אביון וידכא עושק ⁵ ייראוך עם-שמש ולפני ירח דור דורים ⁶ ירד כמטר על-גז כרביבים זרויף ארץ ⁷ יפרח-בימיו צדיק ורב שלום עד-בלי ירח ⁸ וירד מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ ⁹ לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו ¹⁰ מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו ¹¹ וישתחוו-לו כל-מלכים כל-גוים יעבדוהו ¹² כי-יציל אביון משוע ועני ואין-עזר לו ¹³ יחס על-דל ואביון ונפשות אביונים יושיע ¹⁴ מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו ¹⁵ ויחי--ויתן-לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל-היום יברכנהו ¹⁶ יהי פסת-²⁷ כי-הנה רחיק יאבדו הצמתה כל-זונה ממך

35 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל-- הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים

69 למנצח על-שושנים לדוד ב הושיעני אלהים-- כי באו מים עד-נפש ² טבעתי ביון מצולה-- ואין מעמד באתי במעמקי-מים ושבלת שטפתי ³ ינעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני--מיחל לאלהי ⁴ רבו משערות ראשי-- שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר-- אשר לא-גזלתי אז איש ⁵ אלהים--אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא-נכחדו ⁶ אל-יבשו בי קייד-- אדני יהוה צבאות אל-יכלמו בי מבקשיך--

אלהי ישראל ⁷ כי-עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני ⁸ מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי ⁹ כי-קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפך נפלו עלי ¹⁰ ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי ¹¹ ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל ¹² ישיחו בי ישבי שער ונגינות שותי שכר ¹³ ואני תפלתי-לך יהוה עת רצון-- אלהים ברב-חסדך ענני באמת ישעך ¹⁴ הצילני מטיט ואל-אטבעה

אנצלה משנאי וממעמקי מים ¹⁵ אל-תשטפני שבלת מים-- ואל-תבלעני מצולה ואל-תאטר-עלי באר פיה ¹⁶ ענני יהוה כי-טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי ¹⁷ ואל-תסתר פניך מעבדך כי-צר-לי מהר ענני ¹⁸ קרבה אל-נפשי גאלה למען איבי פדני ¹⁹ אתה ידעת--חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל-צוררי ²⁰ חרפה שברה לבי-- ואנושה ואקוה לגוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי ²¹ ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ ²² יהי-שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש ²³ תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המער ²⁴ שפך-עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם ²⁵ תהי-טירתם נשמה באהליהם אל-יהי ישב ²⁶ כי-אתה אשר-הכית רדפו ואל-מכאוב

70 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה ² יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחור ויכלמו חפצי רעתי ³ ישובו על-עקב בשתם-- האמרים האח האח ⁴ ישישו וישמחו בך-- כל-מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים-- אהבי ישועתך ⁵ ואני עני ואביון-- אלהים חושה-לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל-תאחר

71 בך-יהוה חסיתי אל-אבושה לעולם ² בצדקתך תצילני ותפלטני חטה-אלי אזנך והושיעני ³ היה לי לצור מעון לבוא-- תמיד צוית להושיעני כי-סלעי ומצודתי אתה ⁴ אלהי-פלטני מיד רשע מכף מעול וחמוץ ⁵ כי-אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי ⁶ עליך נסמכתי מבטן--ממע אמי אתה גווי בך תהלתי תמיד ⁷ כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי-עז ⁸ ימלא פי תהלתך כל-היום תפארתך ⁹ אל-תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל-תעזבני ¹⁰ כי-אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו ¹¹ לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי-אין מציל ¹² אלהים אל-תרחק ממני אלהי לעזרתי חישה (חושה) ¹³ יבשו יכלו שטני

8 ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו אלהים זה סיני-- מפני אלהים אלהי ישראל
9 השם נפשנו בחיים ולא-נתן למוט רגלנו 10 כי- 9 נשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף-כסף 11 הבאתנו כוננתה 10 חיתך ישבו-בה תכין בטובתך לעני
במצודה שמת מועקה במתנינו 12 הרכבת אנוש אלהים 11 אדני יתן-אמר המבשרות צבא
לראשנו באנו-באש ובמים ותוציאנו לרויה רב 12 מלכי צבאות ידרון ידרון ונות-בית
13 אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי 14 אשר- תחלק שלל 13 אם-תשכבון בין שפתים כנפי
פצו שפתי ודבר-פי בצר-לי 15 עלות מיחים יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ
אעלה-לך עם-קטרת אילים אעשה בקר עם- 14 בפרש שדי מלכים בה-- תשלג בצלמון
עתודים סלה 16 לכו-שמעו ואספרה כל-יראי 15 הר-אלהים הר-בשן הר גבננים הר-בשן
אלהים אשר עשה לנפשי 17 אליו פי-קראתי 16 למח תרצדון-- הרים גבננים החר--חמד
ורומם תחת לשוני 18 און אם-ראיתי בלבי-- אלהים לשבתו אף-יהוה ישכן לנצח 17 רכב
לא ישמע אדני 19 אכן שמע אלהים הקשיב אלהים רבתיים אלפי שנאן אדני במ סיני בקדש
בקול תפלתי 20 ברוך אלהים-- אשר לא-הסיר 18 עלית למרום שבית שבי-- לקחת מתנות
תפלתי וחסדו מאתי באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים 19 ברוך

67 למנצח בנגינת מזמור שיר ב אלהים
יחנו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה 2 לדעת
בארץ דרכך בכל-גוים ישועתך 3 יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם 4 ישמחו וירננו לאמים
כי-תשפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם
סלה 5 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
6 ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים אלהינו
7 יברכנו אלהים וייראו אותו כל-אפסי-ארץ

68 למנצח לדוד מזמור שיר ב יקום אלהים
יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו 2 כהנדרף עשן
תנדרף כהמס דונג מפני-אש-- יאבדו רשעים
מפני אלהים 3 וצדיקים--ישמחו יעלצו לפני
אלהים וישישו בשמחה 4 שירו לאלהים-- זמרו
שמו סלו לרכב בערבות-- ביה שמו ועלזו לפניו
5 אבי יתומים ודין אלמנות-- אלהים במעון
קדשו 6 אלהים מושיב יחידים ביתה-- מוציא
אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה
7 אלהים--בצאתך לפני עמך בצעדך בשימון
סלה 8 ארץ רעשה אף-שמים נטפו-- מפני

צורי וישועתי משגבי לא-אמוט רבה 3 עד-אנה תהותתו על-איש-- תרצחו כלכם כקיר נטוי יראה-למו 6 יחפשו עולת-- תמנו חפש מחפש גדר הדחיה 4 אך משאתו יעצו להדיח-- ירצו וקרב איש ולב עמק 7 וירם אלהים חץ פתאום- כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו-סלה 5 אך- הוי מכותם 8 ויכשילוהו עלימו לשונם ויתנדרו לאלהים דומי נפשי כי-ממנו תקוטי 6 אך-הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט 7 על-אלהים ישעי וכבודי צור-עזי מחסי באלהים 8 בטחו וחסה בו ויתהללו כל-ישרי-לב

65 למנצח מזמור לדוד שיר ב לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם-גדר 2 שמע תפלה-- עדיך כל-בשר יבאו 3 דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם 4 אשרי תבחר ותקרב-- ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך 5 נוראות בצדק תעננו-- אלהי ישענו מבטח כל-קצוי-ארץ וים רחקים 6 מכין הרים בכחו נאזר בגבורה 7 משביח שאון ימים--שאון גליהם והמון לאמים 8 וייראו ישבי קצות--מאותיך מוצאי בקר וערב תרנין 9 פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה-- פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי-כן תכינה 10 תלמיה רוח נחת גדודה ברביבים תמננה צמחה תברך 11 עטרת שנת טובתך ומענליך ירעפון דשן 12 ירעפו נאות מדבר וניל גבעות תחננה 13 לבשו כרים הצאן-- ועמקים יעטפו- בר יתרועעו אף-ישירו

63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה ב אלהים אלי אתה-- אשחרך צמאה לך נפשי-- כמה לך בשרי בארץ-ציה ועיף בלי-מים 2 כן בקדש חזיתך-- לראות עזך וכבודך 3 כי-טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך 4 כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי 5 כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל-פי 6 אם-זכרתך על- יצועי-- באשמרות אהגה-בך 7 כי-חיית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן 8 דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך 9 והמה--לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ 10 יגירהו על-ידי-חרב מנת שעלים יהיו 11 והמלך ישמח באלהים יתהלל כל-הנשבע בו כי יסכר פי דוברי-שקר

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל- הארץ 2 זמרו כבוד-שמו שימו כבוד תהלתו 3 אמרו לאלהים מה-נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך איביך 4 כל-הארץ ישתחוו לך-- ויזמרו-לך יזמרו שמך סלה 5 לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על-בני אדם 6 הפך ים ליבשה--בנהר יעברו ברנל שם נשמחה-בו 7 משל בגבורתו עולם-- עיניו בנויים תצפינה הסוררים אל-ירימו (ירמו) למו סלה

58 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם ב
 האמנם--אלם צדק תדברון מישרים תשפטו
 בני אדם 2 אף-בלב עולת תפעלון בארץ--
 חמס ידיכם תפלסון 3 זרו רשעים מרחם תעו
 אל-ל' ואני אשיר עזך-- וארנן
 לבקר חסדך כי-היית משגב לי ומנוס ביום
 צר-לי 17 עזי אליך אזמרה כי-אלהים משגבי
 אלהי חסדי

60 למנצח על-שושן עדות מכתם לדוד
 ללמד ב בהצותו את אדם נהרים-- ואת-אדם
 צובה וישב יואב ויך את-אדם בנא-מלח--
 שנים עשר אלף נ אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת
 תשובב לנו 2 הרעשתה ארץ פצמתה רפה
 שבריה כי-מטה 3 הראית עמך קשה השקיתנו
 יין תרעלה 4 נתתה ליראיך נס להתנוסס-- מפני
 קשט סלה 5 למען יחלצון ידידיך הושיעה
 ימינך ועננו (וענני) 6 אלהים דבר בקדשו--
 אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד 7 לי

59 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלח
 שאול וישמרו את-הבית להמיתו ב הצילני
 מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני 2 הצילני
 מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני 3 כי הגה
 ארבו לנפשי-- יגורו עלי עזים לא-פשעי ולא-
 חטאתי יהוה 4 בלי-עון ירצון ויכוננו עורה
 לקראתי וראה 5 ואתה יהוה-אלהים צבאות
 אלהי ישראל-- הקיצה לפקד כל-הגוים אל-
 תחן כל-בגדי און סלה 6 ישובו לערב יהמו
 ככלב ויסובבו עיר 7 הגה יביעון בפייהם--
 חרבות בשפתותיהם כי-מי שמע 8 ואתה יהוה
 תשחק-למו תלעג לכל-גוים 9 עזי אליך אשמרה
 כי-אלהים משגבי 10 אלהי חסדו (חסדי)
 יקדמני אלהים יראני בשררי 11 אל-תהרגם פן
 ישכחו עמי--הניעמו בחילך והורידמו מגגנו
 אדני 12 חטאת-פימו דבר-שפתימו וילכדו
 בנאונם ומאלה ומכחש יספרו 13 כלה בחמה
 כלה ואינמו וידעו--כי-אלהים משל ביעקב
 לאפסי הארץ סלה 14 וישבו לערב יהמו ככלב
 ויסובבו עיר 15 המה ינועון (יניעון) לאכל--

61 למנצח על-גנינת לדוד ב שמעה אלהים
 רנתי הקשיבה תפלתי 2 מקצה הארץ אליך
 אקרא-- בעטף לבי בצור-ירום ממני תנחני
 כי-היית מחסה לי מגדל-עז מפני אויב 4 אנורה
 באהלך עולמים אחסה בסתר כנפייך סלה
 כי-אתה אלהים שמעת לגדרי נתת ירשת יראי
 שמך 6 ימים על-ימי-מלך תוסיף שנותיו כמו-
 דר ודר 7 ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת
 מן ינצרהו 8 כן אזמרה שמך לעד-- לשלמי
 נדרי יום יום

62 למנצח על-ידותון-- מזמור לדוד ב אך
 אל-אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי 2 אך-הוא

אדני בסמכי נפשי ⁵ ישוב (ישיב) הרע לשררי **56** למנצח על-יונת אלם רחקים-- לדוד
באמתך הצמיתם ⁶ בנדבה אזבחה-לך אודה
שמך יהוה כי-טוב ⁷ כי מכל-צרה הצילני
ובאיבי ראתה עיני

55 למנצח בנגינת משכיל לדוד ב
האזינה אלהים תפילתי ואל-תתעלם מתחנתי
² הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה
³ מקול אויב-- מפני עקת רשע כי-ימיטו עלי
און ובאף ישטמוני ⁴ לבי יחיל בקרבי ואימות
מות נפלו עלי ⁵ יראה ורעד יבא בי ותכסני
פלצות ⁶ ואמר-- מי-יתן-לי אבר כיונה אעופה
ואשכנה ⁷ הנה ארחיק נרד אליו במדבר סלה
⁸ אחישה מפלט לי-- מרוח סעה מסער ⁹ בלע
אדני פלג לשונם כי-ראיתי חמס וריב בעיר
¹⁰ יומם ולילה-- יסובבה על-חומתיה ואון ועמל
בקרבה ¹¹ הוות בקרבה ולא-ימיש מרחבה
תך ומרמה ¹² כי לא-אויב יחרפני ואשא לא-
משנאי עלי הנדיל ואסתר ממנו ¹³ ואתה אנוש
כערכי אלופי ומידעי ¹⁴ אשר יחדו נמתיק
סוד בבית אלהים נהלך ברגש ¹⁵ ישימות
(ישי מות) עלימו-- ירדו שאול חיים כי-רעות
במגורם בקרבם (Sheol h7585) ¹⁶ אני אל-אלהים
אקרא ויהוה ישיעני ¹⁷ ערב ובקר וצהרים
אשיחה ואהמה וישמע קולי ¹⁸ פדה בשלום
נפשי מקרב-לי כי-ברבים היו עמדי ¹⁹ ישמע
אל ויענם-- וישב קדם סלה אשר אין חליפות
למו ולא יראו אלהים ²⁰ שלח ידיו בשלמיו
חלל בריתו ²¹ חלקו מחמאת פיו-- וקרב-לבו
רכו דבריו משמן והמה פתחות ²² השלך על-
יהוה יהבך-- והוא יכלכלך לא-יתן לעולם
מוט-- לצדיק ²³ ואתה אלהים תורדם לבאר
שחת-- אנשי דמים ומרמה לא-יחצו ימיהם ואני
אבטח-בך

57 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם-- בברחו
מפני-שאול במערה ב חנני אלהים חנני-- כי
בך חסיה נפשי ובצל-כנפיך אחסה-- עד יעבר
הוות ² אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי
³ ישלח משמים ויושיעני-- חרף שאפי סלה
ישלח אלהים חסדו ואמתו ⁴ נפשי בתוך לבאם--
אשכבה להטים בני-אדם-- שניהם חנית וחצים
ולשונם חרב חדה ⁵ רומה על-השמים אלהים
על כל-הארץ כבודך ⁶ רשת הכינו לפעמי--
כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה
⁷ נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה
⁸ עורה כבודי-- עורה הנבל וכנור אעירה שחר
⁹ אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים ¹⁰ כי-גדל
עד-שמים חסדך ועד-שחקים אמתך ¹¹ רומה
על-שמים אלהים על כל-הארץ כבודך

וזיו שדי עמדי 12 אם-ארעב לא-אמר לך כי- לא תבזה 18 היטיבה ברצונך את-ציון תבנה לי תבל ומלאה 13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה 14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך 15 וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני 16 ולרשע אמר אלהים מה-לך לספר חקי ותשא בריתי עלי-פך 17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרך 18 אם-ראית נגב ותנץ עמו ועם מנאפים חלקך 19 פך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה 20 תשב באחיך תדבר בבן-אמך תתן-דפי 21 אלה עשית והחרשתי- דמית היות-אדיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך 22 בינו-נא זאת שכחי אלוה פן-אטרף ואין מציל 23 זבח תודה יכבדני ושם דרך-- אראנו בישע אלהים

52 למנצח משכיל לדוד ב בבוא דואג האדמי-- ויגד לשאול ויאמר לו-- בא דוד אל- בית אחימלך ג מה-תתהלל ברעה הנבור חסד אל כל-היום 2 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה 3 אהבת רע משוב שקר מדבר צדק סלה 4 אהבת כל-דברי-בלע לשון מרמה 5 גם-אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה 6 ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו 7 הנה הנבר-- לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו 8 ואני כזית רענן-- בבית אלהים בטחתי בחסד- אלהים עולם ועד 9 אורך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי-טוב נגד חסידך

53 למנצח על-מחלת משכיל לדוד ב אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול- - אין עשה-טוב 2 אלהים-- משמים השקיף על-בני-אדם לראות היש משכיל-- דרש את- אלהים 3 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם-אחד 4 הלא ידעו פעלי-און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו 5 שם פחדו פחד- - לא-היה-פחד כי-אלהים--פזר עצמות חנך הבשתה כי-אלהים מאסם 6 מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

54 למנצח בנגינת משכיל לדוד ב בבא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו ג אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני 15 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך 16 כי לא-תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה 17 זבחי אלהים רוח נשברה לב-נשבר ונדכה-- אלהים

וקצץ חנית עגלות ישראל באש¹⁰ הרפו ודעו כי-
אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ¹¹ יהוה
צבאות עמנו משנב-לנו אלהי יעקב סלה

47 למנצח לבני-קרח מזמור ב כל-העמים
תקעו-כף הריעו לאלהים בקול רנה² כי-
יהוה עליון נורא מלך גדול על-כל-הארץ³
ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו⁴
יבחר-לנו את-נחלתנו את גאון יעקב אשר-
אהב סלה⁵ עלה אלהים בתרועה יהוה בקול
שופר⁶ זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו
7 כי מלך כל-הארץ אלהים-- זמרו משכיל
8 מלך אלהים על-גוים אלהים ישב על-כסא
קדשו⁹ נדיבי עמים נאספו-- עם אלהי אברהם
כי לאלהים מגני-ארץ-- מאד נעלה

48 שיר מזמור לבני-קרח ב גדול יהוה
ומהלל מאד-- בעיר אלהינו הר-קדשו² יפה
נוף משוש כל-הארץ הר-ציון ירכתי צפון
קרית מלך רב³ אלהים בארמנותיה נודע
למשנב⁴ כי-הנה המלכים נועדו עברו יחדו
5 המה ראו כן תמהו נבחרו נחפזו⁶ רעדו
אחזתם שם חיל כיולדה⁷ ברוח קדים-- תשבר
אניות תרשיש⁸ כאשר שמענו כן ראינו-- בעיר-
יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד-
עולם סלה⁹ דמינו אלהים חסדך-- בקרב
היכלך¹⁰ כשמך אלהים-- כן תהלתך על-
קצו-ארץ צדק מלאה ימינך¹¹ ישמח הר ציון-
תגלנה בנות יהודה למען משפטיך¹² סבו
ציון והקיפוה ספרו מגדליה¹³ שיתו לבכם
לחילה-- פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור
אחרון¹⁴ כי זה אלהים אלהינו-- עולם ועד הוא
ינהגנו על-מות

50 מזמור לאסף אל אלהים יהוה-- דבר
ויקרא-ארץ ממזרח-שמש עד-מבוא² מציון
מכלל-יפי-- אלהים הופיע³ יבא אלהינו ואל-
יחרש אש-לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד
4 יקרא אל-השמים מעל ואל-הארץ לדין עמו
5 אספו-לי חסידים-- כרתי בריתי עלי-זבח
6 ויגידו שמים צדקו כי-אלהים שפט הוא סלה
7 שמעה עמי ואדברה-- ישראל ואעידה בך
אלהים אלהיך אנכי⁸ לא על-זבחיך אוכיתך
ועולתיך לנגדי תמיד⁹ לא-אקח מביתך פר
ממכלאתיך עתודים¹⁰ כי-לי כל-חיתו-יער
בהמות בהררי-אלף¹¹ ידעתי כל-עוף הרים
תהילים

49 למנצח לבני-קרח מזמור ב שמעו-
זאת כל-העמים האזינו כל-ישבי חלד² גם-

ינחוני וביאוני אל-הר-קדשך ואל-משכנותיך **45** למנצח על-שנים לבני-קרח משכיל
 4 ואבואה אל-מזבח אלהים--אל-אל שמחת נילי
 ואורך בכנור--אלהים אלהי ⁵ מה-תשתוחחי
 נפשי--ומה-תהמי עלי הוחילי לאלהים כי-עוד
 אודנו--ישועת פני ואלהי

44 למנצח לבני-קרח משכיל ב אלהים
 באזינו שמענו--אבותינו ספרו-לנו פעל פעלת
 בימיהם בימי קדם ² אתה ירך גוים הורשת--
 ותטעם תרע לאמים ותשלחם ³ כי לא בחרבם
 ירשו ארץ וזרועם לא-הושיעה-למו כי-ימינך
 וזרועך ואור פניך--כי רציתם ⁴ אתה-הוא
 מלכי אלהים צוה ישועות יעקב ⁵ כך צרינו
 ננח בשמך נבוס קמינו ⁶ כי לא בקשתי אבטח
 וחרבי לא תושיעני ⁷ כי הושעתנו מצרינו
 ומשנאנו הבישות ⁸ באלהים הללנו כל-היום
 ושמך לעולם נודה סלה ⁹ אף-זנחת ותכלימנו
 ולא-תצא בצבאותינו ¹⁰ תשיבנו אחר מני-
 צר ומשנאנו שסו למו ¹¹ תתנו כצאן מאכל
 ובגוים זריתנו ¹² תמכר-עמך בלא-הון ולא-
 רבית במחיריהם ¹³ תשימנו חרפה לשכנינו
 לעג וקלס לסביבותינו ¹⁴ תשימנו משל בגוים
 מנוד-ראש בלאמים ¹⁵ כל-היום כלמתי ננדי
 ובשת פני כסתני ¹⁶ מקול מחרף ומגרף מפני
 אויב ומתנקם ¹⁷ כל-זאת באחנו ולא שכחנוך
 ולא-שקרנו בבריתך ¹⁸ לא-נסוג אחר לבנו
 ותט אשרינו מני ארחך ¹⁹ כי דכיתנו במקום
 תנים ותכס עלינו בצלמות ²⁰ אם-שכחנו שם
 אלהינו ונפרש כפינו לאל זר ²¹ הלא אלהים
 יחקר-זאת כי-הוא ידע תעלמות לב ²² כי-
 עליך הרגנו כל-היום נחשבנו כצאן טבחה
²³ עורה למה תישן אדני הקיצה אל-תזנח לנצח
²⁴ למה-פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו ²⁵ כי
 שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו ²⁶ קומה
 עזרתה לנו ופדנו למען חסדך

46 למנצח לבני-קרח--על-עלמות שיר
 ב אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא
 מאד ² על-כן לא-נירא בהמיר ארץ ובמוט
 הרים בלב ימים ³ יהמו יחמרו מימיו ירעשו
 הרים בגאותו סלה ⁴ נהר--פלגיו ישמחו עיר-
 אלהים קדש משכני עליון ⁵ אלהים בקרבה
 בל-תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר ⁶ המו
 גוים משו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ ⁷ יהוה
 צבאות עמנו משגב-לנו אלהי יעקב סלה ⁸ לכו-
 חזו מפעלות יהוה--אשר-שם שמות בארץ
⁹ משבית מלחמות עד-קצה הארץ קשת ישבר

- משיט היוון ויקם על-סלע רגלי כונן אשרי לבו יקבץ-און לו יצא לחוץ ידבר 7 יחד--עלי 3 ויתן בפי שיר חדש-- תהלה לאלהינו יראו יתלחשו כל-שנאי עלי--יחשבו רעה לי 8 דבר- רבים וייראו ויבטחו ביהוה 4 אשרי הגבר-- בליעל יצוק בו ואשר שכב לא-יוסף לקום אשר-שם יהוה מבטחו ולא-פנה אל-רהבים 9 גם-איש שלומי אשר-בטחתי בו-- אוכל לחמי ושטי כזב 5 רבות עשית אתה יהוה אלהי-- הנדיל עלי עקב 10 ואתה יהוה חנני והקימני נפלאתיך ומחשבתך אלינו אין ערך אליך- ואשלמה להם 11 בזאת ידעתי כי-חפצת בי אנידה ואדברה עצמו מספר 6 זבח ומנחה כי לא-יריע איבי עלי 12 ואני--בתמי תמכת בי לא-חפצת-- אזנים כרית לי עולה וחטאה לא ותציבני לפניך לעולם 13 ברוך יהוה אלהי שאלת 7 אז אמרתי הנה-באתי במגלת-ספר ישראל--מהעולם ועד העולם אמן ואמן

42 כתוב עלי 8 לעשות-רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי 9 בשרתי צדק בקהל רב-- הנה שפתי לא אכלא אתה ידעת 10 צדקתך לא-כסיתי בתוך לבי-- אמונתך ותשועתך אמרתי לא-כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב 11 אתה יהוה-- לא-תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרני 12 כי אפפו- עלי רעות עד-אין מספר-- השינוני עונתי ולא- יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני 13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה 14 יבשו ויחפרו יחד-- מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו-- חפצי רעתי 15 ישמו על- עקב בשתם-- האמרים לי האח האח 16 ישישו וישמחו בך-- כל-מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה-- אהבי תשועתך 17 ואני עני ואביון-- אדני יחשב-לי עזרתי ומפלט אתה אלהי אל- תאחר

41 למנצח מזמור לדוד ב אשרי משכיל אל- דל ביום רעה ימלטהו יהוה 2 יהוה ישמרהו ויחיהו--י אשר (ואשר) בארץ ואל-תתנהו בנפש איביו 3 יהוה--יסעדנו על-ערש דוי כל-משכבו הפכת בחליו 4 אני-אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי-חטאתי לך 5 אויבי--יאמרו רע לי מתי ימות ואבר שמו 6 ואם-בא לראות שוא ידבר--

43 שפטני אלהים וריבה ריבי-- מגוי לא-חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני 2 כי- אתה אלהי מעוזי-- למה זנחתני למה-קדר אתהלך בלחץ אויב 3 שלח-אורך ואמתך המה

21 לזה רשע ולא ישר וצדיק חונן ונותן 22 כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו 23 מיהוה מצעדי-גבר כוננו ודרכו יחפץ 24 כי-יפל לא- יוטל כי-יהוה סומך ידו 25 נער הייתי-- גם- זקנתי ולא-ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש- לחם כל-היום חונן ומלוה וזרעו לברכה 26 סור מרע ועשה-טוב ושכן לעולם 28 כי יהוה אהב משפט ולא-יעזב את-חסידי לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת 29 צדיקים יירשו- ארץ וישכנו לעד עליה 30 פי-צדיק יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט 31 תורת אלהיו בלבו לא תמער אשריו 32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו 33 יהוה לא-יעזבו בידו ולא ירשיעו בהשפטו 34 קוה אל-יהוה ושמר דרכו וירומם לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה 35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן 36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא 37 שמר-תם וראה ישר כי-אחרית לאיש שלום 38 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה 39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה 40 ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם--כי- חסו בו

39 למנצח לידיתון (לידותון) מזמור לדוד ב אמרתי-- אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום-- בעד רשע לנגדי 2 נאלמתי דומיה החשיתי משוב וכאבי נעכר 3 חם-לבי בקרבי--בהגיגי תבער-אש דברתי בלשוני 4 הודיעני יהוה קצי--ומדת ימי מה- היא אדעה מה-חדל אני 5 הנה טפחות נתתה ימי-- וחלדי כאין נגדך אך כל-הבל כל-אדם נצב סלה 6 אך-בצלם יתהלך-איש-- אך-הבל יהמיון יצבר ולא-ידע מי-אספם 7 ועתה מה- קויתי אדני-- תוחלתי לך היא 8 מכל-פשעי הצילני חרפת נבל אל-תשימיני 9 נאלמתי לא אפתח-פי כי אתה עשית 10 הסר מעלי נגעך מתגרת ירך אני כליתי 11 בתוכחות על-עון יסרת איש-- ותמס כעש חמודו אך הבל כל- אדם סלה 12 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה-- אל-דמעתי אל-תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל-אבותי 13 השע ממני ואבליגה- בטרם אלך ואיני

38 מזמור לדוד להזכיר ב יהוה--אל- בקצף תוכיחני ובחמתך תיסרני 2 כי-חציץ נחתו בי ותנחת עלי ירך 3 אין-מתם בבשרי מפני זעמך אין-שלום בעצמי מפני חטאתי 4 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני 5 הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי 6 נעויתי שחתי עד-מאד כל-היום קדר הלכתי 7 כי-כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי 8 נפוגותי ונדכיתי עד-מאד שאנתי מנהמת לבי 9 אדני נגדך כל-תאותי ואנחתי ממך לא-נסתרה 10 לבי סחרחר עזבני כחי ואור-עיני גם-הם אין אתי 11 אהבי ורעי--מנגד נגעי יעמדו וקרובי

40 למנצח לדוד מזמור ב קוה קויתי יהוה ויש אלי וישמע שועתי 2 ויעלני מבור שאון- אתי 11 אהבי ורעי--מנגד נגעי יעמדו וקרובי

ישעתך אני ⁴ יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו לשנא ³ דברי-פיו און ומרמה חדל להשכיל אחור ויחפרו--חשבי רעתי ⁵ יהיו כמץ לפני- להיטיב ⁴ און יחשב--על-משכבו יתיצב על- רוח ומלאך יהוה דוחה ⁶ יהי-דרכם חשך וחלקלקת ומלאך יהוה רדפם ⁷ כי-חנם טמנו- לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי ⁸ תבואה שואה לא-ידע ורשתו אשר-טמן תלכדו בשואה יפל-בה ⁹ ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו ¹⁰ כל עצמותי תאמרנה-- יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו ¹¹ יקומון עדי חסם אשר לא-ידעתי ישאלוני ¹² ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי ¹³ ואני בחלותם לבושי שק-- עניתי בצום נפשי ותפלתי על- חיקי תשוב ¹⁴ כרע-כאח לי התהלכתי כאבל- אם קדר שחותי ¹⁵ ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא-דמו ¹⁶ בחנפי לעני מעוג-- חרק עלי שנימו ¹⁷ אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי ¹⁸ אורך בקהל רב בעם עצום אהללך ¹⁹ אל-ישמחו-לי איבי שקר שנאי חנם יקרצו- עין ²⁰ כי לא שלום ידברו ועל רגעי-ארץ-- דברי מרמות יחשבון ²¹ וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עיננו ²² ראיתך יהוה אל-תחרש אדני אל-תרחק ממני ²³ העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי ²⁴ שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל-ישמחו-לי ²⁵ אל- יאמרו בלבם האח נפשנו אל-יאמרו בלענוהו ²⁶ יבשו ויחפרו יחדו-- שמחי רעתי ילבשו- בשת וכלמה-- המגדילים עלי ²⁷ ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו ²⁸ ולשוני תהנה צדקך כל-היום תהלתיך

37 לדוד אל-תתחר במרעים אל-תקנא בעשי עולה ² כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון ³ בטח ביהוה ועשה-טוב שכן- ארץ ורעה אמונה ⁴ והתענג על-יהוה ויתן-לך משאלת לבך ⁵ גול על-יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה ⁶ והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים ⁷ דום ליהוה-- והתחולל-לו אל- תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות ⁸ הרף מאף ועזב חמה אל-תתחר אך-להרע ⁹ כי-מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו- ארץ ¹⁰ ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על- מקומו ואיננו ¹¹ וענוים יירשו-ארץ והתענגו על-רב שלום ¹² זמם רשע לצדיק וחרק עליו שני ¹³ אדני ישחק-לו כי-ראה כי-יבא יומו ¹⁴ חרב פתחו רשעים-- ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי-דרך ¹⁵ חרבים תבוא בלבם וקשתותם תשברנה ¹⁶ טוב-מעט לצדיק- מהמון רשעים רבים ¹⁷ כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה ¹⁸ יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה ¹⁹ לא-יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו ²⁰ כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו עיניו ² כי-החליק אליו בעיניו למצא עונו

32 לדוד משכיל אשרי נשוי-פשע כסוי וברב חילו לא ימלט ¹⁸ הנה עין יהוה אל-חטאה ² אשרי אדם--לא יחשב יהוה לו עון וואין ברוחו רמיה ³ כי-החרשתי בלו עצמי--ולחיותם ברעב ²⁰ נפשנו חתכה ליהוה עזרנו בשאנתי כל-היום ⁴ כי יומם וליילה--תכבד עלי ומגננו הוא ²¹ כי-בו ישמח לבנו כי בשם קדשו ירך נהפך לשדי--בחרבני קיץ סלה ⁵ חטאתי אודיעך ועוני לא-כסיתי--אמרתי אודה עלי לך

34 לדוד--בשנותו את-טעמו לפני אבימלך פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה ⁶ על-זאת יתפלל כל-חסיד אליך--לעת מצא רק לשטף מים רבים--אליו לא יגיעו ⁷ אתה סתר לי--מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה ⁸ אשכילך ואורך--בדרך-זו תלך איעצה עליך עיני ⁹ אל-תהיו כסוס כפרד--אין הבין במתג-ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך ¹⁰ רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה--חסד יסובבני ¹¹ שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל-ישרי-לב

33 רננו צדיקים ביהוה לישירים נאווה תהלה ² הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו-לו ³ שירו-לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה ⁴ כי-ישר דבר-יהוה וכל-מעשהו באמונה ⁵ אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ ⁶ בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל-צבאם ⁷ כנס כנר מי הים נתן באוצרות תהומות ⁸ ייראו מיהוה כל-הארץ ממנו יגורו כל-ישבי תבל ⁹ כי הוא אמר ויהי הוא-צוה ויעמד ¹⁰ יהוה הפיר עצת-גוים הניא מחשבות עמים ¹¹ עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר ¹² אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו ¹³ משמים הביט יהוה ראה את-כל-בני האדם ¹⁴ ממכון-שבתו השנית--אל כל-ישבי הארץ ¹⁵ היצר יחד לבם המבין אל-כל-מעשיהם ¹⁶ אין-המלך נושע ברב-חיל נבור לא-ינצל ברב-כח ¹⁷ שקר הסוס לתשועה

35 לדוד ריבה יהוה את-יריבי לחם את-לחמי ² החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי ³ והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי

לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו 8 יהוה 31 למנצח מזמור לדוד ב בך-יהוה חסיתי עז-למו ומעוז ישועות משיחו הוא 9 הושיעה אל-אבושה לעולם בצדקתך פלטני 2 הטח את-עמך-- וברך את-נחלתך ורעם ונשאם עד- אלי אונך-- מהרה הצילני היה לי לצור-מעוז- העולם לבית מצודות להושיעני 3 כי-סלעי ומצודתי

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת-קדש 3 קול יהוה על- המים אל-הכבוד הרעים יהוה על-מים רבים 4 קול-יהוה בכח קול יהוה בהדר 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את-ארזי הלבנון 6 וירקידם כמו-עגל לבנון ושרין כמו בן- ראמים 7 קול-יהוה חצב להבות אש 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש 9 קול יהוה יחולל אילות-- ויחשף יערות ובהיכלו- כלו אמר כבוד 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם 11 יהוה--עז לעמו יתן יהוה יברך את-עמו בשלום

30 מזמור שיר-חנכת הבית לדוד ב ארוממך יהוה כי דלייתי ולא-שמחת איבי לי 2 יהוה אלהי-- שועתי אליך ותפאני 3 יהוה-- העלית מן-שואל נפשי חיתני מיורדי- (מירדי- (בור Sheol h7585) 4 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו 5 כי רגע באפו-- חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה 6 ואני אמרתי בשלוי-- בל-אמוט לעולם 7 יהוה-- ברצונך העמדתה להררי-עז הסתרת פניך הייתי נבהל 8 אליך יהוה אקרא ואל-אדני אתחנן 9 מה- בצע בדמי ברדתי אל-שחת היודך עפר היגיד אמתך 10 שמע-יהוה וחנני יהוה היה-עזר לי 11 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה 12 למען יזמרך כבוד-- ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך

קוֹיךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם 4 דִּרְכִיךָ
 יִהְיֶה הַיּוֹדִיעַנִי אֲרַחְתִּיךָ לְמַדְנִי 5 הַדִּרְכִיכִנִי
 בְּאִמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי-- כִּי-אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ
 קוֹיְתִי כָל-הַיּוֹם 6 זָכַר-רַחֲמֶיךָ יִהְיֶה וְחִסְדֶּיךָ
 כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה 7 חַטָּאוֹת נַעֲוִרִי וּפִשְׁעֵי-- אֱלֹ-
 תִּזְכֹּר כַּחֲסֶדְךָ זָכַר-לִי-אַתָּה-- לְמַעַן טוֹבֶךָ יִהְיֶה
 8 טוֹב-וַיִּשְׁרַח יִהְיֶה עָלַי כֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים בְּדֶרֶךְ
 9 יִדְרֶךָ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲנוּיִם דֶּרֶכְךָ
 10 כָּל-אַרְחֹת יִהְיֶה חֶסֶד וְאֵמֶת-- לְנַצְרִי בְרִיתוֹ
 וְעֲדַתּוֹ 11 לְמַעַן-שִׁמְךָ יִהְיֶה וְסִלַּחַת לַעֲוִנִי כִי
 רַב-הוּא 12 מִי-זֶה הָאִישׁ יִרְאֵה יִהְיֶה-- יוֹרֵנוּ בְּדֶרֶךְ
 יִבְחָר 13 נִפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּלְוִן וְזָרְעוֹ יִירֹשׁ אֶרֶץ
 14 סוֹד יִהְיֶה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לַהֲדוּדִיעִם 15 עֲנִי
 תִּמְיֵד אֱלֹ-יִהְיֶה כִּי הוּא-יוֹצִיא מִרְשַׁת רִגְלִי
 16 פְנֵה-אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי-יַחֲיִיד וְעֲנִי אֲנִי 17 צָרוֹת
 לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמִּצּוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי 18 רֹאה עֲנִי
 וְעַמְלִי וְשֹׂא לְכָל-חַטָּאוֹתַי 19 רֹאה-אִיבִי כִּי-רַבּוֹ
 וְשִׁנְאוֹת חֶמֶס שִׁנְאוֹנִי 20 שְׁמֵרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי
 אֱלֹ-אֲבוֹשׁ כִּי-חִסִּיתִי בְךָ 21 תָם-וַיִּשְׁרַח יִצְרוֹנִי
 כִּי קוֹיְתִיךָ 22 פָּדָה אֱלֹהִים אֶת-יִשְׂרָאֵל-- מִכָּל
 צָרוֹתַי

26 לְדוֹד שִׁפְטֵנִי יִהְיֶה-- כִּי-אֲנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי
 וּבִיהוּהָ בִּטְחָתִי לֹא אִמְעַד 2 בְּחַנּוּנִי יִהְיֶה וְנִסְנִי
 צָרוּפָה (צָרָפָה) כְּלִיּוֹתִי וּלְבִי 3 כִּי-חִסְדֶּיךָ
 לִנְגִיד עֲנִי וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאִמְתֶּךָ 4 לֹא-יִשְׁבַּתִּי
 עִם-מָתִי-שׁוֹא וְעִם נַעֲלָמִים לֹא אֲבוֹא 5 שִׁנְאוֹתִי
 קָהַל מִרְעִים וְעִם-רָשָׁעִים לֹא אֲשֹׁב 6 אֲרַחֵץ
 בְּנִקְיוֹן כִּפִּי וְאֶסַּבְבָּה אֶת-מִזְבִּיחְךָ יִהְיֶה 7 לְשִׁמְעַ
 בְּקוֹל תוֹדָה וּלְסֹפֵר כָּל-נִפְלְאוֹתֶיךָ 8 יִהְיֶה--
 אֶהְבֵּתִי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמִקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ 9 אֱלֹ-
 תִּתְאַסֶּף עִם-חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם-אֲנָשֵׁי דִמְיִם חֲיִי
 10 אֲשֶׁר-בִּידֵיהֶם זִמָּה וַיִּמְנַם מְלֹאָה שָׁחַד 11 וְאֲנִי

בְּתַמִּי אֲלֶךְ פִּדְנִי וְחַנּוּנִי 12 רִגְלִי עֲמָדָה בְּמִישׁוֹר
 בְּמִקְהָלִים אֲבָרַךְ יִהְיֶה

27 לְדוֹד יִהְיֶה אוֹרִי וַיִּשְׁעִי--מִמִּי אִירָא יִהְיֶה
 מַעֲוֹז-חַיִּי מִמִּי אֲפַחֵד 2 בְּקָרְבִי עָלַי מִרְעִים--
 - לֹאכֹל אֶת-בִּשְׂרֵי צָרִי וְאִיבִי לִי הִמָּה כִּשְׁלוֹ
 וְנִפְלוֹ 3 אִם-תַּחֲנֶנֶה עָלַי מַחֲנֶה-- לֹא-יִירָא לְבִי
 אִם-תִּקְוֶם עָלַי מִלַּחֲמָה-- בּוֹזֵאת אֲנִי בּוֹטָח 4 אַחַת
 שְׁאַלְתִּי מֵאֶת-יִהְיֶה-- אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבַתִּי בְּבֵית-
 יִהְיֶה כָל-יָמַי חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנַעֲמֵי-יִהְיֶה וּלְבַקֵּר
 בְּהִיכָלוֹ 5 כִּי יִצְפֹּנִי בִּסְכֵּה-- בְּיוֹם רַעָה יִסְתַּרְנִי
 בְּסֹתֵר אֶהְלֹו בְּצוֹר יִרְוּמִנִי 6 וְעַתָּה יִרוֹם
 רֹאשִׁי עַל אִיבִי סְבִיבוֹתַי וְאִזְבַּחָהּ בְּאֶהְלֹו זִבְחִי
 תִּרְוַעָה אֲשִׁירָה וְאִזְמֵרָה לִיהוּהָ 7 שְׁמַע-יִהְיֶה
 קוֹלִי אֲקִרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנִי 8 לֶךְ אֲמַר לְבִי--בִּקְשׁוֹ
 פָּנַי אֶת-פָּנֶיךָ יִהְיֶה אֲבַקֵּשׁ 9 אֱלֹ-תִסְתַּר פָּנֶיךָ
 מִמִּנִּי-- אֱלֹ-תֵט-בְּאֶף עֲבֹדְךָ עֲזַרְתִּי הִיִּית אֱלֹ-
 תִּשְׁשֵׁנִי וְאֱלֹ-תַעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי 10 כִּי-אֲבִי וְאֲמִי
 עֲזֹבוּנִי וַיִּהְיֶה יֹאסִפֵּנִי 11 הוֹרֵנִי יִהְיֶה דֶרֶכְךָ
 וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר--לְמַעַן שׁוֹרְרִי 12 אֱלֹ-תִתַּנֵּנִי
 בְּנַפְשִׁי צָרִי כִי קָמוּ-בִי עֲדֵי-שִׁקָּר וַיִּפַּח חֶמֶס
 13 לְלוֹלֵא--הָאִמְנָתִי לִרְאוֹת בְּטוֹב-יִהְיֶה בְּאֶרֶץ
 חַיִּים 14 קוּהָ אֱלֹ-יִהְיֶה חֹזֵק וַיֹּאמֶץ לְבָבְךָ וְקוּהָ
 אֱלֹ-יִהְיֶה

28 לְדוֹד אֵלֶיךָ יִהְיֶה אֲקִרָא-- צוּרִי אֱלֹ-
 תִּחַרֵּשׁ מִמִּנִּי פֶן-תַּחֲשֶׂה מִמִּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם-
 יוֹרְדֵי בּוֹר 2 שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי בְּשׁוּעִי אֵלֶיךָ
 בְּנִשְׁאֵי יָדִי אֱלֹ-דְבִיר קִרְשֶׁךָ 3 אֱלֹ-תִמְשַׁכְּנִי
 עִם-רָשָׁעִים וְעִם-פְּעֵלִי-אוֹן דְּבַרִּי שְׁלוֹם עִם-
 רַעִיָהּ וְרַעָה בְּלִבָּבָם 4 תֵן-לָהֶם כִּפְעֵלָם וְכֹרַע
 מַעַלְלֵיהֶם כִּמְעַשֶׂה יְדֵיהֶם תֵן לָהֶם הִשָּׁב גְּמוּלָם
 לָהֶם 5 כִּי לֹא יִבְנוּ אֱלֹ-פַעֲלַת יִהְיֶה-- וְאֱלֹ-
 מַעֲשֶׂה יָדָיו יִהְרָסֻם וְלֹא יִבְנוּ 6 בְּרוּךְ יִהְיֶה כִּי-
 שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי 7 יִהְיֶה עֲזִי וּמִגְנִי-- בּוֹ בִּטָּח

תחדהו בשמחה את-פניך 7 כי-המלך בטח
 ביהוה ובחסד עליון בל-ימוט 8 תמצא ירך 24
 לכל-איביך ימינך תמצא שנאיך 9 תשיתמו
 כתנור אש-- לעת פניך יהוה באפו יבלעם
 ותאכלם אש 10 פרימו מארץ תאבד וזרעם
 מבני אדם 11 כי-נטו עליך רעה חשבו מזמה
 בל-יוכלו 12 כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן
 על-פניהם 13 רומה יהוה בעוזך נשירה ונזמרה
 גבורתך

22 למנצח על-אילת השחר מזמור לדוד ב
 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי
 שאנתי 2 אלהי--אקרא יומם ולא תענה ולילה

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר
 2 בנאות דשא ירביצני על-מי מנחות ינהלני
 3 נפשי ישובב ינחני במעגלי-צדק למען שמו
 4 גם כי-אלך בניא צלמות לא-אירא רע--
 6 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי
 7 כל-ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו
 8 גל אל-יהוה יפלטוהו יצילוהו כי חפץ
 בו 9 כי-אתה גחי מבטן מבטיחי על-שדי
 אמי 10 עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי
 אתה 11 אל-תרחק ממני כי-צרה קרובה כי-
 אין עוזר 12 סבבוני פרים רבים אבירי בשן
 כתרני 13 פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג
 14 כמים נשפכתי-- והתפרדו כל-עצמותי היה
 לבי כדונג נמס בתוך מעי 15 יבש כחרש כחי
 ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר-מות תשפתי
 16 כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני
 כארי ידי ורגלי 17 אספר כל-עצמותי המה
 יביטו יראו-בי 18 יחלקו בנדי להם ועל-לבושי
 יפילו גורל 19 ואתה יהוה אל-תרחק אילותי
 לעזרתי חושה 20 הצילה מחרב נפשי מיד-
 כלב יחידתי 21 הושיעני מפי אריה ומקרני

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל
 וישבי בה 2 כי-הוא על-ימים יסדה ועל-נהרות
 יכוננה 3 מי-יעלה בחר-יהוה ומי-יקום במקום
 קדשו 4 נקי כפים ובר-לבב אשר לא-נשא
 לשוא נפשי ולא נשבע למרמה 5 ישא ברכה
 מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו 6 זה דור דרשו
 מבקשי פניך יעקב סלה 7 שאו שערים ראשיכם
 והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד 8 מי
 זה מלך הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה גבור
 מלחמה 9 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
 עולם ויבא מלך הכבוד 10 מי הוא זה מלך
 הכבוד יהוה צבאות-- הוא מלך הכבוד סלה

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא 2 אלהי--בך
 בטחתי אל-אבושה אל-יעלצו אויבי לי 3 גם כל-

לנגדי וחקתי לא-אסיר מני 23 ואהי תמים עמו
 ואשתמר מעוני 24 וישב-יהוה לי כצדקי כבר
 ידי לנגד עיניו 25 עם-חסיד תתחסד עם-גבר
 תמים תתמם 26 עם-גבר תתברר ועם-עקש
 תתפתל 27 כי-אתה עם-עני תושיע ועינים רמות
 תשפיל 28 כי-אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה
 חשכי 29 כי-בך ארץ נדוד ובאלהי אדלג-שור
 האל תמים דרכו אמרת-יהוה צרופה מגן
 הוא לכל החסים בו 31 כי מי אלוה מבלעדי
 יהוה ומי צור זולתי אלהינו 32 האל המאזרני
 חיל ויתן תמים דרכי 33 משה רגלי כאילות
 ועל במתי יעמידני 34 מלמד ידי למלחמה
 ונחתה קשת-נחושה זרועתי 35 ותתן-לי מגן
 ישעך וימנך תסעדני וענותך תרבני 36 תרחיב
 צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי 37 ארדוף אויבי
 ואשינם ולא-אשוב עד-כלותם 38 אמחצם ולא-
 יכלו קום יפלו תחת רגלי 39 ותאזרני חיל
 למלחמה תכריע קמי תחתי 40 ואיבי נתתה
 לי ערף ומשנאי אצמיתם 41 ישועו ואין-מושיע
 על-יהוה ולא ענם 42 ואשחקם כעפר על-פני-
 רוח כטיט חוצות אריקם 43 תפלטני מריבי-
 עם תשימני לראש גוים עם לא-ידעתי יעבדוני
 44 לשמע און ישמעו לי בני-נכר יכחשו-לי
 45 בני-נכר יבלו ויחרנו ממסגרותיהם 46 חי-
 יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי 47 האל--
 הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתי 48 מפלטי
 מאיבי אף מן-קמי תרוממני מאיש חמס תצילני
 49 על-כן אודך בנוים יהוה ולשמך אזמרה
 50 מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו--
 לדוד ולזרעו עד-עולם

20 למנצח מזמור לדוד ב יענך יהוה
 ביום צרה ישנבך שם אלהי יעקב 2 ישלח-
 עזרך מקדש ומציון יסעדך 3 יזכר כל-מנחתך
 ועולתך ידשנה סלה 4 יתן-לך כלבבך וכל-
 עצתך ימלא 5 נרננה בישועתך-- ובשם-אלהינו
 נדגל ימלא יהוה כל-משאלותיך 6 עתה ידעתי-
 כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו--
 בגברות ישע ימינו 7 אלה ברכב ואלה בסוסים
 ואנחנו בשם-יהוה אלהינו נזכיר 8 המה כרעו
 ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר 9 יהוה הושיעה
 המלך יעננו ביום-קראנו

21 למנצח מזמור לדוד ב יהוה בעזך
 ישמח-מלך ובישועתך מה-יגיל (יגל) מאד
 2 תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו כל-מנעת
 סלה 3 כי-תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו
 עטרת פז 4 חיים שאל ממך--נתתה לו ארך
 ימים עולם ועד 5 גדול כבודו בישועתך הוד
 והדר תשועה עליו 6 כי-תשיתוהו ברכות לעד

19 למנצח מזמור לדוד ב השמים מספרים
 כבוד-אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע 2 יום ליום
 יביע אמר ולילה ללילה יחוה-דעת 3 אין-

עשה לרעהו רעה וחרפה לא-נשא על-קרבו לטרף וככפיר ישב במסתרים ¹³ קומה יהוה-
⁴ נבזה בעיניו נמאס-- ואת-יראי יהוה יכבד - קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע
 נשבע להרע ולא ימור ⁵ כספו לא-נתן בנשך-- חרבך ¹⁴ ממותים ירך יהוה ממותים מחלד--
 ושחד על-נקי לא לקח עשה-אלה-- לא ימוט חלקם בחיים וצפינך (וצפונך) תמלא בטנם
 לשבעו בנים-- והניחו יתרם לעולליהם ¹⁵ אני- לעולם

16 מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך
 בך ² אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל- **18** למנצח לעבד יהוה--לדוד אשר דבר
 עליך ³ לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי ליהוה את-דברי השירה הזאת-- ביום הציל-
 כל-חפצי-בם ⁴ ירבו עצבותם אחר מהרו בל- יהוה אותו מכף כל-איביו ומיד שאול ב ויאמר-
 אסיך נסכיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על- ארחמך יהוה חזקי ² יהוה סלעי ומצודתי--
 שפתי ⁵ יהוה מנת-חלקי וכוסי-- אתה תומיך ומפלטי אלי צורי אחסה-בו מגני וקרן-ישעי
 גורלי ⁶ חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת משנבי ³ מהלל אקרא יהוה ומן-איבי אושע
 שפרה עלי ⁷ אברך--את-יהוה אשר יעצני אף- ⁴ אפפוני חבלי-מות ונחלי בליעל יבעתוני
 לילות יסרוני כליותי ⁸ שויתי יהוה לנגדי ⁵ חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות
 תמיד כי מימיני בל-אמוט ⁹ לכן שמח לבי-- Sheol h7585(⁶ בצר-לי אקרא יהוה-- ואל-אלהי
 ויגל כבודי אף-בשרי ישכן לבטח ¹⁰ כי לא- אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא
 תעזב נפשי לשאול לא-תתן חסידך לראות באזני ⁷ ותנעש ותרעש הארץ-- ומוסדי הרים
 שחת) Sheol h7585(¹¹ תודיעני ארח חיים שבע ירגזו ויתנעשו כי-חרה לו ⁸ עלה עשן באפו-
 שמחות את-פניך נעמות בימינך נצח ואש-מפיו תאכל גחלים בערו ממנו ⁹ ויט
 שמים וירד וערפל תחת רגליו ¹⁰ וירכב על-כרוב ויעף וידא על-כנפי-רוח ¹¹ ישת
 חשך סתרו-- סביבותיו סכתו חשכת-מים עבי שחקים ¹² מננה נגדו עביו עברו--ברד וגחלי-
 אש ¹³ וירעם בשמים יהוה--ועליון יתן קלו ברד וגחלי-אש ¹⁴ וישלח חציו ויפיצם וברקים רב
 ויהם ¹⁵ ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה-- מנשמת רוח אפך ¹⁶ ישלח
 ממרום יקחני ימשני ממים רבים ¹⁷ יצילני מאיבי עז ומשנאי כי-אמצו ממני ¹⁸ יקדמוני
 ביום-אידי ויהי-יהוה למשען לי ¹⁹ ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי ²⁰ יגמלני יהוה
 כצדקי כבר ידי ישיב לי ²¹ כי-שמרתי דרכי יהוה ולא-רשעתי מאלהי ²² כי כל-משפטיו

17 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק-- הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי
 מרמה ² מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים ³ בחנת לבי פקדת לילה-- צרפתי
 בל-תמצא זמתי בל-יעבר פי ⁴ לפעלות אדם בדבר שפתיך-- אני שמרתי ארחות פריץ
⁵ תמך אשרי במעגלותיך בל-נמוטו פעמי ⁶ אני- קראתיך כי-תענני אל הט-אזנך לי שמע אמרתי
⁷ הפלה חסדיך מושיע חוסים-- ממתקוממים בימינך ⁸ שמרני כאישון בת-עין בצל כנפיך
 תסתירני ⁹ מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי ¹⁰ חלבמו סגרו פימו דברו בגאות
¹¹ אשרינו עתה סבבוני (סבבוננו) עיניהם ישיתו לנשות בארץ ¹² דמינו--כאריה יכסוף

10 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות **12** למנצח על-השמינית מזמור לדוד ב בצרה ² בנאות רשע ידלק עני ותפשו במזמות זו חשבו ³ כי-הלל רשע על-תאות נפשו ובצע ברך נאץ יהוה ⁴ רשע--כנבה אפו בל-ידרש אין אלהים כל-מזמותיו ⁵ יחילו דרכו בכל-עת-- שפתי חלקות-- לשון מדברת גדלות ⁴ אשר מרום משפטיך מנגדו כל-צורריו יפיח בהם ⁶ אמר בלבו כל-אמוט לדר ודר אשר לא-ברע ⁷ אלה פיהו מלא--ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון ⁸ ישב במארב חצרים--במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו ⁹ יארב במסתר כאריה בסכה-- יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו ¹⁰ ודכה (ידכה) ישח ונפל לבני אדם בעצומיו חלקאים (חל כאים) ¹¹ אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל-ראה לנצח ¹² קומה יהוה--אל נשא ירך אל-תשכח עניים (ענוים) ¹³ על-מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש ¹⁴ ראתה כי-אתה עמל וכעס תביט-- לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עוזר ¹⁵ שבר זרוע רשע ורע תדרוש-רשעו בל-תמצא ¹⁶ יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו ¹⁷ תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך ¹⁸ לשפט יתום ודרך בל-יוסף עוד--לערץ אנוש מן-הארץ

13 למנצח מזמור לדוד ² עד-אנה יהוה תשכחני נצח עד-אנה תסתיר את-פניך ממני ³ עד-אנה אשית עצות בנפשי-- יגון בלבבי יומם עד-אנה ירום איבי עלי ⁴ הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן-אישן המות ⁵ פן-יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט ⁶ ואני בחסדך בטחתי-- יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי

14 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עליה-- אין עשה-טוב ² יהוה-- משמים השקיף על-בני-אדם לראות היש משכיל-- דרש את-אלהים ³ הכל סר יחדו נאלחו אין עשה-טוב--אין גם-אחד ⁴ הלא ידעו כל-פעלי-און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו ⁵ שם פחדו פחד כי-אלהים בדור צדיק ⁶ עצת-עני תבישו כי יהוה מחסהו ⁷ מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

11 למנצח לדוד ביהוה חסיתי--איך תאמרו לנפשי נודו (נודי) הרכם צפור ² כי הגה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על-יתר- לירות כמו-אפל לישרי-לב ³ כי השתות יחרסון-- צדיק מה-פעל ⁴ יהוה בהיכל קדשו- יהוה בשמים כסאו עיני יחזו-- עפעפיו יבחנו בני אדם ⁵ יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס-שנאה נפשו ⁶ ימטר על-רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות--מנת כוסם ⁷ כי-צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו

15 מזמור לדוד יהוה מי-יגור באהלך מי-ישכן בהר קדשך ² הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו ³ לא-רגל על-לשונו--לא-

כי נבהלו עצמי 3 ונפשי נבהלה מאד ואת אראה שמך מעשה אצבעתיך-- ירח וכוכבים (ואתה) יהוה עד-מתי 4 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך 5 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה-לך) Sheol h7585) 6 יגעתי באנחתי--אשחה בכל-לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה 7 עששה מכעס עיני עתקה בכל- צוררי 8 סורו ממני כל-פעלי און כי-שמע יהוה קול בכיי 9 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח

10 יבשו ויבהלו מאד--כל-איבי ישבו יבשו רגע 7 שגיון לדוד אשר-שר ליהוה--על-דברי- כוש בן-ימיני ב יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל-רדפי והצילני 2 פן-יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל 3 יהוה אלהי אם-עשיתי זאת אם-יש-עול בכפי 4 אם-גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם 5 ירדף אויב נפשי וישג--וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה 6 קומה יהוה באפך--הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית 7 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה 8 יהוה ידון עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי 9 יגמר נא רע רשעים-- ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות-- אלהים צדיק 10 מגני על-אלהים מושיע ישרי- לב 11 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל- יום 12 אם-לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה 13 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל 14 הנה יחבל-און והרה עמל וילד שקר 15 בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל 16 ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד 17 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם-יהוה עליון

9 למנצח על-הגתית מזמור לדוד ב יהוה אדנינו-- מה-אדיר שמך בכל-הארץ אשר תנה הודך על-השמים 2 מפי עוללים וינקים-- יסדת- עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם 3 כי- למנצח על-מות לבן מזמור לדוד ב אודה יהוה בכל-לבי אספרה כל-גפלאותיך 2 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון 3 בשוב-אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך 4 כי- עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק 5 גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד 6 האויב תמו חרבות--לנצח וערים נתשת- אבד זכרם המה 7 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו 8 והוא ישפט-תבל בצדק ידון לאמים במישרים 9 ויהי יהוה משנב לדך משנב לעתות בצרה 10 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא-עזבת דרשיך יהוה 11 זמרו--ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו 12 כי-דרש דמים אותם זכר לא-שכח צעקת עניים (ענוים) 13 חננני יהוה--ראה עניי משנאי מרומי משערי מות 14 למען אספרה כל-תהלתך בשערי בת- ציון--אגילה בישועתך 15 טבעו גוים בשחת עשו ברשת-זו טמנו נלכדה רגלם 16 נודע יהוה--משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה 17 ישובו רשעים לשאולה כל-גוים שכחי אלהים) Sheol h7585) 18 כי לא לנצח ישכח אביון

8 למנצח על-הגתית מזמור לדוד ב יהוה אדנינו-- מה-אדיר שמך בכל-הארץ אשר תנה הודך על-השמים 2 מפי עוללים וינקים-- יסדת- עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם 3 כי-

תהילים

איבי לחי שני רשעים שברת 8 ליהוה הישועה
על-עמך ברכתך סלה

4 למנצח בנגינות מזמור לדוד ב בקראי
ענני אלהי צדקי--בצר הרחבת לי חנני ושמע
תפילתי 2 בני איש עד-מה כבודי לכלמה--
תאהבון ריק תבקשו כזב סלה 3 ודעו--כי-
הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי
אליו 4 רגזו ואל-תחטאו אמרו בלבבכם על-
משכבכם ודמו סלה 5 זבחו זבחי-צדק ובטחו
אל-יהוה 6 רבים אמרים מי-יראנו-טוב נסה
עלינו אור פניך יהוה 7 נתתה שמחה בלבי מעת
דגנם ותירושם רבו 8 בשלום יחדו אשכבה
ואישן כי-אתה יהוה לבדר לבטח תושבני

5 למנצח אל-הנחילות מזמור לדוד ב אמרי
האזינה יהוה בינה הגיגי 2 הקשיבה לקול
שועי--מלכי ואלהי כי-אליך אתפלל 3 יהוה--
בקר תשמע קולי בקר אערך-לך ואצפה 4 כי
לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע 5 לא-
יתיצבו הוללים לגנר עיניך שנאת כל-פעלי
און 6 תאבד דברי כזב איש-דמים ומרמה
יתעב יהוה 7 ואני--ברב חסדך אבוא ביתך
אשתחווה אל-היכל-קדשך ביראתך 8 יהוה
נחני בצדקתך--למען שוררי הושר (הישר)
לפני דרכך 9 כי אין בפייה נכונה--קרבים הוות

קבר-פתוח גרנם לשונם יחליקון 10 האשימם
אלהים-- יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם
הדיחמו-- כי-מרוב בך 11 וישמחו כל-חوسي בך
לעולם ירגנו-- ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי
שמך 12 כי-אתה תברך צדיק יהוה--כצנה
רצון תעטרנו

6 למנצח בנגינות על-השמינית מזמור
לדוד ב יהוה אל-באפך תוכיחני ואל-בחמתך
תיסרני 2 חנני יהוה כי אמלל-אני רפאני יהוה-

1 אשרי האיש-- אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא
ישב 2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו
יהנה יומם ולילה 3 והיה-- כעץ שתול על-
פלגי-מים אשר פרייו יתן בעתו--ועלהו לא-
יבול וכל אשר-יעשה יצליח 4 לא-כן הרשעים
כי אם-כמוץ אשר-תדפנו רוח 5 על-כן לא-יקמו
רשעים--במשפט וחטאים בעדת צדיקים 6 כי-
יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד

2 למה רגשו גוים ולאמים יהנו-ריק 2 יתיצבו
מלכי-ארץ-- ורוזנים נוסדו-יחד על-יהוה ועל-
משיחו 3 ננתקה את-מוסרותימו ונשליכה ממנו
עבתימו 4 יושב בשמים ישחק אדני ילעג-למו
5 אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו 6 ואני
נסכתי מלכי על-ציון הר-קדשי 7 אספרה
אל-חק יהוה אמר אלי בני אתה--אני היום
ילדתיך 8 שאל ממני--ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי-ארץ 9 תרעם בשבט ברזל ככלי
יוצר תנפצם 10 ועתה מלכים השכילו הוסרו
שפטי ארץ 11 עבדו את-יהוה ביראה וגילו
ברעדה 12 נשקו-בר פן-יאנף ותאבדו דרך--
כי-יבער כמעט אפו אשרי כל-חوسي בו

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו ב
יהוה מה-רבו צרי רבים קמים עלי 2 רבים
אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה
3 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי
4 קולי אל-יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה
5 אני שכבתי ואישנה הקיצותי--כי יהוה יסמכני
6 לא-אירא מרבבות עם-- אשר סביב שתו עלי
7 קומה יהוה הושיעני אלהי-- כי-הכית את-כל-

ובאשת נעורִיך אל יבגד ¹⁶ כי שנא שלח אמר עלי דברִיכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו יהוה אלֵהי ישראל וכסה חִמּוֹס על לבוֹשו אמר עליך ¹⁴ אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני ¹⁷ הונעתם יהוה בדברִיכם ואמרתם במה הונענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו ¹⁶ אז ובהם הוא חפץ או איה אלֵהי המשפט

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא-אמר יהוה צבאות ² ומי מכלכל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים ³ וישב מצרף ומטהר כסף

וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ⁴ כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל ליהוה מגישי מנחה בצדקה ⁴ וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם--כימי עולם וכשנים קדמנית ⁵ וקרבותי אליכם למשפט והייתי עד ממחר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני--אמר יהוה צבאות ⁶ כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם ⁷ למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם--שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב ⁸ היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה ⁹ במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים--הנני כלו ¹⁰ הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די ¹¹ וגערתו לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות ¹² ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות ¹³ חזקו

כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי

2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה

אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב

את יעקב **3** ואת עשו שנאתי ואשים את הריו

שממה ואת נחלתו לתנות מדבר **4** כי תאמר

אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות--כה אמר

יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם

גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם

5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה

מעל לגבול ישראל **6** בן יכבד אב ועבד אדניו

ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה

מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בזוי

שמי ואמרתם במה בזינו את שמך **7** מגישים

על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך

באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא **8** וכי תגישון

עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין

רע הקריבתו נא לפחתך הירצץ או הישא

פניך--אמר יהוה צבאות **9** ועתה חלו נא פני

אל ויחננו מידכם היתה זאת--הישא מכם פנים

אמר יהוה צבאות **10** מי גם בכם ויסגר דלתים

ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר

יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם **11** כי

ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל

מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי

גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות **12** ואתם

מחללים אותו--באמרכם שלחן אדני מגאל

הוא וניבו נבזה אכלו **13** ואמרתם הנה מתלאה

והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול

ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה

הארצה אותה מידכם אמר יהוה **14** וארור

נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני

15 ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה

האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם

ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות מלך יהודה ובא יהוה אלתי כל קדשים עמך בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח 21 והיה כל 6 והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות (וקפאון) 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה-- ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא 8 והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה 9 והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד--ושמו אחד 10 יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך 11 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח 12 וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו 14 וגם יהודה--תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים--לרב מאד 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה--כמגפה הזאת 16 והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות 17 והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות--ולא עליהם יהיה הגשם 18 ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות 19 זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות 20 ביום ההוא יהיה

האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין לבד 14 כל המשפחות הנשארות--משפחת מינו זרעו יבוש תיבש ועין מינו כהה תכהה משפחת לבד ונשיהם לבד

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה **13** ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבן דוד ולישבי ירושלם--לחטאת ולנדה 2 והיה 2 הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העמים--סביב וגם על יהודה יהיה במצור העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את על ירושלם 3 והיה ביום ההוא אשים את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ ירושלם אבן מעמסה לכל העמים--כל עמסיה 3 והיה כי יבא איש עוד ואמרו אליו אביו שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם 4 ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני 4 והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו-- וכל סוס העמים אכה בעורון 5 ואמרו אלפי בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש יהודה בלבם אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה 5 ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי צבאות אלהיהם 6 ביום ההוא אשים את אלפי אדם הקנני מנעורי 6 ואמר אליו מה המכות יהודה ככיוור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית מאהבי ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים 7 חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי--נאם יהוה סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם צבאות הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי 7 והושע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען ידי על הצערים 8 והיה בכל הארץ נאם יהוה לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת יושב פי שנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר בה ירושלם--על יהודה 8 ביום ההוא יגן יהוה 9 והבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא ההוא כדוד ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה בשמי ואני אענה אתו--אמרת עמי הוא והוא לפני 9 והיה ביום ההוא אבקש להשמיד יאמר יהוה אלהי

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך **15** את כל הגוים הבאים על ירושלם 10 ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור 11 ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדרמון בבקעת מגדון 12 וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד--משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד 13 משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמע לבד ונשיהם לבד

13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים
ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתוך כחרב 2
גבור 14 ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו
ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן (הבציר) 3 קול יללת הרעים כי שרדה
15 יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני
קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק--כזויות 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה
מזבח 16 והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא-- 5 אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר
כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן
17 כי מה טובו ומה יפיו--דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות
יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד

10 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה
עשה חזיונים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב
בשרה 2 כי התרפים דברו און והקוסמים
חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון
על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה 3 על
הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי
פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה
ושם אותם כסוס הודו במלחמה 4 ממנו פנה
ממנו יתר ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל
נוגש יחדו 5 והיו כנגבים בוסים בטיט חוצות
במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי
סוסים 6 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף
אושיע והושבותים כי רחמתי והיו כאשר לא
זנחתים כי אני יהוה אלהיהם--ואענם 7 והיו
כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם
יראו ושמחו יגל לבם ביהוה 8 אשרקה להם
ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו 9 ואזרעם
בעמים ובמרחקים יזכרנוי וחיו את בניהם
ושבו 10 והשבותים מארץ מצרים ומאשור
אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא
ימצא להם 11 ועבר בים צרה והכה בים גלים
והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור
ושבט מצרים יסור 12 וגברתיים ביהוה ובשמו
יתהלכו נאם יהוה

ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם לאמר ¹⁹ כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש ⁴ כה וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי אמר יהוה צבאות עד ישובו זקנים וזקנות יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב טובים והאמת והשלום אהבו ²⁰ כה אמר יהוה ימים ⁵ ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות משחקים ברחבתיה ⁶ כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם-- הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות ⁷ כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ומארץ מבוא השמש ⁸ והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים--באמת ובצדקה ⁹ כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה--מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות ¹⁰ כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבחמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו ¹¹ ועתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה--נאם יהוה צבאות ¹² כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יכולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה--את כל אלה ¹³ והיה כאשר הייתם קללה בנגים בית יהודה ובית ישראל--כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם ¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי ¹⁵ כן שבתי זממתי בימים האלה להשיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו ¹⁶ אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו--אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם ¹⁷ ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה ¹⁸ ויהי דבר יהוה צבאות אלי

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל וגם חמת תנבל בה צר וצידון כי חכמה מאד ² ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרון כשיט חוצות ⁴ הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל ⁵ תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב ⁶ וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים ⁷ והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבوسی ⁸ וחניתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני ⁹ גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות ¹⁰ והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ ¹¹ גם את בדם בריתך שלחתי אסירך מבור אין מים בו ¹² שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך

שלחני אליך¹² ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם¹³ הס כל בשר מפני יהוה--כי נעור ממעון קדשו

3 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו² ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש³ ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך⁴ ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות⁵ ואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד⁶ ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר⁷ כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי--ונתתי לך

מהלכים בין העמדים האלה⁸ שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך--כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח⁹ כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע--על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד¹⁰ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו--אל תחת גפן ואל תחת תאנה

4 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו² ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר (ואמר) ראיתי והנה מגורת זהב כלה וגולה על ראשה ושבעה נרתיה עליה--שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה³ ושנים זיתים עליה אחד מימין הגולה ואחד על שמאלה⁴ ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני⁵ ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי

הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני⁶ ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח--כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות⁷ מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה--תשאות חן חן לה⁸ ויהי דבר יהוה אלי לאמר⁹ ידי זרבבל יסדו הבית הזה--וידי תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם¹⁰ כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ¹¹ ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המגורה ועל שמאלה¹² ואען שנית ואמר אליו מה שתי שכלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב¹³ ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני¹⁴ ויאמר אלי שני בני היצחק העמדים על אדון כל הארץ

5 ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגולה עפה² ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגולה עפה--ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה³ ויאמר אלי--זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב מזה כמזה נקה וכל הנשבע מזה כמזה נקה⁴ הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו⁵ ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי--שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת⁶ ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינים בכל הארץ⁷ והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה⁸ ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך האיפה וישלך את אבן העופרת אל פיה⁹ ואשא עיני וארא והנה שתי נשים

בחדש השמיני בשנת שנים לדריוש-
היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן
עדו הנביא לאמר ²קצף יהוה על אבותיכם
קצף ³ואמרת אלהם כה אמר יהוה צבאות
שובו אלי נאם יהוה צבאות--ואשוב אליכם
אמר יהוה צבאות ⁴אל תהיו כאבותיכם אשר
קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר כה
אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים
ומעליליכם (ומעלליכם) הרעים ולא שמעו
ולא הקשיבו אלי נאם יהוה ⁵אבותיכם איה הם
והנבאים--הלעולם יחיו ⁶אך דברי וחקי אשר
צויתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבותיכם
וישובו ויאמרו כאשר זמן יהוה צבאות לעשות
לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו ⁷ביום
עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש
שבט בשנת שנים לדריוש--היה דבר יהוה
אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר
⁸ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם
והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו
סוסים אדמים שרקים ולבנים ⁹ואמר מה
אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני
אראך מה המה אלה ¹⁰ויען האיש העמד
בין ההדסים--ויאמר אלה אשר שלח יהוה
להתהלך בארץ ¹¹ויענו את מלאך יהוה העמד
בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה
כל הארץ ישבת ושקטת ¹²ויען מלאך יהוה
ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם
את ירושלם ואת ערי יהודה--אשר זעמתה זה
שבעים שנה ¹³ויען יהוה את המלאך הדבר
בי--דברים טובים דברים נחמים ¹⁴ויאמר אלי
המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה
צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה

¹⁵וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר
אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה ¹⁶לכן כה
אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים--בית
יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה (וקו) ינטה
על ירושלם ¹⁷עוד קרא לאמר כה אמר יהוה
צבאות עוד תפוצנה ערי משוב ונחם יהוה עוד
את ציון ובחר עוד בירושלם ¹⁸ואשא את עיני
וארא והנה ארבע קרנות ¹⁹ואמר אל המלאך
הדבר בי--מה אלה ויאמר אלי--אלה הקרנות
אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם
²⁰ויראני יהוה ארבעה חרשים ²¹ואמר מה
אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות
אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו
ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות
הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה

ואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל
מדה ²ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד
את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה
³והנה המלאך הדבר בי--יצא ומלאך אחר
יצא לקראתו ⁴ויאמר אלו--רץ דבר אל הנער
הלז לאמר פרזות תשב ירושלם מרוב אדם
ובחמה בתוכה ⁵ואני אהיה לה נאם יהוה
חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ⁶הוי הוי
ונסו מארץ צפון--נאם יהוה כי כארבע רוחות
השמים פרשתי אתכם--נאם יהוה ⁷הוי ציון
המלטי--יושבת בת בבל ⁸כי כה אמר יהוה
צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים
אתכם כי הננע בכם נגע בבבת עינו ⁹כי הנני
מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם
וידעתם כי יהוה צבאות שלחני ¹⁰רני ושמחי
בת ציון--כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה
¹¹ונללו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי
לעם ושכנתי בתוכך--וידעת כי יהוה צבאות

שום אבן אל אבן בהיכל יהוה ¹⁶ מהיותם בא
 אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב
 לחשף חמשים פורה והיתה עשרים ¹⁷ הכיתי
 אתכם בשדפון ובירקון ובברד--את כל מעשה
 ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה ¹⁸ שימו נא
 לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים
 וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל
 יהוה--שימו לבבכם ¹⁹ העוד הזרע במגורה
 ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא--
 מן היום הזה אברך ²⁰ ויהי דבר יהוה שנית אל
 חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר ²¹ אמר
 אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את
 השמים ואת הארץ ²² והפכתי כסא ממלכות
 והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה
 ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב
 אחיו ²³ ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך
 זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך
 כחותם כי כך בחרתי נאם יהוה צבאות

יהוה צבאות אלהיהם 15 ביום עשרים וארבעה

לחדש בששי בשנת שנים לדריוש המלך

2 בשביעי בעשרים ואחד לחדש--היה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרובבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול--ואל שארית העם לאמר 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות 3 ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר 4 העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים--והבית הזה חרב 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם 6 זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר--משתכר אל צרור נקוב 7 כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם 8 עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד (ואכבדה) אמר יהוה 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתו בו יען מה נאם יהוה צבאות--יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו 10 על כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה 11 ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים 12 וישמע זרובבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה 13 ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה-- לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה 14 ויער יהוה את רוח זרובבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם

1 בשנת שנים לדריוש המלך בחדש הששי

ביום אחד לחדש--היה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרובבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות 3 ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר 4 העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים--והבית הזה חרב 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם 6 זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר--משתכר אל צרור נקוב 7 כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם 8 עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד (ואכבדה) אמר יהוה 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתו בו יען מה נאם יהוה צבאות--יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו 10 על כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה 11 ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים 12 וישמע זרובבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה 13 ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה-- לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה 14 ויער יהוה את רוח זרובבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית

היתה לשמה מרבץ לחיה--כל עובר עליה ישרק יניע ידו היו--משאת עליה חרפה 19 הנני עשה את

כל מעניך בעת ההיא והושעתי את הצלעה והנדרחה אקבץ ושמתי לטהלה ולשם בכל הארץ בשתם 20 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולטהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבתיכם לעיניכם אמר יהוה

3 הוי מראה וננאלה--העיר היונה 2 לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה 3 שריה בקרבה אריות שאנים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר 4 נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו תורה 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת 6 הכרתי גוים נשמו פנותם--החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש מאין יושב 7 אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם 8 לכן חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי--כי באש קנאתי תאכל כל הארץ 9 כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד 10 מעבר לנהרי כוש--עתרי בת פוצי יובלון מנחתי 11 ביום ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי אז אסיר מקרבך עליזי נאותך ולא תוספי לנבחה עוד בהר קדשי 12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה 13 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפייהם לשון תרמית כי המה ירעו ורבעו ואין מחריד 14 רני בת ציון--הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם 15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך לא תיראי רע עוד 16 ביום ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו ידיך 17 יהוה אלהיך בקרבך נבור וישע ישע עליך בשמחה יחריש באהבתו--

צפניה

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה--בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה ² אסף אסף כל מעל פני האדמה--נאם יהוה ³ אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה--נאם יהוה ⁴ ונשיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל--את שם הכמרים עם הכהנים ⁵ ואת המשתחווים על הגנות לצבא השמים ואת המשתחווים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם ⁶ ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשוהו ⁷ הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח הקדיש קראיו ⁸ והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך--ועל כל הלבשים מלבוש נכרי ⁹ ופקדתי על כל הדולג על המפתן--ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה ¹⁰ והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר גדול מהנבעות ¹¹ הילילו יושבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נשילי כסף ¹² והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע ¹³ והיה חילם למשסה ובתייהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם ¹⁴ קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרה שם גבור ¹⁵ יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל ¹⁶ יום שופר ותרועה על הערים הבצורות ועל הפנות

הנבחות ¹⁷ והצרתי לאדם והלכו כעורים--כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים ¹⁸ גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל יושבי הארץ

2 התקוששו וקישו--הגוי לא נכסף ² בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה--בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה ³ בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענוה--אולי תסרתו ביום אף יהוה ⁴ כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוהו ועקרון תעקר ⁵ הוי יושבי חבל הים--גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתוך מאין יושב ⁶ והיתה חבל הים נות כרת רעים--וגדרות צאן ⁷ והיה חבל לשארית בית יהודה--עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון--כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם (שביתם) ⁸ שמעתי חרפת מואב וגדפי בני עמון--אשר חרפו את עמי ויגדילו על גבולם ⁹ לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי יבזום ויתר גוי ינחלום ¹⁰ זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות ¹¹ נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים ¹² גם אתם כושים חללי חרבי המה ¹³ ויט ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר ¹⁴ ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי--גם קאת גם קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה ¹⁵ זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה בלבבא אני ואפסי עוד איך

3 אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה
 כסה שמים הודו ותהללתו מלאה הארץ 4 וננה
 כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה
 5 לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו 6 עמד
 וימדד ארץ ראה ויתר נזים ויתפצצו הררי עד
 שחו גבעות עולם הליכות עולם לו 7 תחת און
 ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין
 8 הבנהרים חרה יהוה--אם בנהרים אפך אם
 בים עברתך כי תרכב על סוסך מרכבתך
 ישועה 9 עריה תעור קשתך שבעות מטות
 אמר סלה נהרות תבקע ארץ 10 ראוך יחילו
 הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו
 נשא 11 שמש ירח עמד זבלה לאור חציך
 יהלכו לננה ברק חניתך 12 בזעם תצער ארץ
 באף תדוש גוים 13 יצאת לישע עמך לישע
 את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות
 יסוד עד צואר סלה 14 נקבת במטיו ראש
 פרזו יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני
 במסתר 15 דרכת בים סוסך חמר מים רבים
 16 שמעתי ותרגז בטני לקול צללו שפתי--יבוא
 רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה
 לעלות לעם יגודנו 17 כי תאנה לא תפרח ואין
 יבול בגפנים--כחש מעשה זית ושדמות לא
 עשה אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר ברפתים
 18 ואני ביהוה אעלוזה אנילה באלהי ישעי
 19 יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל
 במותי ידרכני למנצח בנגינותי

חבקוק

חכה לו--כי בא יבא לא יאחר 4 הנה עפלה
לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה 5 ואף
כי היין בנדר גבר יחיר ולא ינוה אשר הרחיב
כשאל נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אליו
כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים (Sheol h7585)
הלוא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה
חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו--עד מתי
ומכביד עליו עבטי 7 הלוא פתע יקומו נשכיך
ויקצו מזעזעיך והיית למשסות למו 8 כי אתה
שלות גוים רבים ישלך כל יתר עמים מדמי
אדם וחמס ארץ קריה וכל ישרי בה 9 הוי בצע
בצע רע--לביתו לשום במרום קנו להנצל
מכף רע 10 יעצת בשת לביתך קצות עמים
רבים וחוטא נפשך 11 כי אבן מקיר תזעק
וכפיס מעץ יעננה 12 הוי בנה עיר בדמים וכוון
קריה בעולה 13 הלוא הנה מאת יהוה צבאות
וייגעו עמים בדי אש ולאמים בדי ריק יעפו
14 כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים
יכסו על ים 15 הוי משקה רעהו מספח חמתך
ואף שכר--למען הביט על מעוריהם 16 שבעת
קלון מכבוד שתה גם אתה והערל תסוב עליך
כוס ימין יהוה ויקלון על כבודך 17 כי חמס
לבנון יכסך ושד בהמות יחיתן מדמי אדם
וחמס ארץ קריה וכל ישרי בה 18 מה הועיל
פסל כי פסלו יצרו--מסכה ומורה שקר כי
בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים
19 הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם הוא
יורה--הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין
בקרבו 20 ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא 2 עד
אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס
ולא תושיע 3 למה תראני און ועמל תביט ושד
וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא 4 על כן תפוג
תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר
את הצדיק על כן יצא משפט מעקל 5 ראו
בגוים והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל
בימיכם לא תאמינו כי יספר 6 כי הנני מקים את
הכשדים הנני המר והנמהר ההולך למרחבי
ארץ לרשת משכנות לא לו 7 אים ונורא הוא
ממנו משפטו ושאתו יצא 8 וקלו מנמרים סוסיו
וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק
יבאו--יעפו כנשר חש לאכול 9 כלה לחמס
יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף כחול שבי
10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא
לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה 11 אז
חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו 12 הלוא
אתה מקדם יהוה אלהי קדשי--לא נמות יהוה
למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו 13 טהור
עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל
למה תביט בוגדים--תחריש בבלע רשע צדיק
ממנו 14 ותעשה אדם כדני הים--כרמש לא
משל בו 15 כלה בחכה העלה--יגדהו בחרמו
ויאספהו במכמרתו על כן ישמח ויגיל 16 על
כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה
שמן חלקו ומאכלו בראה 17 העל כן יריק
חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול

2 על משמרת י אעמדה ואתיצבה על מצור
ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על
תוכחתי 2 ויענני יהוה ויאמר כתב חזון ובאר
על הלחות--למען ירוץ קורא בו 3 כי עוד
חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה

3 תפלה לחבקוק הנביא--על שגינות 2 יהוה
שמעתי שמעך יראתי--יהוה פעלך בקרב שנים
חייהו בקרב שנים תודיע ברנז רחם תזכור

את תבקשי מעוז מאויב ¹² כל מבצריך--תאנים
עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל ¹³ הנה
עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי
ארצך אכלה אש בריחיד ¹⁴ מי מצור שאבי
לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר
החזיקי מלבן ¹⁵ שם תאכלך אש--תכריתך
חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי
כארבה ¹⁶ הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק
פשט ויעף ¹⁷ מנזריך כארבה וטפסריך כנוב
גבי החונים בגדרות ביום קרה--שמש זרחה
ונודד ולא נודע מקומו אים ¹⁸ נמו רעיך מלך
אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים
ואין מקבץ ¹⁹ אין כחה לשברך נחלה מכתך
כל שמעי שמעך תקעו כף עליך--כי על מי לא
עברה רעתך תמיד

נחום

1 מִשָּׁא נִינּוּהָ--סֵפֶר חֲזוֹן נַחוּם הָאֱלֻקְשִׁי ² אֵל קְנוּא וְנָקָם יְהוָה נָקָם יְהוָה וּבִעַל חֲמָה נָקָם יְהוָה לְצָרָיו וְנוֹטֵר הוּא לֹאִיבִיו ³ יְהוָה אֵרֶךְ אַפִּים וְגִדּוֹל (וְגִדָּל) כַּח וְנָקָה לֹא יִנָּקָה יְהוָה בְּסוּפָה וּבִשְׁעָרָה דָּרְכוּ וְעָנָן אֲבָק רָגְלָיו ⁴ גּוֹעֵר בַּיָּם וַיִּבְשְׁהוּ וְכָל הַנְּהָרוֹת הִחְרִיב אֲמַלְל בִּשְׁן וְכִרְמֵל וּפְרַח לִבְנוֹן אֲמַלְל ⁵ הָרִים רָעִשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבָעוֹת הִתְמַגְּגוּ וְתִשָּׂא הָאָרֶץ מִפְּנֵיו וְתִבֵּל וְכָל יוֹשְׁבֵי בָהּ ⁶ לִפְנֵי זַעַמּוֹ מִי יַעֲמֹד וּמִי יִקּוּם בַּחֲרוֹן אָפוֹ חֲמָתוֹ נִתְכַּה כָּאֵשׁ וְהַצִּרִּים נִתְצָו מִמֶּנּוּ ⁷ טוֹב יְהוָה לְמַעֲזוֹ בַּיּוֹם צָרָה וַיֵּדַע חֲסִי בּוֹ ⁸ וּבִשְׁטֹף עֶבֶר כִּלְהָ יַעֲשֶׂה מִקּוֹמָהּ וְאִיבִיו יִרְדֹּף חֹשֶׁךְ ⁹ מִהָ תַחֲשֹׁבֹן אֵל יְהוָה--כִּלְהָ הוּא עֹשֶׂה לֹא תִקּוּם פַּעֲמִים צָרָה ¹⁰ כִּי עַד סִירִּים סִבְכִּים וְכִסְבָּאִם סְבוּאִים אֲכָלוּ--כִּקֵּשׁ יִבֵּשׁ מִלֵּא ¹¹ מִמֶּךָ יֵצֵא חֶשֶׁב עַל יְהוָה רַעָה--יַעֲץ בְּלִיעַל ¹² כִּהָ אָמַר יְהוָה אִם שְׁלָמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן נִגְזְזוּ וְעֵבֶר וְעִנְתָּךְ--לֹא אֶעֱנֶךָ עוֹד ¹³ וְעַתָּה אֲשַׁבֵּר מִטְהוּ מַעֲלִיךְ וּמוֹסֶרֶתִיךָ אֲנַתֵּךְ ¹⁴ וְצוּהָ עֲלִיךָ יְהוָה לֹא יִזְרַע מִשְׁמֶךָ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אֲכָרִית פֶּסֶל וּמִסְכַּח אֲשִׁים קִבְּרֶךָ--כִּי קָלוֹת ¹⁵ הִנֵּה עַל הַהָרִים רָגְלִי מִבְּשֵׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם--חֲנִי יִהְיֶה חֲנִיךְ שְׁלָמִי נִדְרִיךְ כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבוֹר (לַעֲבֹר) בְּךָ בְּלִיעַל כִּלְהָ נִכְרַת

2 עֲלֵה מִפִּיךָ עַל פִּנֶּיךָ נִצּוֹר מִצּוֹרָה צִפְּהָ דֶרֶךְ חֲזָק מִתְּנִים אֲמֵן כַּח מֵאֵד ² כִּי שֶׁב יְהוָה אֶת גִּאוֹן יַעֲקֹב כִּגְאוֹן יִשְׂרָאֵל כִּי בִקְקוֹם בִּקְקִים וּזְמִרִיהֶם שָׁחַתוּ ³ מִזֶּן גְּבִרְהוֹ מֵאֵדָם אֲנִשׁ חֵיל מִתְּלַעִים בָּאֵשׁ פִּלְדַּת הֶרֶכֶב בַּיּוֹם הַכִּינּוּ וְהַבְּרָשִׁים הִרְעִלוּ ⁴ בַּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ הֶרֶכֶב יִשְׁתַּקְּשְׁקוּן בִּרְחִבוֹת מִרְאִיהֶן כִּלְפִּידִים--כִּבְרָקִים יִרְוּצֻוּ ⁵ יִזְכֹּר אֲדִירָיו--יִכְשְׁלוּ בַּהֲלֻכוֹתָם (בַּהֲלִיכָתָם)

יִמְהָרוּ חוֹמָתָהּ וְהַכֵּן הַסֶּכֶךְ ⁶ שְׁעָרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתָּחוּ וְהַיִּכָּל נִמּוּג ⁷ וְהַצֵּב גִּלְתָּהּ הֶעֱלָתָהּ וְאִמְהָתֶיהָ מִנְּהָגוֹת כִּקּוֹל יוֹנִים מִתְּפַפֵּת עַל לִבְבָּהּ ⁸ וְנִינּוּהָ כִּבְרַכַּת מַיִם מִימֵי הָיָא וְהִמָּה נְסִים עֲמָדוֹ עֲמָדוֹ וְאֵין מִפְּנֵה ⁹ בְּזוֹ כֶּסֶף בְּזוֹ זָהָב וְאֵין קֶצֶה לְתִכּוּנָהּ--כִּבְדֵּךְ מִכָּל כְּלֵי חֲמָדָה ¹⁰ בּוֹקָה וּמִבּוֹקָה וּמִבִּלְקָה וּלְבֵן נִמְסֵ וּפֶקֶ בְּרִכִּים וְחִלְחָלָה בְּכָל מִתְּנִים וּפְנֵי כָלֵם קִבְּצוּ פֶּאֶרְרוֹר ¹¹ אִיָּה מַעֲוֹן אֲרִיּוֹת וּמִרְעָה הוּא לְכַפְרִים--אֲשֶׁר הֵלַךְ אֲרִיָּה לִבְיָא שֵׁם נוֹר אֲרִיָּה וְאֵין מִחֲרִיד ¹² אֲרִיָּה טָרֵף בְּדֵי גִרּוּתָיו וּמִחֲנֹק לְלִבְאָתָיו וַיִּמְלֵא טָרֵף חֲרָיו וּמַעֲנָתָיו טָרֵפָה ¹³ הִנֵּנִי אֲלִיךָ נָאִם יְהוָה צִבְאוֹת וְהִבְעַרְתִּי בַּעֲשָׁן רִכְבָּהּ וּכְפִירֶיךָ תֹּאכַל חֶרֶב וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טָרֵפֶךָ וְלֹא יִשְׁמַע עוֹד קוֹל מִלֵּאכְכָּה

3 הוּי עִיר דְּמִים כִּלְהָ כַחַשׁ פֶּרֶק מִלֵּאָה--לֹא יִמִּישׁ טָרֵף ² קוֹל שׁוֹט וְקוֹל רַעַשׁ אֹפֶן וְסוֹס דָּהָר וּמִרְכַּבָּה מִרְקָדָה ³ פֶּרֶשׁ מַעֲלָה וְלִהָב חֶרֶב וּבֶרֶק חֲנִית וְרַב חֲלָל וְכִבְדֵּךְ פֶּנֶר וְאֵין קֶצֶה לְגִיּוֹה יִכְשְׁלוּ (וְכִשְׁלוּ) בְּנוֹתָם ⁴ מִרְבֵּז זִנְגִי זִנְגָה טוֹבַת חָן בַּעֲלַת כִּשְׁפִים הַמְכַרְת גּוֹיִם בְּזִנְוִיָּהּ וּמִשְׁפָּחוֹת בְּכִשְׁפִּיהָ ⁵ הִנֵּנִי אֲלִיךָ נָאִם יְהוָה צִבְאוֹת וְגִלְתִּי שׁוֹלִיךְ עַל פִּנֶּיךָ וְהִרְאִיתִי גּוֹיִם מִעֶרֶךְ וּמִמְלָכוֹת קְלוֹנֶךָ ⁶ וְהִשְׁלַכְתִּי עֲלִיךָ שְׁקִצִּים וְנִבְלָתֶיךָ וּשְׁמִתֶּיךָ כִּרְאִי ⁷ וְהִיָּה כָל רֹאִיךָ יִדּוֹר מִמֶּךָ וְאָמַר שְׂדֵדָה נִינּוּהָ מִי יִנּוֹד לָהּ מֵאֵין אֲבִקֵּשׁ מִנְּחָמִים לָךְ ⁸ הִתִּיטְבִי מִנָּא אֲמוֹן הִישְׁבָּה בִּיאֲרִים מַיִם סִבִּיב לָהּ--אֲשֶׁר חֵיל יָם מַיִם חוֹמָתָהּ ⁹ כּוֹשׁ עֲצֻמָּהּ וּמִצְרִים וְאֵין קֶצֶה פּוֹשׁ וְלוֹבִיִּים הִיוּ בַּעֲזָרְתֶּךָ ¹⁰ גַּם הָיָא לְגִלְהָ הִלְכָה בְּשִׁבִּי--גַּם עֲלִילָהּ יִרְטָשׁוּ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת וְעַל נִכְבְּדִיהָ יִדּוּ גּוֹרֵל וְכָל גְּדוּלְיָהּ רִתְקוּ בִּזְקִים ¹¹ גַּם אֶת תִּשְׁכָּרִי תִּהְיֶה נַעֲלָמָהּ גַּם

אשיריך מקרבך והשמדתי עריך¹⁵ ועשיתי
באף ובחמה נקם--את הגוים אשר לא שמעו

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את
ההרים ותשמענה הנבעות קולך² שמעו ההרים
את ריב יהוה והאתנים מוסדי ארץ כי ריב
ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח³ עמי מה
עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי⁴ כי העלתיך
מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתך ואשלח
לפניך את משה אהרן ומרים⁵ עמי זכר נא
מה יעץ בלך מלך מואב ומה ענה אותו בלעם
בן בעור--מן השטים עד הגלגל למען דעת
צדקות יהוה⁶ במה אקדם יהוה אכף לאלהי
מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה
⁷ הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי
שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי
⁸ הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך
כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת
עם אלהיך⁹ קול יהוה לעיר יקרא ותושיה
יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה¹⁰ עוד האש
בית רשע--אצרות רשע ואיפת רזון זעומה
¹¹ האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה
¹² אשר עשיריה מלאו חמס וישביה דברו
שקך ולשונם רמיה בפיהם¹³ וגם אני החליתי
הכותך--השמם על חטאתך¹⁴ אתה תאכל ולא
תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר
תפלט לחרב אתן¹⁵ אתה תזרע ולא תקצור
אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא
תשתה יין¹⁶ וישתמר חקות עמרי וכל מעשה
בית אחאב ותלכו במעצותם--למען תתי אתך
לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו

7 אללי לי כי הייתי קיץ כעללת
בציר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי
² אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם

לדמים יארבו איש את אחיהו יצודו חרם³ על
הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום
והגדול דבר הות נפשו הוא--ויעבתוה⁴ טובם
כחדק ישר ממסוכה יום מצפיך פקדתך באה
עתה תהיה מבוכתם⁵ אל תאמינו ברע אל
תבטחו באלוף משכבת חיקך שמור פתחי
פיך⁶ כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלה
בחמתה איבי איש אנשי ביתו⁷ ואני ביהוה
אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי
⁸ אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי
אשב בחשך יהוה אור לי⁹ זעף יהוה אשא כי
חטאתי לו עד אשר ריבי ריבי ועשה משפטי--
יוציאני לאור אראה בצדקתו¹⁰ ותרא איבתי
ותכסה בוש--האמרה אלי אינו יהוה אלהיך
עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט
חוצות¹¹ יום לבנות גדרריך יום ההוא ירחק
חק¹² יום הוא ועדיך יבוא למני אשור וערי
מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים ונהר ההר
¹³ והיתה הארץ לשממה על ישביה מפרי
מעלליהם¹⁴ רעה עמך בשבטך צאן נחלתך--
שכני לבדד יער בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד
כימי עולם¹⁵ כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
נפלאות¹⁶ יראו גוים ויבשו מכל גבורתם
ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה¹⁷ ילחכו
עפר כנחש--כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל
יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך¹⁸ מי אל כמוך
נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא
החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא¹⁹ ישוב
ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות ים כל
חטאותם²⁰ תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם

על הנביאים וקדר עליהם היום⁷ ובשו החזים כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין ובאת עד בכל שם תנצלי--שם ינאלך יהוה מענה אלהים⁸ ואולם אנכי מלאתי כח את רוח מכף איביך¹¹ ועתה נאספו עליך גוים רבים-- יהוה ומשפט וגבורה--להגיד ליעקב פשעו האמרים תחנף ותחזו בציון עינינו¹² והמה לא ולישראל חטאתו⁹ שמעו נא זאת ראשי בית ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם יעקב וקציני בית ישראל--המתעבים משפט כעמיר גרנה¹³ קומי ודושי בת ציון כי קרנך ואת כל הישרה יעקשו¹⁰ בנה ציון בדמים אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות וירושלם בעולה¹¹ ראשיה בשחר ישפטו עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל לאדון כל הארץ

יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא **5** עתה תתגדדי בת גרוד מצור שם עלינו תבוא עלינו רעה¹² לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער

4 והיה באחרית הימים יהיה הר בית מקדם מימי עולם³ לכן יתנם עד עת יולדה יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ילדה ויתר אחיו ישובו על בני ישראל⁴ ועמד ונהרו עליו עמים² והלכו גוים רבים ואמרו ורעה בעז יהוה--בגאון שם יהוה אלהיו וישבו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב כי עתה יגדל עד אפסי ארץ⁵ והיה זה שלום ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנותינו תורה ודבר יהוה מירושלם³ ושפט בין עמים והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו⁶ ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד חרבתיהם לאתים וחניתתיהם למזמרות-- בפתחיה והציל מאשור--כי יבוא בארצנו וכי לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד ידרך בגבולנו⁷ והיה שארית יעקב בקרב מלחמה⁴ וישבו איש תחת נפנו ותחת תאנתו-- עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים עלי ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר⁵ כי עשב--אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך⁸ והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים בשם יהוה אלהינו--לעולם ועד⁶ ביום ההוא כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן--אשר נאם יהוה אספה הצלעה והגדחה אקבצה אם עבר ורמס וטרף ואין מציל⁹ תרם ירך על ואשר הרעתי⁷ ושמתי את הצלעה לשארית צריך וכל איביך יכרתו¹⁰ והיה ביום ההוא והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי ציון מעתה ועד עולם⁸ ואתה מגדל עדר מרכבתך¹¹ והכרתי ערי ארצך והרסתי כל עפל בת ציון--עריך תאחה ובאה הממשלה מבצריך¹² והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא הראשנה ממלכת לבת ירושלם⁹ עתה למה יהיו לך¹³ והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך תריעי רע המלך אין כך אם יועצך אבד--כי ולא תשתחוה עוד למעשה ירך¹⁴ ונתשתי החזיקך חיל כיולדה¹⁰ חולי וגחי בת ציון

שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו ³ לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו משם צוארתיכם ולא תלכו רומה--כי עת רעה היא ⁴ ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו--חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו יחלק ⁵ לכן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה ⁶ אל תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג כלמות ⁷ האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה--אם אלה מעלליו הלוא דברי ייטיבו עם הישר הלך ⁸ ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשטון מעברים בטח שובי מלחמה ⁹ נשי עמי תגרשון מבית תענניה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם ¹⁰ קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ ¹¹ לו איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך ליון ולשכר והיה מטיף העם הזה ¹² אסף אסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל--יחד אשימונו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם ¹³ עלה הפרץ לפנייהם--פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפנייהם ויהוה בראשם

3 ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט ² שנאי טוב ואהבי רעה (רע) גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם ³ ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת ⁴ אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם ⁵ כה אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי-- הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה ⁶ לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה השמש

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתת בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה--אשר חזה על שמרון וירושלם ² שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו ³ כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותי (במתי) ארץ ⁴ ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד ⁵ בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא ירושלם ⁶ ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי לגי אבניה ויסדיה אנלה ⁷ וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו ⁸ על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל (שולל) וערום אעשה מספר כתנים ואבל כבנות יענה ⁹ כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה--נגע עד שער עמי עד ירושלם ¹⁰ בנת אל תגידו-- בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי (התפלשי) ¹¹ עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן--מספר בית האצל יקח מכם עמדתו ¹² כי חלה לשוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם ¹³ רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאת היא לבת ציון כי כך נמצאו פשעי ישראל ¹⁴ לכן תתני שלוחים על מורשת נת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל ¹⁵ עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל ¹⁶ קרחי וגזי על בני תענוגך הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך

2 הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשוה כי יש לאל ידם ² וחמדו

אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה
ומן החמס אשר בכפיהם 9 מי יודע ישוב ונחם
האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד 10 וירא
האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה
וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות
להם--ולא עשה

4 וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו
2 ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה
דברי עד היותי על אדמתי--על כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון
ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה
3 ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי
מחיי 4 ויאמר יהוה ההיטב חרה לך 5 ויצא
יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם
סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה
יהיה בעיר 6 וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל
מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו
מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה
7 וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת
ותך את הקיקיון וייבש 8 ויהי כזרח השמש
וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש
על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות
ויאמר טוב מותי מחיי 9 ויאמר אלהים אל
יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב
חרה לי עד מות 10 ויאמר יהוה--אתה חסת על
הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן
לילה היה ובן לילה אבד 11 ואני לא אחוס
על נינוה העיר הגדולה--אשר יש בה הרבה
משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין
ימינו לשמאלו ובהמה רבה

16 וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו
זבח ליהוה וידרו נדרים 17 וימן יהוה דג גדול
לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה
ימים ושלשה לילות

2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה
2 ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה--ויענני
מבטן שאול שועתי שמעת קולי (Sheol h7585)
3 ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני
כל משבריך וגליך עלי עברו 4 ואני אמרתי
נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל
קדשך 5 אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני
סוף חבוש לראשי 6 לקצבי הרים ירדתי
הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי
יהוה אלהי 7 בהתעטף עלי נפשי את יהוה
זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך
8 משמרים הבלי שוא--חסדם יעזבו 9 ואני
בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה
ישועתה ליהוה 10 ויאמר יהוה לדג ויקא את
יונה אל היבשה

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר 2 קום
לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את
הקריאה אשר אנכי דבר אליך 3 ויקם יונה
וילך אל נינוה--כדבר יהוה ונינוה היתה עיר
גדולה לאלהים--מהלך שלשת ימים 4 ויחל
יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת 5 ויאמינו
אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים
הזהב 6 ויגע הדבר אל מלך נינוה
ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק
וישב על האפר 7 ויזעק ויאמר בנינוה מטעם
המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר
והצאן אל ישעמו מאומה--אל ירעו ומים אל
ישתו 8 ויתכסו האדם והבהמה ויקראו

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמותי לאמר
2 קום לך אל נינוה העיר הגדולה--וקרא עליה
כי עלתה רעתם לפני 3 ויקם יונה לברח
תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה
באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמם
תרשישה מלפני יהוה 4 ויהוה הטיל רוח גדולה
אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה
להשבר 5 וייראו המלחים ויזעקו איש אל
אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים
להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה
וישכב וירדם 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר
לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך--אולי
יתעשת האלהים לנו ולא נאבד 7 ויאמרו איש
אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי
הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על
יונה 8 ויאמרו אליו--הגידה נא לנו באשר למי
הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא--מה
ארצך ואי מזה עם אתה 9 ויאמר אליהם עברי
אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר
עשה את הים ואת היבשה 10 וייראו האנשים
יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי
ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח--כי
הניד להם 11 ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק
הים מעלינו כי הים הולך וסער 12 ויאמר
אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים
מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול
הזה עליכם 13 ויחתרו האנשים להשיב אל
היבשה--ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם
14 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא
נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם
נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית 15 וישאו
את יונה ויטלחו אל הים ויעמד הים מזעפו

עבדיה

עשו כי יהוה דבר ¹⁹ וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד ²⁰ וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד--ירשו את ערי הנגב ²¹ ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח--קומו ונקומה עליה למלחמה ² הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד ³ וזרון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבנו מי יורדני ארץ ⁴ אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך--משם אורידך נאם יהוה ⁵ אם גנבים באו לך אם שודדי לילה--איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות ⁶ איך נחפשו עשו נבעו מצפניו ⁷ עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך--השיאוך וכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתידך--אין תבונה בו ⁸ הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו ⁹ וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל ¹⁰ מחמס אחיך יעקב תכסך בושח ונכרת לעולם ¹¹ ביום עמך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו גורל--גם אתה כאחד מהם ¹² ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה ¹³ אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו ¹⁴ ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידי ביום צרה ¹⁵ כי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמולך ישוב בראשך ¹⁶ כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישנתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו ¹⁷ ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם ¹⁸ והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית

ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני
 הארץ--יהוה שמו ⁷ הלוא כבני כשיים אתם
 לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל
 העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור
 וארם מקיר ⁸ הנה עיני אדני יהוה בממלכה
 החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס
 כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב--נאם יהוה
⁹ כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את
 בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול
 צרור ארץ ¹⁰ בחרב ימותו כל חטאי עמי
 האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו--הרעה
¹¹ ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת
 וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה
 כימי עולם ¹² למען יירשו את שארית אדום
 וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה
 עשה זאת ¹³ הנה ימים באים נאם יהוה ונגש
 חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו
 ההרים עסיס וכל הנבעות תתמוגגנה ¹⁴ ושבתי
 את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו
 ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו
 את פריהם ¹⁵ ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו
 עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם--אמר יהוה
 אלהיך

אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החדש ונשכירה שבר והשבת ונפתחה בר- החלק 5 ואמר אדני יהוה חדל נא--מי יקום-להקטין איפה ולהגדיל שקל ולענות מאזני יעקב כי קטן הוא 6 נחם יהוה על זאת גם היא מרמה 6 לקנות בכסף דלים ואביון בעבור לא תהיה אדני יהוה 7 כה הראני והנה נעלים ומפל בר נשכיר 7 נשבע יהוה בנאון אדני נצב על חומות אנך ובידו אנך 8 ויאמר יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם 8 העל יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך זאת לא תרנו הארץ ואכל כל יושב בה ועלתה ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל-- כאר כלה ונגרשה ונשקה (ונשקעה) כיאור לא אוסיף עוד עבור לו 9 ונשמו במות ישחק מצרים 9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום בחרב 10 וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל--לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו 11 כי כה אמר עמוס בחרב כיום מר 11 הנה ימים באים נאם אדני יהוה ימות ירבעם וישראל--גלה יגלה מעל אדמתו והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא 12 ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא 13 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא 14 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים 15 ויקחני יהוה

מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תשיף על בית ישחק 17 לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה שמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל--לא אוסיף עוד עבור לו 3 והילילו שירות היכל ביום ההוא--נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס 4 שמעו זאת השאפים אביון ולשבית ענוי (ענוי) ארץ 5 לאמר מתי יעבר

9 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט 2 אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים--משם אורידם) Sheol(h7585j) 3 ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים-- משם אצוה את הנחש ונשכם 4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגנתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה 5 ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים 6 הבונה בשמים מעלותו ואגדתו על

יהוה וחיו פן יצלה כאש בית יוסף ואכלה ואין
מכבה לבית אל 7 ההפכים ללענה משפט
וצדקה לארץ הניחו 8 עשה כימה וכסיל
והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא
למי הים וישפכם על פני הארץ--יהוה שמו
9 המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא
10 שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו 11 לכן
יען בושסכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו--
בתי גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד
נטעתם ולא תשתו את יינם 12 כי ידעתי רבים
פשעים ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי
כפר ואביונים בשער הטו 13 לכן המשכיל
בעת ההיא--ידם כי עת רעה היא 14 דרשו
טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי
צבאות אתכם--כאשר אמרתם 15 שנאו רע
ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן
יהוה אלהי צבאות--שארית יוסף 16 לכן כה
אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות
מספד ובכל חוצות יאמרו הו וקראו אכר
אל אבל ומספד אל יודעי נהי 17 ובכל כרמים
מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה 18 הוי
המתאווים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה
הוא חשך ולא אור 19 כאשר ינוס איש מפני
הארי ופגעו הדב ובא הבית--וסמך ידו על
הקיר ונשכו הנחש 20 הלא חשך יום יהוה ולא
אור ואפל ולא נגה לו 21 שנאתי מאסתי חניכם
ולא אריח בעצרתכם 22 כי אם תעלו לי עלות
ומנחתים לא ארצה ושלם מריאכם לא אביט
23 הסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא
אשמע 24 ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן
25 הזבחים ומנחה הנשתם לי במדבר ארבעים
שנה--בית ישראל 26 ונשאתם את סכות מלככם
ואת כיון צלמיכם--כוכב אלהיכם אשר עשיתם

לכם 27 והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר
יהוה אלהי צבאות שמו

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון
נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל
2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו
גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה--אם
רב גבולם מגבלכם 3 המגדים ליום רע ותגשון
שבת חמס 4 השכבים על משות שן וסרחים על
ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך
מרבק 5 הפרטים על פי הנבל כדויד חשבו
להם כלי שיר 6 השתים במזרקי יין וראשית
שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף 7 לכן
עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחים
8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי
צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנתיו
שנאתי והסנרתי עיר ומלאה 9 והיה אם יותרו
עשרה אנשים בבית אחד--ומתו 10 ונשאו דודו
ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר
בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר
הס כי לא להזכיר בשם יהוה 11 כי הנה יהוה
מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן
בקעים 12 הירצון בסלע סוסים אם יחרוש
בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה
ללענה 13 השמחים ללא דבר האמרים--הלוא
בחזקנו לקחנו לנו קרנים 14 כי הנני מקים
עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות--
גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי
בתחלת עלות הלךש והנה לקש--אחר גזי
המלך 2 והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ
ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן
הוא 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה
4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש

ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם עליכם את כל עונתיכם ³ הילכו שנים יחדו לשלשת ימים מעשרתיכם ⁵ וקטר מחמץ בלתי אם נועדו ⁴ הישאנ אריה ביער וטרף אין תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד בני ישראל נאם אדני יהוה ⁶ וגם אני נתתי ⁵ התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד ⁶ אם מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה ⁷ וגם אנכי יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים רעה בעיר ויהוה לא עשה ⁷ כי לא יעשה אדני לקציר והמטרתני על עיר אחת ועל עיר אחת יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא ⁸ אריה שאנ מי לא יירא אדני יהוה דבר מי תמטיר עליה תיבש ⁸ ונעו שנים שלש ערים לא ינבא ⁹ השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שבתם עדי נאם יהוה ⁹ הכיתי אתכם בשדפון שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים ובירקון--הרבות נגותיכם וקרמיכם ותאניכם בקרבה ¹⁰ ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם ¹¹ לכן כה ¹⁰ שלחתי בכם דבר בדרך מצרים--הרגתי אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והוריד ממך בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש עזך ונבזו ארמנותיך ¹² כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל ¹¹ הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם ואת און--כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון עמרה ותהיו כאור מצל משרפה ולא שבתם בפאת מטה ובדמשק ערש ¹³ שמעו והעידו עדי נאם יהוה ¹² לכן כה אעשה לך ישראל בבית יעקב--נאם אדני יהוה אלהי הצבאות עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת אלהיך ¹⁴ כי ביום פקדי פשעי ישראל--עליו ופקדתי ישראל ¹³ כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח לאדם מה שחו עשה שחר עיפה ודרך על ונפלו לארץ ¹⁵ והכיתי בית החרף על בית במתי ארץ--יהוה אלהי צבאות שמו

הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים--נאם ⁵ שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא יהוה עליכם קינה--בית ישראל ² נפלה לא תוסיף

⁴ שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה ² נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דונה ³ ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה להרמונה נאם יהוה ⁴ באו בית אל ופשעו קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה ³ כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל ⁴ כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו ⁵ ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון ⁶ דרשו את

1 דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל--שנתים לפני הרעש ² ויאמר--יהוה מציון ישאנ ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל ³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד ⁴ ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדר ⁵ ושבדתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסניר לאדום ⁷ ושלחתי אש בחומות עזה ואכלה ארמנותיה ⁸ והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים--אמר אדני יהוה ⁹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסנירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים ¹⁰ ושלחתי אש בחומות צר ואכלה ארמנותיה ¹¹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטורף לעד אפו ועברתו שמרה נצח ¹² ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה ¹³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם ¹⁴ והצתי אש בחומות רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה ¹⁵ והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד ² ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר ³ והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרנו עמו אמר יהוה ⁴ כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם ⁵ ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים ⁷ השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך עניים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי ⁸ ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם ⁹ ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת ¹⁰ ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי ¹¹ ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה ¹² ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו ¹³ הנה אנכי מעיק תחתיתכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר ¹⁴ ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו ¹⁵ ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו ¹⁶ ואמין לבו בגבורים--ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם--בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר ² רק אתכם

ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש ישראל אשר פוזרו בגוים ואת ארצי חלקו
 והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד ³ ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה
 חרפה בגוים ²⁰ ואת הצפוני ארחיק מעליכם מכרו ביין וישתו ⁴ וגם מה אתם לי צר וצידון
 והדחתיו אל ארץ ציה ושממה--את פניו אל וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי
 הים הקדמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם
 ותעל צחנתו--כי הגדיל לעשות ²¹ אל תיראי בראשכם ⁵ אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי
 אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות הטבים הבאתם להיכליכם ⁶ ובני יהודה ובני
²² אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם
 כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם ²³ ובני מעל גבולם ⁷ הנני מעירים--מן המקום אשר
 ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם
 את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ⁸ ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני
 ומלקש--בראשון ²⁴ ומלאו הגרנות בר והשיקו יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה
 היקבים תירוש ויצהר ²⁵ ושלמתי לכם את דבר ⁹ קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו
 השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם הנבזים--יגשו יעלו כל אנשי המלחמה ¹⁰ כתו
 חילי הגדול אשר שלחתי בכם ²⁶ ואכלתם אתיכם לחרבות ומזמרתים לרמחים החלש
 אכול ושבו והללתם את שם יהוה אלהיכם יאמר גבור אני ¹¹ עושו ובאו כל הגוים מסביב
 אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך ¹² יעורו ויעלו
 לעולם ²⁷ וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את
 יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם כל הגוים--מסביב ¹³ שלחו מגל כי בשל קציר
²⁸ והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל באו רדו כי מלאה גת--השיקו היקבים כי רבה
 בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות רעתם ¹⁴ המונים המונים בעמק החרון כי
 יחלמו--בחרוכם חזינות יראו ²⁹ וגם על קרוב יום יהוה בעמק החרון ¹⁵ שמש וירח
 העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך קדרו וכוכבים אספו נגהם ¹⁶ ויהוה מציון ישאג
 את רוחי ³⁰ ונתתי מופתים בשמים ובארץ ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה
 דם ואש ותימרות עשן ³¹ השמש יהפך לחשך מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל ¹⁷ וידעתם כי
 והירח לדם--לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה
³² והיה כל אשר יקרא בשם יהוה--ימלט כי ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד ¹⁸ והיה
 בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והנבעות תלכנה
 יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית
 יהוה יצא והשקה את נחל השטים ¹⁹ מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה
 מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם ²⁰ ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור
²¹ ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון

תקעו שופר בציון והריעו בחר קדשי--

ירגזו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב
 2 יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש
 על ההרים עם רב ועצום--כמהו לא נהיה מן
 העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור
 3 לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כנן
 ערן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם
 פליטה לא היתה לו 4 כמראה סוסים מראהו
 וכפרשים כן ירוצון 5 כקול מרכבות על ראשי
 ההרים ירקדון--כקול להב אש אכלה קש כעם
 עצום ערוך מלחמה 6 מפניו יחילו עמים כל
 פנים קבצו פארור 7 כנבורים ירוצון כאנשי
 מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא
 יעבטון ארחותם 8 ואיש אחיו לא ידחקון גבר
 במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו
 9 בעיר ישקו בחומה ירוצון--בבתים יעלו בעד
 החלונות יבאו כננב 10 לפניו רגזה ארץ רעשו
 שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם
 11 ויהוה נתן קולו לפני חילו--כי רב מאד
 מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה
 ונורא מאד ומי יכילנו 12 וגם עתה נאם יהוה
 שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד
 13 וקדעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה
 אלהיכם כי חנון ורחום הוא--ארך אפים ורב
 חסד ונחם על הרעה 14 מי יודע ישוב ונחם
 והשאיר אחריו ברכה--מנחה ונסך ליהוה
 אלהיכם 15 תקעו שופר בציון קדשו צום קראו
 עצרה 16 אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים--
 אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו
 וכלה מחפתה 17 בין האולם ולמזבח יבכו
 הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על
 עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים--
 למה יאמרו בעמים איה אלהיהם 18 ויקנא
 יהוה לארצו ויחמל על עמו 19 ויען יהוה

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל
 2 שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ
 ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם 3 עליה
 לבנים ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור
 אחר 4 יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה
 אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל 5 הקיצו
 שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס
 כי נכרת מפיכם 6 כי גוי עלה על ארצי עצום
 ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו
 7 שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה
 והשליך הלבנו שריגיה 8 אלי כבתולה חגרת
 שק על בעל נעוריה 9 הכרת מנחה ונסך מבית
 יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה 10 שרד שדה
 אבלה אדמה כי שרד דגן הוביש תירוש אמלל
 יצחר 11 הבישו אכרים הילילו כרמים על
 חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה 12 הגפן
 הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח
 כל עצי השדה יבשו--כי הביש ששון מן בני
 אדם 13 חגרו וספרו הכהנים הילילו משרתי
 מזבח--באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע
 מבית אלהיכם מנחה ונסך 14 קדשו צום קראו
 עצרה--אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה
 אלהיכם וזעקו אל יהוה 15 אתה ליום כי קרוב
 יום יהוה וכשד משדי יבוא 16 הלוא נגד עינינו
 אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל 17 עבשו
 פרדות תחת מגרפתייהם--נשמו אצרות נהרסו
 ממגרות כי הביש דגן 18 מה נאנחה בהמה
 נבכו עדרי בקר--כי אין מרעה להם גם עדרי
 הצאן נאשמו 19 אליך יהוה אקרא כי אש אכלה
 נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה
 20 גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי
 מים ואש אכלה נאות המדבר

אלה נכון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים
ילכו בם ופשעים יכשלו בם

עלי לבי יחד נכמרו נחומי ⁹ לא אעשה חרון ישקון ³ לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש--בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר ¹⁰ אחרי יהוה ילכו כארציה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים ¹¹ יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה ¹² סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן

12 אפרים רעה רוח ורדף קדים--כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל ² וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו ³ בבטן עקב את אחיו ובאנו שרה את אלהים ⁴ וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו ⁵ ויהוה אלהי הצבאות--יהוה זכרו ⁶ ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד ⁷ כנען בידו מאזני מרמה--לעשק אהב ⁸ ויאמר אפרים--אך עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא ⁹ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד

¹⁰ ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה ¹¹ אם גלעד און אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותרם כגלים על תלמי שדי ¹² ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר ¹³ ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר ¹⁴ הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו

13 כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת ² ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך ² קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו ³ אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו--אשר בך ירחם יתום ⁴ ארפא משובתם--אהבם נדבה כי שב אפי ממנו ⁵ אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון ⁶ ילכו ינקותיו ויהי כזית חודו וריח לו כלבנון ⁷ ישבו ישרי בצלו יחיו דגן ויפרחו כנפן זכרו כיין לבנון ⁸ אפרים מה לי עוד לעצבים אני ענית ואשורנו אני כברוש רענן--ממני פריך נמצא ⁹ מי חכם ויבן

ובאשור טמא יאכלו 4 לא יסכו ליהוה יין שדי 5 לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי ולא יערבו לו--זבחייהם כלחם אונים להם אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו--על כבודו כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא כי גלה ממנו 6 גם אותו לאשור יובל מנחה בית יהוה 5 מה תעשו ליום מועד וליום חג למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל יהוה 6 כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מעצתו 7 נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מף תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חות מים 8 ונשמדו במות און חטאת ישראל--קוץ באהליהם 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם-- ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח-- כסונו ולנבעות נפלו עלינו 9 מימי הגבעה על רב עונך ורבה משטמה 8 צפה אפרים עם חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בנבעה אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו--משטמה מלחמה על בני עלוה 10 באותי ואסרם ואספו בבית אלהי 9 העמיקו שחתו כימי הגבעה עליהם עמים באסרם לשתי עינתם (עונותם) יזכור עונם יפקוד חטאותם 10 כענבים במדבר 11 ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדרוש ואני מצאתי ישראל--כבכורה בתאנה בראשיתה עברתי על טוב צארה ארכיב אפרים יחרוש ראיתי אבותיכם המה באו בעל פעור וינזרו יהודה ישדד לו יעקב 12 זרעו לכם לצדקה לבשת ויהיו שקוצים כאהבם 11 אפרים כעוף קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון 12 כי יהוה עד יבוא וירה צדק לכם 13 חרשתם רשע אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש--כי בשחת אוי להם בשורי מהם 13 אפרים כאשר ראיתי בדרכך ברב גבוריך 14 וקאם שאון בעמך לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הרג וכל מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבאל בניו 14 תן להם יהוה מה תתן תן להם רחם ביום מלחמה אם על בנים רטשה 15 ככה עשה משכיל ושדים צמקים 15 כל רעתם בגלגל כי לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה שם שנאתים על רע מעלליהם מביתי אנרשם נדמה מלך ישראל

11 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני 2 קראו להם כן הלכו מפניהם--לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון 3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא ידעו כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בנוים

10 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות--כשוב לארצו היטיבו מצבות 2 חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו 4 דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו ² יחינו מימים ביום השלישי ¹³ אוי להם כי נדרו ממני שד להם כי פשעו בי יקמנו ונחיה לפניו ³ ונדרעה נדרפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כנשם לנו כמלקוש יורה ארץ ⁴ מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך ⁵ על כן חצבתי בנביאים-- הרנתיים באמרי פי ומשפטיך אור יצא ⁶ כי לשונם זו לענם בארץ מצרים

8 אל חכך שפר כנשר על בית יהוה--יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו ² לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל ³ זנח ישראל טוב אויב ירדפו ⁴ הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת ⁵ זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין ⁶ כי מישראל והוא--חרש עשהו ולא

7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון--כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ ² ובל יאמרו ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו ³ ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים ⁴ כלם מנאפים-- כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו ⁵ יום מלכנו החלו שרים חמת מיון משך ידו את לצצים ⁶ כי קרבו כתנור לבם בארבם כל הלילה ישן אפהם-- בקר הוא בער כאש להבה ⁷ כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי ⁸ אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה ענה בלי הפוכה ⁹ אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע ¹⁰ וענה נאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת ¹¹ ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו ¹² כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי--

9 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן ² ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה ³ לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם 15 אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים 2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים 3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי--לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל--אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים 5 אחר ויבשו מזבחותם

5 ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ--כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ 2 אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו 4 אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמד כמריבי כהן 5 וכשלת היום וכשל גם נביא עמד לילה ודמיתי אמך 6 נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך (ואמאסך) מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני 7 כרבים כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר 8 חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו 9 והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו 10 ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר 11 זנות ויין ותירוש יקח לב 12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם 13 על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה--כי הם עם הזנות יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה-- ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל² תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים-- כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה³ וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן⁴ ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוה והשבתי ממלכות בית ישראל⁵ והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל⁶ ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל-- כי נשא אשא להם⁷ ואת בית יהודה ארחם והושעתי ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים⁸ ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן⁹ ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם¹⁰ והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי¹¹ ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל

שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא⁷ ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון-- כי טוב לי אז מעתה⁸ והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדרן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל⁹ לכן אשוב-- ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה¹⁰ ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי¹¹ והשבתי כל משושה חנה חדשה ושבתי-- וכל מועדה¹² והשמתי גפנה ותאננה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתי ליער ואכלתם חית השדה¹³ ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה¹⁴ לכן הנה אנכי מפתיה והלכתי המדבר ודברתי על לב¹⁵ ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים¹⁶ והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי¹⁷ והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם¹⁸ וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח¹⁹ וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים²⁰ וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה²¹ והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה-- אענה את השמים והם יענו את הארץ²² והארץ תענה את הדרן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל²³ וזרעתי כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי⁶ לכן הגני עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי

ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה ²² ומאחזת הלויים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן--לנשיא יהיה ²³ ויתר השבטים מפאת קדימה עד פאת ימה בנימן אחד ²⁴ ועל גבול בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה--שמעון אחד ²⁵ ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה--יששכר אחד ²⁶ ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה--זבולן אחד ²⁷ ועל גבול זבולן מפאת קדימה עד פאת ימה--גד אחד ²⁸ ועל גבול גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על הים הגדול ²⁹ זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקותם--נאם אדני יהוה ³⁰ ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה ³¹ ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה--שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד ³² ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה--ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד ³³ ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה--ושערי שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד ³⁴ פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה--שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד ³⁵ סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה

אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם--בנחלה רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד 15 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול פאת ימה והיה המקדש בתוכו 9 התרומה הדרך חתלן--לבוא צדדה 16 חמת ברותה אשר תרימו ליהוה--ארך חמשה ועשרים אלף סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת ורחב עשרת אלפים 10 ולא לה תהיה תרומת חצר התיכון אשר אל גבול חורן 17 והיה גבול הקדש לכהנים--צפונה חמשה ועשרים אלף מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת וגבול חמת ואת פאת צפון 18 ופאת קדים אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והיה מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין מקדש יהוה בתוכו 11 לכהנים המקדש מבני ארץ ישראל הירדן--מגבול על הים הקדמוני צדוק אשר שמרו משמרתי--אשר לא תעו תמדרו ואת פאת קדימה 19 ופאת נגב תימנה בתעות בני ישראל כאשר תעו הלויים 12 והיתה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים להם תרומיה מתרומת הארץ קדש קדשים-- הגדול ואת פאת תימנה נגבה 20 ופאת ים הים אל גבול הלויים 13 והלויים לעמת גבול הכהנים הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת אלפים ים 21 וחלקתם את הארץ הזאת לכם--לשבטי ישראל 22 והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוכם אשר הולדו בנים בתוכם והיו לכם כאזרח בבני ישראל--אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל 23 והיה בשבט אשר גר הגר אתו--שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה

48 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינון גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד 2 ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה--אשר אחד 3 ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה--נפתלי אחד 4 ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה--מנשה אחד 5 ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה--אפרים אחד 6 ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה--ראובן אחד 7 ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה--יהודה אחד 8 ועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה--תהיה

חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים 17 והיה מנרש לעיר--צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים 18 והנותר בארך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר 19 והעבד העיר--יעבדוהו מכל שבטי ישראל 20 כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחזת העיר 21 והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש

שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו--כי נכחו יצאו (יצא) 10 והנשיא--בתוכם כבואם יבוא ובצאתם יצאו 11 ובחגים ובמועדים תהיה את זבח העם

47 והשבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מננב למזבח 2 ויוצאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית 3 בצאת האיש קדים וקן בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים 4 וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים 5 וימד אלף--נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר 6 ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל 7 בשובני-- והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה 8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הנלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים 9 והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי--כל אשר יבוא שמה הנחל 10 והיה יעמדרו (עמדרו) עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים--משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד 11 בצאתו ונבאיו ולא ירפאו למלח נתנו 12 ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשו יבכר-- כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו (והיה) פריו למאכל ועלהו לתרופה 13 כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל--יוסף חבלים 14 ונחלתם

מִן הָאָרֶץ הוּא לִכְהֻנִּים מִשְׁרְתֵי הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל¹⁸ כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה בְּרֹאשׁוֹן בְּאַחֲד הַקְּרָבִים לְשֶׁרֶת אֶת יְהוָה וְהָיָה לָהֶם מָקוֹם לְחַדֵּשׁ תִּקְחַ פֶּר בֶּן בָּקָר תָּמִים וְחֹטְאָת אֶת לְבָתִּים וּמִקְדָּשׁ לְמִקְדָּשׁ⁵ וְחֹמֶשֶׁה וְעֶשְׂרִים הַמִּקְדָּשׁ¹⁹ וּלְקַח הִכָּהֵן מִדָּם הַחֹטְאָת וְנָתַן אֶל אֶלֶף אֶרֶץ וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים רַחֲב יִהְיֶה (וְהָיָה) מִזְוֹת הַבַּיִת וְאֵל אַרְבַּע פָּנוֹת הָעִזְרָה לְמִזְבֵּחַ לָלוּיִם מִשְׁרְתֵי הַבַּיִת לָהֶם לְאַחֲזָה--עֶשְׂרִים וְעַל מִזְוֹת--שַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית²⁰ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁכֶת⁶ וְאַחֲזָת הָעִיר תִּתְּנוּ חֲמֹשֶׁת אֲלָפִים בִּשְׁבַע בַּחֲדָשׁ מֵאִישׁ שְׁנָה וּמִפְתֵּי וּכְפָרְתָם אֶת רַחֲב וְאַרְךְ חֲמֹשֶׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף לְעֹמֶת תְּרוֹמַת הַבַּיִת²¹ בְּרֹאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר יוֹם לְחַדֵּשׁ הַקֹּדֶשׁ--לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה⁷ וּלְנִשְׂאֵי מִזָּה יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח חָג--שִׁבְעוֹת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכְל וּמִזָּה לְתִרְוֹמַת הַקֹּדֶשׁ וּלְאַחֲזָת הָעִיר אֶל פָּנֵי תְרוֹמַת הַקֹּדֶשׁ וְאֶל פָּנֵי אַחֲזָת הָעִיר מִפְּאֵת יָם עַם הָאָרֶץ--פֶּר חֲטָאָת²³ וּשְׁבַעַת יְמֵי הַחֹג יִמָּה וּמִפְּאֵת קֶדְמָה קֶדִּימָה וְאַרְךְ לְעֹמֶת אֶחָד יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שִׁבְעַת פָּרִים וּשְׁבַעַת אֵילִים הַחֲלָקִים מִגְּבוּל יָם אֶל גְּבוּל קֶדִּימָה⁸ לְאֶרֶץ יִהְיֶה לוֹ לְאַחֲזָה בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא יִנּוּ עוֹד נִשְׂאֵי אֶת עַמִּי וְהָאָרֶץ יִתְּנוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטֵיהֶם וּשְׁמֹן הַיֵּין לְאִיפָה²⁵ בִּשְׁבִיעִי בַּחֲמֹשֶׁה עֶשֶׂר יוֹם⁹ כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה רַב לָכֶם נִשְׂאֵי יִשְׂרָאֵל--

חֲמֹס וְשֹׁד הַסִּירוֹ וּמִשְׁפָּט וְצִדְקָה עֲשׂוּ הָרִימוּ כַּעֲלָה וּכְמִנְחָה וּכְשֹׁמֵן

46 כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה שַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קֳדָיִם יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִפְתָּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתָּח² וּבֵא הַנִּשְׂאֵי דֶרֶךְ אוֹלָם הַשַּׁעַר מִחוּץ וְעֹמֵד עַל מִזְוֹת הַשַּׁעַר וְעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת עוֹלָתוֹ וְאֶת שְׁלָמָיו וְהִשְׁתַּחֲוּהוּ עַל מִפְתֵּן הַשַּׁעַר וַיֵּצֵא וְהִשְׁעַר לֹא יִסָּגֵר עַד הָעֶרֶב³ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עִם הָאָרֶץ פִּתְּחַ הַשַּׁעַר הַהוּא בִּשְׁבָתוֹת וּבְחֻדָּשִׁים--לִפְנֵי יְהוָה⁴ וְהָעֹלָה אֲשֶׁר יִקְרַב הַנִּשְׂאֵי לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁשֶׁ כִּבְשִׁים תְּמִימִים--וְאֵיל תָּמִים⁵ וּמִנְחָה אִיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים מִנְחָה מִתַּת יָדוֹ וּשְׁמֹן הַיֵּין לְאִיפָה⁶ וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ פֶּר בֶּן בָּקָר תְּמִימִים וּשְׁשֶׁת כִּבְשִׁים וְאֵיל תְּמִימִים יִהְיוּ⁷ וְאִיפָה לִּפְר וְאִיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבְשִׁים כֹּאֲשֶׁר תִּשְׂגִּי יָדוֹ וּשְׁמֹן הַיֵּין לְאִיפָה⁸ וּבִבּוֹא הַנִּשְׂאֵי-- דֶּרֶךְ אוֹלָם הַשַּׁעַר יָבֹא וּבִדְרָכּוֹ יֵצֵא⁹ וּבִבּוֹא עִם הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בְּמוֹעֲדִים הַבֹּא דֶּרֶךְ

בכל מוצאי המקדש 6 ואמרת אל מרי אל אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את מכל תועבותיכם בית ישראל 7 בהביאכם בני העם בבגדיהם 20 וראשם לא יגלחו ופרע נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם 21 ויין לחללו את ביתי--בהקריבכם את לחמי חלב לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית ודם ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם 22 ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימוני לשמרי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר משמרת במקדשי--לכם 9 כה אמר אדני תהיה אלמנה מכהן יקחו 23 ואת עמי יורו בין יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם 24 ועל יבוא אל מקדשי לכלל בן נכר--אשר בתוך ריב המה יעמדו לשפט (למשפט)--במשפטי בני ישראל 10 כי אם הלויים אשר רחקו מעלי ושפטוהו (ישפטוהו) ואת תורתו ואת חקתי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו 25 ואל ונשאו עונם 11 והיו במקדשי משרתים פקדות מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה ישחטו את העולה ואת הזבח לעם והמה יעמדו לאיש--יטמאו 26 ואחרי טהרתו--שבעת ימים לפניהם לשרתם 12 יען אשר ישרתו אותם יספרו לו 27 וביום באו אל הקדש אל החצר לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו--נאם על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו אדני יהוה 28 והיתה להם לנחלה אני נחלתם עונם 13 ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על ואחזה לא תתנו להם בישראל--אני אחזתם כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם 29 המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל ותועבותם אשר עשו 14 ונתתי אותם שמרי חרם בישראל להם יהיה 30 וראשית כל בכורי משמרת הבית--לכל עבדתו ולכל אשר יעשה כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם--לכהנים בו 15 והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי-- ברכה אל ביתך 31 כל נבלה וטרפה מן העוף המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב ומן הבמה--לא יאכלו הכהנים

45 ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ--ארך עשרים אלף קדש מן הארץ--ארך עשרה אלף קדש הוא בכל נבולה סביב 2 יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב 3 ומן המדה הזאת תמורד ארך חמש (חמשה) ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים 4 קדש לי חלב ודם--נאם אדני יהוה 16 המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני--לשרתני ושמרו את משמרתו 17 והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה 18 פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם

אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות
 כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל¹⁸ ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה
 פני⁴ וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער חקת המזבח ביום העשות--להעלות עליו
 אשר פניו דרך הקדים⁵ ותשאני רוח--ותבאני עולה ולזרק עליו דם¹⁹ ונתתה אל הכהנים
 אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית הלוי אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי
 6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד נאם אדני יהוה--לשרתני פר בן בקר לחטאת
 אצלי⁷ ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת²⁰ ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל
 מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ארבע פנות העזרה ואל הנבול סביב וחטאת
 ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם אותו וכפרתהו²¹ ולקחת את הפר החטאת
 קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש²² וביום
 במותם⁸ בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל השני תקריב שער עזים תמים לחטאת וחטאו
 מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שם את המזבח כאשר חטאו בפר²³ בכלותך
 קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי מחטא--תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן
 9 עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם--ממני הצאן תמים²⁴ והקרבתם לפני יהוה והשליכו
 ושכנתי בתוכם לעולם¹⁰ אתה בן אדם הגד הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה
 את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם²⁵ שבעת ימים תעשה שער חטאת ליום ופר
 ומדרו את תכנית¹¹ ואם נכלמו מכל אשר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו²⁶ שבעת
 עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו
 צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו²⁷ ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה
 הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל יעשו הכהנים על המזבח את עולותיהם ואת
 צורתו ואת כל חקתיו--ועשו אותם¹² זאת תורת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה

44 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון
 הפנה קדים והוא סגור² ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא
 בו--כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול (לאכל)³
 לחם--לפני יהוה מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא⁴ ויביאני דרך שער הצפון אל
 פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני⁵ ויאמר אלי יהוה בן
 אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקת בית יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית
 ארבעת רבעיה והנבול סביב אותה חצי האמה

כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון--מדות והנה על פני ההיכל מאה אמה 9 ומתחתה 18 ועשוי כרובים ותמרים ותמרמה בין כרוב לשכות (ומתחת הלשכות) האלה--המבוא לכרוב ושנים פנים לכרוב 19 ופני אדם אל (המביא) מהקדים בבאו להנה מהחצר התמרמה מפו ופני כפיר אל התמרמה מפו עשוי החצנה 10 ברחב נדר החצר דרך הקדים אל כל הבית סביב סביב 20 מהארץ עד מעל פני הנזרה ואל פני הבנין--לשכות 11 ודרך הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון 21 ההיכל מזוזות רבעה ופני הקדש המראה כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן כמראה 22 המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו וכפתחיהן 12 וכפתחי הלשכות אשר דרך שתיים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירותיו הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הנדרת עץ וידבר אלי--זה השלחן אשר לפני יהוה הגינה דרך הקדים בבואן 13 ויאמר אלי 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש 24 ושתיים לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני דלתות לדלתות שתיים מוסבות דלתות--שתיים הנזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת 25 ועשויה הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל פני האולם והאשם--כי המקום קדש 14 בבאם הכהנים מהחוך 26 וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים יניחו בנדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו (ולבשו) בנדים אחרים וקרבו אל אשר לעם 15 וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדרו סביב סביב 16 מדר רוח הקדים בקנה המדה--חמש אמות (מאות) קנים בקנה המדה סביב 17 מדר רוח הצפון--חמש מאות קנים בקנה המדה סביב 18 את רוח הדרום מדר--חמש מאות קנים בקנה המדה 19 סבב אל רוח הים מדרד חמש מאות קנים בקנה המדה 20 לארבע רוחות מדרו חומה לו סביב סביב--ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל

42 ויוצאני אל החצר החיצונה--הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הנזרה ואשר נגד הבנין--אל הצפון 2 אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה--אתיק אל פני אתיק בשלשים 4 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית--דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון 5 והלשכות העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומתכונות--בנין 6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל

43 ויולכני אל השער--שער אשר פנה דרך הקדים 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבדו 3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה

אמה 37 ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד אילו מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו 38 ולשכה ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה 3 ובא ופתחה באילים השערים שם ידיחו את העלה לפנימה וימד איל הפתח שנים אמות והפתח 39 ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שש אמות ורחב הפתח שבע אמות 4 וימד שלחנות מפה--לשחוט אליהם העולה והחטאת את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה-- והאשם 40 ואל הכתף מחוצה לעולה לפתח אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים השער הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף 5 וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות אמות סביב סביב לבית--סביב 6 והצלעות 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות מפה--לכתף השער שמונה שלחנות אליהם בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב--להיות ישחטו 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית 7 ורחבה ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את הכלים אשר הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית--על ישחטו את העולה בם--והזבח 43 והשפתים כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על טפח אחד מוכנים בבית--סביב סביב ואל העליונה לתיכונה 8 וראיתי לבית גבה סביב השלחנות בשר הקרבן 44 ומחוצה לשער סביב מיסדות (מוסדות) הצלעות מלו הקנה הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי אשר אל שש אמות אצילה 9 רחב הקיר אשר לצלע אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר כתף שער הקדים פני דרך הצפון 45 וידבר אלי לבית 10 ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים לבית--סביב סביב 11 ופתח הצלע למנח--פתח שמרי משמרת הבית 46 והלשכה אשר פניה אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח מקום המנח חמש אמות סביב סביב 12 והבנין המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהודה--אשר אל פני הנזרה פאת דרך הים רחב לשרתו 47 וימד את החצר ארך מאה אמה שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב ורחב מאה אמה--מרבעת והמזבח לפני הבית סביב וארכו תשעים אמה 13 ומדד את הבית 48 ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש ארך מאה אמה והנזרה והבניה וקירותיה ארך אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער--מאה אמה 14 ורחב פני הבית והנזרה לקדים--שלש אמות מפו ושלש אמות מפו 49 ארך מאה אמה 15 ומדד ארך הבנין אל פני הנזרה האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה אשר על אחריה ואתוקיהא (ואתיקיהא) מפו ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים ומפו--מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר אחד מפה ואחד מפה 16 הספים והחלונות האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחוף עץ סביב סביב 41 ויביאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו--רחב האהל 2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות

והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים התחתונה ¹⁹ וימד רחב מלפני השער התחתונה
 בידו וקנה המדה והוא עמד בשער ⁴ וידבר לפני החצר הפנימי מחוץ--מאה אמה הקדים
 אלי האיש בן אדם ראה בעיניו ובאזניו שמע והצפון ²⁰ והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר
 ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך--כי החיצונה--מדד ארכו ורחבו ²¹ ותאו שלושה
 למען הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר מפו ושלושה מפו ואילו ואלמו היה כמדת
 אתה ראה לבית ישראל ⁵ והנה חומה מחוץ השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש
 לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה ועשרים באמה ²² וחלונו ואילמו ותימרו כמדת
 שש אמות באמה וטפח וימד את רחב הבנין השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע
 קנה אחד וקומה קנה אחד ⁶ ויבוא אל שער יעלו בו ואילמו לפנייהם ²³ ושער לחצר הפנימי
 אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלותיו וימד נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל
 את סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד שער מאה אמה ²⁴ ויולכני דרך הדרום והנה
 קנה אחד רחב ⁷ והתא קנה אחד ארך וקנה שער דרך הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות
 אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער האלה ²⁵ וחלונים לו ולאילמו סביב סביב
 מאצל אלם השער מהבית--קנה אחד ⁸ וימד כהחלונות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש
 את אלם השער מהבית--קנה אחד ⁹ וימד את ועשרים אמה ²⁶ ומעלות שבעה עלותו ואלמו
 אלם השער שמנה אמות ואילו שתיים אמות לפנייהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו--אל
 ואלם השער מהבית ¹⁰ ותאי השער דרך אילו ²⁷ ושער לחצר הפנימי דרך הדרום
 הקדים שלשה מפה ושלושה מפה--מדה אחת וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות
 לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו ¹¹ וימד ²⁸ ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום
 את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער וימד את השער הדרום כמדות האלה ²⁹ ותאו
 שלוש עשרה אמות ¹² וגבול לפני התאות אמה ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאילמו
 אחת ואמה אחת גבול מפה והתא--שש אמות סביב סביב--חמשים אמה ארך ורחב עשרים
 מפו ושש אמות מפו ¹³ וימד את השער מנגן וחמש אמות ³⁰ ואלמות סביב סביב--ארך
 התא לגנו--רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות ³¹ ואלמו
 פתח ¹⁴ ויעש את אילים ששים אמה ואל איל אל חצר החיצונה ותמרים אל אילו ומעלות
 החצר השער סביב סביב ¹⁵ ועל פני השער שמונה מעלו ³² ויביאני אל החצר הפנימי
 היאתון (האיתון) על לפני אלם השער הפנימי--דרך הקדים וימד את השער כמדות האלה
 חמשים אמה ¹⁶ וחלונות אטמות אל התאים ³³ ותאו ואלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו
 ואל אליהמה לפנייה לשער סביב סביב וכן ולאילמו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב
 לאלמות וחלונות סביב סביב לפנייה ואל חמש ועשרים אמה ³⁴ ואלמו לחצר החיצונה
 איל תמרים ¹⁷ ויביאני אל החצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו ומפו ושמונה מעלות
 והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב מעלו ³⁵ ויביאני אל שער הצפון ומדד כמדות
 שלשים לשכות אל הרצפה ¹⁸ והרצפה אל האלה ³⁶ תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב
 כתף השערים לעמת ארך השערים--הרצפה סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים

והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה

39 ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג--נשיא ראש משך ותבל² ושבבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הרי ישראל³ והכיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל⁴ על הרי ישראל תפול אתה וכל אנפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה⁵ על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה⁶ ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה⁷ ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל⁸ הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי⁹ ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים¹⁰ ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים--כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם--נאם אדני יהוה¹¹ והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמות היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג¹² וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים¹³ וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם--יום הכבדי נאם אדני יהוה¹⁴ ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה--מקצה שבעה חדשים יחקרו¹⁵ ויעברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון--עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג¹⁶ וגם שם עיר

המונה וטהרו הארץ¹⁷ ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתייתם דם¹⁸ בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם¹⁹ ואכלתם חלב לשבעה ושתייתם דם לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם²⁰ ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה--נאם אדני יהוה ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם²² וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה²³ וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם²⁴ כשמתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם²⁵ לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית (שבות) יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי²⁶ ונשנו את כלמתם ואת כל מעלם אשר מעלו בי--בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחיר²⁷ בשוכבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי במ לעיני הגוים רבים²⁸ וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם²⁹ ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה

40 בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר--בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה² במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מננב³ ויביא אותי שמה

יהיה (יהיו) עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד 23 ולא ישמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיים אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים 24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם 25 וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה חמה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם 26 וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרבותי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם 27 והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם 28 וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל--בהיות מקדשי בתוכם לעולם

38 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג--נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג--נשיא ראש משך ותבל 4 ושובבתיך ונתתי יחיים בלחיך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם--קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם 5 פרס כוש ופוש אתם כלם מגן וכובע 6 גמר וכל אנפיה--בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אנפיו עמים רבים אתך 7 הכן והכן לך--אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר 8 מימים רבים תפקד--באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם 9 ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה--אתה וכל אנפך ועמים רבים אותך 10 כה אמר

וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם עצמות עצם אל עצמו⁸ וראיתי והנה עליהם רעב³⁰ והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב--בנויים ורוח אין בהם⁹ ויאמר אלי הנבא אל הרוח³¹ וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי ועל תועבותיכם³² לא למענכם אני עשה נאם בהרוגים האלה ויחיו¹⁰ והנבאתי כאשר צוני אדני יהוה--יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם-- בית ישראל³³ כה אמר אדני יהוה ביום שהרי חיל גדול מאד מאד¹¹ ויאמר אלי בן אדם אתכם מכל עונותיכם--והושבתי את הערים ונבנו החרבות³⁴ והארץ הנשמה תעבד תחת אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו--נזרנו אשר היתה שממה לעיני כל עובר³⁵ ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כנן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו³⁶ וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נשעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי³⁷ כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם³⁸ כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה--כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה

37 היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות² והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד³ ויאמר אלי--בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת⁴ ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם--העצמות היבשות שמעו דבר יהוה⁵ כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח--וחיייתם⁶ ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה⁷ ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו

אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו¹⁷ וקרב אתם אחד אל אחד לך-- לעץ אחד והיו לאחרים בידך¹⁸ וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא תניד לנו מה אלה לך¹⁹ דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד²⁰ והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך--לעיניהם²¹ ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם²² ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא

דברייכם אני שמעתי ¹⁴ כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה לך ¹⁵ כשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר שממה--כן אעשה לך שממה תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה

36 ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת--הרי ישראל שמעו דבר יהוה ² כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו ³ לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאל אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם ⁴ לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולנאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב ⁵ לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש--למען מגרשה לבז ⁶ לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולנאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם ⁷ לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו ⁸ ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא ⁹ כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם ¹⁰ והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה ¹¹ והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה ¹² והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית

להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם ¹³ כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם לנחלת בית ישראל (את) ומשכלת גויך (גוייך) היית ¹⁴ לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך (וגוייך) לא תכשלי (תשכלי) עוד--נאם אדני יהוה ¹⁵ ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד וגויך (וגוייך) לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה ¹⁶ ויהי דבר יהוה אלי לאמר ¹⁷ בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני ¹⁸ ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאו ¹⁹ ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפשתים ²⁰ ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי--באמר להם עם יהוה אלה ומאדצו יצאו ²¹ ואחמל על שם קדשי אשר חללהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה ²² לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם ²³ וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם ²⁴ ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם ²⁵ וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליותיכם אטהר אתכם ²⁶ ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר ²⁷ ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם ²⁸ וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים ²⁹ והושעתי אתכם מכל טמאותיכם

רעו 9 לכן הרעים--שמעו דבר יהוה 10 כה וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים 26 ונתתי אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא ידעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיין להם לאכלה 11 כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים 12 כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות--כן אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל 13 והוצאתים מן העמים וקבצתים מן הארצות והביאותים אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ 14 במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נוחם שם תרבענה בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל 15 אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה 16 את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט 17 ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים 18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיהם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתו--ואת הנותרים ברגליכם תרפשו 19 וצאני--מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה 20 לכן כה אמר אדני יהוה--אליהם הנני אני--ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה 21 יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם תננחו כל הנחלות--עד אשר הפיצותם אותנה אל החוצה 22 והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה 23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן--את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה 24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי 25 וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ

35 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם שים פניך על הר שעיר והנבא עליו 3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר ונשיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה 4 עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה 5 יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב--בעת אידם בעת עון קץ 6 לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת ודם ירדפך 7 ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב 8 ומלאתי את הריו חלליו גבעותיו וגיאותיו וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם 9 שממות עולם אתנך ועריך לא תישבנה (תשובנה) וידעתם כי אני יהוה 10 יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה--וירשנה ויהוה שם היה 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשית משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך 12 וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה (שממו) לנו נתנו לאכלה 13 ותגדילו עלי בפיהם והערתם עלי

ואיך נחיה ¹¹ אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו-- בית ישראל ¹² ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה-- ביום חטאתו ¹³ באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו ועשה עול-- כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות ¹⁴ ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה ¹⁵ חבל ישיב רשע גזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול-- חיו יחיה לא ימות ¹⁶ כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה ¹⁷ ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן ¹⁸ בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול-- ומת בהם ¹⁹ ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה-- עליהם הוא יחיה ²⁰ ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל ²¹ ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש-- לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר ²² ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד ²³ ויהי דבר יהוה אלי לאמר ²⁴ בן אדם ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה ²⁵ לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאאו אל גלוליכם-- ודם תשפכו והארץ תירשו ²⁶ עמדתם על חרככם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו ²⁷ כה תאמר אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם

34 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם-- הלוא הצאן ירעו הרעים ³ את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריא תזבחו הצאן לא תרעו ⁴ את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך ⁵ ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה ⁶ ישנו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש ⁷ לכן רעים שמעו את דבר יהוה ⁸ חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבו ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא

בכל תבואך ¹² בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדרו את גאון מצרים ונשמד כל המונה ¹³ והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם ¹⁴ אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך--נאם אדני יהוה ¹⁵ בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה-- ¹⁶ קינה היא וקוננה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה ¹⁷ ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר ¹⁸ בן אדם--נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות--את יורדי בור ¹⁹ ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים ²⁰ בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה ²¹ ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול--את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב ²² Sheol h7585) שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב ²³ אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים ²⁴ שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור ²⁵ בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה--סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן ²⁶ שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים ²⁷ ולא ישכבו את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם

ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם--כי חתית גבורים בארץ חיים ²⁸ ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב--את חללי חרב ²⁹ שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בנבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור ³⁰ שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם מנבורתם בושים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי בור ³¹ אותם יראה פרעה ונחם על כל המונה--חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה ³² כי נתתי את חתיתו (חתיתי) בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה--נאם אדני יהוה **33** ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה ³ וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם ⁴ ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו--דמו בראשו יהיה ⁵ את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלם ⁶ והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש--הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש ⁷ ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני ⁸ באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו--הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש ⁹ ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו--הוא בעונו ימות ואתה הצלת ¹⁰ ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים

15 כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה (Sheol h7585) 16 מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדתי אתו שאולה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן--מבחר ושוב לבנון כל שתי מים (Sheol h7585) 17 גם הם אתו ירדו שאולה--אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים (Sheol h7585) 18 אל מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי חרב--הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותנח בנהרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם 3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי 4 ונמשתיך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל עוף השמים והשבעתי ממך חית כל הארץ 5 ונתתי את בשרך על ההרים ומלאתי הגאיות רמותך 6 והשקיתי ארץ צפתך מודמך אל ההרים ואפקים ימלאון ממך 7 וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו 8 כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה 9 והכעסתי--לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על ארצות אשר לא ידעתם 10 והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך 11 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך

בתתי חרבי ביד מלך בבל וגטה אותה אל ארץ מצרים 26 והפצותי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה

31 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלך 3 הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל--וגבה קומה ובין עבתים היתה צמרתו 4 מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה הלך סביבות משעה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה 5 על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרכינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים--בשלחו 6 בסעפתיו קננו כל עוף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים 7 וייף בגדלו בארך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים 8 ארזים לא עממהו בנן אלהים--ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפראתיו כל עץ בנן אלהים--לא דמה אליו ביפיו 9 יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בנן האלהים 10 לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבתה בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותים ורם לבבו בגבהו 11 ואתהו--ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו 12 ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות נפלו דליותיו ותשברנה פראתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו 13 על מפלתו ישכנו כל עוף השמים ואל פראתיו היו כל חית השדה 14 למען אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל בין עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדם--אל יורדי בור

נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל
שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בנזים עזריה 9 ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים
וזריתים בארצות 13 כי כה אמר אדני יהוה להחריד את כוש בשח והיתה חלחלה בהם
מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים ביום מצרים כי הנה באה 10 כה אמר אדני יהוה
אשר נפצו שמה 14 ושבתי את שבות מצרים והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר
והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם מלך בבל 11 הוא ועמו אתו עריצי גוים--
והיו שם ממלכה שפלה 15 מן הממלכות תהיה מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על
שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטות-- מצרים ומלאו את הארץ חלל 12 ונתתי יארים
לבילתי רדות בנזים 16 ולא יהיה עוד לבית חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי
ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם ארץ ומלאה ביד זרים--אני יהוה דברתי 13 כה
וידעו כי אני אדני יהוה 17 ויהי בעשרים ושבע אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי
שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה
אלי לאמר 18 בן אדם נבוכדראצר מלך עוד ונתתי יראה בארץ מצרים 14 והשמתי את
בבל העביד את חילו עבדה גדולה אל צר-- פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא
כל ראש מקרה וכל כתף מרושה ושכר לא 15 ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי
היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד את המון נא 16 ונתתי אש במצרים--חול תחיל
עליה 19 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים 17 בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי
ונשא המנה ושלל שללה ובזו בזה והיתה תלכנה 18 ובתחפנחס חשך היום בשברי שם
שכר לחילו 20 פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את משות מצרים ונשבת בה גאון עזה היא
את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה 19 ועשיתי
21 ביום ההוא אצמית קרן לבית ישראל ולך שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה 20 ויהי
אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה

30 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם--
הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו ה' ליום 3 כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן
עת גוים יהיה 4 ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו
המונה ונהרסו יסדותיה 5 כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית--אתם בחרב
יפלו 6 כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה--
נאם אדני יהוה 7 ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה 8 וידעו

5 ברב חכמתך ברכתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך 6 לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים 7 לכן הנני מביא עליך זרים--עריצי גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך 8 לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים 9 האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך 10 מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 12 בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי 13 בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פשטה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפוך ונקביך כך ביום הבראך כוננו 14 את כרוב--ממשח הסוכך ונתתיך בהר קדש אלהים היית--בתוך אבני אש התהלכת 15 תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה כך 16 ברב רכלתך מלו תוכך חמס-- ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש 17 גבה לבך ביפך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתיך--לראוה כך 18 מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל ראיך 19 כל יודעיך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד עולם 20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 21 בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה 22 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים--ונקדשתי בה 23 ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה 24 ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון

29 בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש--היה דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם-- שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה 3 דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יארי אשר אמר לי יארי ואני עשיתי 4 ונתתי חחיים (חחים) בלחיך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק 5 ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ--לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה 6 וידעו כל יושבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל 7 בתפשם כך בכפך (בכף) תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה 9 והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי 10 לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממנדל סונה ועד גבול כוש 11 לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה 12 ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות

27 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² ואתה בן ²² רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש אדם שא על צר קינה ³ ואמרת לצור הישבתי כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך (הישובת) על מבואת ים רכלת העמים אל ²³ חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמוד איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת ²⁴ רכלתך ²⁴ המה רכליך במכללים בגלומי אני כלילת יפי ⁴ בלב ימים גבוליך בניך כללו ורקמה ובגנזי ברמים בחבלים חבשים יפיך ⁵ ברושים משניר בנו לך את כל לחתים וארזים במרכלתך ²⁵ אניות תרשיש שרותיך ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך ⁶ אלונים מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שן בת אשרים ²⁶ במים רבים הבאוך השטים אתך רוח הקדים מאיי כתים ⁷ שש ברקמה ממצרים היה מפרשך שברך בלב ימים ²⁷ הונך ועזבוניך מערבך להיות לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה מלחיד וחבליך מחזיקי בדקך וערבי מערבך היה מכסך ⁸ ישביו צידון וארוד היו שטים לך וכל אנשי מלחמתך אשר בך ובכל קהלך חכמך צור היו בך המה חבליך ⁹ זקני גבל אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך כל אניות הים ²⁸ לקול זעקת חבליך ירעשו מנרשות ²⁹ וירדו ומלחיהם היו בך לערב מערבך ¹⁰ פרס ולוד מאניותיהם כל תפשי משוט--מלחים כל חבלי ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע הים אל הארץ יעמדו ³⁰ והשמיעו עליך בקולם תלו בך המה נתנו הדרך ¹¹ בני ארוד וחילך ויזעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם באפר על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו יתפלשו ³¹ והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים שלטיהם תלו על חומותיך סביב--המה כללו ובכו אליך במר נפש מספר מר ³² ונשאו יפיך ¹² תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך ¹³ יון תבל בתוך הים ³³ בצאת עזבוניך מימים השבעת ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת עמים רבים ברב הוניך ומערביך העשרת נתנו מערבך ¹⁴ מבית תוגרמה סוסים ופרשים מלכי ארץ ³⁴ עת נשברת מימים במעמקי מים ופרדים נתנו עזבוניך ¹⁵ בני דדן רכליך מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו ³⁵ כל ישביו איים רבים סחרת ירך קרנות שן והובנים האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו (והבנים) השיבו אשכרך ¹⁶ ארם סחרתך פנים ³⁶ סחרים בעמים שרקו עליך בלהות מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובוץ וראמת היית ואינך עד עולם וכדכד נתנו בעזבוניך ¹⁷ יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחטי מנית ופגנ ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך ¹⁸ דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר ¹⁹ ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה ²⁰ דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה ²¹ ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ירך בכרים ואילם ועתודים במ סחריך

28 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני--מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים ³ הנה חכם אתה מדנאל (מדניאל) כל סתום לא עממוך ⁴ בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך

ידי עליך ונתתיך לבני (לבז) לגוים והכרתיך מביא אל צר נבוכדראצר מלך בבל מצפון מן העמים והאבדתיך מן הארצות אשמידך מלך מלכים--בסוס וברכב ובפרשים וקהל וידעת כי אני יהוה ⁸ כה אמר אדני יהוה יען ועם רב ⁸ בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנה ⁹ לכן הנני פתח את כתף מואב מהערים-- ⁹ ומחי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך--יתן מעריו מקצתו צבי ארץ בית הישימה--בעל ¹⁰ בחרבותיו ¹⁰ משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול מעון וקריתמה (וקריתמה) ¹⁰ לבני קדם על פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבאו בני עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני בשעריך כמבואי עיר מבקעה ¹¹ בפרסות עמון בגוים ¹¹ ובמואב אעשה שפטים וידעו כי סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך בחרב יהרג אני יהוה ¹² כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום ומצבות עזך לארץ תרד ¹² ושללו חילך בנקם נקם לבית יהודה--ויאשמו אשום ונקמו ובזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חומותך בהם ¹³ לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך מים ישימו על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה ¹³ והשבתי המון שיריך וקול כנוריק לא ישמע חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו ¹⁴ ונתתי את ¹⁴ ונתתיך לצחית סלע משטח חרמים נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום תהיה--לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי--נאם אדני יהוה ¹⁵ נאם אדני יהוה ¹⁵ כה אמר אדני יהוה לצור ¹⁵ כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית בתוכך ירעשו האיים ¹⁶ וירדו מעל כסאותם איבת עולם ¹⁶ לכן כה אמר אדני יהוה הנני כל נשיאי הים והסירו את מעיליהם ואת בגדי נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים וחרדו להגעים ושמו עליו ¹⁷ ונשאו עליך והאבדתי את שארית חוף הים ¹⁷ ועשיתי בהם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בהם

26 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר ² בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח--נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה ³ לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו ⁴ ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחית סלע ⁵ משטח חרמים תהיה בתוך הים--כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים ⁶ ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה ⁷ כי כה אמר אדני יהוה הנני

יהרגו ובתיהן באש ישרפו 48 והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה 49 ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליתכן תשאנה וידעתם כי אני אדני יהוה

24 ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר 2 בן אדם כתוב (כתב) לך את שם היום--את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת וגם יצק בו מים 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא 5 מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה 6 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים--סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל 7 כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר 8 להעלות חמה לנגם נגם נתתי את דמה על צחיח סלע--לבלתי הכסות 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אנדיל המדורה 10 הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו 11 והעמידה על גחליה רקח למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה--תתם חלאתה 12 תאנים הלאת ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה 13 בטמאתך זמה יען טהרתיך ולא טהרת--משמאתך לא טהרתי עוד עד הניחי את חמתי בך 14 אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטון נאם אדני יהוה 15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 16 בן אדם הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתיך

25 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם 3 ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה 4 לכן הנני נתתך לבני קדם למורשה וישבו שירותיהם בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך 5 ונתתי את רבה לגוה גמלים ואת בני עמון למרביץ צאן וידעתם כי אני יהוה 6 כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשמוח בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל 7 לכן הנני נשיתי את

-בחורי חמד כלם ¹³ וארא כי נשמאה דרך ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך ³⁰ עשה
 אחד לשתייהן ¹⁴ ותוסף אל תזנותיה ותרא אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נשמאת
 אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים (כשדים) בגלוליהם ³¹ בדרך אחותך הלכת ונתתי
 חקקים בששר ¹⁵ חגורי אזור במתניהם סרוחי כוסה בידך ³² כה אמר אדני יהוה כוס אחותך
 טבולים בראשיהם--מראה שלשים כלם דמות תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג
 בני בבל כשדים ארץ מולדתם ¹⁶ ותעגב מרבה להכיל ³³ שכרון ויגון תמלאי כוס שמה
 (ותעגבה) עליהם למראה עיניה ותשלח ושממה כוס אחותך שמרון ³⁴ ושתית אותה
 מלאכים אליהם כשדימה ¹⁷ ויבאו אליה בני ומצית ואת חרשיה תגרמי--ושדיך תנתקי כי
 בבל למשכב רדים וישמאו אותה בתזנותם אני דברתי נאם אדני יהוה ³⁵ לכן כה אמר
 ותטמא בם--ותקע נפשה מהם ¹⁸ ותגל תזנותיה אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי
 ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר גוך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך ³⁶ ויאמר
 נקעה נפשי מעל אחותה ¹⁹ ותרבה את תזנותיה יהוה אלי בן אדם התשפוט את אהלה ואת
 לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים אהליבה והגד להן את תועבותיהן ³⁷ כי נאפו
²⁰ ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן
 בשרם וזרמת סוסים זרמתם ²¹ ותפקדי את אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה ³⁸ עוד
 זמת נעורייך בעשות ממצרים דרך למען שדי זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא
 נעורייך ²² לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה ואת שבתותי חללו ³⁹ ובשחתם את בניהם
 הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו
 נפשך מהם והבאתים עליך מסביב ²³ בני והנה כה עשו בתוך בתי ⁴⁰ ואף כי תשלחנה
 בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני לאנשים באים ממרחק--אשר מלאך שלוח
 אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם-- אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך
 שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם ²⁴ ובאו ועדית עדי ⁴¹ וישבת על מטה כבודה ושלחן
 עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים--צנה ערוך לפניך וקטרת ושמני שמת עליה ⁴² וקול
 ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים
 משפט ושפטון במשפטיהם ²⁵ ונתתי קנאתי סובאים (סבאים) ממדבר ויתנו צמידים אל
 בך ועשו אותך בחמה--אפך ואזניך יסירו ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן ⁴³ ואמר
 ואחריתך בחרב תפול חמה בניך ובנותיך לבלה נאופים עת (עתה) יזנה (יזנו) תזנותה
 יקחו ואחריתך תאכל באש ²⁶ והפשיטוך את והיא ⁴⁴ ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו
 בגדיך ולקחו כלי תפארתך ²⁷ והשבתי זמתך אל אהלה ואל אהליבה--אשת הזמה ⁴⁵ ואנשים
 ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך צדיקים חמה ישפטו אותהם--משפט נאפות
 אליהם ומצרים לא תזכרי עוד ²⁸ כי כה ומשפט שפכות דם כי נאפת חנה ודם בידיהן
 אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת- ⁴⁶ כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל
 -ביד אשר נקעה נפשך מהם ²⁹ ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה קהל וברא אותה בחרבותם בניהם ובנותיהם

חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות ⁵ הקרבות אלמנותיה הרבו בתוכה ²⁶ כהניה חמסו תורתי והרחקות ממך יתקלסו בך--טמאת השם רבת ויחללו קדשי--בין קדש לחל לא הבדילו ובין המהומה ⁶ הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו בך למען שפך דם ⁷ אב ואם הקלו בך לגר עשו עיניהם ואחל בתוכם ²⁷ שריה בקרבה כזאבים בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך ⁸ קדשי טרפי טרף--לשפך דם לאבד נפשות למען בזית ואת שבתתי חללת ⁹ אנשי רכיל היו בצע בצע ²⁸ ונביאיה טחו להם תפל--חזים בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני עשו בתוכך ¹⁰ ערות אב גלה בך טמאת הנדה יהוה ויהוה לא דבר ²⁹ עם הארץ עשקו עשק ענו בך ¹¹ ואיש את אשת רעהו עשה תועבה וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת משפט ³⁰ ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד אביו ענה בך ¹² שחד לקחו בך למען שפך בפרץ לפני בעד הארץ--לבלתי שחתה ולא דם נשך ותרבות לקחת ותבצעי רעיק בעשק מצאתי ³¹ ואשפך עליהם זעמי באש עברתי ואתי שכחת נאם אדני יהוה ¹³ והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך ¹⁴ היעמד לבך אם תחזקנה ידיך ל'מים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי ¹⁵ והפיצותי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך ¹⁶ ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני יהוה ¹⁷ ויהי דבר יהוה אלי לאמר ¹⁸ בן אדם היו לי בית ישראל לסוג (לסיג) כלם נחשת וברזל וברזל ועופרת בתוך כור--סגים כסף היו ¹⁹ לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלם ²⁰ קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת וברזל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם ²¹ וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה ²² כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם ²³ ויהי דבר יהוה אלי לאמר ²⁴ בן אדם--אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם ²⁵ קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו--

23

ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² בן אדם--שתים נשים בנות אם אחת היו ³ ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן ⁴ ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן--שמרון אהלה וירושלם אהליבה ⁵ ותזן אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים ⁶ לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים ⁷ ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר ענבה בכל גלוליהם נשמאה ⁸ ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה--כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה ⁹ לכן נתתיה ביד מאהביה--ביד בני אשור אשר ענבה עליהם ¹⁰ המה גלו ערותה--בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה ¹¹ ותרא אחותה אהליבה ותשחת ענבתה ממנה ואת תזנותיה--מזונני אחותה ¹² אל בני אשור ענבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים--

והנבא אל אדמת ישראל³ ואמרת לאדמת בצורה²¹ כי עמד מלך בבל אל אם הדרך ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי בראש שני הדרכים--לקסם קסם קלקל בחצים חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע⁴ יען שאל בתרפים ראה בכבד²² בימינו היה אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח מתערה אל כל בשר--מנגב צפון⁵ וידעו כל להרים קול בתרועה--לשום כרים על שערים בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא לשפך סללה לבנות דיק²³ והיה להם כקסום תשוב עוד⁶ ואתה בן אדם האנח בשברון (כקסם) שוא בעיניהם שבעי שבעות להם מתנים ובמירירות תאנח לעיניהם⁷ והיה כי והוא מזכיר עון להתפש²⁴ לכן כה אמר אדני יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעים שמועה כי באה וגמס כל לב ורפו כל ידיים להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם--יען וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים-- הזכרכם בכף תתפשו²⁵ ואתה חלל רשע הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה⁸ ויהי דבר נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ²⁶ כה יהוה אלי לאמר⁹ בן אדם--הנבא ואמרת אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחרדה וגם זאת לא זאת--השפלה הגבה והגבה השפיל מרוטה¹⁰ למען טבח טבח הוחרדה למען היה²⁷ עוה עוה עוה אשימנה גם זאת לא היה עד לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל בא אשר לו המשפט ונתתיו²⁸ ואתה בן אדם עץ¹¹ ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון הוחרדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח¹² זעק והילל בן אדם--כי היא היתה בעמי מרוטה להכיל למען ברק²⁹ בחזות לך שוא היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו בקסם לך כזב--לתת אותך אל צוארי חללי את עמי לכן ספק אל ירך¹³ כי בחן--ומה רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ³⁰ השב אל אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך¹⁴ ואתה בן אדם--הנבא והך כף אל כף ותכפל אשפט אתך³¹ ושפכתי עליך זעמי באש עברתי חרב שלישתה חרב חללים--היא חרב חלל אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי הגדול החדרת להם¹⁵ למען למנוג לב והרבה המכשלים--על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח¹⁶ התאחדי הימני השימי השמילי אנה פניך מעדות¹⁷ וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברתי¹⁸ ויהי דבר יהוה אלי לאמר¹⁹ ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל--מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא²⁰ דרך תשים--לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם

22 ויהי דבר יהוה אלי לאמר² ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה³ ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה⁴ בדמך אשר שפכת אשמת ובגלולך אשר עשית טמאת ותקריבי ימך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך

עליהם לכלות אפי בם--במדבר 22 והשבתי כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה 37 והעברתי את ידי ואעש למען שמי--לבלתי החל לעיני אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם 23 גם אני הברית 38 וברותי מכם המרדדים והפושעים נשאתי את ידי להם--במדבר להפיץ אתם בי--מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת בנוים ולזרות אותם בארצות 24 יען משפטי לא ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה 39 ואתם עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם 25 וגם אני נתתי לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם להם חקים לא טובים ומשפטים--לא יחיו בהם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליתכם 26 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר 40 כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני רחם למען אשמן--למען אשר ידעו אשר אני יהוה--שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ יהוה 27 לכן דבר אל בית ישראל בן אדם שם ארצם--ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם 41 בריח גדפו אותי אבותיכם במעלם בי מעל 28 ואביאם נוחת ארצה אתכם בהוציא אתכם מן העמים אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו ונקדשתי בכם לעיני הגוים 42 וידעתם כי שם את זבחייהם ויתנו שם כעס קרבנם וישמו אני יהוה בהביא אתכם אל אדמת ישראל--שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם--אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה 29 ואמר אלהם--מה הבמה אשר אתם הבאים לאבותיכם 43 וזכרתם שם את דרכיכם ואת שם ויקרא שמה במה עד היום הזה 30 לכן אמר כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הברך בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם 44 וידעתם אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוציהם אתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא זנים 31 ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות אתם נטמאים לכל גלוליתם עד היום ואני בית ישראל--נאם אדני יהוה 45 ויהי דבר יהוה אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אלי לאמר 46 בן אדם שים פניך דרך תימנה אם אדרש לכם 32 והעלה על רוחכם--היו לא והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות 47 ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר הארצות--לשרת עץ ואבן 33 חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת שפוכה--אמלך עליכם 34 והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה 49 ואמר נפוצתם בם--ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל שפוכה 35 והבאתי אתכם אל מדבר העמים משלים הוא

ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים 36 כאשר 21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים-- שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים

וילמד לטרף טרף אדם אכל⁴ וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים⁵ ותרא כי נוחלה אברה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו⁶ ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף אדם אכל⁷ וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאנתו⁸ ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש⁹ ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצודות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל¹⁰ אמך כנפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים¹¹ ויהיו לה משות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתיים וירא בנבהו ברב דליתיו¹² ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקן ויבשו מטה עזה אש אכלתהו¹³ ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא¹⁴ ותצא אש ממטה בדיה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני² ויהי דבר יהוה אלי לאמר³ בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה⁴ התשפט אתם התשפטו בן אדם את תועבת אבותם הודיעם⁵ ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אליהם⁶ ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש--צבי

היא לכל הארצות⁷ ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אליהם⁸ וימרו בי ולא אבו לשמע אלי--איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים⁹ ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הנזים אשר המה בתוכם--אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים¹⁰ ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר¹¹ ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם¹² וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם--לדעת כי אני יהוה מקדשם¹³ וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר--ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הנזים אשר הוצאתים לעיניהם¹⁵ וגם אני נשאתי ידי להם--במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש--צבי היא לכל הארצות¹⁶ יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך¹⁷ ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר¹⁸ ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו¹⁹ אני יהוה אליהם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם²⁰ ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם--לדעת כי אני יהוה אליהם²¹ וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם--את שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי

עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי

18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה ³ חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה--בישראל ⁴ הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות ⁵ ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה ⁶ אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב ⁷ ואיש לא יונה--חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בנר ⁸ בנשך לא יתן ותרבית לא יקח--מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש ⁹ בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה ¹⁰ והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה ¹¹ והוא את כל אלה לא עשה--כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא ¹² עני ואביון הונה--גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה ¹³ בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה--מות יומת דמיו בו יהיה ¹⁴ והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן ¹⁵ על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא ¹⁶ ואיש לא הונה--חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן ועירם כסה בנר ¹⁷ מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח--משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו--חיה יחיה ¹⁸ אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה

מת בעונו ¹⁹ ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם--חיה יחיה ²⁰ הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן--צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע (הרשע) עליו תהיה ²¹ והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה--חיה יחיה לא ימות ²² כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה ²³ החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחי ²⁴ ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי--כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות ²⁵ ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו ²⁶ בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות ²⁷ ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה--הוא את נפשו יחיה ²⁸ ויראה וישוב (וישב) מכל פשעיו אשר עשה--חיו יחיה לא ימות ²⁹ ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל--הלא דרכיכם לא יתכן ³⁰ לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל--נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון ³¹ השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל ³² כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחי

19 ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל ² ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה ³ ותעל אחד מגריה כפיר היה

כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית--בנחמך אתן 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן 56 ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפּיך ביום גאוניך 57 בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב 58 את זמתך ואת תועבותיך את נשאתים--נאם יהוה 59 כי כה אמר אדני יהוה ועשית (ועשיתי) אותך כאשר עשית--אשר בזית אלה להפר ברית 60 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי לך ברית עולם 61 וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך 62 והקימתי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה 63 למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך--בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה

17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה--בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארז 4 את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו 5 ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן--ותעש בדים ותשלח פראות 7 ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה--לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת 9 אמר כה אמר אדני יהוה--

המעט מתזנותך (מתזנותיך) 21 ותשחטי את וקנאה 39 ונתתי אתך בידם והרסו גבך ונתצו בני ותתנים בהעביר אותם להם 22 ואת כל רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תועבתיך ותזנותיך לא זכרתי (זכרת) את תפארתך והניחוך עירם ועריה 40 והעלו עליך ימי נעורייך--בהיותך עירם ועריה מתבוססת קהל ורגמו אותך באבן ובתקון בחרבותם בדםך היית 23 ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי 41 ושרפו בתיך באש ועשו כך שפטים לעיני לך נאם אדני יהוה 24 ותבני לך גב ותעשי לך נשים רבות והשבתך מזונה וגם אתנן לא תתני רמה בכל רחוב 25 אל כל ראש דרך בנית עוד 42 והנחתי חמתי בכ וסרה קנאתי ממך רמתך ותתעבי את יפיד ותפשקי את רגליך ושקשתי ולא אכעס עוד 43 יען אשר לא זכרתי לכל עובר ותרבי את תזנותך (תזנותיך) (זכרת) את ימי נעורייך ותרגוי לי בכל אלה 26 ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה ותרבי את תזנותך להכעיסני 27 והנה נשיתי ולא עשיתי (עשית) את הזמה על כל תועבתיך ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך 44 הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בנות פלשתים--הנכלמות מדרכך זמה 28 ותזני בתה 45 בת אמך את נעלת אישה ובניה ואחות אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן--אמכן שבעת 29 ותרבי את תזנותך אל ארץ כנען חתית ואביכן אמרי 46 ואחותך הגדולה שמרון כשדימה וגם בזאת לא שבעת 30 מה אמלה היא ובנותיה היושבת על שמאולך ואחותך לבתך נאם אדני יהוה--בעשותך את כל אלה הקטנה ממך היושבת מימינך--סדם ובנותיה מעשה אשה זונה שלטת 31 בבנותיך גבך 47 ולא בדרכיהן הלכת ותועבותיהן עשיתי בראש כל דרך ורמתך עשיתי (עשית) בכל (עשית) כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך רחוב ולא הייתי (היית) כזונה לקלס אתנן 48 חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך 32 האשה המנאפת--תחת אישה תקח את זרים היא ובנותיה--כאשר עשית את ובנותיך 49 הנה 33 לכל זנות יתנו נדה ואת נתת נדניך לכל זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון בתזנותיך 34 ויהי כך הפך מן הנשים בתזנותיך לא החזיקה 50 ותגבהינה ותעשינה תועבה ואחריר לא זונה ובתך אתנן ואתנן לא נתן לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי 51 ושמרון לך--ותהי להפך 35 לכן זונה שמעי דבר יהוה כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך 36 כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך מהנה ותצדקי את אחותך (אחותיך) בכל ותגלה ערותך בתזנותיך על מאהביך ועל תועבתיך אשר עשיתי (עשית) 52 גם את שאי כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר להם 37 לכן הנני מקבץ את כל מאהביך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל ושאי כלמתך בצדקתך אחיותך 53 ושבתי אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי את שביתהן--את שבית (שבות) סדם ובנותיה ערותך אלהם וראו את כל ערותך 38 ושפטתיך ואת שבית (שבות) שמרון ובנותיה ושבית משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה (ושבות) שביתך בתוכהנה 54 למען תשאי

האנשים האלה בתוכה--חי אני נאם אדני יהוה מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו 19 או 4 ומולדותיך ביום הולדת אותך לא כרת דבר אשלח אל הארץ ההיא ושפכתי חמתי שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה 20 ונח דנאל (דניאל) ואיוב בתוכה--חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלים--להכרית ממנה אדם ובהמה 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות--הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלים--את כל אשר הבאתי עליה 23 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה--נאם אדני יהוה

15

ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ--הזמורה אשר היה בעצי היער 3 היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתר לתלות עליו כל כלי 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר--היצלח למלאכה 5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתו לאש לאכלה--כן נתתי את יושבי ירושלים ונתתי את פני בהם--מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם 8 ונתתי את הארץ שממה--יען מעלו מעל נאם אדני יהוה

16

ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם הודע את ירושלים את תועבתיה 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלים מכרתך ומלדתך

תפלגה ורוח סערות תבקע ¹² והנה נפל הקיר ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם להם ⁴ לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר ¹³ לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו בחמה לכלה ¹⁴ והרסתי את הקיר אשר ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה (בא)- טחתם תפל והנעתיהו אל הארץ--ונגלה יסדו -ברב גלוליו ⁵ למען תפש את בית ישראל ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם ⁶ לכן ¹⁵ וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו ¹⁶ נביאי ישראל הנבאים אל ירושלים והחזים לה חזון השיבו פניהם ⁷ כי איש איש מבית ישראל שלם ואין שלם נאם אדני יהוה ¹⁷ ואתה בן ומהגר אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו מלבהן והנבא עליהן ¹⁸ ואמרת כה אמר אדני ובא אל הנביא לדרש לו בי--אני יהוה נענה לו יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ⁸ ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ועשות המספחות על ראש כל קומה--לצודר ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני נפשות הנפשות תצודרנה לעמי ונפשות לכנה יהוה ⁹ והנביא כי יפתה ודבר דבר--אני יהוה תחיינה ¹⁹ ותחללנה אתי אל עמי בשעלי פתיתי את הנביא ההוא ונטייתי את ידי עליו שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר והשמדתי מתוך עמי ישראל ¹⁰ ונשאו עונם לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה כעון הדרש--כעון הנביא יהיה ¹¹ למען לא בכזבכם--לעמי שמעי כזב ²⁰ לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם מצדדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי לאלהים--נאם אדני יהוה ¹² ויהי דבר יהוה אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אלי לאמר ¹³ בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל אתם מצדדות את נפשים לפרחת ²¹ וקרעתי מעל ונטייתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם את מספחתיכם והצלתי את עמי מידכן ולא והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה ¹⁴ והיו שלשת האנשים האלה בתוכה--נח דנאל ²² יען הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתי (דניאל) ואויב המה בצדקתם ינצלו נפשם ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע נאם אדני יהוה ¹⁵ לו חיה רעה אעביר בארץ להחיתו ²³ לכן שוא לא תחזינה וקסם לא ושללתי והחית שממה מבלי עובר מפני החיה תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתן ¹⁶ שלשת האנשים האלה בתוכה--חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה כי אני יהוה

14 ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני ² ויהי דבר יהוה אלי לאמר ³ בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם

לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה 5 לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו 6 לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא--פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל 7 ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם 8 ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר 9 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה 10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם--בגולה בשבי ילכו 12 והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה יוצא--בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה--יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ 13 ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות 14 וכל אשר סביבותיו עזרה וכל אנפיו אורה לכל רוח וחרב אריק אחריהם 15 וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות 16 והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר--למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה 17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 18 בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימך ברגזה ובדאגה תשתה 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו--למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה 21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר

13 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר יהוה 3 כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו 4 כשעלים בחרבות--נביאיך ישראל היו 5 לא עליכם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה 6 חזו שוא וקסם כזב--האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר 7 הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי 8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב--לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה 9 והייתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה 10 יען וביען הטעו את עמי לאמר שלום--ואין שלום והוא בנה חייך והנם טחים אתו תפל 11 אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש

מפתן הבית ויעמד על הכרובים ¹⁹ וישאו הכרובים את כנפיהם וירמוזו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה ²⁰ היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל--בנהר כבר ואדע כי כרובים המה ²¹ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם ²² ודמות פניהם--המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו

11 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו-- שרי העם ² ויאמר אלי בן אדם--אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת ³ האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר ⁴ לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם ⁵ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה ⁶ הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל ⁷ לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה ⁸ חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה ⁹ והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים ¹⁰ בחרב תפלו על גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה ¹¹ היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם ¹³ ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר

12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו-- כי בית מרי הם ³ ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם--אולי יראו כי בית מרי המה ⁴ והוצאת כלך ככלי גולה יומם--

להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם

9 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו ² והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת ³ וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו ⁴ ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה ⁵ ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על (אל) תחס עיניכם (עינכם) ואל תחמלו ⁶ זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית ⁷ ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים--צאו ויצאו והכו בעיר ⁸ ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפך את חמתך על ירושלם ⁹ ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה ¹⁰ וגם אני--לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי ¹¹ והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר (ככל אשר) צויתני **10** ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה דמות כסא--

נראה עליהם ² ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרובים וזרק על העיר ויבא לעיני ³ והכרבים עמדים מימין לבית--בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית ⁴ וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה ⁵ וקול כנפי הכרובים--נשמע עד החצר החיצונה כקול אל שדי בדברו ⁶ ויהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן ⁷ וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרובים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא ⁸ וירא לכרבים--תבנית יד אדם תחת כנפיהם ⁹ ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים--אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש ¹⁰ ומראיהם--דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן ¹¹ בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו--לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש וגבהם וידיהם וכנפיהם--והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם ¹³ לאופנים--להם קורא הגלגל באזני ¹⁴ וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר ¹⁵ וירמו הכרובים--היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר ¹⁶ ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם ¹⁷ בעמדם יעמדו וברומם ירמו אותם כי רוח החיה בהם ¹⁸ ויצא כבוד יהוה מעל

ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו ¹⁴ תקעו בתקוע ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל כל המונה ¹⁵ החרב בחוץ והדבר והרעב הקנאה המקנה ⁴ והנה שם--כבוד אלהי ישראל מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר כמראה אשר ראיתי בבקעה ⁵ ויאמר אלי--רעב ודבר יאכלנו ¹⁶ ופלטו פליטיהם והיו אל בן אדם שא נא עניך דרך צפונה ואשא עיני ההרים כיוני הנאיות כלם המות--איש בעונו דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל ¹⁷ כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים הקנאה הזו בבאה ⁶ ויאמר אלי--בן אדם ¹⁸ וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל הראה אתה מהם (מה הם) עשים תועבות פנים בוש וכל ראשיהם קרחה ¹⁹ כספם גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה בחוצות ישריכו וזהבם לנדה יהיה--כספם מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ⁷ ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול אחד בקיר ⁸ ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר עונם היה ²⁰ וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי ואחת בקיר והנה פתח אחד ⁹ ויאמר אלי בא תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה לנדה ²¹ ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי ¹⁰ ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה הארץ לשלל וחללוה (וחללוהו) ²² והסבותי שקץ וכל גלולי בית ישראל--מחקה על הקיר פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים סביב סביב ¹¹ ושבעים איש מזקני בית ישראל וחללוה ²³ עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפנייהם דמים והעיר מלאה חמס ²⁴ והבאתי רעי גוים ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה וירשו את בתייהם והשבתי גאון עזים ונחלו ¹² ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית מקדשיהם ²⁵ קפדה בא ובקשו שלום ואין ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי ²⁶ הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה אמרים אין יהוה ראה אתנו--עזב יהוה את ובקשו חזון מנביא--ותורה תאבד מכהן ועצה הארץ ¹³ ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות מזקנים ²⁷ המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה גדלות אשר המה עשים ¹⁴ ויבא אתי אל פתח ויירי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אתם שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז ¹⁵ ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה ¹⁶ ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוויתם קדמה לשמש ¹⁷ ויאמר אלי הראית בן אדם--הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה ² ואראה והנה דמות כמראה אש--ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה ³ וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי

בקנאתי בכלותי חמתי במ 14 ואתנך לחרבה בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר--יפלו ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל 12 הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול עובר 15 והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי לגוים אשר סביבותיך בעשותי כך שפטים במ 13 וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם באף ובחמה ובתכחות חמה--אני יהוה דברתי בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל 16 בשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם-- רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם שם ריח ניחח לכל גלוליהם 14 ונשיתי את 17 ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ודבר ודם יעבר כך וחרב אביא עליך אני ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי יהוה דברתי אני יהוה

6 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם 7 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 ואתה בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל--קץ בא 3 ואמרת--הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה הקץ על ארבעת (ארבע) כנפות הארץ 3 עתה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים הקץ עליך ושלחתי אפי כך ושפטתיך כדרכיך ולגיאיות (ולגיאיות) הנני אני מביא עליכם חרב ונתתי עליך את כל תועבותיך 4 ולא תחוס ואבדתי במוותיכם 4 ונשמו מזבחותיכם ונשברו עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליהם ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה 5 ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם 5 כה אמר אדני יהוה אחת רעה הנה באה וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם 6 קץ בא בא הקץ הקין אליך הנה באה 7 באה 6 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב תישמנה--למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם היום מהומה--ולא הד הרים 8 עתה מקרוב ונשברו ונשבתו גלוליהם ונגדעו חמניכם ונמחו אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי כך ושפטתיך מעשיכם 7 ונפל חלל בתוכם וידעתם כי אני כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך 9 ולא יהוה 8 והותרתי בהיות לכם פליטי חרב-- תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן בגוים בהזרותיכם בארצות 9 וזכרו פליטיכם ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה אותי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את מכה 10 הנה היום הנה באה יצאה הצפרה-- לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות -צץ המטה פרח הזדון 11 החמס קם למטה אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל הרעות רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם-- אשר עשו לכל תועבותיהם 10 וידעו כי אני ולא נה בהם 12 בא העת הגיע היום--הקונה יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה אל ישמח והמכר אל יתאבל כי חרון אל כל הזאת 11 כה אמר אדני יהוה הכה בכפך המונה 13 כי המכר אל הממכר לא ישוב ועוד ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות רעות בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב

4 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלים² ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב³ ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתת במצור וצרת עליה--אות היא לבית ישראל⁴ ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם⁵ ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל⁶ וכלית את אלה ושכבת על צדך הימני (הימני) שנית ונשאת את עון בית יהודה--ארבעים יום ליום לשנה יום לשנה נתתיו לך⁷ ואל מצור ירושלים תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה⁸ והנה נתתי עליך עבوتים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך⁹ ואתה קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום--תאכלנו¹⁰ ומאכלך אשר תאכלנו--במשקל עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו¹¹ ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה¹² וענת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם--תעננה לעיניהם¹³ ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בנוים אשר אדיחם שם¹⁴ ואמר אתה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מגעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול¹⁵ ויאמר אלי--ראה נתתי לך את צפועי (צפיעי) הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם¹⁶ ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים

5 ואתה בן אדם קח לך חרב חדת תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנדך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם² שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם³ ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיך⁴ ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל⁵ כה אמר אדני יהוה זאת ירושלים בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות⁶ ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם⁷ לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם⁸ לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים⁹ ועשיתי בך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד--יען כל תועבתיך¹⁰ לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח¹¹ לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול¹² שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלשית לכל רוח אזרה וחרב אריק אחריהם¹³ וכלה אפי והנחותי חמתי בם--והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי

ואם יחדלו כי בית מרי המה--וידעו כי נביא היה בתוכם⁶ ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה⁷ ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה⁸ ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך--אל תהי מרי כבית המרי פצה פיך-- ואכל את אשר אני נתן אליך⁹ ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר¹⁰ ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והנה והי

3 ויאמר אלי--בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל² ואפתח את פי ויאכילני את המגלה הזאת³ ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק⁴ ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם⁵ כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון--אתה שלוח אל בית ישראל⁶ לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך⁷ ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך--כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה⁸ הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם⁹ כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה¹⁰ ויאמר אלי בן אדם-- את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע¹¹ ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר

להם וגבתם מלאת עינים סביב--לארבעתן
 19 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא
 החיות מעל הארץ ינשאו האופנים 20 על אשר
 יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת
 והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים
 21 בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
 מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם--כי רוח
 החיה באופנים 22 ודמות על ראשי החיה
 רקיע כעין הקרח הנורא--נטוי על ראשיהם
 מלמעלה 23 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה
 אל אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש
 שתיים מכסות להנה את גוייתיהם 24 ואשמע
 את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי
 בלכתם--קול המלה כקול מחנה בעמדם
 תרפינה כנפיהם 25 ויהי קול--מעל לרקיע אשר
 על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהם 26 וממעל
 לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר
 דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה
 אדם עליו מלמעלה 27 וארא כעין חשמל
 כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו
 ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה
 אש וננה לו סביב 28 כמראה הקשת אשר יהיה
 בענן ביום הגשם כן מראה הננה סביב--הוא
 מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני
 ואשמע קול מדבר

2 ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר
 אתך 2 ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני
 על רגלי ואשמע את מדבר אלי 3 ויאמר אלי
 בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל--אל
 גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם
 פשעו בי עד עצם היום הזה 4 והבנים קשי פנים
 וחזקי לב--אני שולח אותך אליהם ואמרת
 אליהם כה אמר אדני יהוה 5 והמה אם ישמעו

1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש
 ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים
 ואראה מראות אלהים 2 בחמשה לחדש--היא
 השנה החמישית לגלות המלך יויכין 3 היה
 היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן
 בארץ כשדים--על נהר כבר ותהי עליו שם יד
 יהוה 4 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון
 ענן גדול ואש מתלקחת וננה לו סביב ומתוכה--
 כעין החשמל מתוך האש 5 ומתוכה--דמות
 ארבע חיות וזה מראיהן--דמות אדם להנה
 6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
 להם 7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף
 רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל 8 וידו (וידיו)
 אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רביעיהם
 ופניהם וכנפיהם לארבעתם 9 חברת אשה
 אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל
 עבר פניו ילכו 10 ודמות פניהם פני אדם ופני
 אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול
 לארבעתן ופני נשר לארבעתן 11 ופניהם
 וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חברות
 איש ושתיים מכסות את גוייתיהם 12 ואיש אל
 עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח
 ללכת ילכו לא יסבו בלכתן 13 ודמות החיות
 מראיהם כנחלי אש בערות כמראה הלפדים--
 היא מתהלכת בין החיות וננה לאש ומן האש
 יוצא ברק 14 והחיות רצוא ושוב כמראה
 הבזק 15 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ
 אצל החיות לארבעת פניו 16 מראה האופנים
 ומעשיהם כעין תרשים ודמות אחד לארבעתן
 ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך
 האופן 17 על ארבעת רביעיהן בלכתם ילכו
 לא יסבו בלכתן 18 וגביהן--וגבה להם ויראה

וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה וחוט שנים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע
8 וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את אצבעות נבוכ 22 וכתרת עליו נחשת וקומת
צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו--נפצו מעליו הכתרת האחת חמש אמות ושכבה ורמונים
9 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד
רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים השני ורמונים 23 ויהיו הרמונים--תשעים וששה
10 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם רוחה כל הרמונים מאה על השכבה סביב
את כל שרי יהודה שחט ברבלתה 11 ואת עיני 24 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש
צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך ואת צפניה כהן המשנה--ואת שלשת שמרי
בבל בבלה ויתנהו בבית (בית) הפקדת עד הסף 25 ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה
יום מותו 12 ובחדש החמישי בעשור לחדש פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי
היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר
מלך בבל--בא נבוזראדן רב טבחים עמד הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש
לפני מלך בבל בירושלם 13 וישרף את בית מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר 26 ויקח
יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת אותם נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל
כל בית הגדול שרף באש 14 ואת כל חמות מלך בבל רבלתה 27 ויכה אותם מלך בבל
ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל
רב טבחים 15 ומדלות העם ואת יתר העם אדמתו 28 זה העם אשר הגלה נבוכדראצר
הנשואים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל בשנת שבע--יהודים שלשת אלפים ועשרים
מלך בבל ואת יתר האמון--הגלה נבוזראדן רב ושלשה 29 בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר
טבחים 16 ומדלות הארץ--השאיר נבוזראדן מירושלם--נפש שמונה מאות שלשים ושנים
רב טבחים לכרמים וליגבים 17 ואת עמודי 30 בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה
הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות
הנחשת אשר בבית יהוה--שברו כשדים וישאו ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש
את כל נחשתם בבלה 18 ואת הסרות ואת מאות 31 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות
היעים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הכפות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים
ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם--לקחו וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל
19 ואת הספים ואת המחנות ואת המזרקות בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה
ואת הסירות ואת המגרות ואת הכפות ואת ויצא אתו מבית הכליא (הכלוא) 32 וידבר
המנקיות אשר זהב וזהב כסף כסף--לקח אתו טבות ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים
רב טבחים 20 העמודים שנים הים אחד והבקר (המלכים) אשר אתו בבבל 33 ושנה את בגדי
שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חיו
עשה המלך שלמה לבית יהוה--לא היה משקל 34 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך
לנחשתם כל הכלים האלה 21 והעמודים בבל דבר יום ביומו--עד יום מותו כל ימי חייו
שמונה עשרה אמה קומה (קומת) העמד האחד

תנים שמה ושרקה מאין יושב 38 יחדו ככפרים פחותיה וסנניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא ישאנו נערו כגורי אריות 39 בחמם אשית את יקיצו נאם המלך--יהוה צבאות שמו 58 כה משתיהם והשכרתים למען יעלו וישנו שנת עולם ולא יקיצו--נאם יהוה 40 אורידם ככרים תתערער ושעריה הנבהים באש יצתו ויגעו לטבוח--כאילים עם עתודים 41 איך נלכדה עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו 59 הדבר ששך ותתפש תחלת כל הארץ איך היתה אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה לשמה בבל בניים 42 עלה על בבל הים בהמון בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה גליו נכסתה 43 היו עריה לשמה ארץ ציה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר 60 ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בהן בן אדם 44 ופקדתי על כל בבבל והצאתי את בלעז מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומות בבל נפלה 45 צאו מתוכה עמי ומלטו כבאך בבל--וראית וקראת את כל הדברים איש את נפשו--מחרון אף יהוה 46 ופן ירך האלה 62 ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על משל 47 לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה 48 ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא עליה--ויעפו עד הנה דברי ירמיהו

52 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל (חמוטל) בת ירמיהו מלבנה 2 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים 3 כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל 4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו 6 בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמתיים אשר על גן המלך

עליה מסביב ביום רעה ³ אל ידרך ידרך ממלכות ²¹ ונפצתי כך סוס ורכבו ונפצתי הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל כך רכב ורכבו ²² ונפצתי כך איש ואשה בחריה--החרימו כל צבאה ⁴ ונפלו חללים ונפצתי כך זקן ונער ונפצתי כך בחור ובתולה בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה ⁵ כי לא ²³ ונפצתי כך רעה ועדרו ונפצתי כך אכר אלמן ישראל ויהודה מאלהיו--מיהוה צבאות וצמדו ונפצתי כך פחות וסגנים ²⁴ ושלמתי כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל ⁶ נסו לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם אשר מתוך בבל ומלטו איש נפשו--אל תדמו בעונה עשו בציון--לעיניכם נאם יהוה ²⁵ הנני אליך כי עת נקמה היא ליהוה--גמול הוא משלם לה הר המשחית נאם יהוה המשחית את כל הארץ ⁷ כוס זהב בבל ביד יהוה--משכרת כל הארץ ונשיתי את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים מינה שתו גוים על כן יתהללו גוים ⁸ פתאם ונתתיך להר שרפה ²⁶ ולא יקחו ממך אבן נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה למכאובה--אולי תרפא ⁹ רפאנו את בבל ולא נאם יהוה ²⁷ שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים נרפתה--עזובה ונלך איש לארצו כי נגע אל קדשו עליה גוים--השמיעו עליה ממלכות השמים משפטה ונשא עד שחקים ¹⁰ הוציא אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו יהוה את צדקתינו באו ונספרה בציון את סוס כילק סמר ²⁸ קדשו עליה גוים את מלכי מעשה יהוה אלהינו ¹¹ הברו החצים מלאו מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ השלטים--העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי ממשלתו ²⁹ ותורעש הארץ ותחל כי קמה על על בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה נקמת היכלו ¹² אל חומת בבל שאו נס החזיקו מאין יושב ³⁰ חדלו גבורי בבל להלחם ישבו המשמר--הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם במצדות--נשתה גבורתם היו לנשים הציתו זמם יהוה--גם עשה את אשר דבר אל יושבי משכנתיה נשברו בריחיה ³¹ רץ לקראת רץ בבל ¹³ שכנתי (שכנת) על מים רבים רבת ירוץ ומגיד לקראת מגיד--להחיד למלך בבל אוצרת בא קצך אמת בצעך ¹⁴ נשבע יהוה כי גלכדה עירו מקצה ³² והמעברות נתפשו צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילק ואת האנמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו וענו עליך הידר ¹⁵ עשה ארץ בכחו מכין ³³ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים ¹⁶ לקול בבל כגנן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה הקציר לה ³⁴ אכלנו (אכלני) הממנו (הממני) ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו (הציגני) כלי ¹⁷ נבער כל אדם מדעת הביש כל צרף מפסל ריק בלענו (בלעני) כתנין מלא כרשו מעדני כי שקר נסכו ולא רוח בם ¹⁸ הבל המה הדיחנו (הדיחני) ³⁵ חמסי ושארי על בבל מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברו ¹⁹ לא תאמר ישבת ציון ודמי אל יושבי כשדים תאמר כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא--ושבט ירושלם ³⁶ לכן כה אמר יהוה הנני רב את נחלתו יהוה צבאות שמו ²⁰ מפץ אתה לי ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימיה כלי מלחמה ונפצתי כך גוים והשחתי כך והבשתי את מקורה ³⁷ והיתה בבל לגלים מעון

כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה ³² וכשל זרון ונפל ואין לו מקים והצתי אש עשו לה ¹⁶ כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעריו ואכלה כל סביבתיו ³³ כה אמר יהוה בעת קציר-- מפני חרב היונה איש אל עמו צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו יפנו ואיש לארצו ינסו ¹⁷ שה פזורה ישראל וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחם ³⁴ גאלם אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה חזק יהוה צבאות שמו-- ריב ריב את ריבם האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל ¹⁸ לכן למען הרגיע את הארץ והרגיו לישבי בבל כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד ³⁵ חרב על כשדים נאם יהוה ואל ישבי בבל אל מלך בבל ואל ארצו-- כאשר פקדתי אל ואל שריה ואל חכמיה ³⁶ חרב אל הבדים מלך אשור ¹⁹ ושבבתי את ישראל אל נוהו ונאלו חרב אל גבוריה וחתו ³⁷ חרב אל סוסיו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה-- והיו תשבע נפשו ²⁰ בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאר יתהללו ³⁹ לכן ישבו ציים את איים וישבו בה על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה דור ודור ⁴⁰ כמהפכת אלהים את סדם ואת ככל אשר צויתך ²² קול מלחמה בארץ-- עמרה ואת שכניה-- נאם יהוה לא ישב שם איש ושבר גדול ²³ איך נגדע וישבר פטיש כל ולא יגור בה בן אדם ⁴¹ הנה עם בא מצפון הארץ איך היתה לשמה בבל בנוים ²⁴ יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת ⁴² קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו-- וגם נתפשטת-- כי ביהוה התגברית ²⁵ פתח יהוה קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא למלחמה עליך בת בבל ⁴³ שמע מלך בבל לאדני יהוה צבאות-- בארץ כשדים ²⁶ באו את שמעם ורפו ידי צרה החזיקתהו-- חיל לה מקץ פתחו מאבסיה סלוה כמו ערמים כיולדה ⁴⁴ הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל והחרמוה אל תהי לה שארית ²⁷ חרבו כל נוח איתן-- כי ארגעה ארצם (אריצים) מעליה פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם ומי בחר אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני עת פקדתם ²⁸ קול נסים ופלאים מארץ בבל ומי זה רעה אשר יעמד לפני ⁴⁵ לכן שמעו עצת להניד בציון את נקמת יהוה אלהינו-- נקמת היכלו ²⁹ השמיעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי (לה) פליטה אם לא ישים עליהם נוח ⁴⁶ מקול נתפשה בבל שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה וזה אל קדוש ישראל ³⁰ לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה ³¹ הנני אליך זרון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתך

51 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי-- רוח משחית ² ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו

ביום ההוא כלב אשה מצרה ²³ לדמשק בושח ושרים נאם יהוה ³⁹ והיה באחרית הימים אשוב חמת וארפד--כי שמעה רעה שמעו נמנו בים דאנה השקט לא יוכל ²⁴ רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה כילדה ²⁵ איך לא עזבה עיר תהלה (תהלת)--קרית מושי ²⁶ לכן יפלו בחוריה ברחבתי וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות ²⁷ והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדד ²⁸ לקדר ולממלכות חצור אשר הכה נבוכדראצור (נבוכדראצר) מלך בבל--כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר ושדרו את בני קדם ²⁹ אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב ³⁰ נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור--נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצר מלך בבל עצה וחשב עליהם (עליכם) מחשבה ³¹ קומו עלו אל גוי שליו יושב לבטח--נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו בדד ישכנו ³² והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא את אידם נאם יהוה ³³ והיתה חצור למעון תנים שממה--עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם ³⁴ אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא אל עילם בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה--לאמר ³⁵ כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עילם ראשית נבורתם ³⁶ והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא שם נדחי עולם (עילם) ³⁷ והחתתי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי--נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם ³⁸ ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך

50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל--אל ארץ כשדים ביד ירמיה הנביא ² הנידו בגוים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה ³ כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו ⁴ בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו ⁵ ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח ⁶ צאן אבדות היה (היו) עמי--רעיהם התעום הרים שובבים (שובבים) מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם ⁷ כל מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נזה צדק ומקוה אבותיהם יהוה ⁸ נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו (צאו) והיו כעתודים לפני צאן ⁹ כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כנבור משכיל לא ישוב ריקם ¹⁰ והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה ¹¹ כי תשמחי (תשמחו) כי תעלזי (תעלזו) שסי נחלתי כי תפושי (תפישו) כעגלה דשה ותצחלי (ותצהלו) כאברים ¹² בושח אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה ¹³ מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה ¹⁴ ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה (אשויותיה) נהרסו חומותיה

אל אנשי קיר חרש כחלילים יהמה על כן -מכל סביביך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ יתרת עשה אבדו ³⁷ כי כל ראש קרחתה וכל ⁶ לנדר ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון- זקן גרעה על כל ידיים גדרת ועל מתנים שק -נאם יהוה ⁷ לאדום כה אמר יהוה צבאות ³⁸ על כל גנות מואב וברחבתיה כלה מספד כי האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו--נאם יהוה נסרחה חכמתם ⁸ נסו הפנו העמיקו לשבת ³⁹ איך חתה הלילו איך הפנה ערף מואב ירשבי דרן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו ⁹ אם בצרים באו לך לא יאשרו עוללות אם ⁴⁰ כי כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש גנבים בלילה השחיתו דים ¹⁰ כי אני חשפתי כנפיו אל מואב ⁴¹ נלכדה הקריות והמצדות את עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא יוכל נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב שדר זרעו ואחיו ושכניו ואינו ¹¹ עזבה יתמיד אשה מצרה ⁴² ונשמד מואב מעם כי על יהוה אני אחיה ואלמנותיך עלי תבטחו ¹² כי כה הגדיל ⁴³ פחד ופחת ופח--עליך יושב מואב אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשתות הכוס נאם יהוה ⁴⁴ הניס (הנס) מפני הפחד יפל אל שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי הפחת והעלה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה ⁴⁵ בצל חשבון עמדו מכח נסים כי אש יצא מחשבון וכל עריה תהיינה לחרבות עולם ¹⁴ שמועה ולחבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקרקד שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו בני שאון ⁴⁶ אוי לך מואב אבד עם כמוש כי ובאו עליה וקומו למלחמה ¹⁵ כי הנה קטן לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה ⁴⁷ ושבתו שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב

49 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו--מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו ישב ² לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה ³ הלילי חשבון כי שדרה עי צעקנה בנות רבה--חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו ⁴ מה תתהללי בעמקים--זב עמקך חבת השובבה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי ⁵ הגני מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום

גלגליו--לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידיים עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך--
 4 על היום הבא לשדוד את כל פלשתים יהוה צבאות שמו 16 קרוב איד מואב לבוא להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדר ורעתו מהרה מאד 17 נדו לו כל סביביו וכל יהוה את פלשתים שארית אי כפתור 5 באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי 6 הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך--הרגעי ודמי 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה

48 למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה 2 אין עוד תחלת מואב--בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחריך תלך חרב 3 קול צעקה מחורונים--שד ושבר גדול 4 נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה (צעיריה) 5 כי מעלה הלחות (הלחית) בבכי יעלה בכי כי במורד חורונים צרי צעקת שבר שמעו 6 נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר 7 כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש (כמוש) בגולה כהניו ושריו יחד (יחדו) 8 ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבר העמק ונשמד המישר--אשר אמר יהוה 9 תנו ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן 10 ארור עשה מלאכת יהוה--רמיה וארור מנע חרבו מדם 11 שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמוריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר 12 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו 13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם 14 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה 15 שדר מואב ועריה

יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא ⁵ ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות אשר תלך שם

אביריך לא עמד כי יהוה הדפו ¹⁶ הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה ¹⁷ קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ¹⁸ חי אני נאם המלך--יהוה

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים ² למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש--אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה ³ ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה ⁴ אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסריגה ⁵ מדוע ראיתי המה חתים נסנים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו--מגור מסביב נאם יהוה ⁶ אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו ⁷ מי זה כיאר יעלה כנהרות יתנעשו מימיו ⁸ מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתנעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה ⁹ עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים--כוש ופוש תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת ¹⁰ והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדרם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון--אל נהר פרת ¹¹ עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרביתי (הרבית) רפאות תעלה אין לך ¹² שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם ¹³ הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא-- לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים ¹⁴ הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך--כי אכלה חרב סביבך ¹⁵ מדוע נסחף

צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא ¹⁹ כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב ²⁰ עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא ²¹ גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם ²² קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו-- ובקרדמות באו לה כחשבי עצים ²³ כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר ²⁴ הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון ²⁵ אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה-- ועל הבטחים בו ²⁶ ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה ²⁷ ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל--כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריר ²⁸ אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה--כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה ² כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ ³ מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון

יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת-- ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב כיום הזה ²⁴ ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר ¹³ ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר בארץ מצרים ²⁵ כה אמר יהוה צבאות אלהי פקדתי על ירושלים-- בחרב ברעב ובדבר ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ¹⁴ ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה לשבת שם-- כי לא ישובו כי אם פלטים ¹⁵ ויענו תעשינה את נדריכם ²⁶ לכן שמעו דבר יהוה את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בפתרוס לאמר ¹⁶ הדבר אשר דברת אלינו בכל ארץ מצרים ²⁷ הנני שקד עליהם לרעה בשם יהוה-- איננו שמעים אליך ¹⁷ כי עשה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר מצרים בחרב וברעב-- עד כלותם ²⁸ ופליטי למלכת השמים והסיד לה נסכים כאשר עשינו חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה-- אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים ובחצות ירושלים ונשבע לחם ונהיה טובים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ורעה לא ראינו ¹⁸ ומן אז חדלנו לקטר ומהם ²⁹ וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני למלכת השמים והסך לה נסכים-- חסרנו כל עליכם במקום הזה-- למען תדעו כי קום יקומו ובחרב וברעב תמנו ¹⁹ וכי אנחנו מקטרים דברי עליכם לרעה ³⁰ כה אמר יהוה הנני למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו אנשינו עשינו לה כוונים להעצבה והסך לה וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו נסכים ²⁰ ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים ומבקש נפשו

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל אתו דבר לאמר ²¹ הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו ²² ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב-- כהיום הזה ²³ מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם

כי בחרב ברעב ובדבר תמותו--במקום אשר משם בשלום ¹³ ושבר את מצבות בית שמש חפצתם לבוא לגור שם אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים

ישרף באש

43

ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל

העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו ⁴⁴ הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל

יהוה אלהיהם אליהם--את כל הדברים האלה היהודים הישבים בארץ מצרים--הישבים

² ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר

האנשים הזרים אמרים אל ירמיהו שקר אתה ² כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם

מדבר--לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלם

תבאו מצרים לגור שם ³ כי ברוך בן נריה ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין

מסית אתך בנו--למען תת אתנו ביד הכשדים בהם יושב ³ מפני רעתם אשר עשו להכעסני

להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל ⁴ ולא שמע ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים--אשר לא

יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם-- ידעום המה אתם ואבותיכם ⁴ ואשלח אליכם

בקול יהוה לשבת בארץ יהודה ⁵ ויקח יוחנן את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל

בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית נא תעשו את דבר התעבה הזאת--אשר שנאתי

יהודה--אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם ⁵ ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם--

לגור בארץ יהודה ⁶ את הגברים ואת הנשים לבלתי קטר לאלהים אחרים ⁶ ותתך חמתי

ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם

הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה ⁷ ועתה

אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה

בן נריהו ⁷ ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו אתם עשים רעה גדולה אל נפשתכם להכרית

בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס ⁸ ויהי דבר לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה--

יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר ⁹ קח בידך לבלתי הותיר לכם שארית ⁸ להכעסני במעשי

אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן אשר ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים

בפתח בית פרעה בתחפנחס--לעיני אנשים אשר אתם באים לגור שם--למען הכרית לכם

יהודים ¹⁰ ואמרת אליהם כה אמר יהוה ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גוי

צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתני את הארץ ⁹ השכחתם את רעות אבותיכם ואת

נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם

ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את ואת רעת נשיכם--אשר עשו בארץ יהודה

שפרורו (שפרירו) עליהם ¹¹ ובאה (ובא) ובחצות ירושלם ¹⁰ לא דכאו עד היום הזה ולא

והכה את ארץ מצרים--אשר למות למות ואשר יראו ולא הלכו בתורתני ובחקתי אשר נתתי

לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב ¹² והציתי אש לפניכם ולפני אבותיכם ¹¹ לכן כה אמר יהוה

בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועטה את צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה--

ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא ולהכרית את כל יהודה ¹² ולקחתי את שארית

וילכו אל יוחנן בן קרח ¹⁵ וישמעאל בן נתניה אליו להפיל תחנתכם לפניו ¹⁰ אם שוב תשובו נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון ¹⁶ ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם--גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון ¹⁷ וילכו וישבו בנרות כמוהם (כמוהם) אשר אצל בית לחם--ללכת לבוא מצרים ¹⁸ מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ

42 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן הושעיה--וכל העם מקטן ועד גדול ² ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עניך ראות אתנו ³ ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה ⁴ ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי--הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריהם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם--לא אמנע מכם דבר ⁵ והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו--כן נעשה ⁶ אם טוב ואם רע--בקול יהוה אלהינו אשר אנו (אנחנו) שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו ⁷ ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו ⁸ ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל העם--למקטן ועד גדול ⁹ ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי

לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם ¹⁶ והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאנים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים--ושם תמותו ¹⁷ ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם--ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם ¹⁸ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על ישבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה ¹⁹ דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכם היום ²⁰ כי התעתים (התעתים) בנפשותיכם--כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו--ועשינו ²¹ ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם ²² ועתה ידע תדעו

בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד 2 ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים
אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן
לא הגלו בבבלה 8 ויבאו אל גדליה המצפתה שפן בחרב--וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל
וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח בארץ 3 ואת כל היהודים אשר היו אתו את
ישריה בן תנחמת ובני עופי (עיפי) הנטפתי גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו
ויוניהו בן המעכתי--המה ואנשיהם 9 וישבע שם--את אנשי המלחמה הכה ישמעאל 4 ויהי
להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע
לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ 5 ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים
ועבדו את מלך בבל--וייטב להם 10 ואני איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדרים ומנחה
הנני ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר ולבונה בידם להביא בית יהוה 6 ויצא ישמעאל
יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך הלך
בכליכם ושבו בעריכם אשר תפשתם 11 וגם ובכה ויהי כפנש אתם ויאמר אליהם באו אל
כל היהודים אשר במוזב ובבני עמון ובאדום גדליהו בן אחיקם 7 ויהי כבואם אל תוך העיר
ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך בבל וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הכור--
שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו הוא והאנשים אשר אתו 8 ועשרה אנשים נמצאו
בן אחיקם בן שפן 12 וישבו כל היהודים מכל כם ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו--כי יש לנו
המקמות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש
אל גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם 9 והבור אשר
מאד 13 ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר
בשדה--באו אל גדליהו המצפתה 14 ויאמרו הכה ביד גדליהו--הוא אשר עשה המלך אסא
אליו הידע תדע כי בעליס מלך בני עמון שלח מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל
את ישמעאל בן נתניה להכתך נפש ולא האמין בן נתניהו--חללים 10 וישב ישמעאל את כל
להם גדליהו בן אחיקם 15 ויוחנן בן קרח אמר שארית העם אשר במצפה את בנות המלך
אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד
ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה נבזרואדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם
יככה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך וישבם ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני
ואבדה שארית יהודה 16 ויאמר גדליהו בן עמון 11 וישמע ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים
אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש (תעשה) את אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן
הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל נתניה 12 ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם
עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר בנבעון 13 ויהי כראות כל העם
אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו--וישמחו 14 ויסבו כל
העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו

ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר 28 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלים והיה כאשר נלכדה ירושלים

39 בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה 2 בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך--נרגל שראצר סמנר נבו שר סכים רב סריס נרגל שראצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל 4 ויהי כאשר ראם צדקיהו

מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא דרך הערבה 5 וירדפו חיל כשדים אחריהם וישנו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים 6 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה--לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל 7 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה 8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלים נתצו 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים--הגלה נבוזראדן רב טבחים בבל 10 ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוזראדן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא 11 ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזראדן רב טבחים לאמר 12 קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך--כן עשה עמו 13 וישלח נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן רב סריס ונרגל שראצר

40 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוזראדן רב טבחים מן הרמה--בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלים ויהודה המגלים בבלה 2 ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו--יהוה אליהך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה 3 ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר (הדבר) הזה 4 ועתה הנה פתחתוך היום מן האזקים אשר על ירך--אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך 5 ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאת וישלחהו 6 ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ 7 וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך

לאמר ² כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר
בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר--אל
(וחיה) והיתה לו נפשו לשלל וחי ³ כה אמר תכחד ממני דבר ¹⁵ ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך כי אניד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך
בבל--ולכדה ⁴ ויאמרו השרים אל המלך לא תשמע אלי ¹⁶ וישבע המלך צדקיהו אל
יומת נא את האיש הזה--כי על כן הוא מרפא ירמיהו--בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה
את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת לנו את הנפש הזאת אם אמותך ואם אתנך
ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך
האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם ¹⁷ ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה
הזה--כי אם לרעה ⁵ ויאמר המלך צדקיהו אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל
הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא
דבר ⁶ ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל תשרף באש וחיתה אתה וביתך ¹⁸ ואם לא
הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה תצא אל שרי מלך בבל--ונתנה העיר הזאת
וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים ביד הכשדים ושרפיה באש ואתה לא תמלט
כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט ⁷ וישמע עבד מידם ¹⁹ ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו
מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים--
כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב -פן יתנו אתי בידם והתעללו בי ²⁰ ויאמר
בשער בנימן ⁸ ויצא עבד מלך מבית המלך ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר
וידבר אל המלך לאמר ⁹ אדני המלך הרעו אני דבר אליך--וייטב לך ותחי נפשך ²¹ ואם
האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו מאן אתה לצאת--זה הדבר אשר הראני יהוה
הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו ²² והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך
מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר ¹⁰ ויצוה יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרת
המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבין
מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא רגלך נסגו אחור ²³ ואת כל נשיך ואת בניך
מן הבור בטרם ימות ¹¹ ויקח עבד מלך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי
את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף
האוצר ויקח משם בלוי הסחבות (סחבות) באש ²⁴ ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל
ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור ידע בדברים האלה--ולא תמות ²⁵ וכי ישמעו
בחבלים ¹² ויאמר עבד מלך הכושי אל השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו
ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל
אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן תכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך
¹³ וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן ²⁶ ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך
הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה ¹⁴ וישלח לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם ²⁷ ויבאו
המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם

הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה²⁹ ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה³⁰ לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה³¹ ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל יושבי ירושלים ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם--ולא שמעו³² וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה

37 וימלך מלך--צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה² ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה--אשר דבר ביד ירמיהו הנביא³ וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו⁴ וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אותו בית הכליא (הכלוא)⁵ וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלים את שמעם ויעלו מעל ירושלים⁶ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר⁷ כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים⁸ ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש⁹ כה אמר יהוה

38 וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים--אשר ירמיהו מדבר אל כל העם

ויהי בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ² קח לך מגלת ספר וכתבת אליה העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל המגלה בידו ויבא אליהם ¹⁵ ויאמרו אליו-- ועל יהודה ועל כל הגוים--מיום דברתי אליך שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם מימי יאשיהו ועד היום הזה ³ אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם--למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם ⁴ ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו--על מגלת ספר ⁵ ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני עצור--לא אוכל לבוא בית יהוה ⁶ ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה--ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם ⁷ אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה ⁸ ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא--לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה ⁹ ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה--בירושלם ¹⁰ ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה--בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם ¹¹ וישמע מכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה--מעל הספר ¹² וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אלישמע הספר ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו--וכל השרים ¹³ ויגד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר ¹⁴ שוב קח ברוך בספר באזני העם ¹⁴ וישלחו כל השרים

שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם--להיות לכם לעבדים ולשפחות ¹⁷ לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה (לזעוה) לכל ממלכות הארץ ¹⁸ ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני--העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו ¹⁹ שרי יהודה ושרי ירושלים הסרסים והכהנים וכל עם הארץ--העברים בין בתרי העגל ²⁰ ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ²¹ ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם ²² הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישב

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר ² הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין ³ ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו--ואת כל בית הרכבים ⁴ ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים--אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף ⁵ ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יין--וכסות ואמר אליהם שתו יין ⁶ ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם ⁷ ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים

ובערי הנגב ובארץ בנימין ובסביבי ירושלים 3 ואתה לא תמלט מידו--כי תפש תתפש ובידו ובערי יהודה--עד תעברנה הצאן על ידי מונה תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו אמר יהוה 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי את פיד ידבר--ובבל תבוא 4 אך שמע דבר את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך ועל בית יהודה 15 בימים ההם ובעת ההיא לא תמות בחרב 5 בשלום תמות וכמשרפות אצמית לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך בארץ 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם כן ישרפו לך והיו אדון יספדו לך כי דבר תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה צדקנו אני דברתי נאם יהוה 6 וידבר ירמיהו הנביא 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד--איש ישב אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים על כסא בית ישראל 18 ולכהנים הלויים לא האלה בירושלם 7 וחיל מלך בבל נלחמים יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל ועשה זבח--כל הימים 19 ויהי דבר יהוה אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ירמיהו לאמור 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם ולילה בעתם 21 גם בריתי תפר את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת 9 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי הלויים הכהנים משרתי 22 אשר לא יספר צבא והעבריה--חפשים לבלתי עבד בם ביהודי השמים ולא ימור חול הים--כן ארבה את זרע אחיהו איש 10 וישמעו כל השרים וכל העם דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר 24 הלא ראת מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר וישלחו 11 וישבו אחרי כן וישבו את העבדים יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבישום גוי לפניהם 25 כה אמר יהוה אם לא בריתי (ויכבשום) לעבדים ולשפחות 12 ויהי דבר יומם ולילה--חקות שמים וארץ לא שמת 26 גם יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר 13 כה זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם 15 ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו 16 ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר

34 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה--לאמר 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש

ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני--
 מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי
 במעשה ידיהם--נאם יהוה ³¹ כי על אפי ועל
 חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר
 בנו אותה ועד היום הזה--להסירה מעל פני
³² על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר
 עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם
 ונביאיהם ואיש יהודה וישיבי ירושלם ³³ ויפנו
 אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד
 ואינם שמעים לקחת מוסר ³⁴ וישימו שקוציהם
 בבית אשר נקרא שמי עליו--לטמא ³⁵ ויבנו את
 במות הבעל אשר בניא בן הנם להעביר את
 בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתים
 ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת--
 למען החטי את יהודה ³⁶ ועתה לכן כה
 אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת--
 אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב
 וברעב ובדבר ³⁷ הנני מקבצם מכל הארצות
 אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול
 והשבתיים אל המקום הזה והשבתיים לבטח
³⁸ והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
³⁹ ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה
 אותי כל הימים--לשוב להם ולבניהם אחריהם
⁴⁰ וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב
 מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן
 בלבבם לבלתי סור מעלי ⁴¹ וששתי עליהם
 להטיב אותם ונטעתים בארץ הזאת באמת--
 בכל לבי ובכל נפשי ⁴² כי כה אמר יהוה
 כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה
 הגדולה הזאת--כן אנכי מביא עליהם את כל
 הטובה אשר אנכי דבר עליהם ⁴³ ונקנה השדה
 בארץ הזאת--אשר אתם אמרים שממה היא
 מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים ⁴⁴ שדות
 בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית
 והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר ² כה
 אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה--
 יהוה שמו ³ קרא אלי ואענך ואנידה לך
 גדלות ובצרות לא ידעתם ⁴ כי כה אמר יהוה
 אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי
 מלכי יהודה--הנתצים אל הסללות ואל החרב
⁵ באים להלחם את הכשדים ולמלאם את
 פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר
 הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם ⁶ הנני
 מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי
 להם עתרת שלום ואמת ⁷ והשבתי את שבות
 יהודה ואת שבות ישראל ובנתיים כבראשנה
⁸ וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי
 לכול (לכל) עונותיהם אשר חטאו לי ואשר
 פשעו בי ⁹ והיתה לי לשם ששון לתהלה
 ולתפארת לכל גויי הארץ--אשר ישמעו את כל
 הטובה אשר אנכי עשה אותם ופחדו ורגזו על
 כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה
¹⁰ כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר
 אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה--
 בערי יהודה ובחצות ירושלם הנשמות מאין
 אדם ומאין יושב ומאין בהמה ¹¹ קול ששון
 וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים
 הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם
 חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את
 שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה ¹² כה אמר
 יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב
 מאין אדם ועד בהמה ובכל ערי--נוה רעים
 מרבצים צאן ¹³ בערי ההר בערי השפלה

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים יהוה בשנת (בשנה) העשרית לצדקיהו ושדות וכרמים בארץ הזאת¹⁶ ואתפלל אל מלך יהודה--היא השנה שמנה עשרה שנה יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן לנבוכדראצר² ואז חיל מלך בבל צרים נריה לאמר¹⁷ אהה אדני יהוה הנה אתה עשית על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך המטרה אשר בית מלך יהודה³ אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות ביד מלך בבל ולכדה⁴ וצדקיהו מלך יהודה שמו¹⁹ גדל העצה ורב העליליה--אשר עניך לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה כדרכיו וכפרי מעלליו²⁰ אשר שמת אותם 5 ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה²¹ ותצא תצליחו⁶ ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר⁷ הנה חנמאל בן שלם דרך בא אליך ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות--כי לך גדול²² ותתן להם את הארץ הזאת אשר משפט הנאלה לקנות⁸ ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ ובתרותך (ובתורתך) לא הלכו--את כל אשר בנימין כי לך משפט הירשה ולך הנאלה קנה צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את לך ואדע כי דבר יהוה הוא⁹ ואקנה את השדה כל הרעה הזאת²⁴ הנה הסללות באו העיר מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת 10 ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל היה והנך ראה²⁵ ואתה אמרת אלי אדני הכסף במאזנים¹¹ ואקח את ספר המקנה את יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר החתום המצוה והחקים ואת הגלוי¹² ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה ירמיהו לאמר²⁷ הנה אני יהוה אלהי כל לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בשר--הממני יפלא כל דבר²⁸ לכן כה אמר בספר המקנה--לעיני כל היהודים הישבים יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים בחצר המטרה¹³ ואצוה את ברוך לעיניהם ויבד נבוכדראצר מלך בבל--ולכדה²⁹ ובאו לאמר¹⁴ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי אשר קטרו על גנותיהם לבעל והסכו נסכים חרש--למען יעמדו ימים רבים¹⁵ כי כה אמר לאלהים אחרים--למען הכעסני³⁰ כי היו בני

באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ישראל ואת בית יהודה זרע אדם זרע בהמה ושמרו כרעה עדרו ¹¹ כי פדה יהוה את יעקב ²⁸ והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ונאלו מיד חזק ממנו ¹² ובאו ורגנו במרום ציון ולהרס--ולהאבד ולהרע כן אשקד עליהם ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל לבנות ולנטוע נאם יהוה ²⁹ בימים ההם--לא יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקחינה ולא יוסיפו לדאבה עוד ¹³ אז תשמח בתולה ³⁰ כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל במחול ובחרים ויקנים יחדו והפכתי אבלם הבסר תקחינה שניו ³¹ הנה ימים באים נאם לששון ונחמתיים ושמחתים מינונם ¹⁴ ורויתי יהוה וקרתי את בית ישראל ואת בית יהודה--נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם--ברית חדשה ³² לא כברית אשר כרתי את יהוה ¹⁵ כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ בכי תמרורים--רחל מבכה על בניה מאנה מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי להנחם על בניה כי איננו ¹⁶ כה אמר יהוה בעלתי בם--נאם יהוה ³³ כי זאת הברית אשר מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב ¹⁷ ויש נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי ¹⁸ שמוע שמעתי אפרים מתנווד יסרתני ואוסר לעם ³⁴ ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אלהי ¹⁹ כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה--כי אסלה ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד ³⁵ כה אמר חרפת נעורי ²⁰ הבן יקיר לי אפרים אם ילד יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים שעשעים--כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות על כן המו מעי לו--רחם ארחמנו נאם יהוה שמו ³⁶ אם ימשו החקים האלה מלפני--נאם ²¹ הציבי לך צינים שמי לך תמרורים--שתי יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות נוי לפני--לבך למסלה דרך הלכתי (הלכת) שובי כל הימים ³⁷ כה אמר יהוה אם ימדו שמים בתולת ישראל שבי אל עריך אלה ²² עד מתי מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני תתחמקין הבת השוכבה כי ברא יהוה חדשה אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו--בארץ נקבה תסובב גבר ²³ כה אמר יהוה--נאם יהוה ³⁸ הנה ימים (באים) נאם יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם ³⁹ ויצא עוד קוה (קו) המדה נגדו על גבעת יברכך יהוה נוח צדק הר הקדש ²⁴ וישבו בה גרב ונסב געתה ⁴⁰ וכל העמק הפגרים והדשן יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר וכל השרמות (השרמות) עד נחל קדרון עד ²⁵ כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי פנת שער הסוסים מזרחה--קדש ליהוה לא ²⁶ על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי ינתש ולא יהרס עוד לעולם ²⁷ הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית

הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם
יהוה כי סרה דבר על יהוה

30

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר ² כה אמר יהוה אלהי ישראל
לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי
אליך--אל ספר ³ כי הנה ימים באים נאם יהוה
ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר
יהוה והשבתי אל הארץ אשר נתתי לאבותם--
וירשוה ⁴ ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אל ישראל--ואל יהודה ⁵ כי כה אמר יהוה
קול חרדה שמענו--פחד ואין שלום ⁶ שאלו נא
וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו
על חלציו כיוולדה ונהפכו כל פנים לירקון
⁷ הוי כי גדול היום ההוא--מאין כמהו ועת צרה
היא ליעקב וממנה יושע ⁸ והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך
ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים
⁹ ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם
אשר אקים להם ¹⁰ ואתה אל תירא עבדי יעקב
נאם יהוה ואל תחת ישראל--כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושבי יעקב
ושקט ושאנן ואין מחריד ¹¹ כי אתך אני נאם
יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים
אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה
ויסרתך למשפט ונקא לא אנקך ¹² כי כה
אמר יהוה אנוש לשברך--נחלה מכתך ¹³ אין
דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך ¹⁴ כל
מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת
אויב הכיתך מוסר אכזרי--על רב עונך עצמו
חטאתיך ¹⁵ מה תזעק על שברך אנוש מכאבך
על רב עונך עצמו חטאתיך--עשיתי אלה לך
¹⁶ לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי
ילכו והיו שאסיד למשסה וכל בזיך אתן לבו

¹⁷ כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם
יהוה כי נדחה קראו לך--ציון היא דרש אין לה
¹⁸ כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקב
ומשכנתי ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון
על משפטו ישב ¹⁹ ויצא מהם תודה וקול
משחקים והרבתי ולא ימעטו והכבדתי ולא
יצערו ²⁰ והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון
ופקדתי על כל לחציו ²¹ והיה אדירו ממנו
ומשלו מקרבו יצא והקרבתי ונגש אלי כי מי
הוא זה ערב את לבו לנשת אלי--נאם יהוה
²² והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים
²³ הנה סערת יהוה חמה יצאה--סער מתגורר
על ראש רשעים יחול ²⁴ לא ישוב חרון אף
יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה

31

בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים
לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם ² כה
אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב
הלוך להרגיעו ישראל ³ מרחוק יהוה נראה
לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד
⁴ עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי
תפיך ויצאת במחול משחקים ⁵ עוד תטעי
כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו ⁶ כי
יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה
ציון אל יהוה אלהינו ⁷ כי כה אמר יהוה רנו
ליעקב שמחה וצחלו בראש הגוים השמיעו
הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית
ישראל ⁸ הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתי
מירכתי ארץ--בם עוד ופסח הרה וילדת יחדו
קהל גדול ישובו הנה ⁹ בבכי יבאו ובתחנונים
אובילים--אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא
יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים
¹⁰ בכרי הוא ¹⁰ שמעו דבר יהוה גוים והגידו

צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל- ונתתים לזועה (לזועה) לכל ממלכות הארץ-
בבלה לאמר ⁴ כה אמר יהוה צבאות אלהי לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים
ישראל לכל הגולה-- אשר הגלית מירושלם אשר הדחתים שם ¹⁹ תחת אשר לא שמעו
בבלה ⁵ בנו בתים ושבנו ונטעו גנות ואכלו אל דברי נאם יהוה-- אשר שלחתי אליהם את
את פרין ⁶ קחו נשים והולידו בנים ובנות עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם
וקחו לבנים נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים יהוה ²⁰ ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה-
ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו- אשר שלחתי מירושלם בבלה ²¹ כה אמר
⁷ ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה
שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי
יהיה לכם שלום ⁸ כי כה אמר יהוה צבאות שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדנאצר מלך
אלהי ישראל אל ישיאו לכם נביאיכם אשר בבל והכם לעיניכם ²² ולקח מהם קללה
בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך
אשר אתם מחלמים ⁹ כי בשקר הם נבאים יהוה כצדקיהו וכאחאב אשר קלם מלך בבל
לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה ¹⁰ כי באש ²³ יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו
כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר
שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי לוא צויתם ואנכי הוידע (הוידע) ועד נאם
הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה ¹¹ כי יהוה ²⁴ ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר
אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב ²⁵ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל-- לאמר
עליכם-- נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל
לתת לכם אחרית ותקוה ¹² וקראתם אתי העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה
והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם הכהן ואל כל הכהנים לאמר ²⁶ יהוה נתנך
¹³ ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית
לבבכם ¹⁴ ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל
את שבייתכם (שביתכם) וקבצתי אתכם מכל המהפכת ואל הצינך ²⁷ ועתה למה לא נערת
הגוים ומכל המקומות אשר הדחת אתכם שם בירמיהו הענתתי-- המתנבא לכם ²⁸ כי על כן
נאם יהוה והשבתי אתכם-- אל המקום אשר שלח אלינו בבל לאמר-- ארכה היא בנו בתים
הגלית אתכם משם ¹⁵ כי אמרתם הקים לנו ושבנו ונטעו גנות ואכלו את פריהן ²⁹ ויקרא
יהוה נבאים בבלה ¹⁶ כי כה אמר יהוה אל צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו
המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם הנביא ³⁰ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר
היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם ³¹ שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה
בגולה ¹⁷ כה אמר יהוה צבאות הנני משלח אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה
בם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי ואני לא שלחתיו ויבטח אתכם על שקר ³² לכן
אותם כתאנים השערים אשר לא תאכלנה מרע כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי
¹⁸ ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ועל זרעו-- לא יהיה לו איש יושב בתוך העם

נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנח כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר 7 אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר המה נבאים לכם 17 אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת לפני ולפניך--מן העולם וינבאו אל ארצות חרבה 18 ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה ולרעה אתם--יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי באו ולדבר 9 הנביא אשר ינבא לשלום--בבא דבר הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת ובירושלם בבבלה 19 כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות--ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת 20 אשר לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכוניה (יכוניה) בן יהויקים מלך יהודה מירושלם ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא בבבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם 21 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל--על הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם 22 בבבלה יובאו ושמה יהיו--עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשיבתים אל המקום הזה

28 ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת (בשנה) הרבעית בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל--לאמר שברתי את על מלך בבל 3 בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה--אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבבל 4 ואת יכוניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבבלה אני משיב אל המקום הזה--נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל 5 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה 6 ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריו אשר נבאת להשיב כלי

29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם--אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבבלה 2 אחרי זאת יכוניה המלך והנבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר--מירושלם 3 ביד אלעשה בן שפן ונמריה בן חלקיה אשר שלח

עליכם ואל העיר הזאת ואל ישיבה כי באמת יהודה 4 וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו הדברים האלה 16 ויאמרו השרים וכל העם אל אדניכם 5 אנכי עשיתי את הארץ את האדם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט ואת הבכמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו 17 ויקמו ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם 6 ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה לאמר 18 מיכה (מיכה) המורשתי היה נבא ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם חית השדה נתתי לו לעבדו 7 ועבדו אתו יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו--עד בא עת תחרש וירושלים עייס תהיה והר הבית לבמות ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים יער 19 ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה גדלים 8 והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו וכל יהודה הלא ירא את יהוה--ויחל את פני אתו את נבוכדנאצר מלך בבל ואת אשר יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם לא יתן את צוארו בעל מלך בבל--בחרב ואנחנו עשים רעה גדולה--על נפשותינו 20 וגם וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו עד תמי אתם בידו 9 ואתם אל תשמעו אל מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם ואל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו 21 וישמע ענניכם ואל כשפכם--אשר הם אמרים אליכם המלך יהויקים וכל נבוריו וכל השרים את לאמר לא תעבדו את מלך בבל 10 כי שקר הם דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם וירא ויברח ויבא מצרים 22 וישלח המלך והדחתו אתכם ואבדתם 11 והגוי אשר יביא יהויקים אנשים--מצרים את אלנתן בן עכבור את צוארו בעל מלך בבל--ועבדו והנחתו ואנשים אתו אל מצרים 23 ויוציאו את אוריהו על אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה 12 ואל ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם האלה לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך 24 אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו-- בבל ועבדו אתו ועמו--וחיו 13 למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר--כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל 14 ואל תשמעו אל דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם 15 כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואבדתם--אתם והנבאים הנבאים לכם 16 ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי

27 בראשית ממלכת יהויקים בן יאושיהו-- מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר 2 כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על צוארך 3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון--ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך

מלכי האי אשר בעבר הים 23 ואת דדן ואת 26 בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו--
 תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה 24 ואת מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר
 כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים 2 כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת
 במדבר 25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה
 עילם ואת כל מלכי מדי 26 ואת כל מלכי את כל הדברים אשר צויתך לדבר אליהם
 הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת אל תגרע דבר 3 אולי ישמעו--וישבו איש
 כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
 ומלך ששך ישתה אחריהם 27 ואמרת אליהם חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם 4 ואמרת
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת
 וקיו נפלו ולא תקומו--מפני החרב אשר אנכי שתורתי אשר נתתי לפניכם 5 לשמע על דברי
 שלח ביניכם 28 והיה כי ימאנו לקחת הכוס עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם
 מידך--לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה ושלח ולא שמעתם 6 ונתתי את הבית הזה
 צבאות--שתו תשתו 29 כי הנה בעיר אשר נקרא כשלה ואת העיר הזאתה (הזאת) אתן לקללה
 שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לכל גוי הארץ 7 וישמעו הכהנים והנבאים וכל
 לא תנקו--כי חרב אני קרא על כל ישיבי הארץ העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה
 נאם יהוה צבאות 30 ואתה תנבא אליהם את כל בבית יהוה 8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את
 הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו
 ישאג וממעון קדשו יתן קולו--שאג ישאג על נוהו אתו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר--מות
 הידר כדרכים יענה אל כל ישיבי הארץ 31 בא תמות 9 מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו
 שאון עד קצה הארץ--כי ריב ליהוה בגוים יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין
 נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה
 נאם יהוה 32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה 10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו
 יצאת מוני אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה
 33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד החדש 11 ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים
 קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו-- ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי
 לדמן על פני האדמה יהיו 34 הילילו הרעים נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם
 וזעקו והתפלשו אדירי הצאן--כי מלאו ימיכם 12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם
 לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל
 35 ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם
 36 קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן--כי 13 ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו
 שדר יהוה את מרעיתם 37 ונדמו נאות השלום בקול יהוה אליהם וינחם יהוה--אל הרעה
 מפני חרון אף יהוה 38 עזב ככפיר סכו--כי אשר דבר עליכם 14 ואני הנני בידכם עשו
 היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני לי כטוב וכישר בעיניכם 15 אך ידעו תדעו כי
 חרון אפו אם ממתים אתם אתי--כי דם נקי אתם נתנים

ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את נאם יהוה למען הכעסוני (הכעיסני) במעשה גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ יריכם לרע לכם 8 לכן כה אמר יהוה צבאות כשדים--לטובה 6 ושמתי עיני עליהם לטובה יען אשר לא שמעתם את דברי 9 הנני שלח והשבתים על הארץ הזאת ובניתיים ולא אהרס ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל ונטעתיים ולא אתוש 7 ונתתי להם לב לדעת נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם הארץ הזאת ועל ישיביה ועל כל הגוים האלה לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם 8 וכתאנים סביב והחרמתים--ושמתים לשמה ולשרקה הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ ואור נר 11 והיתה כל הארץ הזאת לחרבה הזאת והישיבים בארץ מצרים 9 ונתתים לזועה (לזעוה) לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדיחם שם 10 ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמום מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל 2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישיבי ירושלם לאמר 3 מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם 4 ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח--ולא שמעתם ולא הטייתם את אזנכם לשמע 5 לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושובו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם--למן עולם ועד עולם 6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעיסו אותי במעשה יריכם ולא ארע לכם 7 ולא שמעתם אלי

את-כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים 14 כי עבדו בם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם 15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתהו אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם 16 ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם 17 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם 18 את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה--כיום הזה 19 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו 20 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוז ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון 22 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת

באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה ²⁹ הלוא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפצץ שנת פקדתם נאם יהוה ¹³ ובנביאי שמרון סלע ³⁰ לכן הנני על הנבאים נאם יהוה מננבי ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את דברי איש מאת רעהו ³¹ הנני על הנבאים נאם ישראל ¹⁴ ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה יהוה הלוקחים לשונם וינאמו נאם ³² הנני על נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרו ויתעו את שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישביה עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתים כעמרה ¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות על ולא צייתים והועיל לא ויעילו לעם הזה--נאם הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי יהוה ³³ וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן ראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל לאמר מה משא יהוה--ואמרת אליהם את מה הארץ ¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו משא ונטשתי אתכם נאם יהוה ³⁴ והנביא והכהן על דברי הנבאים הנבאים לכם--מהבלים והעם אשר יאמר משא יהוה--ופקדתי על האיש המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה החוה ועל ביתו ³⁵ כה תאמרו איש על רעהו ¹⁷ אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא ³⁶ ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה עליכם רעה ¹⁸ כי מי עמד בסוד יהוה וירא לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים חיים וישמע את דברו מי הקשיב דברי (דברו) יהוה צבאות אלהינו ³⁷ כה תאמר אל הנביא וישמע ¹⁹ הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מה ענך יהוה ומה דבר יהוה ³⁸ ואם משא יהוה מתחולל על ראש רשעים יחול ²⁰ לא ישוב אף תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הדבר הזה משא יהוה--ואשלח אליכם לאמר הימים תתבוננו בה בינה ²¹ לא שלחתי את לא תאמרו משא יהוה ³⁹ לכן הנני ונשיתי הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם והם אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי נבאו ²² ואם עמדו בסודי--וישמעו דברי את לכם ולאבותיכם--מעל פני ⁴⁰ ונתתי עליכם עמי וישבו מודרכם הרע ומרע מעלליהם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל ² הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע ³ ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע ⁴ ויהי דבר יהוה אלי לאמר ⁵ כה אמר יהוה אלהי

אחרים ויעבדום ¹⁰ אל תבכו למת ואל תנדו ²⁷ ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם--
 לו בכו בכו להלך-- כי לא ישוב עוד וראה את ²⁸ העצב נבזה נפוי
 ארץ מולדתו ¹¹ כי כה אמר יהוה אל שלם האיש הזה כניחו אם כלי אין חפץ בו מדוע
 בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא
 אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם ידעו ²⁹ ארץ ארץ ארץ-- שמעי דבר יהוה ³⁰ כה
 עוד ¹² כי במקום אשר הגלו אתו-- שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד ¹³ הוי בנה
 ביתו בלא צדק ועליונותו בלא משפט ברעהו על כסא דוד ומשל עוד ביהודה

23 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי--נאם יהוה ² לכן כה אמר יהוה
 אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם
 הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה ³ ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות
 אשר הדחתני אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו ⁴ והקמתי עליהם רעים ורעים ולא
 ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה ⁵ הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד
 צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ ⁶ בימיו תושע יהודה וישראל
 ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו ⁷ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו
 עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים ⁸ כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר
 הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם
⁹ לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי-- הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה
 ומפני דברי קדשו ¹⁰ כי מנאפים מלאה הארץ-- כי מפני אלה אכלה הארץ יבשו נאות מודבר
 ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן ¹¹ כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם
 נאם יהוה ¹² לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות

יעבד חנם ופעלו לא יתן לו ¹⁴ האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני
 וספון בארז ומשוח בששר ¹⁵ התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה
 משפט וצדקה-- אז טוב לו ¹⁶ דן דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה ¹⁷ כי
 אין ענייך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות ¹⁸ לכן
 כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספרו לו הוי אחי והוי אחות לא
 יספרו לו הוי אדון והוי הדה ¹⁹ קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלים
²⁰ עלי הלבנון וצעקי ובכשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהביך ²¹ דברתי
 אליך בשלוותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי ²² כל רעידת
 תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך ²³ ישבתי (ישבת) בלבנון
 מקננתי (מקננת) בארזים מה נחנת בבא לך חבלים חיל כילדה ²⁴ חי אני נאם יהוה כי
 אם יהיה כניחו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנך ²⁵ ונתתיך ביד
 מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם-- וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים
²⁶ והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו

כלמת עולם לא תשכח ¹² ויהוה צבאות בחן דרך החיים ואת דרך המות ⁹ הישב בעיר צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל אליך גליתי את ריבי ¹³ שירו ליהוה--הללו על הכשדים הצרים עליכם יחיה (וחיה) את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים והיתה לו נפשו לשלל ¹⁰ כי שמתני פני בעיר ¹⁴ ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי הזאת לרעה ולא לטובה--נאם יהוה מלך אמי אל יהי ברוך ¹⁵ ארור האיש אשר בשר בבל תנתן ושרפה באש ¹¹ ולבית מלך יהודה את אבי לאמר ילד לך בן זכר--שמח שמחהו שמעו דבר יהוה ¹² בית דוד כה אמר יהוה ¹⁶ והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע צהרים ¹⁷ אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי מעלליהם (מעלליכם) ¹³ הנני אליך ישבת קברי ורחמה הרת עולם ¹⁸ למה זה מרחם העמק צור המישר--נאם יהוה האמרים מי יחת יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי עלינו ומי יבוא במעונותינו ¹⁴ ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה-- בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר ² דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו ³ ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרו אל צדקיהו ⁴ כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת ⁵ ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול ⁶ והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו ⁷ ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשואים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב--לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם ⁸ ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה ² ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה ³ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ⁴ כי אם עשו תעשו את הדבר הזה--ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישיבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו ⁵ ואם לא תשמעו את הדברים האלה--בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה ⁶ כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה (נושבו) ⁷ וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על האש ⁸ ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת ⁹ ואמרו--על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים

כה אמר יהוה הלך וקניית בקבוק יוצר ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים 2 ויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער החרסות 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי (החרסית) וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה אמר יהוה צבאות

אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה 20 וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא אשר כל שמעה תצלנה אזניו 4 יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים 5 ובנו את במות הבעל לשרף את בניהם באש--עלות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי 6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם-- כי אם גיא ההרנה 7 ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה 9 והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם 10 ושברת הבקבוק-- לעיני האנשים החלכים אותך 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור 12 כן אעשה למקום הזה נאם יהוה--וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת 13 והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים--לכל הבתים אשר קטרו על גנתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים 14 ויבא

הבאים בשערים האלה ²¹ כה אמר יהוה חשבתי לעשות לו ⁹ ורגע אדבר על גוי ועל השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום ממלכה לבנות ולנטוע ¹⁰ ועשה הרעה (הרע) השבת והבאתם בשערי ירושלם ²² ולא תוציאו בעיני לבלתי שמע בקולי--ונחמתי על הטובה משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא אשר אמרתי להיטיב אותו ¹¹ ועתה אמר נא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה אבותיכם ²³ ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב את ערפם לבלתי שומע (שמוע) ולבלתי קחת עליכם מחשבה שובו נא איש מדרך הרעה מוסר ²⁴ והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם ¹² ואמרו נואש כי לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה נעשה ¹³ לכן כה אמר יהוה שאלו נא בגוים כל מלאכה ובאו בשערי העיר הזאת מלכים מי שמע כאלה שעדרת עשתה מאד בתולת ושרים ישיבים על כסא דוד רכבים ברכב ישראל ¹⁴ היעזב מצור שדי שלג לבנון אם ובסוסים המה ושריהם--איש יהודה וישיבי ינתשו מים זרים--גזולים ¹⁵ כי שכחני ירושלם וישיבה העיר הזאת לעולם ²⁶ ובאו עמי לשוא יקטרו ויכשלו בדרכיהם שבילי מערי יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה ¹⁶ לשום ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה ארצם לשמה שרוקת (שריקת) עולם כל עובר וזבח ומנחה ולבונה--ומבאי תודה בית יהוה עליה ישם ויניד בראשו ¹⁷ כרוח קדים אפיצם ²⁷ ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם ביום ¹⁸ ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות--השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם--ולא תכבה

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ² קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי ³ וארד בית היוצר והנהו (והנה הוא) עשה מלאכה על האבנים ⁴ ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר--ביר היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות ⁵ ויהי דבר יהוה אלי לאמור ⁶ הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל--נאם יהוה הנה כחמר ביר היוצר כן אתם בידי בית ישראל ⁷ רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביר ⁸ ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו--ונחמתי על הרעה אשר

דבריו ¹⁹ הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי ²⁰ הישלם תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם ²¹ לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי חרב במלחמה ²² תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גרוד פתאם כי כרו שיחה (שוחה) ללכדני ופחים טמנו לרגלי ²³ ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי למות--אל תכפר על עונם וחסאתם מלפניך אל תמחי והיו (ויהיו) מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם

לעיניכם ובימיכם--קול ששון וקול שמחה קול מזבחותיכם² כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם חתן וקול כלה¹⁰ והיה כי תגיד לעם הזה את על עץ רענן על גבעות הגבהות³ הררי בשדה- כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר -חילך כל אוצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה בכל גבולך⁴ ושמטתה ובך מנחלתך אשר עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו נתתי לך והעבדתך את איביך בארץ אשר¹¹ ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום⁵ כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו⁶ והיה¹² ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן הלכים איש אחרי שדרות לבו הרע לבלתי חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב⁷ ברוך שמע אלי¹³ והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם⁸ והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה שרשיו ולא ירא (יראה) כי יבא חם והיה אשר לא אתן לכם חנינה¹⁴ לכן הנה ימים עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר מעשות פרי⁹ עקב הלב מכל ואנש הוא מי העלה את בני ישראל מארץ מצרים¹⁵ כי אם ידענו¹⁰ אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון לאיש כדרכו כפרי מעלליו¹¹ קרא דגר ולא ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתיים ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבונו על אדמתם אשר נתתי לאבותם¹⁶ הנני שלח לדוגים (לדיגים) רבים נאם יהוה--ודיגום מראשון--מקום מקדשנו¹³ מקוה ישראל יהוה ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל כל עזיבך יבשו יסורי (וסורי) בארץ יכתבו הר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים¹⁷ כי עיני כי עזבו מקור מים חיים את יהוה¹⁴ רפאני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה עונם מנגד עיני¹⁸ ושלמתי ראשונה משנה עונם¹⁵ הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם נא¹⁶ ואני לא אצתי מרעה אחריו ויום אנוש ותועבותיהם מלאו את נחלתי¹⁹ יהוה עזי ומעזי לא התאויתי--אתה ידעת מוצא שפתי נכח ומנוסי--ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי פניך היה¹⁷ אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין ביום רעה¹⁸ יבשו רדפי ואל אבשה אני--יחתו בם מועיל²⁰ היעשה לו אדם אלהים והמה המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה לא אלהים²¹ לכן הנני מודיעם בפעם הזאת ומשנה שברון שברם¹⁹ כה אמר יהוה אלי אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי הלך ועמדת בשער בני עם (העם) אשר יבאו יהוה בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי

17 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל-- ירושלם²⁰ ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל יושבי ירושלם- בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות

עון אבותינו כי חטאנו לך ²¹ אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר ברייתך אתנו ²² היש בהבלי הגוים מנשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך--כי אתה עשית את כל אלה

15 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו ² והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות ולמות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי ³ ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית ⁴ ונתתם לזועה (לזעוה) לכל ממלכות הארץ--בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם ⁵ כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך ⁶ את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך גלאיתי הנחם ⁷ ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא שבו ⁸ עצמו לי אלמנותו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדר בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות ⁹ אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה (בא) שמושה בעד יומם--בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם--נאם יהוה ¹⁰ אוי לי אמי--כי ילדתני איש ריב ואיש מודון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני ¹¹ אמר יהוה אם לא שרותך (שריתך) לטוב אם לוא הפנעתי כך בעת רעה ובעת צרה--את האים ¹² הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת ¹³ חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליך ¹⁴ והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם

תוקד ¹⁵ אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי--אל לארך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה ¹⁶ נמצאו דברייך ואכלם ויהי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות ¹⁷ לא ישבתי בסוד משחקים ואעלו מפני ירך בדר ישבתי כי זעם מלאתני ¹⁸ למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא--היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו ¹⁹ לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם ²⁰ ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה ²¹ והצלתיך מיד רעים ופדתיך מכף ערצים

16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה ³ כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם--בארץ הזאת ⁴ ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו--לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ⁵ כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרזח ואל תלך לספור ואל תנדר להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה--את החסד ואת הרחמים ⁶ ומתו גרלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם--ולא יתגדר ולא יקרח להם ⁷ ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס נחומים על אביו ועל אמו ⁸ ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות ⁹ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה

לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתים ענייהם כי אין עשב 7 אם עונינו ענו בנו--יהוה
 15 שמעו והאזינו אל תנבחו כי יהוה דבר 16 תנו עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו
 ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה--למה תהיה
 יתננפו רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור כנר בארץ וכארח נטה ללון 9 למה תהיה
 ושמה לצלמות ישית (ושית) לערפל 17 ואם כאיש נדהם כנבור לא יוכל להושיע ואתה
 לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא--אל תנחנו
 גוה ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע--
 עדר יהוה 18 אמר למלך ולנבירה השפילו רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם--עתה יזכר
 שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם עונם ויפקד חטאתם 11 ויאמר יהוה אלי אל
 19 ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה תתפלל בעד העם הזה לטובה 12 כי יצמו איני
 הגלת שלומים 20 שאי (שאו) עיניכם וראי שמע אל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה איני רצם
 (וראי) הבאים מצפון איה העדר נתן לך-- כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם
 צאן תפארתך 21 מה תאמרי כי יפקד עליך 13 ואמר אהה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים
 ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלוא להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי
 חבלים יאחזוקו כמו אשת לדה 22 וכי תאמרי שלום אמת אתן לכם במקום הזה 14 ויאמר
 בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי--לא
 שולך נחמסו עקביך 23 היהפך כושי עורו שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון
 ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי שקר וקסם ואלול (ואליל) ותרמות (ותרמית)
 הרע 24 ואפיצם כקש עובר לרוח מדבר 25 זה לבם המה מתנבאים לכם 15 לכן כה אמר יהוה
 גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים
 אותי ותבטחי בשקר 26 וגם אני חשפתי שולך 16 ותבטחי בשקר 26 וגם אני חשפתי שולך
 על פניך ונראה קלונך 27 נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוציך
 אוי לך ירושלם--לא תטהרי אחרי מתי עד ירושלם--לא תטהרי אחרי מתי עד

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על
 דברי הבצרות 2 אבלה יהודה ושעריה אמללו
 קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה 3 ואדריהם
 שלחו צעוריהם (צעוריהם) למים באו על
 גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם--בשו
 והכלמו וחפו ראשם 4 בעבור האדמה חתה כי
 לא היה נשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם 5 כי
 גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה דשא
 6 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו

אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו ¹⁶ והיה ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי ²³ ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל-- אנשי ענתות שנת פקדתם

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אתך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בנדי בנך ² נשעתם גם שרשו-- ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם ³ ואתה יהוה ידעתי-- תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה ⁴ עד מתי תאבל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף-- כי אמרו לא יראה את אחריתנו ⁵ כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן ⁶ כי גם אחיך ובית אחיך גם המה בנדרו בך-- גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות ⁷ עזבתי את ביתי-- נשתי את נחלתי נתתי את ידרות נפשי בכף איביה ⁸ היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה ⁹ העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה-- התיו לאכלה ¹⁰ רעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה ¹¹ שממה לשממה-- אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב ¹² על כל שפים במדבר באו שודדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר ¹³ זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה ¹⁴ כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הננעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתו מתוכם ¹⁵ והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתיים איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו-- נאם יהוה

יאבדו ¹⁶ לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו ⁸ ולא שמעו ולא השו את אזנם וילכו איש ¹⁷ אספי מארץ כנעתך--ישבתי (ישבת) במצור בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את כל ¹⁸ כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרתי להם למען ימצאו ¹⁹ אוי עשו ⁹ ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש לי על שבירי נחלה מכתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו ²⁰ אהלי שדר וכל מיתרי נתקו הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה בני יצאני ואינם--אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי ²¹ כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה ²² קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה--מעון תנים ²³ ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו ²⁴ יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני ²⁵ שפך חמתך על הגוים רעתם ¹³ כי מספר עריך היו אלהיך יהודה אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נהוה השמו

11 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ² שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים ³ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש--אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת ⁴ אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציא אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים ⁵ למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש--כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה ⁶ ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם ⁷ כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים

צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי 8 חץ שוחט (שחוט) לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקברו ישים ארבו 9 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בנוי אשר כזה לא תתנקם נפשי 10 על ההרים אשא בכי ונחי ועל נאות מדבר קינה--כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ערלי לב

ועד בהמה נדרו הלכו 11 ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב 12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר 13 ויאמר יהוה--על עזבם את תורתי אשר נתתי לפנייהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה 14 וילכו אחרי שררות לבם--ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם 15 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש 16 והפצותים בנוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם 17 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה 18 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותדרנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים 19 כי קול נהי נשמע מציון איך שדרנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו 20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמודנה בנויכם נהי ואשה רעותה קינה 21 כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו--להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות 22 דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף 23 כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו 24 כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם-- בית ישראל 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה 3 כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד 4 בכסף ובזהב ייפהו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק 5 כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם 6 מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה 7 מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך 8 ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא 9 כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז-- מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם 10 ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו 11 כדנה תאמרון להום אלהיא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה 12 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים 13 לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ (הארץ) ברכים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו 14 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם 15 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם

במות התפת אשר בניא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנותיהם באש--אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי 32 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרנה וקברו בתפת מאין מקום 33 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד 34 והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ

8 בעת ההיא נאם יהוה ויצאו (ויציאו) את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם--מקבריהם 2 ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו 3 ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת--בכל המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב 5 מדוע שובבה העם הזה ירושלם--משבה נצחת החזיקו בתרמת--מאנו לשוב 6 הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו--אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם (במרצותם) כסוס שוטף במלחמה 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס (וסיס) ועגור שמרו את עת באנה ועמי--לא ידעו את משפט יהוה 8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים 9 הבשו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם 10 לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים-- כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא נאם יהוה 7 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני

ועד כה--כלה עשה שקר 11 וירפו את שבר בניהם ואת בנותיהם באש--אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי 32 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרנה וקברו בתפת מאין מקום 33 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד 34 והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ

צִרְף צִרְוֹף ורעים לא נתקן ³⁰ כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם

7 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ² עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה ³ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה ⁴ אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המזה ⁵ כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו ⁶ וגר יתום ולאמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם ⁷ ושכנתי אתכם במקום הזה--בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם ⁸ הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר--לבילתי הועיל ⁹ הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים--אשר לא ידעתם ¹⁰ ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו--למען עשות את כל התועבות האלה ¹¹ המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו--בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה ¹² כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל ¹³ ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה--נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם ¹⁴ ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם--כאשר עשיתי לשל ¹⁵ והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם

את כל זרע אפרים ¹⁶ ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה--ואל תפגע בי כי איני שמע אתך ¹⁷ האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלם ¹⁸ הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים--למען הכעסני ¹⁹ האתי הם מכעסים נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם ²⁰ לכן כה אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה ²¹ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר ²² כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא (הוציא) אותם מארץ מצרים--על דברי עולה וזבח ²³ כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי--והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם ²⁴ ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפני ²⁵ למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה--ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח ²⁶ ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם--הרעו מאבותם ²⁷ ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה ²⁸ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אברהם האמונה ונכרתה מפיהם ²⁹ גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו ³⁰ כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו--לטמא ³¹ ובנו

הנתן גשם וירה (יורה) ומלקוש בעתו שבעת ילכדו זקן עם מלא ימים¹² ונסבו בתיהם חקות קציר ישמר לנו²⁵ עונותיכם הטו אלה לאחרים שדות ונשים יחדו כי אטה את ידי וחטאותיכם מנעו הטוב מכם²⁶ כי נמצאו על ישיב הארץ נאם יהוה¹³ כי מקטנם ועד בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן--כלו אנשים ילכדו²⁷ ככלוב מלא עוף כן בתיהם עשה שקר¹⁴ וירפאו את שבר עמי על נקלה--מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו²⁸ שמנו -לאמר שלום שלום ואין שלום¹⁵ הבישו כי עשתו גם עברו דברי רע--דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו²⁹ העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בנוי אשר כזה לא תתנקם נפשי³⁰ שמוה ושערורה נהיתה בארץ³¹ הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה

6 העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול² הנוה והמעננה דמיתי בת ציון³ אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו⁴ קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב⁵ קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה⁶ כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה⁷ כהקיר בור (ביר) מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד--חלי ומכה⁸ הוסרי ירושלם--פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לוא נושבה⁹ כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כנפן שארית ישראל השב ירך כבוצר על סלסלות¹⁰ על מי אדברה ואעידה וישמעו--הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה--לא יחפצו בו¹¹ ואת חמת יהוה מלאתי גלאיתי הכיל--שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה

מלחמה 20 שבר על שבר נקרא כי שדרה היוצא מהנה ישרף כי רבו פשעיהם עצמו כל הארץ פתאם שדרו אהלי רגע יריעתי משבותיהם 7 אי לואת אסלוח (אסלח) לך-- 21 עד מתי אראה נס--אשמעה קול שופר 22 כי בניך עזבני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם אויל עמי אותי לא ידעו--בנים סכלים המה וינאפו ובית זונה יתגודדו 8 סוסים מיונים ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב משכים היו איש אל אשת רעהו יצהלו 9 העל לא ידעו 23 ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה ואל השמים ואין אורם 24 ראיתי ההרים והנה לא תתנקם נפשי 10 עלו בשרותיה ושחתו וכלה רעשים וכל הגבעות התקלקלו 25 ראיתי והנה אל תעשו הסירו נשיותיה כי לוא ליהוה המה אין האדם וכל עוף השמים נדרו 26 ראיתי 11 כי בגוד בנדרו בי בית ישראל ובית יהודה-- והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה--מפני חרון אפו 27 כי כה אמר יהוה ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה 28 על 13 והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל--על 14 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי 29 מקול פרש ורמה קשת ברחת כל העיר-- בפך לאש והעם הזה עצים--ואכלתם 15 הנני באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב בהן איש 30 ואתי (ואת) שדוד מה תעשי גוי איתן הוא גוי מעולם הוא--גוי לא תדע לשנו כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי ולא תשמע מה ידבר 16 אשפתו כקבר פתוח בפוך עיניך--לשוא תתיפי מאסו בך ענבים כלם גבורים 17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו נפשך יבקשו 31 כי קול כחולה שמעתי צרה ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בטח כמבכירה--קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים

5 שוטטו בחיוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה--ואסלח לה 2 ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו 3 יהוה עיניך הלוא לאמונה--הכיתה אתם ולא חלו כליהם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב 4 ואני אמרתי אך דלים הם נואלו--כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם 5 אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם--כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות 6 על כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדרם--נמר שקד על עריהם כל

שובה משבה ישראל נאם יהוה--לוא אפיל חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור בו גוים ובו יתהללו 3 כי כה אמר יהוה לאיש לעולם 13 אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל עץ קצים 4 המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה 14 שובו איש יהודה וישיבי ירושלם פן תצא כאש בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם חמתי ובערה ואין מכבה--מפני רע מעלליכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה 5 הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו והבאתי אתכם ציון 15 ונתתי לכם רעים כלבי ותקעו (תקעו) שופר בארץ קראו מלאו ואמרו ורעו אתכם דעה והשכיל 16 והיה כי תרבו האספו ונבואה אל ערי המבצר 6 שאו נס ציונה ופרייתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה--לא העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון-- יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על -ושבר גדול 7 עלה אריה מסבכו ומשחית לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד גוים נסע יצא ממקמו--לשום ארצך לשמה 17 בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו עריך תצינה מאין יושב 8 על זאת חגרו שקים אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ספדו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו ילכו עוד--אחרי שררות לבם הרע 18 בימים 9 והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו ולב השרים ונשמו הכהנים והנבאים יתמהו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את 10 ואמר אהא אדני יהוה אכן השא השאת לעם אבותיכם 19 ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים חרב עד הנפש 11 בעת ההיא יאמר לעם הזה ואמר אבי תקראו (תקראי) לי ומאחרי לא ולירושלם רוח צח שפים במדבר דרך בת תשובו (תשובי) 20 אכן בנדה אשה מרעה כן עמי--לוא לזרות ולוא להבר 12 רוח מלא בנדתם בי בית ישראל נאם יהוה 21 קול על מאלה יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו אותם 13 הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו-- את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם 22 שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד מתי כי אתה יהוה אלהינו 23 אכן לשקר מגבעות תלין בקרבך מחשבות אונך 15 כי קול מגיד המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל מן ומשמיע און מהר אפרים 16 הזכירו לגוים 24 והבשת אכלה את יגיע אבותינו--מנעורינו הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם 17 כשמרי נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו--כי ליהוה שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה נאם יהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד 18 דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו כי מר כי נגע עד לבך 19 מעי מעי אחולה (אחילה) קירות לבי המה לי לבי--לא אחרש 4 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד 2 ונשבעת

יהוה אלהיך בעת מולכך בדרך ¹⁸ ועתה מה לך לדרך מצרים לשנות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשנות מי נהר ¹⁹ תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי כי רע וזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות ²⁰ כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבוד (אעבור) כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה

זנה ²¹ ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה ²² כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית--נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה ²³ איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי--ראי דרכך בניא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה ²⁴ פרה למד מדבר באות נפשו (נפשה) שאפה רוח--תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה ²⁵ ממני רגלך מיוחף וגורנך (וגרונך) מצמאה ותאמרי נואש--לוא כי אהבתי זרים ואחריהם אלך ²⁶ כבשת נגב כי ימצא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאייהם ²⁷ אמורים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתי (ילדתני) כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו ²⁸ ואיה אלהיך אשר עשית לך--יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ²⁹ למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה ³⁰ לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית ³¹ הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו--לוא נבוא עוד אליך ³² התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר ³³ מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי

3 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד--הלוא חנוף תחנוף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים--ושוב אלי נאם יהוה ² שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת (שכבת)--על דרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך ³ וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצא אשה זונה היה לך מאנת הכלם ⁴ הלוא מעתה קראתי (קראת) לי אבי אלוף נערי אתה ⁵ הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברת ותעשי הרעות ותוכל ⁶ ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל תחת כל עץ רענן--ותזני שם ⁷ ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב--ולא שבה ותראה (ותרא) בגודה אחותה יהודה ⁸ וארא כי על כל אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה--ותלך ותזן גם היא ⁹ והיה מקל זנותה ותחנוף את הארץ ותנאף את האבן ואת העץ ¹⁰ וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה--בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה ¹¹ ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה ¹² הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת

ירמיה

הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת--על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ ¹⁹ ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך

2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורידך אהבת כלולתיך--לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה ³ קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה ⁴ שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל ⁵ כה אמר יהוה מזה מצאו אבותיכם בי עול--כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו ⁶ ולא אמרו--איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות--בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם ⁷ ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה ושובה ותבאו ותשמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה ⁸ הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנבאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו ⁹ לכן עד אריב אתכם--נאם יהוה ואת בני בניכם אריב ¹⁰ כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת ¹¹ ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל ¹² שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה ¹³ כי שתיים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות--בארות נשברים אשר לא יכלו המים ¹⁴ העבד ישראל--אם יליד בית הוא מדוע היה לבז ¹⁵ עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה (נצתו) מבלי ישב ¹⁶ גם בני נף ותחפנס (ותחפנס) ירעוך קדקד ¹⁷ הלוא זאת תעשה לך עזבך את

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן ² אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו ³ ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה--עד גלות ירושלם בחדש החמישי ⁴ ויהי דבר יהוה אלי לאמר ⁵ בטרם אצורך (אצרך) בבטן ידעתך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך ⁶ ואמר אהא אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי ⁷ ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר ⁸ אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה ⁹ וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך ¹⁰ ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאבד ולהרוס--לבנות ולנטוע ¹¹ ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה ¹² ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשות ¹³ ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה ¹⁴ ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ ¹⁵ כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה--נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה ¹⁶ ודברתי משפטי אותם על כל רעתם--אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם ¹⁷ ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם--פן אחתך לפניהם ¹⁸ ואני

בחמה אפו וגערתו בלהבי אש ¹⁶ כי באש
 יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי
 יהוה ¹⁷ המתקדשים והמטהרים אל הגנות
 אחר אחד (אחת) בתוך אכלי בשר החזיר
 והשקץ והעכבר--יחדו יספו נאם יהוה ¹⁸ ואנכי
 מעשיהם ומחשבתיהם--באה לקבץ את כל
 הגוים והלשונות ובאו וראו את כבודי ¹⁹ ושמתי
 בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים
 תרשיש פול ולוד משכי קשת--תבל ויון האיים
 הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את
 כבודי--והגידו את כבודי בגוים ²⁰ והביאו את
 כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים
 וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר
 קדשי ירושלם--אמר יהוה כאשר יביאו בני
 ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה
²¹ וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה
²² כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה
 אשר אני עשה עמדים לפני--נאם יהוה כן יעמד
 זרעכם ושמכם ²³ והיה מדי חדש בחדשו
 ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות
 לפני אמר יהוה ²⁴ ויצאו וראו--בפגרי האנשים
 הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא
 תכבה והיו דראון לכל בשר

כי ברכה בו--כן אעשה למען עבדי לבלתי
השחית הכל 9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה
יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה
10 והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרביץ
בקר לעמי אשר דרשוני 11 ואתם עזבי יהוה
השכחים את הר קדשי--הערכים לגד שלחן
והממלאים למני ממסך 12 ומניתי אתכם לחרב
וכלכם לטבח תכרעו--יען קראתי ולא ענייתם
דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר
לא חפצתי בחרתם 13 לכן כה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו--הנה עבדי
ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם
תבשו 14 הנה עבדי ירנו משוב לב ואתם תצעקו
מכאב לב ומשבר רוח תילילו 15 והנחתם
שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה
ולעבדיו יקרא שם אחר 16 אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ
ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות
וכי נסתרו מעיני 17 כי הנני בורא שמים
חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות
ולא תעלינה על לב 18 כי אם שישו וגילו עדי
עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם
גילה ועמה משוש 19 וגלתי בירושלם וששתי
בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה
20 לא יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא
ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות
והחוטא בן מאה שנה יקל 21 ובנו בתים וישבו
ונטעו כרמים ואכלו פרים 22 לא יבנו ואחר
ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי
עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי 23 לא ייגעו
לדיק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה
המה וצאצאיהם אתם 24 והיה טרם יקראו
ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע 25 זאב
ושלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן

מי זה בא מאדום חמוץ בנדים מבצרה **64** 2 כקדח אש המסים מים תבעה זה הדור בלבשו צעה ברב כחו אני מדבר אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו בצדקה רב להושיע 2 מדוע אדם ללבושך 3 בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך ובגדיך כדרך בנת 3 פורה דרכתי לבדי הרים נזלו 4 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם לא ראתה אלהים זולתך--יעשה למחכה לו בחמתי ויוצחם על בגדי וכל מלבושי אנאלתי 5 פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן 4 כי יום נקם בלבי ושנת נאולי באה 5 ואביט ואין אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע 6 ונהי עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי כטמא כלנו וכבנר עדים כל צדקתינו ונבל היא סמכתי 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו 7 ואין קורא בחמתי ואוריד לארץ נצחם 7 חסדי יהוה בשמך מתעורר להחזיק בכי הסתרת פניך אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר נמלנו יהוה ממנו ותמוגנו ביד עוננו 8 ועתה יהוה אבינו ורב טוב לבית ישראל אשר נמלם כרחמי אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ירך וכרב חסדיו 8 ויאמר אך עמי המה בנים כלנו 9 אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד לא ישקרו ויהי להם למושיע 9 בכל צרתם תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו 10 ערי קדשך לא (לו) צר ומלאך פניו הושיעם--באהבתו היו מדבר ציון מדבר יהוה ירושלם שממה ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי 11 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללך אבתינו-עולם 10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך-היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה להם לאויב הוא נלחם בם 11 ויזכר ימי עולם 12 העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו--מאד

איה השם בקרבו את רוח קדשו 12 מוליד **65** נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם 13 מוליקם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו 14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו--כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת 15 הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו 16 כי אתה אבינו-כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך 17 למה תתענו יהוה מדרך שבטי נחלתך 18 למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך 19 היינו מעולם לא משלת בם--לא נקרא שמך עליהם לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו

נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני אל גוי לא קרא בשמי 2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר--ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבתיהם 3 העם המכעסים אתי על פני--תמיד זבחים בנגות ומקטרים על הלבנים 4 הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר ופרק (ומרק) פגלים כליהם 5 האמרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום 6 הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם 7 עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על (אל) חיקם 8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתו

מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאצִיךְ וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל¹⁵ תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור¹⁶ וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביר יעקב¹⁷ תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום וננשיך צדקה¹⁸ לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבוליך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה¹⁹ לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולגנה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך²⁰ לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך²¹ ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו (מטעי) מעשה ידי להתפאר²² הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה

62 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד יצא כננה צדקה וישועתה כלפיד יבער² וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו³ והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף (וצניף) מלוכה בכף אלהיך⁴ לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שממה--כי לך יקרא חפצי בה ולא רצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל⁵ כי יבעל בחור בתולה יבעלונך בניך ומשוח חתן על כלה ישיש עליך אלהיך⁶ על חומתיך ירושלים הפקדתי שמרים--כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה--אל דמי לכם⁷ ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה--בארץ⁸ נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו⁹ כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי¹⁰ עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו גס על העמים¹¹ הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו¹² וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה

61 רוח אדני יהוה עלי--יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחפש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח² לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים³ לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל--מעט תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר⁴ ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור⁵ ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם⁶ ואתם כהני יהוה תקראו--משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו⁷ תחת בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם⁸ כי אני יהוה אהב משפט שגא נזל בעולה ונתתי פעלתם

על במותי (במתי) ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך--כי פי יהוה דבר

ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט
כמעיל קנאה ¹⁸ כעל גמלות כעל ישלם--חמה
לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם ¹⁹ ויראו
ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את כבודו
כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו ²⁰ ובא
לציון גואל ולשבי פשע ביעקב--נאם יהוה
²¹ ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה--רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך
ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה
ועד עולם

59 הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא
כבדה אִזְנוֹ מִשְׁמוֹעַ ² כי אם עונתיכם היו
מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם
הסתירו פנים מכם--משמוע ³ כי כפיכם נגאלו
בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו
שקר--לשונכם עולה תהנה ⁴ אין קרא בצדק
ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא
הרו עמל והוליד און ⁵ ביצי צפעוני בקעו
וקורי עכביש יארגו האכל מביצייהם ימות
והזורה תבקע אפעה ⁶ קוריהם לא יהיו לבגד
ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעל
חמס בכפיהם ⁷ רגליהם לרע ירצו וימהרו
לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און--שד
ושבר במסלותם ⁸ דרך שלום לא ידעו ואין
משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם--כל
דרך בה לא ידע שלום ⁹ על כן רחק משפט
ממנו ולא תשיגו צדקה נקוה לאור ונהנה חשך
לנגהות באפלות נהלך ¹⁰ ננששה כעורים קיר
וכאין עינים ננששה כשלנו בצהרים כנשף
באשמים כמתים ¹¹ נהמה כדבים כלנו וכיונים
הנה נהנה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה
ממנו ¹² כי רבו פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה
בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום ¹³ פשע
וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשק
וסרה הרו והגו מלב דברי שקר ¹⁴ והסג
אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה
ברחוב אמת ונכחה לא תוכל לבוא ¹⁵ ותהי
האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה
וירע בעיניו כי אין משפט ¹⁶ וירא כי אין איש
וישתומם כי אין מפניע ותושע לו זרעו וצדקתו
היא סמכתהו ¹⁷ וילבש צדקה כשרין וכובע
ומקום רגלי אכבד ¹⁴ והלכו אליך שחוח בני

ויגדרשו מימיו רפש ושיט 21 אין שלום אמר

אלהי לרשעים

הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי

חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף

הצדיק 2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך

נכחו 3 ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאף

ותזנה 4 על מי תתענגנו--על מי תרחיבו פה

תאריכו לשון הלוא אתם ילדי פשע זרע שקר

5 הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי

הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים 6 בחלקי

נחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת

נסך העלית מנחה--העל אלה אנחם 7 על הר

גבה ונשא שמת משכבך גם שם עלית לזבח

זבח 8 ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי

מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך

מהם--אהבת משכבם יד חזית 9 ותשרי למלך

בשמן ותרבי רקחך ותשלחי צריך עד מרחק

ותשפילי עד שאול (Sheol h7585) 10 ברב דרכך

ינעת לא אמרת נושא חית ירך מצאת על כן לא

חלית 11 ואת מי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי

לא זכרת לא שמת על לבך הלא אני מחשה

ומעלם ואותי לא תיראי 12 אני אניד צדקתך

ואת מעשיך ולא יועילוך 13 בזעקך יצילך

קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הבל והחוסה

בי ינחל ארץ ויירש הר קדשי 14 ואמר סלו

סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי 15 כי

כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו--מרום

וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח

שפלים ולהחיות לב נדכאים 16 כי לא לעולם

אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף

ונשמות אני עשיתי 17 בעון בצעו קצפתי ואכהו

הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו 18 דרכיו

ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו

ולאבליו 19 בורא נוב (ניב) שפתים שלום

שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה--ורפאתיו

20 והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל

58

קרא בנרון אל תחשך כשופר הרם קולך

והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם 2 ואותי

יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כנוי אשר

צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני

משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון 3 למה

צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום

צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תננשו 4 הן

לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא

תצומו כיום להשמיע במרום קולכם 5 הכוזה

יהיה צום אבחרהו--יום ענות אדם נפשו הלכף

כאנמן ראשו ושק ואפר יציע--הלזה תקרא צום

ויום רצון ליהוה 6 הלוא זה צום אבחרהו--

פתח חרצבות רשע התר אנדות מוטה ושלח

רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו 7 הלוא

פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית

כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם

8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח

והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך 9 אז

תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר

מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און 10 ותפק

לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך

אורך ואפלתך כצהרים 11 ונחך יהוה תמיד

והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ

והיית כגן רוח וכמוצא מים אשר לא יכזבו

מימיו 12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור

ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות

לשבת 13 אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך

ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה

מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך

ודבר דבר 14 אז תתענג על יהוה והרכבתך

נשבעתי מקצף עליך ומנער בכך ¹⁰ כי ההרים והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל ¹¹ כן ימושו והגבעות תמוטינה--וחסדי מאתך לא יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך כי אם עשה את אשר חפצתי והצלח אשר יהיה ¹¹ עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפורך אבניך ויסדתיך בספירים ¹² ושמתי כדכר שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ ¹³ וכל בניך למודי יהוה תחת (ותחת) הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה ורב שלום בניך ¹⁴ בצדקה תכונני רחקי מעשך לשם לאות עולם לא יכרת

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות ² אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה-- שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע ³ ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הברל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עץ יבש ⁴ כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי ⁵ ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם--טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת ⁶ ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאחבה את שם יהוה להיות לו לעבדים--כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי ⁷ והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי--עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ⁸ נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו ⁹ כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער ¹⁰ צפו עורים כלם לא ידעו--כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנום ¹¹ והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו ¹² אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום לא ישוב--כי אם הרוה את הארץ והולידה

55 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב ² למח תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם ³ השו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים ⁴ הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאומים ⁵ הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו-- למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך ⁶ דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב ⁷ יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח ⁸ כי לא מחשבתי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי--נאם יהוה ⁹ כי גבהו שמים מארץ--כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם ¹⁰ כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב--כי אם הרוה את הארץ והולידה

עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה 5 והוא תפארתך ירושלם עיר הקדש-- כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא 2 התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו (התפתחי) מוסרי צוארך שביה בת ציון 3 כי כה אמר יהוה 7 חנם נמכרתם ולא בכסף תנאלו 4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם 8 ואשור באפס עשקן 5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ 6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני 7 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב-- משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך 8 קול צפוף נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון 9 פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם 10 חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו 11 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה-- הברו נשאי כלי יהוה 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל 13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד 14 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם 15 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה 2 הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו-- אל תחשכי האריכי מיתריך ויתרתיך חזקי 3 כי ימין ושמאל תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו 4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד 5 כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא 6 כי כאשר עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך 7 ברנע ציה-- לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו 3 נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו 4 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם

אמכם 2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין לעולם תהיה וצדקתי לא תחת 7 שמעו אלי עונה--הקצור קצרה ידי מפרדות ואם אין בי ידעי צדק עם תורתני בלבם אל תיראו חרפת כח להציל הן בנערתי אחריב ים אשים נהרות אנוש ומגדפתם אל תחתו 8 כי כבנדר יאכלם מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה 3 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם וישועתי לדור דורים 9 עורי עורי לבשי עז 4 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות זרוע יהוה--עורי כימי קדם דרות עולמים את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און הלוא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין לשמע כלמודים 5 אדני יהוה פתח לי און ואנכי 10 הלוא את היא המחברת ים מי תהום רבה לא מריתי אחור לא נסוגתי 6 גוי נתתי למכים השמה מעמקי ים--דרך לעבר גאולים 11 ופדויי ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם 7 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן על ראשם ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש 8 קרוב 12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש מצדיק--מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל ימות ומבן אדם חציר ינתן 13 ותשכח יהוה משפטי יגש אלי 9 הן אדני יהוה יעזר לי מי עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל הוא ירשיעני הן כלם כבנדר יבלו עש יאכלם היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית 10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו--אשר ואיה חמת המציק 14 מהר צעה להפתח ולא הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה ימות לשחת ולא יחסר לחמו 15 ואנכי יהוה וישען באלהיו 11 הן כלכם קדחי אש מאזרי אלהיך רנע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם--מיד 16 ואשם דברי בפך ובצל ידי כסיתך לנטע היתה זאת לכם למעצבה תשכבון שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר

51 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם 2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו ואברכהו 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדרבה כערן וערבתה כנן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה 4 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע 5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי אים יקוו ואל זרעי ייחלון 6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבנדר תבלה--וישביה כמו כן ימותון וישועתי וכחוך לעברים

דרכו ¹⁶ קרבו אלי שמעו זאת לא מראש יכם שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל מבועי בסתר דברתי--מעט היותה שם אני ועתה מים ינהלם ¹¹ ושמתי כל הרי לדרך ומסלתי אדני יהוה שלחני--ורוחו ¹⁷ כה אמר יהוה מצפון ומים ואלה מארץ סינים ¹³ רנו שמים להועיל מדריכך בדרך תלך ¹⁸ לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים ¹⁹ ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמעתי לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני ²⁰ צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הנידו השמיעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב ²¹ ולא צמאו בחרבות הולכים--מים מצור הזיל למו ויבקע צור--ויזבו מים ²² אין שלום אמר יהוה לרשעים

49 שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי ² וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתי הסתירני ³ ויאמר לי עבדי אתה--ישראל אשר בך אתפאר ⁴ ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי ⁵ ועתה אמר יהוה יוצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא (לו) יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי ⁶ ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצירי (ונצורי) ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ ⁷ כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב נוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו-- למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך ⁸ כה אמר יהוה בעת רצון עניתך וביום ישועה עזרתך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות ⁹ לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם ¹⁰ לא ירעבו ולא יצמאו ולא

50 כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מגושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה

ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו 7 ישאחו על כתף יסבלהו ויניחחו תחתיו ויעמד--ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו 8 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים על לב 9 זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני 10 מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה 11 קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו (עצתי) אף דברתי אף אביאנה--יצרתי אף אעשנה 12 שמעו אלי אבירי לב--הרחוקים מצדקה 13 קרבותי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארת

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו--לא באמת ולא בצדקה 2 כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו 3 הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה 4 מודעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחך נחושה 5 ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתך--פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום 6 שמעת חזה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם 7 עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם--פן תאמר הנה ידעתין 8 גם לא שמעת גם לא ידעת--גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בנוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך 9 למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך--לבילתי הכריתך 10 הנה צרפתך ולא בכסף בחרתיך בכור עני 11 למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לאחר לא אתן 12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון 13 אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו 14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלהי יהוה אהבו--יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים 15 אני אני דברתי אף קראתיו הבאתיו והצליח

מרחק איש עצתו (עצתי) אף דברתי אף אביאנה--יצרתי אף אעשנה 12 שמעו אלי אבירי לב--הרחוקים מצדקה 13 קרבותי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארת

47 רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל--שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה וענגה 2 קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות 3 תגל ערוותך--גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם 4 נאלמו יהוה צבאות שמו--קדוש ישראל 5 שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות 6 קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם רחמים--על זקן הכבדת עלך מאד 7 ותאמרי לעולם אהיה גברת--עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה 8 ועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול 9 ותבאנה לך שתי אלה רנע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפך בעצמת חבריך מאד 10 ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני--חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד 11 ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שאה לא תדעי 12 עמדי נא

ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל--נטה שמים
 לבדי רקע הארץ מי אתי (מאתי) 25 מפר
 אתות בדים וקסמים יהולל משיב חכמים
 אחור ודעתם יסכל 26 מקים דבר עבדו ועצת
 מלאכיו ישרים האמר לירושלם תושב ולערי
 יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם 27 האמר
 לצולה חרבי ונהרתיך אוביש 28 האמר לכורש
 רעי וכל חפצי ישרם ולאמר לירושלם תבנה
 והיכל תוסד

45 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר
 החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים
 אפתח--לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו
 2 אני לפניך אלך והדורים אושר (אישר)
 דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל אנדע
 3 ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים
 למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך--אלהי
 ישראל 4 למען עבדי יעקב וישראל בחירי
 ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעני 5 אני יהוה
 ואין עוד זולתי אין אלהים אאורך ולא ידעני
 6 למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס
 בלעדי אני יהוה ואין עוד 7 יוצר אור ובורא
 חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה
 כל אלה 8 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו
 צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח
 יחד--אני יהוה בראתיו 9 הוי רב את יצרו-

46 כרע בל קרס נבו--היו עצביהם
 לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא לעיפה
 2 קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם
 בשבי הלכה 3 שמעו אלי בית יעקב וכל
 שארית בית ישראל--העמסים מני בטן הנשאים
 מני רחם 4 ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני
 אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט
 5 למי תדמויני ותשוו ותמשלוני ונדמה 6 הזלים
 זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף
 במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות 14 כה

13 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה 14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם 15 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם 16 כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה 17 המוציא רכב וסוס חיל ועוזו יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו 18 אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבננו 19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות 20 תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישמן להשקות עמי בחירי 21 עם זו יצאתי לי תהלתי יספרו 22 ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל 23 לא הביאת לי שח עלתיך וזבחיך לא כבדתי לא העבדתך במנחה ולא הונעתך בלבונה 24 לא קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הונעתני בעונתיך 25 אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר 26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק 27 אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי 28 ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו 2 כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו 3 כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך 4 וצמחו בבין חציר כערבים על יבלי מים 5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה 6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים 7 ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות

ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין הביטו לראות ¹⁹ מי עור כי אם עבדי וחרש משמיע--אף אין שמע אמריכם ²⁷ ראשון לציון כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד הנה הנם ולירושלם מבשר אתן ²⁸ וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר ²⁹ הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם

42 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא ² לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו ³ קנה רצון לא ישבור ופשתה כחה לא יכבנה לאמת יוציא משפט ⁴ לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו אים ייחלו ⁵ כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים

43 בה ⁶ אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם--לאור גוים ⁷ לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך ⁸ אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים ⁹ הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם ¹⁰ שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו אים וישיביהם ¹¹ ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו ¹² ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באים יגידו ¹³ יהוה כנבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח--על איביו יתגבר ¹⁴ החשיתי מעולם--אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד ¹⁵ אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוכיש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוכיש ¹⁶ והולכתי עורים בדרך לא ידעו--בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור--אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים ¹⁷ נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו ¹⁸ החרשים שמעו והעורים

17 כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך
18 ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו זרע אברהם אהבי 9 אשר החזקתיך מקצות
19 הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקת הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי
כסף צורף 20 המסכן תרומה עץ לא ירקב אתה בחרתיך ולא מאסתיך 10 אל תירא כי
יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף
ימוט 21 הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד עזרתיך--אף תמכתיך בימין צדקי 11 הן יבשו
מראש לכם הלוא הבינותם מוסדות הארץ ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי
22 הישב על חוג הארץ וישיבה כחנכים הנוטה ריבך 12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו
כדק שמים וימתחם כאהל לשבת 23 הנותן כאין וכאפס אנשי מלחמתך 13 כי אני יהוה
רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה 24 אף בל אלהיך--מחזיק ימינך האמר לך אל תירא
נשעו אף בל זרעו--אף בל שרש בארץ גזעם אני עזרתיך 14 אל תיראי תולעת יעקב מתי
וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם 25 ואל מי תדמיוני ואשוי--יאמר קדוש 26 שאו מרום
עניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ
צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמין תשים 16 תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם
כח איש לא נעדר 27 למה תאמר יעקב ותדבר ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל
ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי 17 העניים והאביונים מבקשים מים ואין--לשונם
יעבור 28 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל
יהוה בורא קצות הארץ--לא ייעף ולא ייגע אין לא אעזבם 18 אפתח על שפיים נהרות ובתוך
חקר לתבונתו 29 נתן ליעף כח ולאין אונים בקעות מעינות אשים מדבר לאגם מים וארץ
עצמה ירבה 30 ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו 31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו
אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו ותאשור--יחדו 20 למען יראו וידעו וישימו
וישכילו יחדו--כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה 21 קרבו ריבכם יאמר יהוה
הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב 22 יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה
הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו 23 הגידו האתיות לאחור ונדעה כי
אלהים אתם אף תיטיבו ותרעו ונשתעה ונרא (ונראה) יחדו 24 הן אתם מאין ופעלכם מאפע
תועבה יבחר בכם 25 העירותי מצפון ואת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סננים כמו חמר
וכמו יוצר ירמס טיט 26 מי הגיד מראש ונדעה

מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות
 אשר ירדה 9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה
 בחלתו ויחי מחליו 10 אני אמרתי בדמי ימי
 אלכה--בשערי שאול פקדתי יתר שנותי (Sheol h7585)
 11 אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים
 לא אביט אדם עוד עם יושבי חרל 12 דורי נסע
 ונגלה מני--כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה
 יבצעני מיום עד לילה תשלימני 13 שויתי עד
 בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד
 לילה תשלימני 14 כסוס ענור כן אצפצף אהגה
 כיונה דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני
 15 מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדרה כל
 שנותי על מר נפשי 16 אדני עליהם יחיו ולכל
 בהן חיי רוחי ותחלימני והחיני 17 הגה לשלום
 מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי
 השלכת אחרי גוך כל חטאי 18 כי לא שאול
 תודך מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל
 אמתך (Sheol h7585) 19 חי חי הוא יודך כמוני היום
 אב לבנים יודיע אל אמתך 20 יהוה להושיעני
 ונגננתי נננן כל ימי חיינו על בית יהוה 21 ויאמר
 ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על השחין
 ויחי 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית
 יהוה

40 נחמו נחמו עמי--יאמר אלהיכם 2 דברו
 על לב ירושלם וקראו אליה--כי מלאה צבאה
 כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל
 חטאתיה 3 קול קורא--במדבר פנו דרך יהוה
 ישרו בערבה מסלה לאלהינו 4 כל ניא ינשא
 וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור
 והרכסים לבקעה 5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל
 בשר יחדו כי פי יהוה דבר 6 קול אמר קרא
 ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו
 כציץ השדה 7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה
 נשבה בו אכן חציר העם 8 יבש חציר נבל ציץ
 ודבר אלהינו יקום לעולם 9 על הר גבה עלי
 לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת
 ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה

39 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן
 בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה--אל חזקיהו
 וישמע כי חלה ויחזק 2 וישמח עליהם חזקיהו
 ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב
 ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית
 כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה
 דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו--ובכל
 ממשלתו 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך
 חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
 ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה
 באו אלי מבבל 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר

מלך חמת ומלך ארפר ומלך לעיר ספרוים 30 וזה לך האות--אכול השנה ספית ובשנה
הנע ועוה 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו
המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו ונטעו כרמים--ואכול (ואכלו) פרים 31 ויספה
חזקיהו לפני יהוה 15 ויתפלל חזקיהו אל פליטת בית יהודה הנשארה--שרש למטה
יהוה לאמר 16 יהוה צבאות אלהי ישראל ועשה פרי למעלה 32 כי מירושלם תצא
ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות
ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת תעשה זאת 33 לכן כה אמר יהוה אל מלך
הארץ 17 הטח יהוה אונך ושמע פקח יהוה עינך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם
וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח חץ ולא יקדמנה מנן ולא ישפך עליה סללה
לחרף אלהים חי 18 אמנם יהוה החריבו מלכי 34 בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת
אשור את כל הארצות--ואת ארצם 19 ונתן לא יבוא נאם יהוה 35 וגננתי על העיר הזאת
את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם להושיעה--למעני ולמען דוד עבדי 36 ויצא
מעשה ידי אדם עץ ואבן--ויאבדום 20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה לבדך 21 וישלח ישעיהו וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים
בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי וישב בנינוה 38 ויהי הוא משתחוה בית נסרך
ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב
אשור 22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו
לך לענה לך בתולת בת ציון--אחריוך ראש תחתיו

38 הניעה בת ירושלם 23 את מי חרפת וגדפת בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא
ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה
קדוש ישראל 24 ביד עבדיך חרפת אדני אמר יהוה צו לביתך--כי מת אתה ולא תחיה
ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים 2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה
ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו 3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי
ואבוא מרום קצו יער כרמלו 25 אני קרתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי
ושתייתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור ויבך חזקיהו בכי גדול 4 ויהי דבר יהוה אל
26 הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה--ותהי להשאות
גלים נצים ערים בצרות 27 וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות
ושדמה לפני קמה 28 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגוץ אלי 29 יען התרגוץ אלי
ושאננך עלה באזני--ושמתי חחי באפך ומתני בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת בה
אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית--עשר

יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו ⁷ וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו ⁸ ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה

37 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה ² וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים--אל ישעיהו בן אמוץ הנביא ³ ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצת היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה ⁴ אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה ⁵ ויבאו עבדי המלך חזקיהו--אל ישעיהו ⁶ ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גרפו נערי מלך אשור אותי ⁷ הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו ⁸ וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש ⁹ וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר ¹⁰ כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור ¹¹ הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות--להחריםם ואתה תנצל ¹² ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גזון ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר ¹³ איה

לך אלפים סוסים--אם תוכל לתת לך רכבים עליהם ⁹ ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני--הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים ¹⁰ ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה ¹¹ ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית--כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה ¹² ויאמר רבשקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראיהם (צואתם) ולשתות את שיניהם (מימי רגליהם) עמכם ¹³ ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר--שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור ¹⁴ כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם ¹⁵ ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור ¹⁶ אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו ¹⁷ עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ¹⁸ פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור ¹⁹ איה אלהי חמת וארפד-- איה אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון מידי ²⁰ מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו

מלכנו הוא יושיענו ²³ נטשו חבליך בל יחזקו
 כן תרנם בל פרשו נס אז חלק עד שלל מרבה
 פסחים בזוזו בז ²⁴ ובל יאמר שכן חליתי העם
 הישב בה נשא עון

35 יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח
 כחבצלת ² פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן--

כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון
 המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו ³ חזקו
 ידים רפות וברכים כשלות אמצו ⁴ אמרו
 לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם
 יבוא--גמול אלהים הוא יבוא וישעכם ⁵ אז
 תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה
 אז ידלג כאיל פסח ותתן לשון אלם כי נבקעו
 במדבר מים ונחלים בערבה ⁷ והיה השרב
 לאנם וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה
 חציר לקנה וגמא ⁸ והיה שם מסלול ודרך
 ודרך הקדש יקרא לה--לא יעברנו טמא והוא
 למו הלך דרך ואוילים לא יתעו ⁹ לא יהיה שם
 אריה ופריץ חיות בל יעלנה--לא תמצא שם
 והלכו גאולים ¹⁰ ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון
 ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה
 ישיגו ונסו יגון ואנחה

36 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו
 עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה
 הבצרות--ויתפשם ² וישלח מלך אשור את
 רבשקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו
 בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה
 במסלת שדה כובס ³ ויצא אליו אליקים בן
 חלקיהו אשר על הבית--ושבנא הספר ויואח
 בן אסף המזכיר ⁴ ויאמר אליהם רבשקה אמרו
 נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך
 אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת ⁵ אמרתי
 אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה
 על מי בטחת כי מרדת בי ⁶ הנה בטחת על
 משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר

34 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו
 תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה ² כי
 קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם
 החרימם נתנם לטבח ³ וחלליהם ישלכו
 ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדרם
⁴ ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים
 וכל צבאם יבול--כנבל עלה מגפן וכנבלת
 מתאנה ⁵ כי רותה בשמים חרבי הנה על
 אדום תרד ועל עם חרמי למשפט ⁶ חרב
 ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים
 ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה
 בבצרה וטבח גדול בארץ אדום ⁷ וירדו
 ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם
 מדם ועפרם מחלב ידשן ⁸ כי יום נקם ליהוה--
 שנת שלומים לריב ציון ⁹ ונהפכו נחליה לזפת
 ועפרה לנפרית והיתה ארצה לזפת בערה
¹⁰ לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה
 מדור לדור תחרב--לנצח נצחים אין עבר בה
¹¹ וירשוה קאת וקפור וינשוף וערב ישכנו בה
 ונטה עליה קו תהו ואבני בהו ¹² חריה ואין שם
 מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס ¹³ ועלתה
 ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה
 נוה תנים חציר לבנות יענה ¹⁴ ופגשו ציים את
 איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגיעה
 לילית ומצאה לה מנוח ¹⁵ שמה קננה קפוז
 ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו
 דיות אשה רעותה ¹⁶ דרשו מעל ספר יהוה
 וקראו--אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא
 פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן ¹⁷ והוא

8 ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם **33** הוי שודר ואתה לא שדוד ובוגד

תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו למס יהיו
9 וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה
אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם

32 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט
ישרו ² והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם
כפלגי מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה
3 ולא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה
4 ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים
תמהר לדבר צחות ⁵ לא יקרא עוד לנבל
נדיב ולכילי לא יאמר שוע ⁶ כי נבל נבלה
ידבר ולבו יעשה און--לעשות חנף ולדבר
אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא
יחסיר ⁷ וכלי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל
ענוים (עניים) באמרי שקר ובדבר אביון
משפט ⁸ ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות
יקום ⁹ נשים שאננות--קמנה שמענה קולי בנות
בטחות--האזנה אמרתי ¹⁰ ימים על שנה תרגזנה
בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא ¹¹ חרדו
שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על
חלצים ¹² על שדים ספדים על שדי חמד
על גפן פריה ¹³ על אדמת עמי קוץ שמיר
תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה ¹⁴ כי
ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה
בעד מערות עד עולם--משוש פראים מרעה
עדרים ¹⁵ עד יערה עלינו רוח ממרום והיה
מדבר לכרמל וכרמל (והכרמל) ליער יחשב
16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב
17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה--
השקט ובטח עד עולם ¹⁸ וישב עמי בנוה שלום
ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות ¹⁹ וברד
ברדת היער ובשפלה תשפל העיר ²⁰ אשריכם
זרעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור

10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא שבעתים כאור שבעת הימים--ביום חבש יהוה תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות 27 הנה שם 11 סורו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו את קדוש ישראל 12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק וגלוי שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ותשענו עליו 13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ ורסן מתעה על לחיי עמים 29 השיר יהיה לכם נפל נבעה בחומה נשנבה--אשר פתאם לפתע כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל יבוא שברה 14 ושברה כשבר נבל יוצרים לבוא בהר יהוה אל צור ישראל 30 והשמיע כתות--לא יחמל ולא ימצא במכתו חרש יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא 15 כי כה ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד 31 כי אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה 32 והיה תושעון--בהשקט ובבטחה תהיה נבורתכם כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו ולא אביתם 16 ותאמרו לא כי על סוס ננוס על בתיפנים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם (בם) 33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא אלף אחד מפני גערת אחד--מפני גערת 17 חמשה תנסו עד אם נותרתם כתרן על ראש ועצים הרבה--נשמת יהוה כנחל גפרית בערה ההר וכנס על הגבעה 18 ולכן יחכה יהוה בה

לחנכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט 31 הוירדים מצרים לעזרה על סוסים יהוה אשרי כל חוכי לו 19 כי עם בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך--כשמעתו ענד 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריד והיו עיניך ראות את מוריד 21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו 22 ושמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו 23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמך ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב 24 והאלפים והעירים עבדי האדמה כליל חמיץ יאכלו--אשר זרה ברחת ובמזרה 25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים--ביום הרג רב בנפל מגדלים 26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה

31 הוירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד--ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו 2 וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און 3 ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר--ויחדו כלם יכליון 4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יחנה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה 5 כצפרים עפות--כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט 6 שובו לאשר העמיקו סרה--בני ישראל 7 כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו--אשר עשו לכם ידיכם חטא

27 כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על
 כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט
 28 לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם
 גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו 29 גם זאת מעם
 יהוה צבאות יצאה הפלא עצה הגדיל תושיה
29 הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו
 שנה על שנה חנים ינקפו 2 והציקותי לאריאל
 והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל 3 וחניתי
 כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך
 מצרת 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח
 אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר
 אמרתך תצפצף 5 והיה כאבק דק המון זריך
 וכמן עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם
 6 מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול
 גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה 7 והיה
 כחלים חזון לילה המון כל הגוים הצבאים
 על אריאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה
 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקין

30 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה
 ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי--למען ספות
 חטאת על חטאת 2 ההלכים לרדת מצרים
 ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל
 מצרים 3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות
 בצל מצרים לכלמה 4 כי היו בצען שריו
 ומלאכיו חנס יגיעו 5 כל הבאיש על עם לא
 יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת
 וגם לחרפה 6 משא בהמות נגב בארץ צרה
 וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף
 ישאו על כתף עירים חילהם ועל רבשת גמלים
 אוצרתם על עם לא יועילו 7 ומצרים הבל וריק
 יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת 8 עתה
 בוא כתבה על לוח אתם--ועל ספר חקה ותהי
 ליום אחרון לעד עד עולם 9 כי עם מרי הוא
 בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה
 חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר 15 הוי

לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים ונביא שנו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר
 2 ביום ההוא כרם חמר ענו לה 3 אני יהוה שגו בראה פקו פליליה 8 כי כל שלחנות מלאו
 נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה קיא צאה בלי מקום 9 את מי יורה דעה ואת מי
 ויום אצרנה 4 חמה אין לי מי יתנני שמיר יבין שמועה--גמולי מחלב עתיקי משדים 10 כי
 שית במלחמה--אפשעה בה אציתנה יחד 5 או צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו--זעיר שם זעיר
 יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי שם 11 כי בלעני שפה ובלשון אחרת ידבר אל
 6 הבאים ישרש יעקב וציץ ופרח ישראל ומלאו העם הזה 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה
 פני תבל תנובה 7 הכמכת מכהו הכהו אם הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע
 כהרג הרגיו הרג 8 בסאסאה בשלחה תריבנה 13 והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו
 הגה ברוחו הקשה ביום קדים 9 לכן בזאת קו לקו זעיר שם זעיר שם--למען ילכו וכשלו
 יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו אחר ונשברו ונוקשו ונלכדו 14 לכן שמעו
 כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות לא יקמו דבר יהוה אנשי לצון--משלי העם הזה אשר
 אשרים וחמנים 10 כי עיר בצורה בדד נוה בירושלם 15 כי אמרתם כרתנו ברית את מות
 משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ ועם שאול עשינו חזה שיט (שוט) שוטף כי עבר
 וכלה סעפיה 11 ביבש קצירה תשברנה נשים (יעבר) לא יבואו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר
 באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא--על נסתרנו (Sheol h7585) 16 לכן כה אמר אדני יהוה
 כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו 12 והיה ביום יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד
 ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מוסד--המאמין לא יחיש 17 ושמתי משפט לקו
 מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר
 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו מים ישטפו 18 וכפר ברייתכם את מות וחזותכם
 האבדים בארץ אשור והנדרחים בארץ מצרים את שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם
 והשתחו ליהוה בהר הקדש בירושלם לו למרמס (Sheol h7585) 19 מדי עברו יקח אתכם
28 הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק
 צבי תפארתו--אשר על ראש גיא שמנים הלומי זועה הבין שמועה 20 כי קצר המצע מהשתרע
 יין 2 הגה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער והמסכה צרה כהתכנס 21 כי כהר פרצים יקום
 קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ-- יהוה כעמק בגבעון ירגז--לעשות מעשהו זר
 ביד 3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו 22 ועתה
 אפרים 4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה
 אשר על ראש גיא שמנים--כבכורה בטרם קיץ ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות--על
 אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה כל הארץ 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו
 5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי אמרתי 24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח
 ולצפירת תפארה--לשאר עמו 6 ולרוח משפט-- וישדד אדמתו 25 הלוא אם שוה פניה והפיץ
 ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן
 שערה 7 וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן וכסמת גבלתו 26 ויסרו למשפט אלהיו יורנו

אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד ב²⁶ ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל 19 רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ 2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים מוט התמוטטה ארץ 20 נוע תנוע ארץ כשכור 3 יצר סמוך תצר שלום שלום כי כך בטוח והתגודדה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה 4 בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור ולא תסיף קום 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה 22 ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים יפקדו 23 וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד

25 יהוה אלהי אתה--ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן 2 כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה 3 על כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ייראוך 4 כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר 5 כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים 7 ובלע בהר הזה פני הלזת הלזת על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים 8 בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ--כי יהוה דבר 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיינו לו ויושיענו זה יהוה קיינו לו נגילה ונשמחה בישועתו 10 כי תנוח יד יהוה בהר הזה--ונדרוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי (במו) מדמנה 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו 12 ומבצר משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ--עד עפר

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל

יהרסך 20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיהו 21 והלבשתי כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה 22 ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח 23 ותקעתי יתר במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו 24 ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן-- מכלי האנגות ועד כל כלי הנבלים 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתר התקועה עתיק

במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה-- כי יהוה דבר

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדד מבית מבוא מארץ כתים נגלה למו 2 דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלאוך 3 ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר גוים 4 בושי צידון-- כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים-- רוממתי בתולות 5 כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צר 6 עברו תרשישה הילילו ישבי אי 7 הזאת לכם עליזה מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור 8 מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ 9 יהוה צבאות יעצה-- לחלל גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ 10 עברי ארצך כיאר בת תרשיש אין מזח עוד 11 ירו נטה על הים הרגיו ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד מעזניה 12 ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת בת צידון כתיים (כתים) קומי עברי-- גם שם לא ינוח לך 13 הן ארץ כשדים זה העם לא היה-- אשר יסדה לציים הקימו בחיניו (בחוניו) עוררו ארמנותיה-- שמה למפלה 14 הילילו אניות תרשיש כי שדד יושב הארץ 18 והיה הנס מקול הפחד יפל

כוש 4 כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת 17 ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי גלות כוש נערים וזקנים--ערום ויחף וחשופי יהוה אלהי ישראל דבר

22 משא ניא חזיון מה לך אפוא כי עליית כלך לגנות 2 תשאות מלאה עיר הומיה--קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה 3 כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו 4 על כן אמרתי שנו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על

21 משא מדבר ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה 2 חזות קשה הנד לי הבוגד בוגד והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבתי 3 על כן מלאו מתני חלחלה--צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבלתי מראות 4 תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי שם לי לחרדה 5 ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן 6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד 7 וראה רכב צמד פרשים--רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב 8 ויקרא אריה--על מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרת אנכי נצב כל הלילות 9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ 10 מדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל--הגדתי לכם 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל 12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו 13 משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים 14 לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדר 15 כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נשושה ומפני קשת דרוכה 16 צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ומפני כבד מלחמה 16 כי כה אמר אדני אלי ידים שמה תמות ושמה מרכבות כבודך--קלון בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר בית אדניך 19 והדפתיך ממצבך וממעמדך

ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה--גוי קו קו 13 גואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו 3 כל ישרי פנת שבטיה 14 יהודה מסך בקרבה רוח עועים תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור שופר תשמעו 4 כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה בקיאו 15 ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה (אשקטה) ואביטה במכוני כחם צח עלי אור ראש וזנב כפה ואנמון 16 ביום ההוא יהיה כעב של בחם קציר 5 כי לפני קציר כתם פרח מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד ובסר גמל יהיה נצה וכרת הזלזלים במזמרות יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו 17 והיתה ואת הנטישות הסיר התז 6 יעזבו יחדו לעיט אדמת יהודה למצרים לחנא כל אשר יזכיר הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל אתה אליו יפחד--מפני עצת יהוה צבאות אשר בהמת הארץ עליו תחרף 7 בעת ההיא יובל הוא יועץ עליו 18 ביום ההוא יהיו חמש ערים שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת 19 ביום נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו 2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אכלע ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל הידענים 4 וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל במ נאם האדון יהוה צבאות 5 ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש 6 והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו 7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואיננו 8 ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני מים אמללו 9 ובשו עבדי פשתים שריקות וארגים חורי 10 והיו שתתיה מדכאים כל עשי שכר אנמי נפש 11 אך אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם 12 אים אפוא חכמך ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים

20 בשנת בא תרתן אשרודה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגלך ויעש כן הלך ערום ויחף 3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף--שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל

עד יהי נשמע קולם על כן חלצי מואב יריעו-- יוכל¹³ זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב-- נפשו ירעה לו⁵ לבי למואב יזעק בריחה עד מאז¹⁴ ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים צער עגלת שלשה כי מעלה הלוחית בבכי כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון יעלה בו-- כי דרך חורנים זעקת שבר יעצרו הרב ושאר מעט מזער לוא כביר

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה² עזבות ערי ערער לעדרים תהיינה ורבעו ואין מחיר³ ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר אדם ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות⁴ והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה⁵ והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון² והיה כעוף נודד קן משלח-- תהיינה בנות מואב מעברת לארנון³ הביאו (הביאי) עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים-- נדד אל תגלי⁴ יגורו בך נדחי מואב הוי סתור למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס מן הארץ⁵ והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק⁶ שמענו גאון מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו⁷ לכן ייליל מואב למואב-- כלה ייליל לאשישי קיר חרשת תהנו אך נכאים⁸ כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה-- עד יעזר נענו תעו מדבר שלחותיה נטשו עברו ים⁹ על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצץ ועל קצירך הידד נפל¹⁰ וגאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך-- הידד השבתי¹¹ על כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש¹² והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא

18 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש² השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך

נערים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם ¹⁹ והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ²⁰ לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבצו שם ²¹ ורבצו שם ציים ומלאו בתייהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם ²² וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי עננ וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו

14 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב ² ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלו בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם ³ והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגנך--ומן העבדה הקשה אשר עבד בך ⁴ ונשאת המשל הזה על מלך בבל--ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה ⁵ שבר יהוה מטה רשעים--שבט משלים ⁶ מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך ⁷ נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה ⁸ גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו ⁹ שאול מתחת רגזה לך--לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ--הקים מכסאותם כל מלכי גוים (Sheol h7585) ¹⁰ כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת ¹¹ הורד שאול נאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיד תולעה (Sheol h7585) ¹² איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים ¹³ ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה--ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון ¹⁴ אעלה על במתי עב אדמה לעליון ¹⁵ אך אל שאול תורד אל ירכתי בור (Sheol h7585) ¹⁶ ראיך

15 משא מואב כי בליל שרד ער מואב נדמה--כי בליל שרד קיר מואב נדמה ² עלה הבית ודיבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל--בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה ³ בחוצתיו חגרו שק על גנותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי ⁴ ותזעק חשבון ואלעלה

ויצא חמר מגזע ישי ונצר משרשי
 יפרה 2 ונחה עליו רוח יהודה--רוח חכמה
 ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת
 יהוה 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו
 ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח 4 ושפט בצדק
 דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ
 בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע 5 והיה
 צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו 6 וגר
 זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר
 ומריא יחדו ונער קטן נהג בם 7 ופרה ודב
 תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר
 יאכל תבן 8 ושעשע יונק על חר פתן ועל
 מאורת צפעוני גמול ידו הדה 9 לא ירעו ולא
 ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה
 את יהוה כמים לים מכסים 10 והיה ביום
 ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים
 ידרשו והיתה מנחתו כבוד 11 והיה ביום ההוא
 יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו--
 אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש
 ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים 12 ונשא
 נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה
 יקבץ מארבע כנפות הארץ 13 וסרה קנאת
 אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא
 את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים 14 ועפו
 בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם
 אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם
 15 והחררים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו
 על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים
 והדריך בנעלים 16 והיתה מסלה--לשאר עמו
 אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום
 עלתו מארץ מצרים

ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי
 אנפת בי ישב אפך ותנחמני 2 הנה אל ישועתי

13 משא בכל--אשר חזה ישעיהו בן אמוץ
 2 על הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו
 יד ויבאו פתחי נדיבים 3 אני צויתי למקדשי
 גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי 4 קול המון
 בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים
 נאספים--יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה
 5 באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי
 זעמו לחבל כל הארץ 6 הילילו כי קרוב
 יום יהוה כשר משדי יבוא 7 על כן כל ידיים
 תרפינה וכל לבב אנוש ימס 8 ונבהלו--צירים
 וחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש אל רעהו
 יתמהו פני להבים פניהם 9 הנה יום יהוה בא
 אכזרי ועברה וחרון אף--לשום הארץ לשמה
 וחטאיה ישמיד ממנה 10 כי כוכבי השמים
 וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו
 וירח לא יגיה אורו 11 ופקדתי על תבל רעה
 ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגאות
 עריצים אשפיל 12 ואקיר אנוש מפז ואדם מכתם
 אופיר 13 על כן שמים ארגיז ותרעש הארץ
 ממקומה--בעברת יהוה צבאות וביום חרון
 אפו 14 והיה כצבי מדה וכצאן ואין מקבץ איש
 אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו 15 כל הנמצא
 ידקר וכל הנספה יפול בחרב 16 ועלליהם
 ירטשו לעיניהם ישסו בתיים ונשיהם תשגלנה
 (תשכבנה) 17 הנני מעיר עליהם את מדי אשר
 כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו 18 וקשתות

בערה כאשר רשעה שמיר ושית תאכל ותצת כנף ופצה פה ומצפצף 15 היתפאר הגרזן בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן 19 בעברת על החצב בו אם יתגדל המשור על מניפו יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת כהניף שבט ואת מרימו כהרים מטה לא עץ אש איש אל אחיו לא יחמלו 20 ויגזר על ימין 16 לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו-- ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר רזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש 17 והיה זרעו יאכלו 21 מנשה את אפרים ואפרים את אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה מנשה-- יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה אפו ועוד ידו נטויה

כמסס נסס 19 ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם 20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל-- באמת 21 שאר ישוב שאר יעקב-- אל אל נבור 22 כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים-- שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה 23 כי כלה ונחרצה-- אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ 24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים 25 כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם 26 ועורר עליי יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים 27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן 28 בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו 29 עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה-- גבעת שאול נסה 30 צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישה עניה ענתות 31 נדרה מדמנה ישבי הנבים העיזו 32 עוד היום בנב לעמוד ינפף ידו הר בית (בת) ציון גבעת ירושלים 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו 34 ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול

10 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו 2 להטות מדין דלים ולנזל משפט עניי עמי-- להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו 3 ומה תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם 4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה 5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי 6 בנוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצוננו-- לשלל שלל ולבז בז ולשימו (ולשומו) מרמס כחמר חוצות 7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט 8 כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים 9 הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפר חמת אם לא כדמשק שמרון 10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון-- ולאליה כן אעשה לירושלם ולעצביה 12 והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם-- אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו 13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתידתיהם (ועתודתיהם) שושתי ואוריד כאביר יושבים 14 ותמצא קקן ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדר

בן יברכיהו³ ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד
בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש
בז⁴ כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי--ישא
את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך
אשור⁵ ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר⁶ יען
כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט
ומשוש את רצין ובן רמליהו⁷ ולכן הנה אדני
מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים--
את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל
אפיקיו והלך על כל גדותיו⁸ וחלף ביהודה
שטף ועבר עד צואר יגיע והיה משות כנפיו
מלא רחב ארצך עמנו אל⁹ רעו עמים וחתו
והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו
וחתו¹⁰ עצו עצה ותפדו דברו דבר ולא יקום
כי עמנו אל¹¹ כי כה אמר יהוה אלי כחזקת
היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר
לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם
הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו
את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם
והוא מערצכם¹⁴ והיה למקדש ולאבן נגף
ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש--
ליושב ירושלם¹⁵ וכשלו במ רבים ונפלו
ונשברו ונוקשו ונלכדו¹⁶ צור תעודה חתום
תורה בלמדי¹⁷ וחכיתי ליהוה המסתיר פניו
מבית יעקב וקויתי לו¹⁸ הנה אנכי והילדים
אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל--
מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון¹⁹ וכי
יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים
המצפצפים והמהגים הלוא עם אל אלהיו
ידרש בעד החיים אל המתים²⁰ לתורה
ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין
לו שחר²¹ ועבר בה נקשה ורעב והיה כי
ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו--ופנה

למעלה²² ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה
מעוף צוקה ואפלה מנחת

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון
הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון
הכביד--דרך הים עבר הירדן גליל הגוים
העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי
בארץ צלמות אור נגה עליהם³ הרבית הגוי
לא (לו) הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת
בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל⁴ כי את על
סבלו ואת מטה שכמו שבט הנגש בו--החתת
כיום מדין⁵ כי כל סאון סאן ברעש ושמלה
מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש
כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה
על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי
עד שר שלום⁷ לם רבה (למרבח) המשרה
ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו
להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה
ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת
דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל⁹ וידעו
העם כלו אפרים ויושב שמרון בנאווה ובגדל
לבב לאמר¹⁰ לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים
גדעו וארזים נחליף¹¹ וישגב יהוה את צרי
רצין עליו ואת איביו יסכסך¹² ארם מקדם
ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה¹³ והעם
לא שב עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו
ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון--
יום אחד¹⁵ זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא
מורה שקר הוא הזנב¹⁶ ויהיו מאשרי העם הזה
מתעים ומאשריו מבלעים¹⁷ על כן על בחוריו
לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת אלמנותיו לא
ירחם--כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה¹⁸ כי

הקורא והבית ימלא עשן ⁵ ואמר אוי לי כי שנה יחת אפרים מעם ⁹ וראש אפרים שמרון נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך יהוה לא תאמנו ¹⁰ ויוסף יהוה דבר אל אחז לאמר צבאות--ראו עיני ⁶ ויעף אלי אחד מן השרפים ¹¹ שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה ובידו רצפה במלקחים--לקח מעל המזבח או הגבה למעלה ^(Sheol h7585) ¹² ויאמר אחז לא ⁷ וינע על פי--ויאמר הנה נגע זה על שפתיך אשאל ולא אנסה את יהוה ¹³ ויאמר שמעו נא וסר עונך וחטאתך תכפר ⁸ ואשמע את קול בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני ⁹ ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו ¹⁰ השמן לב העם הזה ואזניו חכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושכ- ורפא לו ¹¹ ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה ¹² ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ ¹³ ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת במ--זרע קדש מצבתה **7** ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה ² ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי יער מפני רוח ³ ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה--אל מסלת שדה כובס ⁴ ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות האוירים העשנים האלה--בחר אף רצין וארם ובן רמליהו ⁵ יען כי יעץ עליך ארם--רעה אפרים ובן רמליהו לאמר ⁶ נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל ⁷ כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה ⁸ כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש

את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש מקרבה--ברוח משפט וברוח בער ⁵ וברא יהוה על כל מכוני הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן וננה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה ⁶ וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר

5 אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן שמן ² ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקן לעשות ענבים ויעש באשים ³ ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה--שפטו נא ביני ובין כרמי ⁴ מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קייתי לעשות ענבים ויעש באשים ⁵ ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס ⁶ ואשיתוהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר ⁷ כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקן למשפט והנה משפט לצדקה והנה צעקה ⁸ הוי מגיעי בית בבית--שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ ⁹ באזני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו--גדלים וטובים מאין יושב ¹⁰ כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה ¹¹ הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם ¹² והיה כנור ונבל תף וחליל ויין--

6 משתייהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו ¹³ לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמנונו צחה צמא ¹⁴ לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלתי חק וירד הדרה והמונה ושאוניה ועלז בה ¹⁵ Sheol h7585) וישח אדם וישפל איש ועיני נבהים תשפלנה ¹⁶ ויגבה

למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות
9 וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם 10 בוא עני כבודו 9 הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם
בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו
גאנו 11 עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים להם רעה 10 אמרו צדיק כי טוב כי פרי
ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא 12 כי יום ליהוה מעלליהם יאכלו 11 אוי לרשע רע כי גמול
צבאות על כל גאה--ורם ועל כל נשא ושפל ידיו יעשה לו 12 עמי ננשיו מעולל ונשים משלו
13 ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתיך בלעו
כל אלוני הבשן 14 ועל כל ההרים הרמים 13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים 14 יהוה
ועל כל הנבעות הנשאות 15 ועל כל מנדל גבה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם בערתם
ועל כל חומה בצורה 16 ועל כל אניות תרשיש הכרם גזלת העני בבתיכם 15 מלכם (מה
ועל כל שכיות החמדה 17 ושח גבהות האדם לכם) תדכאו עמי לפני עניים תטחנו נאם אדני
ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא יהוה צבאות 16 ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות
18 והאלילים כליל יחלף 19 ובאו במערות ציון ותלכנה נטוות (נטויות) גרון ומשקרות
צרים ובמחלות עפר--מפני פחד יהוה ומהדר עינים הלוך וטפף תלכנה וברגליהם תעכסנה
גאנו בקומו לערץ הארץ 20 ביום ההוא ישליך 17 ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתחן
האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו--אשר יערה 18 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת
עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים העכסים והשביסים--והשהרנים 19 הנטפות
21 לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים-- והשירות והרעלות 20 הפארים והצעדות
מפני פחד יהוה ומהדר גאנו בקומו לערץ והקשרים ובתי הנפש והלחשים 21 הטבעות
הארץ 22 חדלו לכם מן האדם אשר נשמה ונזמי האף 22 המחלצות והמעטפות והמטפחות
והחריטים 23 והגלינים והסדינים והצניפות באפו כי במה נחשב הוא

3 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען
לחם וכל משען מים 2 גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן 3 שר חמשים ונשוא
פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש 4 ונתתי

נערים שריהם ותעלולים ימשלו בם 5 וננש העם איש באיש ואיש ברעהו וירבהו הנער בזקן
והנקלה בנכבד 6 כי יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה
הזאת תחת ירך 7 ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא
תשימי קצין עם 8 כי כשלה ירושלם ויהודה הכתוב לחיים בירושלם 4 אם רחץ אדני

ישעה

כתולע כצמר יהיו 19 אם תאבו ושמעתם--

טוב הארץ תאכלו 20 ואם תמאנו ומריתם--

חרב תאכלו כי פי יהוה דבר 21 איכה היתה

לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין

בה--ועתה מרצחים 22 כספך היה לסיגים

סבאך מהול במים 23 שריך סוררים וחברי

גנבים--כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא

ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם 24 לכן

נאם האדון יהוה צבאות--אביר ישראל הוי

אנחם מצרי ואנקמה מאויבי 25 ואשיבה ידי

עליך ואצרף כבר סיניך ואסירה כל בדיליך

26 ואשיבה שפטך כבראשנה ויעציך כבתחלה

אחרי כן יקרא לך עיר הצדק--קריה נאמנה

27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה 28 ושבר

פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו 29 כי

יבשו מאילים אשר חמודתם ותחפרו--מהננות

אשר בחרתם 30 כי תהיו כאלה נבלת עלה

וכננה אשר מים אין לה 31 והיה החסן לנערת

ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה

2 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על

יהודה וירושלם 2 והיה באחרית הימים נכון

יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות

ונהרו אליו כל הגוים 3 והלכו עמים רבים

ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי

יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון

תצא תורה ודבר יהוה מירושלם 4 ושפט בין

הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבנותם

לאתים וחניתותיהם למזמרות--לא ישא גוי אל

גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה 5 בית יעקב--

לכו ונלכה באור יהוה 6 כי נששתה עמך

בית יעקב--כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים

ובילדי נכרים ישפיקו 7 ותמלא ארצו כסף

וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים

ואין קצה למרכבתיו 8 ותמלא ארצו אלילים

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה

וירושלם--בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי

יהודה 2 שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה

דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי 3 ידע

שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע

עמי לא התבונן 4 הוי גוי חטא עם כבוד עון--

זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה

נאצו את קדוש ישראל--נזרו אחר 5 על מה

תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל

לבב דוי 6 מכף רגל ועד ראש אין בו מתם

פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו

ולא רככה בשמן 7 ארצכם שממה עריכם

שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים

אתה ושממה כמהפכת זרים 8 ונותרה בת ציון

כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה

9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט--

כסדם היינו לעמרה דמינו 10 שמעו דבר

יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם

עמרה 11 למה לי רב זבחים יאמר יהוה

שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים

וכבשים ועתודים לא חפצתי 12 כי תבאו

לראות פני--מי בקש זאת מידכם רמס חצרי

13 לא תוסיפו הביא מנחת שוא--קטרת תועבה

היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און

ועצרה 14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו

עלי לטרח נלאיתי נשא 15 ובפרשכם כפיכם

אעלים עיני מכם--גם כי תרבו תפלה אינני

שמע ידיכם דמים מלאו 16 רחצו הזכו--הסירו

רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע 17 למדו

היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום

ריבו אלמנה 18 לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם

יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו

בשנים עשר חדרש בעשרים ושבעה לחדש נשא
אויל מרדך מלך בכל בשנת מלכו את ראש
יהויכין מלך יהודה--מבית כלא 28 וידבר אתו
טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר
אתו בבבל 29 ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם
תמיד לפניו כל ימי חייו 30 וארחתו ארחת
תמיד נתנה לו מאת המלך--דבר יום ביומו
כל ימי חיו

15 ואת המחנות ואת המזרקות אשר זהב זהב
 ואשר כסף כסף--לקח רב טבחים 16 העמודים
 שנים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה
 לבית יהוה--לא היה משקל לנחשת כל הכלים
 האלה 17 שמנה עשרה אמה קומת העמוד
 האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש
 אמה (אמות) ושבעה ורמנים על הכתרת סביב
 הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השבעה
 18 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת
 צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף
 19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד
 על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני
 המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא
 המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ
 הנמצאים בעיר 20 ויקח אתם נבוזראדן רב
 טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלתה
 21 ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ
 חמת ויגל יהודה מעל אדמתו 22 והעם הנשאר
 בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך
 בבל--ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן
 שפן 23 וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים
 כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל
 גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן
 בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו
 בן המעכתי--המה ואנשיהם 24 וישבע להם
 גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו
 מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך
 בבל--ויטב לכם 25 ויהי בחדש השביעי בא
 ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה
 ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת
 היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה
 26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים
 ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים 27 ויהי
 בשלישים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה

כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר בחטאת מנשה ככל אשר עשה 4 וגם דם הנקי
 הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא
 אשר אמרתי יהיה שמי שם 28 ויתר דברי אבה יהוה לסלח 5 ויתר דברי יהויקים וכל
 יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
 ספר דברי הימים--למלכי יהודה 29 בימיו הימים--למלכי יהודה 6 וישכב יהויקים עם
 עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור- אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו 7 ולא הסיף
 -על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך
 וימיתו במגדו כראתו אתו 30 וירכבהו עבדיו בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר
 מת ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברו בקברתו היתה למלך מצרים 8 בן שמנה עשרה שנה
 ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם
 אתו וימליכו אתו תחת אביו 31 בן עשרים ושם אמו נחשטא בת אלנתן מירושלם 9 ויעש
 ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו 10 בעת
 מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו ההיא--עלה (עלו) עבדי נבכדנאצר מלך
 מלכנה 32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו בבל ירושלם ותבא העיר במצור 11 ויבא
 אבתיו 33 ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ נבכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים
 חמת במלך (ממלך) בירושלם ויתן ענש על עליה 12 ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך
 הארץ מאה ככר כסף וככר זהב 34 וימלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו
 פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו מלך בבל בשנת שמנה למלכו 13 ויוצא משם
 אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך
 ויבא מצרים וימת שם 35 והכסף והזהב נתן ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה
 יהויקים לפרעה--אך העריך את הארץ לתת מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה
 את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את 14 והגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת
 הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת לפרעה כל גבורי החיל עשרה (עשרת) אלפים גולה
 נכה 36 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם
 ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו הארץ 15 ויגל את יהויכין בבלה ואת אס המלך
 זבדיה (זבודה) בת פדיה מן רומה 37 ויעש ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי (אילי)
 הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו הארץ הוליך גולה מירושלם בבלה 16 ואת
 כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר
 אלף--הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה 17 וימלך בבל את
 מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו 18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת
 עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל (חמוטל) בת ירמיהו מלכנה 19 ויעש הרע
 פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו--

24

בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו 2 וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת
 גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבירו כדבר יהוה--
 אשר דבר ביד עבדיו הנביאים 3 אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו--

את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל ישראל--גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתן צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה קדרון ונשא את עפרם בית אל⁵ והשבית את¹⁶ ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים וישרף על המזבח ויטמאהו--כדבר יהוה אשר לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים השמים⁶ ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ האלה¹⁷ ויאמר--מה הציון הלז אשר אני ראה לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה בני העם⁷ ויתן את בתי הקדשים אשר בבית אשר עשית על המזבח בית אל¹⁸ ויאמר הניחו יהוה אשר הנשים ארנות שם בתים--לאשרה לו איש אל ינע עצמותיו וימלטו עצמותיו--⁸ ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את עצמות הנביא אשר בא משמרן¹⁹ וגם את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עד באר שבע ונתן את במות השערים אשר עשו מלכי ישראל להכעיס--הסיר יאשיהו פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול ויעש להם--ככל המעשים אשר עשה בבית איש בשער העיר⁹ אך לא יעלו כהני הבמות אל²⁰ ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וישב בתוך אחיהם¹⁰ וטמא את התפת אשר בני בני ירושלם²¹ ויצו המלך את כל העם לאמר (בן) הנם לבלתי להעביר איש את בנו ואת עשו פסח ליהוה אלהיכם--ככתוב על ספר בתו באש--למלך¹¹ וישבת את הסוסים אשר הברית הזה²² כי לא נעשה כפסח הזה מימי נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי לשכת נתן מלך הסרים אשר בפרורים ואת ישראל--ומלכי יהודה²³ כי אם בשמנה עשרה מרכבות השמש שרף באש¹² ואת המזבחות שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה--אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה בירושלם²⁴ וגם את האבות ואת הידענים ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר בית יהוה--נתן המלך וירץ משם והשליך את נראו בארץ יהודה ובירושלם--בער יאשיהו עפרם אל נחל קדרון¹³ ואת הבמות אשר למען הקים את דברי התורה הכתבים על אל פני ירושלם אשר מימין להר המשחית הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקן²⁵ וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל צידנים ולכמוש שקן מואב ולמלכם תועבת יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו--ככל בני עמון--טמא המלך¹⁴ ושבר את המצבות תורת משה ואחריו לא קם כמהו²⁶ אך לא ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו אדם¹⁵ וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה ביהודה--על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את²⁷ ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני

תחתיו ²⁵ ויתר דברי אמן אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי יהודה ¹⁴ וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ²⁶ ויקבר אתו בקברתו בנן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו

22 בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת ² ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמואל ³ ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר ⁴ עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה--אשר אספו שמרי הסף מאת העם ⁵ ויתנה (ויתנוהו) על יד עשי המלאכה המפקדים בבית (בית) יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדרך הבית ⁶ לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית ⁷ אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים ⁸ ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו ⁹ ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנחו על יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה ¹⁰ ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקראהו שפן לפני המלך ¹¹ ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו ¹² ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מויכיה ואת שפן הספר ואת עבד המלך--לאמר ¹³ לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבותינו על

23 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם ² ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישרי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה ³ ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית ⁴ ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה

אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר
 15 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי
 כל אשר בביתי ראו--לא היה דבר אשר לא משה 9 ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את
 הראיתם באצרת 16 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני
 שמע דבר יהוה 17 הנה ימים באים ונשא כל ישראל 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים
 אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה לאמר 11 יען אשר עשה מנשה מלך יהודה
 בבלה לא יותר דבר אמר יהוה 18 ומבניך התעבות האלה--הרע מכל אשר עשו האמרי
 אשר יצאו ממך אשר תוליד--יקח (יקחו) והיו אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו 12 לכן
 סריסים בהיכל מלך בבל 19 ויאמר חזקיהו כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה
 אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו (שמעה)--
 הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי 20 ויתר דברי-תצלנה שתי אזניו 13 ונטיתי על ירושלם את
 חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה קן שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את
 ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא הם ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך
 כתובים על ספר דברי הימים--למלכי יהודה על פניה 14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתי
 21 וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם
 תחתיו 15 יען אשר עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים

21 בן שנים עשרה שנה מנשה במלכו
 וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו
 חפצי בה 2 ויעש הרע בעיני יהוה--כתועבת
 הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל
 3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו
 ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה
 אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים
 ויעבד אתם 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר
 אמר יהוה בירושלם אשים את שמי 5 ויבן
 מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית
 יהוה 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה
 אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה--
 להכעיס 7 וישם את פסל האשרה אשר עשה-
 בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה
 בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל
 שבטי ישראל אשים את שמי לעולם 8 ולא
 אסיף להניד רגל ישראל מן הארמה אשר

הניעה בת ירושלם 22 את מי חרפת וגדפת **20** בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא
ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה
קדוש ישראל 23 ביד מלאכיך חרפת אדני אמר יהוה צו לביתך--כי מת אתה ולא תחיה
ותאמר ברכב (ברב) רכבי אני עליתי מרום 2 ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל--אל יהוה
הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור 3 לאמר 3 אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי
ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו 24 אני לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך
קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול 4 ויהי ישעיהו--
יארי מצור 25 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי לא יצא העיר (חצר) התיכנה ודבר יהוה--
למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה--ותהי היה אליו לאמר 5 שוב ואמרת אל חזקיהו נניד
להשות גלים נצים ערים בצרות 26 וישביהן עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את
קצרי יד--חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך--ביום
חציר גנות ושרפה לפני קמה 27 ושבתך וצאתך השלישי תעלה בית יהוה 6 והספתי על ימך
ובאך ידעתי ואת התרגוז אלי 28 ען התרגוזך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך
אלי ושאננך עלה באזני--ושמתי אחי באפך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת--למעני
ומתני בשפתיך והשבתיך בדרך אשר באת ולמען דוד עבדי 7 ויאמר ישעיהו קחו דבלת
בה 29 וזה לך האות--אכול השנה ספיח ובשנה תאנים ויקחו וישמו על השחין ויחי 8 ויאמר
השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה
ונטעו כרמים--ואכלו פרים 30 ויספה פליטת לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה 9 ויאמר
בית יהודה הנשארה--שרש למטה ועשה פרי ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה
למעלה 31 כי מירושלם תצא שארית ופליטה את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות
מהר ציון קנאת יהוה (צבאות) תעשה זאת אם ישוב עשר מעלות 10 ויאמר יחזקיהו נקל
32 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה
מגן ולא ישפך עליה סללה 33 בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה
34 וגנותי אל העיר הזאת להושיעה--למעני ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך
ולמען דוד עבדי 35 ויהי בלילה ההוא ויצא בבל ספרים ומנחה--אל חזקיהו כי שמע כי
מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים חלה חזקיהו 13 וישמע עליהם חזקיהו ויראם
וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת
מתים 36 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת
וישב בניניה 37 ויהי הוא משתחוה בית נסרך כל אשר נמצא באוצרתיו לא היה דבר אשר
אלהיו ואדרמלך ושראצר (בניו) הכהו בחרב לא הראם חזקיהו בביתו--ובכל ממשלתו
והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו 14 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר
אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו תחתיו

רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל
 ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גרפו
 29 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא נערי מלך אשור אתי 7 חנני נתן בו רוח ושמע
 יוכל להציל אתכם מידו 30 ואל יבטח אתכם שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו
 חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא 8 וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם
 תנתן את העיר הזאת ביד מלך אשור 31 אל על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש 9 וישמע אל
 תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם
 עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי ברו 32 עד באי ולקחתי
 אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר
 ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור 11 הנה
 ולא תמתו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל
 אתכם לאמר יהוה יצילנו 33 תהצל הצילו הארצות--להחרים ואתה תנצל 12 תהצילו
 אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוון
 34 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים-- ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאש 13 איו
 הנע ועוה כי הצילו את שמרון מדי 35 מי בכל מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים
 אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מידי כי הנע ועוה 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד
 יציל יהוה את ירושלם מידי 36 והחרישו העם ולא ענו דבר כי מצות המלך היא לאמר
 לא תענהו 37 ויבא אליקים בן חלקיה אשר על חזקיהו ויאמר אליו כה אמר חזקיהו
 הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו--קרועי בגדים ויגדו לו דברי רבשקה
19 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה 2 וישלח
 את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים--אל ישעיהו
 הנביא בן אמוץ 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו
 בנים עד משבר וכח אין ללדה 4 אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רבשקה אשר שלחו
 מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה
 בעד השארית הנמצאה 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו--אל ישעיהו 6 ויאמר להם ישעיהו

18 ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה ² בן אשור ¹⁷ וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע סריס ואת רבשקה מן לכיש אל המלך חזקיהו שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה בחיל כבוד--ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ³ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אביו ⁴ הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת אשר במסלת שדה כבס ¹⁸ ויקראו אל המלך וזכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר ויצא אלהם אליקים בן חלקיהו אשר על עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזכיר מקטרים לו ויקרא לו נחשת ⁵ ביהוה אלהי ¹⁹ ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו ישראל בטח ואחריו לא היה כמוהו בכל מלכי כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון יהודה ואשר היו לפניו ⁶ וידבק ביהוה לא הזה אשר בטחת ²⁰ אמרת אך דבר שפתים-- סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה ⁷ והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי וימרד במלך אשור ולא עבדו ⁸ הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך עד עיר מבצר ⁹ ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו--היא השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון--ויצר עליה ¹⁰ וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון ¹¹ ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן--וערי מדי ¹² על אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו ¹³ ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות--ויתפשם ¹⁴ וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי--את אשר תתן עלי אשא וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב ¹⁵ ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך ¹⁶ בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות

14 ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את
אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם 15 וימאסו משפט אלהי הארץ 28 ויבא אחד מהכהנים
את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם אשר הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה
ואת עדותיו אשר העיד במ וילכו אחרי ההבל אתם איך ייראו את יהוה 29 ויהיו עשים גוי גוי
ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים
יהוה אתם לבלתי עשות כהם 16 ויעזבו את גוי גוי בעריהם אשר הם יושבים שם 30 ואנשי
כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את
שנים (שני) עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא 31 והעוים עשו
צבא השמים ויעבדו את הבעל 17 ויעבירו נבחו ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם
את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים (אלהי
וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה-- ספרוים) 32 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם
להכעיסו 18 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית
מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לברו 19 גם הבמות 33 את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו
יהודה--לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם
בחקות ישראל אשר עשו 20 וימאס יהוה בכל 34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים
זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים--עד אשר אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחקתם
השליכם מפניו 21 כי קרע ישראל מעל בית וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את
דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידא (וידח) בני יעקב אשר שם שמו ישראל 35 ויכרת יהוה
ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים
חטאה גדולה 22 וילכו בני ישראל בכל חטאות אחרים ולא תשתחוו להם--ולא תעבדום ולא
ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה 23 עד אשר תזבחו להם 36 כי אם את יהוה אשר העלה
הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה--
ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל--אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו 37 ואת
אדמתו אשורה עד היום הזה 24 ויבא מלך החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר
אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים כתב לכם--תשמרון לעשות כל הימים ולא
וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את תיראו אלהים אחרים 38 והברית אשר כרתי
שמרון וישבו בעריה 25 ויהי בתחלת שבתם אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים
שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את 39 כי אם את יהוה אלהיכם תיראו--והוא יציל
האדיות ויהיו הרנים בהם 26 ויאמרו למלך אתכם מיד כל איביכם 40 ולא שמעו כי אם
אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי כמשפטם הראשון הם עשים 41 ויהיו הגוים
שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו
בם את האדיות והנם ממיתים אותם כאשר עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם
אינם ידעים את משפט אלהי הארץ 27 ויצו הם עשים עד היום הזה
מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים

שם עד היום הזה ⁷ וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך

ישראל הקומים עלי ⁸ ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחר ⁹ וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשח ויגלה קיריה ואת רצין המית ¹⁰ וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו--לכל מעשהו ¹¹ ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק ¹² ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך אל המזבח ויעל עליו ¹³ ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח ¹⁴ ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה ¹⁵ ויצוהו (ויצוה) המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הנדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר ¹⁶ ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז ¹⁷ ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכונות ויסר מעליהם ואת (את) הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים ¹⁸ ואת מוסך (מוסך) השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה-- הסב בית יהוה מפני מלך אשור ¹⁹ ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר

17 בשנת שנים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל-- תשע שנים ² ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו ³ עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה ⁴ וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסדהו בית כלא ⁵ ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים ⁶ בשנת התשעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אותם בחלח ובחבור נהר גוזן-- וערי מדי ⁷ ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים ⁸ וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו ⁹ ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר ¹⁰ ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן ¹¹ ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה ¹² ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה ¹³ ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו (נביאי) כל חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם-- ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים

שמרון ויך את שלום בן יביש בשמרון וימיתוהו וימלך תחתיו ¹⁵ ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים-- אשורה ³⁰ ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח למלכי ישראל ¹⁶ אז יכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה-- כי לא פתח ויך את כל ההרותיה בקע ¹⁷ בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים-- בשמרון ¹⁸ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל-- כל ימיו ¹⁹ בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף-- להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו ²⁰ ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ ²¹ ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים-- למלכי ישראל ²² וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו ²³ בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה אחז בנו תחתיו

16 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה ² בן עשרים שנה אחז במלכו ושע עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו-- כדוד אביו ³ וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל ⁴ ויזבח ויקטר בכמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ⁵ אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם-- למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם ⁶ בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמים (ואדמים) באו אילת וישבו פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל

ישראל וינסו איש לאהלו ¹³ ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל--בבית שמש ויבאו (ויבא) ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה ¹⁴ ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב

שמרונה ¹⁵ ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל ¹⁶ וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו ¹⁷ ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל--חמש עשרה שנה ¹⁸ ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי יהודה ¹⁹ ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם ²⁰ וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד ²¹ ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו ²² הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו ²³ בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה--מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה ²⁴ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ²⁵ הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה--כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מנת החפר ²⁶ כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עוזב ואין עזר לישראל ²⁷ ולא דבר יהוה--למחות את שם ישראל מתחת השמים

15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה ² בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושנים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם ³ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו ⁴ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות ⁵ וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית החפשיית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ ⁶ ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי יהודה ⁷ וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו ⁸ בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון--ששה חדשים ⁹ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ¹⁰ ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבל עם וימיתו וימלך תחתיו ¹¹ ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל ¹² הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוה לאמר בני רביעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן ¹³ שלום בן יביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח ימים בשמרון ¹⁴ ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא

לדש 8 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 9 וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברוהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה--מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה 11 ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--בה הלך 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 13 וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשו 15 ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים 16 ויאמר למלך ישראל הרכב ירך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך 17 ויאמר פתח החלון קדמה--ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלה 18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד 19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם 20 וימת אלישע ויקברוהו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה 21 ויהי הם קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו 22 וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז 23 ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם

14 בשנת שנים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין (יהועדן) מן ירושלם 3 ויעש הישר בעיני יהוה--רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות 5 ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו 6 ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות--כי אם איש בחטאו ימות (יומת) 7 הוא הכה את אדום בני המלח (מלח) עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה 8 אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים 9 וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנן שלח אל הארז אשר בלבנן לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנן ותרמס את החוח 10 הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך 11 ולא שמע אמציהו--ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה 12 וינגף יהודה לפני

בחרב בית מלך (המלך) 21 בן שבע שנים
יהואש במלכו

12 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים
שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר
שבע 2 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל
ימיו אשר הורוהו יהוידע הכהן 3 רק הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות
4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים
אשר יובא בית יהוה כסף עובר--איש כסף
נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש
להביא בית יהוה 5 יקחו להם הכהנים איש
מאת מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל
אשר ימצא שם בדק 6 ויהי בשנת עשרים
ושלש שנה--למלך יהואש לא חזקו הכהנים
את בדק הבית 7 ויקרא המלך יהואש ליהוידע
הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם
מחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף
מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו 8 ויאתו
הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי
חזק את בדק הבית 9 ויקח יהוידע הכהן ארון
אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח
בימין (מימין) בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה
הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית
יהוה 10 ויהי כראותם כי רב הכסף בארון
ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו
את הכסף הנמצא בית יהוה 11 ונתנו את הכסף
המתכן על יד (ידי) עשי המלאכה הפקדים
(המפקדים) בית יהוה ויוציאהו לחרשי העץ
ולבנים העשים בית יהוה 12 ולגדרים ולחצבי
האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק
בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה
13 אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות
מזרקות חצרות כל כלי זהב וכלי כסף--מן

הכסף המובא בית יהוה 14 כי לעשי המלאכה
יתנהו וחזקו בו את בית יהוה 15 ולא יחשבו
את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת
לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים 16 כסף
אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים
יהיו 17 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על נת
וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם
18 ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים
אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו
מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא
באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל
מלך ארם ויעל מעל ירושלם 19 ויתר דברי
יואש וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים--למלכי יהודה 20 ויקמו
עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא
הירד סלא 21 ויוזכר בן שמעת ויהוזבד בן
שמר עבדיו הכהן וימת ויקברו אתו עם אבתיו
בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו

13 בשנת עשרים ושלוש שנה ליוואש בן
אחזיהו מלך יהודה--מלך יהואחז בן יהוא
על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה 2 ויעש
הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל--לא סר ממנה
3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל
מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל--כל הימים
4 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה
כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך
ארם 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת
יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול
שלשום 6 אך לא סרו מחטאת בית ירבעם
אשר החטיא את ישראל--בה הלך וגם האשרה
עמדה בשמרון 7 כי לא השאיר ליהואחז עם
כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת
אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר

ישראל--לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדרך 30 ויאמר יהוא אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני- ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוא אלהי ישראל-- בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל 32 בימים ההם--החל יהוא לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל 33 מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הנדי והראובני והמנשי--מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל--עשרים ושמונה שנה בשמרון

11 ועתליה אם אחזיהו וראתה (ראתה) כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה 2 ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותנים (המומותים)--אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת 3 ויהי אתה בית יהוא מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות (המאות) לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוא ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוא וירא אתם את בן המלך 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלישית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך 6 והשלישית בשער סור והשלישית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח 7 ושתי הירדות בכם כל

יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוא אל המלך 8 והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו 9 ויעשו שרי המאיות (המאות) רבעים ישבו לך על כסא ישראל 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוא אלהי ישראל-- בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל 32 בימים ההם--החל יהוא לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל 33 מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הנדי והראובני והמנשי--מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל--עשרים ושמונה שנה בשמרון

11 ועתליה אם אחזיהו וראתה (ראתה) כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה 2 ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותנים (המומותים)--אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת 3 ויהי אתה בית יהוא מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות (המאות) לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוא ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוא וירא אתם את בן המלך 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלישית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך 6 והשלישית בשער סור והשלישית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח 7 ושתי הירדות בכם כל

10 ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל מהם ¹⁵ וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר ² ועתה לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק יש ויש תנה את ירך ויתן ידו ויעלהו אליו אל ³ וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם ⁴ ויראו ליהוה וירכבו אתו ברכבו ¹⁷ ויבא שמרון ויך מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו ⁵ וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמלך איש הטוב בעיניך עשה ⁶ ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם ⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה ⁸ ויבא המלך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער--עד הבקר ⁹ ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרנהו ומי הכה את כל אלה ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדרב יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה--את אשר דבר ביד עבדו אליהו ¹¹ ויך יהוא את כל הנשואים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו-- עד בלתי השאיר לו שריד ¹² ויקם ויבא וילך שמרון--הוא בית עקד הרעים בדרך ¹³ ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הנבירה ¹⁴ ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים וישחטום אל בור בית ²⁹ רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את

והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב 22 ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום
 בישראל 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם יהוא ויאמר מה השלום--עד זונני איזבל אמך
 בן נבט וכבית בעשא בן אחיה 10 ואת איזבל וכשפיה הרבים 23 ויהפך יהורם ידיו וינס
 יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל--ואין קבר ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה 24 ויהוא מלא
 ויפתח הדלת וינס 11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי
 ויאמר לו השלום מדוע בא המשנע הזה אליך מלכו ויכרע ברכבו 25 ויאמר אל בדקר שלשה
 ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שא השלכחו בחלקת שדה נבות היזרעאלי
 שיחו 12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי
 וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה
 למלך אל ישראל 13 וימהרו ויקחו איש בנדרו 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי
 וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם
 ויאמרו מלך יהוא 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט יהוה ועתה שא השלכחו בחלקה--כדבר יהוה
 בן נמשי--אל יורם ויורם היה שמר ברמת 27 ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הנן
 גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכהו אל
 15 וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס
 המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מגדו וימת שם 28 וירכבו אתו עבדיו ירושלמה
 מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם--אל יצא ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד
 פליט מן העיר ללכת לניד (להניד) ביזרעאל 29 ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב
 16 וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב מלך אחזיה על יהודה 30 ויבוא יהוא יזרעאלה
 שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את
 17 והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא ראשה ותשקף בעד החלון 31 ויהוא בא בשער
 את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ותאמר השלום זמרי הרג אדניו 32 וישא פניו
 ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם--ויאמר אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים
 השלום 18 וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר שלשה סריסים 33 ויאמר שמטהו (שמטוה)
 כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך וישמטוה ויז מדמה אל הקיר ואל הסוסים
 ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא וירמסנה 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא
 המלאך עד הם ולא שב 19 וישלח רכב סוס שני את הארורה הזאת וקברוה--כי בת מלך היא
 ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר 35 וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הנלגלת
 יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי 20 ויגד והרגלים--וכפות הידים 36 וישבו ויגידו לו
 הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו
 כמנהג יהוא בן נמשי--כי בשנעון ינהג 21 ויאמר אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו
 יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך הכלבים את בשר איזבל 37 והית (והיתנה)
 ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו נבלת איזבל כדמן על פני השדה--בחלק
 לקראת יהוא וימצאוהו בחלקת נבות היזרעאלי יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל

קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי הימים--למלכי יהודה 24 וישכב יורם עם זה 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד אחזיהו בנו תחתיו 25 בשנת שתים עשרה שנה לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני ליוורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן אליך לאמר האחיה מחלי זה 10 ויאמר אליו יהורם מלך יהודה 26 בן עשרים ושתים שנה אלישע לך אמר לא (לו) חיה תחיה והראני אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם יהוה כי מות ימות 11 ויעמד את פניו וישם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל 27 וילך עד בש ויבך איש האלהים 12 ויאמר חזאל בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובצריהם בחרב תהרג ועלליהם תרשש ויהרתיהם תבקע 13 ויאמר חזהאל--כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם 14 וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה הוא

9 ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו 16 ובשנת חמש ליוורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה--מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה 17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנה (שנים) מלך בירושלם 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב--כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה 19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו--כל הימים 20 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך 21 ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו 22 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא 23 ויתר דברי יורם וכל

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אותו חדר בחדר 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר 6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל 7 והכיתה--את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה--מיד איזבל 8 ואבר כל בית אחאב

פה עד מתנו 4 אם אמרנו נבוא העיר והרעב בגדים וכלים אשר השליכו ארם בהחפזם בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה (בחפזם) וישבו המלאכים ויגדו למלך 16 ויצא לכו ונפלה אל מחנה ארם--אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו 5 ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם 17 והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על איש 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס--קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים--לבוא עלינו 7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר היא וינוסו אל נפשם 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל כן וירמסו אתו העם בשער וימת

אחל אחר וישאו משם וילכו וישמנו ⁹ ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך ¹⁰ ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה ¹¹ ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה ¹² ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להתחבה בהשרה (בשדה) לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא ¹³ ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון (המון) ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה ¹⁴ ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר--לכו וראו ¹⁵ וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה

עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירה--ונשמר שם לא אחת ולא שתיים 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא תנידו לי מי משלנו אל מלך ישראל 12 ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל גיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך 13 ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר 15 וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הן נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע 19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר--לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה 20 ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי 22 ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם 23 ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה שלת בשקל וסאתים שערים בשקל--בשער שמרון 2 ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יושבים

הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא 19 ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כבדת
הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן 20 ואמר גיחזי נער אלישע איש האלהים
עבדי ואספתו מצרעתו 7 ויהי כקרא מלך הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת
ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי
אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש אחריו ולקחתי מאתו מאומה 21 וירדף גיחזי
מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי אחריו נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל
8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך המרכבה לקראתו ויאמר השלום 22 ויאמר
ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי
קרעת בגדיך יבא נא אלי--וידע כי יש נביא שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים הנה נא
בישראל 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד להם ככר כסף ושתי חלפות בנדים 23 ויאמר
פתח הבית לאלישע 10 וישלח אליו אלישע נעמן הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים
מלאך לאמר הלךך ורחצת שבע פעמים בירדן כסף בשני חרטים ושתי חלפות בנדים ויתן
וישב בשרך לך וטהר 11 ויקצף נעמן וילך אל שני נערי וישאו לפניו 24 ויבא אל העפל
ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא וילכו 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו
בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע 12 הלא טוב אבנה (אמנה) ופרפר
נהרות דמשק מכל מימי ישראל--הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה 13 ויגשו עבדיו
וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא את הכסף ולקחת בנדים וזיתים וכרמים וצאן
דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך ובקר ועבדים ושפחות 27 וצרעת נעמן תדבק
רחץ וטהר 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער
קטן--ויטהר 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי
כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך 16 ויאמר
חי יהוה אשר עמדת לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן 17 ויאמר נעמן ולא יתן נא
לעבדך משא צמר פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים--כי אם
ליהוה 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך-- כבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא
נשען על ידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה

אל תכזב בשפחתך 17 ותהר האשה ותלד על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד 35 וישב בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר אלישע 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח אל הקצרים 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי הנער את עיניו 36 ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא ויאמר אל הנער שאהו אל אמו 20 וישאהו-- אל השנמית הזאת ויקראה ותבא אליו ויאמר ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים שאי בנך 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו וימת 21 ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ארצה ותשא את בנה ותצא 38 ואלישע שב ותסגר בעדו ותצא 22 ותקרא אל אישה ותאמר הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישיבים שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל וארוצה עד איש האלהים ואשובה 23 ויאמר מדוע אתי (את) הלכתי (הלכתי) אליו היום-- ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת לא חדש ולא שבת ותאמר שלום 24 ותחבש שדה מלא בנדרו ויבא ויפלא אל סיר הנזיר-- כי האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לא ידעו 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם לי לרכב כי אם אמרתי לך 25 ותלך ותבא מהנזיר והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש אל איש האלהים-- אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית הלז 26 עתה רוע נא לקראתה היה דבר רע בסיר 42 ואיש בא מבעל שלשה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לילד ותאמר שלום 27 ותבא אל איש האלהים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להרפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה איש ויאמר תן לעם ויאכלו-- כי כה אמר יהוה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלח אתי 29 ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער 30 ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה 31 וגיחזי עבר לפניו וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה 34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים-- כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל-- מצרע 2 וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן 3 ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו 4 ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלח ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים 6 ויבא

מלך ישראל מה לי ולך--לך אל נביאי אביך **4** ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם עבדך היה ירא את יהוה והנשה--בא לקחת את ביד מואב ¹⁴ ויאמר אלישע חי יהוה צבאות שני ילדי לו לעבדים ² ויאמר אליה אלישע אשר עמדת לפניו כי לולי פני יהושפט מלך מה אעשה לך הנידי לי מה יש לך (לך) יהודה אני נשא--אם אביט אליך ואם אראך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי ¹⁵ אסוך שמן ³ ויאמר לך שאל לי כלים מן עליו יד יהוה ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה עשה החוץ מאת כל שכנכי (שכניך)--כלים רקים הנחל הזה גבים גבים ¹⁷ כי כה אמר יהוה אל תמעיטי ⁴ ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא ימלא מים ושתייתם אתם ומקניכם ובהמתכם תסיעי ⁵ ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ¹⁸ ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם ובעד בניה הם מגישים אליה והיא מיצקת ¹⁹ והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור (מוצקת) ⁶ ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל בנה הנישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד החלקה הטובה תכאבו באבנים ²⁰ ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים ²¹ וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בהם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול ²² וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם ²³ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב ²⁴ ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו (ויכו) בה והכות את מואב ²⁵ והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה ²⁶ וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום--ולא יכלו ²⁷ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ

הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן⁸ ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי¹⁰ ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה¹¹ ויהי המה הלכים הלך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים¹² ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים¹³ וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן¹⁴ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע¹⁵ ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה¹⁶ ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך--פן נשאו רוח יהוה וישלכהו באחד ההרים או באחת הגיאיות) ויאמר לא תשלחו¹⁷ ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו¹⁸ וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו¹⁹ ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת²⁰ ויאמר קחו לי צלחית חרשה ושימו שם מלח ויקחו אליו²¹ ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה--לא יהיה משם עוד מות ומשכלת²² וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע

3 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שנים עשרה שנה² ויעשה הרע בעיני יהוה--רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו³ רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--דבק לא סר ממנה⁴ ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר⁵ ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל⁶ ויצא המלך יהורם ביום ההוא--משמרון ויפקד את כל ישראל וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי--התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך⁸ ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום⁹ וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברנגליהם¹⁰ ויאמר מלך ישראל אהה-- כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב¹¹ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו¹² ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט--ומלך אדום¹³ ויאמר אלישע אל

מלכים ב

13 וישב וישלח שר חמשים שלשים--וחמשיו ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך 14 הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך 15 וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך 16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון--המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עליה שם לא תרד ממנה--כי מות תמות 17 וימות כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן 18 ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא המה כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל

2 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל 2 ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל 3 ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו 4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו 6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם 7 וחמשים איש מבני הנביאים

1 ויפגע מואב בישראל אחרי מות אחאב 2 ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון--ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה 3 ומלאך יהוה דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם--המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון 4 ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עליה שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה 5 וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם 6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עליה שם לא תרד ממנה--כי מות תמות 7 וידבר אלהם--מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליהם את הדברים האלה 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליהו התשבי הוא 9 וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה 10 ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו 11 וישב וישלח אליו שר חמשים אחר--וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה 12 ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו

והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך 43 וילך בכל דרך אסא אביו--לא סר ממנו 27 ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית לעשות הישר בעיני יהוה מזר אף הבמות הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות באי בשלום 28 ויאמר מיכיהו--אם שוב תשוב 44 וישלם יהושפט עם מלך ישראל 45 ויתר בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם כלם 29 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--רמת גלעד 30 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט למלכי יהודה 46 ויתר הקדש אשר נשאר התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך בימי אסא אביו--בער מן הארץ 47 ומלך אין ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה 31 ומלך באדום נצב מלך 48 יהושפט עשר (עשה) ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים אניות תרשיש ללכת אפירה לזהב--ולא הלך ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי נשברה (נשברו) אניות בעציון גבר 49 אז כי אם את מלך ישראל לברו 32 ויהי כראות אמר אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט 50 וישכב ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר 33 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו 51 אחזיהו הוא וישבו מאחריו 34 ואיש משך בקשת לתמו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך ויאמר לרכבו הפך ירך והוציאני מן המחנה-- על ישראל שנתים 52 ויעש הרע בעיני יהוה כי החליתי 35 ותעלה המלחמה ביום ההוא וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בן נבט אשר החטיא את ישראל 53 ויעבד בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב 36 ויעבר את הבעל וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל ישראל ככל אשר עשה אביו עירו ואיש אל ארצו 37 וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון 38 וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו--כדבר יהוה אשר דבר 39 ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 40 וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו 41 ויהושפט בן אסא מלך על יהודה--בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל 42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי

הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים וכל הנביאים--מתנבאים לפניהם 11 ויעש לו
 25 רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה--אשר הסתה אתו איזבל אשתו
 26 ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים--ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל
 27 ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט 28 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי
 לאמר 29 הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו--בימי בנו
 אביא הרעה על ביתו

22 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל 3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מזחשים--מקחת אתה מיד מלך ארם 4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסך 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה 6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע--מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך בן 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון

ויהי כשמע יהושפט את דברי הנביאים--נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלת ונתן יהוה ביד המלך 13 והמלאך אשר נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דברריך (דבררך) כדבר אחד מהם--ודברת טוב 14 ויאמר מיכיהו חי יהוה--כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר 15 ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלת ונתן יהוה ביד המלך 16 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת--בשם יהוה 17 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום 18 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע 19 ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו 20 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה 21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה 22 ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל--צא ועשה כן 23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאך אלה ויהוה דבר עליך רעה 24 ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך 25 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה 26 ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו

המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה--אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול⁴⁰ ויהי עבדך עשה הנה והנה--והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת⁴¹ וימהר--ויסר את האפר מעל (מעלי) עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא⁴² ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד--והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו⁴³ וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל--אצל היכל אחאב מלך שמרון² וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה³ ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך⁴ ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם⁵ ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם⁶ וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי⁷ ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לבך--אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי⁸ ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים (ספרים)

אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות⁹ ותכתב בספרים לאמר קראו צום והשיבו את נבות בראש העם¹⁰ והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת¹¹ ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל--כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם¹² קראו צום והשיבו את נבות בראש העם¹³ ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת¹⁴ וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת¹⁵ ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף--כי אין נבות חי כי מת¹⁶ ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי--לרשתו¹⁷ ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר¹⁸ קום רד לקראת אחאב מלך ישראל--אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו¹⁹ ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה²⁰ ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי--יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה²¹ הנני מבי אליך רעה ובערתי אחרריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל²² ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל²³ וגם לאיזבל--דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל²⁴ המת לאחאב בעיר יאכלו

אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ויפקד בן הדר את ארם ויעל אפקה למלחמה ברגלי 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל עם ישראל 27 ובני ישראל התפקדו וכלכלו יתהלל חנר כמפתח 12 ויהי כשמע את הדבר וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר חשפי עזים וארם מלאו את הארץ 28 ויגש איש אל עבדיו שימו וישימו על העיר 13 והנה האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול יהוה ולא אלהי עמקים הוא--ונתתי את כל הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה 14 ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה 29 ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל ויאמר אתה 15 ויפקד את נערי שרי המדינות את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד 30 וינסו ויהיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על את כל העם כל בני ישראל--שבעת אלפים עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדר 16 ויצאו בצהרים ובן הדר שתה שכור בסכות נס ויבא אל העיר חדר בחדר 31 ויאמרו אליו הוא והמלכים שלשים ושנים מלך--עזר אתו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל 17 ויצאו נערי שרי המדינות--בראשנה וישלח כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו בן הדר וינידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל--אולי 18 ויאמר אם לשלום יצאו תפשו חיים ואם יחיה את נפשך 32 ויחגרו שקים במתניהם למלחמה יצאו חיים תפשו 19 ואלה יצאו מן וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם ויאמרו עבדך בן הדר אמר תחי נא נפשי 20 ויכו איש איש וינסו ארם וירדפם ישראל ויאמר העודנו חי אחי הוא 33 והאנשים ינחשו וימלט בן הדר מלך ארם על סוס ופרשים וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדר 21 ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן הדר ויעלהו והכה בארם מכה גדולה 22 ויגש הנביא אל על המרכבה 34 ויאמר אליו הערים אשר מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה לקח אבי מאת אביך אשיב וחצות תשים לך את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית עלה עליך 23 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו 35 ואיש אחד אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה-- נלחם אתם במישור--אם לא נחזק מהם 24 ואת הכיני נא וימאן האיש להכתו 36 ויאמר לו יען הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקמו אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי ושים פחות תחתיהם 25 ואתה תמנה לך חיל והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ויכהו 37 וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו ונלחמה אותם במישור--אם לא נחזק מהם האיש הכה ופצע 38 וילך הנביא ויעמד למלך וישמע לקלם ויעש כן 26 ויהי לתשובת השנה על הדרך ויתחפש באפר על עיניו 39 ויהי

כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר תמשח לנביא תחתיד¹⁷ והיה הנמלט מחרב אשים את נפשך כנפש אחד מהם³ וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה אלישע¹⁸ והשארתי בישראל שבעת אלפים וינח את נערו שם⁴ והוא הלך במדבר דרך כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה יום ויבא וישב תחת רתם אחת (אחד) וישאל אשר לא נשק לו¹⁹ וילך משם וימצא את אלישע את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו כי לא טוב אנכי מאבתי⁵ וישכב ויישן תחת והוא בשנים העשר ויעבר אליהו וישלך רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב⁷ וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך⁸ ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב⁹ ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו¹⁰ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל-- את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה¹¹ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה¹² ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה¹³ ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו¹⁴ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל-- את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה¹⁵ ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך-- על ארם¹⁶ ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה

20 ובן הדרד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויצר על שמרון וילחם בה² וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה³ ויאמר לו כה אמר בן הדרד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם⁴ ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי⁵ וישבו המלכים ויאמרו כה אמר בן הדרד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי נתן⁶ כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו⁷ ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו⁸ ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה⁹ ויאמר למלאכי בן הדרד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלכים וישבהו דבר¹⁰ וישלח אליו בן הדרד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו

אחרי הבעלים¹⁹ ועתה שלח קבץ אלי את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית כל ישראל--אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל סאתים זרע סביב למזבח³³ ויערך את העצים ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל²⁰ וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו³⁵ וילכו ויגשו אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים--אם יהוה האלהים מים³⁶ ויהי בעלות המנחה ויגשו אליהו הנביא לכו אחרינו ואם הבעל לכו אחרינו ולא ענו העם אתו דבר²² ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש²³ ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו האלה³⁷ ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי להם הפר האחד וינתחחו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד אחרנית³⁸ ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ונתתי על העצים ואש לא אשים²⁴ וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר²⁵ ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו²⁶ ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה²⁷ ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא--כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ²⁸ ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בחרבות וברמחים-- עד שפך דם עליהם²⁹ ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב³⁰ ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה לפני אחאב עד באכה זירעאלה

החרוס³¹ ויקח אליהו שתיים עשרה אבנים **19** ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה כמספר שבטי בני יעקב--אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך³² ויבנה את

קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה ¹¹ ותלך אחאב ואתנה מטר על פני האדמה ² וילך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון לחם בידך ¹² ותאמר חי יהוה אלהיך אם ³ ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית יש לי מעונ כי אם מלא כף קמח בכד ומעט ועבדיהו היה ירא את יהוה--מאד ⁴ ויהי שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו ¹³ ויאמר מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך וכלכלם לחם ומים ⁵ ויאמר אחאב אל עבדיהו עשי לי משם ענה קטנה בראשנה והוצאת לי לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים ולך ולבנך תעשי באחרנה ¹⁴ כי כה אמר יהוה אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת מהבהמה ⁶ ויחלקו להם את הארץ לעבר בה השמן לא תחסר עד יום תתן (תת) יהוה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך גשם--על פני האדמה ¹⁵ ותלך ותעשה כדבר בדרך אחד לבדו ⁷ ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו ותאכל הוא והיא (היא והוא) וביתה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר ימים ¹⁶ כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן האתה זה אדני אליהו ⁸ ויאמר לו אני לך לא חסר--כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו אמר לאדניך הנה אליהו ⁹ ויאמר מה חטאתי ¹⁷ ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב--להמיתני בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר ¹⁰ חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא נותרה בו נשמה ¹⁸ ותאמר אל אליהו מה שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה ¹¹ ועתה עוני ולהמית את בני ¹⁹ ויאמר אליה תני לי אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו ¹² והיה את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטתו ²⁰ ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי--הנם על האלמנה והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי ¹³ הלא אשר אני מתנורר עמה הרעות להמית את בנה הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את ²¹ ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא אל נביאי יהוה ואחאב מנביאי יהוה מאה איש יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם על קרבו ²² וישמע יהוה בקול אליהו ותשב ומים ¹⁴ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה נפש הילד על קרבו ויחי ²³ ויקח אליהו את אליהו והרגני ¹⁵ ויאמר אליהו חי יהוה צבאות הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו אשר עמדת לפניו כי היום אראה אליו ¹⁶ וילך ויאמר אליהו ראי חי בנך ²⁴ ותאמר האשה עבדיהו לקראת אחאב ויגר לו וילך אחאב אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה לקראת אליהו ¹⁷ ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל ודבר יהוה בפיו אמת

18 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל

הנביא 13 אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה דברי הימים--למלכי ישראל 28 וישכב עמרי בנו--אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם תחתיו 29 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל 14 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלווא הם בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון 15 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה עשרים ושתים שנה 30 ויעש אחאב בן עמרי מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על הרע בעיני יהוה--מכל אשר לפניו 31 ויהי גבתון אשר לפלשתים 16 וישמע העם החנים הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידנים כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו 32 ויקם ההוא--במחנה 17 ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה 18 ויהי כראות 33 ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת ישראל אשר היו לפניו 34 בימיו בנה חיאל 19 על חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני בית האלי--את יריחה באבירים בכרו יסדה יהוה--ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל 20 ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 21 אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי 22 ויחזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי 23 בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שנים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים 24 ויקן את ההר שמרון מאת שמר--בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון 25 ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו 26 וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו (ובחטאתו) אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל--בהבליהם 27 ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר

17 ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדת לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר--כי אם לפי דברי 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 3 לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן 4 והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם 5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן 6 והערבים מבאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה 7 ויהי מקץ ימים ויבש הנחל כי לא היה גשם בארץ 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך 10 ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר

הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך (המלך) ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדר בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר ¹⁹ ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב--לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי ²⁰ וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי ²¹ ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה ²² והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בס המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה ²³ ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה--הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו ²⁴ וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו ²⁵ ונדרב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שנים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנים ²⁶ ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל ²⁷ ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בנבתון אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון ²⁸ וימתוהו בעשא--בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו ²⁹ ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם--לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה--אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני ³⁰ על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו--אשר הכעיס את יהוה אלהי ישראל ³¹ ויתר

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר ² יען אשר הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם ³ הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט ⁴ המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים ⁵ ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל ⁶ וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו ⁷ וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו ⁸ בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה--שנים ⁹ ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה ¹⁰ ויבא זמרי ויכהו וימיתוהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו ¹¹ ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא--לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו ¹² וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא

יהוה את ישראל כאשר יגוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם--מכעיסים את יהוה¹⁶ ויתן את ישראל--בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל¹⁷ ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת¹⁸ ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא¹⁹ ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל²⁰ והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושנים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו²¹ ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית²² ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו²³ ויבנו גם המה להם במוות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן²⁴ וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל²⁵ ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק (שישק) מלך מצרים על ירושלם²⁶ ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה²⁷ ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך²⁸ ויהי מדי בא המלך בית יהוה--ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים²⁹ ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים--למלכי יהודה³⁰ ומלחמה היתה בין רחבעם

15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה² שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום³ וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו⁴ כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם⁵ אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו-- רק בדבר אוריה החתי⁶ ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו⁷ ויתר דברי אבים וכל אשר עשה--הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם⁸ וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו⁹ ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה¹⁰ וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום¹¹ ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו¹² ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו¹³ וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף בנחל קדרון¹⁴ והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה--כל ימיו¹⁵ ויבא את קדשי אביו וקדשו (וקדשי) בית יהוה כסף וזהב וכלים¹⁶ ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל--כל ימיהם¹⁷ ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה--לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה¹⁸ ויקח אסא את כל

אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי **14** בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם
 מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר **2** ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא
 צוך יהוה אליה **22** ותשב ותאכל לחם ותשת ידעו כי אתי (את) אשת ירבעם והלכת שלה
 מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם הנה שם אחיה הנביא--הוא דבר עלי למלך
 ואל תשת מים--לא תבוא נבלתך אל קבר על העם הזה **3** ולקחת בידך עשרה לחם
 אבתיך **23** ויהי אחרי אכלו לחם--ואחרי שתותו ונקדים ובקבק דבש--ובאת אליו הוא יגיד לך
 ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו **24** וילך מה יהיה לנער **4** ותעש כן אשת ירבעם ותקם
 וימצאהו אריה בדרך וימיתתו ותהי נבלתו ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל
 משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה לראות כי קמו עיניו משיבו **5** ויהוה אמר אל
 עמד אצל הנבלה **25** והנה אנשים עברים ויראו אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר
 את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד מעמך אל בנה כי חלה הוא--כזה וכזה תדבר
 אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה **6** ויהי כשמע
 הזקן ישב בה **26** וישמע הנביא אשר השיבו מן אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי
 הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח
 את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו אליך קשה **7** לכי אמרי לירבעם כה אמר
 וימתתו כדבר יהוה אשר דבר לו **27** וידבר יהוה אל יהוה ישראל יען אשר הרמתיך מתוך
 אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו העם ואתנך נגיד על עמי ישראל **8** ואקרע
28 וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית
 והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך
 את הנבלה ולא שבר את החמור **29** וישא הנביא אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני
 את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור- **9** ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך
 -וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני
 ולקברו **30** וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו ואתי השלכת אחרי גוך **10** לכן הנני מביא
 הוי אחי **31** ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין
 בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר בקיר עצור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית
 איש האלהים קבור בו אצל עצמותי הניחו ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו **11** המת
 את עצמתי **32** כי היה יהיה הדבר אשר קרא לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה
 בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר **12** ואת קומי
 כל בתי הבמות אשר בערי שמרון **33** אחר לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד
 הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב **13** וספדו לו כל ישראל וקברו אתו--כי זה
 ויעש מקצות העם כהני במות--החפץ ימלא לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר
 את ידו ויהי כהני במות **34** ויהי בדבר הזה טוב אל יהוה אל יהוה ישראל--בבית ירבעם
 לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל **14** והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית
 פני האדמה את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה **15** והכה

משם ויבן את פנואל²⁶ ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד²⁷ אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל רחבעם מלך יהודה²⁸ ויועץ המלך--ויעש שני זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם--הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בן²⁹ ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן³¹ ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי³² ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח--כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה³³ ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני--בחדש אשר בדא מלבד (מלבו) ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה--אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר² ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך³ ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו⁴ ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו⁵ והמזבח נקרע וישפך הדשן מן

המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים--בדבר יהוה⁶ ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה⁷ וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת⁸ ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה⁹ כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת¹⁰ וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל¹¹ ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרו לאביהם¹² וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה¹³ ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו¹⁴ וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה--ויאמר אני¹⁵ ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם¹⁶ ויאמר לא אוכל לשוב אתך--ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה¹⁷ כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה¹⁸ ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבחו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו¹⁹ וישב אתו ויאכל לחם בביתו--וישת מים²⁰ ויהי הם יושבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו²¹ ויקרא אל איש האלהים

דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו--הלוא הם כתבים על ספר דברי שלמה ⁴² והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל--ארבעים שנה ⁴³ וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו ² ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים ³ וישלחו ויקראו לו ויבאו (ויבא) ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר ⁴ אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו--ונעבדך ⁵ ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים--ושובו אלי וילכו העם ⁶ ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר ⁷ וידבר (וידברו) אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים--והיו לך עבדים כל הימים ⁸ ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידים לפניו ⁹ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה--אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו ¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכבד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קמני עבה ממתני אבי ¹¹ ועתה אבי העמיס עליכם על כבוד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים

12 ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי ¹³ ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו ¹⁴ וידבר עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים ¹⁵ ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט ¹⁶ וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אלהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק ברוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו ¹⁷ ובני ישראל הישבים בערי יהודה--וימלך עליהם רחבעם ¹⁸ וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם ¹⁹ ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה ²⁰ ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו ²¹ ויבאו (ויבא) רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה--להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה ²² ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר ²³ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר ²⁴ כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו--כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה ²⁵ ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא

היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא--סגר צויתי עליך--קרע אקרע את הממלכה מעליך את פרץ עיר דוד אביו ²⁸ והאיש ירבעם גבור ונתתיה לעבדך ¹² אך בימך לא אעשנה חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא למען דוד אביך מיד בנך אקרענה ¹³ רק ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף ²⁹ ויהי בעת את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה בחרתי ¹⁴ ויקם יהוה שטן לשלמה את הדרד חרשה ושניהם לבדם בשדה ³⁰ ויתפש אחיה האדמי מזרע המלך הוא באדום ¹⁵ ויהי בהיות בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה--שנים דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר עשר קרעים ³¹ ויאמר לירבעם קח לך עשרה את החללים ויך כל זכר באדום ¹⁶ כי ששת קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את כל זכר באדום ¹⁷ ויברח אדרד הוא ואנשים עשרה השבטים ³² והשבט האחד יהיה לו--אדמיים מעבדי אביו אתו--לבוא מצרים והדרד למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר נער קטן ¹⁸ ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו בחרתי בה מכל שבטי ישראל ³³ יען אשר אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה עזבוני וישתחו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו נתן לו ¹⁹ וימצא הדרד חן בעיני פרעה מאד בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי--ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס כדוד אביו ³⁴ ולא אקח את כל הממלכה מידו הגבירה ²⁰ ותלד לו אחות תחפניס את נגבת כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי בנו ותנמלהו תחפניס בתוך בית פרעה ויהי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי נגבת בית פרעה בתוך בני פרעה ²¹ והדרד ³⁵ ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת עשרת השבטים ³⁶ ולבנו אתן שבט אחד--יואב שר הצבא ויאמר הדרד אל פרעה שלחני יואב שר הצבא ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר ³⁷ ואתך אקח--ומלכת בכל אשר תאווה נפשך לא כי שלח תשלחני ²³ ויקם אלהים לו שטן את והיית מלך על ישראל ³⁸ והיה אם תשמע רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדרדעזר מלך את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית צובה--אדניו ²⁴ ויקבץ עליו אנשים ויהי שר הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר גרוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה עשה דוד עבדי--והייתי עמך ובניתי לך בית וימלכו בדמשק ²⁵ ויהי שטן לישראל כל ימי נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל שלמה ואת הרעה אשר הדרד ויקץ בישראל ³⁹ ואענה את זרע דוד למען זאת--אך לא כל וימלך על ארם ²⁶ וירבעם בן נבט אפרתי מן הימים ⁴⁰ ויבקש שלמה להמית את ירבעם הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך לשלמה וירם יד במלך ²⁷ וזה הדבר אשר מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה ⁴¹ ויתר

על כסא ישראל--באהבת יהוה את ישראל נתן אלהים בלבו ²⁵ והמה מבאים איש מנחתו לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים ¹⁰ וסוסים ופרדים--דבר שנה בשנה ²⁶ ויאסף הרבה מאד--ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה ¹¹ ונם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמוגים הרבה מאד--ואבן יקרה ¹² ויעש המלך את עצי האלמוגים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשירים לא בא כן עצי אלמוגים ולא נראה עד היום ¹³ והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה יצאו ¹⁴ ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת--שש מאות ששים ושש ככר זהב ¹⁵ לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ ¹⁶ ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת ¹⁷ ושלש מאות מננים זהב שחוט--שלשת מננים זהב יעלה על המנן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון ¹⁸ ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז ¹⁹ שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחוריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמודים אצל הידות ²⁰ ושנים עשר אריות עמודים שם על שש המעלות--מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות ²¹ וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה--למאומה ²² כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים ²³ ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ--לעשר ולחכמה ²⁴ וכל הארץ--מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות--ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמיות צדנית חתית ² מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם--בהם דבק שלמה לאהבה ³ ויהי לו נשים שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו ⁴ ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו ⁵ וילך שלמה--אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים ⁶ ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו ⁷ אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון ⁸ וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן ⁹ ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים ¹⁰ וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה ¹¹ ויאמר יהוה לשלמה יען אשר

מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית עבד עד היום הזה ²² ומבני ישראל לא נתן אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ישראל למשל ולשנינה בכל העמים ⁸ והבית ושריו ושלישיו ושרי רכבו ופרשיו ²³ אלה שרי הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת וחמש מאות--הרדים בעם העשים במלאכה ולבית הזה ⁹ ואמרו על אשר עזבו את יהוה ²⁴ אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים אשר בנה לה אז בנה את המלוא ²⁵ והעלה ויחזקו באלהים אחרים וישתחו (וישתחו) שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת ¹⁰ ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים--את בית יהוה ואת בית המלך ¹¹ חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב-- עבדיו אנשי אניות ידעי הים--עם עבדי שלמה לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל ¹² ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו

10 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה-- ¹³ ויאמר--מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה ¹⁴ וישלח חירם מלך מאה ועשרים ככר זהב ¹⁵ וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצר ואת מגדו ואת גזר ¹⁶ פרעה מלך מצרים עלה וילכד את נזר וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר הרנ ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה ¹⁷ ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחתון ¹⁸ ואת בעלת ואת תמר (תדמר) במדבר בארץ ¹⁹ ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו ²⁰ כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה ²¹ בנייהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס

ואת תחנתם ועשית משפטם 46 כי יחטאו לך כי יהוה הוא האלהים אין עוד 61 והיה לבבכם אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבו שביהם אל ארץ האויב רחוקה מצותיו כיום הזה 62 והמלך וכל ישראל עמו או קרובה 47 והשיבו אל לבם בארץ אשר זבחים זבח לפני יהוה 63 ויזבח שלמה את נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים לאמר חטאנו והעוינו רשענו 48 ושבו אליך ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר את בית יהוה המלך וכל בני ישראל 64 ביום שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בית יהוה-- כי עשה שם את העלה ואת המנחה בנית (בנית) לשמך 49 ושמעת השמים מכון ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה 50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם ואת חלבי השלמים 65 ויעש שלמה בעת ההיא אשר פשעו בכך ונתתם לרחמים לפני שביהם את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא ורחמם 51 כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל 52 להיות עיניך פתחת אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך 53 כי אתה הברדתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר

דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו 9 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ממצרים--אדני יהוה 54 ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים 55 ויעמד--ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דבריו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו 57 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו 58 להטות לבבנו אליו--ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו 59 ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל--דבר יום ביומו 60 למען דעת כל עמי הארץ כי

9 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות 2 וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבעון 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננתה לפני--הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשם שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים 4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך--חקי ומשפטי תשמר 5 והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל--לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל 6 אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם 7 והכרתי את ישראל

השיבת כי היה עם לבבך ¹⁹ רק אתה לא את עבדיך--להרשיע רשע לתת דרכו בראשו תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלצִיך הוא ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו ³³ בהננף יבנה הבית לשמי ²⁰ ויקם יהוה את דברו עמך ישראל לפני אויב--אשר יחטא לך ושב וישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם בבית הזה ³⁴ ואתה תשמע השמים וסלחת יהוה אלהי ישראל ²¹ ואשם שם מקום לארון לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו אשר נתת לאבותם ³⁵ בהעצר שמים ולא יהיה בהוציאם אתם מארץ מצרים ²² ויעמד שלמה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם כפיו השמים ²³ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין ³⁶ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ועמך ישראל--כי תורם את הדרך הטובה שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר בכל לבם ²⁴ אשר שמרת לעבדיך דוד אבי את נתתה לעמך לנחלה ³⁷ רעב כי יהיה בארץ אשר דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי כיום הזה ²⁵ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר יהיה כי יצר לו איבו בארץ שערי--כל נגע כל לעבדיך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר מחלה ³⁸ כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל האדם לכל עמך ישראל--אשר ידעון איש נגע רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה ³⁹ ואתה תשמע כאשר הלכת לפני ²⁶ ועתה אלהי ישראל--השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש יאמן נא דבריך (דברך) אשר דברת לעבדיך ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת דוד אבי ²⁷ כי האמנם ישב אלהים על הארץ לבדך את לבב כל בני האדם ⁴⁰ למען יראוך הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך--אף כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה--כי הבית הזה אשר בניתי ²⁸ ופנית אל תפלת אשר נתתה לאבותינו ⁴¹ וגם אל הנכרי אשר עבדך ואל תחנתו--יהוה אלהי לשמע אל הרנה לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום למען שמך ⁴² כי ישמעון את שמך הגדול ואת ²⁹ להיות עינך פתחת אל הבית הזה לילה ירך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם--הבית הזה ⁴³ אתה תשמע השמים מכון שבתך--לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדיך אל ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי--למען המקום הזה ³⁰ ושמעת אל תחנת עבדיך ועמך ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת הזה אשר בניתי ⁴⁴ כי יצא עמך למלחמה וסלחת ³¹ את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחתך--בבית יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר הזה ³² ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת בנתי לשמך ⁴⁵ ושמעת השמים את תפלתם

האחת לעשר המכנות ³⁹ ויתן את המכנות חמש אל המלך שלמה--ירושלם להעלות את ארון על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית ברית יהוה מעיר דוד--היא ציון ² ויקהל אל משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים קדמה--ממול נגב ⁴⁰ ויעש חירום--את הכירות בחג--הוא החדש השביעי ³ ויבאו כל זקני ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות ישראל וישאו הכהנים את הארון ⁴ ויעלו את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי יהוה ⁴¹ עמדים שנים ונלת הכתרת אשר על הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים ראש העמודים שתיים והשבכות שתיים--לכסות ⁵ והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים את שתי גלות הכתרת אשר על ראש העמודים עליו אתו לפני הארון--מזבחים צאן ובקר אשר ⁴² ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות- לא יספרו ולא ימנו מרב ⁶ ויבאו הכהנים את שני טורים רמנים לשבכה האחת לכסות ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית- את שתי גלות הכתרת אשר על פני העמודים- אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים ⁴³ ואת המכנות עשר ואת הכירת עשרה על ⁷ כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון המכנות ⁴⁴ ואת הים האחד ואת הבקר שנים ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה עשר תחת הים ⁴⁵ ואת הסירות ואת היעים ואת ⁸ ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש המזרקות ואת כל הכלים האהל (האלה) אשר על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד עשה חירם למלך שלמה בית יהוה--נחשת היום הזה ⁹ אין בארון רק שני לחות האבנים ממרט ⁴⁶ בככר הירדן יצקם המלך במעבה אשר הנח שם משה בחרב--אשר כרת יהוה האדמה בין סכות ובין צרתן ⁴⁷ וינח שלמה את עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים ¹⁰ ויהי כל הכלים מרב מאד מאד--לא נחקר משקל בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית הנחשת ⁴⁸ ויעש שלמה--את כל הכלים אשר יהוה ¹¹ ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה ¹² אז עליו לחם הפנים זהב ⁴⁹ ואת המנרות חמש אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל ¹³ בנה מימין וחמש משמאלו לפני הדביר--זהב סגור בניתי בית זבל לך--מכון לשבתך עולמים והפרח והגרת והמלקחים זהב ⁵⁰ והספות ¹⁴ ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל והמזמורות והמזרקות והכפות והמחתות--זהב ישראל וכל קהל ישראל עמד ¹⁵ ויאמר ברוך סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד הקדשים לדלתי הבית להיכל--זהב ⁵¹ ותשלם אבי ובידו מלא לאמר ¹⁶ מן היום אשר הוצאתי כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם הכסף ואת הזהב ואת הכלים--נתן באצרות ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל ¹⁷ ויהי עם לבב דוד אבי--לבנות בית לשם יהוה בית יהוה

8 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי-

גזית מגררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד יסב אתו סביב 24 ופקעים מתחת לשפתו סביב
השפחות ומחוץ עד החצר הגדולה 10 ומיסד סבבים אתו--עשר באמה מקפים את הים סביב
אבנים יקרות אבנים גדולות--אבני עשר אמות שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו 25 עמד על
ואבני שמנה אמות 11 ומלמעלה אבנים יקרות שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים
כמדות גזית--וארז 12 וחצר הגדולה סביב ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה
שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה
בית יהוה הפנימית ולאם הבית 13 וישלח 26 ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח
המלך שלמה ויקח את חירם מצר 14 בן אשה שושן אלפים בת יכיל 27 ויעש את המכונת
אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש עשר נחשת ארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה
נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה
הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל 28 וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין
המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו 15 ויצר את השלבים 29 ועל המסגרות אשר בין השלבים
שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל
העמוד האחד וחוט שנים עשרה אמה יסב את ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד
העמוד השני 16 ושתי כתרת עשה לתת על 30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני
ראשי העמודים--מוצק נחשת חמש אמות קומת נחשת וארבעה פעמתי כתפת להם מתחת
הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת לכיר הכתפות יצקות מעבר איש ליות 31 ופיהו
השנית 17 שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה
שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים--כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות
שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות 32 וארבעת
18 ויעש את העמודים ושני טורים סביב על האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים
השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה
על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה
19 וכתרת אשר על ראש העמודים--מעשה ידותם וגביהם וחשיקהם וחשריהם--הכל
שושן באולם ארבע אמות 20 וכתרת על שני מוצק 34 וארבע כתפות--אל ארבע פנות המכונה
העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר האחת מן המכונה כתפיה 35 ובראש המכונה
שבכה (השבכה) והרמונים מאתם טרים חצי האמה קומת--עגל סביב ועל ראש המכונה
סביב על הכתרת השנית 21 ויקם את העמודים ידתיה ומסגרתיה ממנה 36 ויפתח על הלחת
לאולם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא ידתיה ועל ומסגרתיה (מסגרתיה) כרובים
את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא אריות ותמרת--כמעד איש וליות סביב 37 כזאת
את שמו בעז 22 ועל ראש העמודים מעשה עשה את עשר המכונות מוצק אחד מדה אחת
שושן ותתם מלאכת העמודים 23 ויעש את הים קצב אחד--לכלהנה 38 ויעש עשרה כירות
מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע
וחמש באמה קומתו וקוה (וקו) שלשים באמה באמה הכיור האחד--כיור אחד על המכונה

ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ופטורי צצים--מלפנים ולחיצון³⁰ ואת קרקע ללכת בהם--והקמתי את דברי אתך אשר הבית צפה זהב--לפנימה ולחיצון³¹ ואת פתח דברתי אל דוד אביך¹³ ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל¹⁴ ויבן חמשת³² ושתי דלתות עצי שמן האיל מזוזות שלמה את הבית ויכלהו¹⁵ ויבן את קירות מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים וצפה הבית מביתה בצלעות ארזים--מקרקע הבית זהב וירד על הכרובים ועל התמרות את עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הזהב³³ וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי הבית בצלעות ברושים¹⁶ ויבן את עשרים אמה שמן מאת רבעית³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים מירכותי (מירכתי) הבית בצלעות ארזים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר הדלת השנית גלילים³⁵ וקלע כרובים ותמרות לקדש הקדשים¹⁷ וארבעים באמה היה הבית-- ופטורי צצים וצפה זהב מישר על המחקה--הוא ההיכל לפני¹⁸ וארז אל הבית פנימה³⁶ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין ושור כרתת ארזים³⁷ בשנה הרביעית יסד אבן נראה¹⁹ ודביר בתוך הבית מפנימה בית יהוה--בירח זו³⁸ ובשנה האחת עשרה הכין לתתן שם את ארון ברית יהוה²⁰ ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז²¹ ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות (ברתוקות) זהב לפני הדביר ויצפהו זהב²² ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב²³ ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים²⁶ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני²⁷ ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף²⁸ ויצף את הכרובים זהב²⁹ ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו² ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים³ וספן בארז ממעל על הצלעות אשר על העמודים ארבעים וחמשה--חמשה עשר הטור⁴ ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים⁵ וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים⁶ ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמודים ועב על פניהם⁷ ואולם הכסא אשר ישפט שם אולם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד הקרקע⁸ וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה⁹ כל אלה אבנים יקרת כמדות

לשמע את חכמת שלמה--מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד--כל הימים וישלח שלמה אל חירם לאמר ³ אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבה--עד ת יהוה אתם תחת כפות רגלו (רגלי) ⁴ ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע

⁵ רע והנני אמר--לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיו על כסאך הוא יבנה הבית לשמי ⁶ ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים--כצדנים ⁷ ויהי כשמע חירם את דברי שלמה--וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה ⁸ וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים ⁹ עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם--ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם בתי ¹⁰ ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים--כל חפצו ¹¹ ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה ¹² ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם ¹³ ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש ¹⁴ וישלחם ¹² הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי

אמרת לא כי בנך המת ובני החי 24 ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך 25 ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת 26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה--גזרו 27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתו היא אמו 28 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל 2 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן 3 אליהרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר 4 ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים 5 ועזריהו בן נתן על הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך 6 ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס 7 ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד (האחד) לכלכל 8 ואלה שמוותם בן חור בהר אפרים 9 בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן 10 בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר 11 בן אבינרב כל נפת דאר שפת בת שלמה היתה לו לאשה 12 בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם 13 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן--ששים ערים גדלות חומה ובריה נחשת 14 אחינרב בן עדא מחנימה 15 אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח

את בשמת בת שלמה--לאשה 16 בענא בן חושי באשר ובעלות 17 יהושפט בן פרוח ביששכר 18 שמעי בן אלא בבנימין 19 גבר בן ארי בארץ גלעד--ארץ סיחון מלך האמרי וענ מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ 20 יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתים ושמחים 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות--מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו 22 ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח 23 עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי--ומאה צאן לכר מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים 24 כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה--בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו--מסביב 25 וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע--כל ימי שלמה 26 ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים--למרכבו ושנים עשר אלף פרשים 27 וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה--איש חדשו לא יעדרו דבר 28 והשערים והתבן לסוסים ולרכש--יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו 29 ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב--כחול אשר על שפת הים 30 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים 31 ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב 32 וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף 33 וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים 34 ויבאו מכל העמים

יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי 39 ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים נער קטן לא אדע צאת ובא 8 ועבדך--בתוך לשמע אל אכיש בן מעכה מלך נת ויגידו עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא לשמע לאמר הנה עבדיך בנת 40 ויקם שמעי יספר מרב 9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את ויחבש את חמרו וילך נתה אל אכיש לבקש את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מנת 41 ויגיד את עמך הכבד הזה 10 ויישב הדבר בעיני לשלמה כי הלך שמעי מירושלם נת וישב אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה 11 ויאמר 42 וישלח המלך ויקרא לשמע ויאמר אליו אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בכך לאמר ביום ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי 43 ומדוע--לא לשמע משפט 12 הנה עשיתי כדברייך הנה שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה עליך 44 ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת לפניך ואחרריך לא יקום כמוך 13 וגם אשר לא את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך היה כמוך איש במלכים כל ימיו 14 ואם תלך 45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד לפני יהוה--עד עולם 46 ויצו המלך את בניו והיה אביך--והארכתי את ימך 15 ויקץ שלמה והנה בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה

3 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב 2 רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם 3 ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות--הוא מזבח ומקטיר 4 וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא 5 בנבעון נראה יהוה אל שלמה--בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה 7 ועתה יהוה אלהי

לאמר אם אמיתך בחרב ⁹ ועתה אל תנקהו ²⁵ וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע
 כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו ²⁶ ויפגע בו וימת ולאביתר הכהן אמר המלך
 והורדת את שיבתו בדם שאול) (Sheol h7585)
¹⁰ וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה
¹¹ והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה
 שנה בחרון מלך שבע שנים ובירושלם מלך אבי ²⁷ ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן
 שלשים ושלש שנים ¹² ושלמה--ישב על כסא ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית
 דוד אביו ותכן מלכתו מאד ¹³ ויבא אדניהו בן עלי בשלה ²⁸ והשמעה באה עד יואב כי יואב
 חנית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס
 באך ויאמר שלום ¹⁴ ויאמר דבר לי אליך יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח
 ותאמר דבר ¹⁵ ויאמר את ידעת כי לי היתה ²⁹ ויגר למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה
 המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו
 ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה בן יהוידע לאמר--לך פגע בו ³⁰ ויבא בניהו
 לו ¹⁶ ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך-- אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא
 אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר ¹⁷ ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך
 ויתן לי את אבישג השונמית לאשה ¹⁸ ותאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו
 בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל
¹⁹ ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר בית אבי ³² והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר
 לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך
 ותשב לימינו ²⁰ ותאמר שאלה אחת קטנה שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא
 אנכי שאלת מאתך--אל תשב את פני ויאמר יהודה ³³ ושב דמיהם בראש יואב ובראש
 לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו
²¹ ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדניהו יהיה שלום עד עולם--מעם יהוה ³⁴ ויעל בניהו
 אחיך לאשה ²² ויען המלך שלמה ויאמר לאמו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו
 ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדניהו במדבר ³⁵ ויתן המלך את בניהו בן יהוידע
 ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול תחתיו--על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך
 ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה תחת אביתר ³⁶ וישלח המלך ויקרא לשמע
²³ וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם
 לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו ולא תצא משם אנה ואנה ³⁷ והיה ביום צאתך
 את הדבר הזה ²⁴ ועתה חי יהוה אשר הכיני ועברת את נחל קדרון--ידע תדע כי מות
 ויושיביני (ויושיבני) על כסא דוד אבי ואשר תמות דמך יהיה בראשך ³⁸ ויאמר שמעי
 עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן

והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון ³⁴ ומושח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך--על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה ³⁵ ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחת ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה ³⁶ ויען בניו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך ³⁷ כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי (יהיה) עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד ³⁸ וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון ³⁹ ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה ⁴⁰ ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם ⁴¹ וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומוה ⁴² עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר ⁴³ ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה ⁴⁴ וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך ⁴⁵ וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם ⁴⁶ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה ⁴⁷ וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר יישוב אלהיך (אלהים) את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב ⁴⁸ וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה

2 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר ² אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש ³ ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה--למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם ⁴ למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר--לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל ⁵ וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו ⁶ ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל ⁷ Sheol h7585) ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך ⁸ והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה

מלכים א

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו ² ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך ³ ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך ⁴ והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה ⁵ ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו ⁶ ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום ⁷ ויהיו דבריו--עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה ⁸ וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמי ורעי והגבורים אשר לדוד--לא היו עם אדניהו ⁹ ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך ¹⁰ ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו--לא קרא ¹¹ ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדניהו דוד לא ידע ¹² ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה ¹³ לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו ¹⁴ הנה עורך מדרבת שם--עם המלך ואני אבוא אחריו ומלאתי את דבריו ¹⁵ ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך ¹⁶ ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר

המלך מה לך ¹⁷ ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ¹⁸ ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת ¹⁹ ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא ²⁰ ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם--מי ישב על כסא אדני המלך אחריו ²¹ והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה--חטאים ²² והנה עודנה מדרבת עם המלך ונתן הנביא בא ²³ ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה ²⁴ ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ²⁵ כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו ²⁶ ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך--לא קרא ²⁷ אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך (עבדך) מי ישב על כסא אדני המלך אחריו ²⁸ ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך ²⁹ וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה ³⁰ כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתיו כי כן אעשה היום הזה ³¹ ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר--יחי אדני המלך דוד לעלם ³² ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך ³³ ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם

ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ירך
בי ובבית אבי ¹⁸ ויבא גר אל דוד ביום ההוא
ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה
(ארונה) היבסי ¹⁹ ויעל דוד כדבר גר כאשר
צוה יהוה ²⁰ וישקף ארונה וירא את המלך
ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו
למלך אפיו ארצה ²¹ ויאמר ארונה מדוע בא
אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך
את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה
מעל העם ²² ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל
אדני המלך הטוב בעיני ראה הבקר לעלה
והמרגים וכלי הבקר לעצים ²³ הכל נתן
ארונה המלך--למלך ויאמר ארונה אל המלך
יהוה אלהיך ירצך ²⁴ ויאמר המלך אל ארונה
לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה
ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת
הבקר בכסף שקלים חמשים ²⁵ ויבן שם דוד
מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה
לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל

צרויה הוא ראש השלשי (השלשה) והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה 19 מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד השלשה לא בא 20 ובניהו בן יהוידע בן איש חי (חיל) רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את האריה (הארי) בתוך הבאר ביום השלג 21 והוא הכה את איש מצרי אשר (איש) מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגוהו בחניתו 22 אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה הנגברים 23 מן השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישמחו דוד אל משמעתו 24 עשהאל אחי יואב בשלשים אלחנן בן דדו בית לחם 25 שמה החרדי אליקא החרדי 26 חלץ הפלטי עירא עקש התקועי 27 אביעזר הענתתי מבני החשתי 28 צלמון האחחי מהרי הנשפתי 29 חלב בן בענה הנשפתי אתי בן ריבי מנבעת בני בנימן 30 בניהו פרעתי הדי מנחלי געש 31 אבי עלבון הערבתי עזמות הברחמי 32 אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן 33 שמה החרדי אחיאם בן שרר האררי 34 אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלני 35 חצרו (חצרי) הכרמלי פערי הארבי 36 יגאל בן נתן מצבה בני הגדי 37 צלק העמני נחרי הבארתי--נשאי (נשא) כלי יואב בן צריה 38 עירא היתרי גרב היתרי 39 אוריה החתי--כל שלשים ושבעה

24 ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה 2 ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדין ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אליהך אל העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני

ישיב לי 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי ונעים זמרות ישראל 2 רוח יהוה דבר בי מאלהי 23 כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא ומלתו על לשוני 3 אמר אלהי ישראל לי דבר אסור ממנה 24 ואהיה תמים לו ואשתמרה צור ישראל מושל באדם--צדיק מושל יראת מעוני 25 וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד אלהים 14 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות עיניו 26 עם חסיד תתחסד עם גבור תמים מננה ממטר דשא מארץ 5 כי לא כן ביתי עם תתמם 27 עם נבר תתבר ועם עקש תתפל אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה-- 28 ואת עם עני תושיע ועניך על רמים תשפיל--כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח 6 ובליעל 29 כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי 30 כי כקוץ מנד כלהם כי לא ביד יקחו 7 ואיש בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג שור 31 האל יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף תמים דרכו אמרת יהוה צרופה-- מגן הוא ישרפו בשבת 8 אלה שמות הגברים אשר לדוד לכל החסים בו 32 כי מי אל מבלעדי יהוה ישב בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו ומי צור מבלעדי אלהינו 33 האל מעוזי חיל העצנו (העצני)--על שמנה מאות חלל בפעם ויתר תמים דרכו (דרכי) 34 משה רגליו אחד (אחת) 9 ואחרו אלעזר בן דדי (דדו) (רגלי) כאילות ועל במתי יעמדני 35 מלמד בן אחי בשלשה גברים (הגברים) עם דוד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי 36 ותתן לך מגן יסעך וענתך תרבני 37 תרחיב צעדי איש ישראל 10 הוא קם ויך בפלשתים עד כי תחתני ולא מעדו קרסלי 38 ארדפה איבי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה ואשמידם ולא אשוב עד כלותם 39 ואכלם תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי 40 ותזרני אך לפשט 11 ואחריו שמה בן אנא הררי ויאספו חיל למלחמה תכריע קמי תחתני 41 ואיבי פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה תתה לי ערף משנאי ואצמיתם 42 ישעו ואין עדשים והעם נס מפני פלשתים 12 ויתיצב משיע אל יהוה ולא ענם 43 ואשחקם כעפר ארץ יהוה תשועה גדולה 13 וירדו שלשים (שלשה) עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד-- 45 בני נכר יתכחשו לי לשמוע און ישמעו לי אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק 46 בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם 47 חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי 48 האל הנתן נקמת לי ומריר עמים תחתני 49 ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני 50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר 51 מגדיל (מגדול) ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה 17 ויאמר לדוד ולזרעו עד עולם

23 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על--משיח אלהי יעקב עשו שלשת הגברים 18 ואבישי אחי יואב בן

בנבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן ⁷ ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם--בין דוד ובין יהונתן בן שאול ⁸ ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי ⁹ ויתנם ביד הגבענים ויקעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם (שבעתם) יחד והם (והמה) המתו בימי קציר בראשנים תחלת

(בתחלת) קציר שערים ¹⁰ ותקח רצפה בת איה את השק ותטעהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה ליליה ¹¹ ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול ¹² וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד--אשר נבכו אתם מרחב בית שן אשר תלום (תלאום) שם הפלשתים (שמה פלשתים) ביום הכות פלשתים את שאול בנלבע ¹³ ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים ¹⁴ ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן ¹⁵ ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים--ויעף דוד ¹⁶ וישבו (וישבי) בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד ¹⁷ ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל ¹⁸ ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה

22 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול ² ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי ³ אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני ⁴ מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע ⁵ כי אפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני ⁶ חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות ⁷ Sheol h7585) בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו ⁸ ותגעש (ויתגעש) ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו ⁹ עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו ¹⁰ ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו ¹¹ וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח ¹² וישת חשך סביבתי סכות חשרת מים עבי שחקים ¹³ מננה נגדו בערו גחלי אש ¹⁴ ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו ¹⁵ וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם (ויהם) ¹⁶ ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בנערת יהוה מנשמת רוח אפו ¹⁷ ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים ¹⁸ יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני ¹⁹ יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי ²⁰ ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי ²¹ וגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי

משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי צררות עד יום מתן אלמנות חיות 4 ויאמר 18 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד 5 וילך עמשא להזעיק את יהודה וייחר (וייחר) מן המועד בישראל--למה תבלע נחלת יהודה 20 ויען אשר יעדו 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחרי--פן מצא לו ערים בצרות והציל עיננו 7 ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הנברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי 8 הם עם האבן הגדולה אשר נגבעון ועמשא בא לפניו ויואב חגור מדרו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל 9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזו יד ימין יואב בזקן עמשא--לנשק לו 10 ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו--וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי 11 ואיש עמד לדוד

21 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הנבענים 2 ויקרא המלך לנבענים ואליהם והנבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה 3 ויאמר דוד אל הנבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר ובכרו את נחלת יהוה 4 ויאמרו לו הנבענים אין לי (לנו) כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל 6 יתן (יותן) לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה

עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם- היום האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך לשום המלך אל לבו 20 כי ידע עבדך כי את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד יוסף לרדת לקראת אדני המלך 21 ויען אבישי למשא אל אדני המלך 36 כמעט יעבר עבדך בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי את הירדן--את המלך ולמה יגמלני המלך כי קלל את משיח יהוה 22 ויאמר דוד מה לי הגמולה הזאת 37 ישב נא עבדך ואמת בעירי ולכם בני צרויה--כי תהיו לי היום לשטן היום עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר יומת איש בישראל--כי הלוא ידעתי כי היום עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך אני מלך על ישראל 23 ויאמר המלך אל שמעי 38 ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו לא תמות וישבע לו המלך 24 ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בנדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום 25 ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך עם יהודה ויעברו (העברו) את המלך וגם למה לא הלכת עמי מפבשת 26 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך--כי פסח עבדך 27 וירגל בעבדך אל אדני המלך הירדן וכל אנשי דוד עמו 42 ויען כל איש ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך 28 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולעק עוד אל המלך 29 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי--אתה וציבא תחלקו את השדה 30 ויאמר מפבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום--אל ביתו 31 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן (הירדן) 32 וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד 33 ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם 34 ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם 35 בן שמנים שנה אנכי

20 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי--איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק ברוד ולא נחלה לנו בבן ישי--איש לאהליו ישראל 2 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם 3 ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית

בשורה בפיו וילך הלך וקרוב ²⁶ וירא הצפה ידעתי היום כי לא (לוא) אבשלום חי וכלנו איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר ²⁷ ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא ²⁸ ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך ²⁹ ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה ³⁰ ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד ³¹ והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך--כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך ³² ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה ³³ וירגז המלך ויעל על עלית השער--ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיד אבשלום בני בני

19 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום ² ותהי התשעה ביום ההוא לאבשלום--לכל העם כי שמעו העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו ³ ויתננב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתננב העם הנכלמים--בנוסם במלחמה ⁴ והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני ⁵ ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיד ונפש נשיך ונפש פלגשיך ⁶ לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים--כי

בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזולי הגלעדי מרגלים²⁸ משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי²⁹ ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הנישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו--העם רעב ועיף וצמא במדבר

18 ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות² וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשת ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם³ ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב--כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר (לעזור)⁴ ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים⁵ ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלוש וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים--על דבר אבשלוש⁶ ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים⁷ וינפשו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא--עשרים אלף⁸ ותהי שם המלחמה נפצות (נפוצת) על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא⁹ ויקרא אבשלוש לפני עבדי דוד ואבשלוש רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר¹⁰ וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלם תלוי באלה¹¹ ויאמר יואב לאיש המגיד לו

והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת¹² ויאמר אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלוש¹³ או עשיתי בנפשו (בנפשי) שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד¹⁴ ויאמר יואב לא בן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלוש--עודנו חי בלב האלה¹⁵ ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלוש וימתהו¹⁶ ויתקע יואב בשפר וישב העם מדרך אחרי ישראל כי חשך יואב את העם¹⁷ ויקחו את אבשלוש וישלכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל--נסו איש לאהלו¹⁸ ואבשלם לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך--כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלוש עד היום הזה¹⁹ ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו²⁰ ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על (כן) בן המלך מת²¹ ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתך וישתחו כושי ליואב וירץ²² ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת²³ ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי²⁴ ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו²⁵ ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו

אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל (איש) בדבר האלהים כן כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלם

17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה ² ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו ³ ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל--האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום ⁴ ויִישַׁר הדבר בעיני אבשלם ובעיני כל זקני ישראל ⁵ ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא ⁶ ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר ⁷ ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת ⁸ ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם ⁹ הנה עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלם ¹⁰ והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה--המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו ¹¹ כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מודן ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב ¹² ובאנו אליו באחת (באחד) המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד ¹³ ואם אל עיר יאסף--והשיאו כל ישראל אל העיר והיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור ¹⁴ ויאמר

אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהיה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה ¹⁵ ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבשלם ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני ¹⁶ ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלך הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור--פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו ¹⁷ ויהונתן ואחיעזר עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה ¹⁸ וירא אתם נער ויגד לאבשלם וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בכחורים ולו באר בחצרו--וירדו שם ¹⁹ ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר ²⁰ ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחיעזר ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם ²¹ ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים--כי ככה יעץ עליכם אחיתפל ²² ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן ²³ ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו ²⁴ ודוד בא מחנימה ואבשלם עבר את הירדן--הוא וכל איש ישראל עמו ²⁵ ואת עמשא שם אבשלם תחת יואב--על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגל בת נחש אחות צרויה אם יואב ²⁶ ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד ²⁷ ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי

שם 30 ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה מימינו ומשמאלו 7 וכה אמר שמעי בקללו צא וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה 31 ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהיה 32 ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחווה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו 33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא 34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה-- עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל 35 והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך--תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים 36 הנה שם עמם שני בניהם--אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו 37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלם

16 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמורים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמקים ומאה קיץ-- ונבל יין 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם (והלחם) והקיץ לאכול הנערים והיין לשותות היעף במדבר 3 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם--כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי 4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחווית אמצא חן בעיניך אדני המלך 5 ויבא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל 6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הנגברים

צא איש הדמים ואיש הבליעל 8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה 9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה כי (כה) יקלל וכי (כי) יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית כן 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממני מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל--כי אמר לו יהוה 12 אולי יראה יהוה בעוני (בעיני) והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה 13 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר 14 ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם 15 ואבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו 16 ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד--אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך 17 ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך 18 ויאמר חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל--לא (לו) אהיה ואתו אשב 19 והשנית למי אני אעבד--הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך 20 ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה 21 ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך 22 ויטו לאבשלום האהל על חג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל 23 ועצת

המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך
וישק המלך לאבשלום

15 ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה
וססים וחמשים איש רצים לפניו ² והשכים
אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל
האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך
למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה
עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך
³ ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים
ונכחים ושמע אין לך מאת המלך ⁴ ויאמר
אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל
איש אשר יהיה לו ריב ומשפט--והצדקתיו
⁵ והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו
והחזיק לו ונשק לו ⁶ ויעש אבשלום כדבר הזה
לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך
ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל ⁷ ויהי מקץ
ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה
נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון
⁸ כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם
לאמר אם ישיב (ישוב) ישיבני יהוה ירושלם
ועבדתי את יהוה ⁹ ויאמר לו המלך לך בשלום
ויקם וילך חברונה ¹⁰ וישלח אבשלום מרגלים
בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול
השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון ¹¹ ואת
אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים
והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר ¹² וישלח
אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו
מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמן
והעם הולך ורב את אבשלום ¹³ ויבא המניד
אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי
אבשלום ¹⁴ ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו
בירושלם קומו ונברחה--כי לא תהיה לנו
פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר

והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה העיר
לפי חרב ¹⁵ ויאמרו עבדי המלך אל המלך
ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך
¹⁶ ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך
את עשר נשים פלגשים--לשמר הבית ¹⁷ ויצא
המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק
¹⁸ וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל
הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר באו
ברגליו מגת עברים על פני המלך ¹⁹ ויאמר
המלך אל אתי הגת למה תלך גם אתה אתנו
שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה
למקומך ²⁰ תמול בואך והיום אנועך (אניעך)
עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב
והשב את אחיך עמך חסד ואמת ²¹ ויען אתי
את המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך
כי אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם
למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך ²² ויאמר
דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הגת וכל
אנשיו וכל הטף אשר אתו ²³ וכל הארץ בוכים
קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל
קדרון וכל העם עברים על פני דרך את
המדבר ²⁴ והנה גם צדוק וכל הלויים אתו
נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון
האלהים ויעל אביתר--עד תם כל העם לעבור
מן העיר ²⁵ ויאמר המלך לצדוק השב את
ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה--
והשבני והראני אתו ואת נוחו ²⁶ ואם כה
יאמר לא חפצתי בך הנני--יעשה לי כאשר
טוב בעיני ²⁷ ויאמר המלך אל צדוק הכהן
הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך
ויהונתן בן אביתר שני בניכם--אתכם ²⁸ ראו
אנכי מתמהמה בעברות (בערבות) המדבר--
עד בוא דבר מעמכם להניד לי ²⁹ וישב צדוק
ואביתר את ארון האלהים ירושלם וישבו

מציל בנייהם ויכו האחד את האחר וימת אתו -כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו את כל הדברים האלה 20 לבעבור סבב את תני את מכה אחיו ונמתחו בנפש אחיו אשר פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה הרג ונשמדה גם את היורש וכבו את נחלתי ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לרעת אשר נשארה לבלתי שום (שים) לאישי שם את כל אשר בארץ 21 ויאמר המלך אל יואב ושארית על פני האדמה 8 ויאמר המלך אל הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך 9 ותאמר הנער את אבשלום 22 ויפל יואב אל פניו ארצה האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי 10 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיף עוד לגעת בך 11 ותאמר יזכר נא המלך את 23 ויקם יואב וילך נשורה ויבא את אבשלום יהוה אלהיך מהרבית (מהרבית) נאל הדם 24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך אם יפל משערת בנך ארצה 12 ותאמר האשה לא ראה 25 וכאבשלום לא היה איש יפה בכל תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר ישראל--להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו דברי 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת לא היה בו מום 26 ובגלחו את ראשו והיה מקץ על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה ימים לימים אשר יגלח כי כבוד עליו וגלחו כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו 14 כי מות ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן נמות--וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו המלך 27 ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח 15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה--כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו 16 כי ישמע המלך וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא 30 ויאמר אל להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים 17 ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנחה כי כמלאך אבשלום את החלקה--באש 31 ויקם יואב ויבא האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה 19 ויאמר המלך היר יואב אתך בכל זאת ותען באתי מגשור--טוב לי עד אני שם ועתה אראה האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם אש פני המלך ואם יש בי עון והמתני 33 ויבא יואב להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך - אל המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל

לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך
15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד--כי גדולה וירכבו איש על פרדו--וינסו 30 ויהי המה
השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה
לה אמנון קומי לכי 16 ותאמר לו אל אודת אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם
הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי אחד 31 ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב
לשלחני ולא אבה לשמע לה 17 ויקרא את ארצה וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים 32 ויען
נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני
החוצה ונעל הדלת אחריה 18 ועליה כתנת את כל הנערים בני המלך המיתו--כי אמנון
פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולות לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שומה מיום
מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת ענתו את תמר אחתו 33 ועתה אל ישם אדני
אחריה 19 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו
הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה כי אם אמנון לבדו מת 34 ויברח אבשלום וישא
ותלך הלך וזעקה 20 ויאמר אליה אבשלום הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים
אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי מדרך אחריו מצד ההר 35 ויאמר יונדב אל
החרישי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן
הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה היה 36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך
21 והמלך דוד--שמע את כל הדברים האלה באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו
ויחר לו מאד 22 ולא דבר אבשלום עם אמנון בכו בכי גדול מאד 37 ואבשלום ברח וילך
למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על אל תלמי בן עמיחור (עמיהור) מלך גשור
דבר אשר ענה את תמר אחתו 23 ויהי לשנתים ויתאבל על בנו כל הימים 38 ואבשלום ברח
ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל חצור אשר וילך גשור ויהי שם שלש שנים 39 ותכל דוד
עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי
24 ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא מת

גזזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך **14** וידע יואב בן צריה כי לב המלך על
25 ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה
ללכת ויברכהו 26 ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך
עמך 27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך 28 ויצו אבשלום
את נערו לאמר ראו נא כשוב לב אמנון בין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אתו--
אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם--חזקו והיו לבני חיל 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון

את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה 17 ויקמו זקני ביתו עליו להקימו ירושלם

13 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה--ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד 2 ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחת-- כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה 3 ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד 4 ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר-- הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלם אחי אני אהב 5 ויאמר לו יהונדב שכב על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה 6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה 8 ותלך תמר בית אמנון אחיה--והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש (ותלש) ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות 9 ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו 10 ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה 11 ותנש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי 12 ותאמר לו אל אחי אל תענני--כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת 13 ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך 14 ולא אבה

אעשה את הדבר הזה ¹² ויאמר דוד אל אוריה **12** וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו שב בזה גם היום--ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת ¹³ ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת--וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד ¹⁴ ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה ¹⁵ ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריי ונכה ומת ¹⁶ ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם ¹⁷ ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה ¹⁸ וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה ¹⁹ ויצו את המלאך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה--לדבר אל המלך ²⁰ והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה ²¹ מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת--גם עבדך אוריה החתי מת ²² וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב ²³ ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער ²⁴ ויראו המוראים אל עבדיך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי--מת ²⁵ ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה--כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו ²⁶ ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה ²⁷ ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה

10 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו ² ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון ³ ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד דוד את אביך בעיניך--כי שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקר את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך ⁴ ויקח חנון את עבדי דוד ויגלה את חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם ⁵ ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם ⁶ ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש ⁷ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים ⁸ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה ⁹ וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל (ישראל) ויערך לקראת ארם ¹⁰ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון ¹¹ ויאמר אם תחזק ארם ממני--והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך ¹² חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו ¹³ ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו ¹⁴ ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם ¹⁵ וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד ¹⁶ וישלח הדדעזר ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא

11 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלם ² ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד ³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם--אשת אוריה החתי ⁴ וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה ⁵ ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי ⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד ⁷ ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה ⁸ ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך ⁹ וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו ¹⁰ ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא--מדוע לא ירדת אל ביתך ¹¹ ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה יושבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיד וחי נפשך אם

8 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתן האמה מיד פלשתים ויך את מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה

3 ויך דוד את הדרדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר (פרת) **4** וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב **5** ותבא ארם דמשק לעזר להדרדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש **6** וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך **7** ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדרדעזר ויביאם ירושלם **8** ומבטח ומברתי ערי הדרדעזר לקח המלך דוד נחשת--הרבה מאד **9** וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרדעזר **10** וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדרדעזר ויכה--כי איש מלחמות תעי היה הדרדעזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב--וכלי נחשת **11** גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש **12** מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדרדעזר בן רחב מלך צובה **13** ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בנאי מלח--שמונה עשר אלף **14** וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך **15** וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה--לכל עמו **16** ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר **17** וצדוק בן אחיטוב ואחיהל

9 ויאמר דוד--הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן **2** ולבית שאול עבד עבד ושמו ציבא ויקרא לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך **3** ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים **4** ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר **5** וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל--מלו דבר **6** ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך **7** ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני--תמיד **8** וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני **9** ויקרא המלך אל ציבא נער שאול--ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך **10** ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים--ועשרים עבדים **11** ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך **12** ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת **13** ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו

יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה ²² ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה ²³ ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד--עד יום מותה

7 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו ² ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה ³ ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך ⁴ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר ⁵ לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי ⁶ כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן ⁷ בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לדעות את עמי את ישראל לאמר למח לא בניתם לי בית ארזים ⁸ ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הנוה מאחר הצאן--להיות נגיד על עמי על ישראל ⁹ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ ¹⁰ ושמתי מקום לעמי לישראל ונסעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה ¹¹ ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה ¹² כי ימלאו ימך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתו את ממלכתו ¹³ הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם ¹⁴ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן--אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם ¹⁵ וחסדי לא

יהוה מומנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך ¹⁶ ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם ¹⁷ ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה--כן דבר נתן אל דוד ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי--כי הבאתני עד היום ¹⁹ ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה ²⁰ ומח יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה ²¹ בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת--להודיע את עבדך ²² על כן גדלת יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו ²³ ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ--אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו ²⁴ ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם--עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת ²⁶ ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך ²⁷ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתו את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת ²⁸ ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת ²⁹ ועתה הוואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם

13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות 7 ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם
 14 ואלה שמות הילדים לו--בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה 15 ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע 16 ואלישמע ואלידע ואלפלט 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל 9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה 18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך 20 ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא--בעל פרצים 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו 22 ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים 24 ויהי בשמעך (כשמעך) את קול צעדה בראשי הבכאים--אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים 25 ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מנבע עד באך גזר
6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה--להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו 3 וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בנבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה 4 וישאהו מבית אבינדב אשר בנבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים 6 ויבאו עד גרן

בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם הרגו את איש צדיק בביתו--על משכבו ועתה טוב 37 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר 38 ויאמר המלך אל עבדיו הלוא תדעו--כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל 39 ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד--חברונה **4** וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו 2 גם וירפו ידי וכל ישראל נבהלו 2 ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי--מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן 3 ויברחו הבארתיים גתימה ויהיו שם גרים עד היום 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה הזה 4 וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת 5 וילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים 6 והנה באו עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו 7 ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה 8 ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי--ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה 10 כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיני ואחזה בו ואהרנהו בצקלג-- אשר לתתי לו בשרה 11 אף כי אנשים רשעים

מדוע באתה אל פילגש אבי⁸ ויחר לאבנר אתך ברית ומלכת בכל אשר תאזה נפשך מאד על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב וישלח דוד את אבנר וילך בשלום²² והנה אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון--כי שלחו ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום⁹ כה וילך בשלום²³ ויואב וכל הצבא אשר אתו יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל נשבע יהוה לדוד--כי כן אעשה לו¹⁰ להעביר המלך וישלח וילך בשלום²⁴ ויבא יואב אל הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך על ישראל ועל יהודה--מדן ועד באר שבע ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת אתו¹² וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו מבואך (מובאך) ולדעת את כל אשר אתה לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי עשה²⁶ ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע²⁷ וישב אבנר חברון ויטחו יואב אל תוך אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש--פני--כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול וימת בדם עשהאל אחיו²⁸ וישמע דוד מאחרי בבאך לראות את פני¹⁴ וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את עולם--מדמי אבנר בן נר²⁹ יחלו על ראש יואב מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב וישלח איש בשת ויקחה מעם איש--מעם ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב--וחסר לחם פלטיאל בן לוש (ליש)¹⁶ וילך אתה אישה³⁰ ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר הלך ובכה אחריה--עד בחרים ויאמר אליו המית את עשהאל אחיהם בנבעון--במלחמה אבנר לך שוב וישב¹⁷ ודבר אבנר היה עם³¹ ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם קרעו בנדיכם וחגרו שקים וספרו לפני אבנר מבקשים את דוד למלך עליכם¹⁸ ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל קבר אבנר ויבכו כל העם³³ ויקנן המלך אל איביהם¹⁹ וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר³⁴ ידך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הנשו כנפול אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימין לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים עליו³⁵ ויבא כל העם להברות את דוד לחם-אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו-בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי משתה²¹ ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה אלהים וכה יסיף כי אם לפני בוא השמש אטעם ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו לחם או כל מאומה³⁶ וכל העם הכירו וייטב

למלך--עליהם 8 ואבנר בן נר שר צבא אשר אשר נפל שם עשהאל וימת--ויעמדו 24 וירדפו לשאול--לקח את איש בשת בן שאול ויעברוהו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה--והמה מחנים 9 וימלכוהו אל הנלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל מדבר נבעון 25 ויתקבצו בני בנימין אחרי כלה 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול אבנר ויהיו לאנדה אחת ויעמדו על ראש במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך בית נבעה אחת 26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר יהודה היו אחרי דוד 11 ויהי מספר הימים הלנצח תאכל חרב--הלוא ידעתה כי מרה אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה--תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב שבע שנים וששה חדשים 12 ויצא אבנר בן מאחרי אחיהם 27 ויאמר יואב--חי האלהים כי נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים נבעונה לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש 13 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו מאחרי אחיו 28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל על ברכת נבעון יחדו וישבו אלה על הברכה העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו מזה ואלה על הברכה מזה 14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו 15 ויקמו ויעברו במספר--שנים עשר לבנימין ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד 16 ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו תשעה עשר איש--ועשהאל 31 ועבדי דוד הכו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר נבעון 17 ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא ויננף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד 18 ויהיו שם שלשה ויאר להם בחברון

3 בני צרויה--יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאול מאחרי אבנר 20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי 21 ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחוריו 22 ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך 23 וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחוריו ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום

ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים 2 וילדו (ויולדו) לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחיעזר היזרעאלי 3 ומשנהו כלאב לאביגל (לאביגל) אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור 4 והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל 5 והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול 7 ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר

שמואל ב

בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר
19 הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו
גבורים 20 אל תגידו בנת אל תבשרו בחוצת
אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה
בנות הערלים 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר
עליכם--ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים--
מגן שאול בלי משיח בשמן 22 מדרם חללים
מחלב גבורים--קשת יהונתן לא נשוג אחור
וחרב שאול לא תשוב ריקם 23 שאול ויהונתן
הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו
מנשרים קלו מאריות גברו 24 בנות ישראל--
אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים
המעלה עדי זהב על לבושכן 25 איך נפלו
גברים בתוך המלחמה--יהונתן על במותיך
חלל 26 צר לי עליך אחי יהונתן--נעמת לי
מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים 27 איך
נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה
לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה
אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר
חברנה 2 ויעל שם דוד וגם שתי נשיו--אחינעם
היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי 3 ואנשיו
אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי
חברון 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד
למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי
יביש גלעד אשר קברו את שאול 5 וישלח דוד
מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם
ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החדד הזה
עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו 6 ועתה
יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה
אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה
7 ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל--כי
מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את
העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים 2 ויהי
ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם
שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי
בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו 3 ויאמר לו
דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל
נמלטתי 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד
נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם
הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן
בנו מתו 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו
איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו 6 ויאמר
הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע
והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי
הפרשים הרבקהו 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא
אלי ואמר הנני 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר
(ואמר) אליו עמלקי אנכי 9 ויאמר אלי עמד
נא עלי ומתני--כי אחזני השבץ כי כל עוד
נפשי בי 10 ואעמד עליו ואמתתהו--כי ידעתי כי
לא יהיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו
ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה
11 ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים
אשר אתו 12 ויספרו ויבכו ויצמו עד הערב
על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל
בית ישראל--כי נפלו בחרב 13 ויאמר דוד אל
הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר
עמלקי אנכי 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת
לשלח ירך לשחת את משיח יהוה 15 ויקרא
דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו
וימת 16 ויאמר אליו דוד דמיך (דמך) על
ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את
משיח יהוה 17 ויקנן דוד את הקינה הזאת
על שאול ועל יהונתן בנו 18 ויאמר ללמד

רכבו על הגמלים וינסו¹⁸ ויצל דוד את כל מלכישוע--בני שאול³ ותכבד המלחמה אל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד שאול וימצאחו המורים אנשים בקשת ויחל¹⁹ ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד מאד מהמורים⁴ ויאמר שאול לנשא כליו שלף בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה הכל השיב דוד²⁰ ויקח דוד את כל הצאן ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה שלל דוד²¹ ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר⁵ וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור חרבו וימת עמו⁶ וימת שאול ושלת בניו ונשא ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו כליו גם כל אנשיו ביום ההוא--יחדו⁷ ויראו ויגש דוד את העם וישאל להם לשלום²² ויען אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש אתו ויהי ממחרת ויבאו פלשתים וישבו ואת בניו וינהגו וילכו²³ ויאמר דוד לא תעשו החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו²⁴ ומי ישמע לכם את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הכלים--יחדו יחלקו²⁵ ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל¹¹ וישמעו אליו ירמיהו יבין גלעד את אשר עשו עד היום הזה²⁶ ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה²⁷ לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר²⁸ ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע¹³ ויקחו את עצמתיים ויקברו תחת האשל ויאמרו ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני³⁰ ולאשר בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך³¹ ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע² וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדרב ואת

ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל ² וסרני וילכו לדרכם ³ ויבא דוד ואנשיו אל העיר פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרונה--עם אכיש ³ ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה ⁴ ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו--הלוא בראשי האנשים ההם ⁵ הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפיו ודוד ברבבתו ⁶ ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה--כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה ⁷ ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים ⁸ ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך ⁹ ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה ¹⁰ ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו ¹¹ וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו זרעאל

ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג--ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש ² וישבו את הנשים מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר

10 ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני 11 ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא את לאמר--פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים 12 ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך 2 ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים 3 ושמואל מת-ויספדו לו כל ישראל ויקברו ברמה ובעירו ושואל הסיר האבות ואת הידענים--מהארץ 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שואל את כל ישראל ויחנו בגלבוע 5 וירא שואל את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד 6 וישאל שואל ביהוה ולא ענהו יהוה--גם בחלמות גם באורים גם בנביאים 7 ויאמר שואל לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דוד 8 ויתחפש שואל וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי (קסמי) נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך 9 ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שואל אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני 10 וישבע לה שואל ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרח עון בדבר הזה 11 ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי 12 ותרא האשה את שמואל ותזעק

בקול גדול ותאמר האשה אל שואל לאמר למה רמיתני ואתה שואל 13 ויאמר לה המלך אל תיראי כי מזה ראית ותאמר האשה אל שואל אלהים ראיתי עלי מן הארץ 14 ויאמר לה מזה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שואל כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו 15 ויאמר שמואל אל שואל למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שואל צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מזה אעשה 16 ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך 17 ויעש יהוה לו כאשר דבר בירי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד 18 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה 19 ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים 20 וימהר שואל ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו--כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה 21 ותבוא האשה אל שואל ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי 22 ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי בך כח כי תלך בדרך 23 וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה 24 ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפהו מצות 25 ותגש לפני שואל ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא

וחנניו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעם כהרים ²¹ ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד שכבים סביבתו ⁸ ויאמר אבישי אל דוד סגר כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו ⁹ ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה--ונקה ¹⁰ ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה ינפנו או יזנו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה ¹¹ חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים--ונלכה לנו ¹² ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתו שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים--כי תרדמת יהוה נפלה עליהם ¹³ ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם ¹⁴ ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך ¹⁵ ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך ¹⁶ לא טוב הדבר הזה אשר עשית--חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים--אשר מראשתו ¹⁷ ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך ¹⁸ ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה ¹⁹ ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיף בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים ²⁰ ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונאש ממני שאול לבקשני עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו ² ויקם דוד--ויעבר הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך גת ³ וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלת ואביגיל אשת נבל הכרמלית ⁴ ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא יוסף (יסף) עוד לבקשו ⁵ ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה--ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך ⁶ ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה ⁷ ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים--ימים וארבעה חדשים ⁸ ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגרזי (והגזרי) והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים ⁹ והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש

אביגיל את דוד ותמהר ותדרד מעל החמור לו דבר קטן וגדול--עד אור הבקר ³⁷ ויהי ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ ²⁴ ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך ²⁵ אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא--נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך--לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת ²⁶ ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ירך לך ועתה יהיו כנבל איבך והמבקשים אל אדני רעה ²⁷ ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברנלי אדני ²⁸ שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימיו ²⁹ ויקם אדם לרדפך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אליהך ואת נפש איבך יקלענה בתוך כף הקלע ³⁰ והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך--וצוך לנגיד על ישראל ³¹ ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך ³² ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי ³³ וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי ³⁴ ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי (ותבאת) לקראתי--כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר ³⁵ ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך--ראי שמעתי בקולך ואשא פניך ³⁶ ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה

26 ויבאו הזפים אל שאול הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן ² ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל--לבקש את דוד במדבר זיף ³ ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימן--על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה ⁴ וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון ⁵ ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים סביבתו ⁶ ויען דוד ויאמר אל אחימלך תחתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך ⁷ ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל

בך ¹³ כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים לך וימצאו הנערים חן בעיניך--כי על יום יצא רשע וידי לא תהיה בך ¹⁴ אחרי מי יצא טוב בנו תנה נא את אשר תמצא ירך לעבדיך מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד ¹⁵ והיה יהוה לדין ופשט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטני מידך ¹⁶ ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך ¹⁷ ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה ¹⁸ ואת (ואתה) הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה--את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני ¹⁹ וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי ²⁰ ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל ²¹ ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי ²² וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה

25 וימת שמואל--ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברוהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן ² ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בנזו את צאנו בכרמל ³ ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו (כלבי) ⁴ וישמע דוד במדבר כי נזז נבל את צאנו ⁵ וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום ⁶ ואמרתם כה לחי ואתה שלום ובינתך שלום וכל אשר לך שלום ⁷ ועתה שמעתי כי נזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו--לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל ⁸ שאל את נעריך ויגידו

שואל ויאמר יהוה יסגירו ¹³ ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשואל הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת ¹⁴ וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שואל כל הימים ולא נתנו אלהים בידו ¹⁵ וירא דוד כי יצא שואל לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה ¹⁶ ויקם יהונתן בן שואל וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלהים ¹⁷ ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שואל אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שואל אבי ידע כן ¹⁸ ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו ¹⁹ ויעלו זפים אל שואל הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה--בנבעת החכילה אשר מימין הישימון ²⁰ ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת--רד ולנו הסגירו ביד המלך ²¹ ויאמר שואל ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי ²² לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו--מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא ²³ וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ--וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה ²⁴ ויקומו וילכו זיפה לפני שואל ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה--אל ימין הישימון ²⁵ וילך שואל ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שואל וירדף אחרי דוד מדבר מעון ²⁶ וילך שואל מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שואל ושואל ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם ²⁷ ומלאך בא אל שואל לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ ²⁸ וישב שואל מרדף אחרי דוד

24 ויהי כאשר שב שואל מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי ² ויקח שואל שלשת אלפים איש בחור--מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים ³ ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שואל להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים ⁴ ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך (איבך) בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשואל--בלט ⁵ ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו--על אשר כרת את כנף אשר לשואל ⁶ ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה--לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא ⁷ וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שואל ושואל קם מהמערה וילך בדרך ⁸ ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה (מהמערה) ויקרא אחרי שואל לאמר אדני המלך ויבט שואל אחרי ויקד דוד אפים ארצה וישתחו ⁹ ויאמר דוד לשואל למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך ¹⁰ הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני--כי משיח יהוה הוא ¹¹ ואבי ראה--גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך--ואתה צדה את נפשי לקחתה ¹² ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה

בנבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו 7 ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים--לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות 8 כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארבע כיום הזה 9 ויען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול--ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב 10 וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי-נתן לו 11 וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים-אשר בנב ויבאו כלם אל המלך 12 ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני 13 ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן ישי--בתתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארבע כיום הזה 14 ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך 15 היום החלתי לשאול (לשאל) לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי--כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול 16 ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך 17 ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו (אזני) ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה 18 ויאמר המלך לדויג (לדואג) סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג (דואג) האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד 19 ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה

23 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות 2 וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה 3 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי גלך קעלה אל מערכות פלשתים 4 ויוסף עוד דוד לשאול ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה--כי אני נתן את פלשתים בידך 5 וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישיבי קעילה 6 ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד--קעילה אפוד ירד בידו 7 ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים ביד--כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח 8 וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו 9 וידע דוד--כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד 10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה--לשחת לעיר בעבורי 11 היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך--יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד 12 ויאמר דוד--היסגרנו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד

ולא אכל ביום החדש השני לחם--כי נעצב אל לחם חם ביום הלקחו 7 ושם איש מעבדיו דוד כי הכלמו אביו 35 ויהי בבקר ויצא יהונתן שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג השדה למועד דוד ונער קטן עמו 36 ויאמר האדמי--אביר הרעים אשר לשאול 8 ויאמר לנערו--רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה דוד לאחימלך ואין יש פה תחת ירך חנית או הנער רץ והוא ירה החצי להעברו 37 ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה והלאה 38 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה היא לוטה בשמלה אחרי האפור--אם אתה חושא אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר (החצים) ויבא אל אדניו 39 והנער לא ידע דוד אין כמוה תננה לי 10 ויקם דוד ויברח מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר 40 ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו 11 ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא זה דוד מלך לך הביא העיר 41 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הנדיל 42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם א ויקם וילך ויהונתן בא העיר

21 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה

לבדך ואיש אין אתך 2 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמוני 3 ועתה מה יש תחת ירך חמשה לחם--תנה בידי או הנמצא 4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה 5 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל--ואף כי היום יקדש בכלי 6 ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום

22 וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה 2 ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר אלמוני 3 ועתה מה יש תחת ירך חמשה לחם--תנה בידי או הנמצא 4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה 5 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל--ואף כי היום יקדש בכלי 6 ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום

לו חלילה לא תמות--הנה לו עשה (לא יעשה) את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו
 אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את ¹⁸ ויאמר לו יהונתן מחר חדרש ונפקדת כי יפקד
 אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה מושבך ¹⁹ ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום
 אין זאת ³ וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אשר נסתרתי שם ביום המעשה וישבת אצל
 אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת האבן האזל ²⁰ ואני שלשת החצים צדה אורה
 יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך-- לשלח לי למטרה ²¹ והנה אשלח את הנער
 כי כפשע ביני ובין המות ⁴ ויאמר יהונתן אל לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה
 דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך ⁵ ויאמר דוד החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך
 אל יהונתן הנה חדרש מחר ואנכי יושב אשב ואין דבר--חי יהוה ²² ואם כה אמר לעלם
 עם המלך לאכול ושלחתיני ונסתרתי בשדה הנה החצים ממך והלאה--לך כי שלחך יהוה
 עד הערב השלשית ⁶ אם פקד יפקדני אביך ²³ והדבר--אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה
 ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם ביני ובינך עד עולם ²⁴ ויסתר דוד בשדה ויהי
 עירו--כי זבח הימים שם לכל המשפחה ⁷ אם החדש וישב המלך על (אל) הלחם לאכול
 כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה ²⁵ וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל
 לו--דע כי כלתה הרעה מעמו ⁸ ועשית חסד על מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד
 עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך שאול ויפקד מקום דוד ²⁶ ולא דבר שאול
 ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי
 תביאני ⁹ ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע טהור הוא כי לא טהור ²⁷ ויהי ממחרת החדש
 אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך-- השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן
 ולא אתה אניד לך ¹⁰ ויאמר דוד אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל
 מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה ¹¹ ויאמר הלחם ²⁸ ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל
 יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם דוד מעמדי עד בית לחם ²⁹ ויאמר שלחני נא
 השדה ¹² ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי
 ישראל כי אחקך את אבי כעת מחר השלשית ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה
 והנה טוב אל דוד--ולא אז אשלח אליך וגליתני את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך ³⁰ ויחר
 את אזנך ¹³ כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדנות
 כי ייטב אל אבי את הרעה עליך--וגליתני את הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך
 אזנך ושלחתך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך ולבשת ערות אמך ³¹ כי כל הימים אשר בן ישי
 כאשר היה עם אבי ¹⁴ ולא אם עודני חי ולא חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה
 תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות ¹⁵ ולא שלח וקח אתו אלי--כי בן מות הוא ³² ויען
 תכרית את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת
 בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל פני מה עשה ³³ ויטל שאול את החנית עליו להכתו
 האדמה ¹⁶ ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש וידע יהונתן כי כלתה היא מעם אביו להמית
 יהוה מיד איבי דוד ¹⁷ ויוסף יהונתן להשביע את דוד ³⁴ ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף

לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים ²⁷ ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה ²⁸ וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו ²⁹ ויאסף שאול לרא מפני דוד--עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים ³⁰ ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד

19 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד ² ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת ³ ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך ⁴ וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד ⁵ וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל--ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם ⁶ וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת ⁷ ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום ⁸ ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו ⁹ ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו ישב וחניתו בידו ודוד מננן ביד ¹⁰ ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא ¹¹ וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו

20 ויברח דוד מנוות (מנויות) ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך--כי מבקש את נפשי ² ויאמר

ויקח את הפלשתי וימתהו וחרב אין ביד דוד ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה 9 ויהי 51 וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את שאול עון (עוין) את דוד מהיום ההוא והלאה חרבו וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת בה 10 ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל את ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מגנן בידו 52 ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו כיום ביום והחנית ביד שאול 11 ויטל שאול את הפלשתים עד בואך ניא ועד שערי עקרון את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת מפניו פעמים 12 וירא שאול מלפני דוד כי ועד עקרון 53 וישבו בני ישראל מדלק אחרי היה יהוה עמו ומעם שאול סר 13 ויסרהו פלשתים וישסו את מחניהם 54 ויקח דוד את שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא ראש הפלשתי ויבאהו וירושלם ואת כליו שם לפני העם 14 ויהי דוד לכל דרכו משכיל באהלו 55 וכראות שאול את דוד יצא לקראת ויהוה עמו 15 וירא שאול אשר הוא משכיל הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה מאד ויגר מפניו 16 וכל ישראל ויהודה אהב הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם את דוד כי הוא יוצא ויבא לפניהם 17 ויאמר ידעתי 56 ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה העלם 57 וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו בידו 58 ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ותהי בו יד פלשתים 18 ויאמר דוד אל שאול ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל--כי

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש אהיה חתן למלך 19 ויהי בעת תת את מרב בת שאול--לדוד והיא נתנה לעדריאל המוחלתי לאשה 20 ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו 21 ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן בי היום 22 ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלש לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך 23 וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה 24 ויגדו עבדי שאול לו--לאמר כדברים האלה דבר דוד 25 ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים 26 ויגדו עבדיו

לקראת מערכה 22 ויטש דוד את הכלים הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערכה מהם כי חרף מערכת אלהים חיים 37 ויאמר ייבא וישאל לאחיו לשלום 23 והוא מדבר עמו דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל מגת ממערות (ממערכות) פלשתים וידבר דוד לך ויהוה יהיה עמך 38 וילבש שאול את כדברים האלה וישמע דוד 24 וכל איש ישראל דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש בראותם את האיש וינסו מפניו וייראו מאד אתו שריון 39 ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו 25 ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול הזה--כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו דוד מעליו 40 ויקח מקלו בידו ויבחר לו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי 26 ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר הרעים אשר לו ובילקוט--וקלעו בידו ויגש מזה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז אל הפלשתי 41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי דוד והאיש נשא הצנה לפניו 42 ויבש הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים ויראה את דוד ויבוזהו כי היה נער ואדמני עם 27 ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה יפה מראה 43 ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב לאיש אשר יכנו 28 וישמע אליאב אחיו הגדול אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד את דוד באלהיו 44 ויאמר הפלשתי אל דוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט לכה אלי--ואתנה את בשרך לעוף השמים הצאן ההנה במדבר--אני ידעתי את זדנך ואת ולבהמת השדה 45 ויאמר דוד אל הפלשתי רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי 29 ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר הוא בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות 30 ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה ישראל אשר חרפת 46 היום הזה יסגרך יהוה וישבהו העם דבר כדבר הראשון 31 וישמעו בידי והכיתך והסרתי את ראשך מעליך ונתתי הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול 32 ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי לישראל 47 וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב הזה 33 ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה אתכם בידנו 48 והיה כי קם הפלשתי וילך והוא איש מלחמה מנערי 34 ויאמר דוד אל ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי לקראת הפלשתי 49 וישלח דוד את ידו אל ואת הדוב ונשא שה מהעדר 35 ויצאתי אחריו הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי--והחזקתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו בזקנו והכתיו והמיתיו 36 גם את הארי גם הדב ארצה 50 ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן

אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן שמו מנת גבהו שש אמות וזרת 5 וכובע נחשת והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה על ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל וקחנו כי לא נסב עד באו פה 12 וישלח ויביאהו נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו 7 וחץ יהיה קום משחחו כי זה הוא 13 ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם 8 ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר שמואל וילך הרמתה 14 ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהוה 15 ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים רעה וירד אלי 9 אם יוכל להלחם אתי והכני-- מבעתך 16 יאמר נא אדננו עבדיך לפניך-- והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו-- יבקשו איש ידע מגנן בכנור והיה בהיות עליך-- והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו 10 ויאמר רוח אלהים רעה--ונגן בידו וטוב לך 17 ויאמר שאול אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי 18 ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה וגבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו 19 וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד כנך אשר בצאן 20 ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול 21 ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאחבהו מאד ויהי לו נשא כלים 22 וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני 23 והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה

17 ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים 2 ושואל ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים 3 ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והניא ביניהם 4 ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית

שאוּל ויאמר לוֹ שאוּל ברוך אתה ליהוה-- נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויותי הקימותי את דבר יהוה ¹⁴ ויאמר שמואל ומה ליהוה אלהיך ³¹ וישב שמואל אחרי שאוּל קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע ¹⁵ ויאמר שאוּל מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו ¹⁶ ויאמר שמואל אל שאוּל הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו (ויאמר) לוֹ דבר ¹⁷ ויאמר שמואל--הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל ¹⁸ וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם ¹⁹ ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה ²⁰ ויאמר שאוּל אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אנג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי ²¹ ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם ליזבח ליהוה אלהיך בגלגל ²² ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים ²³ כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך ²⁴ ויאמר שאוּל אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם ²⁵ ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה ²⁶ ויאמר שמואל אל שאוּל לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל ²⁷ ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע ²⁸ ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך ²⁹ וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם ³⁰ ויאמר חטאתי--עתה כבדני נא

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאוּל ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי--כי ראיתי בבניו לי מלך ² ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאוּל והרנני ויאמר יהוה ענלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי ³ וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך ⁴ ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך ⁵ ויאמר שלום ליזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח ⁶ ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו ⁷ ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו--כי מאסתיו כי לא אשר יראה האדם--כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב ⁸ ויקרא ישי אל אבינדב ויעברוהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה ⁹ ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה ¹⁰ ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה ¹¹ ויאמר שמואל

תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה--וישחטו שם 35 ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה 36 ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה ויאמר

הכהן נקרב ה הלם אל האלהים 37 וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא 38 ויאמר שאול--גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו-- במה היתה החטאת הזאת היום 39 כי חי יהוה המושיע את ישראל--כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם 40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה 41 ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל--הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו 42 ויאמר שאול--הפילו בני ובין יונתן בני וילכד יונתן 43 ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה עשית ויגד לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט דבש--הנני אמות 44 ויאמר שאול כה יעשה אלהים וכה יוסף כי מות תמות יונתן 45 ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל--חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת 46 ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם 47 ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע 48 ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד שסוהו 49 ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכישוע ושם שתי בנותיו--שם הבכירה

15 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל--אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור 4 וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה 5 ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל 6 ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק 7 ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים 8 ויתפש את אנג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב 9 ויחמל שאול והעם על אנג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החריםם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החריםו 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר 11 נחמתי כי המלכתי את שאול למלך--כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד יוסב ויעבר וירד הגלגל 13 ויבא שמואל אל

יונתן 4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף ירך 20 ויזעק
 על מצב פלשתים--שן הסלע מהעבר מזה שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה
 ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ והנה היתה חרב איש ברעהו--מהומה גדולה
 ושם האחד סנה 5 השן האחד מצוק מצפון מאד 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול
 מול מכמש והאחד מנגב מול גבע 6 ויאמר שלושם אשר עלו עמם במחנה סביב וגם המה
 יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן 22 וכל
 מצב הערלים האלה--אולי יעשה יהוה לנו איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו
 כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם
 7 ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך במלחמה 23 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל
 נטה לך הגני עמך כלבבך 8 ויאמר יהונתן והמלחמה--עברה את בית און 24 ואיש ישראל
 הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם נגש ביום ההוא ויאל שאול את העם לאמר
 9 אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם-- ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי
 -ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם 10 ואם מאיבי ולא טעם כל העם לחם 25 וכל הארץ
 כה יאמרו עליו עלינו ועלינו--כי נתנם יהוה באו ביער ויהי רבש על פני השרה 26 ויבא
 בידנו וזה לנו האות 11 ויגלו שניהם אל מצב העם אל היער והנה הלך רבש ואין משיג ידו
 פלשתים ויאמרו פלשתים--הנה עברים יצאים אל פיו כי ירא העם את השבעה 27 ויונתן
 מן החרים אשר התחבאו שם 12 ויענו אנשי לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את
 המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עליו קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת
 אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא הרבש וישב ידו אל פיו ותראנה (ותארנה)
 כליו עלה אחרי--כי נתנם יהוה ביד ישראל עיניו 28 ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע
 13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אביך את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל
 אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת לחם היום ויעף העם 29 ויאמר יונתן עכר
 אחריו 14 ותהי המכה הראשנה אשר הכה אבי את הארץ ראו נא כי ארו עיני--כי טעמתי
 יונתן ונשא כליו--כעשרים איש כבחצי מענה מעט רבש הזה 30 אף כי לוא אכל אכל היום
 צמד שדה 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא
 העם--המצב והמשחית חרדו גם המה ותרגזו רבתה מכה בפלשתים 31 ויכו ביום ההוא
 הארץ ותהי לחרדת אלהים 16 ויראו הצפים בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד
 לשאול בנבעת בנימן והנה החמון נמוג וילך 32 ויעש (ויעט) העם אל שלל (השלל) ויקחו
 והלם 17 ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל
 וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן העם על הדרם 33 ויגידו לשאול לאמר הנה
 ונשא כליו 18 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון העם חטאים ליהוה לאכל על הדרם ויאמר
 האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא-- בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה 34 ויאמר
 ובני ישראל 19 ויהי עד דבר שאול אל הכהן שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש
 והחמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא

אשר לא יועילו ולא יצילו--כי תהו המה 22 כי
לא יטש יהוה את עמו--בעבור שמו הגדול כי
הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם 23 גם אנכי
חלילה לי מחטא ליהוה--מחדל להתפלל
בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה
24 אך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת--בכל
לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם 25 ואם
הרע תרעו--גם אתם גם מלככם תספו

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך
על ישראל 2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים
מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר
בית אל ואלף היו עם יונתן בנבעת בנימין
ויתר העם שלח איש לאהליו 3 ויך יונתן את
נציב פלשתים אשר בנבע וישמעו פלשתים
ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו
העברים 4 וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול
את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים
ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל 5 ופלשתים
נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב
וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת
הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און
6 ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם
ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים
ובצרחים ובכרות 7 ועברים עברו את הירדן
ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל העם
חרדו אחריו 8 וייחל (ויוחל) שבעת ימים
למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל
ויפץ העם מעליו 9 ויאמר שאול--הגשו אלי
העלה והשלמים ויעל העלה 10 ויהי ככלתו
להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול
לקראתו לברכו 11 ויאמר שמואל מה עשית
ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה
לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער
נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים
אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד 2 ושאול
יושב בקצה הנבעה תחת הרמון אשר במגרון
והעם אשר עמו כשש מאות איש 3 ואחיה בן
אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן
יהוה בשלו--נשא אפור והעם לא ידע כי הלך

כאיש אחד 8 ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף אבותיכם 8 כאשר בא יעקב מצרים--ויזעקו 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם (כחם) השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש--וישמחו 10 ויאמרו אנשי יביש מחר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם ויביד מלך מואב וילחמו בו 10 ויזעקו אל 11 ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שנים יחד 12 ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם 13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל 14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה 15 וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך 2 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה 3 הנני ענו כי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם 4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה 5 ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה-- כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם--לפני יהוה

5 אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר שם לשבטיכם ולאלפיהם 20 ויקרב שמואל את נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימין 21 ויקרב חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף את שבט בנימין למשפחתו ותלכד משפחת וחליל וכנור והמה מתנבאים 6 וצלחה עליך המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר נמצא 22 וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם 7 והיה כי תבאינה (תבאנה) האתות האלה-- איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים לך עשה לך אשר תמצא ירך כי האלהים עמך 23 וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך מכל העם משכמו ומעלה 24 ויאמר שמואל אל להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי אשר תעשה 9 והיה כהפנתו שכמו ללכת המלך 25 וידבר שמואל אל העם את משפט מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא 10 ויבאו שם שמואל את כל העם איש לביתו 26 וגם שאול-- הגבעתה והנה חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם 11 ויהי כל יודעו מאתמול שלשם ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש--הנם שאול בנביאים 12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול בנבאים 13 ויכל מהתנבבות ויבא הבמה 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל 15 ויאמר דוד שאול הנידה נא לי מה אמר לכם שמואל 16 ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל 17 ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם 19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יביש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל 3 ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו--את דברי אנשי יביש 6 ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו (כשמעו) את הדברים האלה ויחר אפו מאד 7 ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה עשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו

6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת היום שלשת הימים--אל תשם את לבך להם כי והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נמצאו ולמי כל חמדת ישראל--הלוא לך ולכל נלכה שם--אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו בית אביך 21 ויען שאול ויאמר הלוא בן ימיני עליה 7 ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה נביא לאיש--כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין מכל משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי להביא לאיש האלהים מה אתנו 8 ויסף הנער כדבר הזה 22 ויקח שמואל את שאול ואת לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע נערו ויביאם לשכתה ויתן להם מקום בראש שקל כסף ונתת לי לאיש האלהים והגיד לנו הקרואים והמה כשלשם איש 23 ויאמר שמואל את דרכנו 9 לפנינו בישראל כה אמר האיש לטבח תנה את המנה אשר נתתי לך--אשר בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה אמרתי אליך שים אתה עמך 24 וירם הטבח כי לנביא היום יקרא לפנינו הראה 10 ויאמר את השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר הנה שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל הנשאר שים לפניך אכל--כי למועד שמור לך העיר אשר שם איש האלהים 11 המה עליהם לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם שמואל במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב ביום ההוא 25 וירדו מהבמה העיר וידבר עם מים ויאמרו להן היש בזה הראה 12 ותענינה שאול על הגג 26 וישכמו ויהי כעלות השחר אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה ויקרא שמואל אל שאול הגג (הגנה) לאמר כי היום בא לעיר--כי זבח היום לעם בבמה קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא 13 כבאכם העיר כן תמצאון אותו בטרם יעלה ושמואל--החוצה 27 המה יורדים בקצה העיר הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד בא-- ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אותו 14 ויעלו דבר אלהים

10 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו--וישקהו ויאמר--הלוא כי משחך יהוה על נחלתו לגניד 2 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בנבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נש אביך את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני 3 וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל יין 4 ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם

העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה 15 ויהוה גלה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר 16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לגניד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי 17 ושמואל ראה את שאול ויהוה ענה-- הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי 18 ויגש שאול את שמואל בתוך השער ויאמר הנידה נא לי אי זה בית הראה 19 ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה--עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר וכל אשר בלבבך אניד לך 20 ולאנתנות האבדות לך

ישראל 11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה השאלים מאתו מלך 11 ויאמר--זה יהיה משפט וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם 12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה 12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש עזרנו יהוה 13 ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו לבוא בנבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים וכלי רכבו 13 ואת בנותיכם יקח לרקחות כל ימי שמואל 14 ותשבנה הערים אשר לקחו ולטבחות ולאפות 14 ואת שדותיכם ואת פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד כרמיכם וזיתים הטובים--יקח ונתן לעבדיו נת ואת נבולן הציל ישראל מיד פלשתים 15 וזרעכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי 15 וישפט ולעבדיו 16 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת שמואל את ישראל כל ימי חייו 16 והלך מדי בחוריים הטובים ואת חמוריים--יקח ועשה שנה בשנה וסבב בית אל והנגלגל והמצפה למלאכתו 17 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו וישפט את ישראל--את כל המקומות האלה לעבדים 18 וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם 17 ותשבתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא 19 וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויבן שם מזבח ליהוה

8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל 2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה--שפטים בבאר שבע 3 ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד--ויטו משפט 4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו--ככל הגוים 6 וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם 8 ככל המעשים אשר עשו מיום העלתי אותם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעברו אלהים אחרים--כן המה עשים גם לך 9 ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם

9 ויהי איש מבן ימין (מבנימין) ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיה--בן איש ימיני גבור חיל 2 ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו 5 המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה--פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו

כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו 7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה 8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארזנו מצדו ושלחתם אתו והלך 9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש--הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו ננעה בנו--מקרה הוא היה לנו 10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם כלו בבית 11 וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארזנו ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם 12 וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש 13 ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות 14 והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה 15 והלויים הורידו את ארון יהוה ואת הארזנו אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו וזבחים ביום ההוא--ליהוה 16 וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא 17 ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד 18 ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים--מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמשי 19 ויך באנשי בית שמש כי

7 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינר בבגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה 2 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה 3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוכם והעשיתו והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים 4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשיתו ויעבדו את יהוה לבדו 5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה 6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצמו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה 7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים 8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים 9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה (ויעלהו) עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה 10 ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני

כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא (בטחרים) את אשדוד ואת גבוליה 7 ויראו להניד בעיר ותזעק כל העיר 14 וישמע עלי את אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש ישראל עמנו-- כי קשתה ידו עלינו ועל דגון מהר ויבא ויגד לעלי 15 ועלי בן תשעים ושמנה אלהינו 8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות 16 ויאמר אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר ארון אלהי ישראל 9 ויהי אחרי הסבו אותו בני 17 ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך פלשתים וגם מנפה גדולה היתה בעם וגם שני את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה עפלים (טחרים) 10 וישלחו את ארון האלהים 18 ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי וימת-- כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל אלהי ישראל להמיתני ואת עמי 11 וישלחו ויאספו ארבעים שנה 19 וכלתו אשת פינחס הרה ללת את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון ותשמע את השמועה אל הלך ארון האלהים אלהי ישראל וישב למקומו ולא ימית אתי ואת ומת חמיה ואישה ותכרע ותלך כי נהפכו עליה עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה צריה 20 וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה מאד יד האלהים שם 12 והאנשים אשר לא מתו אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה הכו בעפלים (בטחרים) ותעל שועת העיר לבה 21 ותקרא לנער איכבוד לאמר גלה השמים

6 כבוד מישראל אל הלך ארון האלהים ואל חמיה ואישה 22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים

5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה 2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויבאו אותו בית דגון ויצינו אותו אצל דגון 3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אותו למקומו 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן-- רק דגון נשאר עליו 5 על כן לא ידרכו כחני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון-- באשדוד עד היום הזה 6 ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא

ועינו החלו כהות לא יוכל לראות³ ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים⁴ ויקרא יהוה אל שמואל בדבר יהוה

4 ויאמר הנני⁵ וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב⁶ ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב⁷ ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה⁸ ויסף יהוה קרא שמואל בשלישת ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער⁹ ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו¹⁰ ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך¹¹ ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו--תצלינה שתי אזניו¹² ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו--החל וכלה¹³ והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם--בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם¹⁴ ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה--עד עולם¹⁵ וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהניד את המראה אל עלי¹⁶ ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני¹⁷ ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך--אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך¹⁸ ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר--יהוה הוא הטוב בעינו יעשה¹⁹ ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה²⁰ וידע כל ישראל מדרך ועד באר שבע

4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק² ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש³ ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו⁴ וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים--חפני ופינחס⁵ ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ⁶ וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו--כי ארון יהוה בא אל המחנה⁷ ויראו הפלשתים--כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם⁸ אוי לנו--מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה--במדבר⁹ התחזקו והיו לאנשים פלשתים--פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם¹⁰ וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי¹¹ וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס¹² וירץ איש בנימין מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו¹³ ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך (יד) דרך מצפה-

אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל 9 רגלי יהוה 25 אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו יגבר איש 10 יהוה יחתו מריבו עלו בשמים לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם 26 והנער ירעם--יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם וירם קרן משיחו 11 וילך אלקנה הרמתה על אנשים 27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך הכהן 12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את בהיותם במצרים לבית פרעה 28 ובחר אתו יהוה 13 ומשפט הכהנים את העם--כל איש מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית שלש השנים בידו 14 והכה בכיור או בדוד אביך את כל אשי בני ישראל 29 למה תבעטו או בקלחת או בפרור--כל אשר יעלה המזלג בזבחי ובמנחתיו אשר צויתי מעון ותכבד את יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת שם בשלה 15 גם בטרם יקטרון את החלב ובא ישראל לעמי 30 לכן נאם יהוה אלהי ישראל נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב אכבד ובזי יקלו 31 הנה ימים באים וגדעתי וקח לך כאשר תאווה נפשך ואמר לו (לא) את זרעך ואת זרע אביך--מהיות זקן כי עתה תתן--ואם לא לקחתי בחזקה 17 ותהי בביתך 32 והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים נאצו האנשים את מנחת יהוה 18 ושמואל משרת 33 ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את את פני יהוה נער חגור אפוד בד 19 ומעיל עניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה--ימותו אנשים 34 וזה לך האות אשר יבא אל -בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים שני בניך--אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו 20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם שניהם 35 והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך אשר שאל ליהוה והלכו למקומו 21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה 22 ועלי לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות--לאכל זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל פת לחם

3 ויהוה שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם--אין חזון נפרץ 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו רעים מאת כל העם אלה 24 אל בני כי לוא

שמואל א

ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו
18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך
האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד
19 וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
ויבאו אל ביתם הרמותה וידע אלקנה את חנה
אשתו ויזכרה יהוה 20 ויהי לתקפות הימים
ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי
מיהוה שאלתיו 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו
לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו 22 וחנה
לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער
והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד
עולם 23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב
בעיניך שבי עד גמלך אתו--אך יקם יהוה את
דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה
אתו 24 ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים
שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאחו בית
יהוה שלו והנער נער 25 וישחטו את הפר ויבאו
את הנער אל עלי 26 ותאמר בי אדני חי נפשך
אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל
אל יהוה 27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה
לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו 28 וגם אנכי
השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא
שואל ליהוה וישתחו שם ליהוה

2 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה
רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי
בישועתך 2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתך
ואין צור כאלהינו 3 אל תרבו תדברו גבהה
גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה
ולא (ולו) נתכנו עללות 4 קשת גברים חתים
ונכשלים אזורו חיל 5 שבעים בלחם נשכרו
ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת
בנים אמללה 6 יהוה ממית ומחיה מוריד שואל
ויעל (Sheol h7585) 7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל
אף מרום 8 מקים מעפר דל מאשפת ירים

1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים--מזהר
אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן
תחור בן צוף--אפרתי 2 ולו שתי נשים--שם אחת
חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה
אין ילדים 3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים
ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה
ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה
4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו
ולכל בניה ובנותיה--מנות 5 ולחנה יתן מנה
אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה
6 וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי
סגר יהוה בעד רחמה 7 וכן יעשה שנה בשנה
מדי עלתה בבית יהוה--כן תכעסנה ותבכה
ולא תאכל 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה
למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך
הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים 9 ותקם
חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי
הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה
10 והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה
תבכה 11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם
ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח
את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים--ונתתני
ליהוה כל ימי חיי ומורה לא יעלה על ראשי
12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי
שמר את פיה 13 וחנה היא מדברת על לבת--
רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי
לשכרה 14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין
הסירי את יינך מעליך 15 ותען חנה ותאמר לא
אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי
ואשפך את נפשי לפני יהוה 16 אל תתן את
אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי
דברתי עד הנה 17 ויען עלי ויאמר לך לשלום

לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ
בנימן ²² ויהיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב
(לריב) אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם-
כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא
אתם נתתם להם כעת תאשמו ²³ ויעשו כן בני
בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר
גזלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים
וישבו בהם ²⁴ ויתהלכו משם בני ישראל בעת
ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש
לנחלתו ²⁵ בימים ההם אין מלך בישראל איש
הישר בעיניו יעשה

וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי³⁸ והמועד היה לאיש ישראל--עם הארב הרב השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל להעלותם משאת העשן מן העיר³⁹ ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש--כי אמרו אך ננוף ננף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה⁴⁰ והמשאת החלה לעלות מן העיר--עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה⁴¹ ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה⁴² ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו⁴³ כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה תדריכהו עד נכת הגבעה ממזרח שמש⁴⁴ ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל⁴⁵ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גרעם ויכו ממנו אלפים איש⁴⁶ ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב--ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל⁴⁷ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים⁴⁸ ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש

21 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה² ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול³ ויאמרו--למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד⁴ ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים⁵ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא

עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי³⁸ והמועד היה לאיש ישראל--עם הארב הרב השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל להעלותם משאת העשן מן העיר³⁹ ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש--כי אמרו אך ננוף ננף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה⁴⁰ והמשאת החלה לעלות מן העיר--עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה⁴¹ ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה⁴² ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו⁴³ כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה תדריכהו עד נכת הגבעה ממזרח שמש⁴⁴ ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל⁴⁵ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גרעם ויכו ממנו אלפים איש⁴⁶ ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב--ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל⁴⁷ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים⁴⁸ ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש

לבנימן ולא ימחה שבט מישראל¹⁸ ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים--מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן¹⁹ ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה--ומנגב ללבונה²⁰ ויצו (ויצוו) את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים²¹ וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם

נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף
7 הנה כלכם בני ישראל--הבו לכם דבר ועצה לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר
הלם 8 ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא יהוה עלו אליו 24 ויקרבו בני ישראל אל בני
נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו 9 ועתה- בנימן ביום השני 25 ויצא בנימן לקראתם מן
זה הדבר אשר נעשה לנבעה עליה בגורל הנבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד
10 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי
ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה חרב 26 ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו
לעם--לעשות לבואם לנבע בנימן ככל הנבלה בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו
אשר עשה בישראל 11 ויאסף כל איש ישראל ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים
אל העיר כאיש אחד חברים 12 וישלחו שבטי לפני יהוה 27 וישאלו בני ישראל ביהוה ושם
ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה ארון ברית האלהים בימים ההם 28 ופינחס
הרעה הזאת אשר נחיתה בכם 13 ועתה תנו בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם
את האנשים בני בליעל אשר בנבעה ונמיתם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני
ונבערה רעה מישראל ולא אבו (בני) בנימן בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי
לשמע בקול אחיהם בני ישראל 14 ויאספו בני מחר אחננו בידך 29 וישם ישראל ארבים
בנימן מן הערים הנבעה לצאת למלחמה עם אל הנבעה סביב 30 ויעלו בני ישראל אל
בני ישראל 15 ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הנבעה
מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב-- כפעם בפעם 31 ויצאו בני בנימן לקראת העם
לבד מישבי הנבעה התפקדו שבע מאות איש הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים
בחור 16 מכל העם הזה שבע מאות איש בחור כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל
אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה- ואחת נבעתה בשדה כשלשים איש בישראל
ולא יחטא 17 ואיש ישראל התפקדו לבד 32 ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה
מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנוהו מן העיר
זה איש מלחמה 18 ויקמו ויעלו בית אל וישאלו אל המסלות 33 וכל איש ישראל קמו ממקומו
באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מניח ממקומו
בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה ממערה גבע 34 ויבאו מנגד לנבעה עשרת
יהודה בתחלה 19 ויקומו בני ישראל בבקר אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה
ויחנו על הנבעה 20 ויצא איש ישראל למלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה
עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה 35 ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו
אל הנבעה 21 ויצאו בני בנימן מן הנבעה בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה
וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב 36 ויראו
אלף איש--ארצה 22 ויתחזק העם איש ישראל בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום
ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל
ביום הראשון 23 ויעלו בני ישראל ויבכו לפני הנבעה 37 והארב החישו ויפשטו אל הנבעה

שניהם 9 ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה היום לערוב לינו נא הנה חנות היום לין פה אל ביתי--אל תעשו את הנבלה הזאת 24 הנה ויישב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך 10 ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו 11 הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבوسی הזאת--ונלין בה 12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה 13 ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בנבעה או ברמה 14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הנבעה אשר לבנימן 15 ויסרו שם לבוא ללון בנבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון 16 והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בנבעה ואנשי המקום בני ימיני 17 וישא עיניו וירא את האיש הארח--ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים--משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהודה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה 19 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר 20 ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן 21 ויביאהו לביתו ויבול (ויבל) לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו 22 חמה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בלעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו 23 ויצא

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד--אל יהודה המצפה 2 ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל--בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב 3 וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת 4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה--ויאמר הנבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון 5 ויקמו עלי בעלי הנבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת 6 ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה

מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ¹¹ ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חנור כלי מלחמה ויעלו ויחנו בקרית יערים--ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה-- הנה אחרי קרית יערים¹³ ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה¹⁴ ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתיים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו¹⁵ ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום¹⁶ ושש מאות איש חנורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער--אשר מבני דן¹⁷ ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ--באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש החנור כלי המלחמה¹⁸ ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים¹⁹ ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היותר כהן לבית איש אחד או היותר כהן לשבט ולמשפחת בישראל²⁰ ויישב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם²¹ ויפנו וילכו וישימו את הטף ואת המקנה ואת הכבוד--לפניהם²² המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתיים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת²⁴ ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו--ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך²⁵ ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו--פן יפגעו

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה² ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים³ ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו (להשיבה) ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו⁴ ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם⁵ ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם--ואחר תלכו⁶ וישבו ויאכלו שניהם יחדו--וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויישב לבך⁷ ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם⁸ וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נשות היום ויאכלו

והימשני (והמישני) את העמדים אשר הבית ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי נכון עליהם ואשען עליהם 27 והבית מלא הלך לגור באשר אמצא 10 ויאמר לו מיכה האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך ועל הגנ כשלשת אלפים איש ואשה הראים עשרת כסף לימים וערך בנדרים ומחיתך וילך בשחוק שמשון 28 ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם לו כאחד מבניו 12 וימלא מיכה את יד הלוי הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים 29 וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם-- לי הלוי לכהן

18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת-- כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה 2 וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים

17 ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו 2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי (ואת) אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה 3 וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך 4 וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו 5 והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן 6 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה 7 ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם 8 וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו 9 ויאמר לו מיכה מאין תבוא והארץ רחבת ידיים--כי נתנה אלהים בידכם

אמות בצמא ונפילתי ביד הערלים¹⁹ ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה²⁰ וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה

16 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה² לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגננו³ וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריה וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון⁴ ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה⁵ ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענותו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף⁶ ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך⁷ ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו- וחליתי והייתי כאחד האדם⁸ ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים--אשר לא חרבו ותאסרהו בהם⁹ והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו¹⁰ ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר¹¹ ויאמר אליה--אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם¹² ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתיו כחוט¹³ ותאמר דלילה

אביהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה 4 וילך כי כן יעשו הבחורים 11 ויהי כראותם אותו שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו 12 ויאמר ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הנד הזנבות בתוך 5 ויבער אש בלפידים וישלח תנידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם- בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת כרם זית 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת בנדים 13 ואם לא תוכלו להניד לי--ונתתם ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה בנדים ויאמרו לו--חודה חידתך ונשמענה ואת אביה באש 7 ויאמר להם שמשון אם 14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחרל מתוק ולא יכלו להניד החידה שלשת ימים 8 ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד 15 ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון וישב בסעיף סלע עיטם 9 ויעלו פלשתים ויחנו פתי את אישך ויגד לנו את החידה--פן נשרף ביהודה וינטשו בלחי 10 ויאמרו איש יהודה אותך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון לנו הלא 16 ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו 11 וירדו שנאתני ולא אהבתני--החידה חדת לבני עמי שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע ולי לא הנדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים לא הנדתי--ולך אניד 17 ותבך עליו שבעת בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם-- הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום כאשר עשו לי כן עשיתי להם 12 ויאמרו לו השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר לבני עמה 18 ויאמרו לו אנשי העיר ביום להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מודבש 13 ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך ומה עז מארי ויאמר להם--לולא חרשתם בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים בענלתי לא מצאתם חידתי 19 ותצלח עליו ורוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי יהוה ותהיינה העבתיים אשר על זרועותיו החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו 20 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו

15 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בנדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי וחדרה ולא נתנו אביה לבוא 2 ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנה שנאתה ואתננה למרעך הלא אחותה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה 3 ויאמר להם שמשון נקיתי

יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן 4 ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא 5 כי 20 ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו- כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל--מיד פלשתים 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי 7 ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא--כי 8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני--איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד 9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה 10 ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו--הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי 11 ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני 12 ויאמר מנוח עתה יבא דברייך מה יהיה משפט הנער ומעשהו 13 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר 14 מכל אשר יצא מנפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמא אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר 15 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים 16 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא 17 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דברייך (דברך) וכבדנוך 18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי--והוא פלאי 19 ויקח מנוח

14 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים 2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה 3 ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה--כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא--כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו 6 ותצלה עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה 7 וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון 8 וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת הארית והנה עדת דבורים בנוית הארית ודבש 9 וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית הארית רדה הדבש 10 וירד

אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום ² ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי בין בני ישראל ובין בני עמון ²⁸ ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו ³ ואראה כי אינך מושיע ואשימה ²⁹ ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה בידי ולמה עליכם אלי היום הזה--להלחם גלעד עבר בני עמון ³⁰ וידר יפתח נדר ליהוה כי ⁴ ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם ויאמר אם נתון נתן את בני עמון בידי ³¹ והיה את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בתוך מנשה ⁵ וילכד גלעד את מעברות הירדן עלה ³² ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה בם ויתנם יהוה בידו ³³ ויכם מערוער ועד באך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה לא ⁶ ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל ³⁴ ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת ³⁵ ויהי כראותו אותה ויקרע שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי גלעד ⁸ וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה לחם ⁹ ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות ולא אוכל לשוב ³⁶ ותאמר אליו אבי פציתו שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן את פיך אל יהוה--עשה לי כאשר יצא מפיו החוץ וישפט את ישראל שבע שנים ¹⁰ וימת אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך-- אבצן ויקבר בבית לחם ¹¹ וישפט אחריו את מבני עמון ³⁷ ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי שנים ¹² וימת אילון הזבולני ויקבר באילון על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי בארץ זבולן ¹³ וישפט אחריו את ישראל (ורעותי) ³⁸ ויאמר לכי וישלח אותה שני עבדון בן הלל הפרעתוני ¹⁴ ויהי לו ארבעים חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים על ההרים ³⁹ ויהי מקץ שנים חדשים ותשב עירם וישפט את ישראל שמנה שנים ¹⁵ וימת אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל ⁴⁰ מימים בארץ אפרים בהר העמלקי

13 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני הגלעדי--ארבעת ימים בשנה יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך--ביתך נשרף עליך באש

אל האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם ¹⁵ ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו--עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה ¹⁶ ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל ¹⁷ ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה ¹⁸ ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון--יהיה לראש לכל יושבי גלעד

11 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח ² ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו--כי בן אשה אחרת אתה ³ ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו ⁴ ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל ⁵ ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב ⁶ ויאמרו ליפתח--לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון ⁷ ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם ⁸ ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל יושבי גלעד ⁹ ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני--אנכי אהיה לכם לראש ¹⁰ ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו--אם לא כדברך כן נעשה ¹¹ ויילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה ¹² וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך

38 ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחם בו 39 ויצא נעל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך 40 וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער 41 וישב אבימלך בארומה ויגדש זבל את נעל ואת אחיו משבת בשכם 42 ויהי ממחרת ויצא העם השרה ויגדו לאבימלך 43 ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם 44 ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה--ויכום 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את העיר וזרעה מלח 46 וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית 47 ויגדו לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם 48 ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי--מהרו עשו כמוני 49 ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף--איש ואשה 50 וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה 51 ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש 53 ותשלך אשה אחת פלח רכב--על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו 54 ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני--פן יאמרו לי

10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו--איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים 2 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר 3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה 4 ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים ושלשים ערים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד 5 וימת יאיר ויקבר בקמון 6 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו 7 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון 8 וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן--בארץ האמורי אשר בגלעד 9 ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד 10 ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך--וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים 12 וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם 13 ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם 14 לכו וזעקו

אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן--כי נחבא אבימלך אחיו ²² וישר אבימלך על ישראל ⁶ ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו שלש שנים ²³ וישלח אלהים רוח רעה בין וימליכו את אבימלך למלך--עם אלון מצב אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם אשר בשכם ⁷ ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש באבימלך ²⁴ לבוא חמס שבעים בני ירבעל הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים ⁸ הלוך אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית ²⁵ וישימו לו בעלי שכם מארבים מלוכה (מלכה) עלינו ⁹ ויאמר להם הזית על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים עליהם בדרך ויגד לאבימלך ²⁶ ויבא געל בן ואנשים והלכתי לנוע על העצים ¹⁰ ויאמרו עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו ¹¹ ותאמר שכם ²⁷ ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם השובה והלכתי לנוע על העצים ¹² ויאמרו ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך ²⁸ ויאמר העצים לגפן לכי את מלוכי (מלכי) עלינו געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו-- ¹³ ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו ²⁹ ומי העצים ¹⁴ ויאמרו כל העצים אל האטד לך יתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך אתה מלך עלינו ¹⁵ ויאמר האטד אל העצים ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה ³⁰ וישמע אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם וזבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר באו חסו בצלי ואם אין--תצא אש מן האטד אפו ³¹ וישלח מלאכים אל אבימלך בתרומה ותאכל את ארזי הלבנון ¹⁶ ועתה אם באמת לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם והנם צרים את העיר עליך ³² ועתה קום לילה טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול אתה והעם אשר אתך וארב בשדה ³³ והיה ידיו עשיתם לו ¹⁷ אשר נלחם אבי עליכם בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית ¹⁸ ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את לו כאשר תמצא ירך ³⁴ ויקם אבימלך וכל בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את העם אשר עמו לילה ויארבו על שכם ארבעה אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם ראשים ³⁵ ויצא געל בן עבד ויעמד פתח הוא ¹⁹ ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן ועם ביתו היום הזה--שמחו באבימלך וישמח המארב ³⁶ וירא געל את העם ויאמר אל זבל גם הוא בכם ²⁰ ואם אין--תצא אש מאבימלך הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש את צל ההרים אתה ראה כאנשים ³⁷ ויסף עוד מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור ²¹ וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים

המדבר ואת הברקנים ⁸ ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות ⁹ ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתן את המגדל הזה ¹⁰ וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף--כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב ¹¹ ויעל גרעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה בטח ¹² וינסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד ¹³ וישב גרעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס ¹⁴ וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה--שבעים ושבעה איש ¹⁵ ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם ¹⁶ ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות ¹⁷ ואת מגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר ¹⁸ ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך ¹⁹ ויאמר אחי בני אם הם חי יהוה לו החיתם אותם--לא הרגתי אתכם ²⁰ ויאמר ליתר בכורי קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער ²¹ ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו--כי כאיש גבורתו ויקם גרעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם ²² ויאמרו איש ישראל אל גרעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין ²³ ויאמר אלהם גרעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם ²⁴ ויאמר אלהם גרעון אשאלה

מכם שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב ויפדו את השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו ²⁵ ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף וזבח וצלמנע ושבע מאות זהב--לכד מן השהרנים והנשיפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולכד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם ²⁶ ויעש אותו גרעון לאפוד ויצנ אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגרעון ולביתו למוקש ²⁷ ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גרעון וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו ²⁸ וילכד נער שבעים בני יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו ²⁹ ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך ³⁰ וימת גרעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי ³¹ ויהי כאשר מת גרעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים ³² ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב ³³ ולא עשו חסד עם בית ירבעל גרעון ככל הטובה--אשר עשה עם ישראל

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר ¹ דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם--המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני ² וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויש לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא ³ ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחרי ⁴ ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן

פיהם--שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם 20 ויתקעו על ברכיהם לשתות מים 7 ויאמר יהוה אל שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד ימינם אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם--ילכו השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון איש למקמו 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת 21 ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש המחנה ויריעו ויניסו (וינוסו) 22 ויתקעו שלש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש מדין היה לו מתחת בעמק 9 ויהי בלילה ההוא ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו השטה צררתה--עד שפת אבל מחולה על טבת בידך 10 ואם ירא אתה לרדת--רד אתה ופרה 23 ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל נערך אל המחנה 11 ושמעתי מה ידברו ואחר מנשה וירדפו אחרי מדין 24 ומלאכים שלח תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת נערו אל קצה החמשים אשר במחנה 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת עד בית ברה ואת הירדן 25 וילכדו שני שרי הים לרב 13 ויבא גדעון--והנה איש מספר מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו אל צליל לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא מדין וראש ערב וזאב--הביאו אל גדעון מעבר עד האהל ויכתו ויפל ויהפכוהו למעלה ונפל לירדן

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר האהל 14 ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה 15 ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו--וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין 16 ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים ריקים ולפדים בתוך הכדים 17 ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשון 18 ותקעתי בשופר--אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון 19 ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה--אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו

קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור הבעל כי נתן את מזבחו³³ וכל מדין ועמלק ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש²⁰ ויאמר אליו ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות יזרעאל³⁴ ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע והנח אל הסלע הלז ואת המרק שפוך ויעש בשופר ויזעק אביעזר אחריו³⁵ ומלאכים שלח כן²¹ וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן שלח כאשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך³⁶ ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע יהוה הלך מעיני²² וירא גדעון כי מלאך יהוה בידי את ישראל--כאשר דברת³⁷ הנה אנכי הוא ויאמר גדעון אתה אדני יהוה--כי על כן מציג את גזת הצמר--בגדן אם טל יהיה על ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים²³ ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות²⁴ ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד כן--וישכם ממחרת ויזר את הגזת וימץ טל מן היום הזה--עודנו בעפרת אבי העזרי²⁵ ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת²⁶ ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה--במערכה ולקחת את

הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת²⁷ ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם--ויעש לילה²⁸ וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי²⁹ ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו--ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה³⁰ ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתן את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו³¹ ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתן את מזבחו³² ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו

7 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק² ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתת את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי³ ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו⁴ ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך⁵ ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשנות⁶ ויהי מספר המלקקים בידם אל

חקקי לב 16 למה ישבת בין המשפטים לשמע המצדות 3 והיה אם זרע ישראל--ועלה מדין שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי ועמלק ובני קדם ועלו עלי 4 ויחנו עליהם לב 17 גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישאירו מחיה בישראל ושה ושוור וחמור 5 כי ישכון 18 זבלון עם חרף נפשו למות-- ונפתלי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו (ובאו) כדי על מרומי שדה 19 באו מלכים נלחמו אז ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע בארץ לשחתה 6 וידל ישראל מאד מפני מדין כסף לא לקחו 20 מן שמים נלחמו הכוכבים ויזעקו בני ישראל אל יהוה 7 ויהי כי זעקו ממסלותם נלחמו עם סיסרא 21 נחל קישון בני ישראל אל יהוה על אדות מדין 8 וישלח גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה עז 22 אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם אבירי 23 אורו מרוז אמר מלאך יהוה--ארו ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים 9 ואצל ארור ישיבה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש יהוה בגבורים 24 תברך מנשים--יעל אשת אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם 10 ואמרה חבר הקיני מנשים באהל תברך 25 מים שאל לכם אני יהוה אלהיכם--לא תיראו את אלהי חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם 26 ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים בקולי 11 ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון רקתו 27 בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה בנו חבט חטים בנת להניס מפני מדין 12 וירא כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד 28 בעד אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב החיל 13 ויאמר אליו גדעון כי אדני ויש יהוה מדוע בשש רכבו לבוא-- מדוע אחרו פעמי עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותי אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים מרכבותיו 29 חכמות שרותיה תענינה אף העלנו יהוה ועתה נששנו יהוה ויתננו בכף היא תשיב אמריה לה 30 הלא ימצאו יחלקו מדין 14 ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה שלל רחם רחמנים לראש גבר-- שלל צבעים והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתוך לצוארי שלל 31 כן יאבדו כל אויביך יהוה 15 ויאמר אליו כי אדני במה אושיע את ישראל ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי 16 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד 17 ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי 18 אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך 19 וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים 2 ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת

נפתלי ומבני זבולון ⁷ ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך ⁸ ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך ⁹ ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך--כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה ¹⁰ ויזעק ברק את זבולון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה ¹¹ וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויש אהלו עד אילון בצענים (בצעננים) אשר את קדש ¹² ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור ¹³ ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו--מחרשת הגוים אל נחל קישון ¹⁴ ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך--הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו ¹⁵ ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב--לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו ¹⁶ וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב--לא נשאר עד אחד ¹⁷ וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני ¹⁸ ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה ¹⁹ ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו--ותכסהו ²⁰ ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר היש פה איש--ואמרת אין ²¹ ותקח יעל אשת חבר את יתר האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא

5 ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר ² בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה ³ שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל ⁴ יהוה בצאתך משעיר בצעריך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים ⁵ הרים נזלו מפני יהוה זה סיני--מפני יהוה אלהי ישראל ⁶ בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות--ילכו ארחות עקלקלות ⁷ חדלו פרזון בישראל חדלו--עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל ⁸ יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל ⁹ לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה ¹⁰ רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך--שיחו ¹¹ מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזונו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה ¹² עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם ¹³ אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בנבורים ¹⁴ מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממין מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר ¹⁵ ושרי ביששכר עם דברה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים

7 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות 8 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם בעדו--ונעל 24 והוא יצא ועבדיו באו ויראו ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו ונהג דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים הוא את רגליו בחדר המקרה 25 ויחילו עד 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל וישעם--את עתניאל בן קנז אחי את המפתח ויפתחו ונהג ארניהם נפל ארצה כלב הקטן ממנו 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה 13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים 14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב 16 ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות--גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו 17 ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד 18 ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה 19 והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס--ויצאו מעליו כל העמדים עליו 20 ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא 21 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו 22 ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב--

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת 2 וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגנים 3 ויזעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה 4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות--היא שפטת את ישראל בעת ההיא 5 והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל--בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט 6 ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני

34 וילחצו האמרי את בני דן התרה כי לא נתנו לרדת לעמק 35 ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס 36 וגבול האמרי ממעלה עקרבם-- מהסלע ומעלה

2 ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם 2 ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת--מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקולי מה זאת עשיתם 3 וגם אמרתי לא אנרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש 4 ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו 5 ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ 7 ויעברו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל 8 וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים 9 ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש 10 וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל 11 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעברו את הבעלים 12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה 13 ויעזבו את יהוה ויעברו לבעל ולעשתרות 14 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם

3 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען 2 רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה--רק אשר לפנים לא ידעום 3 חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון--מהר בעל חרמון עד לבוא חמת 4 ויהיו לנסות בם את ישראל--לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה 5 ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעברו את אלהיהם

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו 2 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בנרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בנורלך וילך אתו שמעון 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש 5 וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי 6 וינס אדני בזק וירדפו אחריה ויאחזו אותו--ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו 7 ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני--כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם 8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש 9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני--וישב ההר והנגב והשפלה 10 וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפני קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי 11 וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קרית ספר 12 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה--ונתתי לו את עכסה בתי לאשה 13 וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה 14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך 15 ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית 16 ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך

וישב את העם 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה 18 וילכד יהודה את עזה ואת נבולה ואת אשקלון ואת נבולה ואת עקרון ואת נבולה 19 ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם 20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק 21 ואת היבوسی יושב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישוב היבوسی את בני בנימן בירושלם עד היום הזה 22 ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לזו 24 ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד 25 ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו--הוא שמה עד היום הזה 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת יושב (יושבי) דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת 28 ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו 29 ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישוב הכנעני בקרבו בגזר 30 זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישוב הכנעני בקרבו ויהיו למס 31 אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב 32 וישוב האשרי בקרב הכנעני יושבי הארץ כי לא הורישו 33 נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישוב בקרב הכנעני יושבי הארץ וישובי בית שמש ובית ענת היו להם למס

לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי
 אתכם מידו 11 ותעברו את הירדן ותבאו אל ישראל 24 ויאמרו העם אל יהושע את יהוה
 יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי אלהינו נעבד ובקולו נשמע 25 ויכרת יהושע
 והכנעני והחתי והגרנשי החוי והיבוסים ואתן ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט
 אותם בידכם 12 ואשלח לפניכם את הצרעה בשכם 26 ויכתב יהושע את הדברים האלה
 ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה
 בחרבך ולא בקשתך 13 ואתן לכם ארץ אשר שם תחת האלה אשר במקדש יהוה 27 ויאמר
 לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה
 בהם כרמים וזיתים אשר לא נשתתם אתם בנו לעדה--כי היא שמעה את כל אמרי יהוה
 אכלים 14 ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו-- אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון
 בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו באלהיכם 28 וישלח יהושע את העם איש
 אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את לנחלתו 29 ויהי אחרי הדברים האלה וימת
 יהוה 15 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו יהושע בן נון עבד יהוה--בן מאה ועשר שנים
 לכם היום את מי תעבדון--אם את אלהים 30 ויקברו אתו בנכול נחלתו בתמנת סרח אשר
 אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר (מעבר) בהר אפרים מצפון להר געש 31 ויעבד ישראל
 הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישיבים את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר
 בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה 16 ויען האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל
 העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה--לעבד מעשה יהוה אשר עשה לישראל 32 ואת עצמות
 אלהים אחרים 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו
 אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני
 ואשר עשה לעינינו את האתות הנדלות האלה חמור אבי שכם במאה קשישה ויהיו לבני יוסף
 וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל לנחלה 33 ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו
 העמים אשר עברנו בקרבם 18 ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ--מפנינו גם
 אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו 19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה--
 כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם 20 כי תעזבו את יהוה
 ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר הישיב לכם 21 ויאמר העם
 אל יהושע לא כי את יהוה נעבד 22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם
 בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר

ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים ² ויקרא יהושע לכל ישראל--לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אליהם-- אני זקנתי באתי בימים ³ ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אליהם לכל הגוים האלה-- מפניכם כי יהוה אליהם הוא הנלחם לכם ⁴ ראו הפלתי לכם את הגוים הנשוארים האלה בנחלה-- לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש ⁵ ויהוה אליהם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אליהם לכם ⁶ וחזקתם מאד-- לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאול ⁷ לבלתי בא בגוים האלה הנשוארים האלה אתכם ובשם אליהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם ⁸ כי אם ביהוה אליהם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה ⁹ ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה ¹⁰ איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אליהם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם ¹¹ ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אליהם ¹² כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשוארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם ¹³ ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אליהם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אליהם ¹⁴ והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים ² ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים ³ ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אתו בכל ארץ כנען וארב (וארבה) את זרעו ואתן לו את יצחק ⁴ ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים ⁵ ואשלח את משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר עשיתי בקרבם ואחר הוצאתי אתכם ⁶ ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים--ים סוף ⁷ ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים ⁸ ואבאה (ואבא) אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם ⁹ ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור--לקלל אתכם ¹⁰ ולא אביתי

ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח עליו זבחי שלמים--יהוה הוא יבקש²⁴ ואם
 על הירדן--מזבח גדול למראה¹¹ וישמעו לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר
 בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה
 וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ אלהי ישראל²⁵ וגבול נתן יהוה בינו ובניכם
 כנען--אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל בני ראובן ובני גד את הירדן--אין לכם חלק¹²
 וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא
 ישראל שלה לעלות עליהם לצבא¹³ וישלחו את יהוה²⁶ ונאמר--נעשה נא לנו לבנות את
 בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל המזבח לא לעולה ולא לזבח²⁷ כי עד הוא
 חצי שבט מנשה--אל ארץ הגלעד את פינחס בינינו ובניכם ובין דרותינו אחרינו לעבד
 בן אלעזר הכהן¹⁴ ועשרה נשאים עמו--נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל
 ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל לכם חלק ביהוה²⁸ ונאמר--והיה כי יאמרו
 ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי אלינו ואל דרותינו מחר ואמרנו ראו את תבנית
 שבט מנשה--אל ארץ הגלעד וידברו אתם מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא
 לאמר¹⁶ כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל לזבח--כי עד הוא בינינו ובניכם²⁹ חלילה
 הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי
 מאחרי יהוה--בבנותכם לכם מזבח למרדכם יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח--
 היום ביהוה¹⁷ המעט לנו את עון פעור אשר מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו
 לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף³⁰ וישמע פינחס הכהן ונשיא העדה וראשי
 בעדת יהוה¹⁸ ואתם תשבנו היום מאחרי יהוה אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר
 והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה ויישב
 עדת ישראל יקצף¹⁹ ואך אם טמאה ארץ בעיניהם³¹ ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל
 אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכו וביהוה אל
 תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנותכם לכם מזבח המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל--מיד
 מבלעדי מזבח יהוה אלהינו²⁰ הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל
 היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו²¹ ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו
 את ראשי אלפי ישראל²² אל אלהים יהוה אל אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם
 אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני
 במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום גד יושבים בה³⁴ ויקראו בני ראובן ובני גד
 הזה²³ לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה למזבח כי עד הוא בינינו כי יהוה האלהים
 ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות

מגרשה--בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה האלה ⁴¹ ויתן יהוה לישראל את כל הארץ ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע ²³ וממטה דן--את אלחקא ואת מגרשה את גבתון ואת מגרשה ²⁴ את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע ²⁵ וממחצית מטה מגרשה--את תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים שנים ²⁶ כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים ²⁷ ולבני גרשון ממשפחת הלויים-- מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון (גולן) בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שנים ²⁸ וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה ²⁹ את ירמות ואת מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים ארבע ³⁰ וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה ³¹ את חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע ³² וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש ³³ כל ערי הגרשני למשפחתם--שלש עשרה עיר ומגרשיהן ³⁴ ולמשפחות בני מררי הלויים הנותרים--מאת מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה ³⁵ את דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע ³⁶ וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה ³⁷ את חשבון ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע ³⁸ כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלויים ויהי גורלם--ערים שנים עשרה ³⁹ כל ערי הלויים בתוך אחזת בני ישראל--ערים ארבעים ושמונה ומגרשיהן ⁴⁰ תהיינה הערים האלה-- עיר עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכל הערים

22 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה ² ויאמר אליהם--אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם ³ לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם-- את משמרת מצות יהוה אלהיכם ⁴ ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן ⁵ רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ⁶ ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם ⁷ ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר (בעבר) הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם--ויברכם ⁸ ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם ⁹ וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען--ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה ¹⁰ ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני

אשר שאל--את תמנת סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה 51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יהוה-- פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר 2 דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה 3 לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם 4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם 5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום 6 וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו--אל העיר אשר נס משם 7 ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה 8 ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גלון (גולן) בבשן ממטה מנשה 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה

21 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו 3 ויתנו

בני ישראל ללויים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן 4 ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימין בגורל--ערים שלש עשרה 5 ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל--ערים עשר 6 ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל--ערים שלש עשרה 7 לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן--ערים שתיים עשרה 8 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל 9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון--את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם 10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ראישה 11 ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון--בהר יהודה ואת מגרשה סביביתה 12 ואת שדה העיר ואת חצריתה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח--את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה 14 ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשה 15 ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה 16 ואת עין ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע--מאת שני השבטים האלה 17 וממטה בנימין את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה 18 את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע 19 כל ערי בני אהרן הכהנים--שלש עשרה ערים ומגרשיהן 20 ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים 21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת

ויצא הגורל השני לשמעון--למטה ובטן ואכשף²⁶ ואלמלך ועמער ומשאל ופגע בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך בכרמל הימה ובשיחור לבנת²⁷ ושב מזרח נחלת בני יהודה² ויהי להם בנחלתם--באר השמש בית דגן ופגע בזבלון ובני יפתח אל שבע ושבע ומולדה³ וחצר שועל ובלה צפונה בית העמק ונעיא אל ויצא אל כבול ועצם⁴ ואלתולד ובתול וחרמה⁵ וצקלג משמאל²⁸ ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון ובית המרכבות וחצר סוסה⁶ ובית לבאות רבה²⁹ ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן⁷ עין צר ושב הגבול חסה ויהיו (ויהיו) תצאתיו רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן⁸ וכל הימה מחבל אכזיבה³⁰ ועמה ואפק ורחב החצרים אשר סביבות הערים האלה עד ערים עשרים ושתיים וחצריהן³¹ זאת נחלת בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני מטה בני אשר--למשפחתם הערים האלה שמעון--למשפחתם⁹ מחבל בני יהודה נחלת וחצריהן³² לבני נפתלי יצא הגורל הששי--בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם לבני נפתלי למשפחתם³³ ויהי גבולם מחלף וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם¹⁰ ויעל מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל--עד לקום הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי ויהי תצאתיו הירדן³⁴ ושב הגבול ימה אזנות גבול נחלתם עד שריד¹¹ ועלה גבולם לימה תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש על פני יקנעם¹² ושב משריד קדמה מזרח³⁵ וערי מבצר--הצדים צר וחמת רקת וכנרת השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת³⁶ ואדמה והרמה וחצור³⁷ וקדש ואדרעי ועין ועלה יפיע¹³ ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חצור³⁸ ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן³⁹ זאת ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו נחלת מטה בני נפתלי--למשפחתם הערים גי יפתח אל¹⁵ וקטת ונהלל ושמרון וידאלה וחצריהן⁴⁰ למטה בני דן למשפחתם יצא ובית לחם ערים שתיים עשרה וחצריהן¹⁶ זאת הגורל השביעי⁴¹ ויהי גבול נחלתם--צרעה נחלת בני זבולן למשפחותם--הערים האלה ואשתאול ועיר שמש⁴² ושעלבין ואילון ויתלה וחצריהן¹⁷ ליששכר--יצא הגורל הרביעי⁴³ ואילון ותמנתה ועקרון⁴⁴ ואלתקה וגבתון לבני יששכר למשפחותם¹⁸ ויהי גבולם--ובעלת⁴⁵ ויהד ובני ברק וגת רמון⁴⁶ ומי יזרעאלה והכסולת ושונם¹⁹ וחפרים ושיאן הירקון והרקון עם הגבול מול יפו⁴⁷ ויצא ואנחרת²⁰ והרבית וקשיון ואבץ²¹ ורמת ועין גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם נגים ועין חדה ובית פצץ²² ופגע הגבול בתבור וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה ושחצומה (ושחצומה) ובית שמש והיו תצאות וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן²³ זאת⁴⁸ נחלת מטה בני דן--למשפחתם הערים נחלת מטה בני יששכר--למשפחתם הערים האלה וחצריהן⁴⁹ ויכלו לנחל את הארץ וחצריהן²⁴ ויצא הגורל החמישי למטה בני לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן אשר למשפחותם²⁵ ויהי גבולם--חלקת וחלי נון בתוכם⁵⁰ על פי יהוה נתנו לו את העיר

עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אין לך הר אפרים 16 ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל 17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך--לא יהיה לך גורל אחד 18 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו--כי חזק הוא

18 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם 2 ויותרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם--שבעה שבטים 3 ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם 4 הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם--ויבאו אלי 5 והתחלקו אותה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון 6 ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הגנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו 7 כי אין חלק ללויים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה 10 וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ

לבני ישראל כמחלקתם 11 ויעל גורל משה בני בנימן--למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף 12 ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה (והיו) תצאתיו מדבריה בית און 13 ועבר משם הגבול לזוה אל כתף לזוה נגבה--היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון 14 ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה (והיו) תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים 15 ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח 16 וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבوسی נגבה וירד עין רגל 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה ארמים וירד אבן בהן בן ראובן 18 ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה 19 ועבר הגבול אל כתף בית חגלה צפונה והיה (והיו) תצאותיו (תצאות) הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב 20 והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב--למשפחתם 21 והיו הערים למטה בני בנימן--למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק קציע 22 ובית הערבה וצמרים ובית אל 23 והעוים והפרה ועפרה 24 וכפר העמני (העמנה) והעפני וגבע ערים שתיים עשרה וחצריהן 25 גבעון והרמה ובארות 26 והמצפה והכפירה והמצה 27 ורקם וירפאל ותראלה 28 וצלע האלף והיבوسی היא ירושלם גבעת קרית--ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם

ואשען 53 וינים (וינים) ובית תפוח ואפקה
54 וחמשה וקרית ארבע היא חברון--וציער 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם--לבני
ערים תשע וחצריהן 55 מעון כרמל וזיף ויוטה
56 וזירעאל ויקרעם וזנוח 57 הקין נבעה ותמנה ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן
ערים עשר וחצריהן 58 חלחול בית צור יוסף הזכרים--למשפחתם 3 ולצלפחד בן
ונדור 59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו
וחצריהן 60 קרית בעל היא קרית יערים-- לו בני--כי אם בנות ואלה שמות בנותיו--
והרבה ערים שתי וחצריהן 61 במדבר-- מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה 4 ותקרבה
בית הערבה מדין וסככה 62 והנבשן ועיר לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני
המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן 63 ואת היבוס יושבי ירושלם לא יוכלו (יכלו) בני
יהודה להורישם וישב היבוס את בני יהודה נחלה בתוך אחי אביהן 5 ויפלו חבלי מנשה
בירושלם עד היום הזה עשרה--לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר

16 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר-
בית אל 2 ויצא מבית אל לזוה ועבר אל גבול הארכי עטרו 3 וירד ימה אל גבול היפלאטי
עד גבול בית חורן תחתון--ועד גזר והיו תצאתו ימה 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים 5 ויהי
גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרו אדר עד בית חורן עליון 6 ויצא
הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה
7 וירד מינוחה עטרו ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן 8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל
קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים--למשפחתם 9 והערים המבדלות לבני
אפרים בתוך נחלת בני מנשה--כל הערים וחצריהן 10 ולא הורישו את הכנעני היושב
בנזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד

17 ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף--למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי
גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה 15 ויאמר אליהם יהושע אם

ויהי הגורל למטה בני יהודה-- ונתתי לו את עכסה בתי לאשה 17 וילכדה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו מקצה תימן 2 ויהי להם גבול נגב מקצה ים לאשה 18 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת המלח מן הלשן הפנה נגבה 3 ויצא אל מננב אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב למעלה עקרבם ועבר צנה ועלה מננב לקדש מה לך 19 ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת 4 ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה (והיו) עליות ואת גלת תחתיות 20 זאת נחלת מטה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב בני יהודה-- למשפחתם 21 ויהיו הערים מקצה 5 וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה-- לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן 6 ועלה קבצאל ועדר ויגור 22 וקינה ודימונה ועדעדה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה 23 וקדש וחצור ויתנן 24 זיף וטלם ובעלות ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן 7 ועלה הגבול 25 וחצור חדתה וקריות חצרון היא חצור דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל 26 אמם ושמע ומולדה 27 וחצר גדה וחשמון אשר נכח למעלה אדמים אשר מננב לנחל ובית פלט 28 וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל 29 בעלה ועיים ועצם 30 ואלתולד וכסיל עין רגל 8 ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבסי מננב-- היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפונה 9 ותאר הגבול מראש ההר 34 וזנוח ועין גנים תפוח והענים 35 ירמות אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ועדלם שוכה ועזקה 36 ושערים ועדיתים ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים 10 ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה 11 ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה 12 וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב-- למשפחתם 13 ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע-- על יד אשדוד וחצריהן 47 אשדוד בנותיה את-קרית ארבע אבי הענק היא חברון 14 וירש משם כלב את שלושה בני הענק-- את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק 15 ויעל משם אל ישיבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר 50 וענב ואשתמה וענים 51 וגשן וחלן וגלה 16 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה-- ערים אחת עשרה וחצריהן 52 ארב ורומה

וקדמת ומפעת 19 וקריתים ושבמה וצרת המטות וחצי המטה 3 כי נתן משה נחלת שני השחר בהר העמק 20 ובית פעור ואשדות המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים--לא הפסגה ובית הישמות 21 וכל ערי המישר נתן נחלה בתוכם 4 כי היו בני יוסף שני מטות וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע 5 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל נסיכי סיחון ישבי הארץ 22 ואת בלעם בן בעור ויחלקו את הארץ 6 ויגשו בני יהודה אל יהושע הקוסם--הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה 23 ויהי גבול בני ראובן--הירדן וגבול זאת ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש נחלת בני ראובן למשפחותם הערים וחצריהן האלהים על אדותי ועל אדותיך--בקדש ברנע 24 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם 7 בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה 25 ויהי להם הגבול--יעזר וכל ערי הגלעד וחצי אתי מקדש ברנע--לרגל את הארץ ואשב אתו ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה דבר כאשר עם לבבי 8 ואחי אשר עלו עמי 26 ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה עד גבול לדבר 27 ובעמק בית הרם ובית אלהי 9 וישבע משה ביום ההוא לאמר אם נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה חשבון הירדן וגבול--עד קצה ים כנרת עבר לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה הירדן מזרחה 28 זאת נחלת בני גד למשפחתם אלהי 10 ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר הערים וחצריהם 29 ויתן משה לחצי שבט דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה--למשפחותם את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל 30 ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים עונ מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן--שנה 11 עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי ששים עיר 31 וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי משה--ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ערי ממלכות עונ בבשן לבני מכיר בן מנשה ולבוא 12 ועתה תנה לי את ההר הזה אשר לחצי בני מכיר למשפחותם 32 אלה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו ההוא כי ענקים שם וערים גדולות בצרות--מזרחה 33 ולשבט הלוי--לא נתן משה נחלה אולי יהוה אותי והורשתיים כאשר דבר יהוה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר 13 ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה 14 על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה--יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל 15 ושם חברון לפני קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה

מזרחתה 2 סיחון מלך האמרי היושב בחשבון-- 13 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני מאד לרשתה 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות עמון 3 והערבה עד ים כנרות מזרחתה ועד ים הפלשתים וכל הגשורי 3 מן השיחור אשר על הערבה ים המלח מזרחתה דרך בית הישמות פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה-- לכנעני ומתימן-- תחת אשדות הפסגה 4 וגבול עוג תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי מלך הבשן מיתר הרפאים-- היושב בעשתרות האשקלוני הנתי והעקרוני והעוים 4 מתימן כל ובאדרעי 5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים-- עד אפקה הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד-- עד גבול האמרי 5 והארץ הגבלי וכל הלבנון גבול סיחון מלך חשבון 6 משה עבד יהוה מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון-- עד ובני ישראל הכום ויתנה משה עבד יהוה ירשה לבוא חמת 6 כל ישבי ההר מן הלבנון עד לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת הלבנון צויתך 7 ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה-- ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה 8 עמו לשבטי ישראל ירשה-- כמחלקתם 8 בהר הראובני והגדי לקחו נחלתם-- אשר נתן להם ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב-- משה עבד יהוה 9 מערוער אשר על שפת נחל החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסי מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל 9 מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד 10 מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד 12 מלך עגלון אחד מלך גזר אחד 13 מלך דבר אחד 11 מלך נדר אחד 14 מלך חרמה אחד מלך ערד אחד 15 מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד 16 מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד 19 מלך מרון אחד מלך חצור אחד 20 מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד 21 מלך תענך אחד מלך מגדו אחד 22 מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד 23 מלך דור לפנת דור אחד מלך גוים לגלגל אחד 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד

על מידבא 17 חשבון וכל עריה אשר במישר דיבן ובמות בעל ובית בעל מעון 18 ויהצה

מלכיהם--לא השאיר שריד ואת כל הנשמה חרב--החרים אותם כאשר צוה משה עבד החרים כאשר צוה יהוה אלֹהי ישראל⁴¹ ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ נשן ועד גבעון⁴² ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלֹהי ישראל נלחם לישראל⁴³ וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה

11 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מרון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף² ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות--ובשפלה ובנפות דור מים³ הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבوسی בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה⁴ ויצאו הם וכל מחניהם עמם--עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד⁵ ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל⁶ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם--כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש⁷ ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום--פתאם ויפלו בהם⁸ ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד⁹ ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש¹⁰ וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים--היא ראש כל הממלכות האלה¹¹ ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם--לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש¹² ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש--מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה

בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בנבעון הערב 27 ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע דום וירח בעמק אילון 13 וידם השמש וירח וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה עמד עד יקם גוי איביו--הלא היא כתובה על אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדולות על פי ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא המערה עד עצם היום הזה 28 ואת מקדה לכר אץ לבוא כיום תמים 14 ולא היה כיום ההוא יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה-לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה -החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא נלחם לישראל 15 וישב יהושע וכל ישראל עמו השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה אל המחנה הגלגלה 16 וינסו חמשת המלכים למלך יריחו 29 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו האלה ויחבאו במערה במקדה 17 ויגד ליהושע ממקדה--לבנה וילחם עם לבנה 30 ויתן יהוה לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי במקדה 18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו 19 ואתם אל תעמדו--רדפו אחרי איביכם 31 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה--וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי לכישה ויחן עליה וילחם בה 32 ויתן יהוה נתנם יהוה אלהיכם בידכם 20 ויהי ככלות את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד- ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה--ככל -עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל אשר עשה ללבנה 33 אז עלה הרם מלך גזר ערי המבצר 21 וישבו כל העם אל המחנה אל לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל בלתי השאיר לו שריד 34 ויעבר יהושע וכל לאיש--את לשנו 22 ויאמר יהושע פתחו את ישראל עמו מלכיש--עגלנה ויחנו עליה וילחמו פי המערה והוציאו אליה את חמשת המלכים עליה 35 וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב-האלה--מן המערה 23 ויעשו כן--ויציאו אליו -ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את ישראל עמו מעגלונה--חברונה וילחמו עליה מלך לכיש את מלך עגלון 24 ויהי כהוציאו 37 וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה ואת כל את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי ככל אשר עשה ללכיש 36 ויעל יהושע וכל המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם הנפש אשר בה 38 וישב יהושע וכל ישראל על צווארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את עמו דברה וילחם עליה 39 וילכדה ואת מלכה רגליהם על צוואריהם 25 ויאמר אליהם יהושע ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרימו את כל אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו--כי ככה נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר אותם 26 ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם עשה ללבנה ולמלכה 40 ויכה יהושע את כל על חמשה עצים ויהיו תלולים על העצים עד הארץ החר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל

ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולהם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם 27 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי אנחנו ועתה כרתו לנו ברית 12 זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת המקום אשר יבחר

אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים 13 ואלה נאדות היין אשר מלאנו חרשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרוב הדרך מאד 14 ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה 16 ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישיבים 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם-- ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים 18 ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם 20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים 23 ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים-- לבית אלהי 24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה 25 ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה 26 ויעש

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה-- כאשר עשה לידיחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם 2 וייראו מאד-- כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון-- לאמר 4 עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל 5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון-- הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה 6 וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו-- כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי ההר 7 ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל 8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתם לא יעמד איש מהם בפניך 9 ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל 10 ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה 11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה-- וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב 12 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני

ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל 18 ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי--כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר 19 והאורב קם מהרה ממקומו וירצו כנשות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימנהרו ויציתו את העיר באש 20 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף 21 ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי 22 ואלה יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט 23 ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע 24 ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב 25 ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה--שנים עשר אלף כל אנשי העי 26 ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי 27 רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזו לזהם ישראל--כדבר יהוה אשר צוה את יהושע 28 וישרף יהושע את העי ושימה תל עולם שממה עד היום הזה 29 ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל 31 כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה--מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים 32 ויכתב שם על האבנים--את

9 ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון--החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבوسی 2 ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל--פה אחד 3 וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו--ולעי 4 ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצדדים 5 ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים 6 וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית 7 ויאמרו (ויאמר) איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות (אכרת) לך ברית 8 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים 10 ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן--לסיוחן מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות 11 ויאמרו אלינו זקינינו וכל

יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און העיר 17 והיתה העיר חרם היא וכל אשר מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי אשר אתה בבית--כי החבאתה את המלאכים 3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל אשר שלחנו 18 ורק אתם שמרו מן החרם העם--כאלפים איש או כשלשת אלפים איש פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל העם מחנה ישראל לחרם ועברתם אותו 19 וכל כי מעט המה 4 ויעלו מן העם שמה כשלשת כסף וזהב וכלי נחשת וברזל--קדש הוא ליהוה אלפים איש וינסו לפני אנשי העי 5 ויכו מהם אוצר יהוה יבוא 20 וירע העם ויתקעו בשפרות אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העי ויכדו את העיר 21 ויחרימו על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב--הוא את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם 7 ויאמר זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב 22 ולשנים יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה 23 ויבאו 8 בי אדני מה אמר--אחרי אשר הפך ישראל הנערים המרגלים ויציאו את רחב ואת אביה ערף לפני איביו 9 וישמעו הכנעני וכל ישרי ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ כל משפחותיה הוציאו ויניחום--מחוץ למחנה ומה תעשה לשמך הגדול 10 ויאמר יהוה אל ישראל 24 והעיר שרפו באש וכל אשר בה יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל--נתנו 11 חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אוצר בית יהוה 25 ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה תחיה יהושע ותשב וגם שמו בכליהם 12 ולא יכלו בני ישראל בקרב ישראל עד היום הזה כי תחביאה את לקים לפני איביהם--ערף יפנו לפני איביהם המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו--בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה 27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן 7 בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל 2 וישלח

יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל ³ וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה--הקיף
אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים
ממצרים ⁵ כי מלים היו כל העם היצאים ⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים
וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר
ממצרים--לא מלו ⁶ כי ארבעים שנה הלכו בני שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות ⁵ והיה
ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה במשך בקרן היובל בשמעכם (כשמעכם)
היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה
אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את נפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש
הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ נגדו ⁶ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר
זבת חלב ודבש ⁷ ואת בנייהם הקים תחתם אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים
אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה
בדרך ⁸ ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו ⁷ ויאמרו (ויאמר) אל העם עברו וסבו את העיר
תחתם במחנה עד חיותם ⁹ ויאמר יהוה אל ותחלוץ--יעבר לפני ארון יהוה ⁸ ויהי כאשר
יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה
ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו
¹⁰ ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם
בארבעה עשר יום לחדש בערב--בערבות ⁹ ותחלוץ הלך--לפני הכהנים תקעו (תקעי)
יריחו ¹¹ ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח- השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלך
-מצות וקלוי בעצם היום הזה ¹² וישבת המן ותקעו בשופרות ¹⁰ ואת העם צוה יהושע
ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם
לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם
בשנה ההיא ¹³ ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא הריעו--והריעתם ¹¹ ויסב ארון יהוה את העיר
עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה
בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם ¹² וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון
לצרינו ¹⁴ ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה-- יהוה ¹³ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלך ותקעו
ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו ¹⁵ ויאמר בשופרות ותחלוץ הלך לפנייהם והמאסף
שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך הלך אחרי ארון יהוה הולך (הלוך) ותקעו
כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש בשופרות ¹⁴ ויסבו את העיר ביום השני פעם
יהושע כן אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים ¹⁵ ויהי

6 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין
יוצא ואין בא ² ויאמר יהוה אל יהושע ראה
נתתי בידך את יריחו ואת מלכה--גבורי החיל
ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את
העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא
סבבו את העיר שבע פעמים ¹⁶ ויהי בפעם
השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר

ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו ¹⁷ ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן--הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן

4 ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר ² קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים--איש אחד איש אחד משבט ³ וצוו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שנים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה ⁴ ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל--איש אחד איש אחד משבט ⁵ ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל ⁶ למען תהיה זאת אות--בקרבתם כי ישאלון בניכם מאמר מזה האבנים האלה לכם ⁷ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה--בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל--עד עולם ⁸ ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם ⁹ ושנים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן--תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה ¹⁰ והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו ¹¹ ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם ¹² ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי

5 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו (עברם) וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל ² בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית ³ ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות ⁴ וזה הדבר אשר מל לפני העם ¹² ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי

קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם- ויעברו השטרים בקרב המחנה 3 ויצו את-הוה אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת העם לאמר כראתכם את ארון ברית יהוה- 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם אלהיכם והכהנים הלויים נשאים אתו--ואתם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו 4 אך רחוק לי אות אמת 13 והחיתם את אבי ואת אמי ואת יהיה ביניכם ובניו כאלפים אמה במדה אל אחי ואת אחותי (אחיותי) ואת כל אשר להם תקרבו אליי למען אשר תדעו את הדרך והצללתם את נפשתינו ממות 14 ויאמרו לה אשר תלכו בה--כי לא עברתם בדרך מתמול האנשים נפשנו תחתיתכם למות אם לא תגידו שלשום 5 ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ מחר יעשה יהוה בקרבכם--נפלאות 6 ויאמר ועשינו עמך חסד ואמת 15 ותורדם בחבל בעד יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו יושבת 16 ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו לפני העם 7 ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם 17 ויאמרו כאשר הייתי עם משה אחיה עמך 8 ואתה אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר השבעתנו 18 הנה אנחנו באים בארץ את תקות כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו 9 ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה--ושמעו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית את דברי יהוה אלהיכם 10 ויאמר יהושע--אביך תאספי אליך הביתה 19 והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו--ואנחנו מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת נקים וכל אשר יהיה אתך בבית--דמו בראשו הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבוס 11 הנה אם יד תהיה בו 20 ואם תגיד את דברנו זה-- ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו 21 ותאמר בירדן 12 ועתה קחו לכם שני איש משבטי כדברכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את ישראל--איש אחד איש אחד לשבט 13 והיה תקות השני בחלון 22 וילכו ויבאו ההרה וישבו כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתון המים הרדפים בכל הדרך ולא מצאו 23 וישבו הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד 14 ויהי בנסע שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים יהושע בן נון ויספרו לו--את כל המצאות אותם נשאי הארון הברית--לפני העם 15 וכבוא 24 ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארץ וגם נמנו כל ישרי הארץ מפנינו הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר 16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם (מאדם) העיר אשר מצד צרתן והירדים על שם טרם יעברו 2 ויהי מקצה שלשת ימים

1 ויהי אחרי מות משה--עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר 2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל 3 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו--לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה 4 מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש--יהיה גבולכם 5 לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה אחיה עמך לא ארפך ולא אעזבך 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה--אשר צוה משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך 8 לא ימוש ספר התורה הזה מפִּיךָ והנית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל 9 הלוא צויתך חזק ואמץ אל תערך ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך 10 ויצו יהושע את שטרי העם לאמר 11 עברו בקרב המחנה וצו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה 12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה--אמר יהושע לאמר 13 זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת 14 נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם 15 עד

אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש 16 ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך 17 ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה 18 כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו--יומת רק חזק ואמץ

2 וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב--וישכבו שמה 2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל--לחפר את הארץ 3 וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך--כי לחפר את כל הארץ באו 4 ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה 5 ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו--לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום 6 והיא העלתם הנגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג 7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו--אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם 8 והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג 9 ותאמר אל האנשים--ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמנו כל ישיבי הארץ מפניכם 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג--אשר חרמתם אותם 11 ונשמע וימס לבבנו ולא

ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו
ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה
את כל הארץ את הגלעד עד דן ² ואת כל
נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ
יהודה עד הים האחרון ³ ואת הנגב ואת הככר
בקעת ירחו עיר התמרים--עד צער ⁴ ויאמר
יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך
בעיניך ושמה לא תעבר ⁵ וימת שם משה עבד
יהוה בארץ מואב--על פי יהוה ⁶ ויקבר אתו
בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש
את קברתו עד היום הזה ⁷ ומשה בן מאה
ועשרים שנה--במתו לא כהתה עינו ולא נס
לחה ⁸ ויבכו בני ישראל את משה בערבת
מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה
⁹ ויהושע בן נון מלא רוח חכמה--כי סמך משה
את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו
כאשר צוה יהוה את משה ¹⁰ ולא קם נביא עוד
בישראל כמושה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים
¹¹ לכל האתת והמופתים אשר שלחו יהוה
לעשות בארץ מצרים--לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארצו ¹² ולכל חיד החזקה ולכל המורא
הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל

העם הוא והושע בן נון⁴⁵ ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה--אל כל ישראל⁴⁶ ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת⁴⁷ כי לא דבר רק הוא מכם--כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה⁴⁸ וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר⁴⁹ עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה⁵⁰ ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר הזה ויאסף אל עמיו⁵¹ על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן--על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל⁵² כי מגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא--אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

33 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים--את בני ישראל לפני מותו² ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו--הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת (אש דת) למו³ אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך⁴ תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב⁵ ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל⁶ יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר⁷ וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידי רב לו ועזר מצריו תהיה⁸ וללוי אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה⁹ האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו

10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל כל הדברים האלה--אל כל ישראל⁴⁶ ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת⁴⁷ כי לא דבר רק הוא מכם--כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה⁴⁸ וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר⁴⁹ עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה⁵⁰ ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר הזה ויאסף אל עמיו⁵¹ על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן--על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל⁵² כי מגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא--אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

ראשי עם--צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל²² ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן²³ ולנפתלי אמר--נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה²⁴ ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצונו אחיו ושבטל בשמן רגלו²⁵ ברזל ונחשת מנעלך וכימך דבאך²⁶ אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובנאותו שחקים²⁷ מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמר²⁸ וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיני יערפו טל²⁹ אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב נאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו תדרך

צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים--כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם. ³⁰ וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת--עד תמם

32 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי ² יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב ³ כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו ⁴ הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא ⁵ שחת לו לא בניו מזומם דור עקש ופתלתל ⁶ ה ליהוה תגמלו זאת--עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך ⁷ זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך ⁸ בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל ⁹ כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו ¹⁰ ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו- י יצרנהו כאישון עינו ¹¹ כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו ¹² יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר ¹³ ירכבהו על במותי (במתי) ארץ ויאכל תנובת שדי וינקחו רבש מסלע ושמן מחלמיש צור ¹⁴ חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר ¹⁵ וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו ¹⁶ יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו ¹⁷ יזבחו לשדים לא אלה--אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם ¹⁸ צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך ¹⁹ וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנותיו ²⁰ ויאמר אסתירה פני מהם--אראה מה אחריתם כי דור תהפכת חמה בנים לא אמן במ ²¹ הם קנאוני בלא אל

כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בנוי נבל אכעיסם ²² כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים) (Sheol h7585) ²³ אספה עלימו רעות חצי אכלה במ ²⁴ מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמת אשלח במ עם חמת זחלי עפר ²⁵ מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה--יונק עם איש שיבה ²⁶ אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם ²⁷ לולי כעס אויב אנור--פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה ולא יהוה פעל כל זאת ²⁸ כי גוי אבד עצות חמה ואין בהם תבונה ²⁹ לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם ³⁰ איכה ידרף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם ³¹ כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים ³² כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמדה ענבמו ענבי רוש--אשכלת מררת למו ³³ חמת חנינם יינם וראש פתנים אכזר ³⁴ הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי ³⁵ לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו ³⁶ כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב ³⁷ ואמר אי אלהימו--צור חסיו בו ³⁸ אשר חלב וזבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם--יהי עליכם סתרה ³⁹ ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל ⁴⁰ כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם ⁴¹ אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם ⁴² אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב ⁴³ הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו ⁴⁴ ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת--באזני

ויהיה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר
 3 יהיה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד הארץ אשר בא שמה בקרבנו ועזבנו והפר
 את הגוים האלה מלפניך--וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה 4 ועשה
 יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי לאכל ומצאדו רעות רבות וצרות ואמר ביום
 האמרי ולא רצם--אשר השמיד אתם 5 ונתנם ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני
 יהוה לפניכם ועשיתם להם--ככל המצוה אשר הרעות האלה 18 ואנכי הסתר אסתיר פני
 צייתי אתכם 6 חזקו ואמצו אל תיראו ואל ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה
 תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך אל אלהים אחרים 19 ועתה כתבו לכם את
 עמך--לא ירפך ולא יעזבך 7 ויקרא משה השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה
 ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק בפיחם למען תהיה לי השירה הזאת לעד--
 ואמץ--כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ בבני ישראל 20 כי אביאנו אל האדמה אשר
 אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע
 תנחילנה אותם 8 ויהיה הוא ההלך לפניך הוא ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני
 יהיה עמך--לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ואל והפר את בריתי 21 והיה כי תמצאן אתו רעות
 תחת 9 ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה רבות וצרות ועתה השירה הזאת לפני לעד
 אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו
 יהוה ואל כל זקני ישראל 10 ויצו משה אותם אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ
 לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה-- אשר נשבעתי 22 ויכתב משה את השירה הזאת
 בחג הסוכות 11 בבוא כל ישראל לראות את ביום ההוא וילמדה את בני ישראל 23 ויצו
 פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ--כי אתה
 את התורה הזאת נגד כל ישראל--באזניהם תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי
 12 הקהל את העם האנשים והנשים והטף ונרך להם ואנכי אהיה עמך 24 ויהי ככלות משה
 אשר בשעריך--למען ישמעו ולמען ילמדו לכתב את דברי התורה הזאת--על ספר עד
 ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל תמם 25 ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית
 דברי התורה הזאת 13 ובניהם אשר לא ידעו יהוה לאמר 26 לקח את ספר התורה הזה
 ישמעו ולמדו--ליראה את יהוה אלהיכם כל ושמרתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם
 הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם והיה שם בך לעד 27 כי אנכי ידעתי את מריך
 עברים את הירדן שמה לרשתה 14 ויאמר ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
 יהוה אל משה הן קרבו ימיד למות--קרא את ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי
 יהושע והתיצבו באהל מועד ואצוני וילך משה 28 הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם
 ויהושע ויתיצבו באהל מועד 15 וירא יהוה ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה
 באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח במ את השמים ואת הארץ 29 כי ידעתי אחרי
 האהל 16 ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר

והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ והוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה 9 ויהוה ירחיק בך מכל נפירות ומלח שרפה כל ארצה--לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו 24 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה 25 ואמרו--על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעו ולא חלק להם 27 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה 28 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה 29 הנסתר--ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם--לעשות את כל דברי התורה הזאת

30 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוץ היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה 4 אם יהיה נדחך בקצה השמים--משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך 5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך--וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך 6 ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך--למען חייך 7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך 8 ואתה תשוב ושמעת

31 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל 2 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום--לא אוכל עוד לצאת ולבוא

התורה הזאת--יעלם יהוה עליך עד השמךך אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג 62 ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם מלך הבשן לקראתנו למלחמה--ונכם 8 ונקח ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי-- יהוה אלהיך 63 והיה כאשר שש יהוה עליכם ולחצי שבט המנשי 9 ושמרתם את דברי להיטיב אתכם ולהרבות אתכם--כן ישיש הברית הזאת ועשיתם אתם--למען תשכילו את יהוה עליכם להאביר אתכם ולהשמיר אתכם כל אשר תעשון 10 אתם נצבים היום כלכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם לרשתה 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה ושטריכם כל איש ישראל 11 טפכם נשיכם-- הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים--וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתך--עץ ואבן 12 לעברך בברית יהוה אלהיך-- 65 ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח--ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון 13 ללמען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה עינים ודאבון נפש 66 והיו חייך תלאים לך לך לאלהים--כאשר דבר לך וכאשר נשבע מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב 14 ולא 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר--מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה 68 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל--בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו 3 המסות הגדלת אשר ראו עיניך--האתת והמפתים הגדלים ההם 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם--למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם 7 ותבאו

ואת גלליהם--עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש--ולענה 19 והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי--כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה 20 לא יאבה יהוה סלח לי--כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים 21 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל--ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה 22 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם

ולבחת הארץ ואין מחריד 27 יככה יהוה אשר ציך 46 והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד
 בשחין מצרים ובעפלים (ובטחרים) ובגרב עולם 47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
 ובחרס--אשר לא תוכל להרפא 28 יככה יהוה בשמחה ובטוב לבב--מרב כל 48 ועבדת את
 בשנעון ובעורון ובתמהון לבב 29 והיית ממשש איבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא
 בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא ובערים ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך
 תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל עד השמידו אתך 49 ישא יהוה עליך גוי מרחק
 הימים--ואין מושיע 30 אשה תארש ואיש אחר מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא
 ישגלנה (ישכבנה)--בית תבנה ולא תשב בו תשמע לשנו 50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים
 כרם תטע ולא תחללנו 31 שורך טבוח לעיניך לזקן ונער לא יחן 51 ואכל פרי בהמתך ופרי
 ולא תאכל ממנו--חמרך גזול מלפניך ולא אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן
 ישוב לך צאנך נתנות לאיבך ואין לך מושיע תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך--עד
 בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות האבירו אתך 52 והצר לך בכל שעריך עד
 וכלות אליהם כל היום ואין לאל ירך 33 פרי רדת חמתיך הנבחת והבצרות אשר אתה בטח
 אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל
 והיית רק עשוק ורצוץ--כל הימים 34 והיית ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך 53 ואכלת פרי
 משגע ממראה עיניך אשר תראה 35 יככה בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה
 יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר אלהיך--במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך
 לא תוכל להרפא--מכף רגלך ועד קדקדך 54 האיש הרך בך והענג מאד--תרע עינו באחיו
 36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר 55 מתת
 אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי
 שם אלהים אחרים עץ ואבן 37 והיית לשמה השאיר לו כל--במצור ובמצוק אשר יציק לך
 למשל ולשנינה--בכל העמים אשר ינהגך יהוה איבך בכל שעריך 56 הרכה בך והעננה אשר
 שמה 38 זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג
 כי יחסלנו הארבה 39 כרמים תטע ועבדת ומרך--תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה
 ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת 57 ובשליטה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר
 40 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר--במצור
 כי ישל זיתך 41 בנים ובנות תוליד ולא יהיו ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך 58 אם
 לך כי ילכו בשבי 42 כל עצך ופרי אדמתך לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת
 יירש הצלצל 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד
 מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה 44 הוא והנורא הזה--את יהוה אלהיך 59 והפלא יהוה
 ילוך ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות
 תהיה לזנב 45 ובאו עליך כל הקללות האלה וחלים רעים ונאמנים 60 והשיב בך את כל
 ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך
 בקול יהוה אלהיך--לשמר מצותיו וחקתיו 61 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר

על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן אלהיך והלכת בדרכיו ¹⁰ וראו כל עמי הארץ דן ונפתלי ¹⁴ וענו הלויים ואמרו אל כל איש כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך ¹¹ והותרך ישראל--קול רם ¹⁵ ארור האיש אשר יעשה יהוה לטובה בפרי בטןך ובפרי בהמתך פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש-- ובפרי אדמתך--על האדמה אשר נשבע יהוה ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן ¹⁶ ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן ¹⁷ ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן ¹⁸ ארור משנה עור בדרך ואמר כל העם אמן ¹⁹ ארור מטה משפט גר יתום--ואלמנה ואמר כל העם אמן ²⁰ ארור שכב עם אשת אביו--כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן ²¹ ארור שכב עם בהמה ואמר כל העם אמן ²² ארור שכב עם אחת--בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן ²³ ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן ²⁴ ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן ²⁵ ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן ²⁶ ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת--לעשות אותם ואמר כל העם אמן

28 והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום--ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ ² ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך ³ ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה ⁴ ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי בהמתך--שגר אלפיך ועשתרות צאנך ⁵ ברוך טנאך ומשאתך ⁶ ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך ⁷ יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך ⁸ יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך--בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ⁹ יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה

מאמצך אשר יהוה אלהיך נתן לך--ושמת האלה--ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בשנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה בל לבבך ובכל נפשך ¹⁷ את יהוה האמרת אלהיך לשכן שמו שם ³ ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הנדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו ⁴ ולקח הכהן הטנא מידך והניחו--לפני מזבח יהוה אלהיך ⁵ וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב ⁶ וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה ⁷ ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו ⁸ ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל--ובאותות ובמפתים ⁹ ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש ¹⁰ ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך ¹¹ ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך--ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך ¹² כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית--שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו ¹³ ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתי ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי ¹⁴ לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי--עשיתי ככל אשר צויתני ¹⁵ השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו--כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש ¹⁶ היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים

27 ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום ² והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך--והקמת לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיד ³ וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת--בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ⁴ והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת אותם בשיד ⁵ ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל ⁶ אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך ⁷ וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך ⁸ וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת--באר היטב ⁹ וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך ¹⁰ ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום ¹¹ ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר ¹² אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין ¹³ ואלה יעמדו

מבני ישראל והתעמר בו ומכרו--ומת הנגב 3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על
ההוא ובערת הרע מקרבך 8 השמר בנגע אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך 4 לא
הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו תחסם שור בדישו 5 כי ישבו אחים יחדו ומת
אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם--תשמרו אחד מהם ובן אין לו--לא תהיה אשת המת
לעשות 9 זכור את אשר עשה יהוה אלהיך החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו
למרים בדרך בצאתכם ממצרים 10 כי תשה לאשה ויבמה 6 והיה הבכור אשר תלד--יקום
ברעך משאת מאומה--לא תבא אל ביתו לעבט על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל
עבטו 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה
בו יוציא אליך את העבט החוצה 12 ואם איש יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי
עני הוא--לא תשכב בעבטו 13 השב תשיב להקים לאחיו שם בישראל--לא אבה יבמי
לו את העבט כבוא השמש ושכב בשלמתו 8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר
וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך לא חפצתי לקחתה 9 וננשה יבמתו אליו לעיני
14 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיד או מנרך הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו
אשר בארצך בשעריך 15 ביומו תתן שכרו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה
ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא את בית אחיו 10 ונקרא שמו בישראל בית
נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה חלוץ הנעל 11 כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו
בך חטא 16 לא יומתו אבות על בנים ובנים וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד
לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו 17 לא מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו 12 וקצתה
תטה משפט נר יתום ולא תחבל בנדר אלמנה את כפה לא תחוס עינך 13 לא יהיה לך בכיסך
18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אבן ואבן גדולה וקטנה 14 לא יהיה לך בביתך
אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את איפה ואיפה גדולה וקטנה 15 אבן שלמה וצדק
הדבר הזה 19 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך--למען
עמר בשדה לא תשוב לקחתו--לגר ליתום ולאלמנה יהיה לך 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה
ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך נתן לך 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה
בכל מעשה ידיך 20 כי תחבט זיתך לא תפאר אלה כל עשה עול 17 זכור את אשר עשה לך
אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה 21 כי תבצר עמלק בדרך בצאתכם ממצרים 18 אשר קרך
כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך--ואתה
יהיה 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על עיף ויגע ולא ירא אלהים 19 והיה בהניח יהוה
כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה--תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח

25 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע 2 והיה אם בן הכות הרשע--והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא

מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש-- מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש--
 כן הדבר הזה ²⁷ כי בשדה מצאה צעקה הנער בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך--
 המארשה ואין מושיע לה ²⁸ כי ימצא איש נער במוט לו לא תוננו ¹⁷ לא תהיה קדשה מבנות
 בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל ¹⁸ לא
 ונמצאו ²⁹ ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער- תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך-
 חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה- לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם
 לא יוכל שלחה כל ימיו ³⁰ לא יקח איש את ¹⁹ לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך
 אשת אביו ולא יגלה כנף אביו כל דבר אשר ישך ²⁰ לנכרי תשיך ולאחיך
 לא תשיך--למען יברכך יהוה אלהיך בכל לא תשלח ירך על הארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה ²¹ כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך
 מעמך והיה בך חטא ²² וכי תחדל לנדר--לא יהיה בך חטא ²³ מוצא שפתיך תשמר ועשית
 כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיו ²⁴ כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים
 כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן ²⁵ כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא
 תניף על קמת רעך

23 לא יבא פצוע רכא וכרות שפכה בקהל יהוה ² לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור
 עשירי לא יבא לו בקהל יהוה ³ לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא
 להם בקהל יהוה עד עולם ⁴ על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
 ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים--לקללך ⁵ ולא אבה יהוה
 אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך
⁶ לא תדרש שלום וטבתם כל ימך לעולם לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב
 מצרי כי גר היית בארצו ⁸ בנים אשר יולדו להם דור שלישי--יבא להם בקהל יהוה ⁹ כי
 תצא מחנה על איביך ונשמרת--מכל דבר רע ¹⁰ כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה
 לילה--ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה ¹¹ והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא
 השמש יבא אל תוך המחנה ¹² ויר תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ ¹³ ויתר תהיה
 לך על אונך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך ¹⁴ כי יהוה אלהיך
 מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות
 דבר ושב מאחריך ¹⁵ לא תסגיר עבר אל

24 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר--וכתב
 לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו ² ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר
³ ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש
 האחרון אשר לקחה לו לאשה ⁴ לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו
 לאשה אחרי אשר הטמאה--כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה ⁵ כי יקח איש אשה חדשה--לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל
 דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמוח את אשתו אשר לקח ⁶ לא יחבל רחים ורכב כי
 נפש הוא חבל ⁷ כי ימצא איש ננב נפש מאחיו

בניו את אשר יהיה לו--לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר ¹⁷ כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה ¹⁸ כי יהיה לאיש בן סורר ומורה-- איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם ¹⁹ ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער מקמו ²⁰ ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה-- איננו שמע בקולנו זולל וסבא ²¹ ורגמחו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו ²² וכי יהיה באיש חטא משפט מות--והומת ותלית אותו על עץ ²³ לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא--כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחריך ² ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו-- ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו ³ וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם ⁴ לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו ⁵ לא יהיה כלי נבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה ⁶ כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים--לא תקח האם על הבנים ⁷ שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען יישב לך והארכת ימים ⁸ כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגנך ולא תשים דמים לבדו ²⁶ ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא

4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם--להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם 5 ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחננו 6 ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו--ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו 7 ומי האיש אשר אשה ולא לקחה--ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו 9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם 10 כי תקרב אל עיר להלחם עליה--וקראת אליה לשלום 11 והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס--ועבדוך 12 ואם לא תשלם עמך ועשתה עמך מלחמה--וצרת עליה 13 ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב 14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה--תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך 15 כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הנגים האלה הנח 16 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה--לא תחיה כל נשמה 17 כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוס--כאשר צוץ יהוה אלהיך 18 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם 19 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לגדח עליו גרזן--כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור 20 רק עץ אשר תדע כי לא מאכל הוא--אתו תשחית וכרת

ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה--עד רדתה

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדרו אל הערים אשר סביבת החלל 3 והיה העיר הקרבה אל החלל--ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל 4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל 5 ונגשו הכהנים בני לוי--כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע 6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל--ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל 7 וענו ואמרו ידינו לא שפכה (שפכו) את הדם הזה ועינינו לא ראו 8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם 9 ואתה תבער הדם הנקי--מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה 10 כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך--ושבית שבוי 11 וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה 12 והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את צפרניה 13 והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה 14 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה 15 כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכר לשנואה 16 והיה ביום הנחילו את

16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב הארץ אשר דבר לתת לאבתיך 9 כי תשמר ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה יהוה ולא אמות 17 ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם השלש האלה 10 ולא ישפך דם נקי בקרב כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי--אנכי אדרש מעמו לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי הערים האל 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם משם ונתנו אתו ביד גאל הדם--ומת 13 לא אלהים אחרים--ומת הנביא ההוא 21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא--הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו

19 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך--אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה 3 תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנו שמה כל רצח 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם 5 ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונרחה ידו בגרון לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה--

וחי 6 פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום 7 על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך 8 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל

9 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה יהוה ולא אמות 17 ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם השלש האלה 10 ולא ישפך דם נקי בקרב כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי--אנכי אדרש מעמו לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי הערים האל 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם משם ונתנו אתו ביד גאל הדם--ומת 13 לא אלהים אחרים--ומת הנביא ההוא 21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא--הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו

19 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך--אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה 3 תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנו שמה כל רצח 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם 5 ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונרחה ידו בגרון לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה--

וחי 6 פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום 7 על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך 8 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל

20 כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך--לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים 2 והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם 3 ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו--מפניהם

אשר לא צויתי 4 והגדר לך ושמעת ודרשת היטב--והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל 5 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך--את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו 6 על פי שנים עדים או שלשה עדים--יומת המת לא יומת על פי עד אחד 7 יד

העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך 8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע--דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית--אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו 9 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט 10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך 11 על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך--תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך--ימין ושמאל 12 והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמוד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט--ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך--לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא 16 רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד 17 ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד 18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו--וכתב לו את

18 לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה--עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו 3 וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבת--אם שור אם שם ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה 4 ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך--תתן לו 5 כי בו בחר יהוה אלהיך--מכל שבטיך לעמוד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים 6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה 7 ושרת בשם יהוה אלהיו--ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה 8 חלק כחלק יאכלו לבד ממכריהם על האבות 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך--לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם 10 לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף 11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך 14 כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם--אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה--לא כן נתן לך יהוה אלהיך 15 נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון

17 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו וברלית והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן 18 לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך-- כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה 19 כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר--תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תנז בכור צאנך 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה--אתה וביתך 21 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע-- לא תזבחנו ליהוה אלהיך 22 בשעריך תאכלנו--הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל 23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים

16 שמור את חדרש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים--לילה 2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים--למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון--לבקר 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו--

שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך--לא תעשה מלאכה 9 שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך--מסת נדבת

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום--כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא 2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך--לעבר בריתו 3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים--

וקשקשת תאכלו ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר **15** מקץ שבע שנים תעשה שמטה ² וזה
 וקשקשת לא תאכלו--טמא הוא לכם ¹¹ כל דבר השמטה--שמוט כל בעל משה ידו אשר
 צפור טהרה תאכלו ¹² וזה אשר לא תאכלו ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי
 מהם הנשר והפרס והעזניה ¹³ והראה ואת קרא שמטה ליהוה ³ את הנכרי תגש ואשר
 האיה והדיה למינה ¹⁴ ואת כל ערב למינו יהיה לך את אחיך תשמיט ירך ⁴ אפס כי לא
¹⁵ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ
 הנץ למינהו ¹⁶ את הכוס ואת היגשוף והתנשמת אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה ⁵ רק
¹⁷ והקאת ואת הרחמה ואת השלך ¹⁸ והחסידה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
 והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף ¹⁹ וכל לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך
 שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו ²⁰ כל היום ⁶ כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך
 עוף טהור תאכלו ²¹ לא תאכלו כל נבלה לגר והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת
 אשר בשעריך תתנה ואכלה או מכר לנכרי-- בגוים רבים ובך לא ימשלו ⁷ כי יהיה בך
 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארץך אשר
 גדי בחלב אמו ²² עשר תעשר את כל תבואת יהוה אלהיך נתן לך--לא תאמן את לבבך
 זרעך היצא השדה שנה שנה ²³ ואכלת לפני ולא תקפץ את ירך מאחריך האביון ⁸ כי פתח
 יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם תפתח את ירך לו והעבט תעביטנו די מחסרו
 מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך אשר יחסר לו ⁹ השמר לך פן יהיה דבר
 וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך-- עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע
 כל הימים ²⁴ וכי ירבה ממך הדרך כי לא שנת השמטה ורעה עינך באחריך האביון ולא
 תוכל שאתו--כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה
 אלהיך ²⁵ ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל
 והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך מעשך ובכל משלח ירך ¹¹ כי לא יחדל אביון
 בו ²⁶ ונתתה הכסף בכל אשר תאוו נפשך מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח
 בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאל תפתח את ירך לאחריך לעניך ולאבינך בארץך
 נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמת אתה ובייתך ²⁷ והלוי אשר בשעריך לא תעזבונו
 כי אין לו חלק ונחלה עמך ²⁸ מקצה שלש חפשי מעמך ¹³ וכי תשלחנו חפשי מעמך--
 שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה לא תשלחנו ריקם ¹⁴ העניק תעניק לו מצאנך
 ההוא והנחת בשעריך ²⁹ ובא הלוי כי אין לו ומגרנד ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך נתן
 חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר לו ¹⁵ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך
 בשעריך ואכלו ושבעו--למען יברכך יהוה יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר
 אלהיך בכל מעשה ירך אשר תעשה הזה--היום ¹⁶ והיה כי יאמר אליך לא אצא
 מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך

ואעשה כן גם אני ³¹ לא תעשה כן ליהוה אלהיך
 כי כל תועבת יהוה אשר שנה עשו לאלהיהם-
 כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש
 לאלהיהם ³² את כל הדבר אשר אנכי מצוה
 אתכם--אתו תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא
 תגרע ממנו

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום
 ונתן אליך אות או מופת ² ובא האות והמופת
 אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים
 אחרים אשר לא ידעתם--ונעבדם ³ לא תשמע
 אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום
 ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת
 הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם
 ובכל נפשכם ⁴ אחרי יהוה אלהיכם תלכו
 ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו
 ואתו תעבדו ובו תדבקו ⁵ והנביא ההוא או
 חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על
 יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים
 והפדך מבית עבדים--להריחך מן הדרך
 אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע
 מקרבך ⁶ כי יסיתך אחיך בן אמך או בןך או
 בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך--
 בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים
 אשר לא ידעת אתה ואבתיך ⁷ מאלהי העמים
 אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים
 ממך--מקצה הארץ ועד קצה הארץ ⁸ לא
 תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך
 עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו ⁹ כי הרג
 תהרגנו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד
 כל העם באחרונה ¹⁰ וסכלתו באבנים ומת כי
 בקש להריחך מעל יהוה אלהיך המוציאך
 מארץ מצרים מבית עבדים ¹¹ וכל ישראל--
 ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו
 ולא תשימו קרחה בין עיניכם--למט ² כי עם
 קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה
 להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על
 פני האדמה ³ לא תאכל כל תועבה ⁴ זאת
 הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה
 עזים ⁵ איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו
 וזמר ⁶ וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת
 שסע שתי פרסות מעלת גרה בבמה--אתה
 תאכלו ⁷ אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה
 וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת
 הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה
 לא הפריסו--טמאים הם לכם ⁸ ואת החזיר כי
 מפריס פרסה הוא ולא גרה--טמא הוא לכם
 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו ⁹ את
 זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר

לך לרשתה כל הימים--אשר אתם חיים על כצבי וכאיל¹⁶ רק הדם לא תאכלו על הארץ
האדמה² אבד תאבדון את כל המקומות אשר תשפכנו כמים¹⁷ לא תוכל לאכל בשעריך
עברו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם--את מעשר דגנך ותרשך ויצהרך ובכרת בקרך
אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת
כל עץ רענן³ ונתצתם את מזבחתם ושברתם ירך¹⁸ כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו
את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו--אתה ובנך
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
ההוא⁴ לא תעשון כן ליהוה אלהיכם⁵ כי ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ירך
אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל¹⁹ השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על
שבטיכם לשום את שמו שם--לשכנו תדרשו אדמתך²⁰ כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
ובאת שמה⁶ והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה
ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם נפשך לאכל בשר--בכל אות נפשך תאכל
ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם⁷ ואכלתם בשר²¹ כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך
ידכם אתם ובתיכם--אשר ברכך יהוה אלהיך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך--
לא תעשון--ככל אשר אנחנו עשים פה היום ואכלת בשעריך בכל אות נפשך²² אך כאשר
איש כל הישר בעיניו⁹ כי לא באתם עד יאכל את הצבי ואת האיל--כן תאכלנו הטמא
עתה--אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה והטהור יחדו יאכלנו²³ רק חזק לבלתי אכל
אלהיך נתן לך¹⁰ ועברתם את הירדן וישבתם הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם
בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח הבשר²⁴ לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים
לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח²⁵ לא תאכלנו--למען ייטב לך ולבניך אחריו
והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו כי תעשה הישר בעיני יהוה²⁶ רק קדשך אשר
לשכן שמו שם--שמה תביאו את כל אשר אנכי יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר
מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם יבחר יהוה²⁷ ועשית עלתיך הבשר והדם
ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על
ליהוה¹² ושמחתם לפני יהוה אלהיכם--אתם מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל²⁸ שמר
ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי
אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריו עד עולם--
השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום--כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך
אשר תראה¹⁴ כי אם במקום אשר יבחר יהוה²⁹ כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה
באחד שבטיך--שם תעלה עלתיך ושם תעשה בא שמה לרשת אותם--מפניך וירשת אתם
כל אשר אנכי מצוך¹⁵ רק בכל אות נפשך וישבת בארצם³⁰ השמר לך פן תנקש אחריהם
תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם
נתן לך--בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו לאמר איכה יעברו הגוים האלה את אלהיהם

מצרים ולכל ארצו⁴ ואשר עשה לחיל מצרים¹⁹ ולמדתם אתם את בניכם לדבר במ בשבתך לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על בבייתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד²⁰ וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך²¹ למען היום הזה⁵ ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה⁶ ואשר עשה לדתן ולאבירים נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם--כימי השמים בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את על הארץ²² כי אם שמר תשמרון את כל פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם--ואת המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם--לעשתה כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו--⁷ כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל--ולדבקה בו²³ וחוריש יהוה את כל הגוים אשר עשה⁸ ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה היום--למען תחזקו ובאתם וירשתם את מכם²⁴ כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו--הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה⁹ ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם--ארץ זבת חלב ודבש¹⁰ כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה--יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו--לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כנן הירק¹¹ והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה--תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום¹² והקללה אם לא תשמעו ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים¹³ ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה--מרשית השנה ועד אחרית שנה¹⁴ והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום--לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם לרשתה--ונתתה את הברכה על הר גזים¹⁵ ונתתי מטר ארצכם בעת יורה ומלקוש ואת הקללה על הר עיבל¹⁶ הלא המה בעבר ואספת דגנך ותירשך ויצהרך¹⁷ ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת¹⁸ השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים¹⁹ אחרים והשתחוויתם להם²⁰ וחזרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ החקים ואת המשפטים אשר נתן לפניכם הטבה אשר יהוה נתן לכם²¹ ושמרתם את היום

12 דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם לאלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך

23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו 24 ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם 25 ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה--אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיר אתכם 26 ואתנפל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בנדלך--אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה 27 זכר לעבדיך--לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו 28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכולת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה

10 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ 2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי 4 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי 5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה 6 ובני ישראל נסעו מבארת בני

11 יעקן--מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהו אלעזר בנו תחתיו 7 משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים 8 בעת ההוא הברדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה--לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך מעשיו אשר עשה בתוך מצרים--לפרעה מלך

מצור החלמוש¹⁶ המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך-- להיטבך באחרייתך¹⁷ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה¹⁸ וזכרת את יהוה אלהיך--כי הוא נתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה¹⁹ והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם--העדתי בכם היום כי אבד תאבדון²⁰ כנוים אשר יהוה מאביד מפניכם-- כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם

9 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך--ערים גדלות ובצורת בשמים² עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת--מי יתיצב לפני בני ענק³ וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה--הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך⁴ אל תאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך⁵ לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב⁶ וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת--לרשתה כי עם קשה ערף אתה⁷ זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה⁸ ובחרב

הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם⁹ בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה--לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי¹⁰ ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים--כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש--ביום הקהל¹¹ ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים--לוחת הברית¹² ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה--כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם--עשו להם מסכה¹³ ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא¹⁴ הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו¹⁵ ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי¹⁶ וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם--עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר--מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם¹⁷ ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם¹⁸ ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה--לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו¹⁹ כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא²⁰ ובאהרן התאנף יהוה מאד--להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא²¹ ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר²² ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה--מקצפים הייתם את יהוה

ולשמרי מצותו לאלף דור ¹⁰ ומשלם לשנאיו אל פניו להאבירו לא יאחר לשנאו אל פניו יתן את המצוה ואת החקים ואת השלם לו ¹¹ ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום--לעשותם תתעבנו כי חרם הוא

8 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום--תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם ² וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה--במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו--אם לא ³ ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לברו יחיה האדם--כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם ⁴ שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה--זה ארבעים שנה ⁵ וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך ⁶ ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו ⁷ כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים--עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר ⁸ ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש ⁹ ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם--לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת ¹⁰ ואכלת ושבעת--וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך ¹¹ השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ¹² פן תאכל ושבעת ובתים טבים תבנה וישבת ¹³ ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה ¹⁴ ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹⁵ המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים

וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם--לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ² למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חיך--ולמען יארכן ימך ³ ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבוץ מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך-- ארץ זבת חלב ודבש ⁴ שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ⁵ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך ⁶ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום--על לבבך ⁷ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ¹⁰ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב--לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בנית ¹¹ ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת ¹² השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹³ את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע ¹⁴ לא תלכון אחרי אלהים אחרים-- מאלהי העמים אשר סביבותיכם ¹⁵ כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה ¹⁶ לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסע ¹⁷ שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך ¹⁸ ועשית הישר והטוב בעיני יהוה-- למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך ¹⁹ להדף את כל איבך מפניך כאשר דבר יהוה ²⁰ כי ישאלך

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרנשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבوسی--שבעה גוים רבים ועצומים ממך ונתנם יהוה אלהיך לפניך--והכיתם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם ³ ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך ⁴ כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר ⁵ כי אם כה תעשו להם-- מוזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש ⁶ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה ⁷ לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם--ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים ⁸ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים ⁹ וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן--שמר הברית והחסד לאהביו

נחל ארנן ועד הר שיאן--הוא חרמון 49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה--
16 תחת אשדת הפסנה
לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא תענה

ברעך עד שוא 17 ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך 18 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל--קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי 19 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבו אליו כל ראשי שבטיכם וזקניכם 20 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי 21 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד--ומתנו 22 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו--ויחי 23 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך--
ושמענו ועשינו 24 וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך--הישיבו כל אשר דברו 25 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי--כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם 26 לך אמר להם שובו לכם לאהלכם 27 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה 28 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל 29 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם--תלכו למען תחיו ושוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית--בחרב 3 לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר--מתוך האש 5 אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליכם בהר לאמר 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני 7 לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת--ואשר במים מתחת לארץ 8 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא--פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי 9 ועשה חסד לאלפים--לאהבי ולשמרי מצותי (מצותי) 10 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא 11 שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך 12 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך 13 ויום השביעי--שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגורך אשר בשעריך--למען ינוח עבדך ואמתך כמוך 14 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת 15 כבוד את אביך ואת אמך כאשר צוך

במים מתחת לארץ¹⁹ ופן תשא עיניך השמימה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הנדול וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל הזה או הנשמע כמהו³³ השמע עם קול אלהים צבא השמים ונדרחת והשתחווית להם ועבדתם-- מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה--ויחי אשר חלק יהוה אליהך אתם לכל העמים תחת³⁴ או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי כל השמים²⁰ ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה כיום הזה²¹ ויהוה התאנף בי על דבריכם לכם יהוה אלהיכם במצרים--לעיניך³⁵ אתה וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אליהך נתן לך מלבדו³⁶ מן השמים השמיעך את קלו ליסרך נחלה²² כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת²³ השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם ממצרים³⁸ להוריש גוים גדלים ועצמים ממך-- לכם פסל תמונת כל אשר צוץ יהוה אליהך--מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה--²⁴ כי יהוה אליהך אש אכלה הוא אל קנא כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ²⁵ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אליהך להכעיסו²⁶ העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש עליה כי השמד תשמדון²⁷ והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה²⁸ ועבדתם שם אלהים אחת מן הערים האל--וחי⁴³ את בצר במדבר מעשה ידי אדם עץ ואבן--אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון²⁹ ובקשתם משם את יהוה אליהך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך³⁰ בצר לך--ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אליהך ושמעת בקלו³¹ כי אל רחום יהוה אליהך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם³² כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה הירדן--מזרח שמש⁴⁸ מערער אשר על שפת

אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה-- הלך אחרי בעל פעור--השמידו יהוה אלהיך חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל מקרבך 4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם-- בני חיל 19 רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי חיים כלכם היום 5 ראה למדתי אתכם חקים מקנה רב לכם--ישבו בעריכם אשר נתתי לכם ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן-- 20 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם 6 ושמרתם ועשיתם--כי הוא חכמתכם ובינתכם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים לכם 21 ואת יהושוע צייתי בעת ההוא לאמר האלה ואמרו רק עם חכם ונכון הגוי הגדול עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם הזה 7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים לשני המלכים האלה--כן יעשה יהוה לכל אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו 8 ומי הממלכות אשר אתה עבר שמה 22 לא תיראום גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם 23 ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר 24 אדני יהוה אתה היום 9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו החזקה--אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך 25 אעברה נא ואראה את בניך 10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם הזה והלבנן 26 ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך--אל תוסף כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת דבר אלי עוד בדבר הזה 27 עלה ראש הפסגה בניהם ילמדון 11 ותקרבון ותעמדון תחת ההר ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה--וראה וההר בער באש עד לב השמים--חשך ענן בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה 28 וצו את יהושע וחזקו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה 29 ונשב בניא מול בית פעור

4 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות-- למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם 2 לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו--לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם 3 עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר

אבנים 14 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם--בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש 16 פן תשחתון--ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה 17 תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים 18 תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר

הזוה 23 והעוים הישבים בחצרים עד עזה- נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו-- כפתרים היצאים מכפתר השמידם וישבו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב תחתם 24 קומו סעו ועברו את נחל ארנן--ראה בחשבון 3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת עוג מלך הבשן--ואת כל עמו ונכהו עד בלתי ארצו החל רש והתנר בו מלחמה 25 היום הזה השאיר לו שריד 4 ונלכד את כל עריו בעת אהל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת ההוא--לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם כל השמים--אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו ששים עיר כל חבל ארנב ממלכת עוג בבשן מפניך 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות 5 כל אלה ערים בצרת חומה גבהה--דלתים אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר וברית לבד מערי הפרזי הרבה מאד 6 ונחרם 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור אותם--כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרם ימין ושמאל 28 אכל בכסף תשברני ואכלתי כל עיר מתם הנשים והטף 7 וכל הבהמה ומים בכסף נתן לי ושתיתי רק אעברה ברנלי ושלל הערים בזונו לנו 8 ונקח בעת ההוא 29 כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר והמואבים הישבים בער--עד אשר אעבר את הירדן--מנחל ארנן עד הר חרמון 9 צידנים הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר 30 ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו 10 כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד כי הקשה יהוה אליהך את רוחו ואמץ את סלכה ואדרעי--ערי ממלכת עוג בבשן 11 כי לבבו למען תתו בידך כיום הזה 31 ויאמר רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים-- יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן הנה ערשו ערש ברזל הלח הוא ברבת בני ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו 32 ויצא עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה- סיחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה--יהצה -באמת איש 12 ואת הארץ הזאת ירשנו בעת 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר בנו ואת כל עמו 34 ונלכד את כל עריו בעת הגלעד ועריו--נתתי לראובני ולגדי 13 ויתר ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג--נתתי לחצי לא השארנו שריד 35 רק הבהמה בזונו לנו שבט המנשה כל חבל הארנב לכל הבשן ושלל הערים אשר לכדנו 36 מערער אשר על ההוא יקרא ארץ רפאים 14 יאיר בן מנשה שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לקח את כל חבל ארנב עד גבול הגשורי לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יהוה אלהינו לפנינו 37 רק אל ארץ בני עמון יאיר עד היום הזה 15 ולמכיר נתתי את הגלעד לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר 16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל צוה יהוה אלהינו

3 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה--אדרעי 2 ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו--כי בידך

לכם מקום--לחנתכם באש לילה לראתכם מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם ³⁴ וישמע שער ⁶ אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם יהוה את קול דברכם ויקצף וישבע לאמר וגם מים תכרו מאתם בכסף--ושותיתם ⁷ כי ³⁵ אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך--ידע הזה--את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה לאבתיכם ³⁶ זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה יהוה אלהיך עמך--לא חסרת דבר ⁸ ונעבר ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו--יען מאת אחינו בני עשו הישבים בשער מדרך אשר מלא אחרי יהוה ³⁷ גם בי התאנף יהוה הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם ³⁸ יהושע מדבר מואב ⁹ ויאמר יהוה אלי אל תצר את בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק מואב ואל תתגר במלחמה כי לא אתן לך כי הוא ינחלנה את ישראל ³⁹ וטפכם אשר מארצו ירשה--כי לבני לוש נתתי את ער ירשה אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום ⁴⁰ ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך יירשוה ⁴¹ ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה--החרים לפנינו ובני עשו יירשום וישמידום אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם ⁴² עתה קמו לעלת ההרה ⁴³ ויאמר יהוה אלי אמר להם ועברו לכם--את נחל זרד ונעבר את נחל זרד לא תעלו ולא תלחמו--כי אינני בקרבכם ולא ⁴⁴ והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר תגפנו לפני איביכם ⁴⁵ ואדבר אליכם ולא עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה--עד שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה ⁴⁶ ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם כאשר נשבע יהוה להם ⁴⁷ וגם יד יהוה היתה וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו במ להם מקרב המחנה עד תמם ⁴⁸ ויהי אתכם בשער עד חרמה ⁴⁹ ותשבו ותבכו כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות--מקרב לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין העם ⁵⁰ וידבר יהוה אלי לאמר ⁵¹ אתה עבר אליכם ⁵² ותשבו בקדש ימים רבים כימים היום את נבול מואב את ער ⁵³ וקרבת מול בני עמון--אל תצרו ואל תתגר במ כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה--כי לבני לוש נתתיה ירשה ⁵⁴ ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים ⁵⁵ עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם ⁵⁶ כאשר עשה לבני עשו הישבים בשער--אשר השמיד את החרים מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום אשר ישבתם

2 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שער ימים רבים ² ויאמר יהוה אלי לאמר ³ רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה ⁴ ואת העם צו לאמר אתם עברים בנבול אחיכם בני עשו הישבים בשער וייראו מכם ונשמרתם מאד ⁵ אל תתגרו במ--כי לא אתן לכם מארצם עד

דברים

בין איש ובין אחיו ובין גרו ¹⁷ לא תכירו פנים
במשפט כקטן כגדל תשמעון--לא תגורו מפני
איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר
יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי ¹⁸ ואצוה
אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון
¹⁹ ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול
והנורא שהוא אשר ראיתם דרך הר האמרי
כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש
ברנע ²⁰ ואמר אלכם באתם עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²¹ ראה נתן יהוה
אלהיך לפניך--את הארץ עלה רש כאשר דבר
יהוה אלהי אבתיך לך--אל תירא ואל תחת
²² ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים
לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר--
את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר
נבא אליהן ²³ וייתב בעיני הדבר ואקח מכם
שנים עשר אנשים איש אחד לשבט ²⁴ ויפנו
ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה
²⁵ ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו
אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה
אלהינו נתן לנו ²⁶ ולא אביתם לעלת ותמרו את
פי יהוה אלהיכם ²⁷ ותרגנו באהליכם ותאמרו
בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים--
לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו ²⁸ אנה אנחנו
עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול
ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בני
ענקים ראינו שם ²⁹ ואמר אלכם לא תערצון
ולא תיראון מהם ³⁰ יהוה אלהיכם ההלך
לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם
במצרים--לעיניכם ³¹ ובמדבר אשר ראית
אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את
בנו--בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד
המקום הזה ³² ובדבר הזה--אינכם מאמינים
ביהוה אלהיכם ³³ ההלך לפניכם בדרך לתור

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת--ודי
זהב ² אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד
קדש ברנע ³ ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר
חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם ⁴ אחרי הכתו
את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון--
ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת
באדרעי ⁵ בעבר הירדן בארץ מואב הואיל
משה באר את התורה הזאת לאמר ⁶ יהוה
אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם
שבת בהר הזה ⁷ פנו וסעו לכם ובאו הר
האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
ובנגב ובחוף הים--ארץ הכנעני והלבנון עד
הנהר הגדל נהר פרת ⁸ ראה נתתי לפניכם
את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם ולזרעם אחריהם ⁹ ואמר אלכם
בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם
¹⁰ יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי השמים לרב ¹¹ יהוה אלהי אבותכם
יסף עליכם ככם--אלף פעמים ויברך אתכם
כאשר דבר לכם ¹² איכה אשא לבדי טרחכם
ומשאכם וריבכם ¹³ הבו לכם אנשים חכמים
ונבנים וידעים--לשבטיכם ואשימם בראשיכם
¹⁴ ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת
לעשות ¹⁵ ואקח את ראשי שבטיכם אנשים
חכמים וידעים ואתם ראשים עליכם שרי
אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת
ושטרים לשבטיכם ¹⁶ ואצוה את שפטיכם בעת
ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק

וימת רצח הוא מות יומת הרצח 17 ואם באבן ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני יד אשר ימות בה הכהו וימת--רצח הוא מות גלעד בן מכיר בן מנשה--ממשפחת בני יוסף יומת הרצח 18 או בכלי עץ יד אשר ימות וידברו לפני משה ולפני הנשאים--ראשי אבות בו הכהו וימת--רצח הוא מות יומת הרצח לבני ישראל 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת 19 גאל הדם הוא ימית את הרצח בפנעו בו את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני הוא ימתנו 20 ואם בשנאה יהדפנו או השליך צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו עליו בצדיה וימת 21 או באיבה הכהו בידו לבנתיו 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל וימת--מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם לנשים וננרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף ימית את הרצח--בפנעו בו 22 ואם בפתע בלא על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא נחלתנו יגרע 4 ואם יהיה היבל לבני ישראל צדיה 23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה ויפל עליו וימת--והוא לא אויב לו ולא מבקש להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן 5 ויצו רעתו 24 ושפטו העדה בין המכה ובין גאל משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן הדם--על המשפטים האלה 25 והצילו העדה מטה בני יוסף דברים 6 זה הדבר אשר צוה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם-- 26 ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו אשר ינוס שמה 27 ומצא אתו הדם מחוץ ידבקו בני ישראל 8 וכל בת ירשת נחלה לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח- ממשות בני ישראל--לאחד ממשפחת מטה אין לו דם 28 כי בעיר מקלטו ישב עד מות אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל--ישוב איש נחלת אבותיו 9 ולא תסב נחלה ממטה הרצח אל ארץ אחוזתו 29 והיו אלה לכם לחקת למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו ממות בני משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם 30 כל מכה ישראל 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו נפש--לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד בנות צלפחד 11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה לא יענה בנפש למות 31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת 32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן 33 ולא תחניפו את הארץ והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה--אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ורחו ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה--אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה-- שכן בתוך בני ישראל

ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב
מקצה ים המלח קדמה 4 ונסב לכם הגבול
מנגב למעלה עקרים ועבר צנה והיה (והיו)
תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר
ועבר עצמנה 5 ונסב הגבול מעצמון נחלה
מצרים והיו תוצאתיו הימה 6 וגבול ים והיה
לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים
7 וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו
לכם הר ההר 8 מזהר ההר תתאו לבא חמת
והיו תוצאת הגבל צדדה 9 ויצא הגבל זפרנה
והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול
צפון 10 והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר
עינן שפמה 11 וירד הגבל משפם הרבלה
מקדם לעין וירד הגבל ומחה על כתף ים כנרת
קדמה 12 וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו
ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה
סביב 13 ויצו משה את בני ישראל לאמר
זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר
צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה
14 כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם
ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה
לקחו נחלתם 15 שני המטות וחצי המטה לקחו
נחלתם מעבר לירדן ירחו--קדמה מזרחה
16 וידבר יהוה אל משה לאמר 17 אלה שמות
האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון 18 ונשיא אחד נשיא אחד
ממטה--תקחו לנחל את הארץ 19 ואלה שמות
האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה 20 ולמטה
בני שמעון שמואל בן עמיהוד 21 למטה בנימין
אלידד בן כסלון 22 ולמטה בני דן נשיא--בקי
בן יגלי 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא--
חניאל בן אפד 24 ולמטה בני אפרים נשיא--
קמואל בן שפטן 25 ולמטה בני זבולן נשיא--
אליצפן בן פרנך 26 ולמטה בני יששכר נשיא--

35

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב
על ירדן ירחו לאמר 2 צו את בני ישראל
ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת
ומגדש לערים סביבותיהם תתנו ללויים 3 והיו
הערים להם לשבת ומגדשיהם יהיו לבהמתם
ולרכשם ולכל חיתם 4 ומגדשי הערים אשר
תתנו ללויים--מקיר העיר וחוצה אלף אמה
סביב 5 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה
אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת
פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים
באמה--והעיר בתוך זה יהיה להם מגדשי
הערים 6 ואת הערים אשר תתנו ללויים--את
שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח
ועליהם תתנו ארבעים ושנים עיר 7 כל הערים
אשר תתנו ללויים--ארבעים ושמונה עיר אתהן
ואת מגדשיהן 8 והערים אשר תתנו מאחזות בני
ישראל--מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו
איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים
9 וידבר יהוה אל משה לאמר 10 דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את
הירדן ארצה כנען 11 והקדיתם לכם ערים
ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה
נפש בשגנה 12 והיו לכם הערים למקלט מגאל
ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט
13 והערים אשר תתנו--שש ערי מקלט תהיינה
לכם 14 את שלש הערים תתנו מעבר לירדן
ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט
תהיינה 15 לבני ישראל ולגור ולתושב בתוכם
תהיינה שש הערים האלה למקלט--לנוס שמה
כל מכה נפש בשגנה 16 ואם בכלי ברזל הכהו

מקברים את אשר הכה יהוה בהם--כל בכור ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד ובאלהיהם עשה יהוה שפטים 5 ויסעו בני לחדש 39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה ישראל מרעמסס ויחנו בסכת 6 ויסעו מסכת במתו בהר ההר 40 וישמע הכנעני מלך ערד ויחנו באתם אשר בקצה המדבר 7 ויסעו מאתם והוא ישב בנגב בארץ כנען--בבא בני ישראל וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון 41 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה 42 ויסעו ויחנו לפני מגדל 8 ויסעו מפני החירת ויעברו מצלמנה ויחנו בפונן 43 ויסעו מפונן ויחנו באבת בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים 44 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בנבול במדבר אתם ויחנו במרה 9 ויסעו ממרה מואב 45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד 46 ויסעו ויבאו אילמה ובאילם שתיים עשרה עינת מים מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה 47 ויסעו ושבעים תמרים--ויחנו שם 10 ויסעו מאילם מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני ויחנו על ים סוף 11 ויסעו מים סוף ויחנו נבו 48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב במדבר סין 12 ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה על ירדן ירחו 49 ויחנו על הירדן מבית הישמת 13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש 14 ויסעו מאלוש עד אבל השטים בערבת מואב 50 וידבר יהוה ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות אל משה בערבת מואב על ירדן לאמר 15 ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני 16 ויסעו 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה 17 ויסעו עברים את הירדן אל ארץ כנען 52 והורשתם מקברת התאוה ויחנו בחצרת 18 ויסעו מחצרת את כל ישרי הארץ מפניכם ואבדתם את ויחנו ברתמה 19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו פרץ 20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה 21 ויסעו ואת כל במוותם תשמירו 53 והורשתם את מלבנה ויחנו ברסה 22 ויסעו מרסה ויחנו הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ בקהלתה 23 ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר לרשת אתה 54 והתנחלתם את הארץ בגורל 24 ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה 25 ויסעו למשפחתכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט מחרדה ויחנו במקהלת 26 ויסעו ממקהלת תמעיש את נחלתו--אל אשר יצא לו שמה ויחנו בתחת 27 ויסעו מתחת ויחנו בתרח הגורל לו יהיה למשות אבתיכם תתנחלו 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה 29 ויסעו ממתקה 55 ואם לא תורישו את ישרי הארץ מפניכם--ויחנו בחשמנה 30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות--והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם 31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן 32 ויסעו ולצנינים בצדיכם וצרו אתכם--על הארץ מבני יעקן ויחנו בחר הנגד 33 ויסעו מחר אשר אתם ישרים בה 56 והיה כאשר דמית הנגד ויחנו ביטבתה 34 ויסעו מיטבתה ויחנו לעשות להם--אעשה לכם בעברנה 35 ויסעו מעברנה ויחנו בעצין גבר 34 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 צו את 36 ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום 38 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה--וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני

עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את למלחמה כאשר אדני דבר ²⁸ ויצו להם משה לב בני ישראל--לבלתי בא אל הארץ אשר את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי נתן להם יהוה ¹⁰ ויחר אף יהוה ביום ההוא אבות המטות לבני ישראל ²⁹ ויאמר משה וישבע לאמר ¹¹ אם יראו האנשים העלים אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את ממצרים מבין עשרים שנה ומעלה את האדמה הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי הארץ לפניכם--ונתתם להם את ארץ הגלעד לא מלאו אחרי ¹² בלתי כלב בן יפנה הקנזי לאחזה ³⁰ ואם לא יעברו חלוצים אתכם-- ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה ¹³ ויחר אף ונאחזו בתכם בארץ כנען ³¹ ויענו בני גד ובני יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה-- ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך--עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה כן נעשה ³² נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ ¹⁴ והנה קמתם תחת אבתיכם--תרבות אנשים כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן ³³ ויתן חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה--אל להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט ישראל ¹⁵ כי תשובו מאחרי ויסף עוד להניחו מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי במדבר ושחתם לכל העם הזה ¹⁶ ויגשו אליו ויאמרו נדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו ¹⁷ ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל דיבן ואת עטרת ואת ערער ³⁵ ואת עטרת שופן עד אשר אם הביאנו אל מקומם וישב טפנו ואת יעזר ויגבהה ³⁶ ואת בית נמרה ואת בית בערי המבצר מפני ישבי הארץ ¹⁸ לא נשוב אל הרן ערי מבצר ונדרת צאן ³⁷ ובני ראובן בנו בתינו--עד התנחל בני ישראל איש נחלתו ¹⁹ כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה ואת בעל מעון מוסבת שם--ואת שבמה ויקראו נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרח ²⁰ ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה ²¹ ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו ²² ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו--והייתם נקים מיהוה ומישראל יאיר ⁴² ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה--לפני יהוה ויקרא לה נבח בשמו

33 ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם ²⁴ בנו לכם ערים לטפכם ונדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו ² ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם--על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם ³ ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה--לעיני כל מצרים ⁴ ומצרים

אשר לא יבא באש תעבירו במים 24 וכבסתם 45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות 46 ונפש בנדיכם ביום השביעי ושהרתם ואחר תבאו אל אדם ששה עשר אלף 47 ויקח משה ממחצת המחנה 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר 26 שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה--אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה 27 וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא--ובין כל העדה 28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא--אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן 29 ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומות יהוה 30 וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן--מכל הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה 32 ויהי המלקוח--יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף--וחמשת אלפים 33 ובקר שנים ושבעים אלף 34 וחמרים אחד וששים אלף 35 ונפש אדם--מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף 36 ותהי המחצה--חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות 37 ויהי המכס ליהוה מן הצאן--שש מאות חמש ושבעים 38 והבקר--ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים 39 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה--שנים ושלשים נפש 41 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן--כאשר צוה יהוה את משה 42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים 43 ותהי מחצת העדה מן הצאן--שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות 44 ובקר ששה ושלשים אלף

32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד--עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה 2 ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען 4 הארץ אשר חכה יהוה לפני עדת ישראל--ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך--יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן 6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבון פה 7 ולמה תניאון (תניאון) את לב בני ישראל--מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה 8 כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ 9 ויעלו

אביה--וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה חלוצי צבא 6 וישלח אתם משה אלף למטה על נפשה יקום 5 ואם הניא אביה אתה ביום לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא שמעו--כל נדריה ואסריה אשר אסרה על וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו 7 ויצבאו נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל אתה 6 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או זכר 8 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה 7 ושמע אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע-- אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו ואסרה אשר אסרה על נפשה--יקמו 8 ואם בחרב 9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על חילם בזו 10 ואת כל עריהם במושבתם ואת נפשה--ויהוה יסלח לה 9 ונדר אלמנה וגרושה-- כל טירתם--שרפו באש 11 ויקחו את כל השלל כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה 10 ואם ואת כל המלקות--באדם ובבהמה 12 ויבאו בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני בשבעה 11 ושמע אישה והחריש לה לא הניא ישראל את השבי ואת המלקות ואת השלל--אל אתה--וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו על נפשה יקום 12 ואם הפר יפר אתם אישה 13 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה-- ביום שמעו--כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר--לקראתם אל מחוץ למחנה 14 ויקצף משה נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות 13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש--אישה הבאים מצבא המלחמה 15 ויאמר אליהם משה יקימו ויאשה יפרנו 14 ואם החריש יחריש לה החייתם כל נקבה 16 הן הנה היו לבני ישראל אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה--הקים אתם כי החריש פעור ותהי המנפה בעדת יהוה 17 ועתה הרגו לה ביום שמעו 15 ואם הפר יפר אתם אחרי כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר-- שמעו--ונשא את עונה 16 אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו--בין אב לבתו ידוע את משה בין איש לאשתו--בין אב לבתו זכר--החיו לכם 19 ואתם חנו מחוץ למחנה--שבבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל בנעריה בית אביה

31 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך 3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין 4 אלף למטה אלף למטה-- לכל מטות ישראל תשלחו לצבא 5 וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה--שנים עשר אלף וידבר יהוה אל משה לאמר 2 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך 3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין 4 אלף למטה אלף למטה-- לכל מטות ישראל תשלחו לצבא 5 וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה--שנים עשר אלף

הכבשים 5 ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עשר תמימים 24 מנחתם ונסכיהם לפרים עליכם 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 25 ושעיר התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה אשה ליהוה 7 ובעשור לחדש השביעי הזה ונסכה 26 וביום החמישי פרים תשעה אילם מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים כל מלאכה לא תעשו 8 והקרבתם עלה ליהוה 27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים במספרם--כמשפט 28 ושעיר חטאת אחד בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם 9 ומנחתם-- מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה 29 וביום סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני עשרנים לאיל האחד 10 עשרון עשרון לכבש שנה ארבעה עשר תמימים 30 ומנחתם ונסכיהם האחד--לשבעת הכבשים 11 שעיר עזים אחד לפרים לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד 31 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם 12 ובחמשה עשר יום לחדש מנחתה ונסכה 32 וביום השביעי פרים שבעה השביעי מקרא קדש יהיה לכם--כל מלאכת אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר עבדה לא תעשו וחנתם חג ליהוה שבעת ימים תמימים 33 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם 13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה-- ולכבשים במספרם--כמשפטם 34 ושעיר חטאת פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה 35 ביום בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו 14 ומנחתם-- השמיני--עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לא תעשו 36 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד ליהוה--פר אחד איל אחד כבשים בני שנה לשני האילם 15 ועשרון עשרון לכבש האחד-- שבעה תמימים 37 מנחתם ונסכיהם לפר לארבעה עשר כבשים 16 ושעיר עזים אחד לאיל ולכבשים במספרם--כמשפט 38 ושעיר חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה 17 וביום השני פרים בני בקר שנים עשר--אילם ונסכה 39 אלה תעשו ליהוה במועדיכם--לבד שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים מנדרים ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתים 18 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים ולנסכיהם ולשלמיכם 40 ויאמר משה אל בני במספרם--כמשפט 19 ושעיר עזים אחד חטאת

30 מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם 20 וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים 21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 22 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה 2 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו--לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה 3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה 4 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה

אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם 20 ונתתה מהודוך עליו--למען ישמעו כל עדת בני ישראל 21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו--וכל העדה 22 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה 23 ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה

28 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו 3 ואמרת להם--זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים 5 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין 6 עלת תמיד--העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה 7 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר--ליהוה 8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה 9 וביום השבת--שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן--ונסכו 10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה 11 ובראשי חדשיכם--תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים 12 ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד 13 ועשרן עשרן סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה 14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש--יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה 15 ושעיר

29 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם--כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם 2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה--פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים 3 ומנחתם--סלת בלולה בשמן שלושה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת

-שלשה וחמשים אלף וארבע מאות 48 בני 27 ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן
 נפתלי למשפחתם--ליחצאל משפחת היחצאלי גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן
 לגוני משפחת הגוני 49 ליצר משפחת היצרי יוסף ואלה שמות בנתיו--מחלה נעה וחגלה
 לשלם משפחת השלמי 50 אלה משפחת נפתלי ומלכה ותרצה 2 ותעמדנה לפני משה ולפני
 למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה--פתח
 וארבע מאות 51 אלה פקודי בני ישראל-- אהל מועד לאמר 3 אבינו מת במדבר והוא
 שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת
 52 וידבר יהוה אל משה לאמר 53 לאלה תחלק קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו 4 למה
 הארץ בנחלה--במספר שמות 54 לרב תרבה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו
 נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו 5 ויקרב
 יתן נחלתו 55 אך בגורל יחלק את הארץ משה את משפטן לפני יהוה 6 ויאמר יהוה
 לשמות משות אבתם ינחלו 56 על פי הגורל אל משה לאמר 7 כן בנות צלפחד דברת--
 תחלק נחלתו--בין רב למעט 57 ואלה פקודי נתן נתן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם
 הלוי למשפחתם--לגרשון משפחת הגרשני והעברת את נחלת אביהן להן 8 ואל בני
 לקחת משפחת הקהתי למוריי משפחת המוריי ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין
 58 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת לו--והעברתם את נחלתו לבתו 9 ואם אין לו
 החברני משפחת המחלי משפחת המושי בת--ונתתם את נחלתו לאחיו 10 ואם אין לו
 משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם 59 ושם אחים--ונתתם את נחלתו לאחי אביו 11 ואם
 אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה אין אחים לאביו--ונתתם את נחלתו לשארו
 ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני
 משה ואת מרים אחתם 60 ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר 61 וימת
 נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני
 62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף--כל ישראל 13 וראיתם אתה ונאספת אל עמיק גם
 זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני אתה כאשר נאסף אהרן אחיך 14 כאשר מריתם
 בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני
 ישראל 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן-- במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר
 אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על צן 15 וידבר משה אל יהוה לאמר 16 יפקד
 ירדן ירחו 64 ובאלה לא היה איש מפקודי יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה
 משה ואהרן הכהן--אשר פקדו את בני ישראל 17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר
 במדבר סיני 65 כי אמר יהוה להם מות ימתו יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה
 במדבר ולא נותר מהם איש--כי אם כלב בן כצאן אשר אין להם רעה 18 ויאמר יהוה אל
 יפנה ויהושע בן נון משה קח לך את יהושע בן נון--איש אשר רוח
 בו וסמכת את ידך עליו 19 והעמדת אתו לפני

ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל לסדר משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני היצאים מארץ מצרים ⁵ ראובן בכור ישראל ליחלאל--משפחת היחלאל ²⁷ אלה משפחת בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הזבולני לפקדיהם--ששים אלף וחמש מאות הפלא ⁶ לחצרן משפחת החצרוני לכרמי ²⁸ בני יוסף למשפחתם--מנשה ואפרים ²⁹ בני משפחת הכרמי ⁷ אלה משפחת הראובני ויהיו מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי ³⁰ אלה בני ושלשים ⁸ ובני פלוא אליאב ⁹ ובני אליאב גלעד--איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי החלקי ³¹ ואשריאל--משפחת האשראלי ושכם (קריאי) העדה אשר הצו על משה ועל אהרן משפחת השכמי ³² ושמידע משפחת השמידעי בעדת קרח בהצתם על יהוה ¹⁰ ותפתח הארץ וחפר משפחת החפרי ³³ וצלפחד בן חפר לא את פיה ותבלע אתם ואת קרח--במות העדה היו לו בנים--כי אם בנות ושם בנות צלפחד--באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה ³⁴ אלה ¹¹ ובני קרח לא מתו ¹² בני שמעון למשפחתם--משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף--לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת ושבע מאות ³⁵ אלה בני אפרים למשפחתם--הימני ליכין משפחת היכני ¹³ לזרח משפחת--לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי ¹⁴ אלה הבכרי לתתן משפחת התחני ³⁶ ואלה בני משפחת השמעני--שנים ועשרים אלף ומאתים שותלח--לערן משפחת הערני ³⁷ אלה משפחת ¹⁵ בני נד למשפחתם--לצפון משפחת הצפוני בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש לחני משפחת החני לשוני משפחת השוני מאות אלה בני יוסף למשפחתם ³⁸ בני בנימן ¹⁶ לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי למשפחתם--לבלע משפחת הבלעי לאשבל ¹⁷ לארוד משפחת הארודי לאראלי--משפחת משפחת האשכלי לאחירם משפחת האחירמי האראלי ¹⁸ אלה משפחת בני נד לפקדיהם--³⁹ לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת ארבעים אלף וחמש מאות ¹⁹ בני יהודה ער החופמי ⁴⁰ ויהיו בני בלע ארד ונעמן--משפחת ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען ²⁰ ויהיו בני הארדי לנעמן משפחת הנעמי ⁴¹ אלה בני יהודה למשפחתם--לשלח משפחת השלני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי אלף ושש מאות ⁴² אלה בני דן למשפחתם--²¹ ויהיו בני פרץ--לחצרן משפחת החצרוני לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן לחמול משפחת החמולי ²² אלה משפחת למשפחתם ⁴³ כל משפחת השוחמי לפקדיהם--יהודה לפקדיהם--ששה ושבעים אלף וחמש ארבעה וששים אלף וארבע מאות ⁴⁴ בני מאות ²³ בני יששכר למשפחתם--תולע משפחת אשר למשפחתם--לימנה משפחת הימנה לישוי התולעי לפוח משפחת הפוני ²⁴ לישוב משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי הישבי לשמרן משפחת השמרני ²⁵ אלה ⁴⁵ לבני בריעה--לחבר משפחת החברי משפחת יששכר לפקדיהם--ארבעה וששים למלכיאל--משפחת המלכיאלי ⁴⁶ ושם בת אלף ושלש מאות ²⁶ בני זבולן למשפחתם--אשר שרח ⁴⁷ אלה משפחת בני אשר לפקדיהם--

לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם--וחציו לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל⁴ ויאמר ימחץ⁹ כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע מברכיך ברוך וארריך ארור¹⁰ ויחר אף אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק מִי־שֵׁשׁ מִשְׁפָּחֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֵנוּ אֵל בִּלְעָם לִקְבֹּל אִיבֵי קְרֹאֲתֶיךָ וְהִנֵּה בִּרְכָתְךָ אִישׁ אֲנִישֵׁי הַנְּצַמְדִּים לִבְעַל פְּעוֹר⁶ וְהִנֵּה אִישׁ בֶּרֶךְ זֶה שֶׁלֹּשׁ פַּעַמִּים¹¹ וְעַתָּה בִּרְחַלְךָ אֵל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בֹּא וִיקָרֵב אֶל אַחִיו אֶת הַמְּדִינִית מִקּוֹמוֹךָ אֲמַרְתִּי כִּבְדָּךָ אֲכַבֵּדְךָ וְהִנֵּה מִנְעֶךָ יְהוָה לַעֲיִנִי מִשָּׂה וְלַעֲיִנִי כָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּה מִכְבוֹד¹² וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֵל בִּלְקָה הֲלֹא גַם כִּים פִּתַּח אֹהֶל מוֹעֵד⁷ וַיִּרְא פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר אֶל מִלְּאֲכִיךָ אֲשֶׁר שִׁלַּחְתָּ אֵלַי--דְּבַרְתִּי לֵאמֹר בֶּן אֶהְרֹן הִכְהֵן וַיִּקֶּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רִמְחָה¹³ אִם יֵתֵן לִי בִלְקָה מִלֵּא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב--לֹא בִידּוֹ⁸ וַיָּבֹא אַחֵר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֶּבֶה אוֹכֵל לַעֲבֹר אֶת פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה וַיִּדְקַק אֶת שְׁנֵיהֶם--אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאִשָּׁה מִלְּבִי אֲשֶׁר יִדְבֹּר יְהוָה אֹתוֹ אֲדַבֵּר¹⁴ וְעַתָּה אֵל קִבְּתָהּ וְתַעֲצֹר הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי הוֹלֵךְ לַעֲמִי לִכְהֵן אֵי־עֶצֶךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם וַיְהִיו הַמַּתִּים בַּמִּגְפָּה--אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף הִזֵּה לַעֲמֶךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים¹⁵ וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ¹⁰ וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר¹¹ פִּינְחָס בֶּן וַיֹּאמֶר נֹאם בִּלְעָם בְּנוֹ בֶּעֶר וְנֹאם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהְרֹן הִכְהֵן הַשִּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל הָעֵין¹⁶ נֹאם שָׁמַע אֲמָרִי אֵל וַיִּדַּע דַּעַת עֲלִיּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְנָאוֹ אֶת קְנֵאוֹתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כְלִיתִי מַחְזָה שְׂדֵי יַחֲזֶה נָפֶל וְגִלּוֹי עֵינַיִם¹⁷ אֲרָאנוּ וְלֹא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְנֵאוֹתִי¹² לָכֵן אֲמַר הֲנִי נָתַן עֲתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוֹב דֶּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב לֹא אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם¹³ וְהִיתָה לוֹ וְלִזְרָעוֹ אַחֲרָיו וְקָם שִׁבְטֵי מִיִּשְׂרָאֵל וּמִחֶזֶק פִּתְאִי מוֹאָב וְקִרְקַר בְּרִית כְּהֵנָת עוֹלָם--תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לֹאֲלֹהִיו כָּל בְּנֵי שֵׁת¹⁸ וְהָיָה אֲדוֹם יִרְשֶׁה וְהָיָה יִרְשֶׁה וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל¹⁴ וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל שַׁעִיר--אִיבֵיו וַיִּשְׂרָאֵל עָשָׂה חֵיל¹⁹ וַיִּרְדּוּ מִיַּעֲקֹב הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת הַמְּדִינִית--זִמְרִי בֶן סִלּוֹא וְהָאֲבִיד שְׂרִיד מַעִיר²⁰ וַיִּרְא אֶת עַמְלֹק וַיֵּשֶׂא נְשִׂיא בֵּית אָב לַשְׁמַעְנִי¹⁵ וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר רֹאשִׁית גּוֹיִם עַמְלֹק וְאַחֲרִיתוֹ עֲדִי הַמְּדִינִית כְּזָבִי בֵּת צוֹר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית אָב אָבִד²¹ וַיִּרְא אֶת הַקִּינִי וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר בְּמִדְיָן הוּא¹⁶ וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֵיתָן מוֹשֶׁבֶךָ וְשֵׁם בְּסַלַּע קִנְדָּה²² כִּי אִם יְהִיָּה¹⁷ צִרּוֹר אֶת הַמְּדִינִים וְהַכִּיתֶם אוֹתָם¹⁸ כִּי לִבְעֵר קִין--עַד מָה אֲשׁוֹר תִּשְׁבֹּךְ²³ וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ צִרְרִים הֵם לָכֵם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר נִכְלּוּ לָכֵם וַיֹּאמֶר אוֹי מִי יַחֲזִיחַ מִשְׁמוֹ אֵל²⁴ וְצִים מִיד עַל דְּבַר פְּעוֹר וְעַל דְּבַר כְּזָבִי בֵּת נְשִׂיא מִדְיָן כְּתִים וְעֵנוּ אֲשׁוֹר וְעֵנוּ עֲבָר וְגַם הוּא עֲדִי אָבִד אַחֲתָם הַמִּכָּה בְּיוֹם הַמִּגְפָּה עַל דְּבַר פְּעוֹר

26 וַיִּקֶּם בִּלְעָם וַיִּלָּךְ וַיֵּשֶׂב לְמַקְמוֹ וְגַם בִּלְקָה הִלָּךְ וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְדַרְכּוֹ

25 וַיֵּשֶׂב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיַּחֲלֵם הָעָם לְזִנוּת אֶל בְּנוֹת מוֹאָב² וַתִּקְרָאן לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֹאֲלֹהֵיהֶן³ וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל³ וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הִכְהֵן אֹתָם--בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יִרְדֵּן וַיַּחֲזֵק לֵאמֹר⁴ מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

בפי--אתו אדבר 39 וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות 40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו 41 ויהי בבקר-- ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם

23 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים 2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח 3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי 4 ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח 5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר 6 וישב אליו והנה נצב על עלתו--הוא וכל שרי מואב 7 וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם--לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל 8 מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה 9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב 10 מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו 11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיו והנה ברכת בך 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי--אתו אשמר לדבר 13 ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם--אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם 14 ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח 15 ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה 16 ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר 17 ויבא אליו והנו נצב על

24 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו 2 וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים 3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הנבר שתם העין 4 נאם--שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים 5 מה טבו אהליך יעקב משכנתך ישראל 6 כנחלים נטיו כננת עלי נהר כאהלים נשע יהוה כארזים עלי מים 7 יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו 8 אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם

ממני--אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון
כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר להשתה הדרך ²⁴ ויעמד מלאך יהוה במשעול
יואר ⁷ וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים הכרמים--גדר מזה וגדר מזה ²⁵ ותרא האתון
בדם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את
⁸ ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה ²⁶ ויוסף
דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר
עם בלעם ⁹ ויבא אלהים אל בלעם ויאמר ¹⁰ ויאמר בלעם אל את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף
האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי בלעם ויך את האתון במקל ²⁸ ויפתח יהוה את
¹¹ הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי
עתה לכה קבה לי אתו--אולי אוכל להלחם הכיתני זה שלש רגלים ²⁹ ויאמר בלעם לאתון
בו וגרשתי ¹² ויאמר אלהים אל בלעם לא כי התעללת בי לו יש חרב בירי כי עתה
תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא הרגתיך ³⁰ ותאמר האתון אל בלעם הלוא
¹³ ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום
לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך הזה--החסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר
עמכם ¹⁴ ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק לא ³¹ ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך
ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו ¹⁵ ויסף עוד בלק יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד
שלח שרים רבים ונכבדים מאלה ¹⁶ ויבאו אל בלעם ויאמר אלי מלאך יהוה על
בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל מזה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי
נא תמנע מהלך אלי ¹⁷ כי כבוד אכבדך מאד יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי ³³ ותראני
וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נשתה
את העם הזה ¹⁸ ויען בלעם ויאמר אל עבדי מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואוזה החייתי
בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב- ³⁴ ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי--כי לא
לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם
קטנה או גדולה ¹⁹ ועתה שבו נא בזה גם אתם-- רע בעיניך אשובה לי ³⁵ ויאמר מלאך יהוה
הלילה ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי ²⁰ ויבא אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר
אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם
לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר שרי בלק ³⁶ וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
אשר אדבר אליך--אתו תעשה ²¹ ויקם בלעם לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן
בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב אשר בקצה הגבול ³⁷ ויאמר בלק אל בלעם
²² ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויטיב מלאך הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך--למה לא
יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך ³⁸ ויאמר
נעריי עמו ²³ ותרא האתון את מלאך יהוה בלק הנה באתי אליך--עתה היכול
נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותש האתון אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים

5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליטנו מארנן עד יבק עד בני עמון-- כי עז גבול בני ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים עמון 25 ויקח ישראל את כל הערים האלה ונפשנו קצה בלחם הקלקל 6 וישלח יהוה בעם וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת בנתיה 26 כי חשבון-- עיר סיחן מלך האמרי עם רב מישראל 7 ויבא העם אל משה ויאמרו הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח חטאנו כי דברנו ביהוה ובך-- התפלל אל יהוה את כל ארצו מידו עד ארנן 27 על כן יאמרו ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחן העם 8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף 28 כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן ושם אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי 9 ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו והיה אם נשך הנחש את איש-- והביט אל נחש בשבית למלך אמרי סיחון 30 ונירם אבד הנחשת וחי 10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבת חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא 11 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר 31 וישב ישראל בארץ האמרי 32 וישלח משה אשר על פני מואב ממזרח השמש 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרר 13 משם נסעו ויחנו מעבר ארנן אשר במדבר היצא מגבל האמרי כי ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו ארנן גבול מואב בין מואב ובין האמרי 14 על למלחמה-- אדרעי 34 ויאמר יהוה אל משה אל כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנן 15 ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב 16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים 17 אז ישיר ישראל את ויירשו את ארצו

22 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו 2 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי 3 ויגר מואב מפני העם מאד-- כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל 4 ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביביתנו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא 5 וישלח מלאכים אל בלעם בן בער פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו-- לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי 6 ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא

21 והייתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה ישמא עד הערב 22 וכל אשר יגע בו הטמא ישמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם ² ולא היה מים לעדה ויקהל על משה ועל אהרן ³ וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו נוענו בנוע אחינו לפני יהוה ⁴ ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו ⁵ ולמה העליטנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאגה וגפן ורמון ומים אין לשתות ⁶ ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם ⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁸ קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם ⁹ ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו ¹⁰ ויקהל משה ואהרן את הקהל--אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים--המן הסלע הזה נוציא לכם מים ¹¹ וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו--פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם ¹² ויאמר יהוה אל

משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל--לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם ¹³ המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם ¹⁴ וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו ¹⁵ וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו ¹⁶ ונצעק אל יהוה וישמע

מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד 22 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות 23 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה 24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה 25 וידבר יהוה אל משה לאמר 26 ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם--והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר 27 ונחשב לכם תרומתכם-- כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב 28 כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן 29 מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו--את מקדשו ממנו 30 ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב 31 ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד 32 ולא תשא עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו

19

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על 3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה--באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה--שבע פעמים 5 ושרף

את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב--ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה 7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה ושמא הכהן עד הערב 8 והשרף אתה--יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים ושמא עד הערב 9 ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור אפר הפרה ויהיה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה--חטאת הוא 10 וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו ושמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם--לחקת עולם 11 הנגע במת מעשר מן המעשר 27 ונחשב לכם--לכל נפש אדם--ושמא שבעת ימים 12 הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי--יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי--לא יטהר 13 כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה שמא--ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו שמא יהיה--עוד שמאנו בו 14 זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים 15 וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו--טמא הוא 16 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר--יטמא שבעת ימים 17 ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי 18 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר 19 והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחתאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב 20 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו--טמא הוא

אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד בית אבותם 4 והנחתם באהל מועד--לפני 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל העדות אשר אועד לכם שמה 5 והיה האיש אשר אבחר בו--מטהו יפרח והשכתי מעלי מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את מטה משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד נתנים למשחה ולבניך--לחק עולם 9 זה יהיה לבית אבתם--שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם 7 וינח משה את המטת לפני יהוה באהל העדות 8 והיה ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ וינמל שקדים 9 ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו 11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן נוענו אבדנו כלנו אבדנו 13 כל הקרב הקרב אל מושכן יהוה ימות האם תמנו לגוע

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדות 3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם 4 ונלוו עליך--ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל--לכם מתנה

תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה 16 ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא 17 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה--קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר--אשה לריח ניחח ליהוה 18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה 19 כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה--נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך 20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל 21 ולבני לוי הנה נתתי כל

ואהרן איש מחתתו 18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד--ומשה ואהרן 19 ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 21 הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרנע 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף 23 וידבר יהוה אל משה לאמר 24 דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירים 25 ויקם משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחריו זקני ישראל 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תנעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם 27 ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירים--מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם 28 ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי 29 אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם--לא יהוה שלחני 30 ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה--וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה (Sheol h7585) 31 ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם 32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש 33 וירדו הם וכל אשר להם חיים--שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל (Sheol h7585) 34 וכל ישראל אשר סביבתייהם--נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ 35 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי

ואהרן איש מחתתו 36 וידבר יהוה אל משה לאמר 37 אמר עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד--ומשה ואהרן 38 ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה 39 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 40 הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרנע 41 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף 42 וידבר יהוה אל משה לאמר 43 דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירים 44 ויקם משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחריו זקני ישראל 45 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תנעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם 46 ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירים--מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם 47 ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי 48 אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם--לא יהוה שלחני 49 ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה--וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה (Sheol h7585) 50 ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם 51 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש 52 וירדו הם וכל אשר להם חיים--שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל (Sheol h7585) 53 וכל ישראל אשר סביבתייהם--נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ 54 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי

16 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי
 אחד לחטת ²⁵ וכפר הכהן על כל עדת בני ודתן ואבירים בני אליאב ואון בן פלת--בני
 ישראל--ונסלח להם כי שגגה הוא--והם הביאו ² ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל
 את קרבנם אשה ליהודה וחטאתם לפני יהודה חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי
 על שגגתם ²⁶ ונסלח לכל עדת בני ישראל שם ³ ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם
 ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה ²⁷ ואם רב לכם--כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם
 נפש אחת תחטא בשגגה--והקריבה עז בת יהודה ומדוע תתנשאו על קהל יהודה ⁴ וישמע
 שנתה לחטאת ²⁸ וכפר הכהן על הנפש השגגת משה ויפל על פניו ⁵ וידבר אל קרח ואל
 בחטאה בשגגה--לפני יהודה לכפר עליו ונסלח כל עדתו לאמר בקר וידע יהודה את אשר לו
 לו ²⁹ האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם-- ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו
 תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה ³⁰ והנפש יקריב אליו ⁶ זאת עשו קחו לכם מחתות קרח
 אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר--את וכל עדתו ⁷ ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת
 יהודה הוא מנדרף ונכרתה הנפש ההוא מקרב לפני יהודה מחר והיה האיש אשר יבחר יהודה
 עמה ³¹ כי דבר יהודה בזה ואת מצותו הפר הוא הקדוש רב לכם בני לוי ⁸ ויאמר משה
 הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה ³² ויהיו אל קרח שמעו נא בני לוי ⁹ המעט מכם כי
 בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים-- הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל
 -ביום השבת ³³ ויקריבו אתו המצאים אתו להקריב אתכם אליו--לעבד את עבדת משכן
 מקשש עצים--אל משה ואל אהרן ואל כל יהודה ולעמד לפני העדה לשרתם ¹⁰ ויקרב
 העדה ³⁴ ויניחו אתו במשמר כי לא פרש אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם
 מה יעשה לו ³⁵ ויאמר יהודה אל משה מות גם כהנה ¹¹ לכן אתה וכל עדתך--הנעדים
 יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ על יהודה ואהרן מה הוא כי תלוינו (תלוינו)
 למחנה ³⁶ ויציאו אתו כל העדה אל מחוץ עליו ¹² וישלח משה לקרא לדתן ולאבירים
 למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה בני אליאב ויאמרו לא נעלה ¹³ המעט כי
 יהודה את משה ³⁷ ויאמר יהודה אל משה לאמר העליטנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו
³⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר ¹⁴ אף
 להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו
 על ציצת הכנף פתיל תכלת ³⁹ והיה לכם נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר--
 לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהודה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם
 יהודה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם יהודה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם ⁴⁰ למען נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם ¹⁶ ויאמר
 תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהודה
 לאלהיכם ⁴¹ אני יהודה אלהיכם אשר הוצאתי אתה והם ואהרן מחר ¹⁷ וקחו איש מחתתו
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהודה
 יהודה אלהיכם איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה

הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה-- ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון ³¹ וטפכם-- במעדיכם-- לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר אשר אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם-- וידעו או מן הצאן ⁴ והקריב המקריב קרבנו ליהוה-- את הארץ אשר מאסתם בה ³² ופגריכם אתם-- מנחה סלת עשרון כלול ברבעית ההין שמן יפלו במדבר הזה ³³ ובניכם יהיו רעים ⁵ ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם-- או לזבח-- לכבש האחד ⁶ או לאיל תעשה עד תם פגריכם במדבר ³⁴ במספר הימים מנחה סלת שני עשרנים כלולה בשמן שלשית אשר תרתם את הארץ ארבעים יום--יום לשנה ההין ⁷ ויין לנסך שלשית ההין--תקריב ריח יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה ניחח ליהוה ⁸ וכי תעשה בן בקר עלה או זבח וידעתם את תנאותי ³⁵ אני יהוה דברתי אם לא לפלא נדר או שלמים ליהוה ⁹ והקריב על זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו ³⁶ והאנשים בשמן חצי ההין ¹⁰ ויין תקריב לנסך חצי אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילינו ההין--אשה ריח ניחח ליהוה ¹¹ ככה יעשה (וילינו) עליו את כל העדה להוציא דבה על לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים הארץ ³⁷ וימותו האנשים מוצאי דבת הארץ או בעזים ¹² כמספר אשר תעשו--ככה תעשו רעה--במנפה לפני יהוה ³⁸ ויהושע בן נון לאחד כמספרם ¹³ כל האזרח יעשה ככה את וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה ¹⁴ וכי יגור לתור את הארץ ³⁹ וידבר משה את הדברים אתכם גר או אשר בתוכםם לדרתיכם ועשה האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד אשה ריח ניחח ליהוה--כאשר תעשו כן יעשה ⁴⁰ וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה--כי לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה ¹⁶ תורה חטאנו ⁴¹ ויאמר משה למה זה אתם עברים אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם את פי יהוה והוא לא תצלח ⁴² אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ ⁴³ כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם אשר אני מביא אתכם שמה ¹⁹ והיה באכלכם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה עמכם ⁴⁴ ויעלו לעלות אל ראש ההר תרימו תרומה כתרומת גרן כן וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה תרימו אותה ²¹ מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה ⁴⁵ וירד העמלקי והכנעני הישב בחר ההוא ייכים ויכתום עד החרמה כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה ²³ את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה--לדרתיכם ²⁴ והיה אם מעיני העדה נעשתה לשננה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח

והחתני והיבוסים והאמרי יושב בחר והכנעני 12 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי יושב על הים ועל יד הירדן 30 ויהס כלב את גדול ועצום ממנו 13 ויאמר משה אל יהוה העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה-- ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה כי יכול נוכל לה 31 והאנשים אשר עלו עמו מקרבו 14 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין ממנו 32 ויצאו דבת הארץ אשר תרו אתה נראה אתה יהוה וענגך עמד עליהם ובעמד ענן אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם 15 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו אשר ראינו בתוכה אנשי מדות 33 ושם ראינו את הנפילים בני ענק--מן הנפילים ונחי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם

14 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא 2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו 3 ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב--נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה 4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה 5 ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל 6 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ--קראו בגדיהם 7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה--טובה הארץ מאד מאד 8 אם חפץ בנו יהוה--והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש 9 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם 10 ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל 11 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם ומעלה אשר הלינתם עלי 30 אם אתם תבאו אל

2 ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה--הלא גם יגאל בן יוסף 8 למטה אפרים הושע בן נון בנו דבר וישמע יהוה 3 והאיש משה ענו מאד- 9 למטה בנימין פלטי בן רפוא 10 למטה זבולן- מכל האדם אשר על פני האדמה 4 ויאמר גדיאל בן סודי 11 למטה יוסף למטה מנשה- יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו- גדי בן סוסי 12 למטה דן עמיאל בן גמלי שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם 5 וירד 13 למטה אשר סתור בן מיכאל 14 למטה יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא נפתלי נחבי בן ופסי 15 למטה גר גאואל בן אהרן ומרים ויצאו שניהם 6 ויאמר שמעו נא מכי 16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה דברי אם יהיה נביאכם--יהוה במראה אליו לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון אתודע בחלום אדבר בו 7 לא כן עבדי משה יהושע 17 וישלח אתם משה לתור את ארץ בכל ביתי נאמן הוא 8 פה אל פה אדבר בו כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליהם את ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע החר 18 וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם לא יראתם לדבר בעבדי במשה 9 ויחר אף הישב עליה--החזק הוא הרפה המעט הוא יהוה בם וילך 10 והענן סר מעל האהל והנה אם רב 19 ומה הארץ אשר הוא ישב בה-- מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא מצרעת 11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני-- יושב בהנה--הבמחנים אם במבצרים 20 ומה אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין חטאנו 12 אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים--ימי אמו ויאכל חצי בשרו 13 ויצעק משה אל יהוה בכורי ענבים 21 ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר לאמר אל נא רפא נא לה 14 ויאמר יהוה צן עד רחב לבא חמת 22 ויעלו בנגב ויבא עד אל משה ואביה ירק וירק בפניה--הלא תכלם חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים ואחר תאסף 15 ותסגר מרים מחוץ למחנה 23 ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים הרמנים ומן התאנים 24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו פארן

13 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו--כל נשיא בהם 3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור 5 למטה שמעון שפט בן חורי 6 למטה יהודה כלב בן יפנה 7 למטה יששכר

משם בני ישראל 25 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן--קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא--וזה פריה 28 אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדולות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם 29 עמלק יושב בארץ הנגב

בשר 5 זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים לאמר למה זה יצאנו ממצרים 21 ויאמר משה חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב ואת הבצלים ואת השומים 6 ועתה נפשנו יבשה ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חרש ימים אין כל--בלתי אל המן עינינו 7 והמן כזרע גר 22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את הוא ועינו כעין הברדלח 8 שטו העם ולקטו כל דגי הים יאסף להם ומצא להם 23 ויאמר ושחננו ברחים או רכו במדכה ובשלו בפרור יהוה אל משה היר יהוה תקצר עתה תראה ועשו אתו ענות והיה טעמו לשד השמן היקרך דברי אם לא 24 ויצא משה--וידבר אל 9 וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני 10 וישמע משה את העם ככה למשפחתיו-- העם ויעמד אתם סביבת האהל 25 וירד יהוה איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו משה רע 11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעת ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את הרוח ויתנבאו ולא יספו 26 וישארו שני אנשים משא כל העם הזה--עלי 12 האנכי הריתי את במחנה שם האחד אלדר ושם השני מידר כל העם הזה--אם אנכי ילדתיהו כי תאמר ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק האהלה ויתנבאו במחנה 27 וירץ הנער ויגד על האדמה אשר נשבעת לאבותיו 13 מאין לי למשה ויאמר אלדר ומידר מתנבאים במחנה בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר 28 ויען יהושע בן נון משרת משה מבחרי-- תנה לנו בשר ונאכלה 14 לא אוכל אנכי לבדי ויאמר אדני משה כלאם 29 ויאמר לו משה לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני 15 ואם המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים-- ככה את עשה לי הרגני נא הרג--אם מצאתי חן כי יתן יהוה את רוחו עליהם 30 ויאסף משה בעיניך ואל אראה ברעתי 16 ויאמר יהוה אל אל המחנה--הוא וזקני ישראל 31 ורוח נסע משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר מאת יהוה ויגו שלוים מן הים וישש על המחנה ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה-- אל אהל מועד והתיצבו שם עמך 17 וירדתי ויבאו עלי פני הארץ 32 ויקם העם כל היום ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך והוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא השלו--הממעיש אסף עשרה חמרים וישטחו תשא אתה לבדך 18 ואל העם תאמר התקדשו להם שטוח סביבות המחנה 33 הבשר עודנו למחר ואכלתם בשר--כי בכיתם באזני יהוה בין שניהם--טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ויך יהוה בעם מכה רבה מאד 34 ויקרא את ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם 19 לא יום אחד שם המקום ההוא קברות התאווה כי שם קברו תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה את העם המתאווים 35 מקברות התאווה נסעו ימים ולא עשרים יום 20 עד חדש ימים עד העם חצרות ויהיו בחצרות

אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי 12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפני האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח

בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו²³ על פי יהוה גר אליסף בן דעואל²¹ ונסעו הקהתים נשאי יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה

10 וידבר יהוה אל משה לאמר עשה לך שתי חצוצרות כסף--מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות³ ותקעו בהן--ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד⁴ ואם באחת יתקעו--ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל⁵ ותקעתם תרועה--ונסעו המחנות החנים קדמה⁶ ותקעתם תרועה שנית--ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם⁷ ובהקהיל את הקהל--תתקעו ולא תריעו⁸ ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם⁹ וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם--והרעתם בחצצרת ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם¹⁰ וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם--ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם¹¹ ויהי בשנה השנית בחדש השני--בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת¹² ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן¹³ ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה¹⁴ ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה--לצבאתם ועל צבאו--נחשון בן עמינדב¹⁵ ועל צבא--משה בני יששכר נתנאל בן צוער¹⁶ ועל צבא--משה בני זבולן אליאב בן חלץ¹⁷ והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן¹⁸ ונסע דגל מחנה ראובן--לצבאתם ועל צבאו--אליצור בן שדיאור¹⁹ ועל צבא--משה בני שמעון

11 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער במ אש יהוה ותאכל בקצה המחנה² ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש³ ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה במ אש יהוה⁴ והאספסוף אשר בקרבו התאוותאווה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו

והנפת אתם תנופה ¹⁶ כי נתנים נתנים המה לי ישראל ⁶ ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו כל מבני ישראל--לקחתי אתם לי ¹⁷ כי לי כל לפני משה ולפני אהרן--ביום ההוא ⁷ ויאמרו בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ¹⁸ ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בנשת בני ישראל אל הקדש ¹⁹ ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים--²⁰ יעשו אתו על מצות ומררים יאכלו ¹² לא כן עשו להם בני ישראל ²¹ ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם ²² ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם ²³ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁴ זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד ²⁵ ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד ²⁶ ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון--לאמר ² ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו ³ בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אותו--במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אותו ⁴ וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח ⁵ ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים--במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה--כן עשו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן--שם יחנו בני ישראל ¹⁸ על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן--יחנו ¹⁹ ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים--ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו ²⁰ ויש אשר יהיה הענן ימים מספר--על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו ²¹ ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו ²² או ימים או חדש או ימים

בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה 68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה 70 שעיר עזים אחד לחטאת 71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי 72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר--פנעאל בן עכרן 73 קרבנו

קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה 74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה 76 שעיר עזים אחד לחטאת 77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פנעאל בן עכרן 78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי--אחירע בן עינן 79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה 80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 81 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה 82 שעיר עזים אחד לחטאת 83 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן 84 זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה 85 שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש 86 כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה 87 כל הבקר לעלה שנים עשר

8 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות 3 ויעש כן אהרן--אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה 4 וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחת מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה--כן עשה את המנרה 5 וידבר יהוה אל משה לאמר 6 קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם 7 וכה תעשה להם לטהרם הנה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו 8 ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת 9 והקרב את הלויים לפני אהל מועד והקהלת--את כל עדת בני ישראל 10 והקרב את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים 11 והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה 12 והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים 13 והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה 14 והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים 15 ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם

זבולן--אליאב בן חלן 25 קרבנו קערת כסף 46 שעיר עזים אחד לחטאת 47 ולזבח השלמים
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף 48 בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל
בלולה בשמן--למנחה 26 כף אחת עשרה זהב 48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים--אלישמע
מלאה קטרת 27 פר אחד בן בקר איל אחד 49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
כבש אחד בן שנתו--לעלה 28 שעיר עזים אחד 49 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
לחטאת 29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה בשמן--למנחה 50 כף אחת עשרה זהב מלאה
זה קרבן אליאב בן חלן 30 ביום הרביעי נשיא קטרת 51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
לבני ראובן--אליצור בן שדיאור 31 קרבנו בן שנתו--לעלה 52 שעיר עזים אחד לחטאת
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק 53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה 32 כף 54 אלישמע בן עמיהוד 54 ביום השמיני נשיא לבני
אחת עשרה זהב מלאה קטרת 33 פר אחד מנשה--גמליאל בן פדהצור 55 קרבנו קערת
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה 34 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
שעיר עזים אחד לחטאת 35 ולזבח השלמים 34 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים סלת בלולה בשמן--למנחה 56 כף אחת עשרה
בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור 33 פר אחד מלאה קטרת 57 פר אחד בן בקר איל אחד
36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון--שלמיאל כבש אחד בן שנתו--לעלה 58 שעיר עזים אחד
בן צורישדי 37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים לחטאת 59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה זה קרבן גמליאל בן פדהצור 60 ביום התשיעי
בשמן--למנחה 38 כף אחת עשרה זהב מלאה נשיא לבני בנימן--אבירן בן גרעני 61 קרבנו
קטרת 39 פר אחד בן בקר איל אחד כבש קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד בן שנתו--לעלה 40 שעיר עזים אחד 40 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
לחטאת 41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה 62 כף
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה אחת עשרה זהב מלאה קטרת 63 פר אחד
זה קרבן שלמיאל בן צורישדי 42 ביום הששי בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה
נשיא לבני גד--אליסף בן דעואל 43 קרבנו 64 שעיר עזים אחד לחטאת 65 ולזבח השלמים
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גרעני
מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה 44 כף 66 ביום העשירי נשיא לבני דן--אחיעזר בן
אחת עשרה זהב מלאה קטרת 45 פר אחד עמישדי 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל

שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא לאחר ויקריבו אותם לפני המשכן 4 ויאמר נזרו 13 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יהיה אל משה לאמר 5 קח מאתם והיו לעבד יביא אתו אל פתח אהל מועד 14 והקריב את את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה איש כפי עבדתו 6 ויקח משה את העגלות ואת וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל הבקר ויתן אותם אל הלויים 7 את שתי העגלות אחד תמים לשלמים 15 וסל מצות סלת חלת ואת ארבעת הבקר--נתן לבני גרשון כפי בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן עבדתם 8 ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר--ומנחתם ונסכיהם 16 והקריב הכהן לפני יהוה--נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן ועשה את חטאתו ואת עלתו 17 ואת האיל יעשה אהרן הכהן 9 ולבני קהת לא נתן כי עבדת זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן הקדש עלהם בכתף ישאו 10 ויקריבו הנשאים את מנחתו ואת נסכו 18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד--את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו הנשיאם את קרבנם לפני המזבח 11 ויאמר ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח 12 ויהי אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי המקריב ביום הראשון--את קרבנו נחשון בן הנזיר אחר התגלחו את נזרו 20 והניף אותם עמינדב למטה יהודה 13 וקרבנו קערת כסף הכהן תנופה לפני יהוה--קדש הוא לכהן על אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים הנזיר יין 21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו סלת בלולה בשמן--למנחה 14 כף אחת עשרה ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו זהב מלאה קטרת 15 פר אחד בן בקר איל אשר ידר--כן יעשה על תורת נזרו 22 וידבר אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה 16 שעיר עזים יהוה אל משה לאמר 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם 24 יברכך יהוה וישמרך 25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושני עשר בקר--עגלה על שני הנשאים ושור

ישראל אשר יקריבו לכהן--לו יהיה ¹⁰ ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה ¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹² דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל ¹³ ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה ¹⁴ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה ¹⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה--כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון ¹⁶ והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה ¹⁷ ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים ¹⁸ והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאדרים ¹⁹ והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך--הנקי ממני המרים המאדרים האלה ²⁰ ואת כי שטית תחת אישך--וכי נטמאת ויתן איש בכך את שכבתו מבלעדי אישך ²¹ והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך--בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה ²² ובאו המים המאדרים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן ²³ וכתב את האלת האלה הכהן--בספר ומחה אל מי המרים ²⁴ והשקה את האשה את מי המרים המאדרים ובאו בה המים המאדרים למרים ²⁵ ולקח הכהן מיד האשה את מנחת

6 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר--להזיר ליהוה ³ מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל ⁴ כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג--לא יאכל ⁵ כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה--גדל פרע שער ראשו ⁶ כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא ⁷ לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו--לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו ⁸ כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה ⁹ וכי ימות מת עליו בפתע פתאום וטמא ראש נזרו--וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו ¹⁰ וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן--אל פתח אהל מועד ¹¹ ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא ¹² והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן

למשפחתם 23 מבין שלשים שנה ומעלה עד כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד 40 ויהיו בן חמשים שנה--תפקד אותם כל הבא לצבא פקדיהם למשפחתם לבית אבתם--אלפים צבא לעבד עבדה באהל מועד 24 זאת עבדת ושש מאות ושלשים 41 אלה פקודי משפחת משפחת הגרשני--לעבד ולמשא 25 ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה משה ואהרן על פי יהוה 42 ופקודי משפחת התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך--פתח בני מררי למשפחתם לבית אבתם 43 מבין אהל מועד 26 ואת קלעי החצר ואת מסך שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה--פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד 44 ויהיו סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם פקדיהם למשפחתם--שלשת אלפים ומאתים ואת כל אשר יעשה להם ועבדו 27 על פי 45 אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד אהרן ובניו תחיה כל עבדת בני הגרשני לכל משה ואהרן על פי יהוה ביד משה 46 כל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עלהם במשמרת הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל--את כל משאם 28 זאת עבדת משפחת בני--את הלויים למשפחתם ולבית אבתם 47 מבין הגרשני--באהל מועד ומשמרתם--ביד איתמר שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בן אהרן הכהן 29 בני מררי--למשפחתם הבא לעבד עבדה ועבדת משא--באהל לבית אבתם תפקד אתם 30 מבין שלשים מועד 48 ויהיו פקדיהם--שמנת אלפים וחמש שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה--תפקדם מאות ושמונים 49 על פי יהוה פקד אותם ביד כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד משה--איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל

מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו 5 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש 3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא ישמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל 5 וידבר יהוה אל משה לאמר 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא 7 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו 8 ואם אין לאיש נאל להשיב האשם אליו--האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו 9 וכל תרומה לכל קדשי בני

ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני וכסו בה--את ארץ הערת 6 ונתנו עליו כסוי ישראל והזר הקרב יומת 39 כל פקודי הלויים עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה--למשפחתם ושמו בדיו 7 ועל שלחן הפנים יפרשו בגד כל זכר מבין חדש ומעלה שנים ועשרים אלף תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו לבני ישראל מבין חדש ומעלה ושא את מספר יהיה 8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו שמתם 41 ולקחת את הלויים לי אני יהוה אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו 9 ולקחו תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בבני אשר ישרתו לה בהם 10 ונתנו אתה ואת כל ישראל 43 ויהי כל בכור זכר במספר שמת כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט מבין חדש ומעלה--לפקדיהם שנים ועשרים 11 ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו אלף שלשה ושבעים ומאתים 44 וידבר יהוה במכסה עור תחש ושמו את בדיו 12 ולקחו את אל משה לאמר 45 קח את הלויים תחת כל כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה 46 ואת פדויי על המוט 13 ודשנו את המזבח ופרשו עליו השלשה והשבעים והמאתים--העדפים על בגד ארגמן 14 ונתנו עליו את כל כליו אשר הלויים מבכור בני ישראל 47 ולקחת חמשת חמשת שקלים--לגלגלת בשקל הקדש תקח היעים ואת המזרקת--כל כלי המזבח ופרשו עשרים גרה השקל 48 ונתתה הכסף לאהרן עליו כסוי עור תחש--ושמו בדיו 15 וכלה אהרן ולבניו--פדויי העדפים בהם 49 ויקח משה ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש את כסף הפדיוס--מאת העדפים על פדויי בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת הלויים 50 מאת בכור בני ישראל--לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף--בשקל הקדש 51 ויתן משה את כסף הפדיוס לאהרן ולבניו--על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי--למשפחתם לבית אבתם 3 מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה--כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד 4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד--קדש הקדשים 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך

המחנות לצבאתם--שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים³³ והלויים--לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה³⁴ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו--איש למשפחתו על בית אבתיו

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה--בהר סיני² ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר³ אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים--אשר מלא ידם לכהן⁴ וימות נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר⁶ הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו⁷ ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד--לעבד את עבדת המשכן⁸ ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל--לעבד את עבדת המשכן⁹ ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל¹⁰ ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמר¹² ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים¹³ כי לי כל בכור--ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה¹⁴ וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר¹⁵ פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה¹⁶ ויהיו אלה בני לוי בשמתם--גרשון וקהת

ומררי¹⁸ ואלה שמות בני גרשון למשפחתם--אלפים וחמש מאות וחמשים¹⁹ ובני קהת למשפחתם--עמרם ויצהר חברון ועזיאל²⁰ ובני מררי למשפחתם--מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם²¹ לגרשון--משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הגרשני²² פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות²³ משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה²⁴ ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל²⁵ ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסו--ומסך פתח אהל מועד²⁶ וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו²⁷ ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאל אלה הם משפחת הקהתי²⁸ במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש²⁹ משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה³⁰ ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל³¹ ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך--וכל עבדתו³² ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש³³ למררי--משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי³⁴ ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--ששת אלפים ומאתים³⁵ ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה³⁶ ופקדת משמרת בני מררי--קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו--וכל עבדתו³⁷ ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם³⁸ והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן

במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה--כל ושת אלפים וארבע מאות--לצבאתם ראשנה יצא צבא 43 פקדיהם למטה נפתלי--שלשה יסעו 10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם וחמשים אלף וארבע מאות 44 אלה הפקדים ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור 11 וצבאו אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל--שנים ופקדיו--ששה וארבעים אלף וחמש מאות עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו 45 ויהיו 12 והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבין עשרים שלמיאל בן צורישדי 13 וצבאו ופקדיהם--שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל 46 ויהיו תשעה וחמשים אלף ושלש מאות 14 ומטה גד כל הפקדים--שש מאות אלף ושלשת אלפים ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל 15 וצבאו וחמש מאות וחמשים 47 והלויים למטה אבתם-- ופקדיהם--חמשה וארבעים אלף ושש מאות לא התפקדו בתוכם 48 וידבר יהוה אל משה וחמשים 16 כל הפקדים למחנה ראובן מאת לאמר 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים--לא תשא בתוך בני ישראל 50 ואתה הפקד את לצבאתם ושנים יסעו 17 ונסע אהל מועד הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל מחנה הלויים בתוך המחנה כאשר יחנו כן יסעו אשר לו--המזה ישאו את המשכן ואת כל כליו איש על ידו לדגליהם 18 דגל מחנה אפרים והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו 51 ובנסע המשכן יורידו אותו הלויים ובחנת המשכן יקימו עמיהוד 19 וצבאו ופקדיהם--ארבעים אלף אתו הלויים והזר הקרב יומת 52 וחנו בני וחמש מאות 20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם מנשה נמליאל בן פדהצור 21 וצבאו ופקדיהם--53 והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה שנים ושלשים אלף ומאתים 22 ומטה בנימין קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את נשיא לבני בנימין אבירן בן גדעני 23 וצבאו משמרת משכן העדות 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה--כן עשו 24 כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה--לצבאתם ושלשים יסעו 25 דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי 26 וצבאו ופקדיהם--שנים ושישים אלף ושבע מאות 27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פנעיאל בן עכרן 28 וצבאו ופקדיהם--אחד וארבעים אלף וחמש מאות 29 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן 30 וצבאו ופקדיהם--שלשה וחמשים אלף וארבע מאות 31 כל הפקדים למחנה דן--מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם 32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי

ושלש מאות ²⁴ לבני גר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁵ פקדיהם למטה גר-חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים ²⁶ לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁷ פקדיהם למטה יהודה--ארבעה ושבעים אלף ושש מאות ²⁸ לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁹ פקדיהם למטה יששכר--ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות ³⁰ לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³¹ פקדיהם למטה זבולן--שבעה וחמשים אלף וארבע מאות ³² לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³³ פקדיהם למטה אפרים--ארבעים אלף וחמש מאות ³⁴ לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁵ פקדיהם למטה מנשה--שנים ושלשים אלף ומאתים ³⁶ לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁷ פקדיהם למטה בנימין--חמשה ושלשים אלף וארבע מאות ³⁸ לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁹ פקדיהם למטה דן--שנים ושלשים אלף ושבע מאות ⁴⁰ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴¹ פקדיהם למטה אשר--אחד וארבעים אלף וחמש מאות ⁴² בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים--לאמר ² שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם--במספר שמות כל זכר לגלגלתם ³ מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל--תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן ⁴ ואתכם יהיו איש איש למטה--איש ראש לבית אבתיו הוא ⁵ ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור ⁶ לשמעון שלמיאל בן צורישדי ⁷ ליהודה נחשון בן עמינדב ⁸ ליששכר נתנאל בן צוער ⁹ לזבולן אליאב בן חלן ¹⁰ לבני יוסף--לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור ¹¹ לבנימין אבירן בן גדעני ¹² לדן אחיעזר בן עמישדי ¹³ לאשר פנעיאל בן עכרן ¹⁴ לגר אליסף בן דעואל ¹⁵ לנפתלי אחירע בן עינן ¹⁶ אלה קריאי (קרואי) העדה נשיאי משות אבותם ראשי אלפי ישראל הם ¹⁷ ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמת ¹⁸ ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה--לגלגלתם ¹⁹ כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני ²⁰ ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם--כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ²¹ פקדיהם למטה ראובן--ששה וארבעים אלף וחמש מאות ²² לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם--כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ²³ פקדיהם למטה שמעון--תשעה וחמשים אלף

עליו³² וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר
תחת השבט--העשירי יהיה קדש ליהוה³³ לא
יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר
ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל
³⁴ אלה המצות אשר צוה יהוה את משה--אל
בני ישראל בהר סיני

אזכר--והארץ אזכר 43 והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען--במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם 44 ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם--להפך בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם 45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים--אני יהוה 46 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל--בהר סיני ביד משה

27 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר--בערכך נפשת ליהוה 3 והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף--בשקל הקדש 4 ואם נקבה הוא--והיה ערכך שלשים שקל 5 ואם מבין חמש שנים ועד בן עשרים שנה--והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים 6 ואם מבין חדש ועד בן חמש שנים--והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף 7 ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר--והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים 8 ואם מן הוא מערכך--והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר--יעריכו הכהן 9 ואם בהמה--אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש 10 לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע--או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש 11 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה--והעמיד את הבהמה לפני הכהן 12 והעריך הכהן אתה

בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה 13 ואם גאל יגאלנה--ויסף חמישתו על ערכך 14 ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה--והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום 15 ואם המקדיש--יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו--והיה לו 16 ואם משרה אחזתו יקדיש איש ליהוה--והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף 17 אם משנת היבל יקדיש שדהו--כערכך יקום 18 ואם אחר היבל יקדיש שדהו--וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל וננרע מערכך 19 ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשת כסף ערכך עליו--וקם לו 20 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר--לא יגאל עוד 21 והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה--כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו 22 ואם את שדה מקנתו אשר לא משרה אחזתו--יקדיש ליהוה 23 וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה 24 בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו--לאשר לו אחזת הארץ 25 וכל ערכך--יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל 26 אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה--לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא 27 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמישתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך 28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשרה אחזתו--לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם--לא יפדה מות יומת 30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ--ליהוה הוא קדש ליהוה 31 ואם גאל יגאל איש ממעשרו--חמישיתו יסף

ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע אתכם גם אני שבע על חטאתיכם²⁵ והבאתי וישבתם לבטח בארצכם⁶ ונתתי שלום בארץ עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד הארץ וחרב לא תעבר בארצכם⁷ ורדפתם אויב²⁶ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר את איביכם ונפלו לפניכם לחרב⁸ ורדפו נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו במשקל ואכלתם ולא תשבעו²⁷ ואם בזאת-- ונפלו איביכם לפניכם לחרב⁹ ופניתי אליכם-- לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי²⁸ והלכתי והפרייתי אתכם והרבייתי אתכם והקימתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע את בריתי אתכם¹⁰ ואכלתם ישן נושן וישן על חטאתיכם²⁹ ואכלתם בשר בניכם ובשר מפני חודש תוציאו¹¹ ונתתי משכני בתוכם בנתיכם תאכלו³⁰ והשמדתי את במתיכם ולא תגעל נפשי אתכם¹² והתהלכתי בתוכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם¹³ אני פגרי גלולים ונעלה נפשי אתכם³¹ ונתתי את יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם אריח בריח ניחחכם³² והשמותי אני את הארץ ואולך אתכם קוממיות¹⁴ ואם לא תשמעו לי ושממו עליה איביכם הישבים בה³³ ואתכם ולא תעשו את כל המצות האלה¹⁵ ואם בחקתי אזרה בנוים והריקתי אחריכם חרב והייתה תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה³⁴ אז עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה¹⁶ אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים את שבתתיה³⁵ כל ימי השמה תשבת את ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו אשר לא שבתה בשבתתים בשבתכם עליה איביכם¹⁷ ונתתי פני בכם ונפתם לפני איביכם³⁶ והנשארים בכם-- והבאתי מורך בלבכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף¹⁸ ואם עד אלה-- לא תשמעו לי ויספתי ליסרה ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף³⁷ וכשלו אתכם שבע על חטאתיכם¹⁹ ושברתי את גאון איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם לכם תקומה לפני איביכם³⁸ ואבדתם בנוים כנחשה²⁰ ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם ואכלה אתכם ארץ איביכם³⁹ והנשארים בכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרוי²¹ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי-- ויספתי אתם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם עליכם מכה שבע כחטאתיכם²² והשלחתי במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה בקרי⁴¹ אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם את בהמתכם והמעטיה אתכם ונשמו דרכים בארץ איביהם או אז יכנע לבכם הערל ואז²³ ואם באלה-- לא תוסרו לי והלכתם עמי ירצו את עונם⁴² וזכרתי את בריתי יעקוב קרי²⁴ והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם

ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה היבל יעבד עמך ⁴¹ ויצא מעמך--הוא ובניו עמו לשלש השנים ²² וזרעתם את השנה השמינית ושב אל משפחתו ואל אחוזתו ושוב ⁴² כי ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעת עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא עד בוא תבואתה--תאכלו ישן ²³ והארץ לא ימכרו ממכרת עבד ⁴³ לא תרדה בו בפרך תמכר לצממת--כי לי הארץ כי גרים ותושבים ויראת מאלהיך ⁴⁴ ועבדך ואמתך אשר יהיו לך אתם עמדי ²⁴ ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו מאת הגוים אשר סביבתיכם--מהם תקנו עבד לארץ ²⁵ כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו--ובא ואמה ⁴⁵ וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו ²⁶ ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי בארצכם והיו לכם לאחזה ⁴⁶ והתנחלתם אתם גאלתו ²⁷ וחשב את שני ממכרו והשיב את לבניכם אחריכם לרשת אחזה--לעלם בהם העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזתו ²⁸ ואם לא מצאה ידו די השיב לו--והיה ממכרו ביד תרדה בו בפרך ⁴⁷ וכי תשיג יד גר ותושב עמך הקנה אותו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר לאחוזתו ²⁹ ואיש כי ימכר בית מושב עיר משפחת גר ⁴⁸ אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד חומה--והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים מאחיו יגאלו ⁴⁹ או דדו או בן דדו יגאלו או תהיה גאלתו ³⁰ ואם לא יגאל עד מלאת לו משאר בשרו ממשפחתו יגאלו או השיגה ידו שנה תמימה--וקם הבית אשר בעיר אשר לא ונגאל ⁵⁰ וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד (לו) חמה לצמיתת לקנה אותו לדרתיו לא שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים יצא ביבל ³¹ ובתי החצרים אשר אין להם כימי שכיר יהיה עמו ⁵¹ אם עוד רבות בשנים--חמה סביב--על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא ³² וערי הלזים--בתי ערי אחוזתם נשאר בשנים עד שנת היבל--וחשב לו כפי שניו גאלת עולם תהיה ללזים ³³ ואשר יגאל מן הלזים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלזים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל באלה--ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו ⁵⁵ כי ³⁴ ושרה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם לי בני ישראל עבדים--עבדי הם אשר הוצאתי הוא להם ³⁵ וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך-- אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

26 לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם ² את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה ³ אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ⁴ ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ השרה יתן פרי ⁵ והשיג לכם דיש את בציר עבד ⁴⁰ כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת

עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת שבת ליהוה ³ שש שנים תזרע שדך ושש שנים ⁶ ושמת אותם שנים מערכות שש המערכת על תזמר כרמך ואספת את תבואתה ⁴ ובשנה השלחן הטהר לפני יהוה ⁷ ונתת על המערכת השביעת שבת שבתון יהיה לארץ--שבת ליהוה לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר ⁵ את ⁸ ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה-- ספח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תמיד מאת בני ישראל ברית עולם ⁹ והיתה תבצר שנת שבתון יהיה לארץ ⁶ והיתה שבת לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש הארץ לכם לאכלה--לך ולעבדך ולאמתך קדשים הוא לו מאשי יהוה--חק עולם ¹⁰ ויצא ולשכירך ולתושבך הגרים עמך ⁷ ולבהמתך-- בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש ⁸ וספרת לך שבע שבת שנים--שבע שנים הישראלי ¹¹ ויקב בן האשה הישראלית את שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבת השנים השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו תשע וארבעים שנה ⁹ והעברת שופר תרועה שלמית בת דברי למטה דן ¹² ויניחחו במשמר בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים לפרש להם על פי יהוה ¹³ וידבר יהוה אל תעבירו שופר בכל ארצכם ¹⁰ וקדשתם את משה לאמר ¹⁴ הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה ¹⁵ ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו ¹⁶ ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה בו כל העדה כגר כאזרח--בנקבו שם יומת ¹² כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה-- ¹⁷ ואיש כי יכה כל נפש אדם--מות יומת ¹⁸ ומכה נפש בהמה ישלמנה--נפש תחת נפש ¹⁹ ואיש כי יתן מום בעמיתו--כאשר עשה כן יעשה לו ²⁰ שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן--כאשר יתן מום באדם כן יתן בו ²¹ ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת ²² משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם ²³ וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה **25** וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם--ושבתה הארץ

לדרתיכם בכל משבתיכם 15 וספרתם לכם 32 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה 16 עד ממחרת שבתכם 33 וידבר יהוה אל משה לאמר 34 דבר השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שנים שני עשרנים--סלת תהיינה 35 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה חמץ תאפינה בכורים ליהוה 18 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה תעשו 37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם 19 ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים 20 והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם--כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם 22 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם 23 וידבר יהוה אל משה לאמר 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון--זכרון תרועה מקרא קדש 25 כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה 26 וידבר יהוה אל משה לאמר 27 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה

28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם 29 כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה--ונכרתה מעמיה 30 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה--והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה 31 כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם

24 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית--למאור להעלת נר תמיד 3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה--תמיד חקת עולם לדרתיכם 4 על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד 5 ולקחת סלת--ואפית שנים

את משמרתִי ולא ישאו עליִי חטא ומתו בו כי 28 ושור או שד--אתו ואת בנו לא תשחטו ביום יחללהו אני יהוה מקדשם 10 וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש 11 וכהן כי יקנה נפש קנין כספו--הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו 12 ובת כהן--כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל 13 ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה--ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו 14 ואיש כי יאכל קדש בשגגה--ויסף חמשתיו עליו ונתן לכהן את הקדש 15 ולא יחללו את קדשי בני ישראל--את אשר ירימו ליהוה 16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם 17 וידבר יהוה אל משה לאמר 18 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלֵהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה 19 לרצונכם תמים זכר--בבקר בכשבים ובעזים 20 כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם 21 ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן--תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו 22 עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת--לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח--ליהוה 23 ושור ושה שרוע וקלוט--נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה 24 ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו 25 ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם--מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם 26 וידבר יהוה אל משה לאמר 27 שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה

23 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלֵהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש--אלה הם מועדי 3 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם 5 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש--בין הערבים פסח ליהוה 6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו 7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו 8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו 9 וידבר יהוה אל משה לאמר 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלֵהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה--והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן 11 והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפו הכהן 12 ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה 13 ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה--ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין 14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה--עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם

בם 24 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים 25 והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא 26 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי 27 ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני--מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו 2 כי אם לשארו הקרב אליו ולאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו 3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש--לה יטמא 4 לא יטמא בעל בעמיו--להחלו 5 לא יקרחו (יקרחו) קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם--לא ישרטו שרטת 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבים--והיו קדש 7 אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו 8 וקדשתו--כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך--כי קדוש אני יהוה מקדשכם 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות--את אביה היא מחללת באש תשרף 10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים--את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם 11 ועל כל נפשת מות לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא 12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו--אני יהוה 13 והוא אשה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה 9 ושמרו

22 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי--אשר הם מקדשים לי אני יהוה 3 אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני--אני יהוה 4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב--בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע 5 או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו 6 נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים 7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא 8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה 9 ושמרו

את פרייו שלש שנים יהיה לכם ערלים--לא לזנות אחריהם--ונתתי את פני בנפש ההוא יאכל²⁴ ובשנה הרביעית יהיה כל פרייו--קדש והכרתי אתו מקרב עמו⁷ והתקדשתם--והייתם הלולים ליהוה²⁵ ובשנה החמישית תאכלו את קדשים כי אני יהוה אלהיכם⁸ ושמרתם את פרייו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם⁹ כי לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו--מות²⁶ לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת יומת אביו ואמו קלל דמיו בו¹⁰ ואיש אשר זקנך²⁸ ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו-- קעקע לא תתנו בכס אני יהוה²⁹ אל תחלל מות יומת הנאף והנאפת¹¹ ואיש אשר ישכב את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה את שבתתי תשמרו ומקדשי שניהם דמיהם בם¹² ואיש אשר ישכב את הארץ זמה³⁰ את שבתתי תשמרו ומקדשי שניהם דמיהם בם¹² ואיש אשר ישכב את תיראו אני יהוה³¹ אל תפנו אל האבת ואל כלתו--מות יומתו שניהם תכל עשו דמיהם הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה¹³ ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה-אלהיכם³² מפני שיבה תקום והדרת פני זקן-תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם ויראת מאלהיך אני יהוה³³ וכי יגור אתך גר בארצכם--לא תונו אתו³⁴ כאשר מכם יהיה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך--כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם³⁵ לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה--והרגת³⁶ מאזני צדק אבני צדק אפת צדק והין צדק-את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם-יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים³⁷ ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה

20 וידבר יהוה אל משה לאמר² ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן³ ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך--למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי⁴ ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתנו מזרעו למלך--לבלתי המית אתו⁵ ושמתני אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך--מקרב עמם והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים

מולדת אביך אחותך הוא--לא תגלה ערותה ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה
12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך אלהיכם 4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה
הוא 13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם 5 וכי תזבחו
אמך הוא 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל זבח שלמים ליהוה--לרצונכם תזבחו 6 ביום
אשתו לא תקרב דדתך הוא 15 ערות כלתך זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי
לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה באש ישרף 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי--
16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא פגול הוא לא ירצה 8 ואכליו עונו ישא כי את
17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
בת בתה לא תקח לגלות ערותה--שארה הנה 9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת
זמה הוא 18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט 10 וכרמך
לגלות ערותה עליה--בחייה 19 ואל אשה בנדת לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר
טמאתה--לא תקרב לגלות ערותה 20 ואל תעזב אתם אני יהוה אלהיכם 11 לא תנבכו
אשת עמיתך--לא תתן שכבתך לזרע לטמאה ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו 12 ולא
בה 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך
תחלל את שם אלהיך אני יהוה 22 ואת זכר-- אני יהוה 13 לא תעשק את רעך ולא תגזל
לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא 23 ובכל לא תלין פעלת שכיר אתך--עד בקר 14 לא
בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תקלל חרש--ולפני עור לא תתן מכשל ויראת
תעמד לפני בהמה לרבעה--תבל הוא 24 אל מאלהיך אני יהוה 15 לא תעשו עול במשפט--
תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק
אשר אני משלח מפניכם 25 ותטמא הארץ תשפט עמיתך 16 לא תלך רכיל בעמיתך לא
ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיביה תעמד על דם רעך אני יהוה 17 לא תשנא את
26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא
תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הנר תשא עליו חטא 18 לא תקם ולא תטר את בני
בתוכם 27 כי את כל התועבת האל עשו אנשי עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה 19 את חקתי
הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ 28 ולא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנו לא יעלה
תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם 29 כי כל אשר יעשה
את הגוי אשר לפניכם 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע מכל התועבת האלה--ונכרתו הנפשות העשת
והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה מקרב עמם 30 ושמרתם את משמרת לבלתי
עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא כי לא חפשה 21 והביא את אשמו ליהוה אל
תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם פתח אהל מועד--איל אשם 22 וכפר עליו הכהן
באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל
ונסלח לו מחטאתו אשר חטא 23 וכי תבאו אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם--קדשים
תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם 3 איש אמו

ואת בשרם ואת פרשם 28 והשרף אתם--יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה 29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו--האזרח והגר בתוכם עמה 30 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו 31 שבת שבתון היא לכם וענייתם את נפשתיכם--חקת עולם 32 וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר 34 והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם-- אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה

17 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר 3 איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה 4 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה--דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו 5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאים ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה--אותם 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה 7 ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם 8 ואלהם תאמר--איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח 9 ואל פתח אהל מועד

18 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם 3 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו 4 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם 5 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה 6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה 7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערותך הוא 9 ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ--לא תגלה ערותך 10 ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותך כי ערותך הנה 11 ערות אשת אביך

יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד³⁰ ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה³¹ והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם³² זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה³³ והדוה בנדרתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאישי אשר ישכב עם טמאה

16 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן--בקרבם לפני יהוה וימתו² ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת--אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת³ בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה⁴ כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בנדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם⁵ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה⁶ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו⁷ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד⁸ ונתן אהרן על שני השעירים גרלות--גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל⁹ והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת¹⁰ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו--לשלח אתו לעזאזל המדברה¹¹ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו¹² ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת¹³ ונתן את הקטרת על

האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת מועד¹⁴ ולקח מדם הפר האחד עלה וכפר לפני יהוה מזוב טמאתה¹⁵ ושחט את שער החטאת אשר לעם והביא בתוכם¹⁶ זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה¹⁷ והדוה בנדרתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאישי אשר ישכב עם טמאה

מועד השכן אתם בתוך טמאתם¹⁷ וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש--עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל¹⁸ ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה--וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב¹⁹ והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל²⁰ וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי²¹ וסמך אהרן את שני ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה²² ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ נזרה ושלח את השעיר במדבר²³ ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם²⁴ ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם²⁵ ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה²⁶ והמשלח את השעיר לעזאזל--יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה²⁷ ואת פר החטאת ואת שער החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש--יציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם

בגדיו 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית--וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע 49 ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב 50 ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים 51 ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוט וּבמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים 52 וחטא את הבית-- בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב--ובשני התולעת 53 ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר--אל פני השרה וכפר על הבית וטהר 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק 55 ולצרעת הבגד ולבית 56 ולשאת ולספחת ולבהרת 57 להורת ביום חטא וביום הטהר זאת תורת הצרעת

15

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו--זובו טמא הוא 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו--טמאתו הוא 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב--יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא 5 ואיש אשר יגע במשכבו--יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב--יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 7 והנגע בבשר הזב--יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 8 וכי ירק הזב בטהור--וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 9 וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב--יטמא 10 וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו--יטמא עד הערב והנושא אותם--יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 11 וכל אשר יגע בו הזב וידי לא שטף במים--וכבס

הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת דם האשם ²⁹ והנותר מן השמן אשר על כף העלה--במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן--קדש קדשים הוא ¹⁴ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אذن המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל רגלו הימנית ¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית ¹⁶ וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ¹⁷ ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אذن המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית--על דם האשם ¹⁸ והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה ¹⁹ ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה ²⁰ והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטחר ²¹ ואם דל הוא ואין ידו משנת--ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד כלול בשמן למנחה--ולג שמן ²² ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה ²³ והביא אתם ביום השמיני לטהרת--אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה ²⁴ ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה ²⁵ ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אذن המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל רגלו הימנית ²⁶ ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית ²⁷ והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית--שבע פעמים לפני יהוה ²⁸ ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אذن המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית--על מקום

בהרת לבנת 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת--כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא 40 ואיש כי ימרט ראשו--קרח הוא טהור הוא 41 ואם מפאת פניו ימרט ראשו--גבח הוא טהור הוא 42 וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם--צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו 43 וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו--כמראה צרעת עור בשר 44 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו 45 והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא וטמא יקרא 46 כל ימי אשר הנגע בו יטמא--טמא הוא בדרד ישב מחוץ למחנה מושבו 47 והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור 49 והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור--נגע צרעת הוא והראה את הכהן 50 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים 51 וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה--צרעת ממארת הנגע טמא הוא 52 ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף 53 ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור 54 וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית 55 וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה--טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו 56 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו--וקרע

14 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע 4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזב 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת--אל כלי חרש על מים חיים 6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים 7 והזה על המטהר מן הצרעת--שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה 8 וכבס המטהר את בגדיו ונלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים 9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים--וטהר 10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר--ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם--ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה 13 ושחט את

בשרו--נגע צרעת הוא וראהו הכהן ושמא אתו פשה תפשה בעור--ושמא הכהן אתו נגע הוא
4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק 23 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה--
אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן-- צרבת השחין הוא וטהרו הכהן 24 או בשר
והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים 5 וראהו כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה
הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא בהרת לבנה אדמדמת--או לבנה 25 וראה אתה
פשה הנגע בעור--והסגירו הכהן שבעת ימים הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה
שנית 6 וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית עמק מן העור--צרעת הוא במכוה פרחח ושמא
והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור--וטהרו אתו הכהן נגע צרעת הוא 26 ואם יראנה הכהן
הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר 7 ואם והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה
פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל מן העור והוא כהה--והסגירו הכהן שבעת
הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן 8 וראה ימים 27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה
הכהן והנה פשתה המספחת בעור--ושמא תפשה בעור--ושמא הכהן אתו נגע צרעת הוא
הכהן צרעת הוא 9 נגע צרעת כי תהיה באדם 28 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור
והובא אל הכהן 10 וראה הכהן והנה שאת והוא כהה--שאת המכוה הוא וטהרו הכהן--
לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר כי צרבת המכוה הוא 29 ואיש או אשה כי
חי בשאת 11 צרעת נושנת הוא בעור בשרו יהיה בו נגע בראש או בזקן 30 וראה הכהן
ושמא הכהן לא יסגרנו כי שמא הוא 12 ואם את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער
פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת צהב דק--ושמא אתו הכהן נתק הוא צרעת
את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו--לכל הראש או הזקן הוא 31 וכי יראה הכהן את
מראה עיני הכהן 13 וראה הכהן והנה כסתה נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור
הצרעת את כל בשרו--וטהר את הנגע כלו ושער שחר אין בו--והסגיר הכהן את נגע הנתק
הפך לבן טהור הוא 14 וביום הראות בו בשר שבעת ימים 32 וראה הכהן את הנגע ביום
חי ישמא 15 וראה הכהן את הבשר החי ושמא השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו
הבשר החי שמא הוא צרעת הוא 16 או כי שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור
ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן 33 והתגלח--ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן
17 וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן--וטהר את הנתק שבעת ימים שנית 34 וראה הכהן את
הכהן את הנגע טהור הוא 18 ובשר כי יהיה הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור
בו בערו שחין ונרפא 19 והיה במקום השחין ומראהו איננו עמק מן העור--וטהר אתו הכהן
שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה וכבס בגדיו וטהר 35 ואם פשה יפשה הנתק
אל הכהן 20 וראה הכהן והנה מראה שפל בעור אחרי טהרתו 36 וראהו הכהן והנה פשה
מן העור ושערה הפך לבן--ושמא הכהן נגע הנתק בעור--לא יבקר הכהן לשער הצהב
צרעת הוא בשחין פרחח 21 ואם יראנה הכהן שמא הוא 37 ואם בעינו עמד הנתק ושער שחר
והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור צמח בו נרפא הנתק--טהור הוא וטהרו הכהן
והיא כהה--והסגירו הכהן שבעת ימים 22 ואם 38 ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת--

24 ולאֱלֹהֵי תַטְמְאוּ כָּל הַנֶּנֶע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד הָעֶרֶב 25 וְכָל הַנֶּשֶׂא מִנִּבְלָתָם--יִכְבֵּס בְּגָדָיו הָשֶׁרֶץ וְלֹא תַטְמְאוּ בָּהֶם וְנִשְׁמַתָּם בָּם 44 כִּי וַיִּטְמָא עַד הָעֶרֶב 26 לְכָל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרִסַּת פֶּרֶסָה וְשִׁסְעָה אֵינָנָה שְׁסַעַת וְגֵרָה אֵינָנָה מֵעֵלָה--טְמָאִים הֵם לָכֶם כָּל הַנֶּנֶע בָּהֶם יִטְמָא 27 וְכָל הַחַיָּה הַחַיָּה הַהֹלֶכֶת עַל אַרְבַּע--טְמָאִים הֵם לָכֶם כָּל הַנֶּנֶע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד הָעֶרֶב 28 וְהַנֶּשֶׂא אֶת נִבְלָתָם--יִכְבֵּס בְּגָדָיו וַיִּטְמָא עַד הָעֶרֶב טְמָאִים הֵמָּה לָכֶם 29 וְזֶה לָכֶם הַטְּמָא בַּשֶּׁרֶץ הָשֶׁרֶץ עַל הָאָרֶץ הַחֹלֵד וְהַעֲכָבֵר וְהַצֵּב לְמִינֵהוּ 30 וְהַאֲנָקָה וְהַכַּח הַחֵלְטָאָה וְהַחֲמִט וְהַתְּנַשְׁמָת 31 אֱלֹהֵי הַטְּמָאִים לָכֶם בְּכָל הָשֶׁרֶץ כָּל הַנֶּנֶע בָּהֶם בְּמָתָם יִטְמָא עַד הָעֶרֶב 32 וְכָל אֲשֶׁר יִפֹּל עָלָיו מֵהֶם בְּמָתָם יִטְמָא מִכָּל כְּלִי עֵץ אוֹ בָּנָד אוֹ עוֹר אוֹ שֶׁק כָּל כְּלִי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִלֶּאכָה בָּהֶם בְּמִים יוֹבֵא וַיִּטְמָא עַד הָעֶרֶב וַיִּטְהַר 33 וְכָל כְּלִי חֶרֶשׁ--אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם אֵל תּוֹכּוֹ כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא וְאִתּוֹ תִּשְׁבְּרוּ 34 מִכָּל הָאֹכֵל אֲשֶׁר יֹאכֵל אֲשֶׁר יוֹבֵא עָלָיו מִים--יִטְמָא וְכָל מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל כְּלִי יִטְמָא 35 וְכָל אֲשֶׁר יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עָלָיו יִטְמָא--תִּנּוֹר וְכִירִים יִתֵּן טְמָאִים הֵם וַיִּטְמָאִים יִהְיוּ לָכֶם 36 אֵךְ מַעֲיֵן וְבוֹר מִקּוֹה מִים יִהְיֶה טָהוֹר וְנֶנֶע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא 37 וְכִי יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עַל כָּל זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר יִזְרַע--טָהוֹר הוּא 38 וְכִי יִתֵּן מִים עַל זֶרַע וְנִפְּל מִנִּבְלָתָם עָלָיו--טְמָא הוּא לָכֶם 39 וְכִי יָמוֹת מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הִיא לָכֶם לֹא־כֹלָה--הַנֶּנֶע בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד הָעֶרֶב 40 וְהָאֹכֵל מִנִּבְלָתָהּ--יִכְבֵּס בְּגָדָיו וַיִּטְמָא עַד הָעֶרֶב וְהַנֶּשֶׂא אֶת נִבְלָתָהּ--יִכְבֵּס בְּגָדָיו וַיִּטְמָא עַד הָעֶרֶב 41 וְכָל הָשֶׁרֶץ הָשֶׁרֶץ עַל הָאָרֶץ--שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֹאכֵל 42 כָּל הַחַיָּה עַל גִּחְוֹן וְכָל הַחַיָּה עַל אַרְבַּע עַד כָּל מִרְבֵּה רִגְלִים לְכָל הָשֶׁרֶץ הָשֶׁרֶץ עַל הָאָרֶץ--לֹא תֹאכְלוּם כִּי שֶׁקֶץ

12 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר 2 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר--וַיִּטְמָא שְׁבַעַת יָמִים כִּימֵי נִדָּת דְּרוּתָהּ תַטְמָא 3 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ 4 וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשַׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדַמִּי טָהֲרָה בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִנַּע וְאֵל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד מִלֹּאֵת יְמֵי טָהֲרָה 5 וְאֵם נִקְבָּה תִלְד׃ וַיִּטְמָא שְׁבַעַת כַּנִּדְתָּהּ וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשַׁת יָמִים תִּשָּׁב עַל דַּמִּי טָהֲרָה 6 וּבְמִלֹּאֵת יְמֵי טָהֲרָה לִבָּן אוֹ לְבַת תִּבְיֵא כִבֵּשׁ בֶּן שְׁנָתוֹ לַעֲלָה וּבֶן יוֹנָה אוֹ תֵר לַחֲטָאָה--אֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵל הַכֹּהֵן 7 וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֹּר עָלֶיהָ וְטָהֲרָה מִמִּקְדַּר דָּמֶיהָ זֹאת תּוֹרַת הַיִּלְדָּה לְזָכָר אוֹ לְנִקְבָּה 8 וְאֵם לֹא תִמָּצֵא יְדֶהּ דִּי שֶׁה--וּלְקַחְתָּ שְׁתֵּי תְרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד לַעֲלָה וְאֶחָד לַחֲטָאָה וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטָהֲרָה

13 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אֶהֱרֹן לֵאמֹר 2 אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שֹׂאת אוֹ סִפְחָת אוֹ בַּהֲרַת וְהָיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לִנְנֶע צִרְעָת--וְהוֹבֵא אֶל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל אֶחָד מִבְּנָיו הַכֹּהֲנִים 3 וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּנֶע בְּעוֹר הַבָּשָׂר וְשַׁעַר בִּנְנֶע הַפֶּךְ לִבָּן וּמִרְאָה הַנֶּנֶע עִמָּק מְעוֹר

הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו³² והנותר בבשר ובלחם- באש תשרפו³³ ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים--עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם³⁴ כאשר עשה ביום הזה--צוה יהוה לעשת לכפר עליכם³⁵ ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי³⁶ ויעש אהרן ובניו--את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה

9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו--ולזקני ישראל² ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה--תמימים והקרב לפני יהוה³ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה⁴ ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם⁵ ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה⁶ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו--וירא אליכם כבוד יהוה⁷ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה⁸ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו⁹ ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח¹⁰ ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת--הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה¹¹ ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה¹² וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקוהו על המזבח סביב¹³ ואת העלה המציאו אליו לנתחיה--

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה⁸ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו⁹ ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח¹⁰ ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת--הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה¹¹ ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה¹² וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקוהו על המזבח סביב¹³ ואת העלה המציאו אליו לנתחיה--

צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה-- במדבר סיני

8 וידבר יהוה אל משה לאמר ² קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות ³ ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד ⁴ ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד ⁵ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות ⁶ ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים ⁷ ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו ⁸ וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים ⁹ וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה ¹⁰ ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם ¹¹ ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו--לקדשם ¹² ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו ¹³ ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות--כאשר צוה יהוה את משה ¹⁴ ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת ¹⁵ וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו ¹⁶ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה

¹⁷ ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו-- שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה ¹⁸ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם--על ראש האיל ¹⁹ וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב ²⁰ ואת האיל--נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר ²¹ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה ²² ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם--על ראש האיל ²³ וישחט--ויקח משה מדרמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ²⁴ ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אונם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב ²⁵ ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין ²⁶ ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת--ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין ²⁷ ויתן את הכל--על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה ²⁸ ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה ²⁹ ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו ³¹ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת

מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש--לא תאכל
באש תשרף

7 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא
2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את
האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב 3 ואת
כל חלבו יקריב ממנו--את האליה ואת החלב
המכסה את הקרב 4 ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכלית יסירנה 5 והקטיר
אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא
6 כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל
קדש קדשים הוא 7 כחטאת כאשם--תורה אחת
להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה 8 והכהן--
המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב
לכהן לו יהיה 9 וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת--לכהן
המקריב אתה לו תהיה 10 וכל מנחה בלולה
בשמן וחרבה--לכל בני אהרן תהיה איש
כאחיו 11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב
ליהוה 12 אם על תודה יקריבנו--והקריב
על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן
ורקימי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת
חלת בלולת בשמן 13 על חלת לחם חמץ
יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו 14 והקריב
ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן
הזרק את דם השלמים--לו יהיה 15 ובשר זבח
תודת שלמיו--ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו
עד בקר 16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו--
ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר
ממנו יאכל 17 והנותר מבשר הזבח--ביום
השלישי באש ישרף 18 ואם האכל יאכל מבשר
זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה--המקריב
אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת

מאחת מאלה--ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה 14 וידבר יהוה אל משה לאמר 15 נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש--לאשם 16 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם-- ונסלח לו 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו 18 והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם--אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע--ונסלח לו 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה

6 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו 3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם-- לחטא בהנה 4 והיה כי יחטא ואשם--והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר-- ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו 6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן 7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה 8 וידבר יהוה אל משה לאמר 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו 10 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח 11 ופשט את בגדיו ולבש בגדים

הפרכת 18 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד 19 ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה 20 ועשה לפר--כאשר עשה לפר לו

5 החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם 21 והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא 22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה--ואשם 23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה--והביא את קרבנו שער עזים זכר תמים 24 וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא 25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה 26 ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה--ואשם 28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא--והביא קרבנו שער עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא 29 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה 30 ולקח הכהן מודמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח 31 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו 32 ואם כבש יביא קרבנו לחטאת--נקבה תמימה יביאה 33 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה 34 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל

ונפש כי תחטא ושמועה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו 2 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה--ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה 5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתוודה--אשר חטא עליה 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים--לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו 7 ואם לא תגיע ידו די שה--והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלך את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל 9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא 10 ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו 11 ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה--והביא את קרבנו אשר חטא שערית האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה--כי חטאת הוא 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא

3 ואם זבח שלמים קרבנו--אם מן הבקר **4** וידבר יהוה אל משה לאמר **2** דבר אל הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו בני ישראל לאמר--נפש כי תחטא בשגגה מכל לפני יהוה **2** וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים מהנה **3** אם הכהן המשיח יחטא לאשמות העם את הדם על המזבח--סביב **3** והקריב מזבח והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר השלמים אשה ליהוה--את החלב המכסה את תמים ליהוה--לחטאת **4** והביא את הפר אל הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב **4** ואת פתח אהל מועד--לפני יהוה וסמך את ידו על שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה **5** ולקח הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל יסירנה **5** והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על מועד **6** וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן העלה אשר על העצים אשר על האש--אשה הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת ריח ניחח ליהוה **6** ואם מן הצאן קרבנו לזבח הקדש **7** ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח שלמים ליהוה--זכר או נקבה תמים יקריבנו קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד **7** אם כשב הוא מקריב את קרבנו--והקריב ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אתו לפני יהוה **8** וסמך את ידו על ראש קרבנו אשר פתח אהל מועד **8** ואת כל חלב פר ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן החטאת ירים ממנו--את החלב המכסה על את דמו על המזבח--סביב **9** והקריב מזבח הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב **9** ואת השלמים אשה ליהוה--חלבו האליה תמימה שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב **10** ואת יסירנה **10** כאשר יורם משור זבח השלמים שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על והקטירם הכהן על מזבח העלה **11** ואת עור הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו יסירנה **11** והקטירו הכהן המזבחה--לחם אשה ופרשו **12** והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה ליהוה **12** ואם עז קרבנו--והקריבו לפני יהוה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על **13** וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל עצים באש על שפך הדשן ישרף **13** ואם כל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח-- עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעיני הקהל סביב **14** והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה-- ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה-- את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב ואשמו **14** ונודעה החטאת אשר חטאו עליה-- אשר על הקרב **15** ואת שתי הכלית ואת החלב והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת אתו לפני אהל מועד **15** וסמכו זקני העדה את על הכבד על הכלית יסירנה **16** והקטירם ידיהם על ראש הפר--לפני יהוה ושחט את הכהן המזבחה--לחם אשה לריח ניחח כל הפר לפני יהוה **16** והביא הכהן המשיח מדם חלב ליהוה **17** חקת עולם לדרתיכם בכל הפר אל אהל מועד **17** וטבל הכהן אצבעו מושבתיכם--כל חלב וכל דם לא תאכלו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני

ויקרא

לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבח על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח--ליהוה

2 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה--סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה ² והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה--אשה ריח ניחח ליהוה ³ והנותרת מן המנחה--

לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה ⁴ וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור--סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיני מצות משחים בשמן ⁵ ואם מנחה על המחבת קרבנך--סלת בלולה בשמן מצה תהיה ⁶ פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא ⁷ ואם מנחת מרחשת קרבנך--סלת בשמן תעשה ⁸ והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה--ליהוה והקריבה אל הכהן והגישא אל המזבח ⁹ והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה--אשה ריח ניחח ליהוה ¹⁰ והנותרת מן המנחה--לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה ¹¹ כל המנחה אשר תקריבו ליהוה--לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה ¹² קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח ¹³ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אליהך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח ¹⁴ ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה--אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכורך ¹⁵ ונתת עליה שמן ושמנת עליה לבנה מנחה הוא ¹⁶ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה--אשה ליהוה

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה-- מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם ³ אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה ⁴ וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו ⁵ ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד ⁶ והפשית את העלה ונתת אתה לנתחיה ⁷ ונתנו בני אהרן הכהן אש-- על המזבח וערכו עצים על האש ⁸ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר--על העצים אשר על האש אשר על המזבח ⁹ וקרבנו ורעו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה ¹⁰ ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה--זכר תמים יקריבו ¹¹ ושחט אתו על ירך המזבח צפנה--לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח--סביב ¹² ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח ¹³ והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה--עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה ¹⁴ ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה--את קרבנו ¹⁵ והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח ¹⁶ והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה--אל מקום הדשן ¹⁷ ושסע אתו בכנפיו

מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן-- ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו ¹⁹ ויפרש את לאהל מועד ⁴¹ את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן ואת בגדי בניו לכהן ⁴² ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה ⁴³ וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה-- כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה

40 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד ³ ושמת שם את ארון העדות וסכת על הארץ את הפרכת ⁴ והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה ⁵ ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדות ושמת את מסך הפתח למשכן ⁶ ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד ⁷ ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים ⁸ ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר ⁹ ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש ¹⁰ ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים ¹¹ ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו ¹² והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים ¹³ והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי ¹⁴ ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת ¹⁵ ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והייתה להיות להם משחתם לכהנת עולם-- לדרתם ¹⁶ ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו-- כן עשה ¹⁷ ויהי בחדש הראשון בשנה השנית-- באחד לחדש הוקם המשכן ¹⁸ ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו

ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו ¹⁹ ויפרש את לאהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה-- כאשר צוה יהוה את משה ²⁰ ויקח ויתן את העדת אל הארץ וישם את הבדים על הארץ ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה ²¹ ויבא את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות-- כאשר צוה יהוה את משה ²² ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת ²³ ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה-- כאשר צוה יהוה את משה ²⁴ וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה ²⁵ ויעל הנרת לפני יהוה-- כאשר צוה יהוה את משה ²⁶ וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת ²⁷ ויקטר עליו קטרת סמים-- כאשר צוה יהוה את משה ²⁸ וישם את מסך הפתח למשכן ²⁹ ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה-- כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה ³¹ ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם ³² בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח-- ורחצו כאשר צוה יהוה את משה ³³ ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה ³⁴ ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן ³⁵ ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד-- כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן ³⁶ ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם ³⁷ ואם לא יעלה הענן-- ולא יסעו עד יום העלאתו ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו-- לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

2 ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל שני--ושש משזר 3 וירקעו את פחי הזהב תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך מעל האפד--כאשר צוה יהוה את משה 22 ויעש הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש-- את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת 23 ופי מעשה חשב 4 כתפת עשו לו חברת--על שני המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא קצוותו (קצותיו) חבר 5 וחשב אפדתו אשר יקרע 24 ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן וארגמן ותולעת שני--משזר 25 ויעשו פעמני ותולעת שני ושש משזר--כאשר צוה יהוה את זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים משה 6 ויעשו את אבני השם מסבת משבצת על שולי המעיל סביב--בתוך הרמנים 26 פעמן זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת 7 וישם אתם על כתפת האפד--אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה 27 ויעשו את הכתנת ישראל כאשר צוה יהוה את משה 8 ויעש את שש מעשה ארג לאהרן ולבניו 28 ואת המצנפת החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת שש ואת פארי המנבעת שש ואת מכנסי הבר וארגמן ותולעת שני--ושש משזר 9 רבוע היה שש משזר 29 ואת האבנט שש משזר ותכלת כפול עשו את החשן--זרת ארכו וזרת רחבו וארגמן ותולעת שני--מעשה רקם כאשר צוה כפול 10 וימלאו בו--ארבעה טורי אבן טור יהוה את משה 30 ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב אדם פטרה וברקת--הטור האחד 11 והטור השני--נפך ספיר ויהלם 12 והטור השלישי--ליהוה 31 ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על לשם שבו ואחלמה 13 והטור הרביעי--תרשיש המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה שהם וישפה מוסבת משבצת זהב במלאתם 32 ותכלת--כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו 14 והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתיים בני ישראל--ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשרה--על שמותם פתוחי חתם איש על שמו עשו 33 ויביאו את המשכן אל משה את האהל לשנים עשר שבט 15 ויעשו על החשן שרשרת ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו גבלת מעשה עבת זהב טהור 16 ויעשו שתי ואדניו 34 ואת מכסה עורת האילים המאדמים משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך הטבעת על שני קצות החשן 17 ויתנו שתי 35 את ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת 36 את העבתת הזהב על שתי הטבעת--על קצות השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים 37 את החשן 18 ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה--שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול ואת כל כליה ואת שמן המאור 38 ואת מזבח פניו 19 ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים קצות החשן על שפתו--אשר אל עבר האפד ואת מסך פתח האהל 39 את מזבח הנחשת ביתה 20 ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת כליו את הכיר ואת כנו 40 את קלעי החצר את מחברתו--ממעל לחשב האפד 21 וירכסו את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את

שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור-- וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה מעשה רקח

38 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו ² ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו-- ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת ³ ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת ⁴ ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו ⁵ ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות--למכבר הנחשת בתים לבדים ⁶ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת ⁷ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נכוב לחת עשה אתו ⁸ ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת-- במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד ⁹ ויעש את החצר לפאת ננב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה ¹⁰ עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף ¹¹ ולפאת צפון מאה באמה--עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף ¹² ולפאת ים קלעים חמשים באמה--עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף ¹³ ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה ¹⁴ קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ¹⁵ ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ¹⁶ כל קלעי החצר סביב שש משזר ¹⁷ והאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר ¹⁸ ומסך שער החצר מעשה רקם--תכלת

39 ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה

אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני 10 ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו
המקצעת 30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו 11 ויצף אתו
ששה עשר אדנים--שני אדנים שני אדנים תחת זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב 12 ויעש לו
הקרש האחד 31 ויעש בריחי עצי שטים-- מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
חמשה לקרשי צלע המשכן האחת 32 וחמשה סביב 13 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את
בריהם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו
בריהם לקרשי המשכן לירכתים ימה 33 ויעש 14 לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים
את הברית התיכן לברח בתוך הקרשים מן לשאת את השלחן 15 ויעש את הבדים עצי
הקצה אל הקצה 34 ואת הקרשים צפה זהב שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן 16 ויעש
ואת טבעתם עשה זהב--בתים לבריהם ויצף את הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת
את הבריהם זהב 35 ויעש את הפרכת תכלת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן--
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב -זהב טהור 17 ויעש את המנרה זהב טהור
עשה אתה כרבים 36 ויעש לה ארבעה עמודי מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה--גביעיה
שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה כפתריה ופרחיה ממנה היו 18 וששה קנים
אדני כסף 37 ויעש מסך לפתח האהל תכלת יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם ושלשה קני מנרה מצדה השני 19 שלשה גבעים
38 ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה
וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היצאים מן המנרה 20 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים--כפתריה ופרחיה
21 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה--
לששת הקנים היצאים ממנה 22 כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור
23 ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור 24 ככר זהב טהור עשה אתה ואת
כל כליה 25 ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו--
ממנו היו קרנתיו 26 ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב--ואת קרנתיו ויעש לו
זר זהב סביב 27 ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו--
לבתים לבדים לשאת אתו בהם 28 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב 29 ויעש את

בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת 31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה 11 ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת ובדעת ובכל מלאכה 32 ולחשב מחשבת-- מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה לעשת בזהב ובכסף ובנחשת 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן 35 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש-- לכל אשר צוה יהוה 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו-- כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה 3 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש-- לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה-- בבקר בבקר 4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש-- איש איש ממלאכתו אשר המה עשים 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא 7 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה-- לעשות אתה והותר 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן-- עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני-- כרבים מעשה חשב עשה אתם 9 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת 10 ויחבר את חמש היריעת אחת

אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת 11 ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת ובדעת ובכל מלאכה 32 ולחשב מחשבת-- מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית 12 חמשים ללאת מלאכת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת-- אחת אל אחת 13 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד 14 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם 15 ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת 16 ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד 17 ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית 18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד 19 ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה 20 ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים 21 עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד 22 שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן 23 ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה 24 וארבעים אדני כסף-- עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו 25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים 26 וארבעים אדניהם כסף-- שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד 27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן-- בירכתים 29 והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו

לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית--עשרת הדברים 29 ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו--בדברו אתו 30 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מנגשת אליו 31 ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם 32 ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום--את כל אשר דבר יהוה אתו בחר סיני 33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה 34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה 35 ויראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו

35 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל-- ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת 3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת 4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים 7 וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים 9 ואבני שהם--ואבני מלאים לאפור ולחשן 10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה 11 את המשכן--את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו 12 את הארץ ואת בדיו

הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה ¹⁷ ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם ¹⁸ ויאמר הראני נא את כבודך ¹⁹ ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם ²⁰ ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי ²¹ ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור ²² והיה בעבר כבדי ושמתך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי ²³ והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ² והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר ³ ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא ⁴ ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים ⁵ וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ⁶ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון--ארך אפים ורב חסד ואמת ⁷ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח לא ינקח--פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים ⁸ וימחר משה ויקד ארצה וישתחו ⁹ ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ¹⁰ ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל

הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרב את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך ¹¹ שמר לך--את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבوسی ¹² השמר לך פן תכרת ברית לישוב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך ¹³ כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשוריו תכרתון ¹⁴ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא ¹⁵ פן תכרת ברית לישוב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו ¹⁶ ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן וזנו את בניך אחרי אלהיהן ¹⁷ אלהי מסכה לא תעשה לך ¹⁸ את חג המצות תשמר--שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים ¹⁹ כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה ²⁰ ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריכם ²¹ ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת ²² וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף--תקופת השנה ²³ שלש פעמים בשנה--יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל ²⁴ כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה ²⁵ לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח ²⁶ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ²⁷ ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית--ואת ישראל ²⁸ ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה--

קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע ¹⁹ ויהי **33** וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה-
 כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת- אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל
 ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
 אתם תחת ההר ²⁰ ויקח את העגל אשר עשו לאמר לזרעך אתננה ² ושלחתי לפניך מלאך
 וישרף באש ויטחון עד אשר דק ויזר על פני וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי
 המים וישק את בני ישראל ²¹ ויאמר משה אל החוי והיבوسی ³ אל ארץ זבת חלב ודבש כי
 אהרן מזה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה--פן
 חטאה גדלה ²² ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אכלך בדרך ⁴ וישמע העם את הדבר הרע
 אתה ידעת את העם כי ברע הוא ²³ ויאמרו לי- הזה--ויתאבלו ולא שתו איש עדין עליו ⁵ ויאמר
 -עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם
 האיש אשר העלנו מארץ מצרים--לא ידענו מה קשה ערף--רגע אחד אעלה בקרבך וכליתוך
 היה לו ²⁴ ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה
 לי ואשלכתי באש ויצא העגל הזה ²⁵ וירא לך ⁶ ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב
 משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן ⁷ ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה
 לשמחה בקמיהם ²⁶ ויעמד משה בשער המחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה
 ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ
²⁷ ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל למחנה ⁸ והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל
 שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער העם ונצבו איש פתח אהליו והביטו אחרי משה
 לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו ²⁸ ויעשו בני לוי כדבר
 משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש ¹⁰ וראה כל העם את עמוד הענן עמד
 איש ²⁹ ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח
 איש בבנו ובאחיו--ולתת עליכם היום ברכה אהליו ¹¹ ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים
³⁰ ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה
 חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך
 אולי אכפרה בעד חטאתכם ³¹ וישב משה האהל ¹² ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר
 אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את
 גדלה ויעשו להם אלהי זהב ³² ועתה אם תשא אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתוך בשם
 חטאתם ואם אין--מחני נא מספרך אשר כתבת וגם מצאת חן בעיני ¹³ ועתה אם נא מצאתי
³³ ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען
 מספרי ³⁴ ועתה לך נחה את העם אל אשר אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה
 דברתי לך--הנה מלאכי ילך לפניך וביום ¹⁴ ויאמר פני ילכו והנחתי לך ¹⁵ ויאמר אליו
 פקדי ופקדתי עליהם חטאתם ³⁵ ויגף יהוה את אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה ¹⁶ ובמה
 העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך-

בחקמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה היה לו ² ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב
⁴ לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו
⁵ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות אלי ³ ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר
בכל מלאכה ⁶ ואני הנה נתתי אתו את אהליאב באזניהם ויביאו אל אהרן ⁴ ויקח מידם ויצר
בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו--אלה
נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך ⁷ את אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים
אהל מועד ואת הארץ לעדת ואת הכפרת אשר ⁵ וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן
עליו ואת כל כלי האהל ⁸ ואת השלחן ואת ⁸ ויאמר חג ליהוה מחר ⁶ וישכימו ממחרת
כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל
מזבח הקטרת ⁹ ואת מזבח העלה ואת כל ושתו ויקמו לצחק ⁷ וידבר יהוה אל משה לך
כליו ואת הכיור ואת כנו ¹⁰ ואת בגדי השרד רד--כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים
ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו ⁸ סרו מהר מן הדרך אשר צויתם--עשו להם
לכהן ¹¹ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה
לקדש ככל אשר צויתך יעשו ¹² ויאמר יהוה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים
אל משה לאמר ¹³ ואתה דבר אל בני ישראל ⁹ ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה
לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא והנה עם קשה ערף הוא ¹⁰ ועתה הניחה לי
ביני וביניכם לדרתיכם--לדעת כי אני יהוה ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול
מקדשכם ¹⁴ ושמרתם את השבת כי קדש הוא ¹¹ ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה
לכם מחלליה מות יומת--כי כל העשה בה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה מצרים בכח גדול וביד חזקה ¹² למה יאמרו
¹⁵ ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם
שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון
ביום השבת מות יומת ¹⁶ ושמרו בני ישראל אפך והנחם על הרעה לעמך ¹³ וזכר לאברהם
את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם
עולם ¹⁷ ביני ובין בני ישראל--אות הוא לעלם כך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי
כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
וביום השביעי שבת וינפש ¹⁸ ויתן אל משה לזרעכם ונחלו לעלם ¹⁴ וינחם יהוה על הרעה
ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת--אשר דבר לעשות לעמו ¹⁵ ויפן וירד משה מן
לחת אבן כתבים באצבע אלהים החר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני
עבריהם--מזה ומזה הם כתבים ¹⁶ והלחת--

32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן
ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום
עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו--כי זה משה
האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה
במחנה ¹⁸ ויאמר אין קול ענות גבורה ואין

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים ממנו את ידיהם ואת רגליהם ²⁰ בבאם אל אהל תעשה אתו ² אמה ארכו ואמה רחבו רבוע מועד ירחצו מים--ולא ימתו או בנשתם אל יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו ³ וצפית המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה ²¹ ורחצו אתו זהב טהור את גוו ואת קירנתיו סביב--ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב ⁴ ושתי טבעת עולם לו ולזרעו לדרתם ²² וידבר יהוה אל זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו-- משה לאמר ²³ ואתה קח לך בשמים ראש תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה ⁵ ועשית את הברדים עצי שטים וצפית אתם זהב ⁶ ונתתה אתו לפני הפרכת ²⁴ וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין אשר על ארן העדת--לפני הכפרת אשר על ²⁵ ועשית אתו שמן משחת קדש--רקח מרקחת העדת אשר אועד לך שמה ⁷ והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת--יקטירנה ⁸ ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה--קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם ⁹ לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו ¹⁰ וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם--קדש קדשים הוא ³¹ ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת ליהוה ¹¹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹² כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם ננף בפקד אתם ¹³ זה יתנו כל העבר על הפקדים--מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל--מחצית השקל תרומה ליהוה ¹⁴ כל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה--יתן תרומת יהוה ¹⁵ העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל--לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם ¹⁶ ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם ¹⁷ וידבר יהוה

אל משה לאמר ¹⁸ ועשית כיור נחשת וכנו **31** וידבר יהוה אל משה לאמר ² ראה נחשת--לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים ¹⁹ ורחצו אהרן ובניו

כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן בני ישראל מזבחי שלמיהם--תרומתם ליהוה והקטרת המזבחה ¹⁴ ואת בשר הפר ואת ערו ²⁹ ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת למשחה בהם ולמלא בם את ידם ³⁰ שבעת הוא ¹⁵ ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ימים ילבשם הכהן תחתיו--מבניו אשר יבא אל ובניו את ידיהם--על ראש האיל ¹⁶ ושחטת את אהל מועד לשרת בקדש ³¹ ואת איל המלאים האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב תקח ובשלת את בשרו במקם קדש ³² ואכל ¹⁷ ואת האיל--תנתח לנתחיו ורחצת קרבו אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו ¹⁸ והקטרת בסל פתח אהל מועד ³³ ואכלו אתם אשר כפר את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל ניחוח אשה ליהוה הוא ¹⁹ ולקחת את האיל כי קדש הם ³⁴ ואם יותר מבשר המלאים ומן השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הלחם--עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא האיל ²⁰ ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה יאכל כי קדש הוא ³⁵ ועשית לאהרן ולבניו על תנוך און אהרן ועל תנוך און בניו הימנית ככה ככל אשר צויתי אתכם שבעת ימים ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית תמלא ידם ³⁶ ופר חטאת תעשה ליום על וזרקת את הדם על המזבח סביב ²¹ ולקחת הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה ומשחת אתו לקדשו ³⁷ שבעת ימים תכפר על והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו כל הנגע במזבח יקדש ³⁸ וזה אשר תעשה אתו ²² ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ³⁹ את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת השני תעשה בין הערבים ⁴⁰ ועשרן סלת בלול שוק הימין כי איל מלאים הוא ²³ וככר לחם בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעת ההין אחת וחלת לחם שמן אחת--ורקיק אחד מסל יין--לכבש האחד ⁴¹ ואת הכבש השני תעשה המצות אשר לפני יהוה ²⁴ ושמת הכל--על כפי בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני לה לריח ניחוח אשה ליהוה ⁴² עלת תמיד יהוה ²⁵ ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא אועד לכם שמה לדבר אליך שם ⁴³ ונעדת ליהוה ²⁶ ולקחת את החזה מאיל המלאים שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי ⁴⁴ וקדשתי אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו והיה לך למנה ²⁷ וקדשת את חזה התנופה אקדש לכהן לי ⁴⁵ ושכנתי בתוך בני ישראל ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם והייתי להם לאלהים ⁴⁶ וידעו כי אני יהוה מאיל המלאים--מאשר לאהרן ומאשר לבניו אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים ²⁸ והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

21 והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתיים הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת עשרה--על שמתם פתוחי חותם איש על שמו קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם תהיין לשני עשר שבט 22 ועשית על החשן לפני יהוה 39 ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שרשת נבלת מעשה עבת זהב טהור 23 ועשית שש ואבנט תעשה מעשה רקם 40 ולבני אהרן על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות הטבעות על שני קצות החשן 24 ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת--אל קצות אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת החשן 25 ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו 26 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן--על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה 27 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו--ממעל לחשב האפוד 28 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד 29 ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו--בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד 30 ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה--תמיד 31 ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת 32 והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו--לא יקרע 33 ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני--על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב 35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו--ולא ימות 36 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה 37 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה 38 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם--לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים--תמימים 2 ולחם מצות וחלת מצת כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם 3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר--ואת שני האילם 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים 5 ולקחת את הכבדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד 6 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת 7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת 9 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והייתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו 10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר 11 ושחת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד 12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח 13 ולקחת את

הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו אהרן--גרב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן
5 ונתתה אתה תחת כרכב המזבח--מלמטה 2 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד
והיתה הרשת עד חצי המזבח 6 ועשית בדים 3 ולתפארת 3 ואתה תדבר אל כל חכמי לב
למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת אשר מלאותיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן
7 והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי לקדשו--לכהנו לי 4 ואלה הבגדים אשר יעשו
צלעת המזבח--בשאת אתו 8 נבוב לחת תעשה חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט
אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו 9 ועשית ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו--לכהנו
את חצר המשכן--לפאת נגב תימנה קלעים לי 5 והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת
לחצר שש משור מאה באמה ארך לפאה הארגמן ואת תולעת השני ואת השש 6 ועשו
האחת 10 ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
נחשת ווי העמידים וחשקיהם כסף 11 וכן לפאת משור--מעשה חשב 7 שתי כתפת חברת יהיה
צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים לו אל שני קצותיו--וחבר 8 וחשב אפרתו
ואדניהם עשרים נחשת ווי העמידים וחשקיהם אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת
כסף 12 ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים וארגמן ותולעת שני--ושש משור 9 ולקחת
אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה 13 ורחב החצר קדמה מזרחה--חמשים אמה 10 ששה משמתם על האבן האחת
14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית--
שלשה ואדניהם שלשה 15 ולכתף השנית-- כתולדתם 11 מעשה חרש אבן--פתוחי חתם
חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל
שלשה 16 ולשער החצר מסך עשרים אמה מסבת משבצות זהב תעשה אתם 12 ושמות את
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור--מעשה שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני
רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה 17 כל ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על
עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף שתי כתפיו--לזכרן 13 ועשית משבצת זהב
ואדניהם נחשת 18 ארך החצר מאה באמה 14 ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה
ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות--שש אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבתת
משור ואדניהם נחשת 19 לכל כלי המשכן בכל על המשבצת 15 ועשית חשן משפט מעשה
עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת חשב--כמעשה אפד תעשו זהב תכלת וארגמן
20 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך ותולעת שני ושש משור--תעשה אתו 16 רבוע
שמן זית זך כתית--למאור להעלת נר תמיד יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו 17 ומלאת
21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם
יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר--לפני פטרה וברקת--הטור האחד 18 והטור השני--
יהוה חקת עולם לדורתם מאת בני ישראל נפך ספיר ויהלם 19 והטור השלישי--לשם
שבו ואחלמה 20 והטור הרביעי--תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם

28

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל--לכהנו לי

אחתה 6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה יהיו 25 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה המשכן אחד 7 ועשית יריעת עזים לאהל על עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם 8 ארך אדנים תחת הקרש האחד 26 ועשית בריחם היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה 27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית יריעת 9 וחברת את חמש היריעת לבד ואת וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית ימה 28 והבריה התיכן בתוך הקרשים מברח אל מול פני האהל 10 ועשית חמשים ללאת מן הקצה אל הקצה 29 ואת הקרשים תצפה זהב על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת ואת טבעתיים תעשה זהב--בתים לבריחם וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת וצפית את הבריחם זהב 30 והקמת את המשכן השנית 11 ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את כמשפטו--אשר הראית בהר 31 ועשית פרכת הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד תכלת וארגמן ותולעת שני--ושש משזר מעשה 12 וסרח העדף ביריעת האהל--חצי היריעה חשב יעשה אתה כרבים 32 ונתתה אתה על העדפת תסרח על אחרי המשכן 13 והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל על ארבעה אדני כסף 33 ונתתה את הפרכת יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה--לכסתו תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת 14 ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין ומכסה ערת תחשים מלמעלה 15 ועשית את הקדש ובין קדש הקדשים 34 ונתת את הכפרת הקרשים למשכן עצי שטים עמדים 16 עשר על ארון העדת--בקדש הקדשים 35 ושמת אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח הקרש האחד 17 שתי ידות לקרש האחד-- השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן--תתן משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן 18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה קרש לפאת נגבה תימנה 19 וארבעים אדני כסף רקם 37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת וצפית אתם זהב ווייהם זהב ויצקת להם חמשה הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת אדני נחשת

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו--ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת 3 ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלנתיו ומחתתיו לכל כלי תעשה נחשת 4 ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על

לי מקדש ושכנתי בתוכם 9 ככל אשר אני ונשא בם את השלחן 29 ועשית קערתי וכפתי
 מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור
 כליו וכן תעשו 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים תעשה אתם 30 ונתת על השלחן לחם פנים לפני
 וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו 31 ועשית מגרת זהב טהור מקשה תעשה
 11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו המגורה ירכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה
 ועשית עליו זר זהב סביב 12 ויצקת לו ארבע מגנה יהיו 32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה
 טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמיתיו ושתי קני מגנה מצדה האחד ושלשה קני מגנה
 טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו 33 שלשה גבעים משקדים בקנה
 השנית 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים
 זהב 14 והבאת את הבדים בטבעת על צלעת בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים
 הארץ לשאת את הארץ בהם 15 בטבעת הארץ היצאים מן המגנה 34 ובמגנה ארבעה גבעים
 יהיו הבדים לא יסרו ממנו 16 ונתת אל הארץ- משקדים--כפתריה ופרחיה 35 וכפתר תחת
 את העדת אשר אתן אליך 17 ועשית כפרת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
 זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי 36 וכפתר תחת שני הקנים ממנה--לששת הקנים
 רחבה 18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה היצאים מן המגנה 36 כפתריהם וקנתם ממנה
 תעשה אתם משני קצות הכפרת 19 ועשה כרוב יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור 37 ועשית את
 אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על
 הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו עבר פניה 38 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור
 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים 39 ככר זהב טהור יעשה אתה--את כל הכלים
 בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו האלה 40 וראה ועשה בתבניתם--אשר אתה
 אל הכפרת--יהיו פני הכרבים 21 ונתת את מראה בהר

26 ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש
 משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני--כרבים
 מעשה חשב תעשה אתם 2 ארך היריעה האחת
 שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה
 היריעה האחת מדה אחת לכל היריעה 3 חמש
 היריעה תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש
 יריעת חברת אשה אל אחתה 4 ועשית ללאת
 תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת
 וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת
 השנית 5 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת
 וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר
 במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל
 הכפרת על הארץ מלמעלה ואל הארץ--תתן
 את העדת אשר אתן אליך 22 ונועדתי לך שם
 ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים
 אשר על ארון העדת--את כל אשר אצוה אותך
 אל בני ישראל 23 ועשית שלחן עצי שטים
 אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו
 24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב
 סביב 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית
 זר זהב למסגרתו סביב 26 ועשית לו ארבע
 טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת
 אשר לארבע רגליו 27 לעמדת המסגרת תהיין
 הטבעת--לבתיים לבדים לשאת את השלחן
 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב

המקום אשר הכנתי ²¹ השמר מפניו ושמע שבטי ישראל ⁵ וישלח את נערי בני ישראל בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה--פרים בקרבו ²² כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית ⁶ ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם כל אשר אדבר--ואיבתי את איביך וצרתני את זרק על המזבח ⁷ ויקח ספר הברית ויקרא צרריך ²³ כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסני ונשמע ⁸ ויקח משה את הדם ויזרק על העם והכחדתיו ²⁴ לא תשתחוה לאלהיהם ולא ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם על כל הדברים האלה ⁹ ויעל משה ואהרן--ושבר תשבר מצבתיהם ²⁵ ועבדתם את יהוה נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל ¹⁰ ויראו אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתני את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת מחלה מקרבך ²⁶ לא תהיה משכלה ועקרה הספיר וכעצם השמים לטהר ¹¹ ואל אצילי בארצך את מספר ימך אמלא ²⁷ את אימתי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים אשלח לפניך והמתני את כל העם אשר תבא ויאכלו וישתו ¹² ויאמר יהוה אל משה עלה בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף ²⁸ ושלחתני אלי הרהר--והיה שם ואתנה לך את לחת את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם ואת החתי--מלפניך ²⁹ לא אנרשנו מפניך בשנה ¹³ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית האלהים ¹⁴ ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה השדה ³⁰ מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם תפרה ונחלת את הארץ ³¹ ושתי את גבלך מים מי בעל דברים יגש אלהם ¹⁵ ויעל משה אל סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי הנהר ויכס הענן את ההר ¹⁶ וישכן כבוד יהוה אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך על הר סיני ויכסוהו הענן ששת ימים ויקרא ³² לא תכרת להם ולא להיהם ברית ³³ לא אל משה ביום השביעי מתוך הענן ¹⁷ ומראה ישבו בארצך פן יחטאו אתך לי כי תעבד את כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל ¹⁸ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר אלהיהם כי יהיה לך למוקש ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה

24 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל ²⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל והשתחויתם מרחק ² ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו ³ ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה ⁴ ויכתב משה למאר דברי יהוה ויבן מזבח ⁵ וערת תחשים ועצי שטים ⁶ שמן את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח ⁷ אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן ⁸ ועשו תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר

לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו⁹ על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אברה אשר יאמר כי הוא זה--עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים לרעהו¹⁰ כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה--לשמור ומת או נשבר או נשבה אין ראה¹¹ שבעת יהוה תהיה בין שניהם--אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם¹² ואם נגב יגנב מעמו--ישלם לבעליו¹³ אם טרף יטרף יבאחו עד הטרפה לא ישלם¹⁴ וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם¹⁵ אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו¹⁶ וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה--ושכב עמה מזהר ימהרנה לו לאשה¹⁷ אם מאן ימאן אביה לתתה לו--כסף ישקל כמזהר הבתולת¹⁸ מכשפה לא תחיה¹⁹ כל שכב עם בהמה מות יומת²⁰ זבח לאלהים יחרם--בלתי ליהוה לבדו²¹ וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים²² כל אלמנה ויתום לא תענון²³ אם ענה תענה אתו--כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו²⁴ וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים²⁵ אם כסף תלוה את עמי את העני עמך--לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך²⁶ אם חבל תחבל שלמת רעך--עד בא השמש תשיבנו לו²⁷ כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב--והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני²⁸ אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר²⁹ מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי³⁰ כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני

תתנו לי³¹ ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו

23 לא תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להיות עד חמס² לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנשת אחרי רבים--להטת³ ודל לא תהדר בריבו⁴ כי תפגע שור איבך או חמור--תעה השב תשיבנו לו⁵ כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו--עזב תעזב עמו⁶ לא תטה משפט אבינך בריבו⁷ מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע⁸ ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים⁹ וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר--כי גרים הייתם בארץ מצרים¹⁰ ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה¹¹ והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך¹² ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת--למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר¹³ ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך¹⁴ שלש רגלים תחג לי בשנה¹⁵ את חג המצות תשמר--שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם¹⁶ וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה¹⁷ שלש פעמים בשנה--יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה¹⁸ לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר¹⁹ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו²⁰ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם 21
 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת-
 יצא לחפשי חנם 3 אם בנפו יבא בנפו יצא
 אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו 4 אם
 אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות--
 האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בנפו
 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את
 אשתי ואת בני לא אצא חפשי 6 והגישו אדניו
 אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה
 ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם
 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה--לא תצא כצאת
 העבדים 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא (לו)
 יעדה--והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה
 בבגדו בה 9 ואם לבנו ייעדנה--כמשפט הבנות
 יעשה לה 10 אם אחרת יקח לו--שארה כסותה
 וענתה לא יגרע 11 ואם שלש אלה--לא יעשה
 לה ויצאה חנם אין כסף 12 מכה איש ומת מות
 יומת 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו--
 ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה 14 וכי יזד איש
 על רעהו להרגנו בערמה--מעם מזבחי תקחנו
 למות 15 ומכה אביו ואמו מות יומת 16 וגנב
 איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת 17 ומקלל
 אביו ואמו מות יומת 18 וכי יריבן אנשים--
 והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא
 ימות ונפל למשכב 19 אם יקום והתהלך בחוץ
 על משענתו--ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא
 ירפא 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו
 בשבט ומת תחת ידו--נקם ינקם 21 אך אם יום
 או יומים יעמד--לא יקם כי כספו הוא 22 וכי
 ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא
 יהיה אסון--ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל
 האשה ונתן בפללים 23 ואם אסון יהיה--ונתתה
 נפש תחת נפש 24 עין תחת עין שן תחת שן יד
 תחת יד רגל תחת רגל 25 כויה תחת כויה פצע

22 כי יגנב איש שור או שה וטבח או מכרו-
 חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן
 תחת השה 2 אם במחתרת ימצא הגנב והכה
 ומת--אין לו דמים 3 אם זרחה השמש עליו
 דמים לו שלם ישלם--אם אין לו ונמכר בגנבתו
 4 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור
 עד שה--חיים שנים ישלם 5 כי יבער איש שדה
 או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר-
 מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם 6 כי תצא
 אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או
 השדה--שלם ישלם המבער את הבערה 7 כי
 יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב
 מבית האיש--אם ימצא הגנב ישלם שנים 8 אם

כל הנגע בהר מות יומת ¹³ לא תגע בו יד לשנאי ⁵ ועשה חסד לאלפים--לאהבי ולשמרי כי סקול יסקל או ירה יירה--אם בהמה אם מצותי ⁶ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא ¹⁴ וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ⁷ זכור את יום השבת לקדשו ⁸ ששת ימים ויכבסו שמלתם ¹⁵ ויאמר אל העם היו נכנים תעבד ועשית כל מלאכתך ⁹ ויום השביעי- לשלשת ימים אל תגשו אל אשה ¹⁶ ויהי ביום- שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל אשר בשעריך ¹⁰ כי ששת ימים עשה יהוה את העם אשר במחנה ¹⁷ ויוצא משה את העם השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר במ לקראת האלהים מן המחנה ויציצבו בתחתית וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום ההר ¹⁸ והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו השבת--ויקדשו ¹¹ כבד את אביך ואת אמך- יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל-למען יארכון ימיו על האדמה אשר יהוה ההר מאד ¹⁹ ויהי קול השפר הולך וחזק מאד אלהיך נתן לך ¹² לא תרצח לא תנאף לא משה ידבר והאלהים יעננו בקול ²⁰ וירד יהוה תגב לא תענה ברעך עד שקר ¹³ לא תחמד על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו אל ראש ההר ויעל משה ²¹ ויאמר יהוה אל ושוורו וחמרו וכל אשר לרעך ¹⁴ וכל העם משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר ונפל ממנו רב ²² וגם הכהנים הנגשים אל יהוה ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה ²³ ויאמר משה ¹⁵ ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ¹⁶ ויאמר משה כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם וקדשתו ²⁴ ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם-- אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לבלתי תחטאו ¹⁷ ויעמוד העם מרחק ומשה לעלת אל יהוה--פן יפרץ בהם ²⁵ וירד משה אל יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל העם ויאמר אלהם

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר ² אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני ³ לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת- ואשר במים מתחת לארץ ⁴ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא--פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים

אתם ראיתם--כי מן השמים דברתי עמכם ¹⁹ לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם ²⁰ מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך ²¹ ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן נזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה ²² ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו

משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה 8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה 9 ויחד יתרו- על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים 10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים 11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם 12 ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים--לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה--לפני האלהים 13 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם-- מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה 18 נבל תבל--גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך 19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים 20 והזהרתה אתה את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון 21 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת-- שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת 22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הנדל יביאו אליך

19 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים--ביום הזה באו מדבר סיני 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר 3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי 5 ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי-- והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ 6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה 8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם 11 והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלשי ירד יהוה לעיני כל העם--על הר סיני 12 והנבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו

הניחו לכם למשמרת עד הבקר ²⁴ ויניחו אתו יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר--קח לא היתה בו ²⁵ ויאמר משה אכלהו היום כי בידך והלכת ⁶ הנני עמד לפניך שם על הצור שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ²⁶ ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא ויעש כן משה לעיני זקני ישראל ⁷ ויקרא שם יהיה בו ²⁷ ויהי ביום השביעי יצאו מן העם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל ללקט ולא מצאו ²⁸ ויאמר יהוה אל משה עד נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אנה מאננתם לשמר מצותי ותורת ²⁹ ראו כי אין ⁸ ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם יהוה נתן לכם השבת--על כן הוא נתן לכם ⁹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה יצא איש ממקמו--ביום השביעי ³⁰ וישבתו העם ומטה האלהים ביד ¹⁰ ויעש יהושע כאשר ביום השביעי ³¹ ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש וחור עלו ראש הגבעה ¹¹ והיה כאשר ירים ³² ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה-- משה ידו--וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו בהוציא אתכם מארץ מצרים ³³ ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר השמש ¹³ ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם לפי חרב ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה כתב זאת ³⁴ כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמהה לפני העדת למשמרת ³⁵ ובני ישראל אכלו את הזמן ארבעים שנה--עד באם אל ארץ נושבת מזבח ויקרא שמו יהוה נסי ¹⁶ ויאמר כי יד על את המן אכלו--עד באם אל קצה ארץ כנען כס יה מלחמה ליהוה בעמלק--מדר דר

³⁶ והעמר עשרית האיפה הוא

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו סין למסעיהם--על פי יהוה ויחנו ברפידים כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים ² ויקח ואין מים לשתת העם ² וירב העם עם משה יתרו חתן משה את צפרה אשת משה--אחר ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תלוחיה ³ ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם--מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה ³ ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא ⁴ ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני ⁵ ויאמר ה--הר האלהים ⁶ ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך--ושני בניה עמה ⁷ ויצא

ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף--בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים 22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים 23 ויבאו מרתה- ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה 24 וילנו העם על משה לאמר מזה נשתה 25 ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו 26 ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו--כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך 27 ויבאו אילמה--ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים

16 ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני-- בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים 2 וילינו (וילנו) כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן--במדבר 3 ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב 4 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא 5 והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום 6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב--וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים 7 ובקר וראיתם את כבוד יהוה

עבד את מצרים ממתנו במדבר 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו--התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום--לא תספו לראתם עוד עד עולם 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו 16 ואתה הרם את מטך ונסה את ירך על הים--ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו 19 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם 20 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה 21 ויש משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים 22 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם 23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם--כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים 24 ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים 25 ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל--כי יהוה נלחם להם במצרים 26 ויאמר יהוה אל משה נסה את ירך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו 27 ויש משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים 28 וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם

15 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים 2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארמננהו 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף 5 תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן 6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב 7 וברב גאוןך תהרס קמיך תשלח חרנך--יאכלמו כקש 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי-- אריק חרבי תורישמו ידי 10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים 11 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא 12 נטית ימינך--תבלעמו ארץ 13 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעוז אל נוה קדשך 14 שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת 15 אז נבהלו אלופי אדום--אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען 16 תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית 17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך--מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו יריך 18 יהוה ימלך לעלם ועד 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים

13 וידבר יהוה אל משה לאמר ² קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל--בארם ובבהמה לי הוא ³ ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ ⁴ היום אתם יצאים בחדש האביב ⁵ והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה ⁶ שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה ⁷ מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר--בכל נבלך ⁸ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים ⁹ והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים ¹⁰ ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה ¹¹ והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה לך ¹² והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים--ליהוה ¹³ וכל פטר חמר תפדה בשוה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה ¹⁴ והיה כי ישאלך בנך מחר--לאמר מה זאת ואמרת אליו--בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים ¹⁵ ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה ¹⁶ והיה לאות על ידכה ולטושפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים ¹⁷ ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה-

14 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים ³ ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר ⁴ וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן ⁵ ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ⁶ ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ⁷ ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו ⁸ ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה ⁹ וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו--על פי החירת לפני בעל צפן ¹⁰ ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה ¹¹ ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים ¹² הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו שמות

לכם¹⁷ ושמרתם את המצות כי בעצם היום יהיה כדברכם³² גם צאנכם גם בקרכם קחו
הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי³³ ותחזק
ושמרתם את היום הזה לדרתים--חקת עולם מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ
¹⁸ בראשן בארבעה עשר יום לאחר בערב כי אמרו כלנו מתים³⁴ וישא העם את בצקו
תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לאחר-- טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על
בערב¹⁹ שבעת ימים--שאר לא ימצא בבתיכם שכמם³⁵ ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו
כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת³⁶ ויהיה
מעדת ישראל--בגר ובאזרח הארץ²⁰ כל נתן את חן העם בעיני מצרים--וישאלום וינצלו
מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו את מצרים³⁷ ויסעו בני ישראל מרעמסס
מצות²¹ ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד
אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם-- מטף³⁸ וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר
ושחטו הפסח²² ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם מקנה כבד מאד³⁹ ויאפו את הבצק אשר
בדם אשר בסף והנעתם אל המשקוף ואל שתי הוציאו ממצרים ענת מצות--כי לא חמץ כי
המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה
איש מפתח ביתו--עד בקר²³ ועבר יהוה לנגף לא עשו להם⁴⁰ ומושב בני ישראל אשר
את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל ישובו במצרים--שליש שנה וארבע מאות שנה
שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן⁴¹ ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי
המשחית לבא אל בתיכם לנגף²⁴ ושמרתם את בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ
הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם²⁵ והיה מצרים⁴² ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם
כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם--כאשר מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים
דבר ושמרתם את העבדה הזאת²⁶ והיה כי לכל בני ישראל לדרתם⁴³ ויאמר יהוה אל
יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא
²⁷ ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח יאכל בו⁴⁴ וכל עבד איש מקנת כסף--ומלתה
על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים אתו אז יאכל בו⁴⁵ תושב ושכיר לא יאכל
ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו²⁸ וילכו בו⁴⁶ בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית
ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה מן הבשר חוצה ועצם לא תשבירו בו⁴⁷ כל
ואהרן כן עשו²⁹ ויהי בחצי הלילה ויהוה עדת ישראל יעשו אתו⁴⁸ וכי יגור אתך גר
הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה ועשה פסח ליהוה--המול לו כל זכר ואז יקרב
הישוב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל
הבור וכל בכור בהמה³⁰ ויקם פרעה לילה בו⁴⁹ תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר
הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה בתוכם⁵⁰ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה
במצרים כי אין בית אשר אין שם מת³¹ ויקרא יהוה את משה ואת אהרן כן עשו⁵¹ ויהי בעצם
למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ
עמי--גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את מצרים--על צבאתם

25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת
ועשינו ליהוה אלהינו 26 וגם מקננו ילך עמנו
לא תשאר פרסה-- כי ממנו נקח לעבד את יהוה
אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד
באנו שמה 27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
אבה לשלחם 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי
השמר לך אל תספ ראות פני-- כי ביום ראתך
פני תמות 29 ויאמר משה כן דברת לא אסף
עוד ראות פניך

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד
אביא על פרעה ועל מצרים-- אחרי כן ישלח
אתכם מזה כשלחו-- כלה גרש יגרש אתכם
מזה 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת
רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב
3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש
משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי
פרעה ובעיני העם 4 ויאמר משה כה אמר
יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים
5 ומת כל בכור בארץ מצרים-- מבכור פרעה
הישוב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר
הרחים וכל בכור בהמה 6 והיתה צעקה גדלה
בכל ארץ מצרים אשר כמדהו לא נהיתה וכמדהו
לא תסף 7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב
לשנו למאיש ועד בהמה-- למען תדעון אשר
יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל 8 וירדו כל
עבדיך אלה אלי והשתחויו לי לאמר צא אתה
וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא
מעם פרעה בחרי אף 9 ויאמר יהוה אל משה
לא ישמע אליכם פרעה-- למען רבות מופתי
בארץ מצרים 10 ומשה ואהרן עשו את כל
המפתים האלה-- לפני פרעה ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו

את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ³⁰ ואתה ועבדיך ידעתי-- כי יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טרם תיראון מפני יהוה אלהים³¹ והפשטה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשטה נא הגברים ועבדו את יהוה-- כי אתה אתם גבעל³² והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה¹² ויאמר הנה³³ ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה³⁴ וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת-- ויסף לחטא ויכבד לכו הוא ועבדיו³⁵ ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו² ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתני בם וידעתם כי אני יהוה³ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני⁴ כי אם מאן אתה לשלח את עמי-- הנני מביא מחר ארבה בנבלך⁵ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה⁶ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה⁷ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש-- שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים⁸ ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים⁹ ויאמר משה

בנערינו ובזקנינו גלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו גלך-- כי חג יהוה לנו¹⁰ ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טרם תיראון מפני יהוה אלהים³¹ והפשטה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשטה נא הגברים ועבדו את יהוה-- כי אתה אתם גבעל³² והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה¹² ויאמר הנה³³ ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה³⁴ וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת-- ויסף לחטא ויכבד לכו הוא ועבדיו³⁵ ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו² ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתני בם וידעתם כי אני יהוה³ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני⁴ כי אם מאן אתה לשלח את עמי-- הנני מביא מחר ארבה בנבלך⁵ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה⁶ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה⁷ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש-- שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים⁸ ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים⁹ ויאמר משה

משה הנה אנכי יוצא מעמך והערתני אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה ³⁰ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה ³¹ ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד ³² ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם

¹⁷ עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם ¹⁸ הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאוד אשר לא היה כמוהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה ¹⁹ ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה--וירד עליהם הברד ומתו ²⁰ הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה--הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים ²¹ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה--ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה ²² ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה--בארץ מצרים ²³ ויש משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים ²⁴ ויהי ברד--ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאוד--אשר לא היה כמוהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי ²⁵ ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר ²⁶ רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל--לא היה ברד ²⁷ וישלח פרעה ויקרא למשה ולאחריו ויאמר אליהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים ²⁸ העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד ²⁹ ויאמר אליו משה כצאתי

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני ² כי אם מאן אתה לשלח ועורך מחזיק בם ³ הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן--דבר כבד מאוד ⁴ והפלה יהוה--בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר ⁵ וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה--בארץ ⁶ ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד ⁷ וישלח פרעה--והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה ⁹ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת--בכל ארץ מצרים ¹⁰ ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה ¹¹ ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה--מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים ¹² ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה ¹³ ויאמר יהוה אל משה

אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשנות מים מן היאר ויהי הדרם בכל ארץ מצרים 22 ויעשו כן חרשמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת 24 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשנות כי לא יכלו לשנות ממימי היאר 25 וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני 2 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך--בצפרדעים 3 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מוטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריד ובמשארותיך 4 ובכח ובעמך ובכל עבדיך--יעלו הצפרדעים 5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ירך במטף על הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים 6 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים 7 ויעשו כן החרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים 8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה 9 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשאננה 10 ויאמר למחר ויאמר כדברך--למען תדע כי אין כיהוה אלהינו 11 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשאננה 12 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה 13 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים

מן החצרת ומן השדת 14 ויצברו אתם חמרם ותבאש הארץ 15 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה 16 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטף וחק את עפר הארץ והיה לכןם בכל ארץ מצרים 17 ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותחי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים 18 ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותחי הכנם באדם ובבהמה 19 ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה 20 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה--הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני 21 כי אם אינך משלח את עמי--הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה 22 והפילתי ביום ההוא את ארץ נשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב--למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ 23 ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה 24 ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב 25 ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם--בארץ 26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם--ולא יסקלנו 27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו 28 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר--רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי 29 ויאמר

אלה משפחת שמעון 16 ואלה שמות בני לוי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים לתלדתם--גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי גדלים 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנשתי את שבע ושלושים ומאת שנה 17 בני גרשון לבני ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם ושמעי למשפחתם 18 ובני קהת--עמרם ויצהר 6 ויעש משה ואהרן--כאשר צוה יהוה אתם כן וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלושים עשו 7 ומשה בן שמונים שנה ואהרן בן שלש ומאת שנה 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה ושמנים שנה--בדברם אל פרעה 8 ויאמר יהוה משפחת הלוי לתלדתם 20 ויקח עמרם את אל משה ואל אהרן לאמר 9 כי ידבר אלכם יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן משה ושני חיי עמרם שבע ושלושים ומאת שנה קח את מטך והשלך לפני פרעה--יהי לתנין 21 ובני יצהר--קרח ונפנ וזכרי 22 ובני עזיאל-- 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר מישאל ואלצפן וסתרי 23 ויקח אהרן את צוה יהוה וישלך אהרן את מטתו לפני פרעה אלישבע בת עמינדב אחות נחשון--לו לאשה ולפני עבדיו--ויהי לתנין 11 ויקרא גם פרעה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי איתמר 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף מצרים בלהטיהם--כן 12 וישליכו איש מטתו אלה משפחת הקרחי 25 ואלעזר בן אהרן לקח ויהיו לתנינים ויבלע משה אהרן את מטתם לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר אלה ראשי אבות הלויים--למשפחתם 26 הוא 14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה אהרן ומשה--אשר אמר יהוה להם הוציאו את מאן לשלח העם 15 לך אל פרעה בבקר הנה בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם 27 הם יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה--בארץ מצרים שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר יהוה הנה אנכי מכח במטה אשר בידי על אליך 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך 2 אתה תדבר את כל אשר אצוץ ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים 4 ולא ישמע אלהם ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי

שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו-- בידם להתרגנו 22 וישב משה אל יהוה ויאמר פן יפגענו בדבר או בחרב 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר 7 לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים-- כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן 8 ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם-- לא תגרעו ממנו כי נרפים הם-- על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן 11 אתם לכו קחו מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר 12 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן 14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כלייתם חקכם ללבן כתמול שלשם-- גם תמול גם היום 15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך 16 תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו 19 ויראו שטרי בני ישראל אתם-- ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה 21 ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב

בידם להתרגנו 22 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה-- למה זה שלחתני מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר 7 לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים-- כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן 8 ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם-- לא תגרעו ממנו כי נרפים הם-- על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן 11 אתם לכו קחו מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר 12 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן 14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כלייתם חקכם ללבן כתמול שלשם-- גם תמול גם היום 15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך 16 תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו 19 ויראו שטרי בני ישראל אתם-- ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה 21 ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב

ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה ² ויאמר אליו יהוה מזה (מה זה) בידך ויאמר מטה ³ ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו ⁴ ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו ⁵ למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלתי אבתם אלתי אברהם אלתי יצחק ואלתי יעקב ⁶ ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג ⁷ ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו ⁸ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון--והאמינו לקל האת האחרון ⁹ והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך--ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת ¹⁰ ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי ¹¹ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור--הלא אנכי יהוה ¹² ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר ¹³ ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח ¹⁴ ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי--ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו ¹⁵ ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון ¹⁶ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה

תהיה לו לאלהים ¹⁷ ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת ¹⁸ וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום ¹⁹ ויאמר יהוה אל משה במדיון לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך ²⁰ ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו ²¹ ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם ²² ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל ²³ ואמר אליך שלח את בני יועבדני ותמאן לשלחו--הנה אנכי הרג את בנך בכרך ²⁴ ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש המיתו ²⁵ ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותנע לרנגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי ²⁶ וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת ²⁷ ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדבר וילך ויפגשו בהר האלהים--וישק לו ²⁸ ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו ²⁹ וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל ³⁰ וידבר אהרן--את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם ³¹ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקרו וישתחוו

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלתי ישראל שלח את עמי ויחנו לי במדבר ² ויאמר פרעה--מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח ³ ויאמרו אלתי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך

17 ויבאו הרעים ויגדשו ויקם משה ויושען והאמרי והפרזי והחתי והיבوسی 9 ועתה הנח וישק את צאנם 18 ותבאנה אל רעואל אביהן צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את ויאמר מדוע מהרתן בא היום 19 ותאמרן-- הלחץ אשר מצרים לחצים אתם 10 ועתה איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני לנו וישק את הצאן 20 ויאמר אל בנותי ואיו ישראל ממצרים 11 ויאמר משה אל האלהים למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את 21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בני ישראל ממצרים 12 ויאמר כי אהיה עמך בתו למשה 22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את כי אמר--גר הייתי בארץ נכריה 23 ויהי בימים העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה 24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב 25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו--כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש--מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל 3 ויאמר משה--אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה-- ויאמר הנני 5 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך--כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא 6 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים 7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו 8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ שובבה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש--אל מקום הכנעני והחתי תלכו ריקם 22 ושאלה אשה משכנתה ומגרת

שמות

22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד
היארה תשליכהו וכל הבת תחיון

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי
2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב
הוא ותצפנהו שלשה ירחים 3 ולא יכלה עוד
הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחומר
ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על
שפת היאר 4 ותצב אחתו מרחק לדעה מה
יעשה לו 5 ותדר בת פרעה לרחץ על היאר
ונערתייה הלכת על יד היאר ותרא את התבה
בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה 6 ותפתח
ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו-
ותאמר מילדי העברים זה 7 ותאמר אחתו אל
בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן
העברית ותינק לך את הילד 8 ותאמר לה בת
פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד
9 ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה
והינקתו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה
הילד ותניקהו 10 ויגדל הילד ותבאנהו לבת
פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר
כי מן המים משיתתו 11 ויהי בימים ההם ויגדל
משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש
מצרי מכה איש עברי מאחיו 12 ויפן כה וכה
וירא כי אין איש ויך את המצרי וישמנהו בחול
13 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים
נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך 14 ויאמר
מו שמך לאיש שר ושפט עלינו-הלחגני אתה
אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה
ויאמר אכן נודע הדבר 15 וישמע פרעה את
הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר
16 ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה
ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו 2 ראובן שמעון לוי
ויהודה 3 יששכר זבולן ובנימן 4 דן ונפתלי
גד ואשר 5 ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב--
שבעים נפש ויוסף היה במצרים 6 וימת יוסף
וכל אחיו וכל הדור ההוא 7 ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ויעצמו--במאד מאד ותמלא
הארץ אתם 8 ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף 9 ויאמר אל עמו הנה
עם בני ישראל--רב ועצום ממנו 10 הבה
נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן
הארץ 11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה--את פתם
ואת רעמסס 12 וכאשר יענו אתו כן ירבה
וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל 13 ויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרך 14 וימררו את
חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל
עבדה בשדה--את כל עבדתם אשר עבדו
בהם בפרך 15 ויאמר מלך מצרים למילדת
העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית
פועה 16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן
על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת
הוא וחיה 17 ותיראן המילדת את האלהים ולא
עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחייין
את הילדים 18 ויקרא מלך מצרים למילדת
ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחייין את
הילדים 19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא
כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בשרם
תבוא אלהן המילדת וילדו 20 וייטב אלהים
למילדת וירב העם ויעצמו מאד 21 ויהי כי
יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים

18 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו
לך לעבדים 19 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו
כי התחת אלהים אני 20 ואתם חשבתם עלי
רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום
הזה להחית עם רב 21 ועתה אל תיראו--אנכי
אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר
על לבם 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית
אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים 23 וירא יוסף
לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה--
ילדו על ברכי יוסף 24 ויאמר יוסף אל אחיו
אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה
אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע
לאברהם ליצחק וליעקב 25 וישבע יוסף את
בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמתי מזה 26 וימת יוסף בן מאה
ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים

וברם ענבים סותה ¹² חכלילי עינים מיין ולבן **50** ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק
 שנים מחלב ¹³ זבולן לחוף ימים ישכן והוא לו ² ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט
 לחוף אנית וירכתו על צידן ¹⁴ יששכר חמר את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל ³ וימלאו
 גרם--רבץ בין המשפטים ¹⁵ וירא מנחה כי לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים
 טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי ויבכו אתו מצרים שבעים יום ⁴ ויעברו ימי
 למס עבד ¹⁶ דן ירין עמו--כאחד שבטי ישראל בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם
¹⁷ יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח-- נא מצאתי חן בעיניכם--דברו נא באזני פרעה
 הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור ¹⁸ לישועתך לאמר ⁵ אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת--
 קויתי יהוה ¹⁹ גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב--בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה
 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי--
 נפתלי אילה שלחה--הנתן אמרי שפר ²² בן ואשובה ⁶ ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך
 פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי כאשר השביעך ⁷ ויעל יוסף לקבר את אביו
 שור ²³ וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל
²⁴ ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי זקני ארץ מצרים ⁸ וכל בית יוסף ואחיו ובית
 אביר יעקב משם רעה אבן ישראל ²⁵ מאל אביו רק טפם וצאנם ובקדם--עזבו בארץ גשן
 אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים ⁹ ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה
 מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים כבד מאד ¹⁰ ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר
 ורחם ²⁶ ברכת אביך נברו על ברכת הורי עד הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד
 תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד ויעש לאביו אבל שבעת ימים ¹¹ וירא יושב
 נזיר אחיו ²⁷ בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד הארץ הכנעני את האבל בנרן האטד ויאמרו
 ולערב יחלק שלל ²⁸ כל אלה שבטי ישראל אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל
 שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך מצרים אשר בעבר הירדן ¹² ויעשו בניו לו--
 אותם--איש אשר כבדו ברכו ברכו אתם ²⁹ ויצו כן כאשר צום ¹³ וישאו אתו בניו ארצה כנען
 אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי--קברו ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה
 אתי אל אבתי אל המערה--אשר בשדה עפרון אברהם את השדה לאחוזת קבר מאת עפרון
 החתי ³⁰ במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא ¹⁴ וישב יוסף מצרימה
 על פני ממרא--בארץ כנען אשר קנה אברהם הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו
 את השדה מאת עפרון החתי--לאחוזת קבר אחרי קברו את אביו ¹⁵ ויראו אחי יוסף כי מת
 אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו
 שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה ³² מקנה השדה והמערה אשר
 בו מאת בני חת ³³ ויכל יעקב לצות את בניו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר
 ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו ¹⁷ כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
 וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברים אליו

אנכי אעשה כדברך ³¹ ויאמר השבעה לי-- וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו--את מנשה ואת אפרים ² ויגד ליעקב--ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה ³ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלזו בארץ כנען ויברך אתי ⁴ ויאמר אלי הנני מפרך והרבייתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחרריך--אחות עולם ⁵ ועתה שני בנך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה--לי הם אפרים ומנשה--כראובן ושמעון יהיו לי ⁶ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ⁷ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרתה הוא בית לחם ⁸ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ⁹ ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם ¹⁰ ועיני ישראל כברו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם ¹¹ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך ¹² ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה ¹³ ויקח יוסף את שניהם--את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו ¹⁴ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור ¹⁵ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק--האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה ¹⁶ המלאך הגאל אתי

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים ² הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ³ ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני--יתר שאת ויתר עז ⁴ פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה ⁵ שמעון ולוי אחים--כלי חמס מכרתיהם ⁶ בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור ⁷ ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל ⁸ יהודה אתה יודוך אחיך--ידך בערף איביך וישתחו לך בני אביך ⁹ גור אריה יהודה מיטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקחת עמים ¹¹ אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי ויצאנם ובקרום וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך--גם אנחנו גם אבותינו 4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיד באו אליך 6 ארץ מצרים לפניך הוא--במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיד ישבו בארץ גשן--ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייד 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה 11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס--כאשר צוה פרעה 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו--לחם לפי הטף 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב 14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם--אם אפס כסף 17 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה

הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם וצאנם ובקרום וכל אשר להם באו מארץ כנען ויהנם בארץ גשן 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך--גם אנחנו גם אבותינו 4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיד באו אליך 6 ארץ מצרים לפניך הוא--במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיד ישבו בארץ גשן--ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייד 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה 11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס--כאשר צוה פרעה 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו--לחם לפי הטף 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב 14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם--אם אפס כסף 17 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה

שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו-- לדרך ²⁴ וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרנזו בדרך ²⁵ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם ²⁶ ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפן לבו כי לא האמין להם ²⁷ וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם ²⁸ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות

46 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארזה שבע ויזבח וזבחים לאלהי אביו יצחק ² ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני ³ ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם ⁴ אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך ⁵ ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו ⁶ ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו ⁷ בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו--הביא אתו מצרימה ⁸ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן ⁹ ובני ראובן--חנוך ופלוז וחצרן וקרמי ¹⁰ ובני שמעון ימואל וימין ואהד--ויכין וצחר ושאוול בן הכנענית ¹¹ ובני לוי--גרשון קהת ומררי ¹² ובני יהודה ער ואונן ושלח--ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול ¹³ ובני יששכר--תולע ופוז ויוב ושמרון ¹⁴ ובני זבולון--סרד ואלון ויחלאל ¹⁵ אלה בני

לאה אשר ילדה ליעקב בפרץ ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש ¹⁶ ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי ¹⁷ ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה--ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל ¹⁸ אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש ¹⁹ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין ²⁰ ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כחן אן--את מנשה ואת אפרים ²¹ ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד ²² אלה בני רחל אשר ילד ליעקב--כל נפש ארבעה עשר ²³ ובני דן חשים ²⁴ ובני נפתלי--יחצאל וגוני ויצר ושלם ²⁵ אלה בני בלחה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה ²⁶ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב--כל נפש ששים ושש ²⁷ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים ²⁸ ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן ²⁹ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צוואריו ויבך על צוואריו עוד ³⁰ ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראיתי את פניך כי עודך חי ³¹ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי ³² והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקדם וכל אשר להם הביאו ³³ והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ³⁴ ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה--גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן

זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם ואביו אהבו 21 ותאמר אל עבדיך הורדהו אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם אלי ואשימה עיני עליו 22 ונאמר אל אדני 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו שנים אשר אין חריש וקציר 7 וישלחני אלהים ומת 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות הקטן אתכם--לא תספון לראות פני 24 ויהי לכם לפליטה גדלה 8 ועתה לא אתם שלחתם כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו--את דברי אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה אדני 25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל 9 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו--כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו 27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה 29 ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון--והורדתם את שיבתי ברעה שאלה (Sheol h7585) 30 ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו 31 והיה כראותו כי אין הנער--ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו--שאלה (Sheol h7585) 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים 33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער--עבד לאדני והנער יעל עם אחיו 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי

45 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו 2 ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבחלו מפניו 4 ויאמר יוסף אל אחיו נשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה

האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף הבית ²⁰ ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר ³ הבקר לשבר אכל ²¹ ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה אור והאנשים שלחו המה וחמריהם ⁴ הם יצאו את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על כספנו במשקל ונשב אתו בידנו ²² וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה ⁵ הלוא שם כספנו באמתחתינו ²³ ויאמר שלום לכם זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם הרעתם אשר עשיתם ⁶ וישנם וידבר אלהם מטמון באמתחתים--כספכם בא אלי ויוצא את הדברים האלה ⁷ ויאמרו אליו--למה אלהם את שמעון ²⁴ ויבא האיש את האנשים ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מעשות כדבר הזה ⁸ הן כסף אשר מצאנו מספוא לחמריהם ²⁵ ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב ⁹ אשר ²⁶ ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני בידם הביתה וישתחוו לו ארצה ²⁷ וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם--העודנו חי ²⁸ ויאמרו שלום לעבדך לאבינו--עודנו חי ויקדו וישתחו (וישתחו) ויפתחו איש אמתחתו ¹² ויחפש--בגדול החל ²⁹ וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ¹³ ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו ויאמר אלהים יחנך בני ³⁰ וימהר יוסף כי העירה ¹⁴ ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה ³¹ וירחץ פניו ויצא ויתאפק-- ויאמר שימו לחם ³² וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם--כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים ³³ וישבו לפניו--הבכר כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו ³⁴ וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו

44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו ² ואת גביעי

וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם 4 אם אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם ישך משלח את אחינו אתנו--נדרה ונשברה כן 26 וישאו את שברם על חמריהם וילכו לך אכל 5 ואם אינך משלח לא נרד כי האיש משם 27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם לחמרו--במלון וירא את כספו והנה הוא בפי 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי--להניד לאיש אמתחתו 28 ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם העוד לכם אח 7 ויאמרו שאול שאל האיש הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו 29 ויבאו לכם אח וננד לו על פי הדברים האלה הידוע אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את נדע--כי יאמר הורידו את אחיכם 8 ויאמר כל הקרת אתם לאמר 30 דבר האיש אדני יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי--הארץ אתנו--קשות ויתן אתנו כמרגלים את ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם הארץ 31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו אתה גם שפנו 9 אנכי אערבנו--מידי תבקשנו מרגלים 32 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען לך כל הימים 10 כי לולא התמהמהנו--כי 33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע עתה שבנו זה פעמים 11 ויאמר אלהם ישראל כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת אביהם אם כן אפוא זאת עשו--קחו מזמורת רעבון בתיכם קחו ולכו 34 והביאו את אחיכם הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים צרי ומעט דבש נכאת ולט בשנים ושקדים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב 35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם המה ואביהם--וייראו 36 ויאמר אלהם יעקב אביהם 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה 37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך 15 ויקחו האנשים את המנחה וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף 16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה) (Sheol h7585) 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף 18 וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים--להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו 19 ויגשו אל

43

והרעב כבד בארץ 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל 3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש

יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי על הארץ--הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה 7 וירא יוסף 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ בכל ארץ מצרים 47 ותעש הארץ בשבע שני כנען לשבר אכל 8 ויכר יוסף את אחיו והם השבע--לקמצים 48 ויקבץ את כל אכל שבע לא הכרהו 9 ויזכר יוסף--את החלמות אשר שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה את ערות הארץ באתם 10 ויאמרו אליו לא 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד--עד אדני ועבדיך באו לשבר אכל 11 כלנו בני איש כי חדל לספר כי אין מספר 50 וליוסף ילד שני אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו 12 ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם אסנת בת פוטי פרע כהן און 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי 52 ואת שם השני קרא אפרים את אבינו היום והאחד איננו 14 ויאמר אלהם כי הפרני אלהים בארץ עניי 53 ותכלינה שבע יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר--מרגלים שני השבע אשר היה בארץ מצרים 54 ותחלינה אתם 15 בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה 16 שלחו מכם רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו לחם 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם דבריהם האמת אתכם ואם לא--חי פרעה כי אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים מרגלים אתם 17 ויאסף אתם אל משמר שלשת לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו 56 והרעב ימים 18 ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא 19 אם אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ כנים אתם--אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם מצרים 57 וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ

42 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו 2 ויאמר--הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות 3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען 6 ויוסף הוא השליט

ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם הוא 27 ושבע הפרות הרקות והרעת העלת את חלמו ואין פותר אותם לפרעה 9 וידבר אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני שדפות הקדים--יהיו שבע שני רעב 28 הוא מזכיר היום 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים אתי במשמר בית שר הטבחים--אתי ואת שר עשה הראה את פרעה 29 הנה שבע שנים באות-האפים 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא-שבע גדול בכל ארץ מצרים 30 וקמו שבע שני איש כפתרון חלמו חלמו 12 ושם אתנו נער רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר וכלה הרעב את הארץ 31 ולא יודע השבע לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר 13 ויהי בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני הוא מאד 32 ועל השנות החלום אל פרעה ואתו תלה 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף פעמים--כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא האלהים לעשתו 33 ועתה ירא פרעה איש אל פרעה 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום נכון וחכם וישיתתו על ארץ מצרים 34 יעשה חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ תשמע חלום לפתר אתו 16 ויען יוסף את פרעה מצרים בשבע שני השבע 35 ויקבצו את כל לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמך תחת יד פרעה אכל בערים--ושמרו 36 והיה על שפת היאר 18 והנה מן היאר עלת שבע האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות 37 וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה--איש בכל ארץ מצרים לרע 20 ותאכלנה הפרות אחר הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נכון הרקות והרעות--את שבע הפרות הראשנות אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נכון הבריאות 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי וחכם כמוך 40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ישק כל עמי רק הכסא אנדל ממך 41 ויאמר ואיקץ 22 וארא בחלמי והנה שבע שבלים פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ עלת בקנה אחד--מלאות וטבות 23 והנה שבע מצרים 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן שבלים צנמות דקות שדפות קדים--צמחות אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם אחריהם 24 ותבלען השבלים הרקת את שבע רבד הזהב על צוארו 43 וירכב אתו במרכבת השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתן אתו מגיד לי 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה על כל ארץ מצרים 44 ויאמר פרעה אל יוסף אחד הוא את אשר האלהים עשה הניד לפרעה אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע רגלו--בכל ארץ מצרים 45 ויקרא פרעה שם

בגדו אצלי וינס החוצה ¹⁹ ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו ²⁰ ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר--מקום אשר אסורי (אסירי) המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר ²¹ ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר ²² ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה ²³ אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח

40 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה--לאדניהם למלך מצרים ² ויקצף פרעה על שני סריסיו--על שר המשקים ועל שר האופים ³ ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים--אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם ⁴ ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם--וישרת אתם ויהיו ימים במשמר ⁵ ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד--איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר ⁶ ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים ⁷ וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו--לאמר מדוע פניכם רעים היום ⁸ ויאמרו אליו--חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים--ספרו נא לי ⁹ ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו--בחלומי והנה גפן לפני ¹⁰ ובגפן שלשה שרינים והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים ¹¹ וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה ¹² ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרנים--שלשת ימים הם ¹³ בעוד שלשת ימים

ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית עשה לי עבדך ויחר אפו ¹⁴ כי אם זכרתי אתך כאשר ייטב יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר--מקום אשר אסורי (אסירי) המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר ¹⁵ כי גנב גנבתי מארץ הסהר ²¹ ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר ²² ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה ²³ אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח

41 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר ² והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריות בשר ותרעינה באחו ³ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר ⁴ ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת בחלומי והנה גפן לפני ¹⁰ ובגפן שלשה שרינים והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים ¹¹ וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה ¹² ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרנים--שלשת ימים הם ¹³ בעוד שלשת ימים

ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך **39** ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר
תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד
לו לאשה ¹⁵ ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי הישמעאלים אשר הורדהו שמה ² ויהי יהודה
כסתה פניה ¹⁶ ויש אליה אל הדרך ויאמר את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו
הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא המצרי ³ וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר
ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי ¹⁷ ויאמר הוא עשה יהוה מצליח בידו ⁴ וימצא יוסף חן
אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש
תתן ערבון עד שלחך ¹⁸ ויאמר מה הערבון לו נתן בידו ⁵ ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל
אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי
אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו בנלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו--
¹⁹ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה ²⁰ וישלח יהודה את גדי העזים
ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה ⁷ ויהי
ולא מצאה ²¹ וישאל את אנשי מקמה לאמר אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את
איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי ⁸ וימאן--
לא היתה בזה קדשה ²² וישב אל יהודה ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי
ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו ⁹ איננו
היתה בזה קדשה ²³ ויאמר יהודה תקח לה פן גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה
נהיה לבזו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה
מצאתה ²⁴ ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים ¹⁰ ויהי
לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה
ויאמר יהודה הוציאנה ותשרף ²⁵ הוא מוצאת לשכב אצלה להיות עמה ¹¹ ויהי כהיום הזה
והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי
לו אנכי הרה ותאמר הכר נא--למי החתמת הבית שם--בבית ¹² ותתפשטהו בבגדו לאמר
והפתילים והמטה האלה ²⁶ ויכר יהודה ויאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה
צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ¹³ ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה
ולא יסף עוד לדעתה ²⁷ ויהי בעת לדתה והנה ¹⁴ ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר
תאומים בבטנה ²⁸ ויהי בלדתה ויתן יד ותקח ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי
המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא לשכב עמי ואקרא בקול גדול ¹⁵ ויהי כשמעו
ראשנה ²⁹ ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס
ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ויצא החוצה ¹⁶ ותנח בגדו אצלה עד בוא
³⁰ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא אדניו אל ביתו ¹⁷ ותדבר אליו כדברים האלה
לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו--לצחק בי ¹⁸ ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב

שמו זרח

11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר 12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם 13 ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם-- לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני 14 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה 15 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש 16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הנידה נא לי איפה הם רעים 17 ויאמר האיש נסעו מזה--כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן 18 ויראו אתו מרחק ובטרום יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו 19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה--בא ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתי 21 וישמע ראובן ויצלחו מידם ויאמר לא נכנו נפש 22 ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם--השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו 23 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו 24 ויקחהו--וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים 25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט--הולכים להוריד מצרימה 26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו 27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו 28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש עד איש עדלמי ושמו חירה 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה 3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר 7 ויהי ער בכור יהודה--רע בעיני יהוה וימתהו יהוה 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו 10 וידע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני--כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה 12 וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי--תמנתה 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף

עשו ותלד לאלפיז את עמלק אלה בני עדה חשם וימלך תחתיו הדרד בן בדרד המכה את אשת עשו ¹³ ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה מדין בשדה מואב ושם עירו עוית ³⁶ וימת הדרד ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו ¹⁴ ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון--אשת וימלך תחתיו שאל מרחבות הנהר ³⁸ וימת עשו ותלד לעשו את יעיש (יעוש) ואת יעלם שאל וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור ³⁹ וימת ואת קרח ¹⁵ אלה אלופי בני עשו בני אליפז בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדרד ושם בכור עשו--אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת אלוף קנז ¹⁶ אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה ¹⁷ ואלה בני רעואל בן עשו--אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום--אלה בני בשמת אשת עשו ¹⁸ ואלה בני אהליבמה אשת עשו--אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה--אשת עשו ¹⁹ אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום ²⁰ אלה בני שעיר החרי ישיבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה ²¹ ודרשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום ²² ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע ²³ ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ²⁴ ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו ²⁵ ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה ²⁶ ואלה בני דישן--חמורן ואשבן ויתרן וכרן ²⁷ אלה בני אצר--בלהן וזעון ועקן ²⁸ אלה בני דישן עוז וארן ²⁹ אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה ³⁰ אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר ³¹ ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום--לפני מלך מלך לבני ישראל ³² וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה ³³ וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה ³⁴ וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני ³⁵ וימת

37 וישב יעקב בארץ מגורי אביו--בארץ כנען ² אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם ³ וישראל אהב את יוסף מכל בניו--כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ⁴ ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו--וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם ⁵ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו ⁶ ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי ⁷ והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי ⁸ ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתי ועל דבריו ⁹ ויחלם עוד חלום ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ¹⁰ ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה

בברחך מפני עשו אחיך 2 ויאמר יעקב אל לחם 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה--הוא ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם ויש אהלה מהלאה למנדל עדר 22 ויהי בשכן 3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי 4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון 24 בני ייטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם 5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב 6 ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען--הוא בית אל יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע-- הוא וכל העם אשר עמו 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו 8 ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אותו 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה--גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו 12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק--לך אתגנה ולזרעך אחריו אתן את הארץ 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אותו 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו--מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים--בית אל 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה 17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית

36 ואלה תלדות עשו הוא אדום 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אחליבמה בת ענה בת צבעון החתי 3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות 4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל 5 ואחליבמה ילדה את יעיש (יעוש) ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען 6 ויקח עשו את נשיו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו 7 כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם--מפני מקניהם 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום 9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו 11 ויהיו בני אליפז--תימן אומר צפו ונעתם וקנז 12 ותמנע היתה פילגש לאליפז בן

אשר אבא אל אדני שעירה ¹⁵ ויאמר עשו-- אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו ¹⁵ אך בזאת אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני ¹⁶ וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה ¹⁷ ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות ¹⁸ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר ¹⁹ ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם--במאה קשיטה ²⁰ ויצב שם מזבח ויקרא לו--אל אלהי ישראל

34 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ ² וירא אתה שכם בן חמור החוי--נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה ³ ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער ⁴ ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה ⁵ ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם ⁶ ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו ⁷ ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה ⁸ וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם--תנו נא אתה לו לאשה ⁹ והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם ¹⁰ ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם--שבו וסחרוה והאחזו בה ¹¹ ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן ¹² הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה ¹³ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה--וידברו אשר טמא את דינה אחתם ¹⁴ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה--לתת את אחתנו לאיש

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח--לאל הנראה אליך

עמך ¹⁰ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות ¹¹ הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו--פן יבוא והכני אם על בני ¹² ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב ¹³ וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה--לעשו אחיו ¹⁴ עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים ¹⁵ גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה ¹⁶ ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר ¹⁷ ויצו את הראשון לאמר כי יפגושך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך ¹⁸ ואמרת לעבדך ליעקב--מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו ¹⁹ ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו ²⁰ ואמרתם--גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני ²¹ ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה ²² ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יב ²³ ויקם--ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו ²⁴ ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר ²⁵ וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבק עמו ²⁶ ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני ²⁷ ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב ²⁸ ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך--כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם

33 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות ² וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים ³ והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו ⁴ וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו וישקו ויבכו ⁵ וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר--הילדים אשר חנן אלהים את עבדך ⁶ ותנשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין ⁷ ותגש גם לאה וילדיה וישתחו וואחר נגש יוסף ורחל--וישתחו ⁸ ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פנשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני ⁹ ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך ¹⁰ ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים--ותרצני ¹¹ קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח ¹² ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך ¹³ ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן ¹⁴ יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד

לבית אביך למה נגבת את אלהי ³¹ ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי--כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי ³² עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה--נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל נגבתם ³³ ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות-- ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל ³⁴ ורחל לקחה את התרפים ותשמן בכר הנמל--ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא ³⁵ ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים ³⁶ ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי ³⁷ כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך-- שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו

32 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים ² ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים ³ וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום ⁴ ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה ⁵ ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך ⁶ וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו ⁷ ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים--לשני מחנות ⁸ ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו--והיה המחנה הנשאר לפליטה ⁹ ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך--ואיטיבה שם על הגל ⁴⁷ ויקרא לו לבן יגר שהדותא

הנותרת 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח-- יעקב ואמר הנני 12 ויאמר שא נא עניך וראה ולזו וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות--מחשף כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים הלבן אשר על המקלות 38 ויצג את המקלות וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך אשר פצל ברהטים בשקתות המים--אשר 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן ויחמנה בבאן אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ לשתות 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הזאת ושוב אל ארץ מולדתך 14 ותען רחל הצאן עקדים נקדים וטלאים 40 והכשבים ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בבית אבינו 15 הלוא נכריות נחשבנו לו כי בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן 41 והיה בכל יחם הצאן המקשרות העשר אשר הציל אלהים מאבינו--לנו הוא ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים-- ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך-- לייחמנה במקלות 42 ובהעטיפי הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו--עשה את כל הכבד הזה 2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום 3 ויאמר יהיה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו 5 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי 6 ואתנה ידעת כי בכל כחי עבדתי את אביכן 7 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך--וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך--וילדו כל הצאן עקדים 9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום--

לגזו את צאנו ותננב רחל את התרפים אשר לאביה 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי--על בלי הגיד לו כי ברח הוא 21 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הגלעד 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמור לך פן תדבר עם יעקב--מטוב עד רע 25 וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהליו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד 26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותננב את לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב 27 למה נחבאת לברח ותננב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור 28 ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמור לך מדבר עם יעקב--מטוב עד רע 30 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה

ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון ³⁴ ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילודה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי ³⁵ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה--על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי ² ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן ³ ותאמר הנה אמותי בלחה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה ⁴ ותתן לו את בלחה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב ⁵ ותהר בלחה ותלד ליעקב בן ⁶ ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן ⁷ ותהר עוד--ותלד בלחה שפחת רחל בן שני ליעקב ⁸ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי--גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי ⁹ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה ¹⁰ ותלד זלפה שפחת לאה--ליעקב בן ¹¹ ותאמר לאה בנד (בא נד) ותקרא את שמו נד ¹² ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב ¹³ ותאמר לאה--באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר ¹⁴ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנד ¹⁵ ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנד ¹⁶ ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא ¹⁷ וישמע

אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי ¹⁸ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ¹⁹ ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב ²⁰ ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זכר טוב--הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון ²¹ ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה ²² ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה ²³ ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי ²⁴ ותקרא את שמו יוסף לאמר יספ יהוה לי בן אחר ²⁵ ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכח אל מקומי ולארצי ²⁶ תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן--ואלכח כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך ²⁷ ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך ²⁸ ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה ²⁹ ויאמר אליו--אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי ³⁰ כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי--לבייתי ³¹ ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה--אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר ³² אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי ³³ וענתה כי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים--נגוב הוא אתי ³⁴ ויאמר לבן הן לו יהי כדברך ³⁵ ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו ³⁶ וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן-

יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי ¹⁷ ויירא ויאמר מזה נורא ¹³ ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל שער השמים ¹⁸ וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה ¹⁹ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשנה ²⁰ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש ²¹ ושבותי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים ²² והאבן הזאת אשר שמתני מצבה--יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם ² וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה--כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר ³ ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה ⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו ⁵ ויאמרו להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום--והנה רחל בתו באה עם הצאן ⁷ ויאמר הן עוד היום גדול--לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו ⁸ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן ⁹ עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה--כי רעה הוא ¹⁰ ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו ¹¹ וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך ¹² ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה

הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל שער השמים ¹⁸ וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה ¹⁹ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשנה ²⁰ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש ²¹ ושבותי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים ²² והאבן הזאת אשר שמתני מצבה--יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך

שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה ²¹ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ²² ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה ²³ ויהי בערב--ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה ²⁴ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו--ללאה בתו שפחה ²⁵ ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי--הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמייתני ²⁶ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו--לתת הצעירה לפני הבכירה ²⁷ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות ²⁸ ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה ²⁹ ויתן לבן לרחל בתו את בלחה שפחתו--לה לשפחה ³⁰ ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות ³¹ וירא יהוה כי שנאה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה ³² ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני--כי עתה יאהבני אישי ³³ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנאה אנכי

לך לאמים--הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני
אמך ארריך ארור ומברכך ברוך 30 ויהי יום אחד 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי
כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך
יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו
ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען 2 קום לך
פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך
משם אשה מבנות לבן אחי אמך 3 ואל שדי
יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים
4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך--
לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים
לאברהם 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה
ארם--אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה
אם יעקב ועשו 6 וירא עשו כי ברך יצחק
את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו
משם אשה בברכו אתו--ויצו עליו לאמר לא
תקח אשה מבנות כנען 7 וישמע יעקב אל
אביו ואל אמו וילך פדנה ארם 8 וירא עשו
כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו 9 וילך
עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נביות על נשיו--לו לאשה
10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה 11 ויפגע
במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני
המקום וישם מראשתו וישכב במקום ההוא
12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע
השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים
בו 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה
אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
אתה שכב עליה--לך אתננה ולזרעך 14 והיה
זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה
ונגבה ונברכו בכך כל משפחת האדמה ובזרעך
15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתך אל האדמה הזאת כי לא אעזובך עד
אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך 16 וייקץ

23 ויעל משם באר שבע 24 וירא אליו יהוה לפני מותי 8 ועתה בני שמע בקלי--לאשר אני בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך מצוה אתך 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם שני אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך את זרעך בעבור אברהם עבדי 25 ויבן שם כאשר אהב 10 והבאת לאביך ואכל בעבר מזבח ויקרא בשם יהוה ויש שם אהלו ויכרו אשר יברכך לפני מותו 11 ויאמר יעקב אל שם עבדי יצחק באר 26 ואבימלך הלך אליו רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש מנרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו 27 ויאמר חלק 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם והבאתי עלי קללה ולא ברכה 13 ותאמר לו אתי ותשלחוני מאתכם 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינוטינו לי 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים בינו וביןך ונכרתה ברית עמך 29 אם תעשה כאשר אהב אביו 15 ותקח רבקה את בנדי עשו עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה את יעקב בנה הקטן 16 ואת ערת גדיי העזים 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו 31 וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי--ואת בשמת בת אילן החתי 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה

27 ויהי כי זקן יצחק ותכחין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה (ציד) 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי--ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות 5 ורבקה שמעת--בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה

ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת תואל לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך הארמי מפרדן ארם--אחות לבן הארמי לו כל גויי הארץ 5 עקב אשר שמע אברהם בקלי לאשה 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי 6 וישב עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו יצחק בנרר 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו 22 ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה 23 ויאמר יהוה 8 לה שני גיים (גוים) בבטנך ושני לאמים ממעיך 8 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעישני נא מן האדם האדם הזה--כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך 3 גור בארץ הזאת ואחיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי

אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם--באר מים חיים 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר--לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו 21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ

הנזם על אפה והצמידים על ידיה 48 ואקד ואשתחזה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו 49 ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני--הגידו לי ואם לא--הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה 53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדלת--נתן לאחיה ולאמה 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו--וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני 55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך 56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני 57 ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה--אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלז והלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס 66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה 67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח

את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק
25 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה
 2 ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מרן ואת
 מדין--ואת ישבק ואת שוח 3 ויקשן ילד את
 שבא ואת דרן ובני דרן היו אשורם ולטושם
 ולאמים 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע
 ואלדעה כל אלה בני קטורה 5 ויתן אברהם
 את כל אשר לו ליצחק 6 ולבני הפילגשים
 אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם
 מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ
 קדם 7 ואלה ימי שני חיי אברהם--אשר חי
 מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים 8 ויגוע
 וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף
 אל עמיו 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו
 אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר
 החתי אשר על פני ממרא 10 השדה אשר
 קנה אברהם מאת בני חת--שמה קבר אברהם
 ושרה אשתו 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך
 אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי
 ראי 12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר
 ילדה הגר המצרית שפחת שרה--לאברהם
 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם
 בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם
 14 ומשמע ודומה ומשא 15 חדרד ותימא יטור
 נפיש וקדמה 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה
 שמתם בחצריהם ובשירתם--שנים עשר נשיאם
 לאמתם 17 ואלה שני חיי ישמעאל--מאת שנה
 ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף
 אל עמיו 18 וישכנו מחוילה עד שור אשר
 על פני מצרים באכה אשורה על פני כל
 אחיו נפל 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם
 אברהם הוליד את יצחק 20 ויהי יצחק בן

הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב דברי רבקה אכתו לאמר כה דבר אלי האיש לעת צאת השאבת ¹² ויאמר--יהוה אלהי אדני ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם ³¹ ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ אדני אברהם ¹³ הנה אנכי נצב על עין המים ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ³² ויבא ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים ¹⁴ והיה האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא הנער אשר אמר אליה הטי נא כדרך ואשתה לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר ואמרה שתה וגם גמליך אשקה--אתה הכחת אתו ³³ ויישם (ויושם) לפניו לאכל ויאמר לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר אדני ¹⁵ ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה ³⁴ ויאמר עבד אברהם אנכי ³⁵ ויהוה ברוך יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת את אדני מאד--ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף נחור אחי אברהם וכדה על שכמה ¹⁶ והנער וזהב ועבדים ושפחת וגמלים וחמרים ³⁶ ותלד טבת מראה מאד--בתולה ואיש לא ידעה שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן ותרד העינה ותמלא כדה ותעל ¹⁷ וירץ העבד לו את כל אשר לו ³⁷ וישבעני אדני לאמר לקראתה ויאמר הגמליאני נא מעט מים מכדך לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ¹⁸ ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ישב בארצו ³⁸ אם לא אל בית אבי תלך ידה--ותשקו ¹⁹ ותכל להשקתו ותאמר גם ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ³⁹ ואמר אל לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת ²⁰ ותמהר אדני אלי לא תלך האשה אחרי ⁴⁰ ויאמר אלי ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך לשאב ותשאב לכל גמליו ²¹ והאיש משתאה והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי לה מחריש--לדעת ההצליח יהוה דרכו אם ומבית אבי ⁴¹ אז תנקה מאלתי כי תבוא אל לא ²² ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי האיש נזם זהב בקע משקלו--ושני צמידים על ⁴² ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני ידיה עשרה זהב משקלם ²³ ויאמר בת מי את אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הנידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין הלך עליה ⁴³ הנה אנכי נצב על עין המים והיה ²⁴ ותאמר אליו בת בתואל אנכי--בן מלכה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני אשר ילדה לנחור ²⁵ ותאמר אליו גם תבן נא מעט מים מכדך ⁴⁴ ואמרה אלי גם אתה גם מספוא רב עמנו--גם מקום ללון ²⁶ ויקד האיש וישתחו ליהוה ²⁷ ויאמר ברוך יהוה הכיח יהוה לבן אדני ⁴⁵ אני טרם אכלה לדבר אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא אדני ²⁸ ותרץ הנער ותנר לבית אמה--כדברים ⁴⁶ ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה האלה ²⁹ ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה אל האיש החוצה אל העין ³⁰ ויהי כראת את ⁴⁷ ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם

שבע וישב אברהם בבאר שבע 20 ויהי אחרי ובינך מה הוא ואת מתך קבר 16 וישמע אברהם הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף ילדה מלכה גם הוא בנים--לנחור אחיך 21 את אשר דבר באזני בני חת--ארבע מאות שקל עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם 22 ואת כשר ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה בתואל 23 ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו ילדה מלכה לנחור אחי אברהם 24 ופילגשו סביב 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת נחם באי שער עירו 19 ואחרי כן קבר אברהם את ואת תחש ואת מעכה שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני

23 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים--שני חיי שרה 2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון--בארץ כנען ויבא אברהם

לספד לשרה ולבכתה 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו--במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני--שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוכם--לאחזת קבר 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר 11 לא אדני שמעני--השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברח את אברהם בכל 2 ויאמר אברהם אל עברו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי 3 ואשביעך--ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה 7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת--הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם 8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך--ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה 9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה 10 ויקח העבד עשרה גמלים מנמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים--אל עיר נחור 11 ויברך

את ירך בו כי לגוי גדול אשימנו 19 ויפקח ויקח את שני נעריו ואת יצחק בנו ויבקע
אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו
את החמת מים ותשק את הנער 20 ויהי אלהים 4 ביום השלישי וישא אברהם את
את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת עיניו וירא את המקום--מרחק 5 ויאמר אברהם
21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
מצרים 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם 6 ויקח
ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו
עמך בכל אשר אתה עשה 23 ועתה השבעה ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי יחדו 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר
כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
הארץ אשר גרתה בה 24 ויאמר אברהם אנכי ואיה השה לעלה 8 ויאמר אברהם אלהים
אשבע 25 והוכח אברהם את אבימלך על יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו
אדות באר המים אשר נזלו עבדי אבימלך 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן
26 ויאמר אבימלך--לא ידעתי מי עשה את שם אברהם את המזבח ויערך את העצים
הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
לא שמעתי--בלתי היום 27 ויקח אברהם צאן ממעל לעצים 10 וישלח אברהם את ידו ויקח
ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית את המאכלת לשחט את בנו 11 ויקרא אליו
28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן--לברדן מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע ויאמר הנני 12 ויאמר אל תשלח ירך אל הנער
כבשת האלה אשר הצבת לברדן 30 ויאמר-- ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא
כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך
לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת 31 על כן ממני 13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל
קרא למקום ההוא--באר שבע כי שם נשבעו אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
שניהם 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו 14 ויקרא
אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
פלשתים 33 וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם-- יאמר היום בהר יהוה יראה 15 ויקרא מלאך
בשם יהוה אל עולם 34 ויגר אברהם בארץ בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
פלשתים ימים רבים

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר
אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו

גֵרָר וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה 3 וַיְבֹא אֱלֹהִים אֶל אַבְימֶלֶךְ
בַּחלוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּךְ מֵת עַל הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר לָקַחְתָּ וְהוּא בַעֲלַת בַּעַל 4 וַאֲבִימֶלֶךְ
לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר--אֲדֹנִי הִנּוּי גַּם צָדִיק
תִּהְיֶה 5 הֲלֹא הוּא אָמַר לִי אַחֲתִי הוּא וְהִיא
גַּם הוּא אָמְרָה אַחִי הוּא בְּתָם לִבְבִי וּבִנְקִין
כְּפִי עֲשִׂיתִי זֹאת 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בַּחלֹם
גַּם אֲנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְּתָם לִבְבֶּךָ עֲשִׂיתִי זֹאת
וְאַחֲשֶׁךְ גַּם אֲנֹכִי אוֹתָךְ מִחֲטֹו לִי עַל כֵּן לֹא
נִתְּתִיךְ לִנְעָה אֵלֶיהָ 7 וְעַתָּה הִשָּׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ
כִּי נָבִיא הוּא וַיִּתְּפַלֵּל בַּעֲדָךְ וַחֲיָה וְאִם אֵינְךָ
מְשִׁיב--דַּע כִּי מוֹת תָּמוּת אֶתָּה וְכָל אֲשֶׁר לָךְ
8 וַיִּשְׁכֶּם אַבְימֶלֶךְ בַּבֶּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל עֲבָדָיו
וַיִּדְבֹר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירָאוּ
הָאֲנָשִׁים מְאֹד 9 וַיִּקְרָא אַבְימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר לוֹ מַה עֲשִׂיתָ לָנוּ וְמַה חָטָאתִי לָךְ כִּי
הִבַּאתָ עָלַי וְעַל מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדוֹלָה מִעֲשִׂים
אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ עֲשִׂיתָ עִמָּדִי 10 וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ
אֵל אַבְרָהָם מַה רָאִיתָ כִּי עֲשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר
הַזֶּה 11 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אֲמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאֵת
אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהִרְגֹנִנִי עַל דְּבַר אִשְׁתִּי
12 וְגַם אֲמָנָה אַחֲתִי בֶת אָבִי הוּא--אֲךָ לֹא בֶת אָמִי
וְתָהִי לִי לְאִשָּׁה 13 וַיְהִי כֹאשֶׁר הִתְעוּ אוֹתִי אֱלֹהִים
מִבֵּית אָבִי וְאָמַר לֵה זֶה חֲסֹדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי
עִמָּדִי אֵל כָּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבֹא שְׁמָה אֲמַרִי לִי
אֲחִי הוּא 14 וַיִּקַּח אַבְימֶלֶךְ צֹאן וּבֶקֶר וַעֲבָדִים
וּשְׁפָחוֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
15 וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לִפְנֶיךָ בְּטוֹב
בְּעֵינֶיךָ שֶׁב 16 וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה נִתְּנִי אֵלָיְךָ
כֶּסֶף לְאַחִיךָ--הִנֵּה הוּא לָךְ כְּסוֹת עֵינַיִם לְכָל
אֲשֶׁר אֵתָךְ וְאֵת כָּל וְנִכְחַת 17 וַיִּתְּפַלֵּל אַבְרָהָם
אֵל הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת אַבְימֶלֶךְ וְאֵת
אִשְׁתּוֹ וְאֶמְהָתָיו--וַיֵּלְדוּ 18 כִּי עֲצָר עֲצָר יִהְיֶה

21 וַיְהִי פֶקֶד אֶת שָׂרָה כֹּאשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ
יְהוָה לְשָׂרָה כֹּאשֶׁר דִּבֶּר 2 וְתִהְיֶה וְתִלְדַּךְ שָׂרָה
לְאַבְרָהָם בֶּן לִזְקֻנּוֹ לְמוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתוֹ
אֱלֹהִים 3 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת שֵׁם בְּנֵה הַנוֹלָד
לוֹ אֲשֶׁר יֵלְדָה לוֹ שָׂרָה--יִצְחָק 4 וַיִּמָּל אַבְרָהָם
אֶת יִצְחָק בְּנֵה בֶן שְׁמֹנֶת יָמִים כֹּאשֶׁר צִוָּה אֲתוֹ
אֱלֹהִים 5 וְאַבְרָהָם בֶּן מֵאָת שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ
אֶת יִצְחָק בְּנֵה 6 וְתֹאמַר שָׂרָה--יִצְחָק עָשָׂה לִי
אֱלֹהִים כָּל הַשְּׁמֵעַ יִצְחָק לִי 7 וְתֹאמַר מִי מִלֵּל
לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי יֵלְדָתִי בֶן
לִזְקֻנִי 8 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם
מִשְׁתֵּה גְדוֹל בְּיוֹם הַנִּמָּל אֶת יִצְחָק 9 וְתֹרָא שָׂרָה
אֶת בֶּן הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יֵלְדָה לְאַבְרָהָם--
מִצְחָק 10 וְתֹאמַר לְאַבְרָהָם גֵּרְשָׁה הָאִמָּה הַזֹּאת
וְאֵת בְּנָהּ כִּי לֹא יִירֶשׁ בֶּן הָאִמָּה הַזֹּאת עִם בְּנֵי
עַם יִצְחָק 11 וַיִּרַע הַדְּבַר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם
עַל אוֹדֶת בְּנֵה 12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם אֵל
יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל הַנֶּעַר וְעַל אִמָּתְךָ--כָּל אֲשֶׁר
תֹּאמַר אֵלַיךְ שָׂרָה שָׁמַע בְּקִלָּהּ כִּי בִיִּצְחָק יִקְרָא
לָךְ זֶרַע 13 וְגַם אֶת בֶּן הָאִמָּה לִגְוִי אֲשִׁימֶנּוּ
כִּי זֶרַעךָ הוּא 14 וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח
לֶחֶם וַחֲמַת מִיָּם וַיִּתֵּן אֶל הַגֵּר שֵׁם עַל שְׁכֻמָּה
וְאֵת הַיֶּלֶד--וַיִּשְׁלַח וְתִלָּךְ וְתִתַּע בַּמִּדְבָּר בָּאֵר
שֶׁבַע 15 וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן הַחֲמַת וַתִּשְׁלַךְ אֶת
הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים 16 וְתִלָּךְ וְתֵשֶׁב לֵה
מִגְדַּר הַרְחָק כְּמִשְׁחָוִי קִשְׁתָּ כִּי אֲמַרְהָ אֵל אֶרְאָהּ
בְּמוֹת הַיֶּלֶד וְתֵשֶׁב מִגְדַּר וְתִשָּׂא אֶת קִלָּהּ וְתִבְכֶּה
17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַנֶּעַר וַיִּקְרָא מִלֵּאךְ
אֱלֹהִים אֶל הַגֵּר מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לֵה מַה לָּךְ
הַגֵּר אֵל תִּירָא כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל קוֹל הַנֶּעַר
בֹּאשֶׁר הוּא שֵׁם 18 קוֹמִי שֹׂאִי אֶת הַנֶּעַר וְהַחֲזִיקִי

7 ויאמר אל נא אחי תרעו 8 הנה נא לי שתי דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר בנות אשר לא ידעו איש--אוציאה נא אתהן צוער 23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים 24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה--גפרית האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי ואש מאת יהוה מן השמים 25 ויהפך את הערים 9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור האל ואת כל הככר ואת כל ישיבי הערים וצמח וישפט שפוט--עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש האדמה 26 ותבט אשתו מאחוריו ותהי נציב בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת 10 וישלחו מלח 27 וישכם אברהם בבקר אל המקום-- האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה אשר עמד שם את פני יהוה 28 וישקף על פני ואת הדלת סגרו 11 ואת האנשים אשר פתח סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו ונהה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן 29 ויהי למצא הפתח 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים מי לך פה--חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בעיר הוצא מן המקום 13 כי משחתים אנחנו בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט 30 ויעל את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי וישלחנו יהוה לשחתה 14 ויצא לוט וידבר ירא לשבת בצוער וישב במערה--הוא ושתי אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן בנתיו 31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו המקום הזה כי משחת יהוה את העיר ויהי זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל כמצחק בעיני חתניו 15 וכמו השחר עלה ויאיצו הארץ 32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת ונחיה מאבינו זרע 33 ותשקין את אביהן יין שתי בנתיך הנמצאת--פן תספה בעון העיר בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה 16 ויתמהמה--ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו ולא ידע בשכבה ובקומה 34 ויהי ממחרת וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש וינחחו מחוץ לעיר 17 ויהי כהוציאים אתם את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו החוצה ויאמר המלט על נפשך--אל תביט ונחיה מאבינו זרע 35 ותשקין גם בלילה ההוא אחר כך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט את אביהן--יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא פן תספה 18 ויאמר לוט אלהם אל נא אדני ידע בשכבה ובקמה 36 ותהרין שתי בנות לוט 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך מאביהן 37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא מואב הוא אבי מואב עד היום 38 והצעירה גם אוכל להמלט ההרה--פן תדבקני הרעה ומתי הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני 20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה--והוא עמון עד היום

מצוער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא-- 20 ויסע משם אברהם ארצה הגב וישב בין ותחי נפשי 21 ויאמר אליו--הנה נשאתי פניך קדש ובין שור ויגר בגרר 2 ויאמר אברהם אל גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך דברת 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות

ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ⁵ ואקחה בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו--כי על כן למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה²⁵ חללה עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע דברת⁶ וימהר אברהם האהלה אל שרה והיה כצדיק כרשע חללה לך--השפט כל ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת--לושי ועשי הארץ לא יעשה משפט²⁶ ויאמר יהוה אם ענות⁷ ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר--רך ושוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו ונשאתי לכל המקום בעבורם²⁷ ויען אברהם ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ עפר ואפר²⁸ אולי יחסרון חמשים הצדיקים ויאכלו⁹ ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר חמשה--התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר הנה באהל¹⁰ ויאמר שוב אשוב אליך כעת לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח²⁹ ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם האהל והוא אחריו¹¹ ואברהם ושרה זקנים ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים³⁰ ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה--אולי¹² ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא היתה לי עדנה ואדני זקן¹³ ויאמר יהוה אל שם שלשים³¹ ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אל אדני--אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אלד--ואני זקנתי¹⁴ היפלא מיהוה דבר למועד אשחית בעבור העשרים³² ויאמר אל נא אשוב אליך כעת חיה--ולשרה בן¹⁵ ותכחש יחר לאדני ואדברה אך הפעם--אולי ימצאון שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה צחקת¹⁶ ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם--הלך עמם לשלחם¹⁷ ויהוה ואברהם שב למקמו

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה¹⁸ ואברהם--היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו--כל גויי הארץ¹⁹ כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט--למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו²⁰ ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם--כי כבדה מאד²¹ ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה²² ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם--עודנו עמד לפני יהוה²³ ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע²⁴ אולי יש חמשים צדיקים

אנכי ברחת 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך 12 והוא יהיה פרא אדם--ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן 13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הנם הלם ראיתי--אחרי ראי 14 על כן קרא לבאר באר לחי ראי--הנה בין קדש ובין ברד 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל 16 ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם 17 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי--התהלך לפני והיה תמים 2 ואתנה בריתי ביני וביןך וארבה אותך במאד מאד 3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר 4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים 5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברם כי אב המון גוים נתתיך 6 והפדתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו 7 והקמתי את בריתי ביני וביןך ובין זרעך אחריו לדרתם--לבבית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו 8 ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים 9 ויאמר אלהים אל אברם ואתה את בריתי תשמר--אתה וזרעך אחריו לדרתם 10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם 12 ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר--לדרתכם יליד בית--ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא 13 המול

ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם 14 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו--ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר 15 ויאמר אלהים אל אברם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו 17 ויפל אברם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד 18 ויאמר אברם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו 20 ולישמעאל שמעתיך--הנה ברכתי אתו והפדתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברם ויקח אברם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת כל מקנת כסף--כל זכר באנשי בית אברם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים 24 ואברם--בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו 25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו--את בשר ערלתו 26 בעצם היום הזה נמול אברם וישמעאל בנו 27 וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר--נמלו אתו

18 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום 2 וישא עינו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה 3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך--אל נא תעבר מעל עבדך 4 יקח נא מעט מים

לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם 11 וירד העיט על הפנרים וישב אתם אברם
 17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם
 את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו--אל 13 והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו 14 ויאמר
 עמק שוה הוא עמק המלך 18 ומלכי צדק מלך 19 לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ
 שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון 20 לא להם ועבדום וענו אתם--ארבע מאות שנה
 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון 14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן
 קנה שמים וארץ 20 וברוך אל עליון אשר מגן 15 יצאו ברכש גדול 15 ואתה תבוא אל אבתיך
 צריך בידך ויתן לו מעשר מכל 21 ויאמר מלך 16 בשלום תקבר בשיבה טובה 16 ודור רביעי
 סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך 17 ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה
 22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי ידי אל 17 ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור
 יהיה אל עליון קנה שמים וארץ 23 אם מחוט 18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם--ברית
 ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא 18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם--ברית
 תאמר אני העשרתי את אברם 24 בלעדי רק 19 לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר
 אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו 20 ואת הקנזי ואת הקדמני 20 ואת החתי ואת
 אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם 21 ואת הקדמני 21 ואת האמרי ואת הכנעני

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
 אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
 אנכי מגן לך--שכרך הרבה מאד 2 ויאמר
 אברם אדני יהוה מזה תתן לי ואנכי הולך
 ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר
 3 ויאמר אברם--הן לי לא נתתה זרע והנה בן
 ביתי יורש אתי 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר
 לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא
 יירשך 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
 השמימה וספר הכוכבים--אם תוכל לספר
 אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך 6 והאמן ביהוה
 ויחשבה לו צדקה 7 ויאמר אליו אני יהוה
 אשר הוצאתיך מאור כשדים--לתת לך את
 הארץ הזאת לרשתה 8 ויאמר אדני יהוה במה
 אדע כי אירשנה 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה
 משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגו' 10
 ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן
 איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר

16 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה
 שפחה מצרית ושמה הגר 2 ותאמר שרי אל
 אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת--בא נא אל
 שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול
 שרי 3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית
 שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ
 כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה 4 ויבא
 אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
 בעיניה 5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך--
 אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל
 בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך 6 ויאמר אברם
 אל שרי הנה שפחתך בידך--עשי לה הטוב
 בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה 7 וימצאה
 מלאך יהוה על עין המים--במדבר על העין
 בדרך שור 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה
 באת--ואנה תלכי ותאמר--מפני שרי גברתי

הנה אשתך קח ולך²⁰ ויצו עליו פרעה אנשים¹⁸ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא--אשר וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו בחברון ויבן שם מזבח ליהוה

13 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל **14** ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך אשר לו ולוט עמו--הנגבה² ואברם כבד מאד מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל במקנה בכסף ובזהב³ וילך למסעיו מנגב מלך גוים² עשו מלחמה את ברע מלך סדם ועד בית אל--עד המקום אשר היה שם אהלה ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה בתחלה בין בית אל ובין העי⁴ אל מקום ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם³ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח אברם בשם יהוה⁵ וגם ללוט--ההלך את⁴ שנים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש אברם היה צאן ובקר ואהלים⁶ ולא נשא אתם עשרה שנה מרדו⁵ ובארבע עשרה שנה בא הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים יכלו לשבת יחדו⁷ ויהי ריב בין רעי מקנה בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האמים אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי בשוה קריתים⁶ ואת החרי בהררם שעיר עד אז ישב בארץ⁸ ויאמר אברם אל לוט אל נא איל פארן אשר על המדבר⁷ וישבו ויבאו תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין רעידך כי אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה אנשים אחים אנחנו⁹ הלא כל הארץ לפניך העמלקי--וגם את האמרי הישב בחצצן תמר הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין⁸ ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ואשמאילה¹⁰ וישא לוט את עניו וירא את מלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו כל ככר הירדן כי כלה משקה--לפני שחת אתם מלחמה בעמק השדים⁹ את כדרלעמר יהוה את סדם ואת עמרה כנן יהוה כארץ מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך מצרים באכה צער¹¹ ויבחר לו לוט את כל שנער ואריוך מלך אלסר--ארבעה מלכים את ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל החמשה¹⁰ ועמק השדים בארת בארת חמר אחיו¹² אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם¹³ ואנשי סדם הרה נסו¹¹ ויקחו את כל רכש סדם ועמרה רעים וחטאים ליהוה מאד¹⁴ ויהוה אמר אל אברם אחריו הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם--צפנה ונגבה¹³ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן וקדמה וימה¹⁵ כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם¹⁶ ושמתי בשמי כי נשבה את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר למנות את עפר הארץ--גם זרעך ימנה¹⁷ קום ושלש מאות וירדף עד דן¹⁵ ויחלק עליהם התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק¹⁶ וישב את כל הרכש וגם את

הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד **12** ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך
 בנים ובנות ¹² וארפכשד חי חמש ושלשים וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך
 שנה ויולד את שלח ¹³ ויחי ארפכשד אחרי ² ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך
 הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה והיה ברכה ³ ואברכה מברכך ומקללך
 ויולד בנים ובנות ¹⁴ ושלח חי שלשים שנה אאר ונברכו בכך כל משפחת האדמה ⁴ וילך
 ויולד את עבר ¹⁵ ויחי שלח אחרי הולידו את אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט
 עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
 ובנות ¹⁶ ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג ¹⁷ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג
 שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
 ובנות ¹⁸ ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו ויבאו ארצה כנען ⁶ ויעבר אברם בארץ עד
¹⁹ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ
 ומאתים שנה ויולד בנים ובנות ²⁰ ויחי רעו ⁷ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את
 שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג ²¹ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה
 ויולד בנים ובנות ²² ויחי שרוג שלשים שנה ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם
 ויולד את נחור ²³ ויחי שרוג אחרי הולידו את מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה ⁹ ויסע אברם
 נחור--מאתים שנה ויולד בנים ובנות ²⁴ ויחי הלוך ונסוע הננבה ¹⁰ ויהי רעב בארץ וירד
 נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח ²⁵ ויחי אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ
 נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ¹¹ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל
 ומאת שנה ויולד בנים ובנות ²⁶ ויחי תרח שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה
 שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת את ¹² והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו
 הרן ²⁷ ואלה תולדת תרח--תרח הוליד את אשתו זאת והרגנו אתי ואתך יחיו ¹³ אמרי נא
 אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט אחתי את--למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי
²⁸ וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו בגללך ¹⁴ ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו
 באור כשדים ²⁹ ויקח אברם ונחור להם נשים המצרים את האשה כי יפה הוא מאד ¹⁵ ויראו
 שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח
 הרן אבי מלכה ואבי יסכה ³⁰ ותהי שרי עקרה האשה בית פרעה ¹⁶ ולאברם היטיב בעבורה
 אין לה ולד ³¹ ויקח תרח את אברם בנו ואת ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת
 לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם ואתנת וגמלים ¹⁷ ויננע יהוה את פרעה ננעים
 בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם
 כנען ויבאו עד חרן וישבו שם ³² ויהיו ימי תרח ¹⁸ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית
 חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא ¹⁹ למה
 אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה

שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ללשנתם בארצתם בגויהם ²¹ ולשם ילד גם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו ²⁴ וייקץ הוא אבי כל בני עבר-- אחי יפת הגדול ²² בני נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ²³ ובני ²⁵ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ארם-- עוץ וחול ונתר ומש ²⁴ וארפכשד ילד ²⁶ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו ²⁷ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ויהי כנען עבד למו ²⁸ ויחי נח אחר המבול ושם אחיו יקטן ²⁶ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלש מאות שנה וחמשים שנה ²⁹ ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת

10 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול ² בני יפת--גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס ³ ובני גמר--אשכנז וריפת ותגרמה ⁴ ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודרנים ⁵ מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו--למשפחתם בגויהם ⁶ ובני חם--

כוש ומצרים ופוט וכנען ⁷ ובני כוש--סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודרן ⁸ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ ⁹ הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה ¹⁰ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער ¹¹ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלל ¹² ואת רסן בין נינוה ובין כלל--הוא העיר הגדלה ¹³ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים--ואת נפתחים ¹⁴ ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים--ואת כפתרים ¹⁵ וכנען ילד את צידן בכרו--ואת חת ¹⁶ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרנשי ¹⁷ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ¹⁸ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני ¹⁹ ויהי גבול הכנעני מצידן--באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים--עד לשע ²⁰ אלה בני חם למשפחתם

11 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ² ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם ³ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר ⁴ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ ⁵ וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ⁶ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות ⁷ הבה נרדה ונבלה שם שפתם--אשר לא ישמעו איש שפת רעהו ⁸ ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר ⁹ על כן קרא שמה בבל כי שם כלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ ¹⁰ אלה תולדת שם--שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול ¹¹ ויחי שם אחרי

ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי
8 וישלח את היונה מאתו--לראות הקלו המים הים בידכם נתנו 3 כל רמש אשר הוא חי לכם
מעל פני האדמה 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף ידה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל
רגלה ותשב אליו אל התבה--כי מים על פני 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו 5 ואך את
כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו
אל התבה 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ומיד האדם מיד איש אחיו--אדרש את נפש
ויספ שלח את היונה מן התבה 11 ותבא אליו האדם 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי
היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה בצלם אלהים עשה את האדם 7 ואתם פרו
וידע נח כי קלו המים מעל הארץ 12 וייחל ורבו שרצו בארץ ורבו בה 8 ויאמר אלהים
עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא אל נח ואל בניו אתו לאמר 9 ואני הנני מקים
יספה שוב אליו עוד 13 ויהי באחת ושש מאות את בריתי אתכם ואת זרעכם אחרים 10 ואת
שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל
חרבו פני האדמה 14 ובחדש השני בשבעה חית הארץ 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא
ועשרים יום לחדש--יבשה הארץ 15 וידבר יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה
אלהים אל נח לאמר 16 צא מן התבה--אתה עוד מבול לשחת הארץ 12 ויאמר אלהים זאת
ואשתך ובניך ונשי בניך אתך 17 כל החיה אשר אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין
אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש כל נפש חיה אשר אתכם--לדרת עולם 13 את
הרמש על הארץ--הוצא (היצא) אתך ושרצו קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין
בארץ ופרו ורבו על הארץ 18 ויצא נח ובניו הארץ 14 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה
ואשתו ונשי בניו אתו 19 כל החיה כל הרמש הקשת בענן 15 וזכרתי את בריתי אשר ביני
וכל העוף כל רומש על הארץ--למשפחתיהם וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה
יצאו מן התבה 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח עוד המים למבול לשחת כל בשר 16 והיתה
מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין
ויעל עלת במזבח 21 וירח יהוה את ריח הניחח אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר
ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את על הארץ 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות
האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר
מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר על הארץ 18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה--
עשיתי 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען 19 שלשה
וחם וקיץ וחרף ויום ולילה--לא ישבתו אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ 20 ויחל
נח איש האדמה וישע כרם 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה 22 וירא חם אבי
כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם 23

9

ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה לילה 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת תשים תחתים שנים ושלישים תעשה 17 ואני בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם--אל הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת התבה 14 המה וכל החיה למינה וכל הבהמה כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו כל אשר בארץ ינוע 18 והקמתי את בריתי וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף 15 ויבאו אתך ובאת אל התבה--אתה ובניך ואשתך ונשי בניך 19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה--להחית אתך זכר ונקבה יהיו 16 והבאים זכר ונקבה מכל מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל בעדו 17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ רמש האדמה למינהו--שנים מכל יבאו אליך וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ להחיות 21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולחם לאכלה 18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך יאכל ואספת אליך והיה לך ולחם לאכלה 19 והמים גברו מאד 22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים--כן עשה

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה 2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה--איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים--איש ואשתו 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ 7 ויבאו נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו--אל התבה מפני מי המבול 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף--וכל אשר רמש על האדמה 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה--זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח 10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש--ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את 12 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים חלון התבה אשר עשה 7 וישלח את הערב בראשית

8 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים 2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים--מקצה חמשים ומאת יום 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש 6 וישלח נח את הערב ויבאו אליו זכר ונקבה מכל בשר אשר חי על הארץ 7 ויבאו אליו זכר ונקבה מכל בשר אשר חי על הארץ 8 ויבאו אליו זכר ונקבה מכל בשר אשר חי על הארץ 9 ויבאו אליו זכר ונקבה מכל בשר אשר חי על הארץ 10 ויבאו אליו זכר ונקבה מכל בשר אשר חי על הארץ 11 ויבאו אליו זכר ונקבה מכל בשר אשר חי על הארץ 12 ויבאו אליו זכר ונקבה מכל בשר אשר חי על הארץ

תשע מאות שנה ושלושים שנה וימת 6 ויחי שת
חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש 7 ויחי
שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמונה
מאות שנה ויולד בנים ובנות 8 ויהיו כל ימי שת
שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת 9 ויחי
אנוש תשעים שנה ויולד את קינן 10 ויחי אנוש
אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמונה
מאות שנה ויולד בנים ובנות 11 ויהיו כל ימי
אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת 12 ויחי
קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל 13 ויחי
קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה
ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות 14 ויהיו
כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת
15 ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד
את ירד 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את
ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות 17 ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים
שנה ושמונה מאות שנה וימת 18 ויחי ירד שתיים
וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך 19 ויחי
ירד אחרי הולידו את חנוך שמונה מאות שנה
ויולד בנים ובנות 20 ויהיו כל ימי ירד שתיים
וששים שנה ותשע מאות שנה וימת 21 ויחי
חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח
22 ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את
מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות
23 ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש
מאות שנה 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו
כי לקח אתו אלהים 25 ויחי מתושלח שבע
ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את למך 26 ויחי
מתושלח אחרי הולידו את למך שתיים ושמונים
שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות 27 ויהיו
כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות
שנה וימת 28 ויחי למך שתיים ושמונים שנה ומאת
שנה ויולד בן 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה

6 ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה
ובנות ילדו להם 2 ויראו בני האלהים את
בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים
מכל אשר בחרו 3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי
באדם לעלם בשנם הוא בשר והיו ימיו מאה
ועשרים שנה 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם
וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות
האדם וילדו להם המה הנכרים אשר מעולם
אנשי השם 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם
בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום
6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב
אל לבו 7 ויאמר יהוה אמתה את האדם אשר
בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם
8 ונח מצא חן בעיני יהוה 9 אלה תולדת נח--
נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים
התהלך נח 10 ויולד נח שלשה בנים--את
שם את חם ואת יפת 11 ותשחת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס 12 וירא אלהים
את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את
דרכו על הארץ 13 ויאמר אלהים לנח קץ כל
בשר בא לפני--כי מלאה הארץ חמס מפניהם
והנני משחיתם את הארץ 14 עשה לך תבת עצי
גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית
ומחוץ בכפר 15 וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה
ושלשים אמה קומתה 16 צהר תעשה לתבה

תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך
 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל
 מן העץ אשר צויתוך לאמר לא תאכל ממנו--
 ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל
 ימי חיך 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת
 את עשב השדה 19 בזעת אפך תאכל לחם
 עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
 אתה ואל עפר תשוב 20 ויקרא האדם שם אשתו
 חוה כי הוא היתה אם כל חי 21 ויעש יהוה
 אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור--וילבשם
 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד
 ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח
 גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם 23 וישלחהו
 יהוה אלהים מגן עדן--לעבד את האדמה אשר
 לקח משם 24 ויגדש את האדם וישכן מקדם לגן
 עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת
 לשמר את דרך עץ החיים

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד
 את קין ותאמר קניתי איש את יהוה 2 ותספ
 ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן
 וקין היה עבד אדמה 3 ויהי מקץ ימים ויבא
 קין מפרי האדמה מנחה--ליהוה 4 והבל הביא
 גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהן וישע יהוה
 אל הבל ואל מנחתו 5 ואל קין ואל מנחתו לא
 שעה ויחר לקין מאוד ויפלו פניו 6 ויאמר יהוה
 אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך 7 הלוא
 אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת
 רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל בו 8 ויאמר
 קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם
 קין אל הבל אחיו ויהרגהו 9 ויאמר יהוה אל
 קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
 אחי אנכי 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך
 צעקים אלי מן האדמה 11 ועתה ארור אתה מן

5 זה ספר תולדת אדם כיום ברא אלהים
 אדם בדמות אלהים עשה אתו 2 זכר ונקבה
 בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם כיום
 הבראם 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
 בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת 4 ויהיו ימי
 אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה
 ויולד בנים ובנות 5 ויהיו כל ימי אדם אשר חי

5 וכל שיה השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה 7 וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה 8 וישע יהוה אלהים גן בעדן--מקדם וישם שם את האדם אשר יצר 9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל--ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים 11 שם האחד פישון--הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הברדלח ואבן השהם 13 ושם הנהר השני גיחון--הוא הסובב את כל ארץ כוש 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל 17 ומעץ הדעת טוב ורע--לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו--מות תמות 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן--אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת 8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן--לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה 10 ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא 11 ויאמר--מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו--אכלת 12 ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישובך ראש ואתה תשובו עקב 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך--בעצב

בראשית

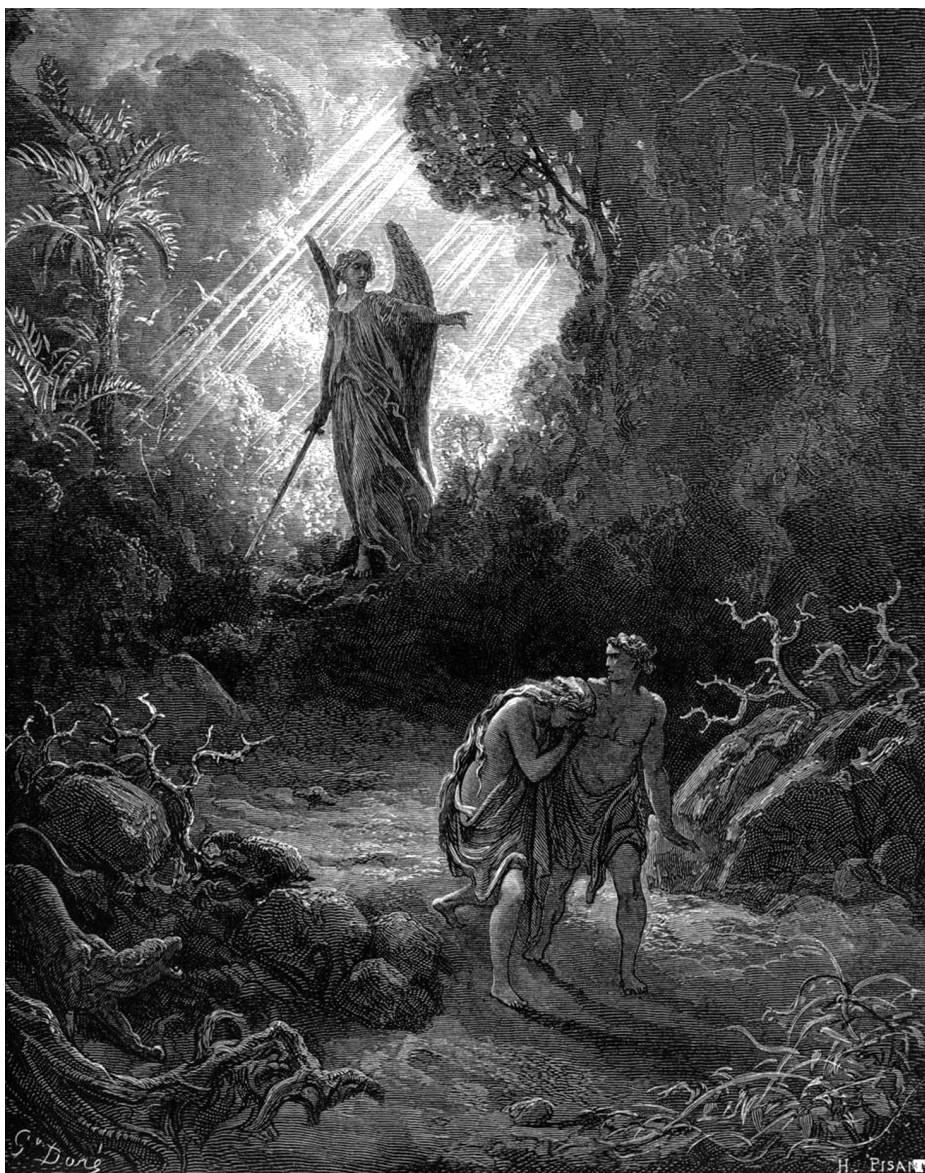
1

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב 11 ויאמר אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למיניו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי 20 ויאמר אלהים--ישרצו המים

שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים 21 ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן 25 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

2

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים--ארץ ושמים

וַיִּגְרֹשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכֶּן מִקְדָּם לֵנָן עֵדֶן אֶת הַכְּרִבִּים וְאֶת הַחֲרֹב הַמֵּתֵּהֶפֶכֶת לְשׁמֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים
(בְּרֵאשִׁית 3:24)

הברית הישנה

תוכן העניינים

הברית הישנה

נספח	1	בראשית
מדריך הקורא	43	שמות
מילון	77	ויקרא
מפות	102	במדבר
עצה	136	דברים
Doré איורים	166	יהושע
	187	שופטים
	208	שמואל א
	235	שמואל ב
	258	מלכים א
	285	מלכים ב
	311	ישעיה
	347	ירמיה
	392	יחזקאל
	432	הושע
	438	יואל
	440	עמוס
	445	עבדיה
	446	יונה
	448	מיכה
	451	נחום
	453	חבקוק
	455	צפניה
	457	חגי
	459	זכריה
	466	מלאכי
	468	תהילים
	512	איוב
	530	משלי
	545	רות
	548	שיר השירים
	551	קהלת
	557	איכה
	561	אסתר
	568	דניאל
	581	עזרא
	590	נחמיה
	602	דברי הימים א
	626	דברי הימים ב

History

עברית at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēse added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
- 05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.
- 06/21/25 - 469 translations now available in 230 languages.

הקדמה

עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Holy Bible Aionian Edition ®

כתבי הקודש

Hebrew Aleppo Codex

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Unbound.Biola.edu

Source version: 2/7/2021

Source copyright: Public Domain

Hebrew scholars from Tiberias, Israel, 950

Vowels and the Masorah are omitted

Formatted by Speedata Publisher 5.1.14 (Pro) on 7/11/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Additional Information:

Here are the list of extant passages from Aleppo, but be aware that any others are unmarked and supplied from other sources. The Aleppo text is missing all of the Pentateuch to the Book of Deuteronomy 28.17; II Kings 14.21–18.13; Book of Jeremiah 29.9–31.33; 32.2–4, 9–11, 21–24; Book of Amos 8.12–Book of Micah 5.1; So 3.20–Za 9.17; II Chronicles 26.19–35.7; Book of Psalms 15.1–25.2 (MT enumeration); Song of Songs 3.11 to the end; all of Ecclesiastes, Lamentations, Esther, Daniel, and Ezra-Nehemiah, https://en.wikipedia.org/wiki/Aleppo_Codex. Also vowels and the Masorah are missing. This text is for parallel reference only.

Holy Bible

Aionian **Edition®**

כתבי הקודש

Hebrew Aleppo Codex

